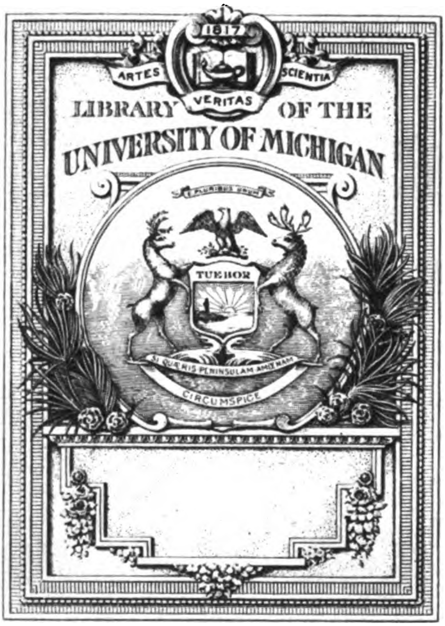

1817
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUAERIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

LEXICON AESCHYLEUM.

COMPOSUIT

AUGUSTUS WELLAUER.

TOMUS I.

LIPSIAE 1830

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

PRAEFATIO.

Tandem quod diu promiseram Aeschyli amicis trado Lexicon Aeschyleum, quo quid praestare voluerim paucis praemonendum est. Etenim ex eo non solum universam vocabulorum, quibus Aeschylus usus est, copiam sed etiam quam et significationum et constructionum varietatem unicuique tribuerit, patere volui, ut quidquid vocabulorum graecorum in Aeschyli tragoediis, quae quidem aut integrae aut in fragmenta discerptae ad nostra tempora pervenerint, quaqua vi et significatione usurpatum legitur, id omne uno thesauro

comprehensum et certo quodam ordine digestum legentium oculis subiiciatur. Quapropter sciens quidem volensque neque vocabulum ullum, neque locum ullum, quo quodque legitur, omisi, ne illis quidem voculis exceptis, quae saepissime recurrunt ut καί, δέ, aliaeque, quamquam non dubito, quin vel oscitantia, quae eiusmodi labori deditum facile subrepere possit, vel levitate et celeriori oculorum fuga interdum factum sit, ut interciderint nonnulla, quae aegre desiderari possint, quod si animadversum fuerit ab aequis existimatoribus, eandem indulgentiam, qua humana opera omnia indigent, huic etiam meo concessum iri spero. In diversis vocabulorum significatibus distinguendis non anxie curavi ut logicum, quem vocant, ordinem sequerer, in qua re aliam mihi, aliam ei, qui universae linguae thesaurum condit, operam collocandam esse ducebam, sed ut accurate distinguerentur omnia nec miscerentur diversa sedulo providi, quamquam non semper disertis verbis de exigua, quae intercederet, sensus diversitate monui, sed saepe lineola interiecta dispescere diversa satis habui, suffecturum id viris doctis ratus, quoniam non pueris haec scripta sunt. Maximam diligen-

tiam adhibui particulis, quarum usus maxime variis et saepe difficillimos pro viribus explicasse mihi videor. Sed ubi vulgari et trita ratione usurpatae sunt, brevitatis studio ductus non ipsa poetae verba adscripsi, sed locos tantum, quibus ita usurpatae leguntur indicavi. Ubicunque autem propter memorabilem aliquem aut paullo insolentiorem usum operae pretium facturus esse mihi videbar, in his etiam non minus quam in ceteris vocabulis omnibus tantum verborum ex ipsis Aeschyli tragoediis exscripsi, quantum ad cuiusque vocabuli vim et constructionem intelligendam satis esse putabam. Sed diu multumque mecum cogitavi, placiturumne viris doctis esset, si paullo fusius in singulis locis vocibusve difficilioribus explicandis versarer saepeque ad id faciendum admodum proclivis fui, maxime iis locis, ad quos intelligendos editione mea viam non satis munitam esse non sine dolore intelligebam, nec dubito fore permultos, qui quod id non ubique fecerim mihi vitio vertant. Sed prohibuit me quominus id facerem primum timor, ne nimis accresceret hac ratione libri moles, deinde cogitatio ea, qua mihi persuadebam, non tam lexici esse hanc loco-

rum interpretationem quam commentarii, denique consilium, quod ceperam, in nova quam molior tragoediarum editione interpretationi aliquanto plus spatii concedendi, quam in priore feceram. De hac nova editione, in qua, quoniam dies diem docet, poetae verba plurimis locis aliter et rectius, spero, quam in priore constituta reperientur, propterea etiam monendum est, quod in laudandis hoc lexico poetae verbis saepe ab ea lectione, quam in prioribus duobus voluminibus secutus sum, discessi; quibus locis ne mirentur lectores, sciant velim me ita exhibuisse poetae verba, ut ea legenda esse nunc censeo. Eiusdem novae editionis volumini alteri adiicientur Aeschyli fragmenta paullo emendatiora, quam adhuc circumferuntur. Mirandum est enim, quum aliorum vel vilissimorum scriptorum fragmenta his nostris temporibus tanta diligentia colligantur et emendentur, tragicorum plurimis aliis haud paullo graviora fragmenta aut intacta iacere, aut si novis editionibus adornata prodeunt, eas huius aetatis luce plane indignas esse. Itaque cum Aeschyli fragmenta in lexici mei usum perlustrarem, statim intellexi me in novissima eorum editione (de Germania loquor,

nam Schelefeldium non moror) acquiescere non posse, qua, ne quid durius dicam, poetae verbis emendandis nihil fere utilitatis allatum est. Si quid igitur novi in fragmentis laudatis repererint, qui hoc lexico utentur, teneant id aut ex aliorum virorum doctorum emendatione profectum esse, quae novissimum editorem latuit, aut ex mea correctione cuius alio loco rationes redditurus sum. Si quo loco lectio est adeo corrupta, ut ne nunc quidem certi quidquam mihi de ea constet, ea vocabula, ad quae illa corruptela pertinet, recepi quidem in ordinem sed adiectis litteris *l. c.* vel *l. d.*, quibus significaretur locum aut plane corruptum aut ita dubium esse, ut de singulorum vocabulorum forma vel sensu vel constructione dubitandum sit. Porro ubicunque ex variis lectionibus aliqua aut auctoritate quadam gaudet aut a compluribus recepta est, id vocabulum, etsi mihi quidem non a poeta ipso profectum videretur, tamen ne quid deesse existimaretur in ordinem recepi adiectis litteris *v. l.*, quae significarent hanc aut vulgatam lectionem esse, a qua in editione mea discessum esset, aut variam lectionem in multas editiones receptam.

Haec habui monenda, neque est quod praeterea adiiciam, nisi hoc, in votis mihi esse ut et Aeschyli tragoediis rectius intelligendis et universae linguae graecae opibus plenius perspiciendis adiumentum aliquod hoc lexico paratum esse iudicetur.

A.

Ἆ horroris significatio. Choeph. 1043. ἆ ἆ. Ag. 1057. ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1060. ἆ ἆ. Suppl. 153. ἆ Ζῆνα. Prom. 114. 565. ἆ ἆ ἔα ἔα.

Ἆ questus. Ag. 1096. ἆ, ἆ, ἰδοὺ, ἰδού. Suppl. 805. ἆ, ἆ, ἆ.

Ἄβατος, *inaccessus*. Prom. 2. ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

Ἀβδέλυκτος *non aversabilis*. Myrmid. 118. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Ἀβλάβεια *integritas*. Ag. 995. ἀνάγειν — ἐπ' ἀβλαβείᾳ.

Ἀβλαβής *incolumis*. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ. — *innoxius*. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.

Ἀβουκόλητος. Suppl. 907. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι *hoc meae curae non est*.

Ἀβουλία *temeritas*. Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις.

Ἁβροβάτης *delicate incedens*. Pers. 1029. γοᾶσθ' ἁβροβάται.

Ἁβρογόος *delicate lamentans*. Pers. 533. αἳ δ' ἁβρογόοι Περσίδες. d. l.

Ἁβροδίαιτος *delicate vivens*. Pers. 41. ἁβροδιαίτων — Λυδῶν ὄχλος.

Ἁβρός *delicatus*. Fragm. 433. παρθένοις ἁβραῖς.

Ἁβρότιμος *luxuriosus*. Ag. 675. ἐκ τῶν ἁβροτίμων προκαλυμμάτων.

Ἄβροτος f. l. Prom. 2.

Ἁβροχίτων *delicatis stragulis tectus*. Pers. 535. εὐνὰς ἁβροχίτωνας.

Ἁβρύνειν *delicate tractare*. Ag. 893. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅβρυνε. — ἁβρύνεσθαι *superbire*. Ag. 1178. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

Ἄβυσσος *fundo carens*, *immensus*. Sept. 931. πλοῦτος ἄβυσσος. Suppl. 465. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Suppl. 1044. ὄψιν ἄβυσσον.

Ἀγάζειν *despicere*. Suppl. 1047. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Ἀγαθός. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ. Sept. 577. σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας. Pers. 838. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς. Pers. 882. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Pers. 929. Ἀριόμαρδός τ' ἀγα-

θός. Pers. 949. ἀγαθῶν ἑτάρων. Ag. 783. ἀγαθᾶς τύχας. Ag. 769. ἀγαθὸς προβατογνώμων. Ag. 1103. ἀγαθὰ φάτις. Eum. 943. γλώσσης ἀγαθῆς. Eum. 966. εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. Suppl. 621. εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς. Suppl. 944. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βροτοῖς. Pers. 214. τά τ' ἀγάθ' ἐκπλῆ γενέσθαι. Ag. 151. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς. Eum. 841. λέγουσα τἀγαθά. Eum. 931. ἀγαθῶν ἔρις. (Ag. 1240. ἀγαθοὶ δ' ἀμείψομαι c. l.)

'Αγάλακτος *lacte carens.* Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον.

Ἄγαλμα *ornamentum.* Prom. 464. ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. Ag. 212. τέκνον — δόμων ἄγαλμα. Ag. 721. ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου. Choeph. 198. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. — *decus et gaudium.* Eum. 881. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Suppl. 189. ἱκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός. — *simulacrum.* Sept. 240. πολισσονόμοις αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων; Sept. 247. ἐκτὸς οὖσ' ἀγαλμάτων. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα.

'Αγαμεμνόνιος. Ag. 1480. 'Αγαμεμνονίαν — ἄλοχον. Choeph. 848. 'Αγαμεμνονίων οἴκων.

'Αγαμέμνων Ag. 509. 'Αγαμέμνονος Ag. 26. 1219. 1287. Choeph. 925. 'Αγαμέμνονα Eum. 434.

Ἄγαμος *innubus.* Suppl. 135. 144. ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

Ἄγαν *nimis.* Prom. 72. μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν. Prom. 327. μηδ' ἄγαν λαβροστομεῖ. Sept. 35. μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 220. μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ. Pers. 780. τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν. Pers. 813. τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων. Eum. 788. ὑπερθύμως ἄγαν. Prom. 180. ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς. Prom. 543. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν. Sept. 674. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει. Sept. 692. ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Sept. 753. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμός. Pers. 211. ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου. Ag. 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος. Ag. 984. πημονὰς γέμων ἄγαν. Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω. Ag. 1214. ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν. Ag. 1227. ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. Choeph. 957. πολὺν ἄγαν χρόνον. Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσοις. Eum. 324. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Eum. 904. μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ἄγαν οἰνωμένον. Suppl. 699. ἄγαν καλῶς κλύουσα. Suppl. 738. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι. Suppl. 892. Ἕλλησιν ἐγχλίους ἄγαν. Niob. 144, 3. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. — *prorsus.* Sept. 793. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν, nisi in ἅμα mutandum est. (Ag. 1313. ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ c. l.)

Ἀγανόρειος *fortis*. Pers. 985.

Ἀγανὸς *laetus, faustus*. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς.

Ἀγάστονος *vehementer gemens*. Sept. 95. τί μέλλομεν ἀγάστονοι;

Ἀγαυὸς *admirabilis*. Phryg. 250.

Ἀγαυὸς *augustus*. Pers. 948. Πέρσαις ἀγαυοῖς.

Ἀγβάτανα Pers. 922.

Ἄγγαρος *nuntius*. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.

Ἀγγελία *nuntius*. Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Ag. 86. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;

Ἀγγέλλειν *nuntiare*. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Choeph. 698. ἄλλως δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Pers. 249. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Choeph. 647. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 768. ἄγελλ' ἰοῦσα. Suppl. 597. φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί. Fragm. 299, 7. φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.

Ἄγγελος *nuntius*. Prom. 971. πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Sept. 82. ἄναυδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Sept. 287. ἀγγέλους σπερχνούς. Sept. 355. ἀγγέλων λόγον. Sept. 830. προὔπτος ἀγγέλου λόγος. Pers. 14. οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεύς. Ag. 271. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; Ag. 282. ἀγγέλου μέρος. Ag. 574. ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός. Ag. 624. ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος — φέρῃ. Choeph. 193. ἀγγέλου δίκην. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Choeph. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Suppl. 182. ἐπτῆρος — ἀγγέλων πεπυσμένος. Suppl. 755. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντα.

Ἀγδαβάτας nom. propr. Pers. 920.

Ἄγειν *ducere*. Prom. 463. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 627. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα — ἄγει γυνή τις. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Pers. 542. Ξέρξης μὲν ἤγαγεν. Pers. 847. νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους — ἄγον οἴκους. Ag. 827. ὑπὲρ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Ag. 1057. ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Choeph. 701. ἄγ' αὐτὸν ἐς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων. Suppl. 498. ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν. — Ag. 1615. ἄξῃ *duceris*. — *adducere*. Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν. Ag. 1258. ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Sept. 740. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. Fragm. 290. λαμπρὸν φάος ἄγαγες ἐν σκότῳ. Choeph. 758. ἄγειν καλούσι δορυφόρους ἑκάσ-

νας. — *abducere, abripere.* Suppl. 919. ταύτας δ' ἑκούσας — ἄγοις ἄν. Sept. 325. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει. Suppl. 607. καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες ξυνοίων ἐφάπτορας. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι. Suppl. 425. ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν. — *agere, pellere.* Prom. 577. πῆ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. — *ferre.* Pers. 552. πεζούς τε καὶ θαλασσίους — νᾶες μὲν ἤγαγον. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον. — *tempus agere.* Ag. 1574. κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν. — *credere.* Suppl. 902. ἄγοιμ' ἂν (θεοὺς), εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. — *in matrimonium ducere.* Prom. 558. ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἄγαγες Ἡσιόναν. — ἄγε, ἄγετε *age, agite.* Pers. 136. ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι — θώμεθα. Ag. 757. ἄγε δὴ, βασιλεῦ. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν. Suppl. 620. ἄγε δὴ, λέξωμεν. Choeph. 792. ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. (ἄγει Sept. 325. 627. 740. Eum. 221. ἄγουσι Prom. 577. Choeph. 499. ἄγοιμι Suppl. 902. ἄγοις Suppl. 919. ἄγοι Sept. 56. ἄγε Pers. 136. Ag. 757. Eum. 297. Choeph. 701. Suppl. 620. ἄγετε Choeph. 792. ἄγοντας Suppl. 498. ἄγουσα Ag. 394. ἄγειν Choeph. 758. Suppl. 607. 709. Ag. 1574. ἦγε Pers. 334. Ag. 1613. ἄγον Pers. 847. ἄξειν Ag. 1258. ἤγαγον Prom. 463. ἤγαγες Ag. 1057. 1109. ἄγαγες Prom. 558. Fragm. 290. ἤγαγεν Pers. 542. ἤγαγον Ag. 827. Pers. 552.

ἀγομέναν Suppl. 425. ἄγεσθαι Sept. 308. ἄξῃ Ag. 1615.)

Ἄγειος Suppl. 838. d. l.

Ἀγείρειν *coacervare.* Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Ἀγείτων *solitarius, qui vicinum habet nullum.* Prom. 270. τυχὼν ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

Ἀγέλαστος *non ridens.* Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 337, 8. φρὴν ἀγέλαστος. — *risum non admittens, non ridendus.* Choeph. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.

Ἀγεμών *dux.* Pers. 632. ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. vid. Ἡγεμών.

Ἄγευστος *inexpertus.* Iaculatr. 219, 2. παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις. d. l.

Ἄγη. Ag. 712. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν. d. l. Thrac. 69. ἄγαις.

Ἀγή *fragmentum.* Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον.

Ἀγήνωρ *fortis.* Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις σάγαις, nisi h. l. ab ἄγω derivatum *duces* significat.

Ἀγησίλαος *populorum coactor.* Fragm. 451. Ἀΐδης ἀγησίλαος.

Ἅγιος *sacer.* Suppl. 838. d. l.

Ἄγκαθεν *desuper.* Ag. 3. κοιμώμενος στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν. — *amplexu.* Eum. 80. παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.

Ἀγκάλη *brachiorum amplexus.* Ag. 705. πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις. Suppl. 476. κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. metaphorice Prom. 1021. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Choeph. 580. ποντίαι ἀγκάλαι. Fragm. 311. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Ἄγκρισις *inquisitio*. Eum. 542. ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ἀγκυλητός *iactus*. Ossileg. 166. ἀγκυλητοὺς κοττάβους d. l. — τὸ ἀγκυλητόν *iaculum*. Arg. 14. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Ἄγκυρα *ancora*. Choeph. 651. ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

Ἀγκυρουχία *statio navis ad ancoram consistentis*. Suppl. 747. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.

Ἀγλάϊσμα *ornamentum*. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. — *oblectamentum*. Choeph. 191. εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου.

Ἄγναμπτος *immotus*. Prom. 163. ἄγναμπτον νόον.

Ἁγνεύειν *purum esse*. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;

Ἄγνισμα *piaculum, homo qui piaculum sibi contraxit*. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.

Ἀγνοεῖν *ignorare*. Eum. 129. μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα.

Ἄγνοια *ignoratio*. Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβών. Suppl. 494. ἀγνοίας ὕπο.

Ἁγνόῤῥυτος *pure manans*. Prom. 432. πηγαὶ ἁγνοῤῥύτων ποταμῶν.

Ἁγνός *purus, sacer*. Prom. 280. αἰθέρα ἁγνόν. Dan. 36, 1. ἁγνὸς οὐρανός. Prom. 409. ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος. Pers. 489. ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. Fragm. 299, 5. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη. Sept. 146. πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος. Sept. 260. ἁγνοῖς δόμοις. Sept. 735. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν. Pers. 603. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα. Ag. 94. χρίσματος ἁγνοῦ. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί. Ag. 133. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 1011. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 136. ἁγνὰ Διὸς κόρα. Suppl. 211. ἁγνὸν Ἀπόλλω. Suppl. 640. Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ. Ag. 236. ἁγνὰ ἀταύρωτος. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος. Suppl. 677. ἁγνῶν ἐκ στομάτων. Eum. 686. μαντεῖα οὐκ ἔθ' ἁγνά. Eum. 845. ἁγνὸν Πειθοῦς σέβας. Myrmid. 121, 1. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Suppl. 96. ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Suppl. 225. ἁγνὸς γένοιτ' ἄν. Suppl. 358. ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Iaculatr. 219, 1. ἁγναῖς παρθένοις. Suppl. 220. ἐν ἁγνῷ — ἵζεσθε.

Ἀγνώς *ignotus*. Choeph. 666. ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον. — *ignoratus, non intellectus*. Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

Ἄγοος *quem nemo lamentationibus prosequitur*. Sept. 1055.

Ἀγορά *forum* Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.

Ἀγοραῖος *fori tutor*. Eum. 931. Ζεὺς ἀγοραῖος. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων.

Ἄγος *piaculum*. Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται θεῶν πατρῴων. Choeph. 153. ἄγος ἀπεύχετον. Eum. 161. βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος. Suppl. 370. ἄγος φυλάσσου. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις.

Ἀγός *dux*. Suppl. 245. πόλεως ἀγόν. Suppl. 881. πόλεως ἀγοί.

Ἄγρα *praeda*. Sept. 304. δορὸς ἄ-

comprehensum et certo quodam ordine digestum legentium oculis subiiciatur. Quapropter sciens quidem volensque neque vocabulum ullum, neque locum ullum, quo quodque legitur, omisi, ne illis quidem voculis exceptis, quae saepissime recurrunt ut καί, δέ, aliaeque, quamquam non dubito, quin vel oscitantia, quae eiusmodi labori deditum facile subrepere possit, vel levitate et celeriori oculorum fuga interdum factum sit, ut interciderint nonnulla, quae aegre desiderari possint, quod si animadversum fuerit ab aequis existimatoribus, eandem indulgentiam, qua humana opera omnia indigent, huic etiam meo concessum iri spero. In diversis vocabulorum significatibus distinguendis non anxie curavi ut logicum, quem vocant, ordinem sequerer, in qua re aliam mihi, aliam ei, qui universae linguae thesaurum condit, operam collocandam esse ducebam, sed ut accurate distinguerentur omnia nec miscerentur diversa sedulo providi, quamquam non semper disertis verbis de exigua, quae intercederet, sensus diversitate monui, sed saepe lineola interiecta dispescere diversa satis habui, suffecturum id viris doctis ratus, quoniam non pueris haec scripta sunt. Maximam diligen-

tiam adhibui particulis, quarum usus maxime varies et saepe difficillimos pro viribus explicasse mihi videor. Sed ubi vulgari et trita ratione usurpatae sunt, brevitatis studio ductus non ipsa poetae verba adscripsi, sed locos tantum, quibus ita usurpatae leguntur indicavi. Ubicunque autem propter memorabilem aliquem aut paullo insolentiorem usum operae pretium facturus esse mihi videbar, in his etiam non minus quam in ceteris vocabulis omnibus tantum verborum ex ipsis Aeschyli tragoediis exscripsi, quantum ad cuiusque vocabuli vim et constructionem intelligendam satis esse putabam. Sed diu multumque mecum cogitavi, placiturumne viris doctis esset, si paullo fusius in singulis locis vocibusve difficilioribus explicandis versarer saepeque ad id faciendum admodum proclivis fui, maxime iis locis, ad quos intelligendos editione mea viam non satis munitam esse non sine dolore intelligebam, nec dubito fore permultos, qui quod id non ubique fecerim mihi vitio vertant. Sed prohibuit me quominus id facerem primum timor, ne nimis accresceret hac ratione libri moles, deinde cogitatio ea, qua mihi persuadebam, non tam lexici esse hanc loco-

rum interpretationem quam commentarii, denique consilium, quod ceperam, in nova quam molior tragoediarum editione interpretationi aliquanto plus spatii concedendi, quam in priore feceram. De hac nova editione, in qua, quoniam dies diem docet, poetae verba plurimis locis aliter et rectius, spero, quam in priore constituta reperientur, propterea etiam monendum est, quod in laudandis hoc lexico poetae verbis saepe ab ea lectione, quam in prioribus duobus voluminibus secutus sum, discessi; quibus locis ne mirentur lectores, sciant velim me ita exhibuisse poetae verba, ut ea legenda esse nunc censeo. Eiusdem novae editionis volumini alteri adiicientur Aeschyli fragmenta paullo emendatiora, quam adhuc circumferuntur. Mirandum est enim, quum aliorum vel vilissimorum scriptorum fragmenta his nostris temporibus tanta diligentia colligantur et emendentur, tragicorum plurimis aliis haud paullo graviora fragmenta aut intacta iacere, aut si novis editionibus adornata prodeunt, eas huius aetatis luce plane indignas esse. Itaque cum Aeschyli fragmenta in lexici mei usum perlustrarem, statim intellexi me in novissima eorum editione (de Germania loquor,

nam Schelesfeldium non moror) acquiescere non posse, qua, ne quid durius dicam, poetae verbis emendandis nihil fere utilitatis allatum est. Si quid igitur novi in fragmentis laudatis repererint, qui hoc lexico utentur, teneant id aut ex aliorum virorum doctorum emendatione profectum esse, quae novissimum editorem latuit, aut ex mea correctione cuius alio loco rationes redditurus sum. Si quo loco lectio est adeo corrupta, ut ne nunc quidem certi quidquam mihi de ea constet, ea vocabula, ad quae illa corruptela pertinet, recepi quidem in ordinem sed adiectis litteris *l. c.* vel *l. d.*, quibus significaretur locum aut plane corruptum aut ita dubium esse, ut de singulorum vocabulorum forma vel sensu vel constructione dubitandum sit. Porro ubicunque ex variis lectionibus aliqua aut auctoritate quadam gaudet aut a compluribus recepta est, id vocabulum, etsi mihi quidem non a poeta ipso profectum videretur, tamen ne quid deesse existimaretur in ordinem recepi adiectis litteris *v. l.*, quae significarent hanc aut vulgatam lectionem esse, a qua in editione mea discessum esset, aut variam lectionem in multas editiones receptam.

Haec habui monenda, neque est quod praeterea adiiciam, nisi hoc, in votis mihi esse ut et Aeschyli tragoediis rectius intelligendis et universae linguae graecae opibus plenius perspiciendis adiumentum aliquod hoc lexico paratum esse iudicetur.

A.

Ἆ horroris significatio. Choeph. 1043. ἆ ἆ. Ag. 1057. ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1060. ἆ ἆ. Suppl. 153. ἆ Ζῆνα. Prom. 114. 565. ἆ ἆ ἔα ἔα.

Ἆ questus. Ag. 1096. ἆ, ἆ, ἰδού, ἰδού. Suppl. 805. ἆ, ἆ, ἆ.

Ἄβατος, *inaccessus*. Prom. 2. ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

Ἀβδέλυκτος *non aversabilis*. Myrmid. 118. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

Ἀβλάβεια *integritas*. Ag. 995. ἀνάγειν — ἐπ' ἀβλαβείᾳ.

Ἀβλαβής *incolumis*. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ. — *innoxius*. Eum. 275. ὅτοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ! ξυνουσίᾳ. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.

Ἀβουκόλητος. Suppl. 907. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι *hoc meae curae non est*.

Ἀβουλία *temeritas*. Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις.

Ἁβροβάτης *delicate incedens*. Pers. 1029. γοᾶσθ' ἁβροβάται.

Ἁβρογόος *delicate lamentans*. Pers. 533. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες. d. l.

Ἁβροδίαιτος *delicate vivens*. Pers. 41. ἁβροδιαίτων — Λυδῶν ὄχλος.

Ἁβρός *delicatus*. Fragm. 433. παρθένοις ἁβραῖς.

Ἁβρότιμος *luxuriosus*. Ag. 675. ἐκ τῶν ἁβροτίμων προκαλυμμάτων.

Ἄβροτος f. l. Prom. 2.

Ἁβροχίτων *delicatis stragulis tectus*. Pers. 535. εὐνὰς ἁβροχίτωνας.

Ἁβρύνειν *delicate tractare*. Ag. 893. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅβρυνε. — ἁβρύνεσθαι *superbire*. Ag. 1178. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

Ἄβυσσος *fundo carens, immensus*. Sept. 931. πλοῦτος ἄβυσσος. Suppl. 465. ἄτης ἄβυσσον πέλαγος. Suppl. 1044. ὄψιν ἄβυσσον.

Ἀγάζειν *despicere*. Suppl. 1047. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

Ἀγαθός. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνήρ. Sept. 577. σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας. Pers. 838. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς. Pers. 882. στρατιᾶς ἀγαθῆς. Pers. 929. Ἀριόμαρδός τ' ἀγα-

θός. Pers. 949. ἀγαθῶν ἑτάρων. Ag. 733. ἀγαθᾶς τύχας. Ag. 769. ἀγαθὸς προβατογνώμων. Ag. 1103. ἀγαθὰ φάτις. Eum. 943. γλώσσης ἀγαθῆς. Eum. 966. εἴη δ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. Suppl. 621. εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς. Suppl. 944. ἀλλ᾽ ἀντ᾽ ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βροτοῖς. Pers. 214. τά τ᾽ ἀγάθ᾽ ἐντελῆ γενέσθαι. Ag. 151. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς. Eum. 841. λέγουσα τἀγαθά. Eum. 931. ἀγαθῶν ἔρις. (Ag. 1240. ἀγαθοὶ δ᾽ ἀμείψομαι c. l.)

Ἀγάλακτος *lacte carens.* Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον.

Ἄγαλμα *ornamentum.* Prom. 464. ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς. Ag. 212. τέκνον — δόμων ἄγαλμα. Ag. 721. ἀκασκαῖον δ᾽ ἄγαλμα πλούτου. Choeph. 198. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. — *decus et gaudium.* Eum. 881. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Suppl. 189. ἱκετηρίας, ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διός. — *simulacrum.* Sept. 240. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ᾽ ἀγαλμάτων; Sept. 247. ἐκτὸς οὖσ᾽ ἀγαλμάτων. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα.

Ἀγαμεμνόνιος. Ag. 1480. Ἀγαμεμνονίαν — ἄλοχον. Choeph. 848. Ἀγαμεμνονίων οἴκων.

Ἀγαμέμνων Ag. 509. Ἀγαμέμνονος Ag. 26. 1219. 1287. Choeph. 925. Ἀγαμέμνονα Eum. 434.

Ἄγαμος *innubus.* Suppl. 135. 144. ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

Ἄγαν *nimis.* Prom. 72. μηδὲν ἐγκέλευ᾽ ἄγαν. Prom. 327. μηδ᾽ ἄγαν λαβροστομεῖ. Sept. 35. μηδ᾽ ἐπηλύδων ταρβεῖτ᾽ ἄγαν ὅμιλον. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούουσ᾽ ἐμφανῶς ἄκου᾽ ἄγαν. Sept. 220. μηδ᾽ ἄγαν ὑπερφοβοῦ. Pers. 780. τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν. Pers. 813. τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων. Eum. 788. ὑπερθύμως ἄγαν. Prom. 180. ἄγαν δ᾽ ἐλευθεροστομεῖς. Prom. 543. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ᾽ ἄγαν. Sept. 674. ὠμοδακής σ᾽ ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει. Sept. 692. ἄγαν δ᾽ ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Sept. 753. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμός. Pers. 211. ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ᾽ ἄγαν ἐκρίνατε. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου. Ag. 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος. Ag. 984. πημονᾶς γέμων ἄγαν. Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω. Ag. 1214. ἄγαν γ᾽ ἀληθόμαντιν. Ag. 1227. ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίσταμαι φάτιν. Choeph. 957. πολὺν ἄγαν χρόνον. Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσεις. Eum. 324. θανὼν δ᾽ οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Eum. 904. μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντ᾽ ἄγαν. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα μηδ᾽ ἄγαν οἰνωμένον. Suppl. 699. ἄγαν καλῶς κλύουσα. Suppl. 738. περίφρονες δ᾽ ἄγαν ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι. Suppl. 892. Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν. Niob. 144, 3. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. — *prorsus.* Sept. 793. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ᾽ ἄγαν, nisi in ἅμα mutandum est. (Ag. 1813. κοινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ c. l.)

Ἀγανόρειος *fortis.* Pers. 985.

Ἀγανὸς *laetus, faustus.* Ag. 101. *ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς.*

Ἀγάστονος *vehementer gemens.* Sept. 95. *τί μέλλομεν ἀγάστονοι;*

Ἀγαστὸς *admirabilis.* Phryg. 250.

Ἀγαυὸς *augustus.* Pers. 948. *Πέρσαις ἀγαυοῖς.*

Ἀγβάτανα Pers. 922.

Ἄγγαρος *nuntius.* Ag. 273. *φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.*

Ἀγγελία *nuntius.* Prom. 1042. *εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν.* Ag. 86. *τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκνεῖς;*

Ἀγγέλλειν *nuntiare.* Prom. 945. *πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε.* Choeph. 698. *ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.* Pers. 249. *κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά.* Ag. 30. *ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.* Choeph. 647. *ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων.* Choeph. 730. *φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.* Choeph. 759. *μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει.* Choeph. 763. *ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις.* Choeph. 768. *ἄγγελλ' ἰοῦσα.* Suppl. 597. *φίλτατ' ἀγγέλλων ἐμοί.* Fragm. 299, 7. *φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.*

Ἄγγελος *nuntius.* Prom. 971. *πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.* Sept. 82. *ἄναυδος, σαφής, ἔτυμος ἄγγελος.* Suppl. 177. *ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ.* Sept. 287. *ἀγγέλους σπερχνούς.* Sept. 355. *ἀγγέλου λόγον.* Sept. 830. *προὔπτος ἀγγέλου λόγος.* Pers. 14. *οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεύς.* Ag. 271. *καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;* Ag. 282. *ἀγγέλου μέρος.* Ag. 574. *ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός.* Ag. 624. *ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος — φέρῃ.* Choeph. 193. *ἀγγέλου δίκην.* Choeph. 762. *ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.* Choeph. 836. *οὐδὲν ἀγγέλων σθένος.* Choeph. 838. *ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον.* Suppl. 182. *ὀπτῆρες — ἀγγέλων πεπυσμένοι.* Suppl. 755. *ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντα.*

Ἀγδαβάτας nom. propr. Pers. 920.

Ἄγειν ducere. Prom. 463. *ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους.* Sept. 56. *ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.* Sept. 627. *χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα — ἄγει γυνή τις.* Pers. 334. *χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος.* Pers. 542. *Ξέρξης μὲν ἤγαγεν.* Pers. 847. *νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους — ἆγον οἴκους.* Ag. 827. *οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.* Ag. 1057. *ποῖ ποτ' ἤγαγές με;* Ag. 1109. *ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;* Ag. 1613. *ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ.* Choeph. 701. *ἄγ' αὐτὸν ἐς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.* Suppl. 498. *ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.* — Ag. 1615. *ἄξῃ ducēris.* — *adducere.* Ag. 394. *ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.* Ag. 1258. *ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.* Sept. 740. *κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει.* Fragm. 290. *λαμπρὸν φάος ἤγαγες ἐν σκότῳ.* Choeph. 758. *ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάο-*

ναι. — *abducere, abripere.* Suppl. 919. ταύτας δ' ἑκούσας — ἄγοις ἄν. Sept. 325. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει. Suppl. 607. καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορας. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι. Suppl. 425. ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν. — *agere, pellere.* Prom. 577. πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. — *ferre.* Pers. 552. πέζους τε καὶ θαλασσίους — νᾶες μὲν ἤγαγον. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον. — *tempus agere.* Ag. 1574. κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν. — *credere.* Suppl. 902. ἄγοιμ' ἂν (θεούς), εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. — *in matrimonium ducere.* Prom. 558. ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἄγαγες Ἡσιόναν. — ἄγε, ἄγετε *age, agite.* Pers. 136. ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι — θώμεσθα. Ag. 757. ἄγε δή, βασιλεῦ. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν. Suppl. 620. ἄγε δή, λέξωμεν. Choeph. 792. ἄγετε, τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. (ἄγει Sept. 325. 627. 740. Eum. 221. ἄγουσι Prom. 577. Choeph. 499. ἄγοιμι Suppl. 902. ἄγοις Suppl. 919. ἄγοι Sept. 56. ἄγε Pers. 136. Ag. 757. Eum. 297. Choeph. 701. Suppl. 620. ἄγετε Choeph. 792. ἄγοντας Suppl. 498. ἄγουσα Ag. 394. ἄγειν Choeph. 758. Suppl. 607. 709. Ag. 1574. ἦγε Pers. 334. Ag. 1613. ἄγου Pers. 847. ἄξειν Ag. 1258. ἤγαγον Prom. 463. ἤγαγε Ag. 1057. 1109. ἄγαγες Prom. 558. Fragm. 290. ἤγαγεν Pers. 542. ἤγαγον Ag. 827. Pers. 552. ἀγομέναν Suppl. 425. ἄγεσθαι Sept. 308. ἄξῃ Ag. 1615.)

Ἄγειος Suppl. 838. d. l.

Ἀγείρειν *coacervare.* Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Ἀγείτων *solitarius, qui vicinum habet nullum.* Prom. 270. τυχὼν ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.

Ἀγέλαστος *non ridens.* Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 337, 8. φρὴν ἀγέλαστος. — *risum non admittens, non ridendus.* Choeph. 30. ἀγελάστοις ξυμφοραῖς.

Ἀγεμών *dux.* Pers. 632. ἄλλοι χθονίων ἀγεμόνες. vid. Ἡγεμών.

Ἄγευστος *inexpertus.* Iaculatr. 219, 2. παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις. d. l.

Ἄγη. Ag. 712. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν. d. l. Thrac. 69. ἄγαις.

Ἀγή *fragmentum.* Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον.

Ἀγήνωρ *fortis.* Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις σάγαις, nisi h. l. ab ἄγω derivatum *duces* significat.

Ἀγησίλαος *populorum coactor.* Fragm. 451. Ἀΐδης ἀγησίλαος.

Ἅγιος *sacer.* Suppl. 838. d. l.

Ἄγκαθεν *desuper.* Ag. 3. κοιμώμενος στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν. — *amplexu.* Eum. 80. παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.

Ἀγκάλη *brachiorum amplexus.* Ag. 705. πολλὰ δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις. Suppl. 476. κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. metaphorice Prom. 1021. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Choeph. 580. ποντίαι ἀγκάλαι. Fragm. 311. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Ἄγκρισις *inquisitio*. Eum. 542. ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.

Ἀγκυλητός *iactus*. Ossileg. 166. ἀγκυλητοὺς κοττάβους d. l. — τὸ ἀγκυλητόν *iaculum*. Arg. 14. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Ἄγκυρα *ancora*. Choeph. 651. ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

Ἀγκυρουχία *statio navis ad ancoram consistentis*. Suppl. 747. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.

Ἀγλάϊσμα *ornamentum*. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. — *oblectamentum*. Choeph. 191. εἶναι τόδ' ἀγλάϊσμά μοι τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου.

Ἄγναμπτος *immotus*. Prom. 163. ἄγναμπτον νόον.

Ἁγνεύειν *purum esse*. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών;

Ἄγνισμα *piaculum, homo qui piaculum sibi contraxit*. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.

Ἀγνοεῖν *ignorare*. Eum. 129. μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα.

Ἄγνοια *ignoratio*. Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβών. Suppl. 494. ἀγνοίας ὕπο.

Ἁγνόῤῥυτος *pure manans*. Prom. 432. πηγαὶ ἁγνοῤῥύτων ποταμῶν.

Ἁγνός *purus, sacer*. Prom. 280. αἰθέρα ἁγνόν. Dan. 36, 1. ἁγνὸς οὐρανός. Prom. 409. ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος. Pers. 489. ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. Fragm. 299, 5. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη. Sept. 146. πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος. Sept. 260. ἁγνοῖς δόμοις. Sept. 735. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν. Pers. 603. βοὸς τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα. Ag. 94. χρίσματος ἁγνοῦ. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί. Ag. 133. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 1011. Ἄρτεμις ἁγνά. Suppl. 136. ἁγνὰ Διὸς κόρα. Suppl. 211. ἁγνὸν Ἀπόλλω. Suppl. 640. Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ. Ag. 236. ἁγνὰ ἀταύρωτος. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος. Suppl. 677. ἁγνῶν ἐκ στομάτων. Eum. 686. μαντεῖα οὐκ ἔθ' ἁγνά. Eum. 845. ἁγνὸν Πειθοῦς σέβας. Myrmid. 121, 1. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Suppl. 96. ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Suppl. 225. ἁγνὸς γένοιτ' ἄν. Suppl. 358. ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Iaculatr. 219, 1. ἁγναῖς παρθένοις. Suppl. 220. ἐν ἁγνῷ — ἵζεσθε.

Ἀγνώς *ignotus*. Choeph. 666. ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον. — *ignoratus, non intellectus*. Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη.

Ἄγοος *quem nemo lamentationibus prosequitur*. Sept. 1055.

Ἀγορά *forum* Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.

Ἀγοραῖος *fori tutor*. Eum. 931. Ζεὺς ἀγοραῖος. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων.

Ἄγος *piaculum*. Sept. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται θεῶν πατρῴων. Choeph. 153. ἄγος ἀπεύχετον. Eum. 161. βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος. Suppl. 370. ἄγος φυλάσσου. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις.

Ἀγός *dux*. Suppl. 245. πόλεως ἀγόν. Suppl. 881. πόλεως ἀγοί.

Ἄγρα *praeda*. Sept. 304. δορὸς ἄ-

γραν. Eum. 143. ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

Ἀγρεῖν *capere*. Ag. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος.

Ἀγρεμὼν Myrmid. 125.

Ἄγρευμα *rete*. Sept. 589. ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκοις ἀγρεύματος. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 992. ἄγρευμα θηρός. Eum. 438. ποικίλοις ἀγρεύμασι κρύψασα.

Ἀγρεὺς *venator*. Fragm. 379. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.

Ἄγριος *ferox, crudelis*. Prom. 175. ἐξ ἀγρίων δεσμῶν. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις. Choeph. 278. ἀγρίαις γνάθοις λιχῆνας ἐξέσθοντας. Sept. 262. ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν. Suppl. 35. ἀγρίας ἁλὸς ἀντήσαντες. — *ex agro proveniens*. Pers. 606. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν, παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Ἀγρίως *crudeliter*. Prom. 155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. Eum. 929. πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.

Ἀγρονόμος *in agro pascens*. Ag. 140. πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι.

Ἀγρότης *dux*. Pers. 963. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ d. l.

Ἄγρυπνος *nunquam quiescens*. Prom. 358. Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. S. c. Th.

Ἀγυιάτης. Ag. 1051. 1056. Ἀγυιᾶτ' Ἀπόλλων.

Ἀγύρτρια *mendica*. Ag. 1246.

Ἀγχάρης nom. propr. Pers. 956.

Ἄγχι *prope*. Pers. 459. ἄγχι πελαγίας ἁλός. Choeph. 630. ἄγχι πλευμόνων.

Ἀγχίαλος *maritimus*. Pers. 861. τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους Λῆμνον Ἰκάρου θ' ἕδος.

Ἀγχιγείτων *vicinus*. Pers. 860. Τήνῳ τε συνάπτουσ' Ἄνδρος ἀγχιγείτων.

Ἀγχίπτολις *urbi propinquus*. Sept. 483. Ὄγκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις.

Ἀγχίσποροι *propinqui*. Nioh. ap. Plat. de rep. III, p. 391. E. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι.

Ἄγχιστα *proxime*. Suppl. 1018. δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ.

Ἄγχιστος *proximus*. Ag. 247. τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἀγχόνη *suspendium*. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν.

Ἀγωγή. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον *pro me adducta*.

Ἀγών *concio, diliberationis contentio*. Ag. 819. κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει. — *certamen*. Pers. 403. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. Ag. 1350. ἀγὼν — νείκης παλαιᾶς. Choeph. 577. ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι. Choeph. 718. ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν. Eum. 647. 714. πῶς ἄγων κριθήσεται. Eum. 874. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι. Glauc. 33. ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

Ἀγώνιοι θεοί Ag. 499. Suppl. 186. 239. 328. 350.

Ἄδαιτος Ag. 147. θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον *sacrificium non epulandum*.

Ἀδαμάντινος *adamantinus.* Prom. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 64. ἀδαμαντίνου σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.

Ἀδαμαντόδετος. Prom. 148. ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις *adamantinorum vinculorum dedecore.* Prom. 424. ἐν πόνοις δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοις *a. v. doloribus.*

Ἀδάματος *indomitus.* Sept. 215. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ᾽ ἀδάματον. Suppl. 135. 144. εὐνᾶς ἀνδρῶν ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν. Choeph. 53. σέβας δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν.

Ἄδασμος *tributum non solvens.* Edon. 54.

Ἄδδην Prom. 587. v. Ἄδην.

Ἀδείμαντος *metu liber.* Pers. 158. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ᾽ ἀδείμαντος.

Ἀδειμάντως *sine metu.* Choeph. 760. ὡς ἀδειμάντως κλύῃ.

Ἀδελφεός *frater.* Sept. 959. πέλας αἵδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν. Sept. 558. καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεόν l. c.

Ἀδελφή *soror.* Prom. 800. πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι. Sept. 959. πέλας αἵδ᾽ ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν d. l. Sept. 1056. θρῆνον ἀδελφῆς. Choeph. 17. ἀδελφὴν τὴν ἐμήν.

Ἀδελφός *frater.* Sept. 537. ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου. Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῖν. Sept. 1004. τούτου δ᾽ ἀδελφόν. Sept. 1020. ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Ag. 1166. εὐνὰς ἀδελφοῦ. Ag. 1567. αὐτοῦ τ᾽ ἀδελφόν. Choeph. 225. σαυτῆς ἀδελφοῦ. Choeph. 241. πιστὸς δ᾽ ἀδελφὸς ἦσθα. Suppl. 316. ἀδελφὸς δ᾽ ἐστὶ πεντηκοστόπαις.

Ἀδελφὸς *fraternus.* Sept. 793. ἀδελφαῖς χερσίν.

Ἀδεύης nom. propr. Pers. 304.

Ἄδην *satis.* Ag. 802. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Prom. 587. ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασι.

Ἀδήριτος *inexpugnabilis.* Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀδήριτον σθένος.

Ἅιδης *Orcus.* Ag. 1509. Suppl. 225. 411. ἐν Ἅιδου. Prom. 236. εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 1031. εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην. Pers. 887. Ἅιδου σάκτορι. Ag. 1086. δίκτυόν τί γ᾽ Ἅιδου. Ag. 1208. Ἅιδου μητέρα d. l. Ag. 1264. Ἅιδου πύλας. Ag. 1360. τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν. Eum. 263. μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. — *mors.* Ag. 653. ᾅδην πόντιον πεφευγότας. v. Ἀΐδης.

Ἀδικεῖν *iniuria afficere.* Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ ᾽δικεῖν. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ ᾽δικεῖν σχήσει. Eum. 719. τὸ μὴ ᾽δικεῖν σέβαντες ἐν διαιρέσει.

Ἄδικος *iniustus.* Ag. 387. φῶτ᾽ ἄδικον. Choeph. 392. δίκαν δ᾽ ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ. Choeph. 990. τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις.

Ἀδίκως *iniuste.* Ag. 1526. ἄχαριν χάριν ἀντ᾽ ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι.

Ἀδίοπος *custode carens.* Phryg. 246.

Ἀδμήτη *innupta.* Suppl. 140. ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω.

Ἁιδοβάτης *qui ad Orcum descendit.* Pers. 888. ᾁδοβάται γὰρ πολλοὶ φῶτες.

Ἄδολος sincerus Ag. 95. *χρίσματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.*

Ἀδόλως sine dolo. Choeph. 950. d. l.

Ἀδράστεια. Prom. 938. *οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.* Niob. 143, 2. *Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.*

Ἄδραστος nom. propr. Sept. 50. *πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου.* Sept. 557. *κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.*

Ἄδρεπτος non carptus. Suppl. 649. *ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω.*

Ἀδριανός. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. *Ἀδριαναί τε γυναῖκες.*

Ἄιδειν canere. Choeph. 1021. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος.* v. *ἀείδειν.*

Ἀεί semper. Prom. 26. *ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ τρύσει σε.* Prom. 42. *ἀεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.* Prom. 162. *ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον.* Prom. 517. *τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;* Prom. 648. *ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι — παρηγόρουν.* Pers. 435. *ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί.* Ag. 570. *ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.* Ag. 740. *οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί.* Choeph. 673. *μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον*, ubi nunc *ἀείξενον* legitur. Choeph. 958. *χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.* Eum. 654. *ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν — ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.* Eum. 947. *εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες.* Suppl. 509. *ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον.* Atham. 1. *ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.* Europ. 49. *Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωποῦν στρατοῦ.* Ossileg. 166. l. c. Fragm. 300, 9. *ἀεὶ δὲ μισεῖ.* — Pers. 172. *πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι ξύνειμι.* Pers. 594. *τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.* Ag. 1425. *μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον.* Eum. 76. *βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.* Eum. 743. *καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν αἰεὶ τήνδε.* Suppl. 660. *τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' αἰεί.* Suppl. 685. *θεοὺς, δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν, αἰεὶ τίοιεν.* Sept. 838. *ὃς αἰεὶ δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται.* Prom. sol. 178, 5. *ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ — ἀναπαύει.* — Prom. 426. *ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος — ὑποστενάζει.* Pers. 608. *τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον.* Ag. 865. *κλαίουσα λαμπτηρουχίας Ἀτημελήτους αἰέν.* — Eum. 566. *δεῦρό γ' αἰεὶ semper adhuc.* — Eum. 800. *ἐς αἰεὶ in perpetuum.* — Prom. 939. *θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεὶ singulos singulis temporibus regnantes.*

Ἀείδειν canere. Ag. 16. *ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.* Ag. 691. *ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.* v. *ᾄδειν.*

Ἀείζωος semper vivens. Suppl. 960. *χώρᾳ δ' ἄχθος ἀείζων πέλοι.* Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. *ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 347, 24. *καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.*

Ἀεικής turpis. Prom. 97. *δεσμὸν ἀεικῆ.* Prom, 523. *δεσμοὺς ἀεικεῖς.* Prom. 1044. *οὐδὲν ἀεικές.* — Prom. 470. *αἰκὲς πῆμα.*

Ἄειλος *sole non collustratus.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 347, 33.

Ἀειν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 450. 30. ἄσαι.

Ἀείξενος *hospes perpetuus.* Choeph. 673. μέτρειον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον.

Ἀείρειν *tollere.* Sept. 741. ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον. Pers. 651. κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. v. αἴρω.

Ἀεισύρος f. l. Prom. 450.

Ἀέκων *invitus.* Suppl. 39. ἀεκόντων. v. ἄκων.

Ἄελπτος *insperatus.* Pers. 257. 985. πῆμ' ἄελπτον. Pers. 967. ἄελπτον κακόν. Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται δίκη. Suppl. 54. ἄελπτά περ ὄντα. Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων. Suppl. 885. ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν. Prot. 193.

Ἀέλπτως *praeter spem.* Suppl. 968. Pers. 255.

Ἀέναος *semper manans.* Suppl. 548. πὰρ ποταμοὺς ἀενάους.

Ἀέξεσθαι *augeri.* Choeph. 812. κέρδος ἀέξεται τόδε. Suppl. 836. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βρότοισι θάλλει.

Ἀεξίφυλλος *folia alens.* Ag. 681. Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους.

Ἄεπτος f. l. Ag. 139.

Ἀέρδην Ag. 226. λαβεῖν ἀέρδην *tollere.*

Ἀερία Aegypti nomen. Suppl. 71. τᾶσδε φυγᾶς Ἀερίας ἀπὸ γᾶς.

Ἄζηλος *non invidendus, miser.* Prom. 143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω. Choeph. 1012. ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.

Ἅζεσθαι *vereri.* Eum. 367. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 956. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ. Suppl. 639. ἅζονται γὰρ ὁμαίμους.

Ἀηδόνειος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειαν *lusciniae questum.*

Ἀηδὼν *luscinia.* Ag. 1116. Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' — ἀηδών. Ag. 1117. λιγείας μόρον ἀηδόνος. Suppl. 60. κιρκηλάτου ἀηδόνος.

Ἀήθης *insuetus.* Suppl. 562. ὄψιν ἀήθη.

Ἄημα *flatus.* Eum. 865. ἀνέμων ἀήματα. — *ventus.* Ag. 1392. ἐπῳδὸν Θρηκίων ἀημάτων.

Ἀήσυρος *agilis, celer.* Prom. 450. ἀήσυροι μύρμηκες.

Ἄητος *magnus.* Atham. 2.

Ἀθαμαντίς *ex Athamante nata.* Pers. 70. Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.

Ἀθάνα. Eum. 226. 421. 852. ἄνασσ' Ἀθάνα. Sept. 469. Ὄγκας Ἀθάνας. v. Ἀθηναία.

Ἀθᾶναι *Athenae.* Pers. 278. στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις. Pers. 936. τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας. v. Ἀθῆναι.

Ἀθάνατος *immortalis.* Eum. 330. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας. Eum. 911. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν. Nereid. 142. τέλος ἀθανάτων. Prom. sol. 178, 6. χρῶτ' ἀθάνατον. — *immortalitatem praebens.* Choeph. 610. Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα.

Ἄθαπτος *inhumatus.* Sept. 1005. Πολυνείκους νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον. Sept. 1036. ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.

Ἀθέλεος *nolens.* Suppl. 842. θέλεος ἀθέλεος.

Ἄθελκτος *qui demulceri non potest.*

Suppl. 1041. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον.

Ἀθέμιστος *nefarius*. Fragm. 272. ἔργα — λευργὰ κἀθέμιστα, si sunt illa Aeschyli.

Ἀθεμίστως f. l. Choeph. 635.

Ἄθεος *impius*. Pers. 794. ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. Eum. 146. ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν. Eum. 513. ἀθέῳ ποδί.

Ἀθέριτος. Memn. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. χαλκὸν ἀθέριτον.

Ἀθέρμαντος *igne carens*. Choeph. 620. ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων.

Ἀθέτως *pro arbitrio*. Prom. 150. Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.

Ἀθῆναι *Athenae*. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 340. ἔτ' ἄρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 466. τιμωρίαν Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε. Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρατός. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν. Glauc. 22. Ἀθήνας Διάδας. cf. Ἀθᾶναι.

Ἀθηναία *Minerva*. Choeph. 278. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν. Eum. 289. Ἀθηναίας σθένος. Eum. 584. Ἀθηναίας μέγαν θεσμόν. v. Ἀθάνα.

Ἀθηναῖος *Atheniensis*. Pers. 347. ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ.

Ἀθήρ *spiculum*. Ner. 138.

Ἄθηρος *fera occisa carens*. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἄθηρος ἡμέρα.

Ἄθικτος *intactus*. Eum. 674. κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον.—*sanctus*. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο.

Ἀθλεύειν *laborare*. Prom. 95. τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω.

Ἄθλιος *miser*. Sept. 761. ἀθλίων γάμων. Sept. 905. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. Choeph. 972. 975. Ag. 1587. ἀθλίῳ πατρί. Suppl. 567. ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ; Glauc. 23. ἀθλίου λίχα. Prot. 192. ἀθλίαν φάβα.

Ἆθλον *labor*, *periculum*. Suppl. 1015. στυγερὸν πέλει τόδ' ἆθλον.

Ἆθλος *labor*. Prom. 257. ἄθλου τέρμα. Prom. 704. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον. Prom. 936. ἆθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. Fragm. 293. πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ. Prom. 262. ἆθλιον δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων. Prom. 754. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους.

Ἀθρεῖν *spectare*. Sisyph. 207. ἐγκατιλλωπὼς ἀθρεῖ. d. l.

Ἀθροίζειν *congregare*. Pers. 406. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο.

Ἀθυμεῖν *animum abiicere*. Prom. 472. ἐς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς.

Ἄθυμος *animi fortitudine carens*. Sept. 598. οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ.—*animo non placens*. Eum. 740. ὁδοὺς ἀθύμους.

Ἄθωος. Ag. 276. Ἄθωον αἶπος Ζηνός *mons Athos*.

Αἴ *doloris exclamatio*. Prom. 66. 98. 136. Sept. 769. 873. 874. Pers. 252. 275. 323. 425. 659. 892. 1104. Suppl. 846. Choeph. 1003. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ. Choeph. 1001. αἴ, αἴ, αἴ, αἴ μελέων ἔργων.

Αἶα *terra*. Prom. 302. τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν. Sept. 288. τὰν βαθύχθον' αἶαν. Pers. 2. Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Ag. 417. ἀφ'

Ἑλλάδος αἴας. Pers. 263. *ἐπ' αἶαν Δίαν Ἑλλάδα χώραν.* Pers. 244. 638. 1026. 1030. *Περσὶς αἶα.* Pers. 59. *Περσίδος αἴας.* Pers. 129. *ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας.* Pers. 478. *Δωρίδ' αἶαν.* Pers. 487. *Ἠδωνίδ' αἶαν.* Ag. 112. *Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν.* Eum. 58. *ἥτις αἶα.* Suppl. 251. *πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται.* Suppl. 543. *δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας.* Suppl. 550. *τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.*

Αἰάζειν conqueri. Pers. 886. *γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν.*

Αἰακτός lamentabilis. Sept. 828. *αἰακτὰ πήματα.* Pers. 895. *ὅδ' ἐγών, οἶ οἶ, αἰακτὸς μέλεος.* — *lamentans.* Pers. 1025. *αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.*

Αἰανής lugubris. Pers. 627. *αἰανῆ δύσθροα βάγματα.* Pers. 903. *αἰανῆ πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν.* — *gravis.* Eum. 902. *ἄκαρπος αἰανὴς — νόσος.* Eum. 457. *ἄφερτος αἰανὴς νόσος.* Eum. 394. *Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα* si haec lectio vera.

Αἰανής aeternus. Eum. 542. *εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.*

Αἰανός tenebricosus. Eum. 394. *Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα.*

Αἰανῶς in perpetuum. Eum. 642. *καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι.*

Αἴας Ajax. Pers. 299. 360. *νῆσον Αἴαντος.* Pers. 588. *Αἴαντος περιαλόσσα νᾶσος.*

Αἰγαῖος Aegaeus. Ag. 645. *πέλαγος Αἰγαῖον.*

Αἰγεῖος ab Aegeo descendens. Eum. 653. *Αἰγείῳ στρατῷ.*

Αἴγιλιψ inaccessus. Suppl. 775. *αἴγιλιψ — πέτρα.*

Αἴγινα Aegina. Fragm. 388.

Αἰγίπλαγκτον mons. Ag. 294. *ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον.*

Αἰγίς Aegis. Eum. 382. *ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος* — *procella.* Choeph. 585. *ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι κότον.* — *pellis caprina.* Edon. 54.

Αἴγισθος Aegisthus. Ag. 1411. 1594. Choeph. 109. 474. 645.

Αἰγυπιός vultur. Ag. 49. *τρόπον αἰγυπιῶν.*

Αἰγύπτιος Aegyptius. Pers. 303. *Νείλου — Αἰγυπτίου.* Suppl. 797. *γένος — Αἰγύπτιον.* Suppl. 852. *Αἰγυπτίαν — βᾶριν.* Fragm. 309. *δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.*

Αἰγυπτογενής in Aegypto natus. Pers. 35. *Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής.* Suppl. 30. *ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.* Suppl. 1039. *γάμον Αἰγυπτογενῆ.*

Αἴγυπτος terra. Fragm. 299, 5.

Αἴγυπτος vir. Suppl. 9. 318. 330. 382. 469. 722. 887. 906.

Αἰδεῖσθαι vereri. Ag. 353. *Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι.* Ag. 911. *τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.* Eum. 730. *πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον.* Choeph. 104. *αἰδουμένη — τύμβον πατρός.* Choeph. 106. *ἠδέσω τάφον πατρός.* Choeph. 883. *τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, μαστόν.* Eum. 511. *βωμὸν αἴδεσαι δίκας.* Eum. 650. *ὅρκον αἰδεῖσθε.* Eum. 680. *αἰδουμένοις τὸν ὅρκον.* Suppl. 340. *αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεως.* Suppl. 473. *Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον.* Suppl. 632. *αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός.* Pers. 796. *οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν.* Choeph. 886. *μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;* v. *αἴδεσθαι.* (*αἰδοῦμαι* Ag. 353. *αἰδοῦνται* Suppl. 632.

αἰδοῦ Suppl. 340. αἰδεῖσθε Eum. 650. αἰδουμένοις Eum. 680. αἰδόμενος Eum. 519. Suppl. 357. αἰδουμένη Choeph. 104. αἰδεῖσθαι Suppl. 473. ᾐδοῦντο Pers. 796. ᾐδέσω Choeph. 106. αἴδεσαι Eum. 511. Choeph. 383. αἰδεσθῶ Choeph. 886. αἰδεσθεὶς Ag. 911. Eum. 730.)

Αἴδεσθαι vereri. Eum. 519. ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. Suppl. 357. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. v. αἰδεῖσθαι.

Ἀΐδης Orcus. Prom. 152. νέρθεν τ᾽ Ἀΐδου. Sept. 850. Ἀΐδᾳ τ᾽ ἐχθρὸν παιᾶν᾽ ἐπιμέλπειν. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ᾽ Ἀΐδας ἀνάσσει. v. Ἅιδης.

Αἰδοῖος venerabilis. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Eum. 675. βουλευτήριον αἰδοῖον. Suppl. 189. ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διός. Suppl. 450. τέρματ᾽ αἰδοίων λόγων. — *verecundus.* Suppl. 28. αἰδοίῳ πνεύματι. Suppl. 191. αἰδοῖα — ἔπη. Suppl 486. αἰδοῖον — πρόξενον.

Ἄϊδρις inscius. Ag. 1076. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. Suppl. 448. θέλω δ᾽ ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι.

Ἀϊδωνεὺς Pluto. Pers. 641. Ἀϊδωνεὺς δ᾽ ἀναπομπὸς ἀνείης Ἀϊδωνεὺς Δαρεῖον.

Αἰδὼς pudor, verecundia. Prom. 134. τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ. Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεὶς. Ag. 922. πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν. Ag. 1177. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Suppl. 574. δακρύων δ᾽ ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Αἰεὶ v. ἀεί.

Αἰείμνηστος semper memorabilis. Pers. 746. ἔργον — αἰείμνηστον.

Ἀΐειν audire, c. gen. Pers. 625. ἦ ῥ᾽ ἀΐει μου; Pers. 853. τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄϊον. c. acc. Ag. 55. ὕπατος δ᾽ ἀΐων — οἰωνόθροον γόον. Eum. 807. 838. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων.

Αἰὲν v. ἀεί.

Αἰετὸς aquila. Prom. 1024. Διὸς — πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετός. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ αἰετόν. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Choeph. 245. γέννα εὔνιν αἰετοῦ πατρός. Choeph. 256. αἰετοῦ γένεθλ᾽ ἀποφθείρας. Myrmid. 116. πληγέντ᾽ ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν. Niob. 148. πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Αἰθαλόεις ardens. Prom. 994. αἰθαλοῦσσα φλόξ.

Αἴθειν incendere. Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ᾽ ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος. Choeph. 599. καΐθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλόν l. c.

Αἰθέριος aetherius. Prom. 157. αἰθέριον κίνυγμα. Sept. 81. αἰθερία κόνις.

Αἰθὴρ aether. Prom. 88. ὦ δῖος αἰθήρ. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων. Prom. 125. αἰθὴρ δ᾽ ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει. Prom. 280. θᾶκον προλιποῦσ᾽ αἰθέρα θ᾽ ἁγνόν. Prom. 394. λευρὸν — οἶμον αἰθέρος. Prom. 1046. αἰθὴρ δ᾽ ἐρεθιζέσθω βροντῇ. Prom. 1090. ξυντετάρακται δ᾽ αἰθὴρ πόντῳ. Sept. 140. δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. Suppl. 603. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ. Pers. 357. κνέφας δὲ τέ-

μενος αἰθέρος λάβῃ. Ag. 6. λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Suppl. 773. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος. Niob. ap. Plat. de Rep. p. 391, E. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι. Fragm. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ.

Αἰθιοπίς Fragm. 299, 2. *Αἰθιοπίδος γῆς*.

Αἰθίοψ. *Aethiops*. Suppl. 283. παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Prom. sol. 178, 4. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται. Fragm. 439. Αἰθίοπα φωνήν. — fluvius. Prom. 811. ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Αἴθων *ferox*. Sept. 430. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα.

Αἰκής *turpis*. Prom. 470. αἰκὲς πῆμα. v. ἀεικής.

Αἰκία *turpitudo*. Prom. 93. οἵαισι αἰκίαισιν διακναιόμενος. Prom. 177. ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας. Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις.

Αἰκίζεσθαι *turpiter tractare*. Prom. 195. ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι οὕτως — αἰκίζεται. Prom. 227. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. Prom. 256. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται. — *turpiter haberi*. Prom. 168. ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου.

Αἴκισμα *poena turpis*. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημα.

Αἴλινος *naenia*. Ag. 120. 137. 154. αἴλινον, αἴλινον εἰπέ.

Αἷμα *sanguis*. Sept. 662. αἷμα γὰρ καθάρσιον. Sept. 676. ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος οὐ θεμιστοῦ. Sept. 700. αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; Sept. 719. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖα. Ag. 208. παρθενίου αἵματος. Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον. Ag. 992. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag. 714. αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος. Ag. 802. ἅδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Ag. 1311. προτέρων αἷμ' ἀποτίσαι. Ag. 1362. ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Ag. 1162. πεπωκὼς — βρότειον αἷμα. Choeph. 47. πεσόντος αἵματος πέδῳ. Choeph. 396. ἀλλὰ νόμος μέν, φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος Ἑνός. Choeph. 793. λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 41. αἵματι στάζοντα χεῖρας. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. Eum. 238. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαί. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Eum. 309. πράκτορες αἵματος. Eum. 427. αἵματος καθαρσίου σφαγαί. Eum. 617. ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Eum. 623. αἷμ' ὅμαιμον ἐκ-

χέαι πέδῳ. Eum. 652. *δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.* Eum. 935. *πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν.* Suppl. 837. *ζώφυτον αἷμα.* Penth. 169. *μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.* Fragm. 340. *παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου.* Fragm. 392. *αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία.* — Ag. 1491. *ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων.* Ag. 1266. *αἱμάτων εὐθνησίμων ἀποῤῥυέντων.* Choeph. 64. *δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.* Choeph. 282. *ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων.* Choeph. 920. *πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν τλήμων Ὀρέστης.* Eum. 160. *αἱμάτων βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος.* Eum. 244. *ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων.* Suppl. 262. *παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι.* — *caedes.* Ag. 698. *ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμα.* Eum. 195. *ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.* Eum. 339. *μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.* Eum. 583. *εἰ δικαίως εἴτε μὴ — δοκεῖ τόδ' αἷμα.* Eum. 722. *ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.* Suppl. 6. *οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν γνωσθεῖσαι.* Suppl. 444. *ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται.* — de consanguinitate dictum Sept. 128. *σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν.* Eum. 89. *αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός.* Eum. 576. *ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;* Eum. 578. *ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον;* Niob. ap. Plat. de Rep. III, p. 391, E. *κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.*

Αἱμάσσειν *sanguine conspergere.* Sept. 257. *μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν.* Pers. 587. *αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν — νᾶσος.* Ag. 1571. *πατρῷον αἱμάξαι πέδον.* Suppl. 472. *ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.*

Αἱματηρός *sanguinolentus.* Ag. 789. *αἱματηρὸν τεῦχος.* Ag. 1037. *αἱματηρὸν — μένος.* Ag. 1516. *ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ τὸν αἱματηρόν.* Choeph. 467. *ἔριν αἱματηράν.* Eum. 132. *αἱματηρὸν πνεῦμα.* Eum. 685. *αἱματηρὰ πράγματα.* Eum. 821. *αἱματηρὰς θηγάνας.*

Αἱματηφόρος *sanguinem ferens.* Sept. 401. *αἱματηφόροις μόροις.*

Αἱματίζειν *sanguine conspergere.* Suppl. 648. *πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.*

Αἱματόεις *cruentus.* Sept. 330. *βλαχαὶ αἱματόεσσαι.* Sept. 737. *ῥίζαν αἱματόεσσαν.* Ag. 682. *ἔριν αἱματόεσσαν.* Choeph. 461. *αἱματόεσσα πλαγά.* Suppl. 1028. *πολέμους αἱματόεντας.*

Αἱματολοιχός *sanguinem lingens.* Ag. 1457. *ἔρως αἱματολοιχός.*

Αἱματοῤῥόφος *sanguinem bibens.* Eum. 184. *λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου.*

Αἱματοσταγής *sanguine stillans.* Sept. 818. *αἱματοσταγεῖς νεκρούς.* Ag. 1282. *φόνον — αἱματοσταγῆ.* Eum. 343. *αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος.*

Αἱματοσφαγής. Pers. 802. *πέλανος αἱματοσφαγής grumus sanguinis profusi.*

Αἱματοῦσθαι *sanguine conspergi.* Ag. 1641. *μηδὲν αἱματώμεθα.*

Αἱμόῤῥυτος *sanguine manante plenus.* Sisyph. 211. *αἱμόῤῥυτοι φλέβες.*

Αἱμός *quercetum.* Aetn. 8.

Αἱμύλος *dolosus.* Prom. 206. *αἱμύλας μηχανάς.*

Αἵμων Suppl. 827. l. c.

Αἰνεῖν dicere. Ag. 98. *τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν.* Ag. 1461. *ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.* Choeph. 190. *ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω.* — *suadere, iubere* Choeph. 548. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.* Choeph. 704. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.* Suppl. 176. *αἰνῶ φυλάξαι.* Fragm. 433. *ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν.* — *laudare.* Ag. 891. *ἐναισίμως αἰνεῖν.* Ag. 1376. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις.* Choeph. 78. *δίκαια καὶ μὴ δίκαια — αἰνέσαι.* Eum. 502. *μήτ' ἀνάρκετον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς.* Eum. 707. *τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα.* Eum. 975. *αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων.* Suppl. 691. *εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας* Fragm. 299. *γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι.* — *probare, contentum esse, acquiescere.* Eum. 447. *πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.* Suppl. 879. *εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε.* Suppl. 1056. *τὸ βέλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ καὶ δίκᾳ δίκαν ἕπεσθαι.* — *probare, sinere.* Pers. 634. *δαίμονα μεγαυχῆ ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων.* (*αἰνῶ* Choeph. 548. 704. Suppl. 176. 691. 1056. *αἰνεῖς* Ag. 1461. *αἰνεῖν* Ag. 98. 891. 1876. F. 299. *αἰνέσω* Choeph. 190. Eum. 447. *ᾔνεσαν* Fragm. 438. *αἰνέσῃς* Eum. 502. *αἰνέσατε* Pers. 634. *αἰνέσας* Suppl. 879. *αἰνέσαι* Choeph. 78.)

Αἴνηθος mons. Fragm. 349.

Αἴνιγμα *aenigma.* Prom. 613. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα.* Ag. 1093. *ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.* Ag. 1156. *φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.* Choeph. 874. *ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.*

Αἰνιγματώδης *aenigmati similis.* Suppl. 459. *αἰνιγματῶδες τοὔπος.*

Αἰνικτηρίως *per aenigma.* Prom. 835. *λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως.* Prom. 951. *μηδὲν αἰνικτηρίως.*

Αἰνολαμπής *horrendum splendens.* Ag. 378. *φῶς αἰνολαμπές.*

Αἰνόλεκτρος *qui fatale matrimonium iniit.* Ag. 695. *Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.*

Αἰνόμορος *infelix.* Sept. 896. *δι' ὧν αἰνομόροις, δι' ὧν νεῖκος ἔβα.*

Αἰνοπατήρ *pater infelix.* Choeph. 313. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ.*

Αἶνος *narratio.* Ag. 1462. *κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας.* — *laus.* Ag. 755. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ.* Ag. 1527. *ἐπιτύμβιος αἶνος.* Suppl. 529. *νέωσον εὔφρον' αἶνον.* Suppl. 1002. *αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἐχέτω.*

Αἰνῶς *misere.* Pers. 894. *αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.*

Αἰολόμητις *callidus.* Suppl. 1019. *αἰολόμητις θεός.*

Αἰόλος *agilis.* Sept. 476. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* — *varius.* Suppl. 323. *αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.*

Αἰολόστομος *variis modis loquens.* Prom. 664. *αἰολοστόμους χρησμούς.*

Αἰπολεῖσθαι *pasci,* Eum. 187. *χωρεῖτ' ἀνεὺ βοτῆρος αἰπολούμεναι.*

Αἶπος *mons.* Ag. 276. *Ἄθῳον αἶπος.* Ag. 300. *Ἀραχναῖον αἶπος.*

Αἰπυμήτης *grandia moliens.* Prom. 18. *Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.*

Αἰπύνωτος *in monte situs.* Prom.

832. τὴν αἰαίνουσαν — Ἀνδί-την.

Αἱρέω *capere, vincere, potiri.* Sept. 460. καὶ δὴ 'ν ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλών. Sept. 868. πατρῴους δόμους ἑλόντες. Sept. 1010. στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν, *ubi de conatu dictum.* Pers. 848. ὅσας δ' εἷλε πόλεις. Ag. 258. Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 331. οὐκ ἂν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 563. Τροίαν ἑλόντες. Ag. 1308. τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Eum. 336. ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ. Prom. 166. πρὶν ἂν — τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. — Suppl. 767. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον. — *in se recipere.* Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. — αἱρεῖσθαι *sumere.* Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα. Prom. sol. 182, 4. ἕλεσθέ μ' οὕτω' ἐκ γαίας λίθον ἄξεις. Eum. 749. 776. ἐκ χειρῶν εἵλεσθέ μου. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. — *in se recipere.* Sept. 783. τὰς δ' ἑβδόμας — Ἀπόλλων εἵλετο. Sept. 1000. θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Eum. 161. βλοσυρὸν αἱρόμενον ἄγος l. d. Eum. 334. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπάς. — *fugam, bellum capessere.* Pers. 473. αἱροῦνται φυγήν. Suppl. 928. πόλεμον αἱρήσῃ νέον. — *eligere.* Prom. 782. ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Pers. 7. οὓς Ξέρξης — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν. Ag. 341. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. Choeph. 921. τοῦθ' ὅπως αἱρούμεθα. Eum. 453. ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Suppl. 390. ἄμομφον δ' ἑλόμενος δίκαν. Suppl. 392. μή μ' αἱροῦ κριτήν. — Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν. — αἱρεῖσθαι *eligi.* Sept. 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη. Ag. 1182. ἦ δὴ τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη; Eum. 461. φόνου δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους. (ᾕρει Sept. 1010. ᾑρήκασιν Ag. 258. εἷλε Pers. 848. εἷλον Suppl. 767. ἕλῃ Prom. 166. Eum. 336. ἑλών Sept. 460. ἑλόντες Sept. 868. Ag. 331. 563. ἑλεῖν Ag. 1308. Suppl. 375. αἱροῦμαι Sept. 246. Choeph. 544. Eum. 453. αἱρούμεθα Choeph. 921. αἱροῦνται Pers. 473. αἱροῦ Suppl. 392. αἱρούμενον Eum. 161. αἱρουμένους Eum. 461. αἱρεῖσθαι Palam. 168. εἱλόμην Ag. 341. εἱλόμαν Eum. 334. εἵλετο Sept. 783. 1000. Pers. 7. εἵλεσθε Eum. 749. 776. ἑλοῦ Prom. 782. ἑλόμενος Suppl. 390. ἑλέσθαι Eum. 829. Prom. sol. 182. αἱρήσῃ Suppl. 928. ᾑρημένη Ag. 1182. ᾑρέθη Sept. 487.)

Αἴρω *extollere.* Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; — *exstruere, amplificare* Pers. 160. ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρῃς. — *ferre.* Pers. 539. κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. — *expeditionem movere.* Pers. 781. ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἄραντες στόλον. Ag. 47. στόλον — τῆσδ' ἀπὸ χώρας ἦραν.

— Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον ναΐον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων. — *removere.* Eum. 899. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. — αἴρεσθαι *sibi comparare.* Sept. 298. ἄρεσθε κῦδος τοῖσδε πολίταις (*apud huius urbis cives*) — *suscipere* Eum. 161. βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος. Suppl. 337. πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 434. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. — αἴρεσθαι *extolli.* Sept. 196. ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Ag. 578. ἢ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. (αἴρω Pers. 539. αἴρεις Choeph. 489. ἦρεν Pers. 160. ἦραν A. 47. Eum. 809. ἄρωμεν Pers. 781. ἄρειας Choeph. 260. ἄρας Choeph. 780. αἴρεσθαι Suppl. 337. 434. Ag. 578. ἀράμενον Eum. 161. ἄροισθε Sept. 298. ἤρθην Sept. 196. ἀρθέντα Suppl. 2.)

Αἵρεσις *optio.* Prom. 781. αἵρεσιν τί μοι δίδου.

Ἅις *Orcus.* Prom. 431. κελαινὸς δ' Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχός. Sept. 304. πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἀΐδᾳ προϊάψαι.

Αἶσα *Parca.* Choeph. 637. Αἶσα φασγανουργός. — *sors.* Prom. 104. τὴν πεπρωμένην — αἶσαν. Suppl. 212. αἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνώη βροτοῖς. Suppl. 540. ἐν αἴσᾳ (*pro sortis necessitate*) Suppl. 668. ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Choeph. 75. δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν. Choeph. 363. θανατηφόρον αἶσαν. Choeph. 914. πατρὸς αἶσα. Suppl. 74. παρ' αἶσαν.

Αἰσθάνεσθαι *animadvertere.* Prom. 959. δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.

Αἰσιμία Eum. 950. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου l. d.

Αἴσιος *bene ominatus.* Ag. 104. ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.

Ἀΐσσειν *ruere.* Prom. 679. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ᾖσσον πρὸς — Κεγχρείας ῥέος. Pers. 462. ᾖξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.

Ἄϊστος *ignoratus, oblivioni traditus.* Eum. 535. ὤλετ' ἄκλαυστος, ἄϊστος. — *exstinctus, deletus.* Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Pers. 797. Ag. 513. βωμοὶ δ' ἄϊστοι. Ag. 453. ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά. — Suppl. 858. ἀποτρέψειν ἄϊστον ὕβριν l. d.

Ἀϊστοῦν *exstinguere.* Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ. Prom. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν.

Αἴσχιστα *turpissime.* Prom. 961. αἴσχιστα καὶ τάχιστα.

Αἶσχος *dedecus.* Suppl. 986. μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν. Pers. 324. αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.

Αἰσχρόμητις *turpia suadens.* Ag. 215. αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

Αἰσχρός *turpis.* Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 667. κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς. Ag. 600. τοιόσδ' ὁ κόμπος — οὐκ αἰσχρός. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ. — Prom. 689. νόσημα αἴσχιστον.

Αἰσχρῶς *turpiter.* Eum. 98. αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. Choeph. 487. αἰσχρῶς

τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. v. αἴσχιστα.

Αἰσχύνειν violare. Ag. 390. ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. Ag. 1609. εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα. — αἰσχύνομαι *pudet me* c. inf. Ag. 830. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Choeph. 904. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς. — c. part. Sept. 1020. οὐδ' αἰσχύνομαι ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Prom. 645. καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι f. l.

Αἰσχύνη Pudor. Sept. 391. τὸν Αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα. — *dedecus.* Sept. 665. εἴπερ κακὸν φέρει τις αἰσχύνης ἄτερ. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ.

Αἰσχυντήρ violator. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.

Αἰτεῖν rogare, poscere. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 141. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι. Suppl. 336. αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. — αἰτεῖσθαι *rogare, poscere.* Prom. 620. λέγ' ἥντιν' αἰτῇ. Pers. 213. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Pers. 216. πρευμενεῖς δ' αἰτοῦ τάδε. Pers. 617. ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

Αἰτία causa. Prom. 226. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. — *culpa.* Prom. 330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι. Eum. 549. αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. *bono sensu* Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν. — *crimen, criminatio.* Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. Eum. 412. ἢ κἄπ' ἐμοὶ τρόποιτ' ἂν αἰτίας τέλος; Suppl. 226. οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας.

Αἰτίαμα crimen. Prom. 194. ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται.

Αἴτιος auctor. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Pers. 865. τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι, ubi tamen ἰατροί legendum videtur. — *reus, sons.* Choeph. 66. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον. Choeph. 115. τοῖς αἰτίοις νῦν. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.

Αἰτναῖος Aetnaeus. Prom. 365. ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο.

Αἰφνίδιος subitus. Prom. 683. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος l. d.

Αἰχμάζειν hasta pugnare. Pers. 742. τὸ δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν.

Αἰχμάλωτος bello captus. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα. Ag. 1415. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος. — *servilis.* Sept. 346.

αὐτὸν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος.

Αἰχμή *hasta.* Prom. 422. δάϊος στρατὸς ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει. Sept. 658. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας, αἰχμήν. Pers. 741. πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ. Eum. 770. σταλάγματα, βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. — *pugna hastarum.* Pers. 960. τόλμαν αἰχμᾶς ἀκόρεστον. — *sagitta.* Pers. 235. τοξουλκὸς αἰχμή. — *sceptrum.* Prom. 927. τρίαιναν αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος. Prom. 404. ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. — *imperium.* Ag. 470. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. Choeph. 621. γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.

Αἰχμήεις *hastatus.* Pers. 134. τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα.

Αἶψα *cito.* Suppl. 476. κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.

Αἰών *tempus.* Suppl. 46. ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών. *aevum, tempus aeternum.* Suppl. 577. δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. Ag. 540. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. Choeph. 26. Pers. 969. Eum. 533. δι' αἰῶνος. — *aetas.* Sept. 729. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει. Sept. 756. πουλυβοτός τ' αἰὼν βροτῶν. Ag. 107. σύμφυτος αἰών. *vitae tempus.* Sept. 201. ἐμὸν κατ' αἰῶνα. Ag. 238. τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα. Pers. 256. μακροβίοτος αἰών. Ag. 696. πολύθρηνον αἰῶνα. Ag. 1119. γλυκύν τ' αἰῶνα. Choeph. 345. ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα. Choeph. 436. ἄφερτον αἰῶνι σῷ. Eum. 305. ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Suppl. 569. Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου. — *vita.* Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. Ag. 221. παρθένειον αἰῶνα. — Fragm. in Bekk. Anecd. p. 363, 17. ἀνῶ.

Ἄκαιρος *ineptus.* Prom. 1038. Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν.

Ἀκαίρως *importune.* Ag. 782. τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Choeph. 615. ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμα.

Ἀκάκης *innocuus.* Pers. 841. παντάρκης, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεύς.

Ἄκακος *innocuus.* Pers. 653. 658. βάσκε πάτερ ἄκακε.

Ἀκάματος *indefessus.* Pers. 869. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν.

Ἄκαμπτος *immotus.* Choeph. 448. ἀκάμπτῳ μένει.

Ἄκανθα *aculeus.* Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.

Ἀκαρπία *sterilitas.* Eum. 768. μηδ' ἀκαρπίαν τεύξητε.

Ἄκαρπος *sterilitatem afferens.* Eum. 902. μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.

Ἀκάρπωτος. Eum. 684. χρησμοὺς — ἀκαρπώτους κτίσαι *efficere ut oracula eventum non habeant.*

Ἀκασκαῖος *illustris.* Ag. 704. ἀκασκαῖον ἄγαλμα πλούτου.

Ἀκάτη. Ag. 968. ψαμμίας ἀκάτας l. d.

Ἀκέλευστος *non iussus.* Ag. 713. δαῖτ' ἀκέλευστος ἔπευξεν. Ag. 962. μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.

Ἀκέραυνος. Ag. 16. l. d.

Ἄκεσμα *remedium.* Prom. 480. κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.

Ἀκηδεῖν *non curare.* Prom. 506. σαυτοῦ δ' ἀκηδεῖ, δυστυχοῦντας.

Ἀκήρατος *merus.* Pers. 606. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν. — *integer.* Ag. 647. ἀκήρατον σκάφος.

Ἀκίθαρις *cithara carens, non gaudens.* Suppl. 685. ἄχορον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην.

Ἄκικυς *imbecillis.* Prom. 547. ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν.

Ἀκίχητος *inexorabilis.* Prom. 184. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ ἀπαράμυθον.

Ἄκλαυστος *non flens.* Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. — *indefletus.* Eum. 535. ἄλετ' ἄκλαυστος, ἄιστος.

Ἄκληρος *expers.* Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Ἄκλητος *invocatus.* Prom. 1026. ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος. Choeph. 825. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος.

Ἀκμάζειν *tempestivum esse, opus esse.* Sept. 94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. Choeph. 715. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία.

Ἀκμαῖος *maturus, iuuenilis.* Sept. 11. τόν τ' ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Pers. 433. ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν. Eum. 383. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.

Ἀκμή *tempus opportunum.* Pers. 399. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. — *pondus, vis.* Eum. 348. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Pers. 1017. πέπλον δ' ἐρείκει κόλπιαν ἀκμῇ χερῶν.

Ἄκμων. Pers. 51. Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες *qui incudum instar hastae ictum inconcussi recipiunt.*

Ἀκνίσωτος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 368, 30. ἀκνίσωτος οἶκος *domus hostiarum nidore carens.*

Ἀκοή *auditus.* Prom. 692. οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν.

Ἀκοίμητος *nunquam quiescens.* Prom. 139. ἀκοιμήτῳ ῥεύματι.

Ἄκοιτις *uxor.* Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμήν.

Ἀκόμπαστος *iactatione vacuus.* Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.

Ἄκομπος *iactatione liber.* Sept. 536. ἀνὴρ ἄκομπος.

Ἀκοντιστής *iaculator.* Pers. 52. ἀκοντισταὶ Μυσοί.

Ἀκόρεστος *insatiabilis.* Pers. 960. αἰχμῆς ἀκόρεστον. — *nunquam cessans, inexhaustus.* Ag. 1462. κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 975. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Pers. 537. πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. — *nunquam satians.* Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βροτοῖσιν.

Ἀκόρετος *insatiabilis.* Ag. 1114. ἀκόρετος βοᾶς. — *nunquam cessans.* Ag. 1088. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

Ἄκος *remedium.* Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 265. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια Πρᾶξας. Pers. 623. εἰ γάρ τι

κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 377. ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. Ag. 1142. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν. Choeph. 70. οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων ἄκος. Eum. 482. ἄκεά τ' οὐ βέβαια. Eum. 615. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Suppl. 263. μηνῖται δ' ἄκη l. d. Suppl. 362. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. Suppl. 446. πημονῆς ἄκη. — Prom. 43. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι *nulli bono est.*

Ἄκοσμος *dissolutus.* Pers. 462. ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.

Ἀκόσμως *sine ordine.* Pers. 366. οὐκ ἀκόσμως ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενί. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.

Ἀκούειν *audire.* casu non addito Prom. 446. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Prom. 633. ἄκουε δή. Sept. 184. ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας; Sept. 229. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 563. ἔργον — καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἀκοῦσον. Pers. 207. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, ὑμῖν δ' ἀκούειν. Pers. 355. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν. Choeph. 452. ἄκουσον ἐς φάος μολών. Choeph. 501. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἐστ' ὀδύρματα. Choeph. 646. εἶεν. ἀκούω. Choeph. 835. ἠκούσαμεν μέν. Eum. 114. ἀκούσαθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 181. ἄρ' ἀκούετε; Eum. 647. μόνον δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται. Eum. 599. ὡς ἀκούσῃ. Suppl. 451. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν. Lycurg. 109. ἄκου' ἀν' οὓς ἔχων. — cum acc. Prom. 273. τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Prom. 441. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 742. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους. Prom. 804. ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἤδη τέρμ' ἀκήκοεν. Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; Sept. 185. ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον. Pers. 257. ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. Pers. 699. πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον. Pers. 830. ἢ πολλὰ — ἤλγησ' ἀκούσας — πήματα. Ag. 390. λόγους δ' ἀκοῦσαι τοιούσδε. Ag. 343. ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια. Ag. 666. τοιαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 1218. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Ag. 1315. τάδ' ἀκούων. Ag. 1406. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν. Choeph. 5. τάδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν, ἀκοῦσαι. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον. Choeph. 677. τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Eum. 613. ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Eum. 909. ἢ τάδ' ἀκούετε; Suppl. 58. ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρείας — ἀλόχου. Suppl. 450. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. Suppl. 461. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον. Suppl. 616. τοιαῦτ' ἀκούσαν. Suppl. 618. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφάς. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον. Suppl.

αἰδοῦ Suppl. 340. αἰδεῖσθε Eum. 650. αἰδουμένοις Eum. 680. αἰδόμενοι Eum. 519. Suppl. 357. αἰδουμένη Choeph. 104. αἰδεῖσθαι Suppl. 473. ᾐδοῦντο Pers. 796. ᾐδέσω Choeph. 106. αἴδεσαι Eum. 511. Choeph. 383. αἰδεσθῶ Choeph. 886. αἰδεσθεὶς Ag. 911. Eum. 730.)

Αἴδεσθαι vereri. Eum. 519. ἐπιστροφαὶ δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. Suppl. 357. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. v. αἰδεῖσθαι.

Ἅιδης Orcus. Prom. 152. νέρθεν τ' Ἅιδου. Sept. 850. Ἅιδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ' Ἅιδας ἀνάσσει. v. Ἀΐδης.

Αἰδοῖος venerabilis. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Eum. 675. βουλευτήριον αἰδοῖον. Suppl. 189. ἀγάλματ' αἰδοίου Διός. Suppl. 450. τέρματ' αἰδοίων λόγων. — *verecundus.* Suppl. 28. αἰδοίῳ πνεύματι. Suppl. 191. αἰδοῖα — ἔπη. Suppl 486. αἰδοῖον — πρόξενον.

Ἄϊδρις inscius. Ag. 1076. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι.

Ἀϊδωνεύς Pluto. Pers. 641. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης Ἀϊδωνεὺς Δαρεῖον.

Αἰδώς pudor, verecundia. Prom. 134. τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ. Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. Ag. 922. πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν. Ag. 1177. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Αἰεί v. ἀεί.

Αἰείμνηστος semper memorabilis. Pers. 746. ἔργον — αἰείμνηστον.

Ἀΐειν audire. c. gen. Pers. 625. ἦ ῥ' ἀΐει μου; Pers. 853. τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον. c. acc. Ag. 55. ὕπατος δ' ἀΐων — οἰωνόθροον γόον. Eum. 807. 838. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων.

Αἰέν v. ἀεί.

Αἰετός aquila. Prom. 1024. Διὸς — πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετός. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετόν. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Choeph. 245. γέννας εὖνιν αἰετοῦ πατρός. Choeph. 256. αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας. Myrmid. 116. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν. Niob. 148. πυρφόροισιν αἰετοῖς.

Αἰθαλόεις ardens. Prom. 994. αἰθαλοῦσσα φλόξ.

Αἴθειν incendere. Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος. Choeph. 599. καίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλόν l. c.

Αἰθέριος aetherius. Prom. 157. αἰθέριον κίνυγμα. Sept. 81. αἰθερία κόνις.

Αἰθήρ aether. Prom. 88. ὦ δῖος αἰθήρ. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων. Prom. 125. αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει. Prom. 280. θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνόν. Prom. 394. λευρὸν — οἶμον αἰθέρος. Prom. 1046. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ. Prom. 1090. ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ. Sept. 140. δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. Suppl. 603. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ. Pers. 357. κνέφας δὲ τέ-

μενος αἰθέρος λάβῃ. Ag. 6. λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Suppl. 773. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος. Niob. ap. Plat. de Rep. p. 391, E. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι. Fragm. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθήρ.

Αἰθιοπίς Fragm. 299, 2. Αἰθιοπίδος γῆς.

Αἰθίοψ. *Aethiops.* Suppl. 283. παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Prom. sol. 178, 4. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται. Fragm. 439. Αἰθίοπα φωνήν. — fluvius. Prom. 811. ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Αἴθων *ferox.* Sept. 430. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα.

Αἰκής *turpis.* Prom. 470. αἰκὲς πῆμα. v. ἀεικής.

Αἰκία *turpitudo.* Prom. 93. οἵαις αἰκίαισιν διακναιόμενος. Prom. 177. ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας. Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις.

Αἰκίζεσθαι *turpiter tractare.* Prom. 195. ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι οὕτως — αἰκίζεται. Prom. 227. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. Prom. 256. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται. — *turpiter haberi.* Prom. 168. ἐμοῦ καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου.

Αἴκισμα *poena turpis.* Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημα.

Αἴλινος *naenia.* Ag. 120. 137. 154. αἴλινον, αἴλινον εἰπέ.

Αἷμα *sanguis.* Sept. 662. αἷμα γὰρ καθάρσιον. Sept. 676. ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος οὐ θεμιστοῦ. Sept. 700. αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; Sept. 719. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖα. Ag. 208. παρθενίου αἵματος. Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον. Ag. 992. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag. 714. αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος. Ag. 802. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Ag. 1311. προτέρων αἷμ' ἀποτίσει. Ag. 1362. ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Ag. 1162. πεπωκὼς — βρότειον αἷμα. Choeph. 47. πεσόντος αἵματος πέδῳ. Choeph. 396. ἀλλὰ νόμος μέν, φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος Ἑνός. Choeph. 793. λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 41. αἵματι στάζοντα χεῖρας. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. Eum. 238. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαί. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Eum. 309. πράκτορες αἵματος. Eum. 427. αἵματος καθαρσίου σφαγαί. Eum. 617. ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Eum. 623. αἷμ' ὅμαιμον ἐκ-

χύσις πέδῳ. Eum. 652. δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ. Eum. 935. πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν. Suppl. 837. ζώφυτον αἷμα. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Fragm. 340. παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου. Fragm. 392. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία. — Ag. 1491. ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων. Ag. 1266. αἱμάτων εὐθνησίμων ἀποῤῥυέντων. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 282. ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων. Choeph. 920. πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν τλήμων Ὀρέστης. Eum. 160. αἱμάτων βροσυρὸν ἀράμενον ἄγος. Eum. 244. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων. Suppl. 262. παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι. — *caedes*. Ag. 698. ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμα. Eum. 195. ὑπίστης αἵματος δέκτωρ νέου. Eum. 339. μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. Eum. 583. εἰ δικαίως εἴτε μὴ — δοκεῖ τόδ' αἷμα. Eum. 722. ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην. Suppl. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν γνωσθεῖσαι. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. — de consanguinitate dictum Sept. 128. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός. Eum. 576. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; Eum. 578. ἀπεύχῃ μητρὸς αἷμα φίλτατον; Niob. ap. Plat. de Rep. III, p. 391, E. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Αἱμάσσειν *sanguine conspergere*. Sept. 257. μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν. Pers. 587. αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν — νᾶσος. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον.

Αἱματηρός *sanguinolentus*. Ag. 789. αἱματηρὸν τεῦχος. Ag. 1037. αἱματηρὸν — μένος. Ag. 1516. ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ τὸν αἱματηρόν. Choeph. 467. ἔριν αἱματηράν. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμα. Eum. 685. αἱματηρὰ πράγματα. Eum. 821. αἱματηρὰς θηγάνας.

Αἱματηφόρος *sanguinem ferens*. Sept. 401. αἱματηφόροις μόροις.

Αἱματίζειν *sanguine conspergere*. Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.

Αἱματόεις *cruentus*. Sept. 330. βλαχαὶ αἱματόεσσαι. Sept. 737. ῥίζαν αἱματόεσσαν. Ag. 682. ἔριν αἱματόεσσαν. Choeph. 461. αἱματόεσσα πλαγά. Suppl. 1028. πολέμους αἱματόεντας.

Αἱματολοιχός *sanguinem lingens*. Ag. 1457. ἔρως αἱματολοιχός.

Αἱματοῤῥόφος *sanguinem bibens*. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου.

Αἱματοσταγής *sanguine stillans*. Sept. 818. αἱματοσταγεῖς νεκρούς. Ag. 1282. φόνον — αἱματοσταγῆ. Eum. 343. αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος.

Αἱματοσφαγής. Pers. 802. πέλανος αἱματοσφαγής *grumus sanguinis profusi*.

Αἱματοῦσθαι *sanguine conspergi*. Ag. 1641. μηδὲν αἱματώμεθα.

Αἱμόῤῥυτος *sanguine manante plenus*. Sisyph. 211. αἱμόῤῥυτος φλέψ.

Αἱμός *quercetum*. Aetn. 8.

Αἱμύλος *dolosus*. Prom. 206. αἱμύλας μηχανάς.

Αἵμων Suppl. 827. l. c.

Αἰνεῖν *dicere.* Ag. 98. *τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν.* Ag. 1461. *ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς.* Choeph. 190. *ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω.* — *suadere, iubere* Choeph. 548. *αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.* Choeph. 704. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.* Suppl. 176. *αἰνῶ φυλάξαι.* Fragm. 433. *ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ᾔνεσαν.* — *laudare.* Ag. 891. *ἐπαινέσαιμ' ἂν αἰνεῖν.* Ag. 1376. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις.* Choeph. 78. *δίκαια καὶ μὴ δίκαια — αἰνέσαι.* Eum. 502. *μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς.* Eum. 707. *τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα.* Eum. 975. *αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων.* Suppl. 691. *εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας* Fragm. 299. *γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι.* —, *probare, contentum esse, acquiescere.* Eum. 447. *πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω.* Suppl. 879. *εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε.* Suppl. 1056. *τὸ βέλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ καὶ δίκᾳ δίκαν ἕπεσθαι.* — *probare, sinere.* Pers. 634. *δαίμονα μεγαυχῆ ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων.* (*αἰνῶ* Choeph. 548. 704. Suppl. 176. 691. 1056. *αἰνεῖς* Ag. 1461. *αἰνεῖν* Ag. 98. 891. 1376. F. 299. *αἰνέσω* Choeph. 190. Eum. 447. *ᾔνεσαν* Fragm. 433. *αἰνέσῃς* Eum. 502. *αἰνέσατε* Pers. 634. *αἰνέσας* Suppl. 879. *αἰνέσαι* Choeph. 78.)

Αἴνηθος mons. Fragm. 349.

Αἴνιγμα *aenigma.* Prom. 613. *οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα.* Ag. 1093. *ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.* Ag. 1156. *φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.* Choeph. 874. *ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων.*

Αἰνιγματώδης *aenigmati similis.* Suppl. 459. *αἰνιγματῶδες τοὔπος.*

Αἰνικτηρίως *per aenigma.* Prom. 835. *λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως.* Prom. 951. *μηδὲν αἰνικτηρίως.*

Αἰνολαμπής *horrendum splendens.* Ag. 378. *φῶς αἰνολαμπές.*

Αἰνόλεκτρος *qui fatale matrimonium iniit.* Ag. 695. *Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.*

Αἰνόμορος *infelix.* Sept. 886. *διὰ ὢν αἰνομόροις, δι' ὢν νεῖκος ἔβα.*

Αἰνοπατήρ *pater infelix.* Choeph. 313. *ὦ πάτερ αἰνόπατερ.*

Αἶνος *narratio.* Ag. 1462. *κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας.* — *laus.* Ag. 755. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ.* Ag. 1527. *ἐπιτύμβιος αἶνος.* Suppl. 529. *νέωσον εὔφρον' αἶνον.* Suppl. 1002. *αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἐχέτω.*

Αἰνῶς *misere.* Pers. 894. *αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.*

Αἰολόμητις *callidus.* Suppl. 1019. *αἰολόμητις θεός.*

Αἰόλος *agilis.* Sept. 476. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* — *varius.* Suppl. 323. *αἰόλ' ἀνθρώπων κακά.*

Αἰολόστομος *variis modis loquens.* Prom. 664. *αἰολοστόμους χρησμούς.*

Αἰπολεῖσθαι *pasci,* Eum. 187. *χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.*

Αἶπος *mons.* Ag. 276. *Ἄθῳον αἶπος.* Ag. 300. *Ἀραχναῖον αἶπος.*

Αἰπυμήτης *grandia moliens.* Prom. 18. *Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.*

Αἰπύνωτος *in monte situs.* Prom.

832. τὴν αἰαίνουσαν — Ἀηδόνην.

Αἱρεῖν capere, vincere, potiri. Sept. 460. καὶ δὶς ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλών. Sept. 858. πατρῴους δόμους ἑλόντας. Sept. 1010. στράτευμ' ἔπακτον ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν, ubi de conatu dictum. Pers. 848. ὅσσας δ' εἷλε πόλεις. Ag. 258. Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 331. οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 563. Τροίαν ἑλόντες. Ag. 1308. τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Eum. 336. ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ. Prom. 166. πρὶν ἂν — τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. — Suppl. 767. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον. — in se recipere. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. — αἱρεῖσθαι sumere. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα. Prom. sol. 182, 4. ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις. Eum. 749. 776. ἐκ χερῶν εἵλεσθέ μου. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. — in se recipere. Sept. 783. τὰς δ' ἑβδόμας — Ἀπόλλων εἵλετο. Sept. 1000. θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Eum. 161. βλοσυρὸν αἱρούμενον ἄγος l. d. Eum. 334. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπάς. — fugam, bellum capessere. Pers. 473. αἱροῦνται φυγήν. Suppl. 928. πόλεμον αἱρήσῃ νέον. — eligere. Prom. 782. ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Pers. 7. οὓς Ξέρξης — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν. Ag. 341. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. Choeph. 921. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα. Eum. 453. ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Suppl. 390. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος Δίκαν. Suppl. 392. μή μ' αἱροῦ κριτήν. — Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν. — αἱρεῖσθαι eligi. Sept. 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη. Ag. 1182. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη; Eum. 461. φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους. (ᾕρει Sept. 1010. ᾑρήκασιν Ag. 258. εἷλε Pers. 848. εἷλον Suppl. 767. ἕλῃ Prom. 166. Eum. 336. ἑλών Sept. 460. ἑλόντας Sept. 858. Ag. 331. 563. ἑλεῖν Ag. 1308. Suppl. 375. αἱροῦμαι Sept. 246. Choeph. 544. Eum. 453. αἱρούμεθα Choeph. 921. αἱροῦνται Pers. 473. αἱροῦ Suppl. 392. αἱρούμενον Eum. 161. αἱρουμένους Eum. 461. αἱρεῖσθαι Palam. 168. εἱλόμην Ag. 341. εἱλόμαν Eum. 334. εἵλετο Sept. 783. 1000. Pers. 7. εἵλεσθε Eum. 749. 776. ἑλοῦ Prom. 782. ἑλόμενος Suppl. 390. ἑλέσθαι Eum. 829. Prom. sol. 182. αἱρήσῃ Suppl. 928. ᾑρημένη Ag. 1182. ᾑρέθη Sept. 487.)

Αἴρειν extollere. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; — exstruere, amplificare Pers. 160. ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας. — ferre. Pers. 539. κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ. — expeditionem movere. Pers. 781. ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἄραιμεν στόλον. Ag. 47. στόλον — τῆσδ' ἀπὸ χώρας ἦραν.

— Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον ναΐον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων. — *removere*. Eum. 809. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. — αἴρεσθαι *sibi comparare*. Sept. 298. ἄρεσθε κῦδος τοῖσδε πολίταις (*apud huius urbis cives*) — *suscipere* Eum. 161. βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος. Suppl. 337. πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 434. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. — αἴρεσθαι *extolli*. Sept. 196. ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. (αἴρω Pers. 539. αἴρεις Choeph. 489. ἦρεν Pers. 160. ἦραν A. 47. Eum. 809. ἄρωμεν Pers. 781. ἄρειας Choeph. 260. ἄρας Choeph. 780. αἴρεσθαι Suppl. 337. 434. Ag. 578. ἀράμενον Eum. 161. ἄρεσθε Sept. 298. ἤρθην Sept. 196. ἀρθέντα Suppl. 2.)

Αἵρεσις optio. Prom. 781. αἵρεσιν τί μοι δίδου.

Ἄϊς Orcus. Prom. 431. κελαινὸς δ' Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχός. Sept. 304. πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἄϊδι προϊάψαι.

Αἶσα Parca. Choeph. 637. Αἶσα φασγανουργός. — *sors*. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην — αἶσαν. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς. Suppl. 540. ἐν αἴσᾳ (*pro sortis necessitate*) Suppl. 668. ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Choeph. 75. δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν. Choeph. 363. θανατηφόρον αἶσαν. Choeph. 914. πατρὸς αἴσᾳ. Suppl. 74. παρ' αἶσαν.

Αἰσθάνεσθαι animadvertere. Prom. 959. δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.

Αἰσιμία Eum. 950. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου l. d.

Αἴσιος bene ominatus. Ag. 104. ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.

Ἀΐσσειν ruere. Prom. 679. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ᾖσσον πρὸς — Κεγχρείας ῥέος. Pers. 462. ᾖξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.

Ἄϊστος ignoratus, oblivioni traditus. Eum. 535. ὤλετ' ἄκλαυστος, ἄϊστος. — *exstinctus, deletus*. Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Pers. 797. Ag. 513. βωμοὶ δ' ἄϊστοι. Ag. 453. ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά. — Suppl. 858. ἀποτρίψειν ἄϊστον ὕβριν l. d.

Ἀϊστοῦν exstinguere. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ. Prom. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν.

Αἴσχιστα turpissime. Prom. 961. αἴσχιστα καὶ τάχιστα.

Αἶσχος dedecus. Suppl. 986. μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν. Pers. 324. αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.

Αἰσχρόμητις turpia suadens. Ag. 215. αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

Αἰσχρός turpis. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 667. κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς. Ag. 600. τοιόσδ' ὁ κόμπος — οὐκ αἰσχρός. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ. — Prom. 689. νόσημα αἴσχιστον.

Αἰσχρῶς turpiter. Eum. 98. αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι. Choeph. 487. αἰσχροῖς

τε βουλευτεῖν ἐν καλύμμασιν. v. αἴσχιστα.

Αἰσχύνειν violare. Ag. 390. ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. Ag. 1609. εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα. — αἰσχύνομαι *pudet me* c. inf. Ag. 830. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Choeph. 904. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς. — c. part. Sept. 1020. οὐδ' αἰσχύνομαι ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Prom. 645. καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι f. l.

Αἰσχύνη Pudor. Sept. 391. τὸν Αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα. — *dedecus.* Sept. 665. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ.

Αἰσχυντήρ violator. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμον δίκην.

Αἰτεῖν rogare, poscere. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 141. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι. Suppl. 336. αἰτοῦσα μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. — αἰτεῖσθαι *rogare, poscere.* Prom. 620. λέγ' ἥντιν' αἰτῇ. Pers. 213. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Pers. 216. πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε. Pers. 617. ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων.

Αἰτία causa. Prom. 226. αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. — *culpa.* Prom. 330. ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι. Eum. 549. αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. bono sensu Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν. — *crimen, criminatio.* Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. Eum. 412. ἢ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος; Suppl. 228. οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας.

Αἰτίαμα crimen. Prom. 194. ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται.

Αἴτιος auctor. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Pers. 865. τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν αἴτιοι λόγοι, ubi tamen ἰατροί legendum videtur. — *reus, sons.* Choeph. 66. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον. Choeph. 115. τοῖς αἰτίοις νῦν. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.

Αἰτναῖος Aetnaeus. Prom. 365. ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο.

Αἰφνίδιος subitus. Prom. 683. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος l. d.

Αἰχμάζειν hasta pugnare. Pers. 742. τὸ δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν.

Αἰχμάλωτος bello captus. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα. Ag. 1415. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος. — *servilis.* Sept. 346.

αὐτὸν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος.

Αἰχμή *hasta.* Prom. 422. *δάϊος στρατὸς ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.* Sept. 511. *ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει.* Sept. 658. *φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας, αἰχμήν.* Pers. 741. *πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ.* Eum. 770. *σταλάγματα, βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.* — *pugna hastarum.* Pers. 960. *τόλμαν αἰχμᾶς ἀκόρεστον.* — *sagitta.* Pers. 235. *τοξουλκὸς αἰχμή.* — *sceptrum.* Prom. 927. *τρίαιναν αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος.* Prom. 404. *ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.* — *imperium.* Ag. 470. *γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.* Choeph. 621. *γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.*

Αἰχμήεις *hastatus.* Pers. 134. *τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα.*

Αἶψα *cito.* Suppl. 476. *κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.*

Αἰών *tempus.* Suppl. 46. *ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών.* *aevum, tempus aeternum.* Suppl. 577. *δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον.* Ag. 540. *τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.* Choeph. 26. Pers. 969. Eum. 533. *δι' αἰῶνος.* — *aetas.* Sept. 729. *αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.* Sept. 756. *πουλυβοτός τ' αἰὼν βροτῶν.* Ag. 107. *σύμφυτος αἰών.* *vitae tempus.* Sept. 201. *ἐμὸν κατ' αἰῶνα.* Ag. 238. *τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα.* Pers. 256. *μακροβίοτος αἰών.* Ag. 696. *πολύθρηνον αἰῶνα.* Ag. 1119. *γλυκύν τ' αἰῶνα.* Choeph. 345. *ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα.* Choeph. 436. *ἄφερτον αἰῶνι σῷ.* Eum. 305. *ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.* Suppl. 569. *Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.* — *vita.* Prom. 864. *γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ.* Ag. 221. *παρθένειον αἰῶνα.* — Fragm. in Bekk. Anecd. p. 363, 17. *ἀνῶ.*

Ἄκαιρος *ineptus.* Prom. 1038. *Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν.*

Ἀκαίρως *importune.* Ag. 782. *τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.* Choeph. 615. *ἀκαίρως δὲ δυσφιλὲς γαμήλευμα.*

Ἀκάκης *innocuus.* Pers. 841. *παντάρκης, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεύς.*

Ἄκακος *innocuus.* Pers. 653. 658. *βάσκε πάτερ ἄκακε.*

Ἀκάματος *indefessus.* Pers. 869. *ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν.*

Ἄκαμπτος *immotus.* Choeph. 448. *ἀκάμπτῳ μένει.*

Ἄκανθα *aculeus.* Psychag. 257. *ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.*

Ἀκαρπία *sterilitas.* Eum. 768. *μηδ' ἀκαρπίαν τεύξητε.*

Ἄκαρπος *sterilitatem afferens.* Eum. 902. *μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.*

Ἀκάρπωτος. Eum. 684. *χρησμοὺς — ἀκαρπώτους κτίσαι* *efficere ut oracula eventum non habeant.*

Ἀκασκαῖος *illustris.* Ag. 741. *ἀκασκαῖον ἄγαλμα πλούτου.*

Ἀκάτη. Ag. 958. *ψαμμίας ἀκάτας* l. d.

Ἀκέλευστος *non iussus.* Ag. 713. *δαῖτ' ἀκέλευστον ἔπαυξεν.* Ag. 962. *μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.*

Ἀκέομαι. Ag. 16. l. d.

Ἄκεσμα *remedium.* Prom. 480. κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων.

Ἀκηδεῖν *non curare.* Prom. 506. σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος.

Ἀκήρατος *merus.* Pers. 606. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν. — *integer.* Ag. 647. ἀκήρατον σκάφος.

Ἀκίθαρις *cithara carens, non gaudens.* Suppl. 665. ἄχορον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην.

Ἄκικυς *imbecillis.* Prom. 547. ὀλιγοδρανίην ἄκικυν.

Ἀκίχητος *inexorabilis.* Prom. 184. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ ἀπαράμυθον.

Ἄκλαυστος *non flens.* Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. — *indefletus.* Eum. 535. ὄλοιτ' ἄκλαυστος, αἶστος.

Ἄκληρος *expers.* Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Ἄκλητος *invocatus.* Prom. 1026. ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος. Choeph. 825. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος.

Ἀκμάζειν *tempestivum esse, opus esse.* Sept. 94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. Choeph. 715. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία.

Ἀκμαῖος *maturus, iuuenilis.* Sept. 11. τόν τ' ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Pers. 433. ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν. Eum. 383. πόλεις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.

Ἀκμή *tempus opportunum.* Pers. 399. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. — *pondus, vis.* Eum. 348. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Pers. 1017. πέπλον δ' ἐρείκω κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.

Ἄκμων. Pers. 51. Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες *qui incudum instar hastae ictum inconcussi recipiunt.*

Ἀκνίσωτος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 368, 30. ἀκνίσωτος οἶκος *domus hostiarum nidore carens.*

Ἀκοή *auditus.* Prom. 692. οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν.

Ἀκοίμητος *nunquam quiescens.* Prom. 139. ἀκοιμήτῳ ῥεύματι.

Ἄκοιτις *uxor.* Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμήν.

Ἀκόμπαστος *iactatione vacuus.* Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις.

Ἄκομπος *iactatione liber.* Sept. 536. ἀνὴρ ἄκομπος.

Ἀκοντιστής *iaculator.* Pers. 52. ἀκοντισταὶ Μυσοί.

Ἀκόρεστος *insatiabilis.* Pers. 960. αἰχμῆς ἀκόρεστον. — *nunquam cessans, inexhaustus.* Ag. 1462. κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 975. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Pers. 537. πενθεῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. — *nunquam satians.* Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βροτοῖσιν.

Ἀκόρετος *insatiabilis.* Ag. 1114. ἀκόρετος βοᾶς. — *nunquam cessans.* Ag. 1088. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

Ἄκος *remedium.* Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 265. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια Πράξας. Pers. 623. εἰ γάρ τι

κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 377. ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. Ag. 1142. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν. Choeph. 70. οἴγοντι δ' οὔτε νυμφικῶν ἑδωλίων ἄκος. Eum. 482. ἄκεά τ' οὐ βέβαια. Eum. 615. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Suppl. 263. μηνεῖται δ' ἄκη l. d. Suppl. 362. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. Suppl. 446. πημονῆς ἄκη. — Prom. 43. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι nulli bono est.

Ἄκοσμος dissolutus. Pers. 462. ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.

Ἀκόσμως sine ordine. Pers. 366. οὐκ ἀκόσμως ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενί. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.

Ἀκούειν audire. casu non addito Prom. 446. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Prom. 633. ἄκουε δή. Sept. 184. ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας; Sept. 229. μὴ νῦν ἀκούσουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 563. ἔργον — καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἀκοῦσον. Pers. 207. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν, ὑμῖν δ' ἀκούειν. Pers. 355. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν. Choeph. 452. ἄκουσον ἐς φάος μολών. Choeph. 501. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. Choeph. 646. εἶεν. ἀκούω. Choeph. 835. ἠκούσαμεν μέν. Eum. 114. ἀκούσαθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 181. ἆρ' ἀκούετε; Eum. 647. μόνον δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται. Eum. 599. ὡς ἀκούσῃ. Suppl. 451. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν. Lycurg. 109. ἄκου' ἀν' οὖς ἔχων. — cum acc. Prom. 273. τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Prom. 441. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 742. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους. Prom. 804. ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν. Sept. 96. ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; Sept. 185. ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον. Pers. 257. ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. Pers. 699. πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον. Pers. 830. ἦ πολλὰ — ἤλγης' ἀκούσας — πήματα. Ag. 390. λόγους δ' ἀκοῦσαι τοιούσδε. Ag. 343. ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια. Ag. 666. τοιαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 1218. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Ag. 1315. τάδ' ἀκούων. Ag. 1406. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν. Choeph. 5. τάδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν, ἀκοῦσαι. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον. Choeph. 677. τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Eum. 613. ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι. Eum. 909. ἦ τάδ' ἀκούετε; Suppl. 58. ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρείας — ἀλόχου. Suppl. 450. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. Suppl. 461. ἤκουσα μαστῆρα καρδίας λόγον. Suppl. 616. τοιαῦτ' ἀκούων. Suppl. 618. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφάς. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον. Suppl.

926. *σαφῆ δ' ἀκούσεις ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.* Myrmid. 119. *ἀνδροβδελύκτων ἀκούων.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 8. *ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.* — sequente acc. c. inf. Pers. 557. *τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.* Suppl. 281. *Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις.* — cum gen. personae Sept. 38. *καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.* — cum gen. rei Sept. 227. *καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.* Sept. 249. *κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων.* Ag. 385. *λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν.* Choeph. 498. *καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς.* Eum. 649. *ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατε.* — cum gen. et acc Prom. 1056. *τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.* Ag. 316. *καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστὶ συμφορᾶς διπλῆς.* Ag. 446. *μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές.* Suppl. 692. *ἀκούσασαι πατρὸς ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.* Suppl. 962. *καί μου τὰ μὲν πραχθέντα — πικρῶς ἤκουσαν.* — *obedire.* Sept. 178. *κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται.* Ag. 930. *ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε.* Suppl. 884. *ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.* (*ἀκούω* Sept. 227. Suppl. 281. Choeph. 646. *ἀκούεις* Ag. 1406. Suppl. 884. 926. *ἀκούει* Ag. 385. 1315. *ἀκούομεν* Pers. 557. *ἀκούετε* Sept. 98. Eum. 181. 909. *ἄκουε* Prom. 633. Sept. 229. Choeph. 501. Lycurg. 109. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372. 8. *ἀκούων* Ag. 1315. Choeph. 443. Suppl. 58. 616. Myrmid. 119. *ἀκούοντος* Eum. 528. *ἀκούουσα* Sept. 229. *ἀκούειν* Pers. 207. 257. Eum. 613. Ag. 316. 930. *ἤκουον* Prom. 446. *ἀκηκόας* Prom. 742. *ἀκηκόειν* Prom. 825. *ἀκούσῃ* Eum. 296. 599. Pers. 699. *ἀκούσεται* Sept. 178. *ἤκουσα* Suppl. 451. 461. 904. *ἤκουσας* Sept. 184. *ἤκουσεν* Pers. 855. Suppl. 618. *ἠκούσαμεν* Choeph. 835. *ἠκούσατε* Eum. 649. *ἤκουσαν* Suppl. 962. *ἄκουσον* Prom. 604. Sept. 789. Suppl. 450. Choeph. 452. 493. 642. *ἀκούσατε* Prom. 273. 441. 705. Eum. 114. *ἀκούσας* Sept. 38. Pers. 830. Ag. 343. 666. 1218. Choeph. 677. *ἀσούσασα* Sept. 185. 249. *ἀκούσασαι* Suppl. 692. *ἀκοῦσαι* Prom. 283. 1056. Sept. 563. Ag. 390. 446. Choeph. 5. Eum. 647.)

Ἀκούσιος invitus. Ag. 777. *θράσος ἀκούσιον.*

Ἄκρα cacumen. Eum. 532. *οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν.* Prom. 660. *Λέρνης ἄκρην τε* l. c.

Ἀκραγής mutus. Prom. 805. *Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας.*

Ἄκραντος non ad exitum perveniens. Ag. 240. *τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.* Choeph. 869. *ἄκραντα βάζω.* — *infinitus.* Choeph. 63. *τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.*

Ἀκρατής impotens. Prom. 886. *γλώσσης ἀκρατής.* — *lascivus.* Glauc. ap. Schol. Theocr. IV, 62.

Ἄκρατος merus. Choeph. 571. *ἄκρατον αἷμα πίεται.* — *immoderatus.* Prom. 681. *ἄκρατος ὀργήν.*

Ἀκριβῶς accurate. Prom. 328. *ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς.*

Ἄκριτος nulli iudici subiectus. Suppl. 366. *πρύτανις ἄκριτος ὤν.*

Ἀκριτόφυρτος *nullo discrimine mixtus.* Sept. 342. ἀκριτόφυρτοι γᾶς δόσεις.

Ἀκροβόλος *desuper tela iaciens.* Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται, *a propugnaculis desuper iacientibus lapidum imber descendit.* (Haec Schütz. interpretatur: *adversus propugnacula, quorum summa petuntur, lapides mittuntur,* Blomfield.: *lapidum imber a velitibus iactus propugnacula petit,* quorum neutrum constructio patitur.)

Ἀκροθίνια *primitiae.* Eum. 798. πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια. Perrhaeb. 172. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

Ἀκροπενθής *summopere dolens.* Pers. 132. Περσίδες ἀκροπενθεῖς.

Ἀκρόπολις *arx.* Sept. 222. τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν.

Ἄκρος *summus, extremus.* Prom. 142. σκοπέλοις ἐν ἄκροις. Prom. 366. κορυφαῖς ἐν ἄκραις. Prom. 650. ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου. Ag. 1576. χερῶν ἄκρους κτένας. Xantr. 155. εἰς ἄκρον κάρα. Fragm. 307. θάρσει, πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον. — *intentus, acer.* Ag. 779. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ag. 1101. θεσφάτων γνώμων ἄκρος. Ag. 614. τοξότης ἄκρος. — κατ' ἄκρας *funditus.* Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.

Ἀκρότης Pers. 963. l. d.

Ἀκρωνία Eum. 179. sensu dubio.

Ἀκταίνειν *erigere.* Eum. 36. ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν.

Ἀκταίων nom. propr. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 361, b.

Ἀκτή *litus.* Pers. 265. Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 295. στύφλους παρ' ἀκτάς. Pers. 413. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον. Pers. 441. ποντίας ἀκτῆς ἔπι. Pers. 862. ἀκταὶ ἀμφὶ Κυπρίας. Pers. 915. δυσδαίμονά τ' ἀκτάν. Pers. 925. ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι στυφέλου θείνοντας ἐπ' ἀκτάς. Ag. 680. Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους. Eum. 10. ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος. Glauc. 23. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν. — *tumulus.* Ag. 479. κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Choeph. 711. πότνι' ἀκτὴ χώματος.

Ἀκτίς *radius.* Prom. 799. ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν. Pers. 356. φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα. Pers. 495. πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ.

Ἄκτωρ *dux.* Pers. 549. Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι.

Ἄκτωρ nom. propr. Sept. 337. Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου.

Ἀκύμων *fluctibus non agitatus.* Ag. 552. πόντος ἀκύμων.

Ἄκων *invitus.* Prom. 19. ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι προσπασσαλεύσω. Suppl. 224. γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα. Prom. 674. ἀπέκλεισε δωμάτων ἄκουσαν ἄκων. Prom. 277. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας τοῦτο. Prom. 773. ἄκοντος Διός. Sept. 1024. θέλουσ' ἄκοντι κοινωνεῖ κακῶν. Ag. 173. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.

Ἀλαβαστροφόρος *alabastros ferens.* Fragm. 358.

Ἀλαίνειν circumerrare. Ag. 82. *ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.*

Ἀλαιός amens. Fragm. 444.

Ἀλαλάζειν sonum edere. Edon. 51. *ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.*

Ἄλαλος mutus. Edon. 52. *τίς ποτ' ἔστ' ὁ μουσόμαντις, ἄλαλος.*

Ἀλαός caecus. Prom. 549. *τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος. — mortuus.* Eum. 312. *ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν.*

Ἀλαπάζειν delere. Ag. 129. *πάντα δὲ πύργων κτήνη — Μοῖρ' ἀλαπάξει.*

Ἀλᾶσθαι circumerrare. Prom. 669. *ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.* Suppl. 849. *κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθείς.* Choeph. 130. *νῦν γε πῶς ἀλώμεθα.* Eum. 98. *αἰσχρῶς δ' ἀλῶμαι.*

Ἀλάστορος vindex. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 382, 30. *μέγαν ἀλάστορον.*

Ἄλαστος perniciosus. Pers. 950. *ἄλαστα στυγνὰ πρόκακα.*

Ἀλάστωρ Deus vindex. Pers. 346. *φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.* Ag. 1482. *ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως.* Ag. 1489. *πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.* Suppl. 410. *τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. — homo quem vindicta divina persequitur.* Eum. 227. *δέχου δὲ προυμενῶς ἀλάστορα.*

Ἀλατεία erratus. Prom. 902. *δυσπλάνοις — ἀλατείαις.*

Ἀλγεῖν dolere. Pers. 830. *ἤλγησ' ἀκούσας.* Pers. 1002. *οἷ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.* Ag. 557. *τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου.* Choeph. 1011. *ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν.* Eum. 130. *ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν.*

Ἀλγεινός dolore afficiens. Prom. 197. *ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε.* Prom. 238. *τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι, πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν.* Suppl. 443. *ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.*

Ἀλγίων gravior. Prom. 936. *ἀλλ' ἆθλον ἂν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.*

Ἄλγος fluvius. Suppl. 251. *αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται.*

Ἄλγος dolor. Prom. 198. *ἄλγος δὲ σιγᾶν.* Prom. 261. *οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος.* Prom. 433. *στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.* Prom. 701. *τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς.* Sept. 762. *ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν.* Sept. 847. *εἶμαί σφε — ἥκειν ἄλγος ἐπάξιον.* Pers. 533. *ἄλγους μετέχουσαι.* Pers. 575. *τὸ πᾶν δὴ κλίουσιν ἄλγος.* Pers. 821. *κακῶν ὑπ' ἄλγους.* Ag. 438. *φθονερὸν — ἄλγος.* Ag. 715. *ἄμαχον ἄλγος.* Ag. 1446. *ἀξύστατον ἄλγος.* Choeph. 463. *δυσκατάπαυστον ἄλγος.* Choeph. 907. *ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι.* Eum. 174. *ὑπ' ἄλγους.* Philoct. 227, 3. *ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.* Sept. 350. *παγκλαύτων ἀλγέων.* Pers. 832. *ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη.* Ag. 50. *ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων.* Choeph. 28. *λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν.* Choeph. 734. *ἄλγη δύσοιστα.* Eum. 444. *ἄλγη προφανῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ.* Suppl. 1028. *κακά τ' ἄλγη.* Fragm. 290, 9. *ἐν ἄλγεσι.*

Ἀλγύνειν dolore afficere. Sept. 340

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει. Choeph. 735. ἄλγη δύσοιστα — ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Prom. 245. ἠλγύνθην κέαρ.

Ἀλδαίνειν *alere*. Prom. 537. φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Sept. 12. βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. Sept. 539. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν — ἀλδαίνειν κακά.

Ἀλέγειν *curam habere*. Suppl. 733. θυμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

Ἄλειφα *oleum*. Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει.

Ἀλέκτωρ *gallus*. Ag. 1656. κόμπασον θαρρῶν ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας. Eum. 823. ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.

Ἀλέξανδρος *Paris*. Ag. 61. 354. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ.

Ἀλέξημα *remedium*. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.

Ἀλεξητήριος *averruncus*. Sept. 8. Ζεὺς ἀλεξητήριος.

Ἀλεύειν *averruncari*. Prom. 567. ἄλευ' ὦ δᾶ. Sept. 87. ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 128. Κύπρις, ἅτ' εἶ γένους προμάτωρ, ἄλευσον. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας.

Ἄλη. Ag. 187. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι βροτῶν ἄλαι, *quae in errores agebant homines.*

Ἀλήθεια *veritas*. Ag. 599. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων. Ag. 1529. ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει. Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Suppl. 623. ἐπ' ἀληθείᾳ. Arm. iud. 163. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Ἀληθεύειν *verum dicere*. Sept. 544. θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

Ἀληθής *verum*. Sept. 421. ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Sept. 692. ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Sept. 868. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανεν. Sept. 927. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. Pers. 505. ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ. Ag. 477. εἴτ' οὖν ἀληθεῖς (πυρὸς παραλλαγαί). Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 666. ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Suppl. 273. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

Ἀληθόμαντις *vates verax*. Ag. 1214. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς.

Ἀληθῶς *vere*. Ag. 1217. Κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα. Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς. Suppl. 310. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος. Suppl. 580. φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς.

Ἄληστος *non obliviscens*. Ag. 402. ἄληστος ἀφεμένων.

Ἀλήτης *erro*. Ag. 1255. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Choeph. 1038. ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.

Ἀλίγκιος *similis*. Prom. 447. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι.

Ἀλίδονος *mari iactatus*. Pers. 267. ἀλίδονα σώματα.

Ἀλίμενος *importuosus*. Suppl. 749. ἀλίμενον χθόνα.

Ἅλιος v. ἥλιος.

Ἅλιος *maritimus.* Pers. 129. ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Pers. 856. κατὰ πρῶν' ἅλιον. Suppl. 14. διὰ κῦμ' ἅλιον.

Ἁλίῤῥοθος. Pers. 359. πόρους ἁλιῤῥόθους *vias maris strepentis.*

Ἁλίῤῥυτος. Suppl. 848. ἁλιῤῥύτῳ ἄλσει *mare.*

Ἅλις *satis.* Sept. 661. ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Ag. 1641. πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν. Eum. 645. ὡς ἅλις λελεγμένων.

Ἁλίσκεσθαι *capi.* Sept. 199. ἀλλ' οὖν θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. Ag. 330. τοὺς πολισσούχους θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς. Sept. 239. ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις. Sept. 568. πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα. Ag. 30. εἴπερ Ἰλίου πόλις ἑάλωκεν. Ag. 315. καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων. Ag. 460. ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων. Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Eum. 67. καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς. Myrmid. 116, 5. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα.

Ἁλίστονος. Prom. 714. ἁλιστόνοις πόδας χρίμπτουσα ῥαχίαισιν *frementibus maris fluctibus.*

Ἀλιταίνειν *peccare.* Eum. 259. ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. Prom. 551. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις.

Ἀλιτραίνειν *peccare.* Eum. 306. ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ, χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει.

Ἀλίτυπος. Pers. 907. λαοπαθῆ σεβίζων ἀλίτυπα βάρη *pondera calamitatis, quae populus fert, ex corporis mari iactatis nata.*

Ἀλκάθειν *opem ferre.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 383, 1.

Ἀλκή *robur, potentia.* Pers. 586. ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς. Pers. 692. αἶ αἶ αἶ αἶ καδνᾶς ἀλκᾶς. Ag. 107. καταπνείει πειθὼ μολπᾶν, ἀλκὰν σύμφυτος αἰών. Ag. 454. ἐν δ' αἰσίοις τελέθοντας οὔτις ἀλκά. Choeph. 235. ἀλκῇ πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός. — *auxilium, praesidium.* Prom. 546. εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά. Ag. 1074. ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ. Sept. 74. γενέσθε δ' ἀλκή. Sept. 197. πόλεως ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν. Eum. 248. ὅδ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων. Sept. 744. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει. Suppl. 347. ἀλκᾷ πίσυνος. Suppl. 712. ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. Suppl. 812. βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν. — *pugna.* Sept. 480. βακχᾷ πρὸς ἀλκάν. Sept. 551. ἄνδρα σωφρονέστερον ἀλκήν τ' ἄριστον. Sept. 859. πατρῴους δόμους ἑλόντες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ.

Ἀλκίφρων *magnanimus.* Pers. 92. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.

Ἀλκμήνη nom. propr. Ag. 1010. παῖδα — Ἀλκμήνης.

Ἀλλά transitum faciens Suppl. 321. 943. 705. 908. Eum. 582. Choeph. 187. 199. 336. 586. 699. Ag. 473. 1506. Prom. 106. 187. 261. 358. 439. 674. 749. Sept. 638. 646. 843. 1062. Pers. 146. 222. 229. 242. 387. 516. 728. 767. — praecedente negatione Suppl. 601. Eum. 177. 447. 589. 636. 762. Choeph. 195. 466. 780. 825. 979.

Ag. 1337. 1628. Prom. 232. 240. 444. 446. 454. 478. 521. 532. 571. 613. 655. 714. 868. 952. 1033. 1035. Sept. 199. 219. 459. 574. 599. 661. 867. Pers. 350. 366. 386. 684. 702. 801. — praecedente *μέν* Choeph. 736. Pers. 175. — respondentis et obiicientis aliquid Suppl. 338. 506. 710. 741. 930. Eum. 199. 407. 567. 685. 691. Choeph. 220. 394. Ag. 1179. 1221. 1276. 1647. 1651. Prom. 629. 936. 983. Sept. 193. 680. 700. 1037. 1041. 1044. Pers. 783. — respondentis et cum vi affirmantis, *utique*, Ag. 1020. 1087. 1337. — rogantis, excitantis, impellentis cum imperativo Suppl. 73. 188. 216. 459. Eum. 411. Choeph. 469. 864. 905. Ag. 510. 1275. Prom. 71. 315. 344. 607. 1060. 1073. Sept. 30. 111. 836. Pers. 136. 611. 620. 632. 683. 689. 823. — cum infinitivo, imperativi instar posito Choeph. 304. — cum coniunctivo Choeph. 1040. Ag. 1320. — cum optativo Suppl. 944. Eum. 282. Choeph. 1059. Ag. 918. 1222. — cum indicativo, *igitur*, Choeph. 533. 770. Ag. 1286. 1633. 1637. Pers. 781. 835. — *ἀλλ' ἤ* cum interrogatione Suppl. 891. Choeph. 218. 763. 764. — *ἀλλ' οὖν* Prom. 1060. 1073. — *ἀλλὰ — γάρ* Eum. 764. Choeph. 369. Prom. 943. — *ἀλλά — γέ* Suppl. 338.

Ἀλλαγή *mutatio*. Ag. 469. *ἀλλαγᾷ λόγου.*

Ἀλλάσσειν *permutare*. Prom. 969. *τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν — οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.*

Ἅλλεσθαι *salire*. Eum. 346. *ἀλομένα* l. d.

Ἀλληλοφόνοι *qui se invicem interficiunt*. Sept. 914. *ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσίν.* Ag. 1557. *ἀλληλοφόνους μανίας.*

Ἀλλήλων. Prom. 200. *στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο.* Pers. 185. *τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι.* Prom. 489. *πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι.* Prom. 1089. *πνεύματα — εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.* Sept. 803. *πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.* Pers. 406. *ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν.* Pers. 498. *πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν.* Ag. 640. *ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσι Θρήκιαι πνοαὶ ἤρεικον.* Eum. 210. *εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς.* Eum. 825. *Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.*

Ἀλλοδαπός *peregrinus*. Sept. 1068. *ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν.*

Ἄλλοθεν *aliunde*. Ag. 92. *ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.* Ag. 581. *ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον.* Eum. 479. *πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν.*

Ἀλλόθροος *peregrinus*. Ag. 1173. *ἀλλόθρουν πόλιν.* Suppl. 951. *πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος.*

Ἄλλος *alius*. Prom. 48. *ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.* Prom. 156. *μήποτε θεὸς μήτε τις ἄλλος* (si lectio sana est.) Prom. 233. *ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.* Prom. 321. *πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.* Prom. 423. *μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον — εἰσιδόμην.* Prom. 520. *ἄλλου λό-*

γου μέμνησθε. Prom. 776. τρίτος γε γέννων πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Prom. 804. ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν. Prom. 1065. ἄλλο τι φώνει. Sept. 245. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 433. λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. Sept. 462. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. Sept. 468. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων. Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; Sept. 1018. ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Pers. 33. ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν. Pers. 233. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; Pers. 258. οὐ λόγους ἄλλων κλύων. Pers. 360. ἄλλοι δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ. Pers. 812. ἄλλων ἐρασθείς. Pers. 954. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν. Ag. 192. χείματος ἄλλο μῆχαρ. Ag. 290. ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός. Ag. 460. αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων. Ag. 598. ἄλλου πρὸς ἀνδρός. Ag. 617. πρὸς ἄλλων ναυτίλων. Ag. 735. δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί. Ag. 832. οὐκ ἄλλων πάρα μαθοῦσα. Ag. 839. κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 850. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 1253. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Ag. 1312. ἄλλων ποινὰς θανάτων. Ag. 1553. ἄλλην γενεὰν τρίβειν. Ag. 1639. μηδαμῶς — ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 16 οὐδέν ποτ' ἄλλο. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτεύμενον χερός. Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 186. ἀστῶν τιν' ἄλλον τῇσδε δεσπόζειν φόβης. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐριννύων. Choeph. 360. μετ' ἄλλῳ δορικμῆτι λαῷ. Choeph. 395. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. Choeph. 465. οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρῄζων (si versus genuinus). Choeph. 989. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θίγουσ' ἂν ἄλλον. Choeph. 1017. ἄλλος φανεῖ δῆτα. Choeph. 1035. οὐδ' ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο. Eum. 230. προστετραμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρίων κότον; Eum. 429. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Suppl. 241. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Suppl. 302. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ; Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇσδε βλαστημὸν λέγεις; Suppl. 440. γένοιτ' ἂν ἄλλα. Suppl. 477. βωμοὺς ἐπ' ἄλλους. Suppl. 659. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί. Suppl. 938. πολλῶν μετ' ἄλλων. Suppl. 970. πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός. Heraclid. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. Myrmid. 116. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. Ossileg. 166. Εὐρύμαχος, οὐκ ἄλλος, οὐ-

δὲν ἥσσονας ὕβριζ' ὑβρισμούς. l. d. — Sept. 741. τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰρεῖ. — Prom. 230. δαίμοσιν νέμει γέρα ἄλλοισιν ἄλλα. Sept. 322. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλου. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. Fragm. 338. ἄλλον ἄλλῃ πρὸς πόλει τεταγμένον. Eum. 504. ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Pers. 351. ἄλλος ἄλλοσε. Ag. 92. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει. Ag. 581. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον. Eum. 479. πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν. — cum comparatione Prom. 438. τίς ἄλλος ἢ 'γώ. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 205. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας παρεῖχε. — Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ. — Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1241. ἄλλην τιν', ἄλλην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε. — suppressa comparatione Suppl. 629. Ἄρη, τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. — *alter, secundus.* Sept. 406. γίγας ὅδ' ἄλλος. Sept. 419. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονός. Suppl. 228. κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Pers. 752. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν φοινίαν Σκύλλαν. — *reliquus.* Pers. 917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος. Sept. 432. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες. Eum. 96. ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν. — οἱ ἄλλοι. Eum. 63. τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος. Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ. Ag. 818. τὰ δ' ἄλλα — βουλευσόμεσθα. Ag. 886. τὰ δ' ἄλλα φρόντις — θήσει δικαίως. Ag. 1218. τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας. Choeph. 505. τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοις ἂν ἤδη. Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά. Eum. 620. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. Ag. 595. καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα. Ag. 892. καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅβρυνε. Choeph. 545. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις. Eum. 633. τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι, τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία. Suppl. 992. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων: — ἄλλῃ adverb. Eum. 504. ἄλλ' ἄλλᾳ δ' ἐφορεύει.

Ἄλλοσε alio. Pers. 351. ἄλλος ἄλλοσε δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.

Ἄλλοτε alio tempore. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Sept. 1062. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Fragm. 271. ἑξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Ἀλλότριος alienus. Ag. 435. ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ' ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.

Ἀλλόφυλος peregrinus. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα.

Ἄλλως aliter. Sept. 472. οὐκ ἄλλως ἐρῶ. Sept. 1062. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. — alia de causa (ohnehin). Choeph. 669. ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις. — temere. Ag. 1290. οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ ἄλλως. — ἄλλως τε καί. Prom. 639. ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι. Pers. 675. ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοί. Eum. 451. ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως. Suppl. 749. ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα.

Ἅλμη aqua marina. Pers. 389. ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον.

Ἁλμήεις marinus. Suppl. 824. ἀνὰ πολύρυτον ἁλμήεντα πόρον.

Ἀλοίδορος non convicians. Ag. 401. πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος.

Ἄλοξ sulcus. Ag. 987. ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν. Choeph. 25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.

Ἁλουργής purpura tinctus. Ag. 920. ἐμβαίνονθ' ἁλουργίσιν.

Ἄλοχος uxor. Pers. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί τε. Ag. 1480. Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον. Suppl. 59. τᾶς Τηρείας — ἀλόχου. Suppl. 298. ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός.

Ἄλπιστος nom. propr. Pers. 943.

Ἅλς mare. Pers. 419. πελαγίαν ἅλα. Pers. 459. ἄγχι πελαγίας ἁλός. Pers. 568. γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ. Ag. 1382. ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Suppl. 36. ἀγρίας ἁλὸς ἀντήσαντες. Suppl. 128. πλάτα μὲν οὖν λινορραφής τε δόμος ἅλα στέγων. Fragm. 334. θινὸς ἐμβολὰς ἁλός.

Ἄλσος. nemus. Suppl. 503. 4. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε. Καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με; Suppl. 553. Ἄσιον πάμβοτον ἄλσος. — mare. Pers. 111. πόντιον ἄλσος. Suppl. 848. δι' ἁλίρρυτον ἄλσος.

Ἀλύειν insanire. Sept. 373. τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις.

Ἄλυξις effugium. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις.

Ἄλυς fluvius. Pers. 848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο.

Ἀλύσκειν effugere. Prom. 589. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπῃ πημονὰς ἀλύξω. Pers. 94. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 101. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα — λευσίμους ἀράς.

Ἄλυτος insolubilis. Prom. 154. δεσμοῖς ἀλύτοις.

Ἀλφεσίβοιος pecora alens. Suppl. 835. ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Ἀλφηστής inveniens, lucrum parans. Sept. 752. ἀνδρῶν ἀλφηστῶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Ἅλως orbis, area circularis. Sept. 471. ἅλω δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω.

Ἁλώσιμος. Sept. 617. ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας paeana urbis expugnationem celebrantem. Ag. 10. ἁλώσιμόν τε βάξιν nuntium urbis expugnatae.

Ἅλωσις expugnatio. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Sept. 112. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.

Ἅμα simul. Sept. 1064. ἅμα τῷδε.

— Suppl. 613. ξυνικόν ἀστικόν θ᾽ ἅμα λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Sept. 793. 4. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ᾽ ἄγαν. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Pers. 381. ὄρθιον δ᾽ ἅμα ἀντηλάλαξε. — cum participio Sept. 221. ποταίνιον κλύουσα πάταγον ἅμα — ἱκόμαν. Ag. 1609. εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσ᾽ ἅμα ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ᾽ ἐβούλευσας μόρον; Choeph. 884. μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα οὔλοισιν ἐξήμελξας εὔτραφὲς γάλα.

Ἀμαζών *Amazon.* Eum. 598. πρὸς γυναικός, οὔτι θουρίοις τόξοις ἑκηβόλοισιν, ὥστ᾽ Ἀμαζόνος. Prom. 725. ἔνθ᾽ Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα. Suppl. 284. τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους Ἀμαζόνας. Eum. 655. Ἀμαζόνων ἕδραν.

Ἀμαθύνειν *exstinguere.* Eum. 897. καὶ μέγα φανοῦντ᾽ ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Ἄμαλα *navem.* Prot. 194. l. d.

Ἀμᾶν *metere.* Ag. 1014. οἱ δ᾽ οὔποτ᾽ ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς.

Ἀμαξήρης *in curru exstructus.* Ag. 1024. τόνδ᾽ ἁμαξήρη θρόνον.

Ἁμαρτάνειν *aberrare ab aliqua re, non attingere aliquid.* Ag. 206. πῶς λιπόναυς γένωμαι ξυμμαχίας ἁμαρτών; Ag. 521. τοῦ ῥυσίου θ᾽ ἥμαρτε. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δ᾽ ἁμαρτεῖν. — *a scopo aberrare.* Argiv. 15. ἔῤῥιψεν, οὐδ᾽ ἥμαρτε. Ag. 1167. ἥμαρτον, ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς; — *peccare.* Prom. 260. οὐχ ὁρᾷς, ὅτι ἥμαρτες, ὡς δ᾽ ἥμαρτες, οὔτ᾽ ἐμοὶ λέγειν καθ᾽ ἡδονὴν, σοί τ᾽ ἄλγος. Prom. 266. ἑκὼν, ἑκὼν ἥμαρτον. Prom. 580. τί ποτε ταῖσδ᾽ ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Suppl. 893. καὶ πολλ᾽ ἁμαρτὼν οὐδὲν ὀρθώσας φρενί. Fragm. 275. ἁμαρτάνει τι καὶ σοφοῦ σοφώτερος. (ἁμαρτάνει Fragm. 275. ἥμαρτον Prom. 266. Ag. 1167. ἥμαρτες Prom. 260. ἥμαρτε Ag. 521. Argiv. 15. ἁμαρτὼν Ag. 206. Suppl. 893. ἁμαρτοῦσαν Prom. 580. ἁμαρτεῖν Ag. 1649.

Ἁμαρτία *peccatum.* Prom. 9. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 1170. παλαιὰς τῶνδ᾽ ἁμαρτίας δόμων. Choeph. 512. τὰ δῶρα μείω δ᾽ ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας.

Ἁμαρτίνοος *demens.* Suppl. 537. ἔνθεν Ἰὼ — φεύγει ἁμαρτίνοος.

Ἀμάρτιον *peccatum.* Pers. 663. διάγοιεν ἀμάρτια. Ag. 523. διπλᾶ δ᾽ ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.

Ἀμαυρὸς *obscurus, incertus.* Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών. — *ignobilis.* Ag. 453. Ἐριννύες χρόνῳ τυχηρὸν ὄντ᾽ ἄνευ δίκας — τιθεῖσ᾽ ἀμαυρόν. — *tristis.* Ag. 532. ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός. Choeph. 155. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

Ἀμαυροῦν *evanidum reddere.* Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχ᾽ ἀμαυροῦσθαι σκότῳ (ubi tamen κάτοχα μαυροῦσθαι praeferendum videtur)

Ἀμάχετος *indomitus.* Sept. 85. ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

Ἄμαχος *indomitus, invictus.* Pers. 90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσης. Pers. 840. ἀκάκητα, ἄμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος Δαρεῖος. Ag. 715. ἄμα-

χον ἄλγος. Ag. 746. δαίμονά τε τὰν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον.

Ἀμβλύνειν *hebetare.* Sept. 826. καὶ θέσφατ᾽ οὐκ ἀμβλύνεται.

Ἀμβλὺς *cuius perniciosa vis hebetata est.* Eum. 229. οὐ προστρόπαιον, οὐδ᾽ ἀφοίβαντον χέρα, ἀλλ᾽ ἀμβλὺν ἤδη.

Ἀμβλωπός. Eum. 915. δακρύων βίον ἀμβλωπόν *vitam lacrymis ita plenam, ut hominum oculi hebescant.*

Ἀμβόαμα *clamor.* Choeph. 34. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε.

Ἄμβροτος *immortalis.* Eum. 249. θεᾶς ἀμβρότου.

Ἄμβων *acclivitas montis.* Cercyon. 88. Sisyph. 210.

Ἀμέγαρτος *miser, infelix.* Prom. 401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Suppl. 633. ποιμνὰν τάνδ᾽ ἀμέγαρτον.

Ἀμείβειν *permutare.* Prom. 23. χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος. Pers. 309. ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ. — *transgredi.* Pers. 69. πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Choeph. 564. εἰ δ᾽ οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν. — *reddere.* Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Choeph. 782. παλίμποινα θέλων ἀμείψει. — ἀμείβεσθαι *respondere.* Eum. 556. ἔπος δ᾽ ἄμειβου πρὸς ἔπος. Eum. 429. τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι. Suppl. 192. αἰδοῖα — ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. Suppl. 246. πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείβου καὶ λέγ᾽ εὐθαρσῶς ἐμοί. — *permutando locum aliquem occupare, ingredi.* Sept. 286. ποῖον δ᾽ ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ᾽ ἄρειον; Sept. 838. πίτυλον, ὃς αἰὲν δι᾽ Ἀχέροντ᾽ ἀμείβεται τὰν ἄστονον — θεωρίδα. Choeph. 959. παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Suppl. 229. σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. — Ag. 1240. ἀγαθὰ δ᾽ ἀμείψομαι l. c. Choeph. 1014. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον — ἀμείψεται l. c. (ἀμείβων Pers. 309. Ag. 711. ἀμείψω Choeph. 564. ἀμείψεις Prom. 23. ἀμείψει Choeph. 782. ἀμείψας Pers. 69. ἀμείβεται Sept. 838. ἀμείβου Eum. 429. 556. Suppl. 246. ἀμείβεσθε Suppl. 192. 229. ἀμείψομαι Ag. 1240. ἀμείψεται Choeph. 959. 1014. ἀμείψεσθε Sept. 286.)

Ἀμείλιχος *durus.* Choeph. 614. ἐπεὶ δ᾽ ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων.

Ἀμείνων *melior.* Prom. 335. πολλῷ γ᾽ ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν. Pers. 676. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Prom. 1037. μηδ᾽ αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον᾽ ἡγήσῃ ποτέ. Eum. 602. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα τὰ πλεῖστ᾽ ἀμείνον᾽ εὔφροσιν δεδεγμένη. Suppl. 185. ἄμεινόν ἐστι — πάγον προσίζειν. Suppl. 711. ὅμως ἄμεινον — ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.

Ἀμελεῖν *non curare, negligere.* Eum. 86. καὶ τὸ μὴ ᾽μελεῖν μάθε. Suppl. 706. τῶνδε μὴ ᾽μελεῖν θεῶν. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ᾽μελεῖν θεῶν. Suppl. 1016. Κύπριδος δ᾽ οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ᾽ εὔφρων.

Ἄμεμπτος *irreprehensus.* Pers. 678. τάχυνε δ᾽ ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.

Ἀμέμπτως *sine vituperio.* Suppl. 266. πράξας ἀμέμπτως. Suppl.

694. τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα.

Ἀμεμφής *irreprehensus.* Suppl. 576. γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής.

Ἀμεμφία. Sept. 892. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις *amici non abstinent vituperiis erga eum, qui eos conciliavit.*

Ἀμήνιτος *iram non movens.* Suppl. 953. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. — Ag. 635. χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς *tempestatem non sine Deorum ira ortam.*

Ἀμηνίτως *sine ira.* Ag. 1006. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων.

Ἀμηχανεῖν *inopem, inscium, consilii expertem esse.* Pers. 450. ὥστ' ἀμηχανεῖν, ὅποι τράποιντο. Ag. 1512. ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μέριμναν, ὅπα τράπωμαι. Ag. 1084. νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαργέμοισι θεσφατοῖς ἀμηχανῶ. Ag. 1150. τέρμα δ' ἀμηχανῶ. Suppl. 374. ἀμηχανῶ δέ. Prom. sol. 182, 6. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ.

Ἀμηχανία *inopia.* Fragm. 290, 9. σὺ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες.

Ἀμήχανος *inops, consilii expers.* Sept. 209. πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. — *qui effugi vel averti nulla ratione potest.* Eum. 531. ἀμηχάνοις δίαις. Eum. 739. ἀμηχάνοισι δυσπραξίαις. Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους. Suppl. 615. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς.

Ἀμηχάνως *sine auxilio vel consilio.* Choeph. 401. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Eum. 459. δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.

Ἀμίαντος *impollutus.* Pers. 570. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου (ἁλός).

Ἄμικτος *non amice se coniungens.* Ag. 312. οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.

Ἅμιλλα *certamen.* Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις.

Ἀμίς *navis.* Suppl. 822. 827. ἐπ' ἀμίδα.

Ἄμισθος *pretio carens.* Ag. 952. ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά. Choeph. 722. λύπη ἄμισθος.

Ἀμίστρης nom. propr. Pers. 21.

Ἄμιστρις nom. propr. Pers 312.

Ἀμνημονεῖν *immemorem esse.* Eum. 24. οὐδ' ἀμνημονῶ.

Ἀμνήμων *immemor.* Sept. 588. ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι.

Ἄμοιρος *expers.* Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Ἀμολγός *caligo.* Heliad. 59. εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

Ἀμόμφητος *vituperio carens.* Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον.

Ἄμομφος *irreprehensus.* Eum. 453. ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ; — *qui non habet quod reprehendat.* Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς πρόσω δικαίων.

Ἄμορφος Eum. 391. f. l.

Ἀμός *meus.* Sept. 399. τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 636. ὦ πανδάκρυτον ἀμὸν Οἰδίπου γένος. Choeph. 422. κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.

Choeph. 431. ἔκοπτε δ' ἀμᾶν χερῶν. Eum. 418. ἑστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 99. δι' ἀμὸν γάμον. Suppl. 318. ἀμὸν ἀρχαῖον γένος.

Ἀμοχθεὶ *nullo labore*. Prom. 208. ᾤοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν.

Ἄμπελος *vitis*. Pers. 607. παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Fragm. 405. μάχλον ἄμπελον.

Ἀμπέχειν *circumdare*. Pers. 834. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλέουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.

Ἀμπλακεῖν *peccare*. Ag. 1185. ὡς τάδ' ἤμπλακον. Suppl. 894. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι δίκης ἄτερ;

Ἀμπλάκημα *delictum*. Prom. 112. τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνει. Prom. 386. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε. Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Suppl. 227. κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήματα — Ζεύς. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Fragm. 270. κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

Ἀμπλάκητος *obnoxius*. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμλάκητος εἰ μόλοι στρατός.

Ἀμπλακία *delictum*. Prom. 562. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλέκῃ;

Ἀμπυκτὴρ *frontale*. Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας.

Ἄμπυξ *frontale*. Suppl. 426. ἀμπύκων πολυμίτων.

Ἀμυγμὸς *laceratio*. Choeph. 24. πρέπει παρῆις φοινίοις ἀμυγμοῖς.

Ἀμυνάθεσθαι *propulsare*. Eum. 416. τίνδ' ἀμυνάθου ψόγον.

Ἀμύνειν *depellere*. Ag. 102. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. — ἀμύνεσθαι *se defendere*. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.

Ἀμύσσειν *lacerare*. Pers. 157. καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς. Pers. 115. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ.

Ἀμφήκης *acutus*. Prom. 694. ἀμφήκει κέντρῳ. Prom. 1046. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Ag. 1120. ἀμφήκει δορί.

Ἀμφί c. gen. Prom. 714. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου; Ag. 1053. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν. Ag. 1111. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω; Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Ag. 62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς πολλὰ παλαίσματα — θήσων. — c. dat. Ag. 864. τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας. Ag. 867. ἀμφί σοι πάθη ὁρῶσα. Ag. 317. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες. Prom. 55. ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 821. ἀμφὶ σώμασι στημοῤῥαγοῦσι. Choeph. 218. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις; Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν. Pers. 961. οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν. Fragm. 359. ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔῤῥιψεν. Glauc. ap. Schol. Hom.

p. 362. Buttm. λύκοι νέβρον φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις. Prom. 182. δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος. Pers. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ — ὀρσολοπεῖται θυμός. — c. acc. Prom. 416. ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν. Prom. 727. ἀμφὶ Θερμώδοντα. Prom. 808. ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου. Prom. 832. ἀμφὶ Δωδώνην. Prom. 1031. κνεφαῖα τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. Prom. 555. ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν. Sept. 825. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 136. ἀμφὶ πόλιν. Pers. 301. ἀμφὶ νῆσον. Pers. 368. σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον. Pers. 475. ἀμφὶ κρηναῖον γάνος. Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήνας. Pers. 854. Ἕλλας ἀμφὶ πόρον. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Ag. 1130. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς· νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτὸν — ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα. Glauc. 23. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν. Ag. 800. πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν. Ag. 697. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιταν' ἕξομεν; Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. — adverb. Pers. 449. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον.

Ἀμφιάραος nom. propr. Sept. 551. Ἀμφιάρεω βίαν.

Ἀμφιβαίνειν *circumire*. Sept. 158. ἰὼ φίλοι δαίμονες λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν.

Ἀμφιβάλλειν *imponere*. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

Ἀμφίβληστρον *cingulum*. Prom. 81. στείχωμεν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει. — *rete*. Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω. Choeph. 485. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον, ᾧ σ' ἐκαίνισαν.

Ἀμφίβολος *undique telis petitus*. Sept. 280. ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκρυόεσσαν.

Ἀμφιβόλως *ambigue*. Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῖν οὐκ ἀμφιβόλως οἶμαί σφε — ἥσειν. Pers. 871. νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι.

Ἀμφίβουλος *dubius*. Eum. 703. ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.

Ἀμφιδέξιος *ambidexter*. Teleph. 218. ἀμφιδεξίοις χερσί.

Ἀμφιδεξίως *utraque ratione recte, perinde*. Phryg. 244. ἀμφιδεξίως ἔχει.

Ἀμφίδρομος nomen Dei, cui τὰ Ἀμφιδρόμια aguntur. Semel. 203.

Ἀμφίδρομος *ab utraque parte accurrens*. Edon. 55. — *circumcurrens*. Heliad. 59. πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον (si haec lectio vera est.)

Ἀμφίζευκτος *utrinque iunctus*. Pers. 128. τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας.

Ἀμφιθαλής *undique florens*. Ag. 1115. ἀμφιθαλῆ κακοῖς — βίον. — *flores ab utraque parte excitans*. Choeph. 388. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

Ἀμφιλαφής *amplus.* Ag. 986. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής. — *utrinque conceptus.* Choeph. 328. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος ἔνδικος — ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

Ἀμφίλεκτος *utrinque imminens.* Ag. 855. ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν. — c. dat. *certans de aliqua re.* Ag. 1567. ἀμφίλεκτος ὢν κράτει.

Ἀμφιλέκτως *ambigue.* Sept. 791. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

Ἀμφιλόγως *ambigue.* v. l. Pers. 871.

Ἀμφιμήτορες *fratres e diversis matribus nati.* Heraclid. 62.

Ἀμφινεικής *is, de quo inter plures lis oritur.* Ag. 672. τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν.

Ἀμφίπτολις *urbem circumdans.* Choeph. 73. ἀνάγκαν ἀμφίπτολιν.

Ἄμφις *Amphiaraus.* Fragm. 367.

Ἀμφίσβαινα *amphisbaena.* Ag. 1206. ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά.

Ἀμφιστρεύς nom. propr. Pers. 312.

Ἀμφίσωπος *undique patens.* Glauc. Potn. ap. Hesych. s. v.

Ἀμφιταρβής *formidolosus.* Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει.

Ἀμφιτειχής *moenia circumdans.* Sept. 272. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών.

Ἀμφιτόμος *anceps.* Ag. 1475. ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.

Ἀμφιχάσκειν *inhiare.* Choeph. 538. καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.

Ἀμφίων nom. propr. Sept. 510. Niob. 148.

Ἀμφότερος *uterque.* Pers. 129. ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Suppl. 397. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ. Pers. 483. δίψει τε λιμῷ τ', ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε. Pers. 706. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

Ἀμφότερα. Eum. 458. ἀμφότερα, μένειν πέμπειν τε l. d.

Ἄμφω *ambo.* Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Ag. 1632. ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. Choeph. 252. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 556. ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα.

Ἄμωμος *irreprehensus.* Pers. 181. κάλλει τ' ἀμώμῳ.

Ἄν. I. cum ind. imperf. in apodosi, praecedente εἰ. Sept. 645. τάχ' ἂν τόδ' ἦν. Ag. τρισώματος τὰν Γηρύων — χλαῖναν ἐξηύχει λαβών. Ag. 1000. προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν. Choeph. 346. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. — omissa protasi Prom. 244. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 985. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἄν. Choeph. 690. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν — ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. — II. c. ind. aor. in apodosi Suppl. 285. εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤκασα. — nulla protasi Ag. 937. πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην. Suppl. 581. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους; — III. cum optativo in apodosi, praecedente εἰ cum optativo. Prom. 981. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν,

εἰ πράσσοις καλῶς. Sept. 6. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, Ἐτεοκλέης ἂν — ὑμνοῖτο. Sept. 367. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι — γένοιτ' ἄν. Sept. 534. εἰ γὰρ τύχοιεν — ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 422. οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Ag. 1644 εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεθ' ἄν. Ag. 1019. πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο. Ag. 1367. χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Eum. 898. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα, εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο. Suppl. 903. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Suppl. 919. ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος. — praecedente εἰ cum ind. futuri Prom. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις, τάχ' ἄν σου κλύοι Ζεύς. Suppl. 902. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. — praecedente εἰ cum ind. praesentis Prom. 346. ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα θέλοιμ' ἄν. Prom. 980. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν. Pers. 624. εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. Choeph. 202. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Eum. 847. 848. εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι πειθοῦς σέβας — σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν, οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει. — nulla protasi Prom. 63. 395. 439. 492. 500. 516. 578. 619. 754. 760. 907. 908. 916. 935. 936. 969. 987. Sept. 277. 357. 379. 384. 451. 454. 544. 550. 662. 686. 689. 701. 720. 721. 896. Pers. 208. 230. 239. 259. 430. 692. 772. 774. Ag. 314. 870. 992. 1101. 1171. 1301. 1314. 1423. 1489. 1546. 1560. 1650. Choeph. 257. 260. 336. 388. 403. 476. 511. 558. 697. 766. 829. 834. 994. 995. 997. 1046. Eum. 203. 219. 274. 290. 407. 412. 488. 499. 522. 564. 615. 633. 636. 672. 819. 980. Suppl. 76. 181. 206. 212. 228. 225. 278. 286. 324. 332. 363. 384. 394. 440. 442. 481. 483. 504. 683. 585. 765. 768. 773. Niob. 147. Philoct. 228. Fragm. 319. — cum vi imperativi Sept. 243. λέγοις ἄν. Sept. 695. λέγοιτ' ἄν. Choeph. 103. 106. 165. λέγοις ἄν. Choeph. 506. ἔρδοις ἂν ἤδη. Choeph. 657. λέγοιτ' ἄν. Eum. 94. εὕδοιτ' ἄν. Eum. 117. μίζοιτ' ἄν. Eum. 651. κλύοιτ' ἂν ἤδη. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 319. πράσσοις ἄν. Suppl. 451. 906. λέγοις ἄν. Suppl. 495. στείχοιτ' ἄν. — iunctum cum εἰ Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμ' ἄν. — iunctum cum ὅπως Ag. 355. ὅπως ἂν — βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. — IV. cum coniunctivo Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα l. c. — addito pronomine relativo vel coniunctione: ὁπότερος Suppl. 429. ὅς Pers. 170. ὅσπερ Ag. 948. Choeph. 769. ὅστε Sept. 682. ὅστις Prom. 35. Fragm. 271. ἔστε Prom. 376. 699. 794. Eum. 427. εὖτε Pers. 226. 356. Ag. 12. Choeph. 732. ἕως Prom. 812. Ag. 1610. ὅπως

Prom. 826. Choeph. 573. Eum. 543. 984. Suppl. 230. ὄφρα Eum. 323. πρὶν Prom. 165. 175. 721. 758. 772. 993. 1029. Fragm. 340. ὡς Prom. 10. 657. 708. Ag. 885. Choeph. 20. 981. Eum. 33. Suppl. 488. 513. 908. — V. cum participio. Choeph. 989. μιάστωρ γ' οἶτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον. Choeph. 344. λευκὸν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι. Eum. 96. βεβῶτ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα. — per anacoluthiam Ag. 411. αὐτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. — VI. cum infinitivo Pers. 329. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 907. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε; Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. — VII. omisso verbo, ad quod pertinet. Prom. 761. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς; Suppl. 699. ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; — VIII. bis positum Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ. Pers. 421. κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Ag. 331. οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 1048. ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο. Choeph. 412. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; Suppl. 269. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια γένος τ' ἂν ἐξελέγχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 224. πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Philoct. 228. τίς δ' ἂν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν;

Ἀνὰ cum acc. per. Prom. 573. πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. Sept. 327. κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ. Pers. 558. Θρήκης ἂμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους. Pers. 576. ταὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἰαόνων δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦνται. Suppl. 823. ἀνὰ πολύρυτον ἁλμήεντα πόρον. Suppl. 833. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. Niob. 146. Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα. — cum dat. Suppl. 346. ἂμ πέτραις ἠλιβάτοισιν (ubi tamen ἂν πέτραις legendum videtur). — adverb. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν δόμοι surgite.

Ἀναβάλλειν suscipere. Sept. 1019. ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ. l. c.

Ἀναγγέλλειν renuntiare. Prom. 664. ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους χρησμούς.

Ἀνάγειν reducere. Ag. 994. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου.

Ἀναγκαῖος necessarius. Ag. 876. τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.

Ἀναγκαίως necessario. Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

Ἀνάγκη necessitas. Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 512, 573. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Prom. 1054. ἀνάγκης στερραῖς δίναις. Pers. 561. ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν. Ag. 211. ἀνάγκας

[illegible]. Ag. 1012. εἰ δ᾽ οὖν ἀνάγκη τῆσδ᾽ ἐπιρρέποι τύχης. Ag. 1041. εἴκουσ᾽ ἀνάγκῃ τῇδε. Choeph. 73. ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρόπου πέσοι; Eum. 520. ἀνάγκας ἄτερ. Suppl. 1013. μηδ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκας γάμος ἔλθοι. Prom. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ᾽ ὑπέζευγμαι τάλας. Pers. 579. οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Ag. 708. σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. — ἀνάγκη ἐστί necesse est. Prom. 72. δρᾶν ταῦτ᾽ ἀνάγκη. Pers. 250. ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Choeph. 743. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ — τρέφειν ἀνάγκη. Suppl. 473. ὅμως δ᾽ ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κακόν. Suppl. 435. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη. — cum dat. personae Prom. 16. πάντως δ᾽ ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Pers. 285. ὅμως δ᾽ ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν.

'Αναγκόδακρυς. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 20. 14.

'Αναγνος *impurus*. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν ἄναγνον ἀνίερον. Choeph. 980. ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.

'Αναδαίειν *incendere*. Ag. 286. πέμπουσι δ᾽ ἀνδαίοντες — φλογὸς μέγαν πώγωνα.

'Αναίμακτος *incruentus*. Suppl. 193. τάσδ᾽ ἀναιμάκτους φυγάς.

'Αναίματος *exsanguis*. Eum. 292. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων.

'Αναίνεσθαι *negare, recusare*. cum acc. Ag. 291. φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουρά. — cum inf. Ag. 1637. οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. Suppl. 782. ὄρνις δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. — cum partic. Ag. 569. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι.

'Αναιρεῖν *interficere*. Choeph. 998. τῷδέ τ᾽ ἂν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί.

'Αναΐσσειν *exsultare*. Ag. 77. ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνᾴσσων.

'Αναίτιος *insons*. Ag. 1486. ἀναίτιος εἶ τοῦδε φόνου. Choeph. 860. τῶνδ᾽ ἀναιτίας κακῶν.

'Ανακαλεῖν *revocare*. Ag. 993. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ᾽ ἐπαείδων; — *sursum vocare*. Pers. 613. Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε.

'Ανακτᾶσθαι *recuperare*. Choeph. 255. δῶμ᾽ ἀνακτήσῃ πατρός.

'Ανάκτωρ *rex*. Choeph. 352. σεμνότιμος ἀνάκτωρ.

'Ανακωκύειν *ingemiscere*. Pers. 460. ἀνακωκύσας λιγύ.

'Ανάλιος v. ἀνήλιος.

'Αναλίσκειν *conficere*. Ag. 556. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή;

'Αναλκις *ignavus*. Prom. 870. κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Ag. 1197. λέοντ᾽ ἄναλκιν.

'Αναλοῦν *conficere*. Sept. 795. αὐτὸς δ᾽ ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος.

'Αναλυτήρ *liberator*. Choeph. 158. ἀναλυτὴρ δόμων.

'Ανάλωμα *sumtus, iactura*. Suppl. 471. πῶς δ᾽ οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν;

'Αναμένειν *opperiri*. Eum. 234. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμενῶ τέλος δίκης.

'Αναμυχθίζεσθαι *ingemiscere*. Prom.

745. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ.

Ἀνανδρία ignavia. Pers. 741. ἀνανδρίας ὕπο.

Ἄνανδρος viris orbatus, carens. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Pers. 281. πολλὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους. Pers. 290. ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών (ubi ἄναρχον legendum videtur). Suppl. 284. τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους Ἀμαζόνας.

Ἄναξ Deorum appellatio. Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ. Sept. 122. ποντομέδων ἄναξ. Sept. 783. ἄναξ Ἀπόλλων. Pers. 228. ἄνακτος Ἡλίου. Pers. 748. Ζεὺς ἄναξ. Ag. 495. ὁ Πύθιος ἄναξ. Ag. 499. ἄναξ Ἄπολλον. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων. Choeph. 1053. Eum. 85. 189. 544. ἄναξ Ἄπολλον. Suppl. 519. ἄναξ ἀνάκτων — ὄλβιε Ζεῦ. Suppl. 587. αὐτόχειρ ἄναξ. Suppl. 1048. Ζεὺς ἄναξ. Suppl. 219. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν. — rex, dux. Sept. 39. Καδμείων ἄναξ. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος. Sept. 990. ἄναξ Ἐτεόκλεις. Pers. 5. ἄναξ Ξέρξης. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄνακτι. Pers. 556. ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν. Pers 643. ἄνακτα Δαρειάν. Pers. 773. ἄναξ Δαρεῖε. Pers. 853. τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον. Pers. 930. Συνάλκης ἄναξ. Ag. 35. χέρα ἄνακτος οἴκων. Ag. 42. Μενέλαος ἄναξ. Ag. 198. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς. Ag. 509. Ἀγαμέμνων ἄναξ. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης. Ag. 585. ἄνακτος αὐτοῦ. Ag. 881. ὦ 'ναξ. Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Choeph. 425. ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ' — ἔτλας θάψαι. Eum. 16. Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Suppl. 249. ἐμοῦ δ' ἄνακτος. Suppl. 323. 611. ἄναξ Πελασγῶν. Suppl. 344. Πελασγῶν ἄναξ. Suppl. 815. ἄναξ προτάσσου. Suppl. 886. ἄλαστ', ἄναξ, πάσχομεν. Sept. 904. τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν. Suppl. 509. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ' ἐξαίσιον. Suppl. 587. πολλοὺς ἄνακτας — ὄψεσθε. — Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ. Pers. 375. ναῶν ἄνακτας. — ἡ ἄναξ. Fragm. 460. δέσποινα νύμφη δυσχιμῶν ἱρῶν ἄναξ.

Ἀναξία regnum. Aetn. 9.

Ἀνάξιος indignus. Ag. 1503. ἀνάξια δράσας l. d.

Ἀναπαύειν cessatum ducere. Prom. sol. 178, 8. χροῖτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων — ἀναπαύει.

Ἀναπέμπειν sursum mittere. Choeph. 376. κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν.

Ἀναπίπτειν concidere. Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν.

Ἀναπομπός sursum mittens. Pers. 641. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης — Δαρεῖον.

Ἀναπτεροῦν attollere, suspensum tenere. Choeph. 227. ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ.

Ἀναπτύσσειν explicare. Pers. 250. πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 286. πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος.

Ἀνάριθμος innumerabilis. Pers. 40. δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.

Ἀναριτοτρόφος. Fragm. 139. νήσους ἀναριτοτρόφους (siquidem hoc Aeschyli est.)

Ἄναρκτος domino carens. Eum.

526. μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς.

Ἀναρπάζειν *abripere*. Prom. vol. 181, 3. εὐλαβοῦ βρόμον κεραυνοῦντα, μή σ' ἀναρπάσῃ.

Ἀναρπάξανδρος *viros abripiens*. Sept. 758. ἀναρπαξάνδραν Κῆρα.

Ἀναῤῥοιβδεῖν *vorare*. Salam. 198.

Ἀνάρσιος *infestus*. Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος l. d.

Ἀναρχία *imperii absentia, imperantium defectus*. Suppl. 888. οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. — *obedientiae detrectatio*. Sept. 1021. ἔστω ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Ag. 857. δημόθρους ἀναρχία.

Ἄναρχος *duce carens*. Pers. 290. ἄναρχον τάξιν ἡγεμὼν πεσών. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.

Ἀνασπᾶν *imbibere*. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις.

Ἄνασσα Deae appellatio. Sept. 147. μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα. Eum. 226. 421. 852. ἄνασσ' Ἀθάνα. Eum. 278. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν. — *regina*. Pers. 151. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων. Pers. 169. γῆς ἄνασσα τῆσδε.

Ἀνάσσειν *regnare*. Prom. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν. Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι. Choeph. 129. πῶς ἀνάξομεν δόμοις; — *potestatem habere*. Pers. 96. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;

Ἀνάστασις *restitutio*. Eum. 618. ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. — *vastatio*. Pers. 107. πόλεων ἀναστάσεις. Ag. 575. ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.

Ἀναστατὴρ *vastator*. Sept. 1008. ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός. Choeph. 301. Τροίας ἀναστατῆρας.

Ἀναστάτης *vastator*. Ag. 1200. Ἰλίου ἀναστάτης.

Ἀναστενάζειν *ingemiscere*. Choeph. 332. δάκνει τοί σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναστενάζει.

Ἀναστένειν *ingemiscere*. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω;

Ἀναστρέψειν *revertere*. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.

Ἀναστροφή *deverticulum*. Eum. 23. Κωρυκὶς πέτρα κοίλη, φίλορνις, δαιμόνων ἀναστροφή.

Ἀνασχετός *tolerabilis*. Prom. 921. πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. Sept. 164. θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά. Fragm. 287. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

Ἀνατεὶ *sine damno*. Eum. 59. τρέφουσ' ἀνατεί.

Ἀνατέλλειν *oriri*. Sept. 517. ἀντέλλουσα θρίξ.

Ἀνατλᾶναι *sustinere*. Ag. 698. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Ἄνατος *indemnis*. Ag. 1184. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ; — *innoxius*. Suppl. 351. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων. Suppl. 354. ἄνατον φυγάν. Suppl. 405. ὅπως ἄνατα ταῦτα — ἐκτελευτήσει.

Ἀνατρέπειν *evertere*. Sept. 1068. ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ 'νατραπῆναι. Pers. 159. μὴ μέ-

γυνὰ πλοῦτον κονίσας οὐδὲν ἀντρέψῃ πολὺ ὄλβον.

Ἀνατρέφειν *alere*. Eum. 496. μηδὲν (στένος) ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων.

Ἀνατροπή *eversio*. Eum. 335. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπάς.

Ἀναύγητος *tenebricosus*. Prom. 1030. εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην.

Ἀναύδητος *infandus*. Sept. 879. ἀναυδάτω μένει.

Ἄναυδος *mutus*. Sept. 82. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ', ἄναυδος, σαφὴς, ἔτυμος ἄγγελος. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Pers. 569. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου. Ag. 482. οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα. Fragm. 271. ὁρᾷς δίκην ἄναυδον. Fragm. 421. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἠνέσχετο ἄναυδος. — *mutum reddens*. Ag. 229. χαλινῶν ἀναύδῳ μένει.

Ἄναυς. Pers. 666. ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες *naves, quae non amplius naves sunt*.

Ἀναφαίνειν *extollere*. Suppl. 809. βοὰν ἀμφαίνω. — ἀναφαίνεσθαι *apparere*. Choeph. 325. ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων.

Ἀναφέρειν *proferre*. Choeph. 441. ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη.

Ἀναφυγή *effugium*. Choeph. 931. ἀναφυγὰς κακῶν.

Ἀνδρακάς *viritim*. Ag. 1577. ἀνδρακὰς καθήμενος l. d.

Ἀνδρεία *fortitudo*. Sept. 52. θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων.

Ἀνδρεῖος *virilis*. Lycurg. 107. ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.

Ἀνδρηλατεῖν *pellere*. Ag. 1393. σὺ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1568. ἀδελφὸν — ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Eum. 212. οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.

Ἀνδρηλάτης *in exilium pellens*. Sept. 619. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Ἀνδρόβουλος *virilia consilia moliens*. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.

Ἀνδροδάϊκτος *homines interficiens*. Choeph. 847. κυρεῖ νεχάρων ἀνδροδαΐκτων. Myrmid. 119. ἀνδροδάϊκτον ἀκούων, ἰὴ, κόπον.

Ἀνδροθνής. Ag. 788. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθοράς *Troiae eversionem cum virorum caede coniunctam*.

Ἀνδροκμής *viros interficiens*. Choeph. 876. ἀνδροκμῆτα πέλεκυν. Eum. 239. μόχθοις ἀνδροκμῆσι. Eum. 916. ἀνδροκμῆτας — τύχας. Suppl. 663. ἀνδροκμὴς λοιγός.

Ἀνδροκτασία *caedes*. Sept. 675. πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

Ἀνδροκτονεῖν *virum interficere*. Eum. 572. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.

Ἀνδρολέτειρα *viros pessumdans*. Sept. 296. ἀνδρολέτειραν ἄταν. Ag. 1444. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, ὡς ἀνδρολέτειρ' — ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Ἀνδρόπαις *iuvenis*. Sept. 515. ἀνδρόπαις ἀνήρ.

Ἀνδροπλήθεια *virorum frequentia*. Pers. 231. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ.

Ἄνδρος insula Pers. 860.

Ἀνδροτυχής *virum nanciscens*. Eum. 918. νεανίδων ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους.

Ἀνδροφόντης *virorum interfector.* Sept. 554. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα.

Ἀνδρών *virorum conclave.* Ag. 235. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους. Choeph. 701. εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.

Ἀνέδην *sine mora.* Suppl. 14. φεύγειν ἀνέδην.

Ἀνεῖν *perficere.* Nibb. 147, 2. οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Choeph. 788. ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα.

Ἀνέκαθεν *desuper.* Choeph. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας, ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί; Choeph. 421. ἀπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν ἀνέκαθεν. Eum. 347. ἀνέκαθεν βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

Ἀνεκτός *tolerabilis.* Ag. 1337. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν.

Ἀνελεύθερος *servilis, libero indignus.* Ag. 1472. 1499. κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον. Ag. 1502. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.

Ἄνελλην *non graecus.* Suppl. 231. τόνδ' ἀνέλληνα στόλον.

Ἀνέλπιστος *insperatus.* Suppl. 325. τήνδ' ἀνέλπιστον φυγήν.

Ἀνεμόεις *ventosus.* Choeph. 584. ἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι κότον.

Ἄνεμος *ventus.* Prom. 1048. ἀγρίων ἀνέμων. Prom. 1087. ἀνέμων πνεύματα πάντων. Suppl. 35. ὀμβροφόροισιν ἀνέμοις. Eum. 865. ἀνέμων ἀήματα. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

Ἀνέρχεσθαι *surgere.* Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Choeph. 529. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον — λαμπτῆρες. Choeph. 456. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.

Ἄνευ *sine.* Sept. 381. ἄνευ δορός. Pers. 160. οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. Pers. 192. ἄνευ χαλινῶν. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Ag. 204. ἄνευ κακῶν. Ag. 451. ἄνευ δίκας. Ag. 807. ἄνευ φθόνου. Ag. 898. ἄνευ φόβου. Ag. 963. ἄνευ λύρας. Ag. 1466. ἄνευ Διός. Choeph. 425. ἄνευ πολιτᾶν — ἄνευ δὲ πενθημάτων. Choeph. 1023. οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 187. ἄνευ βοτῆρος. Eum. 279. ἄνευ δορός. Eum. 524. ἄνευ δίκης. Eum. 633. ἄνευ μητρός. Eum. 855. ἄνευ σέθεν. Suppl. 393. οὐκ ἄνευ δήμου. Suppl. 437. ἄνευ λύπης. Suppl. 617. ἄνευ κληρτῆρος. Suppl. 803. ἄνευ σέθεν.

Ἀνευρίσκειν *invenire.* Ag. 1065. ὧν ἀνευρήσει φόνον.

Ἀνέχειν *sustinere.* Ag. 879. πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνειχόμεσθα. Choeph. 736. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Eum. 874. τῶν δ' ἀρειφάτων ἐγὼ πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Sept. 234. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Pers. 824. μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Ag. 1247. καλουμένη δὲ φοιτάς — ἠνεσχόμην. — Fragm. 421. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνέσχετο ἄναυδος. — *erigere.* Lycurg. 109. ἄκουε δ' ἀν' οὖς ἔχων.

Ἀνεψιός *consobrinus.* Prom. 858. συγγενῆ γάμον ἀνεψιῶν.

Ἄνη *perfectio.* Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις.

Ἀνήκεστος *insanabilis.* Choeph. 509. ἀνήκεστον πάθος. Philoct. 227. τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός.

Ἀνηκίδωτι *sine acie.* Psychost. 265. (si lectio vera).

Ἀνηκουστεῖν *non obedire.* Prom. 40. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς;

Ἀνηλεῶς *immisericorditer.* Prom. 240. ἀλλ' ἀνηλεῶς ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι (nisi ἀλλὰ νηλεῶς legendum).

Ἀνήλιος *solis luce carens.* Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις. Sept. 841. τὰν ἀνάλιον, πάνδοκον, εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Choeph. 50. ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς δνόφοι. Eum. 365. ἀνηλίῳ λάμπᾳ.

Ἀνήμερος *immanis, incultus.* Prom. 718. ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις. Eum. 14. χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην. Eum. 770. βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.

Ἀνήρ *vir.* Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 448. ἀνὴρ ὁπλίτης. Sept. 487. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη. Sept. 491. ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. Sept. 515. ἀνδρόπαις ἀνήρ. Sept. 529. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ. Sept. 536. ἀνὴρ ἄκομπος. Sept. 584. 592. εὐσεβὴς ἀνήρ. Pers. 94. τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 208. θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Pers. 316. εὐειδὴς ἀνήρ. Pers. 319. εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 347. ἀνὴρ Ἕλλην. Pers. 367. ναυβάτης ἀνήρ Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ. Pers. 639. φίλος ἀνήρ. Pers. 754. Ag. 516. εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 810. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 701. ἔθρεψεν δὲ λέοντα — ἀνὴρ φιλόμαστον. Ag. 841. ἀνὴρ ὅδε. Ag. 1292. ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Choeph. 157. τίς δοριςθενὴς ἀνήρ; Choeph. 655. εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα. Choeph. 666. ἁγνὼς πρὸς ἁγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 725. ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρός. Choeph. 995. φιλήτης ἀνήρ. Choeph. 1068. πολέμαρχος ἀνήρ. Eum. 117. μύζοιτ' ἄν, ἁνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. Eum. 286. ταγοῦχος ὡς ἀνήρ. Eum. 306. ὅδ' ἀνήρ. Eum. 547. ἱκέτης ὅδ' ἀνήρ. Eum. 722. ἀνὴρ ὅδε. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνήρ. Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ. Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 347. ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος. Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ. Sept. 484. ἀνδρὸς ἐκθαίρουσ' ὕβριν. Pers. 354. Ἕλληνος ἀνδρός. Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου. Ag. 978. ἀνδρὸς ἔπαισεν — ἄφαντον ἕρμα. Ag. 992. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρός. Ag. 1292. ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Ag. 1440. ἀν-

δρὸς αὐτός. Ag. 1590. τοῦδε τἀνδρός. Ag. 1609. ξυνὴν ἀνδρός. Choeph. 167. τίνος ποτ' ἀνδρός. Choeph. 381. ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου. Choeph. 527. ἀνδρὸς ὄφανον. Choeph. 586. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα. Choeph. 676. σποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου. Choeph. 725. ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρός. Choeph. 783. ἀνδρὸς φίλου πῶλον. Choeph. 796. δόμων ἀνδρός. Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Choeph. 908. ἀνδρὸς μόχθος. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρός. Choeph. 1066. ἄνδρος βασίλεια πάθη. Eum. 46. τἀνδρὸς τοῦδε. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ. Eum. 427. πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου. Eum. 587. οὐκ ἀνδρὸς οὐ γυναικός. Eum. 606. ἀνδρὸς — τοῦ παντοσέμνου. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Eum. 871. ἀνδρὸς φαυνοιμένος δίκην. Suppl. 358. ἐπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Iaculatr. 219. ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις. Sept. 182. μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω. Sept. 526. ἐπ' ἀνδρὶ τῷδε. Sept. 633. ἀνδρὶ τῷδε. Ag. 372. ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν. Ag. 406. ἔχθεται χάρις ἀνδρί. Ag. 1373. ἐπ' ἀνδρί. Ag. 1388. ἀνδρὶ τῷδε. Ag. 1527. ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ. Choeph. 88. παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι θανόντι. Choeph. 554. σὺν ἀνδρὶ τῷδε. Choeph. 618. 619. ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ. Choeph. 935. ἐπ' ἀνδρί. Eum. 208. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. Eum. 530. ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ. Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον; Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. Sept. 414. γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 418. ἄνδρα κομπάζοντα. Sept. 484. ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη. Sept. 550. ἄνδρα σωφρονέστερον. Sept. 580. δίκαιον ἄνδρα. Sept. 626. χρυσήλατον ἄνδρα. Sept. 629. ἄνδρα τόνδε. Sept. 699. ἄνδρ' ὁπλίτην. Pers. 13. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. Pers. 571. πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς. Pers. 749. ἕν' ἄνδρα. Ag. 342. κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 433. στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα. Ag. 870. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε. Ag. 899. κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Ag. 1363. τὸν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1596. ἄνδρα τόνδε. Ag. 1627. τὸν ἄνδρα τόνδε. Choeph. 131. ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο Αἴγισθον. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι Choeph. 549. ἄνδρα τίμιον. Choeph. 653. ἐξελθέτω τις — γυνὴ τόπαρχος· ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον. Choeph. 753. ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Choeph. 837. ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Choeph. 881. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; Choeph. 894. τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 40. ἄνδρα θεομυσῆ. Eum. 146. ἄθεον ἄνδρα. Eum. 202. γυναικὸς ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον. Eum. 595. ἄνδρα γενναῖον. Eum. 605. κόπτει πηδήσας' ἄνδρα.

Eum. 710. ἄνδρα πανσύνης δωμάτων ἐπίσκοπον. Eum. 735. τιν' ἄνδρα. Suppl. 770. ἄνδρ' ἄπιστον. Actaeon. in Schol. Hom. p. 268. Buttm. ἄνδρα δεσπότην. Sept. 460. ἐπ' ἀνδρί. Sept. 663. ἀνδροῖν ὁμαίμοιν θάνατος. Sept. 42. ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται. Sept. 239. ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις. Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν. Suppl. 700. ἄνδρες νήϊοι. Sept. 109. δοχμολόφων ἀνδρῶν. Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν. Sept. 548. ἀνοσίων ἀνδρῶν. Sept. 586. ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει. Sept. 659. φίλτατ' ἀνδρῶν. Sept. 752. ἀνδρῶν ἀλφηστῶν. Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν. Sept. 776. ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα. Pers. 60. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 130. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν. Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Pers. 533. ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Pers. 869. σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων. Pers. 879. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων. Pers. 884. κόσμον τ' ἀνδρῶν. Pers. 891. μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται. Pers. 955. Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον. Ag. 104. ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐντελέων. Ag. 318. ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων. Ag. 646. ἀνδρῶν Ἀχαιῶν. Ag. 806. παῦροι γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε. Ag. 1445. πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Ag. 1639. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον. Eum. 73. μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 434. ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστερα. Eum. 818. παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. Suppl. 27. ὁσίων ἀνδρῶν. Suppl. 134. 143. εὐνὰς ἀνδρῶν. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν. Suppl. 645. ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν. Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν. Suppl. 915. κεισήματ' ἀνδρῶν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γὰρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων. Sept. 581. ξυμπολίταις ἀνδράσιν. Sept. 594. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Pers. 85. δουρικλύτοις ἀνδράσι. Pers. 729. τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. Ag. 778. ἀνδράσι θνήσκουσι. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας. Sept. 264. ἄνδρας ἕξ. Sept. 499. ἄνδρας ἀντιστάτας. Sept. 661. ἄνδρας Καδμείους. Pers. 239. ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ. Ag. 628. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων ἄνδρας. Ag. 1653. φεύγοντας ἄνδρας. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον. Glauc. 33. ἔγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους. Ag. 829. ἄνδρες πολῖται. Suppl. 495. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες. — *coniux*. Prom. 864. Pers. 130. 533. Ag. 307. 589. 1524. 1609. Choeph. 88. 131. 427. 907. 908. Eum. 202. — *homo*. Ag. 899. Eum. 73. — prima producta Sept. 491. Choeph. 719. Eum. 117. 547. 727.

Ἀνήρης *virilis*. Salam. 199.

Ἀνήριθμος *immensus*. Prom. 90.

ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα.

Ἀνήροτος *incultus.* Prom. 710. στείχ' ἀνηρότους γύας.

Ἀνθεῖν *florere, abundare.* Choeph. 1004. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. Ag. 645. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς.

Ἀνθεμίζεσθαι *flores carpere.* Suppl. 69. γοέδνα δ' ἀνθεμίζομαι *summos cruciatus perpetior.*

Ἀνθεμουργός *apis ex floribus mel conficiens.* Pers. 604. τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι.

Ἀνθεμώδης *floridus.* Prom. 453. ἀνθεμώδους ἦρος.

Ἀνθίστασθαι *obversari, obsistere.* Pers. 689. ἀλλ' ἐπεὶ δίος παλαιὸν σοὶ φρένων ἀνθίσταται. — Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς l. d.

Ἀνθονομεῖν *flores depasci.* Suppl. 43. ἀνθονομούσας προγόνου βοός.

Ἀνθόνομος *locus unde flores depascuntur.* Suppl. 534. ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς (si lectio sana).

Ἄνθος *flos.* Pers. 610. ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα. Fragm. 310. ἄνθεα λειμώνια. — *color florens.* Prom. 23. χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος. — *flos iuventutis.* Suppl. 649. ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω. Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος. Pers. 59. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 248. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν. Pers. 889. πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος. Ag. 190. κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων. — *summum, praestantissimum.* Ag. 723. δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος. Ag. 929. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. — *ornamentum.* Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας.

Ἀνθρακοῦν *comburere.* Prom. 372. κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.

Ἀνθρώπειος *humanus.* Ag. 911. τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Niob. 144. γίγνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

Ἀνθρωποειδής *homini similis.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον.

Ἄνθρωπος *homo.* Prom. 443. μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων. Prom. 499. κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα. Sept. 407. ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Pers. 424. πλῆθος τοσοντάριθμον ἀνθρώπων. Pers. 758. δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή. Ag. 649. θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος. Ag. 832. ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Ag. 1135. νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Eum. 56. ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 70. οἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος. Eum. 174. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Eum. 300. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους. Eum. 672. οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum. 890. τὰ κατ' ἀνθρώπους. Eum. 912. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν περί τ' ἀνθρώπων. Suppl. 323. αἰὲν ἀνθρώπων κακά. Fragm. 276. ἢ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Fragm. 277. ἦ χαρίεν ἔστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ.

Ἀνιέναι *sursum mittere.* Pers. 641.

Ἀδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης Δαρεῖον. Choeph. 482. ὦ Γαῖ ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. Suppl. 263. τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα. Eum. 174. μὴ — ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Sept. 395. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται.

Ἀνίερος impius. Ag. 213. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν ἄναγνον ἀνίερον. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον ἀπόλεμον ἀνίερον. Suppl. 738. ἀνιέρῳ μένει.

Ἄνιος miserandus. Pers. 252. ἄνι' ἄνια κακά. Pers. 1012. 1018. ἄνια ἄνια ἄνια.

Ἀνιπτάναι avolare. Suppl. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Ἄνιπτος non exstinguendus. Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.

Ἀνιστάναι excitare, facere ut aliquis surgat. Ag. 1334. ἐπεὶ δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. — erigere. Suppl. 319. πράσσοις ἄν, ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. — ἀναστῆναι, ἀνίστασθαι exsurgere. Pers. 197. ἐπεὶ δ' ἀνέστην. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Eum. 121. οὐκ ἀναστήσῃ τάχος; Eum. 128. ἀνίστω, μή σε νικάτω πόνος. Eum. 136. εὕδεις; ἀνίστω.

Ἀνιστορεῖν interrogare. Prom. 965. πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.

Ἀνίσχειν exoriri, exardescere. Ag. 93. ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.

Ἄνοια dementia. Prom. 1081. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

Ἀνοίγειν aperire. Ag. 590. πύλας ἀνοῖξαι. Choeph. 864. ἀλλ' ἀνοίξατε ὅπως τάχιστα. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ.

Ἀνοιμώζειν eiulare. Pers. 457. Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος.

Ἀνοίμωκτος indefletus. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Choeph. 504. τῆς ἀνοιμώκτου τύχης.

Ἄνολβος infelix. Eum. 521. δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται.

Ἀνολολύζειν exclamare. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο.

Ἀνόμαιος. Suppl. 53. τά τ' ἀνόμοια l. c.

Ἄνομος nefastus. Ag. 147. σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἀνομόν τιν', ἄδαιτον. — modus, qui non est modus, non canendus. Ag. 1113. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.

Ἀνορᾶν. Choeph. 796. εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς l. d.

Ἀνόσιος impius. Sept. 533. ἀνοσίοις κομπάσμασιν. Sept. 548. ἀνοσίων ἀνδρῶν. Sept. 593. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Suppl. 743. ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων.

Ἀνοτοτύζειν eiulare. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;

Ἄνους demens. Prom. 989. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος;

Ἀνούτατος non saucius. Lycurg. 110.

Ἀνταῖος infestus. Choeph. 581. κνωδάλων ἀνταίων βροτοῖσι. — is quem quis supplex adit. Semel. 201. Huc referendus videtur

locus Pers. 696. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα· ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν, quae referantur ad v. 514, ut τὰ ἀνταῖα θεῶν sint preces, quibus Deos adiri.

Ἀντακούειν vicissim audire. Eum. 189. ἀντάκουσον ἐν μέρει.

Ἀνταλαλάζειν clamorem reddere. Pers. 382. ὄρθιον δ' ἅμα ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας ἠχώ.

Ἀνταλλάσσεσθαι permutando sibi aliquid comparare. Choeph. 131. ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο Αἴγισθον.

Ἀνταμείβεσθαι rependere. Sept. 1040. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο. Choeph. 121. πῶς δ' οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;

Ἀντᾶν occurrere alicui rei, incidere in aliquid. Suppl. 36. ἀγρίας ἁλὸς ἀντήσαντες.

Ἀνταποκτείνειν vicissim interficere. Choeph. 119. ὅστις ἀνταποκτενεῖ. Choeph. 272. τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων.

Ἀντειπεῖν contradicere. Prom. 51. κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. v. ἀντιλέγειν.

Ἀντερᾶν vicissim amare. Ag. 530. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.

Ἀντέχειν resistere, impetum sustinere. Pers. 405. τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ ἀντεῖχεν.

Ἀντήλιος apricus. Ag. 505. σεμνοί τε θᾶκοι δαίμονές τ' ἀντήλιοι.

Ἀντήνωρ qui pro homine est. Ag. 430. ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ.

Ἀντηρέτης adversarius. Sept. 265. ἀντηρέτας ἐχθροῖσι. Sept. 577. τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐπαινῶ. Sept. 981. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

Ἀντί in alicuius rei gratiam vel poenam. Prom. 31. ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Ag. 1525. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Ag. 1541. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. Ag. 1291. 1292. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ, ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ. Choeph. 307. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω. Choeph. 310. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος ἑνός, μάτην ὁ μόχθος. Suppl. 944. ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις. — *alicuius rei loco, vice.* Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν. Ag. 423. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Choeph. 338. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων παιὼν — κομίσειεν. cum anastrophe Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει. cum brevitate quadam Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. — in comparatione Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1241. ἄλλην τιν' ἄλλην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

Ἀντιάζειν precibus adire. Ag. 1538. ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως — ἀντιάσασα.

Ἀντιβαίνειν se opponere. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.

Ἀντιγόνη nom. propr. Sept. 844.

Ἀντιδέχεσθαι *vicissim accipere.* Choeph. 908. *ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην.*

Ἀντιδιδόναι *reddere, vicissim dare.* Choeph. 92. *ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη.* Choeph. 491. *τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν.* Eum. 254. *ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.* Eum. 939. *χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν κοινοφιλεῖ διανοίᾳ.*

Ἀντίδικος *adversarius.* Ag. 41. *Πριάμου μέγας ἀντίδικος, Μενέλαος ἄναξ.*

Ἀντίδουλος *servi locum tenens.* Choeph. 133. *κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος.* Prom. sol. 180. *ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γόνας δοὺς ἀντίδουλα.*

Ἀντίδουπος *resonans.* Pers. 120. *καὶ τὸ κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται.* Pers. 997. 1005. 1023. *βόα νυν ἀντίδουπά μοι.*

Ἀντικατακαίνειν *vicissem interficere.* Choeph. 142. *τοὺς κτανόντας ἀντικατακανεῖν.*

Ἀντίκεντρον *stimuli vicem gerens.* Eum. 131. *ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν, τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.* Eum. 444. *ἄλγη προφανῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ.*

Ἀντίκλεια nom. propr. Armor. iud. 162.

Ἄντικρυς *diserte, sine dubitatione.* Choeph. 190. *ἐγὼ δ' ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω.*

Ἀντίκτονος *vicissim interficiens.* Eum. 442. *ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν — ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.*

Ἀντιλάμπειν *lucem reddere.* Ag. 285. *οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω.*

Ἀντιλέγειν *contradicere.* Ag. 525. *χαίρω, τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς.* Prom. 51. *κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.*

Ἀντίλοχος nom. propr. Myrmid. 120.

Ἀντίμισθος *mercedem exhibens.* Suppl. 267. *μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ηὗρετ' ἐν λιταῖς.*

Ἀντίμολπος. Ag. 17. *ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος remedium, quod canendo somnum pellit.*

Ἀντινικᾶν *victoriam vicissim reportare.* Choeph. 492. *εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις.*

Ἄντιος *contrarius.* Ag. 485. *τὸν ἄντιον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον.* — *ἄντια λέγειν respondere.* Pers. 681. *σέβομαι δ' ἄντια λέξαι.* Pers. 687. *δέομαι δ' ἄντια φάσθαι.*

Ἀντιοῦσθαι *repugnare.* Suppl. 384. *τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;*

Ἀντιπαθής *contrarius.* Eum. 753. 780. *ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν.*

Ἄντιπαις *infanti similis.* Eum. 38. *δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.*

Ἀντίπαλος *adversarius.* Prom. 526. *μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς.* Sept. 399. *τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν.*

Ἀντίπνους *ex contrario flans.* Prom. 1089. *πνεύματα, εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.* Ag. 145. *μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας ἀπλοίας τεύξῃ.*

Ἀντίποινος *ulciscens.* Eum. 258. *ἀντιποίνους τίνεις ματροφόνας δίκας.* — *τὰ ἀντίποινα ultio.* Pers.

468. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.

Ἀντίπορος trans mare situs. Pers. 67. εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Suppl. 539. διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα.

Ἀντιπυργοῦν ex adverso exstruere. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε.

Ἀντιῤῥέπειν aequo pondere esse. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιῤῥέπει.

Ἀντισηκοῦν ex aequo librari. Pers. 429. ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

Ἀντισπᾶν retinere. Prom. 337. ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.

Ἀντιστάτης adversarius. Sept. 499. κακὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας.

Ἀντίστροφος in contrariam partem conversus. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον (si lectio sana).

Ἀντιτάσσειν opponere. Sept. 377. τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; Sept. 390. τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων. Sept. 603. ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.

Ἀντιτίσασθαι poenas sumere. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον.

Ἀντίτολμος contra audens. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον — παρβάταν.

Ἀντίτυπος Sept. 503. τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ' — ἐν σάκει δέμας eum qui in scuto expressam habet figuram eius, qui Iovis est adversarius.

Ἀντίφερνος dotis vicem gerens. Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.

Ἀντίφονος. Sept. 874. ἀντιφόνων θανάτων ἀραὶ mortis mutua caede effectae. Eum. 937. ἀντιφόνους ἄτας mutuarum caedium calamitates.

Ἀντιφωνεῖν respondere. Eum. 293. οὐδ' ἀντιφωνεῖς ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους;

Ἀντλεῖν exantlare. Prom. 375. ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά.

Ἄντλος sentina, aqua. Sept. 778. πόλις — ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.

Ἀντολή ortus. Prom. 455. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρίτους δύσεις. Ag. 1153. Prom. 709. ἡλίου πρὸς ἀντολάς. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς. Ag. 7. ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν ἀντολάς τε τῶν.

Ἄντρον antrum. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου. Phorc. 240. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχίδωρος ὥς. Prom. 133. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν. Prom. 301. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα. Prom. 352. τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων. Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.

Ἀνύτειν alere, educere. Ag. 1131. ἀμφὶ σοὺς αἰῶνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.

Ἀνύειν perficere. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. Pers. 730. παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 752. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τάδ' ἤνυσεν; — ἀνύεσθαι sibi parare, assequi. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ'

ἐμοῦ πάρα κούφως. Choeph. 845. πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;

Ἄνω *superne*. de motu in locum superiorem. Pers. 636. πέμπετε δ' ἄνω. Choeph. 145. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα. Fragm. 313. εἷλκον δ' ἄνω λυκηδόν. — de quiete in loco superiore. Suppl. 94. ἤμενον ἄνω φρόνημα. Choeph. 163. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω. Niob. 144. θυμὸς δὲ — οὐρανῷ κυρῶν ἄνω. Fragm. 386. ἄνω ποταμῶν — ἄνω κάτω *susque deque*. Eum. 620. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Ἄνωγα *iubeo*. Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; Prom. 949. πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Prom. 1039. ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Choeph. 724. Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Choeph. 761. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα.

Ἄνωθεν *desuper*. Ag. 845. πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός, τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν. Ag. 1561. φαίην ἂν — θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Ag. 1577. ἵδρυντ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος. Choeph. 421. ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν ἀνέκαθεν. Choeph. 821. τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν τοῖς τ' ἄνωθεν. Suppl. 592. οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.

Ἀνωτέρω *superius*. Prom. 312. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς.

Ἀνωφελὴς *inutilis*. Prom. 33. γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ.

Ἀνωφέλητος *inutilis*. Choeph. 741. καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλάσῃ.

Ἀξιόμισος *odio dignus*. Eum. 344. αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε.

Ἄξιος *dignus*. Prom. 642. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας — ἀξίαν τριβὴν ἔχει. Ag. 1508. ἄξια πάσχων. Choeph. 439. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία. Choeph. 954. ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Eum. 413. σέβουσαι γ' ἀξίαν τ' ἐπ' ἀξίων l. d. Ag. 517. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν.

Ἄξιος fluvius. Pers. 485. ἐπ' Ἀξίου πόρον.

Ἀξιοῦν *dignum habere*, *dignari*. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Ag. 361. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικῶν, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Eum. 485. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα. Prom. 240. τούτου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην αὐτός. — *audere*. Pers. 327. ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι μάχην συνάψαι. Eum. 403. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

Ἀξίως *digne*. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν l. d.

Ἀξονήλατος *ab axi motus*. Suppl.

178. σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι.

Ἀξυνήμων *non intelligens*. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον.

Ἀξύστατος *irrevocabilis, insanabilis*. Ag. 1446. ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

Ἄξων *axis*. Sept. 138. ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

Ἀοζεῖν *ministrare*. Eleusin. 44. ἀοζήσω.

Ἄοζος *minister*. Ag. 223. φράζεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν.

Ἀοιδή *cantus*. Ag. 952. μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδή. Eum 914. τοῖς μὲν ἀοιδὰς τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

Ἀοιδός *canens*. Suppl. 676. Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί.

Ἄοινος *vino carens*. Eum. 107. χοὰς ἀοίνους. Eum. 822. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι.

Ἀπαγγέλλειν *nuntiare*. Sept. 996. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρή. Pers. 322. πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. Ag. 590. ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Choeph. 264. γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Suppl. 909. καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.

Ἀπάγειν *abducere*. Ag. 1249. καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας. Eum. 895. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν πρὸς τάσδ' ἀπάγει. Suppl. 120. ποῖ τάδε κῦμ' ἀπάξει. Eum. 257. καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.

Ἀπάγχεσθαι *se suspendere*. Suppl. 400 ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.

Ἀπαγώνιος *a certamine liberans*. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι κἀπαγώνιος, ἄναξ Ἄπολλον.

Ἀπαθής *nihil passus*. Pers. 846. νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς ἄγον οἴκους.

Ἀπαιόλη *defraudatio*. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ.

Ἀπαιόλημα *defraudatio*. Choeph. 996. φιλήτης ἀνήρ, ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ βίον νομίζων.

Ἀπαίρειν *abire*. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 17.

Ἄπαις *liberis carens*. Pers. 572. τοκέες δ' ἄπαιδες. Ag. 732. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι, μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν. Choeph. 1000. ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. — Eum. 967. Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες *Noctis filiae non filiae*.

Ἀπαιτεῖν *reposcere*. Choeph. 392. δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.

Ἀπαλέξειν *averruncari*. Suppl. 1038. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι.

Ἀπαλλαγή *liberatio*. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Suppl. 334. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Ἀπαλλάσσειν *liberare*. Prom. 775. ἢ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων; Eum. 83. μηχανὰς εὑρήσομεν, ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Prom. 752. ὅπως πέ-

δφ σκήψασα τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 467. οὐκ ἔχω σόφισμ᾽, ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Ag. 327. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ᾽ ἀπαλλαγέντες. — *defungi.* Ag. 1262. οἱ δ᾽ εἶχον πόλιν, οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. — ἀπαλλάσσεσθαι *discedere.* Eum. 171. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.

Ἀπαλός *tener.* Pers. 529. ἁπαλαῖς χερσί. Suppl. 67. τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.

Ἀπαμβλύνειν *animum alicuius frangere, a consilio eum revocare.* Sept. 697. τεθηγμένον τοί μ᾽ οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Prom. 868. ἀλλ᾽ ἀπαμβλυνθήσεται.

Ἀπαναίνεσθαι *recusare.* Eum. 930. πρὸς τάσδ᾽ ἀγρίως ἀπηνηναμένας.

Ἀπανθίζειν Ag. 1647. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ᾽ ἀπανθίσαι.

Ἀπάνθρωπος *ab hominibus desertus.* Prom. 20. τῷδ᾽ ἀπανθρώπῳ πάγῳ.

Ἀπαντλεῖν *demere, diminuere.* Prom. 84. τί σοι οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ᾽ ἀπαντλῆσαι πόνων;

Ἅπαξ *semel.* Prom. 209. οὐχ᾽ ἅπαξ μόνον. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι. Ag. 991. τὸ δ᾽ ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον — αἷμα. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ᾽ εἰπεῖν — θέλω. Eum. 618. ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ᾽ ἀνάστασις.

Ἀπαξιοῦσθαι *non dignari.* Eum. 345. Ζεὺς — ἔθνος τόδε λέσχας ἃς ἀπηξιώσατο.

Ἄπαππος *carens proavo, a quo descendat.* Ag. 302. φάος τόδ᾽ οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.

Ἀπαράμυθος *inexorabilis,* Prom. 185. κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς.

Ἀπαρκεῖν *sufficere.* Pers. 466. κοὐκ ἀπήρκεσαν οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. — *contentum esse.* Ag. 369. ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λαχόντα.

Ἄπαρνος *negans, recusans.* Suppl. 1023. Πόθος ᾧ τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

Ἀπαρτὶ *accurate, perfecte.* Atham. 3.

Ἀπαρτίζειν f. l. Sept. 356.

Ἄπαρχος *dux.* Pers. 319. Κιλίκων ἄπαρχος.

Ἅπας *omnis, totus.* Prom. 35. ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Sept. 324. κάπνῳ χραίνεται πόλισμ᾽ ἅπαν. Ag. 876. τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Eum. 708. ἅπαντι θυμῷ. Sept. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον. Eum. 462. εἰς ἅπαντ᾽ ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Suppl. 624. τέρμον᾽ ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ᾽ ἔσχομεν. Prom. 49. ἅπαντ᾽ ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν. Pers. 456. ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον. Prom. sol. 184. δῆμον ἐνδικώτατον Σκυθῶν ἁπάντων. Ag. 509. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων καὶ τοῖσδ᾽ ἅπασι κοινόν. Choeph. 889. ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν ἐγοῦ πλέον. Sept. 1041. ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν. Prom. 265. ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἅπαντ᾽ ἠπιστάμην. Ag. 540 τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ᾽ ἀπήμων τὸν δι᾽

αἰῶνος χρόνον; Prom. 481. τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους. Prom. 752. τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.

Ἀπάτη *fraus.* Pers. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Suppl. 103. ἄταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

Ἀπατιμάζειν *honore negato laedere.* Eum. 95. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη.

Ἀπαυρᾶν *eripere.* Pers. 911. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης. — ἀπαυρᾶσθαι *fructum capere.* Prom. 28 τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.

Ἄπαυστος *nunquam desinens.* Suppl. 569. Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου.

Ἀπέδιλος *discalceatus.* Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

Ἀπειθεῖν *non obtemperare.* Ag. 1019. πείθοι' ἂν εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως.

Ἀπειλεῖν *minari.* Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος. Sept. 531. πύργοις ἀπειλεῖ τοιάδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Ag. 1396. τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη.

Ἀπειλή *mina.* Prom. 174. στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας.

Ἀπεῖναι *abesse.* Ag. 535. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; Ag. 878. φθόνος δ' ἀπέστω. Eum. 720. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα Suppl. 117. ὅθι θάνατος ἀπῇ. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.

Ἀπειπεῖν *vetare.* Ag. 1506. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων. — *deficere.* Sept. 822. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.

Ἀπείργειν *arcere.* Sept. 453. πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν. Choeph. 291. βωμῶν τ' ἀπείργειν. Choeph. 562. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος;

Ἀπειρόδακρυς *innumeras lacrymas fundens.* Suppl 68. ἀπειρόδακρυν καρδίαν.

Ἄπειρος *ignarus* Prom. 373. σὺ δ' οὐκ ἄπειρος. Choeph. 116. δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. Choeph. 365. τῶνδε πόνων ἄπειρον. Psychost. 264. νέων τ' ἀπείρους. — *exitu carens.* Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρον ὥσπερ ἰχθύων περιστιχίζω (ut Prom. 1080. ἀπέραντον δίκτυον).

Ἀπείρων *finem non habens, circularis.* Fragm. 434. κύκλῳ περιστῆτ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε.

Ἀπέλλητος Fragm. in Bekk. Anecd. p. 421.

Ἀπεμεῖν *evomere.* Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν.

Ἀπενθής *doloribus liber.* Prom. 962. καὶ δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα.

Ἀπένθητος *non lugens.* Ag. 869. ἀπενθήτῳ φρενί. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.

Ἀπεννέπειν *vetare.* Sept. 1044. ἀπεννέπω δ' ἐγώ. Eum. 916. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.

Ἀπέραντος *impenetrabilis, ex quo exire non licet.* Prom. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον. Prom. 1080. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης.

Ἀπέρατος *infinitus.* Suppl. 1035.

Διὸς οὐ πάρβατός ἐστιν μεγάλα φρὴν ἀπέρατος.

Ἀπεριλάλητος. Fragm. 352.

Ἀπέρωτος l. d. Choeph. 592.

Ἀπευθύνειν *dirigere*. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.

Ἀπευκτός *abominandus*. Ag. 624. ἀπευκτὰ πήματα. Suppl. 770. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν.

Ἀπεύχεσθαι *deprecari*, *repudiare*. Eum. 578. ἀπεύχη μητρὸς αἷμα φίλτατον;

Ἀπεύχετος *abominandus*. Choeph. 153. ἄγος ἀπεύχετον. Choeph. 616. δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχετον δόμοις.

Ἀπέχειν *arcere*, *removere*. Prom. 690. ἔα, ἔα, ἄπεχε, φεῦ. Ag. 1096. ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον. Eum. 330. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας. Suppl. 737. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες, ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται.

Ἀπέχθεια *odium*. Prom. 121. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα.

Ἀπήμαντος *illaesus*, *incolumis*. Ag. 368. ἔστω δ' ἀπήμαντον. Suppl. 571. ἀπημάντῳ σθένει.

Ἀπήμων *incolumis*. Ag. 540. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Eum. 853. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. — *innoxius*. Suppl. 183. εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμένος ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.

Ἀπήνη *currus*. Ag. 880. 1009. ἐκβαιν' ἀπήνης τῆσδε.

Ἀπία *Peloponnesus*. Suppl. 257. αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε. Suppl. 758. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός; Ag. 247. Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἀπιέναι *abire*. Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Eum. 734. νῦν δ' ἄπειμι πρὸς δόμους.

Ἄπιος *ab Api descendens*. Suppl. 110. 121. ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν.

Ἆπις nom. propr. Suppl. 259. 266.

Ἀπιστεῖν *non obtemperare*. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή.

Ἀπιστία *incredibilitas*. Ag. 259. πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.

Ἄπιστος *incredibilis*. Prom. 834. τέρας ἄπιστον. Suppl. 274. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί. — *inobediens*. Sept. 824. βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν. Sept. 828. ἰὼ πολίστονοι τόδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Sept. 1021. ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει. Sept. 857. φίλων ἄπιστοι.

Ἀπλάκημα l. d. Eum. 894.

Ἄπληστος *insatiabilis*. Prom. 371. τοιόνδ' ὁ Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης. Ag. 102. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. Eum. 933. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Suppl. 723. ἐξώλεις ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος μάχης τ' ἄπληστον.

Ἄπλοια *navigandi impedimentum*, *navigatio inopportuna*. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 181. ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς.

Ἁπλοῦς *simplex*, *unus*. Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 613. ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 977. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Choeph. 547. ἁπλοῦς ὁ μῦθος. Teleph. 217. ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει.

Armor. iud. 163. *ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.*

'*Απλῶς* simpliciter. Choeph. 119. *ἁπλᾶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.*

'*Ἀπό* significans locum unde aliquid proficiscitur vel removetur: Suppl. 90. *ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς.* Suppl. 211. *φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.* Danaid. 36. *ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσών.* Suppl. 694. *ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ πλοῖον.* Ag. 479. *κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ.* Prom. 398. *δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος.* Prom. 750. *ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας.* Prom. 723. *ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος κροτάφων ἀπ' αὐτῶν.* Prom. 813. *ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.* Prom. 840. *πρὸς μέγαν κόλπον 'Ρέας, ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.* Pers. 262. *γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν.* Pers. 452. *τοξικῆς δ' ἄπο θώμιγγος ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν.* Pers. 785. *περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο.* Pers. 849. *ἀφ' ἑστίας σῴθεις.* Suppl. 71. *τᾶσδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς.* Suppl. 3. *στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ' ἀπὸ προστομίων — Νείλου.* Suppl. 424. *ἀπὸ βρετέων βίᾳ δίκας ἀγομέναν.* Suppl. 61. *ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα.* Choeph. 960. *ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ.* Ag. 160. *ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν.* Ag. 546. *ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι δρόσοι κατεψίκαζον.* Eum. 254. *ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.* Eum. 376. *ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη.* Ag. 524. *Κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Ag. 417. *ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις.* Choeph. 196. *εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος.* Choeph. 260. *ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον.* Eum. 808. *ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν — παρ' οὐδὲν ἦραν δόλῳ.* Glauc. 28. *εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.* (significans divisionem, ex qua aliquid superest Pers. 982. *βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.* — *procul.* Suppl. 667. *νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι.* Ag. 970. *ἀπ' ἐμᾶς ἐλπίδος.* — *absque.* Sept. 255. *Δίρκης τε πηγαῖς οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω.* Sept. 766. *τῶν κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη,* nisi simplicius hic locus explicandus: *aberravit ab oculis, i. e. privavit se iis.*) — significans originem, ex qua quid proficiscitur: Sept. 394. *σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται.* Sept. 1023. *δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν, μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.* Fragm. 300, 6. *νηδύος μιᾶς ἄπο.* Pers. 603. *βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.* Pers. 606. *ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν.* Suppl. 532. *γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.* Suppl. 234. *οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.* Choeph. 465. *δώμασιν ἔμμοτον τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν.* Eum. 174. *μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν.* Ag. 1103. *ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται;* Eum. 304.

οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται. Suppl. 358. ἱεροδόκα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ. Eum. 255. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν. Suppl. 268. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια. Choeph. 725. ὡς σαφέστερον ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. — materiam, ex qua quid efficitur: Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. cf. Pers. 603. 606. Eum. 174. 255. qui supra allati sunt. — instrumentum, ex quo effectus aliquis proficiscitur. Ag. 982. σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Suppl. 207. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Ag. 961. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες. Ag. 779. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Eum. 277. ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ. Eum. 644. ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. cf. Ag. 1627. qui infra laudabitur. — causam, qua quid efficitur: Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται. Ag. 1275. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1627. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; — id, ex quo quid intelligi potest: Ag. 152. μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις. — significans tempus, inde a quo quid factum est: Suppl. 339. ἀπ' ἀρχῆς. Pers. 173. ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν — οἴχεται. — post. Prom. 855. πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα. Pers. 756. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Ag. 589. Eum. 601. ἀπὸ στρατείας.

Ἀπογυμνάζειν *exercere.* Sept. 429. ἀπογυμνάζων στόμα.

Ἀποδεικνύναι *ostendere.* Ag. 710. ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων. Eum. 958. προτέραν δέ με χρὴ στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν. — ἀποδεικνύσθαι *efficere.* Prom. 1089. πνεύματα — εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα.

Ἀποδηλοῦν *ostendere.* Fragm. 300, 2. ἀποδηλώσας ἔχει τραχὺν πετραῖον ὄρνιν.

Ἀποδικεῖν *abiicere.* Ag. 1384. ἀπέδικες, ἀπέταμες.

Ἀποδύρεσθαι *deflere.* Prom. 640. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.

Ἀποζευγνύσθαι *proficisci.* Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας.

Ἀποθαυμάζειν *admirari.* Ag. 309. λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι — θέλοιμ' ἄν.

Ἄποθεν *e longinquo.* Fragm. 376. οὐδ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν;

Ἀποθραύειν *detundere.* Pers. 402. κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα.

Ἀποικία *colonia.* Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.

Ἄποικος *incola ex patria emissus.* Sept. 710. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος.

Ἀποιμώζειν *conqueri.* Ag. 320. οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δέρης ἀποιμώ-

ζώσει φιλτάτων μόρον. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών. Myrmid. 120. ἀποίμωξέν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον.

Ἄποινα *poena.* Pers. 794. ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. Ag. 1394. μιασμάτων ἄποινα. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

Ἄποινος f. l. Suppl. 93.

Ἀποκείρειν *demetere, occidere.* Pers. 885. ἀνδρῶν, οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.

Ἀποκλάζειν *edere, pronuntiare.* Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε.

Ἀποκλαίειν *deflere.* Prom. 640. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρεσθαι τύχας.

Ἀποκλείειν *excludere.* Prom. 673. ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων.

Ἀποκοπή *detruncatio.* Suppl. 821. πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Ἀποκορσοῦσθαι *capillos sibi detondere.* Hypsip. 225. ἀποκορσωσαμέναις.

Ἀποκτείνειν *interficere.* Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχη, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.

Ἀποκωκύειν *deflere.* Ag. 1524. ἀποκωκῦσαι ψυχήν.

Ἀπολακτίζειν *repudiare.* Prom. 654. μὴ 'πολακτίσῃς λέχος τὸ Ζηνός. — *excutere.* Eum. 136. ἀπολακτίσασ' ὕπνον.

Ἀπολακτισμός *abiectio.* Suppl. 915. πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.

Ἀπολείπειν *relinquere.* Pers. 923. ὀλοοὺς ἀπέλιπον. Nereid. 142. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Ἀπόλεμος *non debellandus.* Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον. Choeph. 53. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. — Prom. 906. ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος *bellum non gerendum.*

Ἄπολις. Eum. 435. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας *urbem, quae non amplius urbs est.*

Ἀπολλύναι *perdere.* Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ. Sept. 967. ἀπώλεσε δῆτα l. d. Pers. 467. οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 543. Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν. Pers. 553. πεζούς τε καὶ θαλασσίους — νᾶες μὲν ἤγαγον, νᾶες δ' ἀπώλεσαν. Pers. 719. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσας. Ag. 1050. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. Choeph. 607. φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Suppl. 396. ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. — ἀπολωλέναι *periisse.* Suppl. 206. ὦ Ζεῦ, πόνων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. — *amissum esse.* Suppl. 896. τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ. — ἀπολλῦσθαι *perire.* Pers. 270. πᾶς δ' ἀπώλλυτο στρατός. Pers. 320. εὐκλεῶς ἀπώλετο. Choeph. 94. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ.

Ἀπόλλων. Sept. 144. ὦ φίλ' Ἄπολλον. Sept. 727. Ἀπόλλωνος — βίᾳ. Sept. 783. ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας ἄναξ Ἀπόλλων. Ag. 55. ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς. Ag. 499. ἄναξ Ἄπολλον. Ag. 1043. 1047. ὦ 'πολλον, ὦ 'πολλον. Ag. 1050 s. 1055 s. Ἄπολλον Ἄπολλον, ἀγυιᾶτ' ἀπόλλων ἐμός. Ag. 1175. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. Ag. 1230.

Λύκει' Ἄπολλον. Ag. 1242. *Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.* Choeph. 552. *ἄναξ Ἀπόλλων.* Choeph. 1053. *ἄναξ Ἄπολλον.* Eum. 85. 189. 544. *ἄναξ Ἄπολλον.* Eum. 289. *οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν.* Eum. 580. *ἐξηγοῦ δέ μοι, Ἄπολλον.* Eum. 714. *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον.* Suppl. 211. *ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.* Suppl. 260. *ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.* Ai. Locr. 5. *τί σοι δ' Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;* Fragm. 379. *ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.* Fragm. 411. *ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων.*

Ἀπομούσως imprudenter. Ag. 775. *κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος.*

Ἄπονος molestia liber. Pers. 846. *νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς — ἄγον οἴκους.*

Ἀπόξενος hospitio non exceptus. Eum. 844. *τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.* — *exul.* Ag. 1255. *φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.* Choeph. 1038. *ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος.*

Ἀποπέμπεσθαι dimittere. Pers. 135. *τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα.*

Ἀπόπολις urbe exul. Ag. 1384. *ἀπόπολις δ' ἔσῃ.*

Ἀποπτύειν despuere. Fragm. 384. *ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.* — *abominari, respuere.* Eum. 293. *οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους.* Prom. 1072. *κοὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.* Ag. 953. *ἀπόπτυσας δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων.* Ag. 1165. *ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ.* Choeph. 195. *τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.*

Ἀπόπτυστος exosus. Eum. 182. *ἀπόπτυστοι θεοῖς.*

Ἀπόρθητος incolumis. Pers. 340. *ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;*

Ἄπορος [factu difficilis]. Prom. 906. *ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος.*

Ἀποῤῥεῖν defluere. Ag. 1267. *αἱμάτων εὐθνησίμων ἀποῤῥυέντων.*

Ἀποῤῥηγνύναι abrumpere. Pers. 499. *εὐτυχὴς δέ τοι, ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου.*

Ἀποῤῥίπτειν abiicere. Choeph. 901. *οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους.* Eum. 206. *Κύπρις δ' ἀτίμως τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ.* Suppl. 479. *μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ.*

Ἀπορφανίζεσθαι orbari. Choeph. 247. *τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός.*

Ἀπόσκημμα fulcrum. Argiv. 17.

Ἀποσπᾶν abducere. Suppl. 883. *ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.*

Ἀποστάζειν destillare. Suppl. 573. *δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.*

Ἀποστατεῖν procul stare. Ag. 1075. *ἀλλὰ δ' ἑκὰς ἀποστατεῖ.* Choeph. 438. *ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἄτιμος.* Eum. 65. *ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν.* Eum. 392. *ἀποστατεῖ θέμις.* Choeph. 813. *ἄτα δ' ἀποστατεῖ φιλῶν.* Niob. 147, 4. *μόνον δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.* Fragm. 278. *ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.*

Ἀποστέγειν defendere, arcere. Sept.

216. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.

'Αποστείχειν *discedere.* Suppl. 750. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου.

'Αποστέργειν *odisse.* Ag. 485. τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον.

'Αποστερεῖν *privare.* Prom. 683. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. — *demere, removere.* Prom. 779. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει. Suppl. 1048. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα.

'Αποστρέφειν *avertere.* Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. Ag. 1279. τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;

'Αποστροφή *effugium.* Prom. 771. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;

'Αποσυλᾶν *exuere.* Prom. 171. ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται.

'Αποσφάλλεσθαι *falli, aberrare.* Prom. 470. ἀποσφαλεὶς φρενῶν. Pers. 384. γνώμης ἀποσφαλέντων.

'Αποτέμνειν *decidere.* Ag. 1384. ἀπέδωκες, ἀπέταμες.

'Αποτίειν *luere.* Ag. 1311. νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει. Ag. 1484. τόνδ' ἀπέτισεν τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Ἄποτμος *miser.* Pers. 272. ἴυζ' ἄποτμον βοάν.

'Αποτρέπειν *avertere.* Suppl. 857. ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ' ἀποτρέψειέν σ' ἄϊστον ὕβριν. Suppl. 868. 872. βοᾶν φοβερὸν ἀπότρεπε. — ἀποτρέπεσθαι *aversari.* Sept. 1052. φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν.

'Αποτροπή *averruncatio.* Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν.

'Απότροπος *averruncus.* Pers. 199. ἀποτρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πέλανον. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν, ἀπότροπον κακῶν. — *aversabilis.* Choeph. 153. ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον.

'Απουσία *absentia.* Ag. 889. ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. Ag. 1232. λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ.

'Αποφαίνεσθαι *in lucem edere, instituere.* Eum. 299. Μοῦραν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπεφαινόμεσθα.

'Αποφθείρειν *perdere.* Choeph. 254. πατρὸς νεοσσοὺς τούσδ' ἀποφθείρας. Choeph. 256. αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας.

'Αποφθίνειν *perire.* Ag. 851. ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

'Αποφθορά *corruptio.* Eum. 178. δίκαι σφαγαί τε σπέρματός τ' ἀποφθοραί.

'Αποφύλιος *peregrinus.* Fragm. 382.

'Αποφώλιος *rudis, vanus.* Fragm. ap. Suid. et Zonar. s. v. Bekk. Anecd. p. 439, 12. (nisi ad ἀποφύλιος haec pertinent).

'Απόχρη *sufficit.* Ag. 1556. κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη.

'Αποχρήματος *non ad pecuniam pertinens.* Choeph. 273. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.

'Αποψιλοῦν *denudare.* Choeph. 684. φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.

'Αποψύχεσθαι *exanimari.* Cercyon. 90. ἀπεψύχη.

Ἄπριγδα *tenaciter.* Pers. 1014.

1020. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

Ἀπριγκτόπληκτος (Ἀπρικτόπληκτος) tenaciter, continuo pulsatus. Choeph. 419. ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα.

Ἀπροβούλως imprudenter. Choeph. 611. Νίσου ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως.

Ἀπρομήθητος improvisus. Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων.

Ἀπρόξενος hospite carens. Suppl. 236. οὐδὲ κηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τε, νόσφιν ἡγητῶν.

Ἀπρόοπτος improvisus. Prom. 1076. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν.

Ἀπρόσδεικτος l. d. Suppl. 775.

Ἀπροσδόκητος inexspectatus. Prom. 683. ἀπροσδόκητος — αἰφνίδιος μόρος. Suppl. 693. ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.

Ἀγρόσκοπος l. d. Eum. 105.

Ἀπρόσοιστος qui sustineri non potest. Pers. 91. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατός.

Ἄπτερος non alatus. Eum. 51. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eum. 241. ἀπτέροις πωτήμασιν. Fragm. 293. ἄπτεροι Πελειάδες. — velox. Ag. 267. ἄπτερος φάτις.

Ἅπτειν nectere. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χόρον ἅψωμεν. Choeph. 855. τοιάνδε πάλιν μόνος ὢν ἔφεδρος δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν. — incendere. Ag. 286. ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί. Sept. 204. στράτευμ' ἀπτόμενον πυρὶ δαΐῳ. — ἅπτεσθαι aggredi, invadere. Ag. 1590. καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν. Philoct. 227. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

Ἀπύειν vocare. Prom. 595. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Sept. 130. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα. Pers. 122. τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων.

Ἄπυρος. Ag. 70. ἀπύρων ἱερῶν ὀργάς iram propter non incensam sacrificiorum flammam. — igni similis. Prom. 882. οἶστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.

Ἄρα. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν. Sept. 628. Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ. Pers. 897. μέλεος γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν. Choeph. 221. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα κακκιεῖς ῥοάν. Pers. 464. ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας. Pers. 719. ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν. Prom. 597. τίς ὤν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας — ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς; Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει; Pers. 140. πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεύς; Prom. 515. τούτων ἄρ' ὁ Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;

Ἆρα. Prom. 737. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ — βίαιος εἶναι; Choeph. 488. 489. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖσδ' ὀνείδεσιν, πάτερ; ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; Eum. 181. ἆρ' ἀκούετε; Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. 943. ἆρα φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει; Pers. 340. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 631. νέρθεν ἆρα κλύει μου; Ag. 528. τερπνῆς ἆρ' ἦτε τῆσδ' ἐπίβολοι νόσου; Ag. 1630. Ὀρέστης ἆρά

τὸν βλέπει φάος; Choeph. 110. ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε; Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ 's πρῷραν φυγὼν πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας; Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορραφῶ. Choeph. 295. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει.

Ἀρά imprecatio. Prom. 912. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Sept. 748. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. Sept. 769. ἐφῆκεν — πικρογλώσσους ἀράς. Sept. 926. Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ. Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Ag. 1383. τόδ' ἀπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς. Ag. 1387. δημόθρους — ἀράς. Ag. 1583. λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ. Ag. 1599. δημορριφεῖς — λευσίμους ἀράς. Choeph. 143. τῆς κακῆς ἀρᾶς κλύοντες λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν l. d. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον;

Ἀρά Dira. Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Sept. 70. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί, Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής. Sept. 677. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' Ἀρὰ ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει. Sept. 815. ὦ μέλαινα καὶ τέλεια γένεος Οἰδίπου τ' Ἀρά. Sept. 875. ἀντιφόνων θανάτων Ἀραί. Sept. 935. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Choeph. 400. ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων. Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά.

Ἀραβία Arabia. Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος.

Ἄραβος nom. propr. Pers. 310.

Ἀραγμός pulsatio. Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

Ἀραῖος exsecratus. Sept. 767. τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. Sept. 880. ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς διχόφρονι πότμῳ. Ag. 228. στόματός τε καλλιπρῴρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Ag. 1371. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας ἀραίων. Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;

Ἀραρότως tenaciter. Suppl. 923. ὡς μένειν ἀραρότως.

Ἀρᾶσθαι imprecari. Prom. 914. πατρὸς δ' ἀρὰ — ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων. Sept. 615. οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.

Ἀράσσειν pulsare. Prom. 58. ἄρασσε μᾶλλον. Pers. 1011. στέρν' ἄρασσε. Pers. 452. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο.

Ἀραχναῖος Arachnaeus. Ag. 300. Ἀραχναῖον αἶπος.

Ἀράχνη aranea. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι.

Ἀράχνης araneus. Laii 104. ἀράχνου.

Ἄραχνος araneus. Suppl. 864. ἄραχνος ὡς βάδην.

Ἀρβύλη calceus. Ag. 918. ὑπαί τις ἀρβύλην λύοι τάχος. Phoen. 239. εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.

Ἀργεῖος Argivus. Sept. 59. πάνοπλος Ἀργείων στρατός. Sept. 661. ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν. Ag. 190. ἄνθος Ἀργείων. Ag. 258. Πριά-

μου γὰρ ἥρηκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 489. οὖδας Ἀργείας χθονός. Ag. 492. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Ag. 559. τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 563. Ἀργείων στόλος. Ag. 638. τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 798. Ἀργεῖον δάκος. Ag. 829. 1366. πρέσβεις Ἀργείων τάδε. Ag. 1616. τύραννος Ἀργείων. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη. Choeph. 1036. πάντας Ἀργείους. Choeph. 1042. πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν. Eum. 280. τὸν Ἀργεῖον λεών. Eum. 433. Ἀργεῖός εἰμι. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνήρ. Suppl. 266. Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 271. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα. Suppl. 275. Ἀργεῖον γένος. Suppl. 287. γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. Suppl. 289. ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 295. Ἀργεία θεός. Suppl. 319. Ἀργεῖον ἀναστήσας στόλον. Suppl. 600. ἔδοξεν Ἀργείοισιν. Suppl. 616. Ἀργεῖος λεώς. Suppl. 620. ἐπ' Ἀργείοις. Suppl. 720. ψῆφος Ἀργείων.

Ἀργὴς *candidus*. Eum. 45. ἀργῆτι μαλλῷ.

Ἀργήστης nom. propr. Pers. 300.

Ἀργηστὴς *candidus*. Sept. 60. ἀργηστὴς ἀφρός. Eum. 172. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν.

Ἀργίας *candidus*. Ag. 114. ὁ κελαινὸς ὅ τ' ἐξόπιν ἀργίας.

Ἀργολὶς *Argiva*. Suppl. 233. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν.

Ἄργος *Argus*. Prom. 567. εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς. Prom. 681. βουκόλος δὲ γηγενὴς ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς κατέκτανε.

Ἄργος *Argos*. Prom. 856. πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Prom. 871. αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. Sept. 530. Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς. Sept. 555. μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον. Ag. 24. χορῶν κατάστασιν πολλῶν ἐν Ἄργει. Ag. 784. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσειπεῖν. Choeph. 665. στείχοντα δ' — ἐς Ἄργος. Choeph. 669. εἰς Ἄργος κίεις. Eum. 624. ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός. Suppl. 16. Ἄργους γαῖαν. Suppl. 326. ἐς Ἄργος.

Ἀργὸς *iners*, *rudis*. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.

Ἀργύρεος *argenteus*. Perrhaeb. 172. ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα;

Ἀργυρήλατος *argenteus*. Perrhaeb. 170. ἀργυρηλάτοις κέρασι.

Ἄργυρος *argentum*. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Suppl. 913. ἐν ἀργύρου λαβῇ.

Ἀργυροστερὴς *pecuniam rapiens*. Choeph. 996. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων.

Ἀργυρότοιχος *argenteis parietibus instructus*. Ag. 1520. ἀργυροτοίχου δροίτης.

Ἀργυρώνητος *argento emtus*. Ag. 923. πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

Ἀργὼ *Argo*. Fragm. 322. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς ἱερὸν — ξύλον;

Ἄρδειν *irrigare*. Pers. 479. Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Pers. 792. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει.

Ἀρδεύειν *irrigare*. Prom. 854. ὅσην πλατύρροος Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.

Ἄρδην *raptim*. Prom. 1053. ἔκ τε

κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας.

Ἄρδις *stimulus.* Prom. 881. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος.

Ἀρειθύσανος *vir Mavortius.* Prom. sol. 186.

Ἄρειος *bellicosus, fortis.* Prom. 418. Ἀραβίας τ' ἄρειον ἄνθος. Pers. 956. ἄρειόν τ' Ἀγχάρην.

Ἄρειος *Martialis.* Choeph. 417. ἔκοψα κομμὸν Ἄρειον. v. Ἀρήϊος.

Ἄρειος πάγος *Areopagus.* Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν. Eum. 660. ἐπώνυμος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος.

Ἀρείφατος *Martialis.* Eum. 873. τῶν ἀρειφάτων — πρεπτῶν ἀγώνων. Adolesc. 135. ἀρείφατον λῆμα.

Ἀρείων *melior, fortior.* Sept. 287. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ' ἄρειον; Ag. 81. παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.

Ἀρέσκεσθαι *placare, propitium reddere.* Suppl. 642. καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

Ἀρετὴ *virtus.* Fragm. 392. αἵματός ἐστιν ἡ ἀρετὴ ὠνία.

Ἀρήγειν *iuvare.* Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους. Sept. 14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι. Sept. 161. μελόμενοι δ' ἀρήξατε. Choeph. 259. βωμοῖς ἀρήξει. Choeph. 867. ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Eum. 223. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι. Eum. 285. φίλοις ἀρήγουσα. Suppl. 372. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ. — *arcere.* Sept. 112. ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. — ἀρήγει *expedit.* Eum. 541. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς.

Ἀρήϊος *Martialis.* Sept. 114. φόβος δ' Ἀρηΐων ὅπλων.

Ἄρηξις *auxilium.* Prom. 546. τίς ἐφαμερίων ἄρηξις.

Ἄρης *Mars.* Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόβῳ βροτῶν. Sept. 326. μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο. Sept. 396. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 893. οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. Sept. 926. κακὸς δατητὰς Ἄρης. Pers. 913. ναύφρακτος Ἄρης ἑτεραλκής. Ag. 78. Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ. Suppl. 730. οὐκ ἔνεστ' Ἄρης. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Ag. 1492. μέλας Ἄρης. Choeph. 160. βέλη 'πιπάλλων Ἄρης. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ. Choeph. 926. διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης. Eum. 335. ὅταν Ἄρης, τιθασὸς ὤν, φίλον ἕλῃ. Eum. 879. Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε. Suppl. 78. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης. Suppl. 651. εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης. Suppl. 913. οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης. Europ. 49. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωπεῖν στρατοῦ. Sept. 64. πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος. Sept. 110. πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. Prom. 862. θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων. Sept. 479. ἔνθεος δ' Ἄρει βακχᾷ πρὸς ἀλκήν. Eum. 659. Ἄρει δ' ἔθυον. Suppl. 430. μένει Ἄρει 'κτίνειν ὁμοίαν θέμιν. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη. Eum. 824. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη. Suppl. 628. μάχλον Ἄρη. Suppl.

683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. Ag. 365. Ἄρη πνεόντων. Ag. 1208. ἄσπονδόν τ' Ἄρην φίλοις πνέουσαν. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Sept. 45. Ἄρην, Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον. Pers. 86. ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρην. Suppl. 665. δακρυογόνον Ἄρην. Sept. 101. προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν σὰν γᾶν; Sept. 125. σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. (Prima syllaba producta Sept. 125. 226. 326. 451. Pers. 86.)

Ἀρθμός *concordia*. Prom. 191. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει.

Ἀρίδακρυς *flebilis*. Pers. 910. κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.

Ἀρίθμημα *numerus*. Eum. 723. ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.

Ἀριθμός *numerus*. Prom. 467. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων. Pers. 331. Ἕλλησιν μὲν ἦν ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν.

Ἀριμασπός. Prom. 807. τόν τε μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπὸν ἱπποβάμονα.

Ἀριόμαρδος nom. propr. Pers. 38. 313.

Ἄριστα *optime*. Pers. 775. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα; Ag. 19. οἴκου — ἄριστα διαπονουμένου. Ag. 586. ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω — δέξασθαι. Ag. 660. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε.

Ἀριστεύειν *praestantissimum esse*. Prom. 892. τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ.

Ἄριστον *ientaculum*. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα. Ag. 322. πόνος νήστις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις, τάσσει.

Ἄριστος *optimus*. Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως. Sept. 165. ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Sept. 551. ἄνδρα σωφρονέστερον ἀλκήν τ' ἄριστον. Sept. 574. οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλει. Pers. 298. Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενής. Pers. 434. ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς. Eum. 31. τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Sphing. 214. στέφανος ἀρχαῖον στέφος δεσμῶν ἄριστος.

Ἀρκάς *Arcas*. Sept. 529. Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. Sept. 535. τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα.

Ἀρκεῖν *iuvare*. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα. — *sufficere*. Prom. 624. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον; Sept. 230. οὔκουν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι. Ag. 1287. ἀρκείτω βίος. — Eum. 204. παρ' οὐδὲν ἠρκέσω Ἥρας — πιστώμασι l. c.

Ἀρκούντως *sufficienter*. Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει.

Ἀρκτεύς nom. propr. Pers. 44. 304.

Ἄρκυς *cassis*. Ag. 1087. ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία φόνου. Choeph. 994. ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους. Eum. 142. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.

Ἄρκυσμα *cassis*. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν.

Ἀρκύστατον *cassis*. Pers. 99. παραίγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Eum. 112. l. vulg.

Ἀρκύστατος *cassis instar circumdans.* Ag. 1348. πημονὴν ἀρκύστατον.

Ἅρμα *currus.* Prom. 463. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους. Sept. 50. πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου. Sept. 136. ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω. Pers. 46. πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν. Pers. 84. Σύριόν θ' ἅρμα διώκων. Pers. 186. ἅρμασιν δ' ὕπο ζεύγνυσιν αὐτώ. Choeph. 649. νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Choeph. 784. πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν ἅρμασι. Glauc. 26. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός.

Ἁρματόκτυπος. Sept. 486. ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον *strepitum curruum.*

Ἁρμοῖ *modo.* Prom. 618. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους.

Ἁρμονία *institutum, decretum.* Prom. 550. οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί.

Ἁρμονία *Harmonia.* Suppl. 1024. δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.

Ἁρμόστωρ *imperator.* Eum. 434. Ἀγαμέμνον' ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα.

Ἀρνεῖσθαι *negare.* Prom. 266. ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι. Ag. 1353. οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι. Eum. 441. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι. Eum. 581. δρᾶσαι γάρ, ὥσπερ ἐστίν, οὐκ ἀρνούμεθα.

Ἄρνησις *negatio.* Eum. 558. ἔκτεινα, τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

Ἆρος *utilitas, auxilium.* Suppl. 863. βρέτεος ἆρος ἄτα.

Ἄροτος *ager.* Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. — Phryg. 247. (de quo loco Hesychius: Ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ Ἕκτορος ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Intelligendum videtur de sulco, quem tractum ab Achille Hectoris cadaver effecerit. Nam quod ad alteram interpretationem attinet, referendam ad auri pondus, quod pondus cadaveris aequiparaverit, de quo cf. Schol. Ven. ad Hom. Il. X, 351, non video quomodo vocabuli ἄροτος significatio eo deflecti potuerit.)

Ἄροτρον *aratrum.* Prom. sol. 184. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν.

Ἄρουρα *ager.* Pers. 587. αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουραν Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν. Niob. 143. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεκ' ἡμερῶν ὁδόν. Prom. sol. 184. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν. — Sept. 583. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. Sept. 736. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη.

Ἀρουραῖος *agrestis.* Sisyph. 208. ἀλλ' ἀρουραῖός τίς ἐστι σμίνθος.

Ἁρπαγή *raptus.* Sept. 333. ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες. Ag. 520. ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην. Suppl. 505. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. — *rapina, praeda.* Sept. 1005. ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν. Pers. 738. μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Ἁρπάζειν *rapere.* Ag. 613. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ; Sept. 606. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος.

Ἁρπαλίζειν *excipere*. Sept. 225. μὴ νῦν ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε. Eum. 938. μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν δι' ὀργὰν ποινὰς, ἀντιφόνους ἄτας ἁρπαλίσαι πόλεως.

Ἅρπυια nom. propr. Fragm. 354.

Ἄῤῥηκτος *infragilis*. Suppl. 187. κρεῖσσον δὲ πύργου βωμὸς ἄῤῥηκτον σάκος. Prom. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις.

Ἀῤῥυσίαστος *non abreptus*. Suppl. 605. ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους κἀῤῥυσιάστους.

Ἀρσάκης nom. propr. Pers. 957.

Ἀρσάμης nom. propr. Pers. 37. 300.

Ἀρσενογενής *mas*. Suppl. 798. γένος γὰρ Αἰγύπτιον — ἀρσενογενές.

Ἀρσενοπληθής *viris refertus*. Suppl. 29. ἀρσενοπληθῆ δ' ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.

Ἄρσην *virilis*. Ag. 251. ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου. Choeph. 495. οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Suppl. 280. τεκτόνων πρὸς ἀρσένων. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου. — *masculus*. Suppl. 930. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε. — ὁ ἄρσην *vir*. Ag. 835. τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν. Ag. 1204. θῆλυς ἄρσενος φονεὺς ἐστιν. Suppl. 388. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος κράτεσιν ἀρσένων. Suppl. 634. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν. Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν. — τὸ ἄρσεν *sexus virilis*. Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν.

Ἀρτάμης nom. propr. Pers. 310.

Ἀρτάνη *laqueus*. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι. Ag. 1062. πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα κακὰ κἀρτάναν. Suppl. 151. ἀρτάναις θανοῦσαι.

Ἀρταφρένης nom. propr. Pers. 21. 762. 764.

Ἀρτεμβάρης nom. propr. Pers. 29. 294. 933.

Ἄρτεμις *Diana*. Sept. 135. 139. Ἄρτεμι φίλα. Sept. 432. προστατηρίας Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι. Ag. 133. Ἄρτεμις ἁγνά. Ag. 195. προφέρων Ἄρτεμιν. Suppl. 661. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν. Suppl. 1011. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα.

Ἄρτι *modo*. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων.

Ἀρτιβρεφής f. l. Sept. 332.

Ἀρτιζυγία *coniugium recens iunctum*. Pers. 534. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν.

Ἀρτίκολλος *accurate adaptatus*. Choeph. 573. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. — ἀρτίκολλον *opportune*. Sept. 355. καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἰς ἀρτίκολλον.

Ἀρτιτρεφής. Sept. 332. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται *vagitus infantium recens natorum*.

Ἀρτίτροπος. Sept. 315. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Lectio incerta incertae significationis; alii intelligunt de virginibus vixdum adultis, id quod significare non

potest, alii de virginibus, quarum mores vix sese produnt, alii de bene moratis. Sensus postulat virgines significari, quae modo nubiles factae sunt.

Ἀρτίφρων *mentis compos.* Sept. 760. ἐπεὶ δ᾽ ἀρτίφρων ἐγένετο.

Ἄρτυμα *condimentum.* Fragm. 317. διαβρέχεις τἀρτύματα.

Ἀρχαιόπλουτος *antiquitus dives.* Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

Ἀρχαιοπρεπής *propter vetustatem venerabilis.* Prom. 406. μεγαλοσχήμονα κἀρχαιοπρεπῆ στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν.

Ἀρχαῖος *antiquus.* Sept. 193. δαιμόνων — ἀρχαῖα βρέτη. Pers. 137. τόδ᾽ ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Pers. 649. βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν ἴθι. Pers. 682. σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Pers. 761. αἰσχύνη πάρος θρόνοισί τ᾽ ἀρχαίοισι. Ag. 565. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ᾽ Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Eum. 698. παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 318. ἀμὸν ἀρχαῖον γένος. Sphing. 214. στέφανος, ἀρχαῖον στέφος. — *obsoletus.* Prom. 317. ἀρχαῖ᾽ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. — τὸ ἀρχαῖον *antiquitus.* Suppl. 321. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονὸς τἀρχαῖον.

Ἄρχειν, ἄρχεσθαι *initium facere.* Pers. 401. ἦρξε δ᾽ ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 345. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ φανεὶς ἀλάστωρ. Choeph. 842. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι; Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ᾽ ἤρξαντο δαίμονες χόλου. — ἄρχειν *imperium tenere.* Prom. 929. ὅσον τό τ᾽ ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν. Pers. 755. ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις. — c. gen. Pers. 36. ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων. Pers. 842. Δαρεῖος ἆρχε χώρας. Ag. 1398. χειρὶ νικήσαντ᾽ ἐμοῦ ἄρχειν. Ag. 1565. Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς. Ag. 1623. πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. c. dat. Prom. 942. δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. — ἄρχεσθαι *regnari.* Pers. 581. οὔτ᾽ ἐς γᾶν προπιτνοῦντες ἄρξονται.

Ἀρχέλειος *dux.* Pers. 289. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελείων.

Ἀρχέστατος *antiquissimus.* Penelop. 173. ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον.

Ἀρχή *initium.* Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Sept. 670. κακοῦ δ᾽ ἔκβαλ᾽ ἔρωτος ἀρχάν. Eum. 274. πολὺς δέ μοι γένοιτ᾽ ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Eum. 553. πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων. Suppl. 339. εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. Fragm. 290. τύχα μερόπων ἀρχὰ καὶ τέρμα. — *imperium.* Prom. 166. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ, ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 231. διεστοιχίζετο ἀρχήν. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ᾽ ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Sept. 178. καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται. Choeph. 954. ἄξιον δ᾽ οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Suppl. 681. προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά. Choeph. 77. πρέποντ᾽ ἀρχαῖς βίου. Choeph. 851. ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει. Suppl. 590. ὑπ᾽ ἀρχᾶς δ᾽ οὔτινος θοάζων. — *magistra-*

τωρ, princeps. Suppl. 480. κρατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. Ag. 123. ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς.

Ἀρχηγενής originem dans. Ag. 1611. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.

Ἀρχηγέτης dux. Sept. 990. ἰώ, ἄναξ Ἐτεόκλεες ἀρχηγέτα. Suppl. 248. Πελασγὸς, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. Suppl. 181. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται ὀπτῆρες εἶεν.

Ἀρχηγός dux, princeps. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα.

Ἀρχῆθεν Fragm. in Bekk. Anecd. p. 450, 6.

Ἀρχικός. Choeph. 258. ἀρχικὸς — πυθμήν stirps regia.

Ἀρχός dux. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.

Ἄρχων dux. Sept. 656. ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Pers. 74. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων.

Ἀρωγή auxilium. Pers. 406. ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Pers. 717. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς. Ag. 73. τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες μίμνομεν. Ag. 47. στρατιῶτιν ἀρωγάν. Ag. 218. γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν. Choeph. 470. πέμπετ' ἀρωγήν. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Suppl. 755. πράξων' ἀρωγήν. Myrmid. 119. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.

Ἀρωγός utilis, auxilium ferens. Prom. 999. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Eum. 279. καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν, ἐμοὶ μολεῖν ἀρωγόν. Eum. 464. ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα.

Ἀρωγός auxiliator. Pers. 983. ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν. Choeph. 370. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Suppl. 707. ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

Ἀσαλής securus. Fragm. 868. ἀσαλὴς μανία.

Ἄσαντος qui blanditiis mulceri non potest. Choeph. 416. ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

Ἄσβεστος infinitus. Prom. 530. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον.

Ἀσεβεῖν peccare. Eum. 260. ἤ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν.

Ἀσεβής impius. Sept. 813. ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Ag. 1472. 1498. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Suppl. 9. φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ' ὀνοταζόμεναι.

Ἄσημος obscurus, ignoratus. Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβών.

Ἀσθενής impotens. Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Prom. 515. τούτων ἄρ' ὁ Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος; Prom. 1013. ἀσθενεῖ σοφίσματι.

Ἆσθμα anhelatio. Pers. 476. ὑπ' ἄσθματος κενοί.

Ἀσθμαίνειν anhelare. Eum. 621. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.

Ἀσία Asia. Prom. 410. ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος. Pers. 57. ἐκ πάσης Ἀσίας. Pers. 73. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων. Pers. 576. ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν. Pers. 893. Ἀσία δὲ χθών. Prom. sol. 177. Ἀσίας τέρμονα φᾶσιν.

Ἀσιάς Asiatica. Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα. Pers. 245. ὦ γῆς

ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 541. πρόπασα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα.

Ἀσιατογενής in Asia natus. Pers. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχωκε.

Ἀσιῆτις Asiatica. Pers. 61. πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις.

Ἀσινής incolumis. Choeph. 1013. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντ' — ἀμείψει. Eum. 305. ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ. Sept. 808. πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτηρίᾳ. — non nocens. Ag. 1314. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι;

Ἀσίς Asia. Pers. 749. πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου.

Ἀσκεῖν exercere. Prom. 1068. πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν; — ornare. Pers. 178. πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη.

Ἄσκοπος non respiciens, non curans. Ag. 449. τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. — non intellectus, obscurus. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων.

Ἄσμενος libens, volens. Prom. 395. ἄσμενος δὲ τὰν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ. Pers. 722. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος.

Ἀσμένως libenter. Prom. 730. αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.

Ἀσπάζεσθαι salutare. Ag. 510. ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε.

Ἀσπαίρειν palpitare. Pers. 939. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

Ἀσπασίως laete, blande. Ag. 1536. ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως — φιλήσει.

Ἀσπιδηστρόφος scutum gestans. Ag. 799. ἀσπιδηστρόφος λεώς.

Ἀσπιδηφόρος scutum ferens. Sept. 19. οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους.

Ἀσπίς scutum. Sept. 96. ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον; Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος. Sept. 447. ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον. Sept. 471. ἀσπίδος κύκλον λέγω. Sept. 474. πρὸς ἀσπίδι. Sept. 492. ἐπ' ἀσπίδων. Sept. 572. ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων. Sept. 369. 382. 460. 494. 502. 541. 643. ἐπ' ἀσπίδος. Memn. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. — praesidium. Ag. 1412. οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. — παρ' ἀσπίδος a parte sinistra. Sept. 606. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.

Ἀσπίστωρ. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας κλόνους clypeatorum turbas.

Ἄσπονδος implacabilis. Ag. 1208. ἄσπονδόν τ' ἄρην φίλοις πνέουσαν.

Ἄσσιστα proxime. Edon. 56.

Ἆσσον propius. Arm. ind. 162. ἀλλ' Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος.

Ἀστακός nom. propr. Sept. 389.

Ἀστάσπης nom. propr. Pers. 22.

Ἄστεκτος. Semel. 202.

Ἀστενακτί sine gemitu. Fragm. 421. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνέσχετο.

Ἀστεργάνωρ viros non amans. Prom. 900. ἀστεργάνορα παρθενίαν.

Ἀστερωπός lucens. Xantr. 159. ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.

Ἀστήρ astrum. Ag. 7. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς — ἀστέρας.

Ἀστιβής non calcatus. Sept. 841. τὰν ἀστιβῆ Ἀπόλλωνι — χέρσον.

Ἀστικός urbanus. Eum. 951. ἀστικὸς λεώς. Suppl. 496. βωμοὺς

ἀστικούς. Suppl. 613. ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα λέγων διπλοῦν μίασμα.

"Αστομος. Fragm. 351. ἄστομον ἵππον equum duri oris.

"Αστονος gemitu refertus. Sept. 839. τὰν ἄστονον, μέλαγκροκον ναύστολον θεωρίδα.

'Αστόξενος hospes. Suppl. 351. εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων.

'Αστός civis. Sept. 7. ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν. Pers. 878. τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας κλόνους. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Ag. 1385. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. Ag. 1387. μῖσος ἀστῶν. Choeph. 186. ἀστῶν τιν' ἄλλον. Eum. 465. ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. Eum. 661. σέβας ἀστῶν. Eum. 667. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν. Eum. 678. ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας. Eum. 824. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν. Eum. 868. ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ. Eum. 997. Παλλάδος ἀστοῖσι Ζεὺς πανόπτας. Suppl. 364. ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. Suppl. 667. νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι. Suppl. 942. προστάτης δ' ἐγὼ ἀστοί τε πάντες.

'Αστραβίζειν muli instar esse. Suppl. 282. Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις ἀστραβιζούσας.

'Αστραπή fulmen. Sept. 412. τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολάς. Fragm. 397. λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.

'Αστράπτειν fulminare. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

'Αστρογείτων astris vicinus. Prom. 723. ἀστρογείτονας — κορυφάς.

"Αστρον astrum. Prom. 456. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 1052. τῶν οὐρανίων ἄστρων διόδους. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον. λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει, πρέσβιστον ἄστρων — πρέπει. Sept. 383. ἄστροισι μαρμαίρουσαν.

"Αστροφος irretortus. Choeph. 97. ἀστρόφοισιν ὄμμασιν.

"Αστυ urbs. Sept. 47. 513. ἄστυ Καδμείων. Pers. 118. κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 15. ἄστυ τὸ Περσῶν. Pers. 527. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων. Pers. 716. Σούσων μὲν ἄστυ. Pers. 747. τόδ' ἄστυ Σούσων. Pers. 1027. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ᾗ δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 544. περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν.

'Αστυάναξ urbis imperium tenens. Suppl. 996. ἀστυάνακτας μάκαρας θεούς.

'Αστυγειτονεῖσθαι in vicinia habitare. Suppl. 283. χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας.

'Αστυγείτων urbi vicinus. Ag. 300. ἀστυγείτονας σκοπάς.

'Αστυδρομεῖν oppugnare. Sept. 203. μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν.

'Αστύνικος victrix. Eum. 875. τῶν

ἀρειφάτων δ' ἐγὼ πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

Ἀστύνομος *urbem tutans*. Ag. 88. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὑπάτων, χθονίων.

Ἀσυλία *securitas inviolata*. Suppl. 605. ἐλευθέρους κἀῤῥυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν.

Ἀσφάδαστος *non palpitans*. Ag. 1266. ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε.

Ἀσφάλεια *securitas*. Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ᾗ δι' ἄστεος στείχουσι.

Ἀσφαλής *certus, tutus*. Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Ag. 1570. μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Suppl. 138. ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' ἀσφαλές. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς τ' ἀσφαλέας ἀδμῆτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω.

Ἀσφαλῶς *firmiter*. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς.

Ἀσχαλίς Fragm. 369.

Ἀσχαλᾶν *angi*. Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.

Ἀσχέδωρος *aper*. Phorc. 240. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὥς.

Ἀσώδης *arenosus*. Suppl. 31. χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει.

Ἀσωπός fluvius. Pers. 791. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 288. ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ.

Ἄσωτος *non saluber, perniciosus*. Ag. 1579. ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει.

Ἀτάρ *sed*. Prom. 341. ἀτὰρ μηδὲν πόνει. Prom. 1013. ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν.

Ἀταρβής *intrepidus*. Prom. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρί.

Ἀτάρβητος *intrepidus*. Prom. sol. 182, 1. ἥξει δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν.

Ἀταύρωτος *virgo*. Ag. 236. ἁγνὰ δ' ἀταύρωτος.

Ἅτε *quippe*. Sept. 127. καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, ἄλευσον.

Ἄτεγκτος *immotus*. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 13. ἄτεγκτος παρηγορήμασιν.

Ἀτέκμαρτος. Pers. 874. στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης *infortunii, quod animo comprehendi et exspectari non potuit*.

Ἄτεκνος *liberis carens*. Sept. 810. ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους; Eum. 755. 782. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Ἀτέλεια *immunitas*. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν.

Ἀτέλευτος *finem non habens*. Ag. 1426. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον.

Ἀτενής *durus*. Ag. 71. ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

Ἄτερ *sine*. Prom. 287. οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. Prom. 454. ἄτερ γνώμης. Sept. 538. ἑρμάτων ἄτερ. Sept. 665. αἰσχύνης ἄτερ. Sept. 731. γέννας ἄτερ. Sept. 1001. μομφῆς ἄτερ. Ag. 1119. κλαυμάτων ἄτερ. Choeph. 334. ἄτερ κακῶν. Eum. 382. πτερῶν ἄτερ. Eum. 520. ἀνάγκας ἄτερ. Suppl. 372. βλάβης ἄτερ.

Suppl. 684. *ἄτερ πημάτων.* Suppl. 894. *δίκης ἄτερ.*

Ἀτέραμνος *durus, inexorabilis.* Prom. 190. *τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.* Prom. 1064. *βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.*

Ἄτερθε *sine.* Suppl. 764. *ἄτερθε πτερύγων.* Suppl. 989. *λατρῶν ἄτερθεν.*

Ἀτέρμων *exitum non habens.* Eum. 604. *ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.*

Ἀτερπής *non gaudens.* Suppl. 668. *κράτους ἀτερπής.* — *gaudio non afficiens.* Prom. 31. *ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν.*

Ἄτη *pernicies, damnum.* Prom. 888. *στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.* Prom. 1074. *πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι.* Prom. 1080. *εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης.* Sept. 297. *ἀνδρολέτειραν, ῥίψοπλον ἄταν.* Sept. 583. *ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.* Sept. 669. *θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄτα.* Sept. 992. *ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.* Pers. 808. *ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσεν στάχυν ἄτης.* Ag. 352. *μέγα δουλείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.* Ag. 376. *βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ, προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας.* Ag. 629. *δίλογχον ἄτην.* Ag. 717. *ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.* Ag. 747. *θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας.* Ag. 793. *ἄτης θύελλαι ζῶσι.* Ag. 1165. *πρώταρχον ἄτην.* Ag. 1203. *δίκην ἄτης λαθραίου.* Ag. 1504. *δολίαν ἄτην.* Choeph. 66. *διαλγὴς ἄτη.* Choeph. 335. *οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;* Choeph. 397. *παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.* Choeph. 460. *παράμονος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά.* Choeph. 817. *περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.* Choeph. 823. *φοινίαν ἄταν τιθείς.* Choeph. 813. *ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων.* Choeph. 1072. *μετακοιμισθὲν μένος ἄτης.* Eum. 350. *δύσφορον ἄταν.* Suppl. 102. *δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς.* Suppl. 155. 169. *κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.* Suppl. 439. *ἄτης γε μείζων.* Suppl. 465. *ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος.* Suppl. 525. *τὰν μελανόζυγ' ἄταν.* Suppl. 830. — *φρενί τ' ἄταν.* Suppl. 863. *βρέτεος ἄρος ἄτα.* Pers. 645. *πολεμοφθόροισιν ἄταις.* Pers. 994. *φίλων ἄταισι ποντίαισιν.* Ag. 1256. *ἄτας τάσδε θρηνούσων φίλοις.* Choeph. 270. *δυσχειμέρους ἄτας.* Choeph. 590. *παντόλμους ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν.* Choeph. 962. *καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.* Eum. 937. *ἀντιφόνους ἄτας.*

Ἄτη Dea. Sept. 937. *ἕστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις.* Pers. 968. *ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν διαπρέπον οἷον δέδορκεν Ἄτα.* Ag. 1095. *ταχεῖα δ' Ἄτα πέλει.* Ag. 1408. *μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην, Ἄτην, Ἐρινύν τε.* Choeph. 377. *Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον Ἄταν.*

Ἀτημέλητος *frustratus.* Ag. 865. *ταῖς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας ἀτημελήτους αἰέν.*

Ἀτηρός *perniciosus.* Prom. 748. *δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.* Ag. 1462. *κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου.* Eum. 961. *τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον.*

Ἀτίετος *inhonoratus.* Eum. 363. *ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι λάχη θεῶν.* Eum. 803. 834. *ἀτίετον μύσος.*

Suppl. 833. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

Ἀτίζειν non colere, despicere. Sept. 423. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων. Eum. 513. μηδέ νιν, κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.

Ἀτιμάζειν non dignari. Prom. 785. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Philoct. 227. ὦ Θάνατε Παιὰν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. Prom. 207. αἱμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες. — non honorare. Eum. 682. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι. Eum. 877. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν, οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν. Suppl. 162. τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας. Suppl. 373. οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα. Sept. 1009. θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.

Ἀτιμαστὴρ honoris raptor. Sept. 619. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.

Ἀτιμία honoris detractio, contemtus. Eum. 373. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιὸν οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ. Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίᾳ σέθεν. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν.

Ἀτιμοπενθὴς honore sibi recusato tristis. Eum. 760. μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

Ἄτιμος honore carens. Sept. 571. οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. Ag. 400. πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1418. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην. Choeph. 437. κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους. Choeph. 439. ἐγὼ δ' ἀπεστάτουν ἄτιμος. Choeph. 478. παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός. Eum. 204. ἦ κάρτ' ἄτιμα καὶ παρ' οὐδὲν ἠρκέσω, Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα· Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ. Eum. 313. ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν. Eum. 352. τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι. Eum. 363. ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι λάχη. Eum. 692. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 750. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος. Eum. 788. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι. Eum. 844. ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ θεὸς παλαιὰ — ἄτιμος ἔῤῥειν. Suppl. 557. μαινομένα πόνοις ἀτίμοις. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. — c. gen. honoris alicuius expers. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ. Choeph. 403. ἴδεσθ' Ἀτρειδῶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως ἔχοντα καὶ δωμάτων ἄτιμα.

Ἀτιμοῦν ignominia afficere. Suppl. 634. ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.

Ἀτίμως sine honore, ignominiose. Prom. 195. οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται. Prom. 921. πεσεῖν ἀτίμως. Sept. 307. περθομέναν

ἀτίμως. Sept. 1012. ταφέντ' ἀτίμως. Choeph. 94. ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ, τάδ' ἐκχέουσα. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας.

Ἀτίμωσις *dehonestatio*. Ag. 685. τραπέζας ἀτίμωσιν ὑστέρῳ χρόνῳ καὶ ξυνεστίου Διὸς πρασσομένα. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει.

Ἄτιτης *honoris expers*. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτῖται σαρκὶ παλαιᾷ τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες μίμνομεν. *impunitus*. Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.

Ἄτλας *Atlas*. Prom. 348. 426. Fragm. 293.

Ἄτλητος *non audendus*. Ag. 396. ἄτλητα τλᾶσα.

Ἀτμός *halitus*. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Eum. 133. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ, ἀτμῷ κατισχναίνουσα. Prom. sol. 181, 6. πικροὶ γὰρ καὶ διὰ ζωῆς ἀτμοί.

Ἀτόλμητος *non audendus*. Ag. 365. ἀτόλμητον Ἄρη πνεόντων.

Ἄτολμος *nihil audens, iners*. Choeph. 621. γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. — *qui aliquid a se impetrare non potest*. Prom. 14. ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι.

Ἄτρακτος *sagitta*. Myrmid. 116, 2. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετόν.

Ἀτρείδης *Atrida*. Ag. 122. Ἀτρεΐδας μαχίμους. Ag. 196. χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος. Ag. 1344. τραχέως Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Ag. 389. ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 439. προδίκοις Ἀτρείδαις. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης. Ag. 1058. πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. Choeph. 319. προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. Choeph. 401. Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά.

Ἄτρεστος *intrepidus*. Prom. 414. μάχας ἄτρεστοι. Ag. 1375. ἀτρέστῳ καρδίᾳ.

Ἀτρέστως *intrepide*. Suppl. 237. μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως.

Ἀτρεύς *Atreus*. Ag. 60. Ἀτρέως παῖδας. Ag. 758. Ἀτρέως γένεθλον. Ag. 1483. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως. Ag. 1565. Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς. Choeph. 734. τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις. Fragm. 82. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Ἀτρίακτος *invictus*. Choeph. 335. οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

Ἀτρύμων *non attritus*. Sept. 857. φίλων ἄπιστοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες.

Ἄτρυτος *indefessus*. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.

Ἄτρωτος *invulneratus*. Choeph. 525. ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;

Ἀττικός *Atticus*. Eum. 651. ἀττικὸς λεώς.

Αὖ *rursus*. Prom. 67. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς. Prom. 124. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος. Prom. 745. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ. Prom. 880. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσι. Sept. 240. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων; Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 904. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. Pers. 910. κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. Pers. 1009.

μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται. Ag. 331. οὐκ ἂν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 1188. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Choeph. 625. εἴκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Choeph. 1062. ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν ἐτελέσθη. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 245. ὅρα, ὅρα μάλ' αὖ. Fragm. 331. λοῦτρον αὖ τὸ δεύτερον. — *contra*. Sept. 214. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Suppl. 373. οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. — *vicissim*. Prom. 823. ἡμῖν αὖ χάριν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Ag. 1253. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Pers. 871. νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν. — *porro*. Sept. 508. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω. — *etiam*. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. — δ' αὖ idem quod δέ. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Eum. 914. τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. Suppl. 136. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα. Suppl. 565. τὰν μὲν βοός, τὰν δ' αὖ γυναικός.

Αὐαίνεσθαι *arescere*. Choeph. 258. οὐδ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει.

Αὐγή *lux, splendor*. Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Ag. 1094. ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς. Ag. 1155. ὥστε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Pers. 696. ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου.

Αὐδᾶν *dicere*. Prom. 950. πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Sept. 514. τόδ' αὐδῶ. Sept. 573. τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα. Eum. 358. αὐδᾶται πολύστονος φάτις. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. Sept. 660. ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ. — *iubere*. Sept. 1033. s. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.

Αὐδή *vox*. Pers. 567. τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. Pers. 904. ἵετ' αἰανὴν πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν. Choeph. 816. πατρὸς αὐδάν. Suppl. 111, 122. καρβάνα δ' αὐδά. Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ;

Αὔειν *eiulare*. Sept. 168. αὔειν, λακάζειν. — *vocare*. Niob. ap. Diog. Laert. VII, 28. ἔρχομαι. τί μ' αὔεις;

Αὐθάδης *superbus*. Prom. 909. αὐθάδης φρενῶν. — *crudelis*. Prom. 64. σφηνὸς αὐθάδη γνάθον.

Αὐθαδία *superbia*. Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 1014. αὐθαδία γὰρ τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Prom. 79. τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν — μὴ 'πίπλησσέ μοι. Prom. 1036. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1039. τὴν αὐθαδίαν μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.

Αὐθάδισμα *pervicax, superba agendi ratio*. Prom. 966. τοιοῖσδε μὲν-

τοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε ἑαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.

Αὐθέντης *violentus.* Ag. 1554. ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος.

Αὐθημερόν *eodem die.* Pers. 448. αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας ὅπλοισι.

Αὖθι *illico.* Suppl. 808. l. c.

Αὖθις *rursus.* Ag. 331. οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν. Ag. 555. τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Ag. 1318. ὤμοι μάλ' αὖθις δευτέραν πεπληγμένος. Choeph. 126. θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Choeph. 643. τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις; Choeph. 756. λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον. Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Eum. 968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις. Fragm. 300. l. c. — *secundo loco.* Sept. 556. καὶ τὸν σὸν αὖθις — ἀδελφεὸν καλεῖ. — *alio tempore, in posterum.* Ag. 308. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι. Eum. 475. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν — αὖθις ἐν χρόνῳ (nisi hic μεταῦθις legendum est.)

Αὐλή *aula.* Prom. 122. ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν.

Αὖλις *Aulis.* Ag. 184. παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

Αὐλός *tibia.* Fragm. 356. ἡμίοπον αὐλόν.

Αὐλών *fretum.* Prom. 733. αὐλῶν' ἐκπεράν Μαιωτικόν. — *fossa.* Fragm. 441.

Αὐλωτός *tintinnabulis instructus.* Fragm. 441. φιμοὺς αὐλωτούς.

Αὐξάνειν *augere.* Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.

Αὔξεσθαι *augeri.* Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.

Αὐονή *siccitas.* Eum. 319. 328. αὐονὰ βροτοῖς.

Ἄυπνος *insomnis.* Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀύπνων πηδαλίων διαστόμια.

Αὔρα *aura.* Prom. 132. κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι. Ag. 677. ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ. Suppl. 850. ἀλαθεὶς εὐρείαις εἰν αὔραις.

Αὐριβάτης *celeriter ingrediens.* Fragm. 266.

Αὐτάδελφος *fraternus.* Sept. 700. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις; Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός.

Αὐτανέψιος *consobrinus.* Suppl. 911. γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον. Suppl. 962. πρὸς τοὺς ἐντενεῖς φίλους — αὐτανεψίους.

Αὐτάρκης *sibi sufficiens, sibi ipsi morem gerens.* Choeph. 746. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.

Αὖτε *autem.* Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Pers. 179. ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη, ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν. Ag. 321. τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος — τάσσει. Ag. 539. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος.

Choeph. 409. τότε μὲν δύσελπις, — ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκής. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. Suppl. 469. εἰ μὲν γὰρ—, εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμους παισὶν Αἰγύπτου σέθεν — διὰ μάχης ἥξω τέλους. Sept. 963. σὺ δ' αὖτε καὶ κατέκτανες. — rursus. Ag. 995. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἂν αὖτ' ἔπαυσεν. Ag. 1048. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Choeph. 404. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Choeph. 974. ἴδεσθε δ' αὖτε τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν τὸ μηχάνημα. Eum. 248. ὁ δ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων.

Ἀϋτεῖν *vociferari, clamare.* Sept. 366. τοιαῦτ' ἀϋτῶν. Sept. 621. τοιαῦτ' ἀϋτεῖ. Pers. 1015. ἀΰτει δ' ὀξύ. Ag. 901. χωρὶς κοσσυφήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων κληδὼν ἀϋτεῖ. Ag. 1317. τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; Choeph. 309. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. Choeph. 868. κωφοῖς ἀϋτῶ.

Ἀϋτή *clamor, sonus.* Sept. 132. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς. Choeph. 557. γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω. Pers. 387. σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Αὐτίκα *statim.* Ag. 1578. ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβών. Choeph. 1016. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.

Αὐτόβουλος *contumax.* Sept. 1044. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἐγὼ δ' ἀπεννέπω.

Αὐτογενής vel *Αὐτογένητος* (l. d.) *ex eodem genere prognatus.* Suppl. 8. αὐτογένητον φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων.

Αὐτοδάϊκτοι *a se mutuo interfecti.* Sept. 717. ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι.

Αὐτόδηλος *per se manifestus.* Sept. 830. τάδ' αὐτόδηλα.

Αὐτοδίδακτος *a se ipso edoctus.* Ag. 964. αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός.

Αὐτόθεν *illinc.* Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας.

Αὐτόθηκτος *per se acutus.* Fragm. 377. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Αὐτόκλητος *a nemine vocatus nisi a se ipso.* Eum. 163. μυχὸν ἔχραινας αὐτόσσυτος αὐτόκλητος.

Αὐτόκρανος. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον.

Αὐτόκτιτος *sponte natus.* Prom. 301. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα.

Αὐτοκτονεῖν *se invicem interficere.* Sept. 716. ἐπειδὰν αὐτοκτονῶσιν, αὐτοδάϊκτοι θάνωσι ex probabili coniectura.

Αὐτοκτόνος *se ipsum interficiens.* Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. Sept. 663. ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος.

Αὐτοκτόνως *propriis manibus interficiendo.* Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως;

Αὐτόκωπος *cum ipso manubrio.* Choeph. 161. αὐτόκωπα χειρῶν βέλη.

Αὐτόμαρτυς *ipse testis.* Ag. 962. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον αὐτόμαρτυς ὤν.

Αὐτοπήμων *sua mala habens.* Sept. 900. δαϊκτὴρ γόος αὐτόστονος αὐτοπήμων.

Αὐτόπρεμνος *totus, cum ipsa radice.*

Eum. 379. γῆν — ἣν ἔνειμαν αὐτόκρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.

Αὐτορέγμων *ab ipso confectus, paratus.* Fragm. 361. αὐτορέγμονες πότμου.

Αὐτός *ipse.* Prom. 764. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων. Prom. 240. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην αὐτός. Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 468. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν αὐτὸς οὐκ ἔχω σόφισμα. Prom. 923. ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ. Prom. 1015. αὐθαδία — αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἶσι. Sept. 479. αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν. Sept. 655. ξυστήσομαι αὐτός. Sept. 795. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Sept. 388. καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται. Pers. 5. αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεύς. Pers. 255. αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός. Ag. 31. αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι. Ag. 37. οἶκος δ' αὐτὸς — σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 1242. Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα. Ag. 460. μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 611. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ, αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται. Ag. 1628. τὸ δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανοῤῥαφοῖ. Choeph. 447. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 837. ὡς αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Choeph. 502. αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 839. εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών. Eum. 190. αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. Eum. 549. καὶ ξυνδικήσων αὐτός. Eum. 765. αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Eum. 611. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον. Suppl. 162. τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 917. εἴσῃ σύ τ' αὐτὸς χ' οἱ ξυνέμποροι σέθεν. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. Psychost. 264. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών, αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει. Sept. 236. αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν. Choeph. 520. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 524. αὐτὴ πρόσειχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα — ἐρέσσεται. Ag. 585. ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον. Choeph. 206. αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός. Sept. 614. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον. Pers. 753. s. φρένας γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Prom.

636. αὐτῆς λεγούσης. Ag. 1296. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν — θρῆνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Suppl. 257. αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε. Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄνακτι. Eum. 61. αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ. Choeph. 138. αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Sept. 510. τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος. Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. Prom. 721. πρὸς αὐτὸν Καύκασον. Pers. 657. ἄνακτ' αὐτόν. Choeph. 223. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. Choeph. 274. αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν με. Choeph. 760. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω. Glauc. 23. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα. Choeph. 125. καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Prom. 828. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν — παίονται. Sept. 716. ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν. Eum. 737. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε. Prom. 1077. αὗται δ' ὑμᾶς αὐτάς. Prom. 723. κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. Choeph. 466. οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν. Suppl. 406. αὐτοῖσι θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσειε καλῶς. Prom. 731. ἐπ' αὐταῖς στενοπόρους λίμνης πύλαις. Prom. 361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπείς. — αὐτόν pro αὐτὸν ἐμέ. Eum. 280. κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών. — cas. obliq. *eius*, *ei* etc. Prom. 305. οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 855. πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα. Ag. 616. αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Eum. 793. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐγὴν πεσεῖσθαι. Prom. 358. ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. Prom. 916. οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει. Sept. 426. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — τέτακται. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας. Sept. 1028. τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ, γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 156. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τέλεως ἐφάνημεν. Prom. 360. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε. Prom. 683. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν — μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἔκγονον εἶναι χρεών. Prom. 911. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος ἐκβαλεῖ. Pers. 823. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως — πραΰνον. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 854. τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος. Choeph. 701. ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων. Choeph. 568. πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν. Suppl. 304. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν.

Pers. 149. *προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.* Pers. 187. *ζεύγνυσιν αὐτώ.* Sept. 56. *ἕκαστος αὐτῶν.* Sept. 180. *ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται.* Prom. 250. *τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.* Prom. 452. *ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ.* Prom. 458. *ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς.* Prom. 485. *κλῄδονάς τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς.* Pers. 231. *πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ.* Pers. 234. *ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί.* Pers. 428. *τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.* Pers. 713. *καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;* Choeph. 117. *ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαιμον' ἢ βροτῶν τινά.* Eum. 741. *ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος.* Eum. 744. *αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.* Sept. 898. *δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος.* Prom. 439. *ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ.* Pers. 512. *ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.* — *αὐτοῖς cum ipsis.* Prom. 221. *καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον αὐτοῖσι συμμάχοισι.* Prom. 1049. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.* Sept. 533. *αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.* — *αὔθ' ἕκαστα singula quaeque.* Prom. 952. *ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε.* — *ὁ αὐτός idem.* Sept. 589. *ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος.* Pers. 182. *γένους ταὐτοῦ.* Cress. 100. *ταὐτοῦ χρόνου.* Fragm. 300. *παιδός γε ταὐτοῦ.* Fragm. 321. *τῆςα ὑτῆς ὑός.* Choeph. 550. *ἐν ταὐτῷ βρόχῳ.* Choeph. 881. *ἐν ταὐτῷ τάφῳ.* Ag. 313. *ταὐτῷ κύτει.* Sept. 620. *τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.* Choeph. 272. *τρόπον τὸν αὐτόν.* Choeph. 536. *τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί.* Pers. 594. *τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμονα.* Choeph. 252. *φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτήν.* Choeph. 208. *εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.* Prom. 847. *ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.* Choeph. 749. *ταὐτὸν εὐχέτην τέλος.* Eum. 595. *οὐ γάρ τι ταὐτόν.* Suppl. 324. *ταὐτὸν πτέρον.* Prom. 275. *ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.* Ag. 805. *καὶ φημὶ ταὐτά.*

Αὐτοσπόρος sponte, sine semente fruges ferens. Prom. sol. 184, 4. *αὐτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.*

Αὐτόσσυτος sponte veniens. Eum. 163. *μυχὸν ἔχρανας αὐτόσσυτος, αὐτόκλητος.*

Αὐτόστονος sua mala gemens. Sept. 899. *δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων.*

Αὐτότοκος cum ipso foetu. Ag. 135. *αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν.*

Αὐτοῦ ibi, ibidem. Ag. 440. *οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν.* Eum. 234. *αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης.* Eum. 899. *μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας αὐτοῦ καταναssαμένη.* Suppl. 501. *κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε.* Pers. 940. *ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν — ἔλιπες;*

Αὑτοῦ sui. Prom. 764. *αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.* Sept. 388. *καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.* Ag. 810. *τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνε-*

ται. Ag. 1391. *ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα.* Ag. 1567. *πατέρα Θυέστην τὸν ἐμὸν, — αὐτοῦ τ' ἀδελφόν.* Fragm. 300. *τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν πεποικίλακε.* Ag. 1053. *χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.* Sept. 912. *παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα.* Prom. 923. *ἐπ' αὐτὸς αὐτῷ.* Sept. 733. *ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ.* Sept. 525. *φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα.* Prom. 1015. *αὐτὴ καθ' αὐτήν.* Sept. 49. *μνημεῖά θ' αὐτῶν — ἔστεφον.* Pers. 407. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν — παίοντο.* — pro *ἐμαυτοῦ.* Choeph. 219. *αὐτὸς καθ' αὐτοῦ γ' ἆρα μηχανοῤῥαφεῖ.* Choeph. 1009. *νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών.* Sept. 176. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.* Myrmid. 116. *τόδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα.* — pro *σεαυτοῦ.* Ag. 1112. *ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.* Ag. 1270. *εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα.* Ag. 1524. *ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὐτῆς.* Choeph. 109. *πρῶτον μὲν αὐτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.* Vid. *ἑαυτοῦ.*

Αὐτουργία caedes. Eum. 322. *τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι.*

Αὐτοφόνος se ipsum interficiens. Sept. 832. *διδυμάνορα κἀκ' αὐτοφόνα.* Ag. 1062. *πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα κακά.*

Αὐτοφόνως se ipsum interficiendo. Suppl. 63. *αὐτοφόνως ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν.*

Αὐτοφόρβος se ipsum comedens. Circ. 98.

Αὐτόφορτος ipse sarcinam ferens. Choeph. 664. *στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ.*

Αὐτόχειρ sua ipsius vi efficiens. Suppl. 587. *πατὴρ φυτουργὸς, αὐτόχειρ ἄναξ.*

Αὐτόχθονος cum ipsa terra. Ag. 522. *αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.*

Αὐχεῖν opinari. Prom. 538. *αὐχῶ γὰρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Δία.* Prom. 691. *οὔπωποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους.* Pers. 727. *διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς.* Ag. 492. *οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.* Ag. 1476. *αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν.* Eum. 531. *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον.* Suppl. 325. *ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν κέλσειν;*

Αὐχὴν cervix. Pers. 72. *ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.* Choeph. 871. *ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξύρου πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι.* Pers. 187. *λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι.*

Ἀφαιρεῖν tollere, eripere. Sept. 759. *ἀναρπαξάνδραν Κῆρ' ἀφελόντα χώρας.* Ag. 1558. *ἀλληλοφόνους μανίας μελάθρων ἀφελούσῃ.* Eum. 340. *σπεύδομεν αἵδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας.* Eum. 422. *ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.* — Eum. 314. *τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα.* Pers. 420. *ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.* — Choeph. 956. *μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων.* Suppl. 910. *πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;*

Ἀφάλλεσθαι desilire. Pers. 297. *πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.*

Ἀφάνεια *interitus*. Ag. 374. οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Ἀφανής *tenebricosus*. Sept. 842. πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. — *non visus, obscurus*. Edon. 51. ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.

Ἄφαντος *qui disparuit*. Ag. 610. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ. Ag. 643. ᾤχοντ' ἄφαντοι. Ag. 679. πλάταν ἄφαντον. Ag. 979. ἄφαντον ἕρμα. Suppl. 762. μέλας γενοίμαν καπνὸς, νέφεσσι γειτονῶν Διὸς, τὸ πᾶν δ' ἄφαντος.

Ἄφαρ *continuo*. Pers. 461. πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι.

Ἀφεγγής *obscurus*. Prom. 115. τίς ἀχὼ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;

Ἀφειδής *non parcens*. Ag. 188. νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς.

Ἀφελκύειν *deglutire, imbibere*. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

Ἄφερκτος *exclusus*. Choeph. 440. μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίνου.

Ἄφερτος *intolerabilis*. Ag. 384. πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς. Ag. 376. προβουλόπαις ἄφερτος Ἄτας. Ag. 550. χειμῶνα — οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών. Ag. 1074. κακὸν ἄφερτον φίλοισιν. Ag. 1582. μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται. Choeph. 435. μόρον κτεῖναι μωμένα ἄφερτον αἰῶνι σῷ. Choeph. 462. δύστον' ἄφερτα κήδη. Eum. 141. ἄφερτον κακόν. Eum. 457. ἄφερτος αἰανὴς νόσος.

Ἄφετος *missus, dimissus*. Prom. 669. ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις.

Ἀφεύειν *pilos adurere*. Fragm. 320. καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος.

Ἄφθεγκτος *vocem non edens*. Eum. 238. ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

Ἄφθιτος *indelebilis, nunquam periens*. Choeph. 1033. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον. Eum. 694. Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

Ἄφθογγος *mutus*. Pers. 202. φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην. Eum. 426. ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος.

Ἀφθονέστερος *abundantior*. Heliad. 58. ἀφθονέστερον λίβα.

Ἀφθόνητος *abundans*. Ag. 913. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

Ἄφθονος *non invisus*. Ag. 458. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. — *plenus, abundans*. Ag. 296. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνῳ λόγῳ. Prom. sol. 184. αὐτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Ἀφιέναι *mittere, dimittere*. Prom. 315. ὡς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Pers. 536. λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας, χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι. Eum. 769. ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα. Philoct. 233. ὦ ποῦς ἀφήσω σε. — *relinquere*. Sept. 287. ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν. — Ag. 402. ἄληστος ἀφειμένων.

Ἀφιεροῦν *expiare*. Eum. 429. πάλαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερούμεθα οἴκοισι.

Ἀφικνεῖσθαι *advenire*. Prom. 303. ἢ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι;

Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Pers. 15. οὔτε τις ἱππεὺς ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται. Ag. 425. τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους. Suppl. 20. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν τ' ἀφικόμην. Pers. 485. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα.

Ἀφίκτωρ supplex. Suppl. 238. κατὰ νόμους ἀφικτόρων. — Iupiter supplicum patronus. Suppl. 1. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον.

Ἄφιλος inimicus. Sept. 504. ἔχοντ' ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας. — amicis carens. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ.

Ἀφίλως ingrate. Ag. 779. νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως εὔφρων πόνος εὖ τελέσασι.

Ἄφιξις supplicatio. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ πάντες πολῖται.

Ἀφιστάναι dimovere. Choeph. 410. ἀπέστασεν ἄχος πρὸς τὸ φαίνεσθαι καλῶς. — ἀφίστασθαι absistere, recedere. Choeph. 56. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν — νῦν ἀφίσταται. Choeph. 859. ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου.

Ἀφνεός opulentus. Pers. 3. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Fragm. 328. ἀφνεοῖσι δόμοισιν.

Ἄφνω subito. Prom. sol. 181, 4. δοχμιμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

Ἄφοβος non formidolosus. Prom. 904. ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος.

Ἀφοίβαντος non expiatus. Eum. 228. οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα. Adolesc. 136.

Ἀφόρμικτος non ad citharam canendus. Eum. 319. 328. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων, δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος.

Ἄφορος sterilis. Eum. 754. μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον.

Ἀφραδμόνως imprudenter. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως κύκλῳ πέριξ ἔθεινον.

Ἄφραστος nullis finibus circumscriptus. Choeph. 184. σταγόνες ἄφραστοι δυσχίμου πλημμυρίδος.

Ἀφρασμόνως imprudenter. Ag. 281. οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ νικώμενος.

Ἀφράσμων imprudens. Ag. 1374. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος.

Ἄφραστος qui intelligi non potest. Suppl. 89. κατιδεῖν ἄφραστος. — ineffabilis. Pers. 161. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ l. d.

Ἀφροδίτη Venus. Ag. 408. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα. Suppl. 550. τᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν. Suppl. 650. μηδ' Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Suppl. 1025. δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.

Ἀφρόντιστος improvisus, non curatus. Ag. 1350. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε.

Ἀφρός spuma. Sept. 60. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει. Eum. 174. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν.

Ἄφρων insanus. Eum. 355. ὑπ' ἄ-

φρονι λύμα. Fragm. 276. ἢ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Ἄφυκτος *inevitabilis, qui effugi non potest.* Prom. 905. μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με. Prom. 1018. οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχεις. Suppl. 102. κέντρον ἔχων ἄφυκτον. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.

Ἀφύλακτος *non custoditus.* Ag. 328. ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.

Ἄφυλλος *foliis carens.* Eum. 754. 781. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Ἄφωνος *sine voce.* Pers. 805. θῖνες νεκρῶν — ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν.

Ἀχαϊκός *Achaicus.* Ag. 178. ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Ag. 610. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ.

Ἀχαιός *Achaeus, Graecus.* Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ. Ag. 108. Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος. Ag. 260. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 524. Κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Ag. 635. λέγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 646. νεκροῖς ἀνδρῶν Ἀχαιῶν. Choeph. 1067. Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι. Iphig. 82. κύδιστ' Ἀχαιῶν.

Ἀχαιΐς *Achaea.* Sept. 28. μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα. Pers. 480. γῆς Ἀχαΐδος πέδον.

Ἀχάλκευτος *non ex aere factus.* Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

Ἄχαρις. Prom. 544. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις. Ag. 1525. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν ἀπότροπον κακῶν *gratia quae non est gratia.*

Ἀχείματος *non actus a tempestatibus.* Suppl. 129. δορὸς ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς.

Ἀχελωΐς *in flumine sita.* Pers. 850. οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι.

Ἀχερούσιος *Acherusius.* Ag. 1132. ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους ὄχθους.

Ἀχέρων *Acheron.* Sept. 838. ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται.

Ἀχέτας *vocalis.* Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας.

Ἀχηνία *defectus, penuria.* Ag. 407. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα. Choeph. 299. καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία.

Ἄχθεσθαι *moleste ferre.* Prom. 390. τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ.

Ἀχθηδών *molestia.* Prom. 26. ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ τρύσει σε.

Ἄχθος *onus, res molesta.* Prom. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον. Ag. 160. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. Ag. 613. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ. Ag. 809. ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Choeph. 829. καὶ τόδ' ἂν φέρων δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγές. Suppl. 966. χώρᾳ δ' ἄχθος αἰάζων πέλει.

Ἀχιλλεύς *Achilles.* Myrmid. 115. 119. 130.

Ἀχλύς *tenebrae*. Pers. 656. Στυγία γάρ τις ἐπ᾽ ἀχλὺς πεπόταται. Eum. 357. καὶ δνοφεράν τιν᾽ ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις.

Ἄχνη *fumus*. Fragm. 370.

Ἄχορος *a saltationibus alienus*. Suppl. 628. τὸν ἄχορον — μάχλον Ἄρη. Suppl. 665. ἄχορον, ἀκίθαριν, δακρυογόνον Ἄρην.

Ἄχος *moeror*, *dolor*. Ag. 1072. τί τόδε νέον ἄχος μέγα. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄχος πορσύνεται. Ag. 1459. πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Choeph. 410. ἀπέστασεν ἄχος. Choeph. 626. θεοστυγήτῳ δ᾽ ἄχει βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Sept. 929. Διοσδότων ἀχέων. Prom. 271. καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ᾽ ἄχη. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ᾽ ἄχη. Sept. 958. ἀχέων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν. Pers. 629. παντάλαν᾽ ἄχη διαβοάσω. Ag. 415. τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἐφ᾽ ἑστίας ἄχη τάδ᾽ ἐστί. Ag. 1539. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ᾽ ἀχέων. Ag. 1561. φαίην ἂν ἤδη νῦν βρότων τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 41. τά περ πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. Choeph. 579. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη. Suppl. 13. κύδιστ᾽ ἀχέων ἐπέκρανεν. Suppl. 853. ἴυζε καὶ βόα πικρότερ᾽ ἀχέων.

Ἀχρεῖος *inutilis*. Prom. 363. ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας.

Ἀχρήματος *egenus*. Pers. 163. μήτ᾽ ἀχρημάτοισιν λάμπειν φῶς.

Ἀψευδής *verax*, *non fallens*. Sept. 26. ἀψευδεῖ τέχνῃ. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. Suppl. 575. ἀψευδεῖ λόγῳ. Psychost. 264. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Ἄψοῤῥον *rursus*. Prom. 1023. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου ἄψοῤῥον ἥξεις ἐς φάος.

Ἀψυχία *animi defectio*. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Sept. 365. σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ.

Ἄψυχος *exanimis*. Sept. 174. διεῤῥοθήσατ᾽ ἄψυχον κάκην.

Ἀωρόνυκτος *intempesta nocte factus*. Choeph. 34. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα.

Ἄωρος *intempestivus*. Pers. 488. νυκτὶ δ᾽ ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν᾽ ἄωρον ὦρσε. Eum. 916. ἀνδροκμῆτας δ᾽ ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.

Ἄωτον *flos*. Suppl. 652. μηδ᾽ Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον.

Β.

Βᾶ *o rex*. Suppl. 869. 878. ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Βαβυλὼν *Babylon*. Pers. 52. Βαβυλὼν δ᾽ ἡ πολύχρυσος.

Βάγμα *vox*. Pers. 628. ἰύζετε τὰ παναίολ᾽ αἰανῆ δύσθροα βάγματα.

Βάδην *pedetentim*. Pers. 19. πεζοί τε βάδην πολέμου στῖφος παρέχοντες. Suppl. 864. ἄραχνος ὣς βάδην.

Βάζειν *dicere*. Sept. 465. ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει. Sept. 553. κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν. Pers. 585. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Choeph. 869. καθεύδουσιν μάτην ἄκραντα βάζω.

Βάθος *profunditas*. Prom. 1031. **κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.** — *abundantia*. Pers. 457. **κακῶν ὁρῶν βάθος.** Pers. 698. **πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.**

Βαθρεία *fundamentum, origo*. Suppl. 839. **βαθυχαῖος βαθρείας.**

Βάθρον *fundamentum*. Pers. 798. **δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανίσταται βάθρων.**

Βαθύβουλος *prudens*. Pers. 138. **φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον.**

Βαθύζωνος *demissam zonam habens*. Pers. 151. **ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη.** Choeph. 167. **τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης;**

Βαθύκολπος. Sept. 846. **ἐκ βαθυκόλπων στηθέων** *ex altis pectoribus*.

Βαθύπλουτος *valde dives*. Suppl. 549. **βαθύπλουτον χθόνα.**

Βαθὺς *altus*. Prom. 665. **πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα.** Sept. 375. **βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος.** Suppl. 777. **βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.** — Suppl. 934. **πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.** — Suppl. 402. **δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου.**

Βαθυχαῖος *antiquo genere natus*. Suppl. 839. **βαθυχαῖος βαθρείας.**

Βαθύχθων *fertilis*. Sept. 288. **τὰν βαθύχθον' αἶαν.**

Βαίνειν *ire, incedere*. Ag 898. **ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν.** Suppl. 859. **βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον.** Choeph. 71. **πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες.** Suppl. 812. **βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν.** Ag. 395. **βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν.** Ag. 413. **βέβακεν ὄψις οὐ μεθυστέρον.** Pers. 963. **βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ. βεβᾶσιν, οἰ. νώνυμοι.** Eum. 76. **βιβῶντ' ἂν αἰεὶ τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.** Choeph. 22. **ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.** Sept. 887. **δι' ὧν νεῖκος ἔβα.** Pers. 18. **προλιπόντες ἔβαν.** Eum. 986. **βᾶτε δόμῳ.** Suppl. 188. **ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε.** Eum. 246. **μὴ λάθῃ φύγδα βάς.** Prom. 272. **πεδοῖ δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε.** Prom. 725. **ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον.** Ag. 910. **ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.** Suppl. 841. **σὺ δὲ ναΐ, ναΐ βάσῃ τάχα.** — **βεβηκέναι** *stare*. Ag. 36. **βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν.**

Βαιὸς *parvus, paucus*. Ag. 1556. **κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι.** Pers. 440. **νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων βαιά.** Pers. 982. **βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.**

Βακκάρις *baccaris*. Amymon. 12. **κἄγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.**

Βάκτριος *Bactrius*. Pers. 298. **Βακτρίων ἰθαγενής.** Pers. 310. **Ἀρτάμης τε Βάκτριος.** Pers. 718. **Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος.**

Βάκτρον *baculus*. Ag. 195. **ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν.** Choeph. 357. **πεισίμβροτόν τε βάκτρον.**

Βακχᾶν *bacchari*. Sept. 480. **ἔνθεος δ' Ἄρει βακχᾷ πρὸς ἀλκήν.**

Βακχεία *Baccha*. Choeph. 687. **ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν.**

Βακχεύειν *bacchari*. Lycurg. 111. **ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα, βακχεύει στέγη.**

Βάκχη *Baccha*. Eum. 25. **ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός.**

Βαλὴν *rex.* Pers. 649. βαλὴν, ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἱκοῦ.

Βάλλειν *iacere, iaculari.* Sept. 611. πύργων δ' ἔκτοσθεν βαλὼν Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῷ. Ag. 231. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Ag. 348. ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Ag. 921. θεῶν μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 981. ὄκνος βαλὼν σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ l. d. Ag. 1363. βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε. Ag. 1540. περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει. Choeph. 388. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Choeph. 567. καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Sept. 1005. Πολυνείκους νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον. Eum. 756. βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Eum. 820. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας. Arg. 14. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Prom. sol. 182, 9. οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν — Ag. 456. βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός. — de alearum iactu. Ag. 33. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας. Myrmid. 130. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα. — *abiicere.* Ag. 160. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. — *deiicere, evertere.* Eum. 721. βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. — *iniicere.* Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Sept. 1019. κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ. Sept. 1039. πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν. (βάλλει Ag. 1363. ἔβαλλε Ag. 231. βαλῶ Ag. 1145. Sept. 1019. βαλεῖ Choeph. 567. Eum. 756. ἔβαλες Ag. 348. βάλῃς Eum. 820. Penth. 169. βάλῃ Prom. 388. βάλοι Ag. 921. Choeph. 388. βάλε Prom. 71. 708. βαλὼν Sept. 611. Ag. 981. Arg. 14. Prom. sol. 182, 9. βαλοῦσα Ag. 1540. Eum. 721. βαλούσης Ag. 33. βαλεῖν Eum. 668. Ag. 160. Sept. 1005. 1039. βέβληκε Myrmid. 130. βάλλεται Ag. 456.)

Βαλὸς *limen.* Choeph. 564. εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἕρκειον πυλῶν.

Βάξις *fama.* Ag. 10. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἁλώσιμόν τε βάξιν. Ag. 464. πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Suppl. 954. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. — *oraculi effatum.* Prom. 668. τέλος δ' ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ.

Βάπτειν *tingere, conspergere.* Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Choeph. 1006. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.

Βάρβαρος *barbarus.* Pers. 626. βάρβαρα σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα. Ag. 893. βαρβάρου φωτὸς δίκην. Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι χλίοντα. Sept. 445. φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον. Pers. 183. ἡ μὲν Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρ-

βάρων. Pers. 329. βαρβάροὺς ναυσὶν κρατῆσαι. Pers. 383. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις προσῆν. Pers. 415. ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 426. Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 467. οὗς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 784. πᾶν στράτευμα βαρβάρων. Pers. 830. καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

Βᾶρις *navis*. Pers. 545. βαρίδεσσι ποντίαις. Pers. 1031. ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι. Suppl. 816. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν. Suppl. 852. Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον.

Βάρος *pondus*. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος. — *calamitas*. Pers. 907. ἄλίτυπα βάρη.

Βαρύδικος *graviter ulciscens*. Choeph. 924. βαρύδικος ποινά.

Βαρυδότειρα *gravia mala praebens*. Sept. 960. 975. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.

Βαρύκοτος *graviter irascens*. Eum. 750. 777. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος.

Βαρύμηνις *graviter irascens*. Ag. 1461. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν.

Βαρύνεσθαι *premi*. Ag. 181. εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς. Ag. 810. τοῖς τ' αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται. Ag. 1442. τοῖσθε βαρυνθείς.

Βαρυπεσής *graviter labens*. Eum. 347. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

Βαρύς *gravis*. Prom. 77. δύπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. Sept. 814. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά. Sept. 748. βαρεῖαι καταλλαγαί. Pers. 507. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 564. βαρὺ δ' ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι, βαρεῖα δ', εἰ τέκνον δαΐξω. Ag. 429. βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 1602. διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Prom. 17. ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ. Ag. 456. τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ βαρύ. Ag. 1624. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις. Ag. 1645. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ. Choeph. 36. φόβος — γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Eum. 155. βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν. Eum. 681. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονός. Eum. 690. βαρεῖα χώρα τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. Eum. 767. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε. Eum. 892. βαρέων τούτων. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. Suppl. 105. τοιαῦτα πάθεα — λιγέα βαρέα. Suppl. 337. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον. Suppl. 342. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 410. βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. Suppl. 638. βαρὺς δ' ἐφίζει. Pers. 814. εὔθυνος βαρύς. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Βαρυστόνως *gravi cum gemitu*. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.

Βαρυταρβής *graviter terrens*. Edon.

54. *τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβής.*

Βαρύτιμος *valde honoratus.* Suppl. 24. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.*

Βασίλεια *regina.* Pers. 148. *μητὴρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή.* Pers. 615. *βασίλεια γύναι.* Ag. 84. *βασίλεια Κλυταιμνήστρα.*

Βασίλειος *regius.* Pers. 8. *ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ.* Pers. 66. *ὁ περσέπτολις βασίλειος στρατός.* Pers. 581. *βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.* Pers. 652. *βασιλείου τιήρας.* Ag. 96. *πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.* Ag. 152. *οἴκοις βασιλείοις.* Choeph. 339. *μελάθροις ἐν βασιλείοισι.* Choeph. 713. *σώματι — τῷ βασιλείῳ.* Choeph. 1061. *μελάθροις τοῖς βασιλείοις.* Choeph. 1066. *βασίλεια πάθη.* Fragm. 400. *τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.*

Βασιλεύς *rex.* Pers. 5. *ἄναξ Ξέρξης βασιλεύς.* Pers. 140. *Ξέρξης βασιλεύς.* Pers. 625. *μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς.* Pers. 841. *βασιλεὺς ἰσόθεος Δαρεῖος.* Ag. 113. *οἰωνῶν βασιλεύς.* Choeph. 355. *βασιλεὺς γὰρ ἦς ὄφρ' ἔζης.* Pers. 24. *βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου.* Pers. 58. *δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.* Pers. 147. *μητὴρ βασιλέως.* Pers. 230. *βασιλέως ὑπήκοοι.* Ag. 1319. *βασιλέως αἱμάγματι.* Ag. 507. *δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.* Pers. 524. Ag. 346. *ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.* Pers. 621. *βασιλεῦ τ' ἐνέρων.* Pers. 882. *ὀτοτοῖ βασιλεῦ.* Pers. 893. *βασιλεῦ γαίας.* Ag. 757. *ἄγε δὴ βασιλεῦ.* Ag. 1469. 1495. *βασιλεῦ, βασιλεῦ.* Sept. 802. *βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν.* Pers. 24. *βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου.* Pers. 44. *βασιλῆς δίοποι.* Ag. 504. *μέλαθρα βασιλέων.* Suppl. 294. *βασιλέων νείκη.* Sept. 746. *σὺν βασιλεῦσι.* Ag. 113. *βασιλεῦσι νεῶν.*

Βασιλικός *regius.* Prom. 871. *αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.*

Βάσις *gressus.* Choeph. 445. *ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.*

Βάσκειν *venire.* Pers. 653. 658. *βάσκε πάτερ ἄκακε.*

Βαστάζειν *ferre.* Prom. 890. *ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε.* Prom. 1021. *πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.* Ag. 35. *εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.*

Βατάνωχος nom. propr. Pers. 943.

Βαΰζειν *gemere.* Pers. 13. *νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.* Ag. 437. *τάδε σῖγά τις βαΰζει.*

Βαφή *tinctura.* Pers. 309. *ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.* Ag. 230. *κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.* Ag. 598. *οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.* Ag. 934. *εἱμάτων βαφάς.* Choeph. 1008. *πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.*

Βδελύκτροπος *abominabilis.* Eum. 52. *ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.*

Βέβαιος *firmus, certus.* Prom. 454. *οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου θέρους βέβαιον (τέκμαρ).* Eum. 482. *ἄκεά τ' οὐ βέβαια.* Fragm. 282. *ὅρκος βέβαιός ἐστιν.* — Prom. 297. *ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.*

Βεβαίως *firmiter.* Ag. 15. *τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.*

Βέβηλος *profanus.* Suppl. 504. *καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;*

Βέλεμνον telum. Ag. 1475. 1501. *ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ.*

Βέλος telum. Ag. 357. *ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.* Choeph. 182. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Choeph. 284. *τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος.* Choeph. 375. *τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος.* Arg. 15. *ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐράνην ἔῤῥιψεν.* Fragm. 379. *Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.* Pers. 261. *τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ.* Pers. 981. *θησαυρὸν βελέεσσιν.* Sept. 256. *ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.* Ag. 496. *ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη.* Choeph. 160. s. *τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης, σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.* Prom. sol. 182, 3. *πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα.* — de fulmine dictum. Prom. 358. *Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος.* Prom. 919. *τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος.* Sept. 495. *διὰ χερὸς βέλος φλέγων.* Sept. 237. *τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.* Sept. 485. *κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.* — de stimulo oestri, scorpii. Suppl. 551. *εἰσικνουμένου βέλει βουκόλου πτερόεντος.* Xantr. 155. *κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.* — de stimulo amoris, misericordiae. Prom. 652. *Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται.* Ag. 232. *ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ.* Ag. 722. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.* — de verbis. Eum. 646. *ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.* — de tempestate. Prom. 371. *θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης.*

Βέλτατος optimus. Eum. 465. *κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα.* Suppl. 1040. *τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.*

Βέλτερος melior. Sept. 319. *τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν.* Suppl. 1055. *τὸ βέλτερον κακοῦ.* Fragm. 319. *τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;*

Βέλτιστος optimus. Ag. 368. *ὑπὲρ τὸ βέλτιστον.*

Βερέκυς Berecyntius. Niob. 143. *Βερέκυντα χῶρον.*

Βῆλος nom. propr. Suppl. 314.

Βῆσσα saltus. Callist. 87. *Πανίας βήσσας.*

Βία Robur. Prom. 12. *Κράτος Βία τε.*

Βία vis, violentia. Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν.* Suppl. 92. *βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει.* Suppl. 571. *βίας ἀπημάντῳ σθένει.* Suppl. 1053. *εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.* — *βίᾳ* cum vi, fortiter. Prom. 74. *σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.* Prom. 357. *τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ.* Prom. 880. *καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ.* Sept. 47. 513. *λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ.* Pers. 191. *ξυναρπάζει βίᾳ.* Pers. 757. *Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.* Ag. 229. *βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει.* Ag. 641. *κεροτυπούμεναι βίᾳ.* Choeph. 78. *βίᾳ φερομένων.* Choeph. 829. *κελεύω βίᾳ μεθέσθαι.* — vi coactus, invitus. Prom. 15. *ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι βίᾳ.* Ag. 1011. *ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ.* Suppl. 843. *ναῖ βάσῃ τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ τε πολλᾷ.* Suppl. 921.

μῆνος ἐκδῦναι βίᾳ. στόλον γυναικῶν. — cum gen. *aliquo invito.* Sept. 594. φρενῶν βίᾳ. Sept. 728. Ἀπόλλωνος βίᾳ. Suppl. 424. βίᾳ Δίκας. Suppl. 779. βίᾳ καρδίας. — πρὸς βίαν *violenter.* Prom. 208. ᾤοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν. Prom. 353. πρὸς βίαν χειρούμενον. Prom. 594. πρὸς βίαν γυμνάζεται. Prom. 675. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε. Ag. 860. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης. — cum gen. *aliquo invito.* Eum. 5. Θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. — βία virorum nominibus circumscribendis inservit. Sept. 430. Πολυφόντου βία. Sept. 623. Πολυνείκους βία. Choeph. 880. Αἰγίσθου βία. Sept. 553. Τυδέως βίαν. Sept. 559. Πολυνείκους βίαν. Sept. 561. Ἀμφιάρεω βίαν. Sept. 602. Λασθένους βίαν.

Βιάζεσθαι *vim adhibere.* Prom. 1012. βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. — cum acc. *vim inferre alicui.* Sept. 1043. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι. — passive *violenter adigi.* Ag. 1490. βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης.

Βίαιος *violentus.* Prom. 739. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Suppl. 811. φροίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. — βίαια *violenter.* Suppl. 801. φυγάδα μάταιοι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν. — πρὸς τὸ βίαιον *violenter.* Ag. 130. Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον.

Βιαίως *violenter.* Ag. 175. βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Choeph. 542. θανεῖν βιαίως. Eum. 525. βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν.

Βιᾶσθαι *urgere.* Ag. 375. βιᾶται δ' ἁ τάλαινα Πειθώ.

Βίβλος *liber.* Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Βιβρώσκειν *comedere.* Ag. 1068. ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.

Βίος *vita.* Prom. 535. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Sept. 681. κακὸς οὐ κεκλήσῃ βίον εὖ κυρήσας. Pers. 456. ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον. Pers. 499. ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίον. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπός. Ag. 452. παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου. Ag. 461. μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. Ag. 833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 903. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Ag. 1094. ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς. Ag. 1116. Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς ἀηδὼν βίον. Ag. 1287. ἀρκείτω βίος. Ag. 1335. ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρσι. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον. Ag. 1472. 1498. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Choeph. 77. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου. Choeph. 602. σύμμετρόν τε διαὶ βίου μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ. Choeph. 996. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. Eum. 500. μήτ' ἄναρκτον βίον, μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. Eum. 884. ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους.

Eum. 915. δακρύων βίον ἀμβλωπόν. Eum. 974. οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Suppl. 915. πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. — victus. Danaid. 36, 5. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον.

Βιοτή vita. Pers. 839. ἢ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.

Βίοτος vita. Pers. 352. δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο. Pers. 694. ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω. Pers. 697. βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες. Ag. 702. ἐν βιότου προτελείοις. Choeph. 1013. οὔτις μερόπων ἀσινῆ βίοτον διὰ πάντ' ἔντιμος ἀμείψει. Eum. 893. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου. Eum. 918. νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει; — victus. Prom. sol. 184, 5. αὐτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

Βλάβη damnum. Prom. 765. σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη. Sept. 183. μὴ βλάβην τίθει. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης. Choeph. 491. ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν. Eum. 469. εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 849. οὐ τᾶν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ. Eum. 898. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα.

Suppl. 272. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ. Palamed. 167. τίνος κατέκτας εἵνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης; — de eo, a quo damnum infertur. Ag. 1207. Σκύλλαν τινὰ, οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην. Eum. 821. αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων.

Βλάπτειν impedire. Ag. 119. βλαβέντα λοισθίων δρόμων. — nocere. Choeph. 325. ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων. — cum dat. Eum. 631. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός. — passiv. Choeph. 951. βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.

Βλαστάνειν nasci. Sept. 576. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Ag. 734. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.

Βλαστεῖν procreare. Choeph. 582. βλαστοῦσι καὶ πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμεροι πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα.

Βλάστημα propago. Sept. 515. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου βλάστημα καλλίπρωρον.

Βλάστημος flos. Sept. 12. βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. — *proles.* Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλάστημον λέγεις;

Βλαχή vagitus. Sept. 330. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.

Βλαψίφρων mentem laesus, demens. Sept. 707. τὰς περιθύμους κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.

Βλέμμα oculorum acies. Iaculatr. 219. κάτω γὰρ ἁγναῖς παρθένοις — βλεμμάτων ῥέπει βολή.

Βλέπειν *cernere, spectare.* Prom. 445. βλέποντες ἔβλεπον μάτην, κλύοντες οὐκ ἤκουον. Pers. 255. αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει. Ag. 663. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα. Ag. 1630. Ὀρέστης ἆρα που βλέπει φάος; Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Suppl. 697. πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. — Pers. 788. εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα. — Sept. 480. φόβον βλέπων. — *vivere, esse.* Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; cf. Ag. 663.

Βλέφαρον *palpebra.* Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. Ag. 15. τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ.

Βλοσυρός *terribilis.* Eum. 161. αἱμάτων βλοσυρὸν ἀράμενον ἄγος.

Βλοσυρόφρων *ferox.* Suppl. 813. βλοσυρόφρονα χλιδᾷ.

Βόαμα *clamor.* Ag. 894. χαμαιπετὲς βόαμα.

Βοᾶν *clamare.* Prom. 429. βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Sept. 312. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις. Sept. 363. μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ. Sept. 374. βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις. Sept. 450. βοᾷ δὲ χρυσοῖς γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Pers. 597. βοᾷ δ' ἐν αἰεὶ κέλαδος οὐ παιώνιος. Pers. 952. βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ. Ag. 1077. πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. Choeph. 396. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύς. Suppl. 578. ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών. Pers. 916. βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου. Pers. 997. 1005. 1023. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. Suppl. 853. ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων.

Βοᾶτις *clamans.* Pers. 567. τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

Βοή *clamor.* Sept. 84. ὡσὶ χρίμπτεται βοά. Sept. 88. βοᾷ ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός. Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς. Sept. 376. ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Sept. 469. ξὺν βοῇ παρίσταται. Pers. 272. ἴυζ' ἄποτμον βοάν. Pers. 394. παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν. Pers. 899. τὰν κακοφάτιδα βοάν. Ag. 312. οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 1114. ἀκόρεστος βοᾶς. Choeph. 493. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς. Choeph. 872. τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν. Suppl. 628. μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν τὸν ἄχορον βοὰν κτίσαι μάχλον Ἄρη. Suppl. 566. δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων. Suppl. 809. βοὰν ἀμφαίνω. — *auxilium.* Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Suppl. 711. εἰ βραδύνοιεν βοῇ.

Βοηθεῖν *auxilio venire.* Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων.

Βοηλάτης *bovem agens.* Suppl. 303. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.

Βοιωτός *Boeotus.* Pers. 474. ἐν Βοιωτῶν χθονί. Pers. 792. φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.

Βόλβη nom. propr. Pers. 486. ἐπ'

Ἄξιον πόρον Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα.

Βολή *iactus.* Sept. 412. τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολάς. Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν. Iaculatr. 219. κάταβλεμμάτων ῥέπει βολή.

Βόλος *pisces uno retis iactu capti.* Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον.

Βόμβυξ *tibia.* Edon. 51. ὁ μὲν ἐν χερσὶ βόμβυκας ἔχων.

Βορά *cibus.* Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Pers. 482. ὑποσπανισμένους βορᾶς. Ag. 1193. χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Ag. 1579. ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει. Choeph. 523. τίνος βορᾶς χρῄζοντα;

Βόρβορος *lutus.* Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων.

Βορεάς *borealis.* Prom. sol. 181. βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς.

Βόῤῥεος *boreus.* Sept. 509. προσταχθέντα Βοῤῥέαις πύλαις.

Βόσκειν *alere.* Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν. Choeph. 26. δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ. — βόσκεσθαι *comedere.* Ag. 118. βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν.

Βοσκή *pabulum.* Eum. 256. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου. Danaid. 36, 5. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον.

Βόσκημα *nutrimentum.* Suppl. 615. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. — *is, qui pascitur.* Eum. 292. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων. — *bestia.* Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.

Βόσπορος *Bosporus.* Prom. 735. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλήσεται. Pers. 709. ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν. Pers. 732. ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ.

Βόστρυχος *cincinnus.* Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Choeph. 176. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται. Choeph. 228. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός. — sensu translato. Prom. 1046. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.

Βοτήρ *pastor.* Eum. 187. χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι. Suppl. 348. φράζουσα βοτῆρι μόχθους. — Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτήρ *avium dominus et observator.*

Βοτόν *pecus.* Ag. 1142. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων. Ag. 1389. ὥσπερεὶ βοτοῦ μόρον. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὥσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη. Eum. 428. σφαγαὶ — νεοθήλου βοτοῦ. Eum. 430. καὶ βοτοῖσι καὶ ῥυτοῖς πόροις. Eum. 867. καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίῤῥυτον. Suppl. 563. βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι.

Βούβαλις *bubalus.* Fragm. 315. λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.

Βουθόρος *vaccas iniens.* Suppl. 297. πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.

Βούθυτος *ad boves immolandos pertinens.* Choeph. 259. βουθύτοις ἐν ἤμασιν. Suppl. 687. δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.

Βούκερως *cornibus bubalis praeditus.*

Prom. 590. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

Βουκολεῖν lactare. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Eum. 78. μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος πόνον.

Βουκόλος bubulcus. Prom. 680. βουκόλος δὲ γηγενὴς ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει. Suppl. 552. εἰσικνουμένου βέλει βουκόλου πτερόεντος.

Βούλαρχος consilii auctor. Suppl. 11. Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος καὶ στασίαρχος: Suppl. 948. Δαναὸν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

Βούλεσθαι velle. Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.

Βουλεύειν suadere. Prom. 204. ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων. Eum. 667. βουλεύω σέβειν. — *deliberare, decernere.* Sept. 182. μὴ γυνὴ βουλευέτω. Prom. 1032. πρὸς ταῦτα βούλευε. Sept. 230. οὔκουν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι. Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἐστὶ καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1597. ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον; Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον.—passive. Prom. 1000. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Sept. 180. ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται. — βουλεύεσθαι *deliberare, consilia inire.* Sept. 205. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς. Ag. 820. τὰ δ' ἄλλα—βουλευσόμεσθα. Choeph. 707. βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.

Βούλευμα consilium. Prom. 170. τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 622. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ. Prom. 764. αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων. Prom. 1057. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. Sept. 576. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Pers. 520. πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Eum. 563. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν; Eum. 687. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων;

Βουλευτέον deliberandum. Ag. 821. τὸ μὲν καλῶς ἔχον ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.

Βουλευτήριον curia. Eum. 540. πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου. Eum. 654. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ ἀεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 674. κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον.

Βουλευτήριος suasor. Sept. 557. κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βουλευτήριον.

Βουλευτίς mulier auctor. Xantr. 156. τῶνδε βουλευτὶς πόνων (siquidem ad Aeschylum haec referenda sunt; cf. Meinik. cur. crit. p. 39.)

Βουλευτός excogitatus. Choeph. 487. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

Βουλή *consilium.* Prom. 219. *ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον.* Prom. 551. *οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί.* Sept. 824. *βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.* Ag. 1331. *οὐκ οἶδα βουλῆς ἧς τινος τυχὼν λέγω.* Choeph. 98. *τῆσδ' ἐστὶ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι.* Eum. 690. *βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισκέψασθαι πικρός.* — *senatus, magistratus.* Ag. 858. *εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταῤῥίψειεν.*

Βούλιος *consilio egens.* Choeph. 661. *εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.*

Βοῦνις *tumulosus.* Suppl. 110. 121. *ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν.* Suppl. 757. *ἰὼ γᾶ βοῦνις.*

Βουνόμος *boves pascens.* Philoct. 234. *Σπερχειῖς ποταμοὶ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.*

Βοῦρα nomen urbis. Fragm. 324. *Βοῦραν δ' ἱεράν.*

Βοῦς *bos.* Ag. 36. *βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν.* — *vacca.* Pers. 603. *βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.* Ag. 1096. *ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον.* Ag. 1271. *θεηλάτου βοὸς δίκην.* Suppl. 17. *τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ ἐπαφῆς.* Suppl. 44. *Ἰνὼ τ' ἀνθονομούσας προγόνου βοός.* Suppl. 161. *τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας.* Suppl. 272. *σπέρματ' εὐτέκνου βοός.* Suppl. 295. s. *βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρῳ βοΐ;* Suppl. 299. *τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ.* Suppl. 302. *τί οὖν; ἔτευξε δ' ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ;* Suppl. 309. *ὁ Δίος πόρτις εὔχεται βοός;* Suppl. 564. *τὰν μὲν βοός, τὰν δ' αὖ γυναικός.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1196, 2. *βοῦ.*

Βούστασις *bubile.* Prom. 656. *ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός.*

Βούτης *bubulcus.* Prom. 568. *φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.*

Βουφόνος Prom. 529. *μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα βουφόνοις* *boum occisorum sacrificiis.*

Βούχιλος *pecora alens.* Suppl. 535. *λειμῶνα βούχιλον.*

Βραβεύς *dux.* Pers. 294. *Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεύς.* Ag. 222. *φιλόμαχοι βραβῆς.*

Βραδύνειν, βραδύνεσθαι *tardum esse, cunctari.* Suppl. 711. *εἰ βραδύνοιεν βοῇ.* Sept. 605. *χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται πρὸ ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.*

Βραχίων *brachium.* Suppl. 728. *πολλοὺς δὲ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ θάλπει βραχίον' εὖ κατεῤῥινημένους.*

Βραχύς *brevis.* Prom. 503. *βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε.* Prom. 941. *κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον.* Pers. 699. *ἐν βραχεῖ λόγῳ.* Suppl. 271. *βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος.*

Βρέμειν, βρέμεσθαι *fremere.* Prom. 422. *δάϊος στρατὸς ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.* Sept. 84. *ὡσεὶ χρίμπτεται βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.* Sept. 360. *Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι βρέμει.* Ag. 1001. *νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει (καρδία).* Eum 934. *τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.*

Niob. 143. Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι βρέμουσι μήλων. — Sept. 332. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι — βρέμονται.

Βρέτας *simulacrum Dei vel Deae.* Sept. 92. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων; Sept. 94. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. Sept. 167. βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 194. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. Pers. 795. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν. Eum. 80. ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. Eum. 233. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά. Eum. 248. περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. Eum. 387. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ. Eum. 417. βρέτας τόδε ἧσαι φυλάσσων. Eum. 424. πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας. Eum. 978. αἵτε φρουροῦσι βρέτας τοὐμὸν δικαίως. Suppl. 458. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε. Suppl. 863. βρέτεος ἄρος ἄτα. Suppl. 424. ἀπὸ βρετέων βίᾳ Δίκας ἀγομέναν.

Βρέφος *infans.* Ag. 1067. κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς.

Βρίζειν *dormire.* Ag. 266. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα.

Βρίθειν *onerare.* Pers. 838. τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ. — βρίθεσθαι *ponderosum esse.* Sept. 138. Πλακόν ἀξόνων βριθομένων χνόαι. — *onustum esse.* Cress. 100. λευκαῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου.

Βριθὺς *gravis.* Ag. 193. χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισι.

Βρόμιος cognomen Bacchi. Eum. 24. Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον.

Βρόμος *strepitus.* Sept. 195. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένας βρόμος ἐν πύλαις. Sept. 458. μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθείς. Prom. sol. 181, 3. ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα.

Βροντὴ *tonitru.* Prom. 925. βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον. Prom. 1019. βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογί. Prom. 1047. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ. Prom. 1064. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον. Prom. 1085. βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς. Suppl. 34. βροντῇ στεροπῇ τε. Edon. 51. τυπάνου δ' ἠχώ, ὥσθ' ὑπογαίου βροντῆς, φέρεται βαρυταρβής.

Βρόντημα *tonitru.* Prom. 995. βροντήμασι χθονίοις κυκάτω πάντα.

Βρότειος *humanus.* Prom. 116. θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. Prom. 767. θέορτον ἢ βρότειον (γάμον); Ag. 1162. βρότειον αἷμα. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματα. Eum. 244. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Eum. 390. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Eum. 538. σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη. Eum. 869. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ.

Βρότεος *humanus.* Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων. Fragm. 260. σοφίας τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις.

Βροτοκτονεῖν homines interficere. Eum. 399. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

Βροτολοιγός homines perdens. Suppl. 651. βροτολοιγὸς Ἄρης.

Βροτός mortalis, homo. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Ag. 1276. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. Eum. 449. τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 498. ἡ πόλις βροτὸς θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν ἀέβοι δίκαν; Suppl. 291. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; Prom. 21. οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. Prom. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε. Prom. 123. διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. Prom. 231. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ εἶχεν οὐδένα. Prom. 235. ἐξερυσάμην βροτούς. Prom. 440. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε. Prom. 468. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν. Prom. 504. πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα. Prom. 615. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα. Prom. 843. τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. Pers. 285. ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Pers. 412. ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. Pers. 583. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς. Pers. 591. ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Pers. 695. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον. Pers. 805. ἄφωνα σημαινούσιν ὄμμασι βροτῶν. Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα. Ag. 187. δύσορμοι βροτῶν ἄλαι. Ag. 215. βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπά. Ag. 361. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 517. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Ag. 762. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι. Ag. 743. βροτῶν ὕβριν. Ag. 859. σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. Ag. 1104. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; Ag. 1305. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βρότοισιν. Ag. 1314. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι; Ag. 1466. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Choeph. 91. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά. Choeph. 127. κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς. Choeph. 192. τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου. Choeph. 214. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν; Choeph. 257. πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς. Choeph. 277. βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε. Choeph. 300. πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν. Choeph. 378. βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί. Choeph. 476. δαίτες ἔννομοι βροτῶν. Choeph. 581. κνω-

δάλων ἀνταίων βροτοῖσι. Choeph. 590. ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν. Choeph. 593. κνωδάλων τε καὶ βροτῶν. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Choeph. 939. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοί. Eum. 93. ὁρμώμενον βρότοισιν εὐπόμπῳ τύχῃ. Eum. 105. μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Eum. 207. ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Eum. 230. ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν. Eum. 224. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. Eum. 263. μέγας γὰρ Ἀίδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. Eum. 319. 328. αὐονὰ βροτοῖς. Eum. 362. δυσπαρήγοροι βροτοῖς. Eum. 368. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 472. πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς. Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Eum. 694. Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Eum. 843. πολισσούχων βροτῶν. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Eum. 970. δαίμονές τε καὶ βροτοί. Suppl. 91. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνοίη βροτοῖς. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 378. φύλακα πολυπόνων βροτῶν. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα φῦλα. Suppl. 560. βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 605. ξὺν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν. Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. Suppl. 837. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει. Suppl. 975. ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς. Suppl. 977. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν. Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί; Dan. 36, 4. ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον. Prom. sol. 184, 5. γέαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. Fragm. 269. τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. Fragm. 296. οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί.

Βροτοσκόπος homines observans. Eum. 476. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων.

Βροτοστυγής hominibus infensus. Prom. 800. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Choeph. 50. ἀνήλιοι, βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

Βροτοφθόρος homines perdens. Eum. 756. 783. βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Suppl. 261. χθόνα τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων.

Βρόχος laqueus. Choeph. 550. ὡς ἂν — ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ. Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις.

Βρυάζειν lascivire. Suppl. 856. περίχρεμπτα βρυάζεις.

Βρύειν tumere, *abundare*. Ag. 163. *παμμάχῳ θράσει βρύων*. Choeph. 62. *τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει χρονίζοντα βρύει*. Suppl. 944. *ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις*. Psychost. 264, 6. *τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ*. — cum gen. Choeph. 67. *παναρκέτας νόσου βρύειν*.

Βρῦτον potus quidam ex hordeo confectus. Lycurg. 107. *κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον*.

Βρύχημα *fremitus*. Niob. 143. *μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν βρέμουσι μήλων*.

Βρύχιος *marinus*. Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς*. Pers. 389. *ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον*.

Βρώσιμος *esculentus*. Prom. 477. *οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν, οὐδὲ πιστόν*.

Βρωτήρ *edax*, *edo*. Eum. 770. *βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους*. Prom. sol. 190. *ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι*.

Βύβλινος nom. propr. Prom. 813. *ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος*.

Βύβλος *papyrus*. Suppl. 742. *βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν*.

Βυθός *profundum*. Prom. 430. *στένει βυθός*. Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον*. Suppl. 403. *ἐς βυθὸν μολεῖν δυσδερκὲς ὄμμα*.

Βύσσινος *byssinus*. Sept. 1030. *κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος*. Pers. 123. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς*.

Βυσσόφρων *alta mente consilia capiens*. Choeph. 641. *βυσσόφρων Ἐρινύς*.

Βωμός *ara*. Pers. 199. *σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσέστην*. Ag. 203. 1008. *βωμοῦ πέλας*. Ag. 224. *ὕπερθε βωμοῦ*. Ag. 374. *λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν*. Ag. 1250. *βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει*. Ag. 1271. *πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς*. Choeph. 104. *αἰδουμένη σοὶ βωμὸν ὥς, τύμβον πατρός*. Eum. 295. *οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς*. Eum. 511. *βωμὸν αἴδεσαι Δίκας*. Suppl. 78. *ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης*. Suppl. 187. *κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός*. Suppl. 367. *κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός*. Niob. 145. *Διὸς πατρῴου βωμὸς ἔστ' ἐν αἰθέρι*. Niob. 147. *οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται*. Fragm. 434. *ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε*. Sept. 15. *πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι*. Pers. 797. Ag. 513. *βωμοὶ δ' ἄϊστοι*. Ag. 91. *βωμοὶ δώροισι φλέγονται*. Choeph. 259. *βωμοῖς ἀρήξει*. Choeph. 291. *βωμῶν τ' ἀπείργειν*. Eum. 625. *ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;* Suppl. 477. *βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θές*. Suppl. 489. *τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς προνάους*. Suppl. 486. *ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς*. Suppl. 641. *καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται*. Suppl. 732. *βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν*.

Γ.

Γᾶ vid. *Γῆ*.

Γέβιοι nomen gentis. Prom. sol. 184.

Γάγγαμον *rete*. Ag. 352. *μέγα δουλείας γάγγαμον*.

Γαῖα *Tellus*. Prom. 210. *καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* Choeph. 43. *ἰὼ Γαῖα μαῖα.* Eum. 2. *τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.*

Γαῖα *terra*. Prom. 570. *ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.* Sept. 286. *ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον;* Sept. 567. *πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα.* Sept. 803. *πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.* Sept. 920. *ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται.* Pers. 183. *Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν.* Pers. 219. *τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.* Pers. 379. *λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν.* Pers. 484. *Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν.* Pers. 491. *γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.* Pers. 503. *ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν.* Pers. 541. *πρόπασα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα.* Pers. 610. *παμφόρου γαίας τέκνα.* Pers. 619. *εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.* Pers. 893. *βασιλεῦ γαίας.* Ag. 248. *Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.* — Choeph. 125. *καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται.* Choeph. 482. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.* Eum. 11. *ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε.* Eum. 867. *καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίῤῥυτον.* Eum. 885. *ἐπικσύτους βίου τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβρόσαι.* Eum. 912. *παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν.* Suppl. 15. *Ἄργους γαῖαν.* Suppl. 265. *τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα.* Suppl. 540. *ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα.* Suppl. 1009. *λιπαροῖς χεύμασι γαίας.* Dan. 36, 2. *ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.* Prom. sol. 182, 4. *ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις.* Fragm. 299. *γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις.*

Γαιάοχος *terram continens*. Sept. 292. *Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος.* — *terrae imperium tenens*. Suppl. 796. *γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.*

Γάϊος *qui sub terra est*. Suppl. 147. *τὸν γάϊον, τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων.* — *qui in terra est*. Suppl. 806. *ὅδε μάρπτις νάϊος γάϊος.*

Γάλα *lac*. Pers. 603. *βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα.* Choeph. 526. *ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.* Choeph. 539. *θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.* Choeph. 885. *οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.*

Γαλήνη *maris tranquillitas*. Ag. 720. *φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας.*

Γαμβρός *affinis*. Ag. 691. *ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.*

Γαμεῖν *matrimonium inire*. Prom. 766. *γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ.* Prom. 911. *οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν.* Amym. 11. *σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.* Fragm. 228. *σύ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.* — *in matrimonium ducere*. Suppl. 224. *πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν;* — *γαμεῖσθαι nubere*. Amym. 11.

Γαμετή *uxor*. Suppl. 156. 170. *κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.*

Γαμέτης *maritus*. Prom. 899. *μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.*

Γαμήλευμα *connubium*. Choeph. 615. *δυσφιλὲς γαμήλευμα.*

Γαμήλιος nuptialis. Choeph. 480. κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. Suppl. 786. πρὸ κοίτας γαμηλίου. Iacu-latr. 219. γαμηλίων λέκτρων.

Γάμορος terrae incola. Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα τῶνδε γαμόρων.

Γάμος matrimonium. Prom. 651. ἐξόν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου. Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Prom. 857. φεύγουσα συγγενῆ γάμον ἀνεψιῶν. Prom. 903. ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος. Prom. 911. οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. Ag. 725. ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς. Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν. Suppl. 9. φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων. Suppl. 99. νεάζει πυθμὴν δι' ἀμὸν γάμον. Suppl. 389. μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος. Suppl. 780. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ καρδίας γάμου κυρῆσαι. Suppl. 788. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω καὶ γάμου λυτῆρα; Suppl. 1013. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθερείος. Suppl. 1039. ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι. Suppl. 1049. Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροίη γάμον δυσάνορα. Dan. 36. ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν. Epigon. 46. ὡραίου γάμου. Prom. 557. ἰότητι γάμων. Prom. 741. πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρος. Prom. 861. θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους. Prom. 895. ἐραστεῦσαι γάμων. Prom. 949. πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Sept. 762. μέλεος αἰθλίων γάμων. Ag. 1127. ἰὼ γάμοι, γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Suppl. 76. τέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις. Suppl. 327. ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων. Suppl. 1036. μετὰ πολλῶν δὲ γάμων.

Γαμφηλαί maxillae. Prom. 355. σμερδναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον.

Γαμφῶνυξ aduncis unguibus praeditus. Prom. 486. γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν.

Γανάεις Suppl. 997. ἴτε μὰν ἀστυάνακτας μάκαρας θεοὺς γανάεντες.

Γανᾶν laetari. Ag. 1365. Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.

Γάνος decus. Ag. 565. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος. — *potus reficiens.* Pers. 475. ἀμφὶ κρηναῖον γάνος. Pers. 607. παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε.

Γάνυσθαι laetari. Eum. 927. τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γάνυμαι.

Γάποτος terra haustus. Pers. 613. γαπότους δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμπω τάσδε νερτέροις θεοῖς. Choeph. 95. γάποτον χύσιν. Choeph. 162. γαπότους χοάς.

Γάρ praecedentis sententiae causam vel explicationem continens. Prom. 7. 17. 27. 29. 34. 50. 59. 86. 107. 128. 133. 149. 182. 184. 224. 244. 289. 294. 296. 310. 333. 338. 341. 342. 345. 361. 394. 401. 439. 522. 541. 620. 648. 652. 688. 703. 718. 720. 739. 742. 752. 768. 782. 787. 805. 831. 864. 900. 908. 920. 942. 965. 970. 997. 1010. 1014. 1018. 1034. 1039. 1041. 1058. 1066. 1070. 1078.

1347. Choeph. 185. Eum. 577. 622. τίνα γὰρ — Sept. 754. τί γὰρ — Prom. 517. 1058. Ag. 263. 587. 1466. Choeph. 47. 383. Niob. 164. πῶς γὰρ οὐ; Choeph. 743. τί γάρ; Ag. 1110. 1212. Choeph. 867. Eum. 202. 648. — in optando. εἰ γὰρ — Prom. 152. Sept. 532. Choeph. 341. εἴθε γὰρ — Sept. 548. — ἀλλὰ — γὰρ Prom. 943. Choeph. 369. Eum. 764. — ἀλλὰ γὰρ Sept. 843. — καὶ γὰρ Prom. 439. Sept. 1061. Pers. 330. 333. Ag. 510. 1228. Choeph. 16. 205. Eum. 84. Suppl. 481. 817. 909. — tertio loco positum. τὸ σὸν γὰρ Prom. 7. ὁ λωφήσων γὰρ Prom. 27. τὸν Διὸς γὰρ Prom. 908. τοὺς προδότας γὰρ Prom. 1070. τὸν φθίμενον γὰρ Sept. 318. τὰ δεσποτῶν γὰρ Ag. 32. τῶν πολυκτόνων γὰρ Ag. 448. τὸ δυσσεβὲς γὰρ Ag. 736. τὴν κάτω γὰρ Ag. 845. τὸ μόρσιμον γὰρ Choeph. 101. τοὺς φιλτάτους γὰρ Choeph. 232. τὰ πάντα γὰρ Choeph. 513. τοῖς σώφροσιν γὰρ Eum. 131. εὐπιθέων γὰρ Eum. 815. τοῦ γηγενοῦς γὰρ Suppl. 247. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ Suppl. 484. ὁ μὲν γὰρ Sept. 493. Ag. 1613. οἱ μὲν γὰρ Ag. 317. τοὶ μὲν γὰρ Sept. 277. ους μὲν γὰρ Ag. 422. τὰ μὲν γὰρ Ag. 1026. Choeph. 276. 746. 737. Eum. 213. εἰ μὲν γὰρ Sept. 4. Suppl. 467. ἦν μὲν γὰρ Ossileg. 166. πρῶτα μὲν γὰρ Prom. 1018. πολλὰ μὲν γὰρ Pers. 451. 693. κρατοῦσα μὲν γὰρ Sept. 171. ὅ τε γὰρ Ag. 76. θεοῦ τε γὰρ Sept. 409. λευκοῖς τε γὰρ Cress. 100. καὶ παῖδα γὰρ Ag. 1010. ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ Prom. 943. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ Choeph. 369. ἐκ τοῦ γὰρ Ag. 1457. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ Ag. 546. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ Choeph. 762. ἐφ' ἅρματος γὰρ Glauc. 26. ἀπὸ στρατείας γὰρ Eum. 601. κατ' ἀρχῆς γὰρ Suppl. 480. τῶν ἀνδρῶν γὰρ Sept. 754. χάριν τροφῆς γὰρ Ag. 711. μόνος θεῶν γὰρ Niob 147. θεὸς θεῶν γὰρ Prom. 29. βροτοὺς θρασύνει γὰρ Ag. 215. — quarto loco positum. ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ Eum. 764. τὸ μὴ θέμις γὰρ Choeph. 632. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ Choeph. 742.

Γάρος garum. Fragm. 406. καὶ τὸν ἰχθύων γάρον.

Γαστὴρ venter. Ag. 708. σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Γατόμος terram scindens. Prom. sol. 184, 3. οὔτ' ἀροτρὸν οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν.

Γε vocabuli praecedentis vim augens Prom. 77. ὁὐπιτιμητής γε. Prom. 268. οὐ μήν τι ποιναῖς γε. Prom. 279. ἐν καιρῷ γε. Sept. 71. μή μοι πόλιν γε. Sept. 698. νίκην γε μέντοι. Sept. 981. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας. Sept. 1017. Καδμείων γε προστάταις. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδός. Pers. 992. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. Choeph. 988. μίραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ δίκη γε. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε. Prom. 73. κατιθωΰζω γε πρός. Prom. 307. καὶ παραινέσαι γέ σοι. Prom. 1013. σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι. Ag. 1054. ἦ μαίνεταί γε. Ag. 908. εἰδώς γ' εὖ. Eum. 413. σέβουσαί γε. Suppl. 334. καὶ δυστυχούντων γε. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γε. Pers. 258. καὶ μὴν παρών γε. Pers. 784. παυροί γε πολλῶν. Pers. 962.

βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Sept. 520. οὐ μὴν ἀνέμπαστός γε. Pers. 222. ἀλλὰ μὴν εὔνους γε. Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά. Ag. 604. εὖ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος. Ag. 913. ὁ δ' ἀφθόνητός γε. Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γε. Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε. Choeph. 766. κακός γε μάντις. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν. Pers. 254. πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα. Prom. 335. πολλῷ γ' ἄμεινον. Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντός. Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἤ. Pers. 205. οὐδὲν ἄλλο γ' ἤ. Prom. 1067. οὐ γάρ δήπου τοῦτό γε. Pers. 724. τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις. Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι. Pers. 256. ὅδε γέ τις αἰών. Prom. 906. ὅδε γ' ὁ πόλεμος. Prom. 60. ἤδη γ' ὠλένη. Choeph. 4. τάδε γε. Eum. 850. τῇδέ γε. Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γε. Prom. 1055. ἐμέ γ' οὐ θανατώσει. Prom. 1060. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γε. Sept. 1054. σύ γε μήν. Pers. 206. ταῦτ' ἐμοί γε δείματ' ἐστί. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δή. Ag. 861. ἐμοί γε μὲν δή. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δή. Suppl. 337. βαρέα σύ γ' εἶπας. Prom. 950. πρὸς ὧν γε. Sept. 615. οἷας γ' ἀρᾶται. Sept. 1039. πρίν γε. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν. Sept. 988. καὶ πρόσω γ' ἐμοί. Ag. 1214. ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν. Ag. 1227. ἄγαν γε. Ag. 1641. πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει. Ag. 1644. ἅλις γε. Ag. 1323. ὅπως τάχιστά γε. Choeph. 130. νῦν γέ πως. Choeph. 1040. ἀλλ' εὖ γε πράξας. Eum. 568. καὶ δεῦρό γ' ἀεί. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε. Suppl. 734. καλῶς γε. Prom. 698. πρό γε στενάζεις. — antepositum ei vocabulo, ad quod pertinet. Prom. 162. δίχα γε Διός. Prom. 625. Sept. 247. πρός γε τούτοις. Choeph. 413. πρός γε τῶν τεκομένων. — in respondendo, ita ut affirmet et novi aliquid addat. Prom. 254. 516. 748. 770. 776. 933. Pers. 240. 786. Ag. 527. Suppl. 293. 808. — γε μὴν Prom. 873. Sept. 1054. Ag. 1351. Choeph. 957. Eum. 51. καίτοι γε μὴν Eum. 811. γε μέντοι Sept. 698. 1035. Pers. 378. Ag. 912. Eum. 561. Suppl. 342. Fragm. 244. γε μὲν δὴ Sept. 569. Ag. 647. 861. 1186. Eum. 397. Suppl. 238. 270. Fragm. 331. γ' ἄρα Choeph. 110. 219. (si haec vera est lectio.) γ' οὖν Eum. 248. γε sequente δέ Sept. 1054. Pers. 164. 206. 472. ἀλλὰ μὴν — γε Pers. 222. δέ γε Sept. 264. Choeph. 483. 908. Suppl. 727. 1042. εἴπερ γε Choeph. 196. Suppl. 339. εἴπερ — γε Ag. 1222. Choeph. 221. 492. ἤ — γε Ag. 1034. 1086. Pers. 256. καὶ μὴν — γε Prom. 984. 987. Sept. 227. Pers. 238. 954. Ag. 1161. 1227. Choeph. 203. μέντοι — γε Ag. 917. μήπω γε. Prom 634. οὐκ ἄν γε Ag. 331. οὐ μὴν — γε Prom. 268. Sept 520. Ag. 1252.

Γεγωνεῖν dicere, narrare. Prom. 521. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Prom. 660. ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 822. εἰ μέν τι

τῆσδε λοιπὸν ἢ πεφασμένον ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 992. προστρίψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε. — Prom. 193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 786. τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην.

Γεγωνίσκειν narrare. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

Γεγωνὸς magna voce prolatus. Sept. 425. πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.

Γείνασθαι parere. Eum. 706. μητὴρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο. Suppl. 576. γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ. Arm. iud. 162. ἥ σ' ἐγείνατο. — Sept. 733. ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ.

Γειτονεῖν vicinum esse. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν. Suppl. 761. νέφεσσι γειτονῶν Διός.

Γείτων vicinus. Sept. 468. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων. Sept. 484. Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις, πύλαισι γείτων. Pers. 67. εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. — Ag. 976. νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Sept. 270. γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος.

Γελᾶν ridere. Choeph. 220. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. Eum. 530. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ.

Γέλασμα cachinnus. Prom. 190. ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα.

Γέλως risus. Choeph. 441. ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη. Eum. 727. ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα.

Γελωτοποιός ridiculus. Arg. 15. βέλος γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐράνην.

Γέμειν refertum esse. Ag. 699. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων. Ag. 984. πρόπας δόμος πημονῆς γέμων ἄγαν. — cum dat. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι.

Γεμίζειν implere. Ag. 431. ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους.

Γέμος res, qua quid impletum est, fartum. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος, πρέπουσ' ἔχοντες.

Γενεή genus, familia. Sept. 933. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν. Sept. 1061. καὶ γὰρ γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος. Pers. 80. χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φώς. Ag. 1553. ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι. — *gens.* Pers. 876. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.

Γενέθλιος procreans. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου. — *natalis.* Eum. 7. γενέθλιον δόσιν. — *a parentibus proficiscens.* Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον; — *gentilis.* Sept. 621. καὶ θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γῆς.

Γένεθλον progenies. Ag. 758. βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ', Ἀτρέως γένεθλον. Ag. 888. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Choeph. 256. αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας. — *origo.* Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν.

Γενειάς barba. Pers. 308. πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα. — *mentum.* Glauc. 25. δαυλὸς δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Γένειον barba. Sept. 648. ἐν γενείων

συλλογῇ τριχώματος. Pers. 1018. γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

Γενέτης generis tutor. Suppl. 73. θεοὶ γενέται.

Γέννα genus. Prom. 164. δάμναται οὐρανίαν γένναν. Prom. 776. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ᾽ ἄλλαισιν γοναῖς. Prom. 855. πέμπτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις. Pers. 896. γέννᾳ γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμαν. Pers. 908. πόλεως γέννας πενθητῆρος. Ag. 1456. τὸν τριπάχυιον δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων. — origo. Prom. 894. τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων. Ag. 738. σφετέρᾳ μεγαλυνομένων. Ag. 738. σφετέρᾳ δ᾽ εἰκότα γέννᾳ.— proles. Sept. 730. θνήσκοντα γέννας ἄτερ. Choeph. 245. ἰδοῦ δὲ γένναν εὔνιν αἰετοῦ πατρός. Ag. 118. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν.

Γεννᾶν parere. Suppl. 47. Ἔπαφόν τ᾽ ἐγέννασε.

Γενναῖος liberalis, nobilis. Ag. 600. γυναικὶ γενναίᾳ. Ag. 1278. ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων. Eum. 595. ἄνδρα γενναῖον. Orith. 267. τὸ γενναῖον μέλος.

Γενναίως liberaliter. Ag. 1171. ὄρκος, πῆγμα γενναίως παγέν.

Γέννημα procreatio. Prom. 852. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον.

Γεννήτωρ parens. Suppl. 203. Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.

Γένος genus. Prom. 232. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν. Prom. 549. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος. Prom. 560. τίς γῆ; τί γένος; Prom. 671. κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος. Prom. 871. αὕτη κατ᾽ Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. Sept. 127. Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ. Sept. 218. οὔτι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 238. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Sept. 466. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα τοῦ Σπαρτῶν γένους. Sept. 586. ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει. Sept. 636. ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος. Sept. 673. πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Sept. 783. Οἰδίπου γένει. Sept. 795. δύσποτμον γένος. Sept. 815. γένεος Οἰδίπου τ᾽ Ἀρά. Sept. 934. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. Sept. 969. τάλαν γένος. Sept. 1048. Οἰδιπόδα γένος. Pers. 142. τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον. Pers. 181. κασιγνήτα γένους ταὐτοῦ. Pers. 316. Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν ταγός, γένος Λυρναῖος. Pers. 426. πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 508. παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 974. δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. Ag. 664. οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος. Ag. 733. ἐκ δ᾽ ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 1088. στάσις δ᾽ ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. Ag. 1547. κεκόλληται γένος προσάψαι. Ag. 1579. βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾷς, γένει. Ag. 1584. πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Choeph. 285. ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν. Eum. 58. ἥτις αἶα τοῦτ᾽ ἐπεύχεται γένος τρέφουσ᾽ ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνον. Eum. 388. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ᾽ ἀπένθητον γένος. Suppl. 16. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον.

Suppl. 146. μελανθὲς ἡλιόκτυπον γένος. Suppl. 198. τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. Suppl. 222. ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο. Suppl. 271. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα. Suppl. 275. ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος. Suppl. 318. εἰδὼς δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένος. Suppl. 492. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὁμοῖον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. Suppl. 528. παλαίφατον ἁμέτερον γένος φιλίας προγόνου γυναικός. Suppl. 547. Παμφύλων τε γένη. Suppl. 579. φυσίζοον γένος. Suppl. 583. τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. Suppl. 588. γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων. Suppl. 626. εὐκταῖα γένει χεούσας. Suppl. 797. γένος γὰρ Αἰγύπτιον. Penel. 173. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον. Psychag. 258. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν. Fragm. 299. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι. Fragm. 404. μελανοστέρφων γένος. — *cognatio*. Prom. 290. χωρίς τε γένος. Suppl. 383. φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι.— *origo*. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα. Eum. 415. λέξας δὲ χώραν καὶ γένος. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει. Suppl. 531. δι' ἅ τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. — *progenies*. Sept. 789. Οἰδίπου γένος. Suppl. 722. Αἰγύπτου γένος. Suppl. 330. Αἰγύπτου γένει.

Γένυς maxilla. Sept. 115. διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων κινύρονται φόνον χαλινοί.

Γεραιός aetate provectus, senex, Pers. 152 μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 257. ἦ μακρόβιοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς. Pers. 668. Πέρσαι γεραιοί. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι. Pers. 818. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Suppl. 475. πατὴρ γεραιὲ τῶνδε παρθένων. — Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ. — *antiquus*. Ag. 693. Πριάμου πόλις γεραιά.

Γεραρός senex. Ag. 704. εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον. Suppl. 653. καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι.

Γέρας honor, insigne. Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 82. θεῶν γέρα συλῶν. Prom. 107. θνητοῖς γὰρ γέρα πορών. Prom. 229. δαίμοσιν νέμει γέρα ἄλλοισιν ἄλλα. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα τίς ἄλλος — διώρισεν; Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Choeph. 255. πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας; Eum. 200. κόμπασον γέρας καλόν. Eum. 372. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν. Suppl. 964. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.

Γεραφρονεῖν senili animo et prudentia esse. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν.

Γέρων senex. Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν. Pers. 574. δυρόμενοι γέροντες. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων. Ag. 819. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες — παῖδες γερόντων. Ag. 570. ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 1602. γνώσῃ, γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες. Suppl. 174.

ξὸν φρονοῦντι δ' ἤπατε πιστῷ γέροντι. Suppl. 756. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέροντα. Suppl. 839. ἅγιος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθρείας, γέρον. Fragm. 284. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Fragm. 378. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής. Fragm. 381. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κώδωνοσπάδους λιγροῦ γέροντος. — priscus. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Fragm. 316. ὡς λέγει γέρον γράμμα.

Γεύεσθαι gustare. Ag. 1195. ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Iaculatr. 219. ἥτις ἀνδρὸς ἦ γεγευμένη. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 24. καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας.

Γέφυρα pons. Pers. 722. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.

Γῆ terra. Prom. 90. παμμῆτόρ τε γῆ. Prom. 152. ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἅιδου. Prom. 415. γᾶς ἔσχατον τόπον. Prom. 413. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι. Prom. 432. ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς. Prom. 560. τίς γῆ; τί γένος; Prom. 564. ὅπῃ γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Prom. 669. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Prom. 685. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τρίαιναν. Sept. 16. τέκνοις τε γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ. Sept. 74. ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν. Sept. 101. προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν τεὰν γᾶν; Sept. 151. γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες. Sept. 343. ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις. Sept. 549. εἴθε γὰρ θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ. Sept. 610. γᾶς πρὸς ἱππιμόλους. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γῆς. Sept. 930. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. Sept. 999. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς. Pers. 169. γῆς ἄνασσα τῆσδε. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Pers. 216. χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 226. θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις. Pers. 218. γῆς ἔνερθεν. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 262. γᾶς ἀπ' Ἀσίδος. Pers. 311. σκληρᾶς μέτοικος γῆς. Pers. 480. γῆς Ἀχαιΐδος πέδον. Pers. 526. γῇ τε καὶ φθιτοῖς. Pers. 574. ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν. Pers. 580. ἐς γᾶν προπιτνοῦντες. Pers. 616. θαλάμους ὑπὸ γῆς. Pers. 664. πᾶσα γᾶ σᾷ τᾷδε. Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει. Pers. 795. γῆν μολόντες Ἑλλάδα. Pers. 803. πρὸς γῇ Πλαταιῶν. Pers. 825. γῆς ὑπὸ ζόφον. Pers. 857. τᾷδε γᾷ προσήμεναι. Pers. 896. γᾷ τε πατρῴᾳ. Pers. 886. γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν. Ag. 330. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης γῆς. Ag. 441. θήκας Ἰλιάδος γᾶς. Ag. 526. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς. Ag. 531. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς. Ag. 605. τῆσδε γῆς φίλον κράτος. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 990. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσόν. Ag. 1255. τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Ag. 1393. ἐκ γῆς τῆσδε. Ag. 1519. ἰὼ γᾶ, γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω. Ag. 1561. ἄνωθεν γῆς. Ag. 1565. ἄρχων τῆσδε γῆς. Choeph. 123. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε. Choeph. 39. τοὺς γᾶς νέρθεν. Choeph. 123. τοὺς γῆς ἔνερ-

θε δαίμονας. Choeph. 146. σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ δίκῃ νικηφόρῳ. Choeph. 276. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα. Choeph. 347. τάφον διαποντίου γᾶς. Choeph. 371. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος. Choeph. 533. εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει. Choeph. 1038. τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Eum. 159. γᾶς ὀμφαλόν. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγών. Eum. 280. αὐτόν τε καὶ γῆν. Eum. 324. ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. Eum. 352. τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν. Eum. 376. ἀπὸ Σκαμάνδρου γῆν καταφθατουμένη. Eum. 395. γῆς ὕπαι. Eum. 676. φρούρημα γῆς. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον. Eum. 751. 778. ἐν γᾷ τᾷδε. Eum. 767. τῇ γῇ τῇδε. Eum. 802. 833. κατὰ γᾶν οἰκεῖν. Eum. 814. γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε. Eum. 948. καὶ γῆν καὶ πόλιν. Eum. 961. κατὰ γῆς σύμεναι. Eum. 989. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν. Eum. 992. εὐθύφρονες γᾷ. Suppl. 23. ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ. Suppl. 71. Ἀερίας ἀπὸ γᾶς. Suppl. 181. τῆσδε γῆς ἀρχηγέται. Suppl. 248. τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. Suppl. 305. τοίγαρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν. Suppl. 312. τῆσδε γῆς καρπουμένη. Suppl. 532. γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. Suppl. 560. οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 604. μετοικεῖν τῆσδε γῆς. Suppl. 648. πέδον γᾶς. Suppl. 659. ἐφόρους γᾶς. Suppl. 672. Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ. Suppl. 685. θεοὺς, δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν. Suppl. 747. ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. Suppl. 757. ἰὼ γᾶ βοῦνι. Suppl. 814. ναῖ κὰν γᾷ. Suppl. 855. λύμασιν ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκει. Suppl. 930. τῆσδε γῆς οἰκήτορας. Fragm. 299. Αἰθιοπίδος γῆς. Fragm. 304. Ζεύς ἐστιν αἰθὴρ, Ζεὺς δὲ γῆ.

Γῆ Tellus. Sept. 69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες. Suppl. 867. 876. μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ. Suppl. 301. τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς κατέκτανε. Suppl. 869. 878. Γᾶς παῖ Ζεῦ.

Γηγενής terrigena. Prom. 351. τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων. Prom. 567. εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς. Prom. 680. βουκόλος δὲ γηγενὴς ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος. Suppl. 247. τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος Ἶνις Πελασγός.

Γῆθεν ex terra. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου. Sept. 229. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλουμένων.

Γηθεῖν laetari. Choeph. 761. ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί. l. d.

Γηραίνειν senescere. Choeph. 895. νῦν δὲ γηράναι θέλω.

Γηραιός senex. Pers. 840. ὁ γηραιὸς, παντάρκης, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεύς. Suppl. 601. γηραιᾷ φρενί.

Γηραλέος senex. Pers. 167. Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.

Γῆρας senectus. Ag. 1604. δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες δύαι. Dan. 34. καθαίρομαι γῆρας. Fragm. 289. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον. — Sept. 664. οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος *nunquam senescit hoc piaculum, expiari non potest.*

Γηράσκειν ad senectutem adducere. Prom. 983. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. Eum. 276.

χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Suppl. 871. *οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ.*

Γηρύεσθαι loqui. Prom. 78. *ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται.* Suppl. 455. *τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ;*

Γήρυμα vox. Eum. 539. *σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ.*

Γηρυών nom. propr. Ag. 844. *τρισώματος τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος.*

Γίγας gigas. Sept. 406. *γίγας ὅδ' ἄλλος.* Ag. 677. *Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.*

Γίνεσθαι fieri. Prom. 319. *τοιαῦτα — τἀπίχειρα γίνεται.* Sept. 361. *οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά.* Sept. 380. *οὐδ' ἱλεοποιὰ γίνεται τὰ σήματα.* Sept. 421. *ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος.* Pers. 694. *πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς.* Ag. 609. *οὐκ ἄφραστα γίνεται τάδε.* Eum. 131. *τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται.* Eum. 207. *ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα.* Eum. 720. *γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα.* Suppl. 471. *πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν;* Suppl. 774. *πρὸς ὃν — γίνεται χιών.* Suppl. 914. *πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν.* Eum. 329. *γινομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη.* Sept. 129. *ὅθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν.* Choeph. 373. *παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.* Prom. 1005. *θηλύνους γενήσομαι.* Eum. 66. *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.* Sept. 141. *τί γενήσεται;* Sept. 568. *πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;* Sept. 1036. *ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.* Suppl. 444. *ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται.* Pers. 897. *κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.* Sept. 761. *ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο.* Eum. 71. *κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντο.* Sept. 279. *τί γένωμαι;* Ag. 205. *πῶς λιπόναυς γένωμαι;* Eum. 757. 784. *τί ῥέξω; γένωμαι;* Suppl. 330. *ὡς μὴ γένωμαι δμωΐς.* Sept. 659. *μὴ — γένῃ ὀργὴν ὅμοιος.* Eum. 74. *μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.* Suppl. 198. *μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.* Pers. 738. *δέδοικα πολὺς πλούτου πόνος οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.* Ag. 1632. *ὅπως — ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.* Suppl. 353. *μηδὲ — νεῖκος γένηται.* Prom. 463. *ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνται.* Prom. 907. *οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.* Suppl. 387. *μήποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος.* Suppl. 760. *μέλας γενοίμαν καπνός.* Choeph. 697. *οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.* Sept. 5. *ὃ μὴ γένοιτο.* Sept. 9. *ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο.* Sept. 384. *τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοια τινί.* Sept. 387. *σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε γένοιτ' ἂν — ἐπώνυμον.* Sept. 502. *σωτὴρ γένοιτο Ζεύς.* Sept. 508. *οὕτως γένοιτο.* Pers. 208. *θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.* Pers. 230. *πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.* Pers. 430. *τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;* Ag. 20. *εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγή.* Ag. 34. *γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι χερί.* Ag. 243. *ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις* l. d. Ag. 256. *εὐάγγελος — ἴσως γένοιτο.* Ag. 348. *ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων*

γένοιτ' ἄν. Ag. 660. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Ag. 1172. πῶς ἂν ὅρκος — παιώνιον γένοιτο; Ag. 1222. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. Ag. 1489. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 380. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι. Choeph. 391. πιστὰ γένοιτο χώρᾳ. Choeph. 545. γένοιτο δ' οὕτως. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Choeph. 829. γένοιτ' ἂν ἄχθος. Choeph. 1000. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος. Eum. 274. πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Eum. 288. ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. Eum. 522. πανώλεθρος δ' οὔ ποτ' ἂν γένοιτο. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 640. ὅπως γένοιτο πιστός. Suppl. 225. πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν; Suppl. 440. γένοιτ' ἂν ἄλλα. Suppl. 442. γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ. Suppl. 752. οὔτἂν γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ καλή. Suppl. 773. πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος. Suppl. 1033. τὸ γένοιτ' ἄν. Salam. 200. ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος. Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον; Sept. 20. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. Sept. 121. ῥυσίπολις γενοῦ. Sept. 131. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ. Ag. 99. παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Choeph. 231. ἴκελος γενοῦ. Choeph. 244. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ. Choeph. 453. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. Suppl. 413. γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος. Suppl. 530. γενοῦ πολυμνήστωρ, ἐφάπτορ Ἰοῦς. Fragm. 376. γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής. Ag. 844. εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος. Suppl. 522. ποθοῦν τε καὶ γενέσθω. Sept. 76. γένεσθε δ' ἀλκή. Pers. 167. σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε. Choeph. 84. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Prom. 484. ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Sept. 623. ἀποπτῆναι λεπτὸν τῶν ὢν γενέσθαι. Pers. 214. τά τ' ἀγάθ' ἐντελῆ γενέσθαι. Ag. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Ag. 1503. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Choeph. 139. σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 691. πεδνῶν ὅπατε πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Eum. 702. δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μέσου. Suppl. 289. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Fragm. 442. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα.

Γιγνώσκειν intelligere, noscere. Prom. 377. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι; Prom. 309. γίγνωσκε σαυτόν. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 51. ἔγνωκα, τοῖσδε κοὐδὲν

ἀντισπαστὸν ἔχω. Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμα. Ag. 781. γνώσῃ δὲ — τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 1390. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1602. γνώσῃ γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρύ. Ag. 1632. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Ag. 1077. ἤκασεν δ' ἔγνων. Choeph. 768. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. — statuere, decernere. Niob. 144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι, τίνα πέμπειν δοκεῖς. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν. — condemnare. Suppl. 7. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.

Γλυκὺς dulcis, iucundus. Prom. 682. μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκύ, τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς. Ag. 1119. γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ.

Γλῶσσα lingua. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Prom. 319. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 888. γλώσσης ἀκρατής. Prom. 891. γλώσσῃ διεμυθολόγησεν. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Sept. 421. ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Sept. 538. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά. Pers. 399. Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Pers. 583. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 623. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ γλώσσῃ μιαίνειν. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχῃ νέμων. Ag. 1000. προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνουν. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Ag. 1647. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι. Choeph. 557. γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον. Eum. 929. ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ. Eum. 943. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκειν. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Suppl. 927. σαφῶς δ' ἀκούσεις ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν. Xantr. 155. κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. — Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες causas, quae non inani verborum sono nitebantur. — Choeph. 264. γλώσσης χάριν linguae indulgendo, garriendi causa. — sermo, verbum. Choeph. 307. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω.

Γλώσσημα lingua hastae, cuspis. Nereid. 141. κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.

Γνάθος dens. Phin. 238. ψευδόδει-

πνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤ-ῥοίζουν. Prom. 368. ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις. Choeph. 322. πυρὸς μαλερὰ γνάθος. Choeph. 278. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. — *acies.* Prom. 64. ἀδαμαντίνου σφηνὸς αὐθάδη γνάθον. — *fauces.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος.

Γνάμπτειν *flectere.* Prom. 997. γνάμψει γάρ οὐδὲν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι.

Γνάπτειν *vellicare.* Pers. 568. γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ.

Γναφεύς *fullo.* Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν ἐξέτην τέλος.

Γνῶμα *sententia.* Ag. 1325. τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν.

Γνώμη *sententia.* Pers. 384. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν γνώμης ἀποσφαλεῖσιν. Ag. 905. 906. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 1321. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω. Ag. 1454. ὤρθωσας στόματος γνώμην. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν. Eum. 644. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. — *mens, intelligentia.* Prom. 454. ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον. Prom. 890. ἦ σοφὸς, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε. Eum. 720. γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίνεται μέγα. Fragm. 273. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων. — *voluntas, consilium.* Prom. 287. τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. Prom. 525. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς. Prom. 542. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 1005. Διὸς γνώμην φοβηθείς. — *consilium, placitum.* Prom. 869. γνωμαῖν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται. Pers. 710. γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

Γνώμων *interpres.* Ag. 1101. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος εἶναι.

Γνωρίζειν *indicare, notum reddere.* Prom. 485. κληδόνας τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς.

Γνωστός *notus.* Choeph. 691. ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι.

Γοᾶσθαι *ejulare.* Pers. 1029. γοᾶσθ' ἀβροβάται. — *deplorari.* Choeph. 623. γοᾶται δὲ δήποθεν κατάπτυστον.

Γόεδνος *miserabilis.* Pers. 1014. 1020. ἄκρυγδ' ἄκριγδα μάλα γόεδνα. Suppl. 69. γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι. Suppl. 191. αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ ταχεῖ' ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. — *ejulans.* Pers. 996. δαίνομαι γόεδνος ὤν.

Γοερός *miserabilis.* Ag. 1149. πάθη γοερὰ θανατοφόρα.

Γόης *plorator.* Choeph. 809. κρέκτον γοήτων νόμον μεθήσομεν.

Γόμος *onus navis, opum copia.* Suppl. 439. μέγ' ἐμπλήσας γόμον l. d.

Γομφόδετος *clavis compactus.* Suppl. 826. γομφοδέτῳ τε δορεὶ διώλου.

Γόμφος *clavus.* Sept. 524. Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανευμένην γόμφοις ἐνώμα.

Γομφοῦν *clavis figere.* Suppl. 435. καὶ γεγόμφωται, σκάφος στρεβλαῖσι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Γονή genus. Prom. 778. τρίτος γε γέννας πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν. — *soboles.* Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων; Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταυρῶν γονάς.

Γονίας. Choeph. 1063. τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη l. d.

Γόνος. *proles.* Choeph. 251. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω, ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον. Choeph. 495. οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Suppl. 308. καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον. Eum. 906. l. c. — *procreatio.* Suppl. 163. τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ.

Γόνυ genu. Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ. Prom. 396. ἄσμενος δὲ τἂν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ. Pers. 894. Ἀσία δὲ χθὼν — αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. Ag. 64. γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.

Γόος gemitus. Sept. 639. μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος. Sept. 899. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων. Sept. 947. ἴτω γόος. Pers. 910. κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν. Ag. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν. Ag. 1420. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Choeph. γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις. Choeph. 327. γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν. Choeph. 442. χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον. Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξει. Sept. 836. γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Sept. 950. μαίνεται γόοισι φρήν. Pers. 537. πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Pers. 573. ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις. Pers. 683. σοῖς γόοις κεκλημένος. Pers. 691. κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων. Pers. 1007. ἐπορθίαζε νῦν γόοις. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 1049. τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Suppl. 109. ζῶσα γόοις με τιμῶ.

Γόργειος Gorgoneus. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.

Γοργόνειος Gorgoneus. Prom. 795. πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης.

Γοργός torvus. Sept. 519. γοργὸν δ' ἄμμ' ἔχων προσίσταται.

Γοργόνες Gorgones. Prom. 801. δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς. Choeph. 1044. αἵδε Γοργόνων δίκην φαιοχίτωνες. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω.

Γοργῶπις nom. propr. Ag. 293. λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος.

Γοργωπός torvis oculis fulgens. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.

Γοῦν certe, saltem. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεσθα; Philoct. 228. εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Γραῖος senilis. Eum. 69. αἱ κατάπτυστοι κόραι, γραῖαι παλαιαὶ παῖδες. Eum. 145. νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. — Ag.

286. *γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.*

Γράμμα littera. Prom. 458. *γραμμάτων τε συνθέσεις.* Sept. 416. *χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι.* Sept. 450. *βοᾷ δὲ χρυσοῖς γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς.* Sept. 628. *ὡς τὰ γράμματα λέγει.* Sept. 642. *εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα.* — *scriptura.* Fragm. 316. *ὡς λέγει γέρων γράμμα.*

Γραμματεύς lector. Fragm. 376. *γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.*

Γραῦς anus. Eum. 38. *δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν.*

Γράφειν scribere. Choeph. 443. *τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου.* Suppl. 969. *καὶ ταῦτα μὲν γράφεσθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.* Suppl. 690. *τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.* — *notare.* Ag. 775. *πάρτ' ἀπομνύουσ' ἧσθαι γεγραμμένος οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων.* — *pingere.* Eum. 50. *εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας.*

Γραφή pictura. Ag. 233. *πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς.* Ag. 1302. *βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.* Choeph. 230. *ὡς δὲ θηρίων γραφήν.*

Γρυπαίετος Fragm. 446.

Γρύψ grype. Prom. 806. *ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας γρῦπας φυλάξαι.*

Γύα arvum. Prom. 369. *τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας.* Prom. 710. *στεῖχ' ἀνηρότους γύας.* Prom. sol. 184, 5. *αὐτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.*

Γύαλον campus. Suppl. 545. *περᾷ δὲ Τευθράντος ἄστυ Μυσῶν Λύδιά τε γύαλα.*

Γυιοβαρής membra gravans. Ag. 63. *πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ.*

Γυῖον membrum. Pers. 877. *λέλυνται γὰρ ἐμοὶ γυίων ῥώμη.* Suppl. 701. *πρέπουσι δ' ἄνδρες νηΐοι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.*

Γυιοπέδη compes. Prom. 168. *κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου.*

Γυμνάζειν exercere. Prom. 588. *ἅδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασιν.* Ag. 526. *ἴρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;* Prom. 594. *τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους Ἥρᾳ στυγητὸς πρὸς βίαν γυμνάζεται.*

Γυμνός nudus. Sept. 614. *γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον.* — *orbus.* Pers. 995. *γυμνὸς εἰμὶ προπομπῶν.*

Γυμνοῦν destringere ensem. Sept. 606. *οὐ βραδύνεται παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.*

Γυναικεῖος muliebris. Sept. 170. *τῷ γυναικείῳ γένει.* Ag. 580. *γυναικείῳ νόμῳ.* Choeph. 36. *γυναικείοισιν ἐν δώμασιν.* Choeph. 621. *γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν.* Choeph. 865. *γυναικείας πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε.* Eum. 818. *παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων.* Suppl. 279. *ἐν γυναικείοις τύποις.*

Γυναικόβουλος a muliere excogitatus. Choeph. 617. *γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν.*

Γυναικοκήρυκτος a muliere pervulgatus. Ag. 474. *ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος.*

Γυναικομίμος mulieres imitans. Prom. 1007. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.*

Γυναικοπληθής *mulieribus constans.* Pers. 124. γυναικοπληθὴς ὅμιλος.

Γυναικόποινος *mulierem ulciscens.* Ag. 218. γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν.

Γυνή *mulier.* Prom. 864. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε. Sept. 182. μὴ γυνὴ βουλευέτω. Sept. 627. ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. Sept. 1029. κατασκαφὰς ἐγώ, γυνή περ οὖσα, τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 1291. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ. Ag. 1628. ἀλλά σοι γυνὴ χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων ἔκτεινε. Choeph. 45. δύσθεος γυνά. Choeph. 518. χοὰς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. Choeph. 653. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνὴ τόπαρχος. Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται; Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. Ag. 62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις. Ag. 391. κλοπαῖσι γυναικός. Ag. 436. ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. Ag. 470. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει. Ag. 579. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 797. γυναικὸς οὕνεκα πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος. Ag. 892. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε. Ag. 914. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. Ag. 1374. παρέξαθί μοι γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος. Ag. 1413. κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος. Ag. 1428 s. πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί· πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον. Ag. 1619. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός. Choeph. 382. ἀνδρὸς θεινομένου γυναικός τ' ὀλλυμένας. Eum. 202. γυναικός, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Eum. 587. οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως κάρα. Eum. 597. καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Eum. 709. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμᾶσθαι μόρον. Suppl. 528. γένος φιλίας προγόνου γυναικός. Suppl. 565. τὰν μὲν βοός, τὰν δ' αὖ γυναικός. [illegible] 210. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. Ag. 588. εἰ γὰρ γυναικὶ τοῦτον φέγγος ἥδιον δρακεῖν. Ag. 600. οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν. Eum. 208. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρσιμος. Ag. 825. τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα ἧσθαι. Suppl. 295. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. Ag. 308. θεοῖς μὲν εὐθύς, ὦ γύναι, προσεύξομαι. Ag. 242. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 1269. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Ag. 1290. τί κακόν, ὦ γύναι. Ag. 1608. γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον οἰκουρός. Sept. 207. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γύνη, σωτῆρος. Pers. 177. ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε — εἰς ὄψιν μολεῖν. Choeph. 302. δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν. Helad. in Bekk. Anecd. p. 846, 10. Ἀδριηναί τε γυναῖκες χρόνιον ἕξουσι γόον. Sept. 238. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Sept. 910. πρὸ πασῶν γυναικῶν. Ag. 1449. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις. Choeph. 14. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει γυναι-

κῶν; Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή. Choeph. 588. γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων. Choeph. 832. ἢ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι. Eum. 47. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Eum. 981. εὐκλεὴς λόχος παίδων, γυναικῶν. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν. Suppl. 453. τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών. Suppl. 635. ἀτιμάσαντες ἔριν γυναικῶν. Suppl. 661. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν. Suppl. 891. ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν; Suppl. 911. γυναικῶν ἀντιάνειρον στόλον. Suppl. 922. στόλον γυναικῶν. Suppl. 1037. ἅδε τελευτὰ προτέραν πέλοι γυναικῶν. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. Sept. 694. πείθου γυναιξί. Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Suppl. 277. Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε. Suppl. 1054. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. Iphig. 81. οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Choeph. 82. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 1044. δμωαὶ γυναῖκες. — *uxor.* Choeph. 88. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς. Ag. 1481. φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε. Ag. 251. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοισι εὕροι μολών. Pers. 152. χαῖρε Δαρείου γύναι. Pers. 615. βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις. Pers. 690. εὐγενὲς γύναι. Pers. 396. ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας.

Γύπιος *a vulturibus habitata.* Suppl. 777. γυπίας πέτρα.

Δ.

Δᾶ *Tellus.* Prom. 567. ἐλεῦ ὦ Δᾶ. Ag. 1042. 1046. ὀτοτοτοτοῖ ποποῖ Δᾶ. Eum. 805. 836. οἲ οἲ Δᾶ φεῦ.

Δαδάκης nom. propr. Pers. 296.

Δαῆναι *edoctum esse, intelligere.* Choeph. 595. φροντίσιν δαείς. Ag. 122. ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς.

Δαίδαλος *artificiosus.* Eum. 605. πεδήσας ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

Δαίειν *incendere.* Ag. 482. δαῖον φλόγα. Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. — *pascere.* Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσεις.

Δαΐζειν *scindere.* Choeph. 390. κάρανα δαΐξας. — *occidere.* Ag. 201. εἰ τέκνον δαΐξω. — *vastare.* Suppl. 664. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω, τάνδε πόλιν δαΐζων.

Δαϊκτὴρ *lacerans.* Sept. 899. δαϊκτὴρ γόος.

Δαΐκτωρ *lacerans, excrucians.* Suppl. 779. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ καρδίας γάμου κυρῆσαι.

Δαιμονᾶν *malo numine teneri.* Sept. 992. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ. Choeph. 559. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.

Δαιμόνιος *a numine missus.* Sept. 873. αἳ αἳ δαιμόνιοι, αἳ αἳ δ' ἀντιφόνων θανάτων Ἀραί. Pers. 573. δαιμόνι' ἄχη. Choeph. 93 l. c.

Δαίμων *Deus, Dea.* Sept. 505. τοῦ χθονίου δέμας δαίμονος. Pers. 633. δαίμονα μεγαυχῆ ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων. Pers. 612. τόν τε δαίμονα Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά. Sept. 102. ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον. Prom. 85. ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν. Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Eum. 921. δαίμονες ὀρθονόμοι. Sept. 92. βρέτη δαιμόνων. Sept. 193. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. Pers. 710. γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο. Pers. 797. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόρριζα. Pers. 966. ἰὼ ἰὼ δαίμονες. Ag. 175. δαιμόνων δέ που χάρις. Ag. 621. δαιμόνων κότῳ. Choeph. 212. τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 430. ἕκατι μὲν δαιμόνων. Eum. 23. δαιμόνων ἀναστροφή. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. Eum. 292. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων. Eum. 769. ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα l. d. Eum. 881. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Eum. 908. ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν. Suppl. 79. δαιμόνων σέβας. Suppl. 214. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι; Suppl. 477. βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων. Suppl. 674. τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391. E. οὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων. Niob. 147. μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ. Prom. 229. εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα. Prom. 492. ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Prom. 663. δαίμοσιν πράσσειν φίλα. Pers. 199. ἀποτρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι, πέλανον. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει. Choeph. 123. τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας. Eum. 145. νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω. Eum. 697. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας. Eum. 889. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας. Suppl. 870. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Sept. 157. ἰὼ φίλοι δαίμονες. Sept. 805. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοῦχοι δαίμονες. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί. Ag. 505. σεμνοί τε θᾶκοι δαίμονές τ' ἀντήλιοι. Eum. 970. πάντες οἱ κατὰ πτόλιν δαίμονές τε καὶ βροτοί. — *numen tutelare, propitium.* Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Pers. 593. ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ. — *numen hominibus mala mittens, fatum.* Sept. 687. δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός. Sept. 939. δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. Pers. 337. ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. Pers. 346. φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν. Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 875. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ. Pers. 885. οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν. Pers. 904. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί. Ag. 1148. δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνών. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Eum. 530. γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ. Ag. 1645. δαίμονος

χολῇ βαρείᾳ. Ag. 1648. δαίμονος πεπαρμένους. Choeph. 506. δαίμονος πεπραγμένα. Ag. 1315. ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι. Ag. 1550. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν ὅρκους θεμένη. Pers. 594. τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης. Ag. 746. δαίμονά τε τὸν ἄμαχον, ἀπόλεμον, ἀνίερον. Ag. 1456. τὸν τριπάχυιον δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων. Ag. 1461. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν. Pers. 484. ὦ στυγνὲ δαῖμον. Pers. 507. ὦ δυσπόνητε δαῖμον. Pers. 831. ὦ δαῖμον. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι. — fortuna. Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα. — pernicies. Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

Δάϊος hostilis, perniciosus. Prom. 352. δάϊον τέρας. Prom. 421. δάϊος στρατός. Sept. 132. στρατῷ δαΐῳ. Sept. 204. πυρὶ δαΐῳ. Pers. 252. ἄνια κακά, νεόκοτα καὶ δάϊα. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ, δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς — ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Eum. 154. μαστίκτορος δαΐου δαμίου. Suppl. 1050. γάμον δυσάνορα δάϊον. — hostis. Sept. 112. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. Sept. 260. λάφυρα δαΐων. Pers. 278. στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις. — perditus, miser. Pers. 274. Πέρσαις δάοις. Pers. 947. ὦ ὦ δαΐων.

Δαϊόφρων hostilis. Sept. 901. δαϊκτὴρ γόος, αὐτόστονος, αὐτοπήμων, δαϊόφρων.

Δαῖρα Proserpinae nomen. Psychag. 262.

Δαΐς pugna. Sept. 908. πολυφθόρους ἐν δαΐδι.

Δαίς epulae. Ag. 713. δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτιζοίατο.

Δαιταλεύς epulo. Prom. 1026. ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος.

Δακνάζεσθαι morderi, angi. Pers. 563. στένε καὶ δακνάζου.

Δάκνειν mordere. Prom. 1011. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Choeph. 984. σήπειν θιγοῦσ' ἂν μᾶλλον οὐ δεδηγμένον. — vulnerare. Sept. 381. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός. Choeph. 840. τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ. — animum mordere. Pers. 832. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς.

Δάκος bestia, monstrum. Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Sept. 540. θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα. Ag. 798. πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ' ἄν; Choeph. 523. νεογενὲς δάκος. Suppl. 263. μήνη καὶ δάκη l. d.

Δάκρυ lacryma. Prom. 641. ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων. Sept. 50. δάκρυ λείβοντες. Ag. 197. δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Choeph. 150. ἵετε δάκρυ καναχές. Pers. 531. καὶ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι. Ag. 1528. σὺν δάκρυσιν ἰάπτων.

Δακρύειν flere. Ag. 70. οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δακρύων. Ag. 1469. 1496. πῶς σε δακρύσω; Choeph.

79. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα.

Δάκρυμα *lacryma*. Pers. 131. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν.

Δακρυογόνος *lacrymas ciens*. Suppl. 665. δακρυογόνον Ἄρην.

Δάκρυον *lacryma*. Prom. 146. ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλη προσῆξε πλήρης δακρύων. Sept. 946. ἴτω δάκρυα. Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. Eum. 914. δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. Suppl. 573. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Δακρυοπετής *lacrymas ciens*. Suppl. 105. πάθεα μέλεα — δακρυοπετῆ.

Δακρυσίστακτος *lacrymis humens*. Prom. 398. δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος.

Δακρυτὸς *lacrymabilis*. Choeph. 234. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου.

Δακρυχέειν *lacrymas fundere*. Sept. 902. δακρυχέων ἐκ φρενός.

Δακτυλόδεικτος *digito monstratus, nobilis*. Ag. 1305. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων. Edon. 51 l. c.

Δακτυλότευκτος *digitis factus*. Edon. 51. βόμβυκας ἔχων τόρνου κάματον δακτυλότευκτον l. d.

Δαλὸς *titio*. Choeph. 600. καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.

Δαμάζειν, δαμάζεσθαι *domare, vincere*. Choeph. 321. φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος. Suppl. 861. ἀλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται. — Sept. 320. εὖτε πτόλις δαμασθῇ. Sept. 747. μὴ πόλις δαμασθῇ. Pers. 271. στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

Δάμαλις *iuvenca*. Suppl. 346. λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν.

Δαμᾶν *domare*. Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμη. Pers. 872. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. Prom. 424. ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις. Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. Prom. 863. θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων. Ag. 1426. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου. Ag. 1474. 1500. δολίῳ μόρῳ δαμεὶς. Choeph. 362. οὕτως δαμῆναι.

Δάμαρ *uxor*. Prom. 559. ἤγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. Prom. 769. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων; Prom. 836. ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ. Fragm. 327. Ἥρα τέλεια, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Δάμιος. Eum. 154. vid. δήμιος.

Δάμνασθαι *domare*. Prom. 164. δάμναται οὐρανίαν γένναν. — *domari*. Suppl. 882. ἰὼ πόλεως ἄγοι πρόμνοι, δάμναμαι.

Δαναοὶ *Graeci*. Ag. 66. Δαναοῖσιν Τρωσίν θ' ὁμοίως. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 1445. μία πολλὰς ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Myrmid. 115. δορυλυμάντους Δαναῶν μόχθους.

Δαναὸς nom. propr. Suppl. 11. Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος. Suppl. 316. Δαναὸς, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντόπαις. Suppl. 947. πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν. Suppl. 957. διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Δάπεδον *solum, campus*. Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Prom.

831. *ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα.*

Δάπτειν comedere, devorare. Prom. 368. *ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.* — *lacerare.* Suppl. 67. *δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.* — Prom. 435. *συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ.* Prom. 901. *εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν* l. c.

Δαρειάν Pers. 643. 653. 658.

Δαρειογενής ex Dario prognatus. Pers. 6. 141. *Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής.*

Δαρεῖος Pers. 152. 156. 160. 194. 217. 240. 546. 613. 643. 699. 773. 842.

Δαρόβιος diu vivens, aeternus. Sept. 506. *δαροβίοισι θεοῖσι.*

Δαρός diuturnus. Suppl. 54. *ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.* — *δαρόν diu.* Prom. 651. *τί παρθενεύῃ δαρόν;* Prom. 942. *δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.*

Δάσκιος umbrosus. Suppl. 87. *δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι.* Pers. 308. *πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.*

Δασμοφορεῖν tributum ferre. Pers. 578. *οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν.*

Δατήριος divisor. Sept. 693. *ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.*

Δατητής divisor. Sept. 926. *πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης.*

Δαυλιεύς Dauliensis. Choeph. 663. *ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων.*

Δαυλός hirsutus. Glauc. 25. *δαυλὸς δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.* — Suppl. 87. *δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι.*

Δαφνοφόρος laurum ferens. Suppl. 687. *δαφνοφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.*

Δαφοινός rubens. Choeph. 599. *καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.* — *cruentus.* Prom. 1024. *δαφοινὸς αἰετός.*

Δέ continuandae orationi inservit, ut ad particulae *καί* vim accedere videatur. Prom. 11. 22. 23. 26. 33. 35. 74. 109. 125. 132. 134. 135. 144. 150. 151. 180. 190. 198. 219. 239. 267. 283. 288. 293. 316. 366. 395. 398. 405. 429. 431. 452. 465. 471. 482. 503. 554. 481. 602. 605. 664. 666. 676. 677. 680. 683. 684. 711. 716. 719. 723. 731. 734. 735. 736. 741. 800. 809. 837. 841. 852. 855. 858. 861. 862. 867. 869. 881. 883. 884. 885. 887. 912. 928. 931. 960. 1021. 1022. 1023. 1027. 1048. 1050. 1084. 1085. 1086. 1087. 1090. Sept. 51. 60. 74. 76. 84. 114. 115. 117. 142. 143. 160. 161. 162. 176. 177. 181. 209. 270. 273. 308. 312. 315. 322. 323. 325. 327. 328. 329. 330. 333. 339. 341. 342. 345. 356. 360. 362. 364. 367. 371. 381. 394. 395. 396. 397. 401. 412. 414. 415. 416. 435. 443. 445. 447. 450. 465. 471. 473. 477. 479. 492. 499. 511. 516. 518. 519. 525. 527. 528. 529. 530. 546. 561. 601. 604. 605. 611. 624. 628. 629. 681. 692. 709. 726. 740. 744. 746. 750. 751. 767. 779. 795. 800. 824. 825. 828. 868. 882. 889. 891. 905. 920. 922. 925. 930. 933. 937. 941. 942. 943. 951. 953. 1049. Pers. 13. 41. 49. 52. 73. 81. 104. 108. 123. 130. 132. 157. 585. 186. 193. 194. 201. 202. 203. 205. 216. 248. 278. 288. 332. 372. 373. 383. 387. 390. 400. 401. 403. 406. 410. 411. 413.

414. 418. 449. 460. 487. 488. 499. 498. 529. 564. 566. 571. 572. 597. 636. 641. 756. 759. 760. 774. 791. 848. 869. 886. 893. 910. 987. 1015. 1017. 1021. Ag. 60. 78. 88. 92. 144. 175. 185. 220. 236. 273. 283. 287. 291. 293. 296. 392. 396. 403. 405. 407. 409. 426. 433. 438. 443. 444. 445. 446. 462. 480. 639. 650. 705. 714. 417. 719. 730. 733. 741. 749. 752. 762. 764. 765. 781. 792. 793. 801. 863. 865. 902. 935. 937. 948. 952. 961. 967. 1033. 1065. 1099. 1112. 1123. 1164. 1165. 1211. 1229. 1233. 1243. 1250. 1265. 1296. 1357. 1401. 1490. 1492. 1515. 1516. 1517. 1581. 1592. 1597. Choeph. 4. 19. 26. 27. 57. 79. 182. 183. 209. 229. 230. 231. 233. 241. 245. 260. 264. 280. 317. 323. 324. 325. 367. 373. 392. 393. 404. 407. 419. 421. 433. 434. 440. 444. 448. 451. 453. 458. 486. 502. 529. 535. 542. 544. 570. 591. 613. 623. 624. 625. 637. 638. 650. 746. 774. 779. 844. 883. 888. 927. 934. 936. 937. 954. 994. 1020. 1058. 1067. Eum. 12. 15. 17. 22. 24. 37. 52. 53. 54. 90. 126. 142. 145. 148. 183. 206. 239. 255. 259. 265. 296. 332. 528. 530. 533. 549. 558. 579. 604. 626. 655. 659. 686. 927. 931. 694. 996. Suppl. 4. 63. 69. 179. 199. 202. 219. 220. 224. 253. 255. 263. 324. 369. 374. 388. 464. 465. 491. 539. 544. 551. 573. 575. 590. 598. 618. 619. 631. 632. 649. 661. 667. 669. 671. 673. 675. 685. 700. 729. 731. 742. 762. 763. 766. 767. 768. 772. 781. 792. 795. 873. 892. 913. 946. 1001. 1002. 1006. 1011. 1016. 1019. 1021. 1024. Arg. 15. Glauc. 28. Dan. 36, 3. 4. 6. Edon. 61. Mys. 131. Niob. 147. Palam. 168. Prom. sol. 182, 1. 4. 6. 7. Philoct. 227. Fragm. 271, 3. 299, 6. — continuat orationem adiecta aliqua explicatione vel causa, ut particulae γάρ simile sit. Prom. 512. 820. 824. 953. 1016. Sept. 41. 76. 231. 408. 448. 490. 498. 552. 581. 766. Pers. 139. 692. Ag. 136. 801. 876. 936. 1081. 1471. 1497. 1641. Choeph. 499. 510. 698. 1055. Eum. 19. 62. 103. 188. 287. Suppl. 173. 187. 491. 638. 738. 972. 976. Iaculatr. 219. — orationem ita continuat, ut opponatur aliquid praecedentibus: *autem*. Prom. 11. 16. 40. 43. 79. 103. 152. 162. 209. 226. 231. 235. 259. 265. 311. 320. 334. 337. 373. 375. 381. 401. 440. 443. 538. 569. 623. 637. 654. 661. 686. 707. 757. 818. 826. 846. 877. 903. 940. 963. 1035. 1043. 1059. Sept. 10. 36. 62. 175. 208. 214. 216. 253. 264. 269. 389. 393. 407. 422. 426. 429. 454. 498. 508. 535. 536. 544. 573. 591. 602. 607. 632. 634. 640. 644. 663. 667. 690. 695. 732. 760. 772. 777. 782. 792. 802. 848. 966. 979. 987. 1001. 1008. 1017. 1026. 1036. 1043. 1044. 1055. 1064. Pers. 8. 33. 87. 93. 164. 176. 182. 207. 210. 212. 215. 219. 221. 224. 226. 237. 250. 255. 285. 286. 322. 343. 353. 357. 366. 369. 416. 421. 438. 445. 454. 457. 470. 474. 484. 492. 500. 505. 512. 513. 519. 533. 555. 556. 560. 568. 576. 587. 593. 613. 617. 670. 671. 672. 674. 677. 678. 701. 705. 707. 710. 715. 720. 725. 726. 730. 735. 740. 742. 752. 754. 761. 768. 800. 804. 818. 825. 832. 846. 985. 991. 995. 1009. Ag. 12. 20. 36. 37. 56. 67. 68.

72. 83. 120. 121. 137. 153. 154. 165. 167. 171. 191. 198. 211. 223. 230. 239. 240. 241. 243. 244. 252. 257. 281. 285. 305. 321. 329. 332. 336. 340. 343. 363. 364. 368. 375. 377. 379. 385. 440. 453. 455. 458. 464. 485. 498. 513. 517. 523. 525. 537. 539. 544. 549. 557. 559. 560. 571. 572. 580. 593. 609. 615. 624. 632. 641. 644. 653. 660. 662. 683. 692. 699. 709. 725. 735. 756. 769. 773. 790. 815. 825. 828. 878. 886. 897. 904. 913. 915. 928. 930. 944. 956. 963. 970. 990. 996. 1001. 1012. 1014. 1018. 1019. 1029. 1030. 1031. 1039. 1048. 1074. 1077. 1088. 1092. 1095. 1102. 1103. 1120. 1136. 1142. 1145. 1150. 1153. 1156. 1172. 1209. 1218. 1228. 1242. 1255. 1261. 1264. 1269. 1273. 1298. 1311. 1323. 1326. 1329. 1350. 1352. 1353. 1367. 1368. 1375. 1376. 1384. 1394. 1395. 1398. 1418. 1421. 1429. 1433. 1451. 1454. 1481. 1542. 1543. 1544. 1549. 1572. 1589. 1596. 1604. 1612. 1615. 1620. 1622. 1628. 1638. 1642. 1644. 1649. Choeph. 8. 46. 53. 59. 63. 69. 131. 134. 136. 145. 148. 154. 165. 190. 192. 201. 239. 247. 274. 303. 334. 338. 379. 385. 414. 429. 438. 450. 477. 481. 503. 505. 507. 512. 515. 528. 540. 546. 548. 556. 564. 572. 574. 576. 594. 614. 622. 680. 686. 642. 653. 661. 677. 679. 697. 702. 704. 705. 716. 720. 722. 729. 747. 750. 753. 754. 771. 777. 783. 799. 803. 805. 811. 824. 865. 867. 879. 882. 894. 895. 912. 920. 959. 963. 974. 985. 987. 1004. 1005. 1007. 1016. 1022. 1036. 1038. 1049. Eum. 4. 7. 8. 21. 46. 68. 71. 74. 87. 89. 95. 98. 100. 105. 111. 117. 120. 135. 150. 162. 215. 221. 223. 227. 236. 248. 251. 268. 274. 279. 306. 316. 324. 325. 330. 341. 355. 360. 371. 386. 391. 395. 411. 415. 425. 432. 453. 454. 459. 460. 463. 465. 473. 479. 483. 496. 504. 505. 522. 523. 548. 550. 552. 556. 564. 568. 576. 585. 611. 613. 620. 632. 637. 647. 649. 653. 660. 678. 689. 692. 705. 707. 708. 711. 720. 732. 742. 750. 754. 767. 777. 781. 793. 798. 812. 813. 820. 828. 847. 853. 854. 870. 873. 891. 898. 916. 923. 933. 955. 957. 964. 966. 972. 988. 991. 992. Suppl. 11. 15. 29. 33. 40. 45. 55. 56. 76. 77. 85. 90. 92. 97. 102. 113. 116. 122. 124. 130. 136. 139. 145. 155. 166. 169. 194. 203. 235. 244. 249. 257. 316. 318. 351. 356. 361. 363. 390. 393. 421. 433. 437. 444. 448. 449. 469. 473. 487. 509. 512. 517. 518. 533. 571. 593. 607. 622. 657. 659. 703. 707. 716. 724. 753. 756. 765. 789. 802. 840. 901. 916. 927. 929. 932. 938. 941. 952. 966. 974. 986. 987. 993. 1036. 1042. Prom. sol. 184, 1. Psychost. 264, 7. Fragm. 271, 5. 273. 279. 300, 9. 319, 1. 376. 412. 434. — praecedente particula *μὲν* Prom. 3. 14. 181. 198. 202. 238. 327. 498. 506. 622. 681. 784. 787. 804. 823. 830. 995. 1046. Sept. 5. 24. 172. 280. 405. 464. 486. 494. 685. 741. 797. 895. 1004. Pers. 19. 27. 153. 179. 183. 190. 197. 209. 294. 333. 334. 360. 381. 392. 405. 452. 476. 543. 553. 681. 687. 693. 718. 741. 788. Ag. 81. 101. 127. 143. 200. 275. 309. 386. 417. 423. 435. 494. 589. 586. 603. 627. 721. 738. 751. 779. 804. 822. 838. 843. 924. 1036. 1132. 1223.

1268. 1301. 1305. 1310. 1419. 1488. 1552. 1578. 1614. Choeph. 61. 133. 140. 274. 277. 310. 371. 409. 430. 447. 664. 738. 826. 835. 926. 1026. 1038. 1057. Eum. 2. 14. 86. 98. 165. 214. 385. 597. 555. 573. 590. 617. 914. 962. Suppl. 111. 195. 372. 399. 483. 500. 565. 693. 755. 936. 963. 988. 1041. Dan. 36, 2. Epig. 46, 2. Edon. 51. Fragm. 272, 2. 309, 7. — praecedente negatione, ut sit fere idem quod ἀλλά. Prom. 266. 313. 272. 321. 435. 450. 510. 634. 644. 1011. 1077. Sept. 15. 183. 609. 1015. Pers. 270. 646. 797. Ag. 378. 450. Choeph. 293. 562. Eum. 64. 79. 168. 395. 630. 939. Suppl. 204. 364. 926. 977. — in interrogatione. Prom. 67. 591. 745. 761. 768. 934. 935. Sept. 266. 795. 788. 834. Pers. 703. 779. 918. 919. 928. 930. 975. 976. Ag. 85. 264. 265. 269. 543. 969. 932. 1279. 1527. Choeph. 108. 121. 412. 872. Eum. 443. 563. 594. Suppl. 332. 773. 803. 894. 896. 1043. Philoct. 228. Fragm. 320. 322. — in respondendo. Choeph. 545. Eum. 975. Suppl. 219. — post repetitum vocabulum, quod antecesserat. Sept. 874. 895. 957. Pers. 395. 543. 544. 553. 847. 861. 987. Ag. 200. 494. 554. 1268. Choeph. 426. 430. 485. 925. Eum. 24. 968. Suppl. 365. 985. Fragm. 394. — in appositione Pers. 148. μήτηρ βασιλέως, βασίλεια δ' ἐμή. Ag. 1378. ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δέ. Ag. 1417. πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων ἰσοτριβής. Choeph. 189. ἡ παντελεῖα, ἐμὴ δὲ μήτηρ. Eum. 629. ἡ κεκλημένου τίκνου τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου. Choeph. 828. νέαν φάτιν — μόρον δ' Ὀρέστου. — post parenthesin. Ag. 16. Choeph. 620. 687. — in apodosi post εἰ. Ag. 1031. Eum. 847. post ἐπεί Choeph. 615. post ὡς Pers. 407. — δέ γε Choeph. 483. 908. Suppl. 727. — δὲ δὴ Prom. 150. Choeph. 779. 923. — δ' οὖν Prom. 226. Sept. 792. Ag. 34. 217. 246. 667. 1012. Choeph. 564. 572. Eum. 217. 847. — καὶ — δέ Prom. 976. Pers. 149. 538. 765. Choeph. 866. Eum. 65. 384. Suppl. 791. Dan. 35. — tertio loco positum Prom. 108. τὴν πεπρωμένην δέ. Prom. 151. τὰ πρὶν δέ. Prom. 268. τοὺς σοὺς δὲ πόνους. Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις. Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δέ. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δέ. Sept. 407. ὁ κόμπος δέ. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δέ. Sept. 768. τῶν πρεισσοτέκνων δέ. Pers. 246. τὸ Περσῶν δέ. Ag. 419. τὸ πᾶν δέ. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δέ. Ag. 485. τὸν ἀντίον δέ. Ag. 557. τὸν ζῶντα δέ. Ag. 752. τὰ χρυσόπαστα δέ. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι δέ. Ag. 924. τὴν ξένην δέ. Ag. 1636. τὴν τύχην δέ. Choeph. 8. τὸν δεύτερον δέ. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δέ. Eum. 8. τὸ Φοίβης δέ. Eum. 148. τὴν μητραλοίαν δέ. Eum. 528. τὸν ἀντίτολμον δέ. Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων δέ. Eum. 873. τῶν ἀρειφάτων δέ. Suppl. 361. τὸ κοινὸν δέ. Suppl. 813. τὸ νεῖκος δέ. Epig. 46. τὴν δευτέραν δέ. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δέ. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δέ. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δέ. Sept. 367. ἀπ' ἀσπίδος δέ. Sept. 464. σὺν τύχῃ δέ. Sept. 967. πρὸ πάντων

δέ. Pers. 403. *ἐπ' ἄλλην δέ.* Pers. 995. *πρὸς δόμους δέ.* Ag. 717. *ἐκ θεοῦ δέ.* Ag. 831. *ἐν χρόνῳ δέ.* Ag. 863. *ἐν ὀψικοίτοις δέ.* Ag. 897. *ἐν ποικίλοις δέ.* Ag. 1165. *ἐν μέρει δέ.* Ag. 1429. *πρὸς γυναικὸς δέ.* Ag. 1622. *ἐν τῶν δέ.* Choeph. 26. Eum. 533. *δι' αἰῶνος δέ.* Choeph. 183. *ἐξ ὀμμάτων δέ.* Choeph. 260. *ἀπὸ σμικροῦ δέ.* Choeph. 444. *δι' ὤτων δέ.* Choeph. 805. *καθ' ἡμέραν δέ.* Eum. 64. *διὰ τέλους δέ.* Eum. 105. *ἐν ἡμέρᾳ δέ.* Eum. 563. *πρὸς τοῦ δέ.* Eum. 994. *καθ' ὁδὸν δέ.* Suppl. 590. *ὑπ' ἀρχὰς δέ.* Suppl. 1036. *μετὰ πολλῶν δέ.* Xantr. 155. *ἐκ ποδῶν δέ.* Prom. 869. *γνωμῶν δυοῖν δέ.* Sept. 41. *αὐτὸς κατόπτης δέ.* Sept. 528. *μακρᾶς κελεύθου δέ.* Sept. 544. *θεῶν θελόντων δέ.* Sept. 1001. *ἱερῶν πατρῴων δέ.* Pers. 322. *πολλῶν παρόντων δέ.* Pers. 438. *ποίῳ μόρῳ δέ.* Pers. 779. *τίνι τρόπῳ δέ.* Ag. 269. *ποίου χρόνου δέ.* Ag. 287. *σθένουσα λαμπὰς δέ.* Ag. 593. *γυναικὸς πιστὴν δέ.* Ag. 1250. *βωμοῦ πατρῴου δέ.* Ag. 1649. *σώφρονος γνώμης δέ.* Choeph. 826. *νέαν φάτιν δέ.* Eum. 21. *Παλλὰς προναία δέ.* Eum. 168. *ποτιτροπαῖος ὢν δέ.* Eum. 585. *μάντις ὢν δέ.* Suppl. 892. *κάρβανος ὢν δέ.* Eum. 188. *ποιμνης τοιαύτης δέ.* Eum. 923. *παντὶ χρόνῳ δέ.* Suppl. 976. *τέρειν' ὀπώρα δέ.* Dan. 36, 6. *δενδρῶτις ὥρα δέ.* Sept. 181. *λευστῆρα δήμου δέ.* Pers. 804. *θῖνες νεκρῶν δέ.* Ag. 230. *κρόκου βαφὰς δέ.* Ag. 936. *πολλῶν πατησμὸν δέ.* Ag. 264. *ᾅδου πύλας δέ.* Choeph. 264. *γλώσσης χάριν δέ.* Eum. 19. *Διὸς προφήτης δέ.* Suppl. 767. *πατρὸς σκοπαὶ δέ.* Choeph. 419. *ἀπριγκτόπληκτα πολυπλάνητα δέ.* Sept. 393. *μὴ κακὸς δέ.* Pers. 715. *ὧδε καμπήδην δέ.* Ag. 12. *τοῦτ' ἂν δέ.* Ag. 904. *εἰ πάντα δέ.* Choeph. 867. *οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι.* Choeph. 750. *ἐγὼ διπλᾶς δέ.* Eum. 467. *ἄλλ' ἄλλᾳ δέ.* Sept. 208. *ἴστε θεοῖς δέ.* Sept. 1015. *ἄτιμον εἶναι δέ.* Ag. 725. *παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν δέ.* Ag. 1293. *ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δέ.* Ag. 1642. *στείχετ' ἤδη δέ.* Choeph. 716. *ξυγκαταβῆναι χθόνιον δέ.* Eum. 68. *ὕπνῳ πεσοῦσαι δέ.* Eum. 590. *βουλῇ πιφαύσκω δέ.* Suppl. 772. *πρόπαρ θανούσας δέ.* — quarto loco positum. Prom. 321. *πρὸς τοῖς παροῦσι δέ.* Prom. 381. *ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δέ.* Prom. 440. *τὰν βροτοῖς δέ.* Sept. 496. *πρὸς τῶν κρατούντων δέ.* Sept. 581. *ἐν παντὶ πράγει δέ.* Ag. 639. *ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δέ.* Eum. 510. *ἐς τὸ πᾶν δέ.* Sept. 175. *τὰ τῶν θύραθεν δέ.* Choeph. 912. *τὰς τοῦ πατρὸς δέ.* Ag. 1326. *τὸ μὴ μέλλειν δέ.* Suppl. 195. *τὸ μὴ μάταιον δέ.* Fragm. 412. *τὸ μὴ γενέσθαι δέ.* Eum. 708. *ἅπαντι θυμῷ κάρτα δέ.* Pers. 705. *πεζὸς ἢ ναύτης δέ.* Pers. 735. *θνητὸς ὢν θεῶν δέ.*

Δεῖγμα ostentum. Ag. 950. *δεῖγμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται.*

Δείδειν timere. Prom. 904. *ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐ δέδια.* Sept. 172. *δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.* Eum. 38. *δείσασα γὰρ γραῦς, οὐδέν.* Sept. 185. *ἔδεισ' ἀκού-*

σασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον. Ag. 907. ηὖξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε; Sept. 231. δέδοικ᾽, ἀραγμὸς δ᾽ ἐν πύλαις ὀφέλλεται. — Suppl. 737. τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες. Ag. 1515. δέδοικα δ᾽ ὄμβρου κτύπον. Eum. 368. τίς οὖν τάδ᾽ οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 669. δεδοικὼς μηδέν. Fragm. 298. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον. — Prom. 182. δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις. — Sept. 746. δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ. Pers. 737. δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Δεικνύναι monstrare. Prom. 170. δεῖξαι τὸ νέον βούλευμα. Prom. 456. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 480. πρίν γ᾽ ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων. Prom. 610. δεῖξον, εἴπερ οἶσθα. Prom. 626. δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος. Prom. 916. τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν δύναιτ᾽ ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Sept. 159. δείξαθ᾽ ὡς φιλοπόλεις. Sept. 964. ἔδειξατ᾽ ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Ag. 637. καὶ τὰ πίστ᾽ ἐδειξάτην. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε. Choeph. 710. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχὺν ἐπ᾽ Ὀρέστῃ; Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.

Δείλαιος miser. Prom. 581. οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις; Pers. 317. κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ᾽ εὐτυχῶς. Choeph. 510. θανόντι δ᾽, οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο.

Δεῖμα timor. Prom. 581. οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν. Sept. 1053. φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν. Suppl. 509. ἀεὶ δ᾽ ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ᾽ ἐξαίσιον. Suppl. 561. χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντα. Suppl. 719. παροίχομαι, πάτερ, δείματι. — δείματα *res timorem inicientes, terriculamenta.* Prom. 694. πήματα, λύματα, δείματα. Pers. 206. ταῦτ᾽ ἐμοί γε δείματ᾽ ἔστ᾽ ἰδεῖν. Choeph. 517. ἔκ τ᾽ ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. Choeph. 579. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη.

Δειμαίνειν timere. Prom. 41. οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον; Suppl. 70. δειμαίνουσα φίλους τᾶσδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς εἴ τίς ἐστι κηδεμών. — *terrere.* Pers. 592. πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Eum. 494. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμανεῖ καθήμενον.

Δειματοσταγής timorem stillans. Choeph. 829. γένοιτ᾽ ἂν ἄχθος δειματοσταγές.

Δειματοῦσθαι per metum oriri. Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι.

Δεῖν egere, abesse. Prom. 1008. τοῦ παντὸς δέω. — impersοn. *opus esse.* Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ᾽ ἐπεξελθεῖν τορῶς. Prom. 877. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Choeph. 866. καὶ μάλ᾽ ἡβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 94. καθευδουσῶν τί δεῖ; Eum. 793. οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; Myrmid. 127. ὅπλων ὅπλων δεῖ. — Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. — Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. —

Choeph. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Choeph. 657. ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε. — Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Ag. 553. τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Eum. 790. τί δεῖ λέγειν; Fragm. 384. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια. Prom. 9. ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Ag. 564. τὰ μέσσα μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Choeph. 541. δεῖ τοί νιν — θανεῖν βιαίως. Eum. 254. ἀντιδοῦναι δεῖ σε. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σε. Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου — ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα. Fragm. 286. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. — δεῖσθαι *opus habere.* Ag. 1083. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι. — *desiderare.* Suppl. 853. τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. Pers. 686. δέομαι μὲν χαρίσασθαι, δέομαι δ' ἀντία φάσθαι.

Δεῖν *ligare.* Prom. 15. ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν δῆσαι. Eum. 611. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

Δεινός *timendus, terribilis.* Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. Suppl. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον. Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. Pers. 40. ναῶν ἐρέται δεινοί. Pers. 58. δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. Pers. 568. γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ. Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος. Choeph. 247. σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης. Choeph. 579. δεινὰ δειμάτων ἄχη. Choeph. 625. εἴκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Eum. 34. δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινά. Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήραναν μένος. Eum. 224. δεινὴ γὰρ — πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 492. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμανεῖ καθήμενον. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 827. δεινὸς εὐκλείας ἔρως. Philoct. 250. δεινὴν στοματὸν ἔκφυσιν. Fragm. 271, 5. ὅτι δ' ἂν ποιῇς δεινόν. — *peritus, idoneus.* Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους. Fragm. 309. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Δεῖπνον *coena.* Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Ag. 1583. λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ. Eum. 51. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 108. νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Suppl. 782. ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.

Δεισήνωρ *virum timens.* Ag. 148.

ναυλίων τίκτοντα σύμφυτον, οὐ δυσσήνορα.

Δέκα decem. Prom. 776. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Pers. 331. ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. Pers. 421. εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην. Ag. 1587. τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει.

Δεκάς numerus denarius. Pers. 332. δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.

Δέκατος decimus. Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδε. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους.

Δεκέμβολος decies impetum faciens vel *decem rostris instructa navis* Myrmid. 123.

Δέκτωρ qui aliquid in se recipit. Eum. 195. ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου.

Δελτογράφος memor. Eum. 265. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί.

Δέλτος pugillares. Prom. 791. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.

Δελτοῦσθαι scribendo servare, memoriae tradere. Suppl. 176. τἄμ' ἔπη δελτουμένας.

Δελφινοφόρος delphines ferens. Nereid. 140. δελφινοφόρον πόντου πεδίον.

Δελφός nom. propr. Eum. 16. *Δελφός τε χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ.*

Δέμας corpus. Prom. 146. σὸν δέμας εἰσιδούσῃ. Prom. 383. ἄχθεινον καὶ παρήορον δέμας. Prom. 1020. κρύψει δέμας τὸ σόν. Prom. 1053. ῥίψειε δέμας τοὐμόν. Sept. 504. τοῦ χθονίου δέμας δαίμονος. Sept. 524. λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας. Pers. 205. πτήξας δέμας παρεῖχε. Pers. 448. φράξαντες εὐχάλκοις δέμας ἔπλευσε. Ag. 1118. περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας θεοί. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. Suppl. 297. κρίνοντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας. Glauc. 27. παλαιοῖς λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας. — circumscriptioni inserviens. Eum. 84. κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.

Δεμνιοτήρης in nido residens. Ag. 53. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες. — *lecto adhaerens, aegrotus.* Ag. 1424. μὴ περιώδυνος μηδὲ δεμνιοτήρης.

Δενδροπήμων arboribus nocens. Eum. 890. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα.

Δενδρῶτις arborea. Dan. 36, 6. δενδρῶτις ὥρα.

Δεξιὸς dexter, secundus. Pers. 391. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας. Ag. 1378. τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον. — Prom. 487. οἰωνούς τε δεξιοὺς φύσιν εὐωνύμους τε. Ag. 143. δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

Δεξιοῦσθαι dextra sublata aliquem salutare, alicui preces fundere. Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι.

Δεξιώνυμος dextra manus. Suppl. 602. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ.

Δέος timor. Pers. 689. ἐπεὶ δέος παλαιόν σοι φρενῶν ἀνθίσταται.

Δέπας poculum. Heliad. 50. *Ἡφαιστοτευκὲς δέπας* de coeli rubore dictum, in quem immergitur sol occidens.

Δέργμα adspectus. Pers. 82. φόνιον δέργμα δράκοντος.

Δέρη guttur. Ag. 320. ἐξ ἐλευθέρου δέρης ἀποιμώζουσα φιλτάτων

μόρων. — collum. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν. Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.

Δέρκεσθαι cernere, spectare. Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Prom. 304. δέρκου θέαμα. Prom. 538. φρίσσω δέ σε δερκομένη. Eum. 366. δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις. Prom. 54. πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα. Prom. 546. οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄκικυν. Prom. 93. δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν διακναιόμενος τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω. Prom. 140. δέρχθητ', ἐσίδεσθε. — Ag. 588. τί γὰρ γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν; Eum. 34. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. — Pers. 968. οἷον δέδορκεν ἄτα. Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Ag. 1152. ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Eum. 312. ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν. — sentire, percipere. Sept. 99. κτύπον δέδορκα.

Δέρμα pellis. Psychag. 257. σήψει παλαιὸν δέρμα.

Δέσμιος vinciens. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν. Eum. 319. 328. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων δέσμιος φρενῶν.

Δεσμός vinculum. Prom. 97. δεσμὸν ἀεικῆ. Prom. 141. οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός. Ag. 1604. δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται. Choeph. 975. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί. Prom. sol. 177. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενος. Prom. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 113. ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν. Prom. 154. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 507. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα. Prom. 772. πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 1008. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Sphing. 214. δεσμῶν ἄριστος. Prom. 523. δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω. Prom. 52. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν; Prom. 511. ὧδε δεσμὰ φυγγάνω. Prom. 993. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

Δέσμωμα vinculum. Pers. 731. δεσμώμασιν ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα.

Δεσμώτης vinctus. Prom. 119. ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν.

Δεσπόζειν dominum esse. Prom. 208. ὡς χρὴ (?) ... ὥοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε δεσπόσειν. Prom. 930. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου; Choeph. 186. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;

Δέσποινα domina. Pers. 345. ὦ δέσποινα. Choeph. 530. δεσποίνης χάριν. Arm. ind. 165. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων χοροῦ. Fragm. 400. δέσποιν' Ἑκάτη. Fragm. 450. δέσποινα νύμφη δυσχίμων ὀρῶν ἄναξ.

Δεσπόσιος dominum decens. Suppl. 825. δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει.

Δεσπόσυνος ad dominum pertinens, regius. Pers. 579. δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις. Choeph. 930. δεσποσύνων δόμων.

Δεσποτεῖσθαι regnari. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον

χερός. Eum. 501. μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον.

Δεσπότης *dominus*. Sept. 27. τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Pers. 655. δέσποτα δεσπότου φάνηθι. Pers. 1006. μέλειν πάρεστι δέσποτα. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις. Ag. 1198. τῷ μολόντι δεσπότῃ ἐμῷ. Choeph. 52. δεσποτῶν θανάτοισι. Choeph. 80. ματαίοισι δεσποτᾶν τύχαις. Choeph. 151. ὀλομένῳ δεσπόνᾳ. Choeph. 155 κλύε σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει. Choeph. 862. οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου. Eum. 60. τῶνδε δεσπότῃ δόμων. Actaeon. ap. Schol. Hom. p. 268. Buttm. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην. Mys. 131. εὐχαῖς δὲ σώσαις δεσπότας παιωνίαις.

Δεῦρο *huc*. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε. Pers. 521. ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι. Choeph. 177. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν; Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε. Eum. 785. ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς ἐλθόντα. Eum. 993. δεῦρ' ἴτε. Suppl. 483. δεῦρο δ' ἐξοπέλλεται. Suppl. 946. πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον πατέρα. — *Mc.* Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεύσαι λέγω. — *adhuc*. Eum. 566. καὶ δεῦρό γ' αἰεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

Δεύτερος *secundus*. Ag. 844. Γηρυὼν ὁ δεύτερος. Ag. 1318. δευτέραν πεπληγμένος. Choeph. 8. τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον. Choeph. 203. δεύτερον τεκμήριον. Eum. 3. ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Eum. 134. μάραινε δευτέροις διώγμασιν. Epig. 46. τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω. Fragm. 831. λουταί γε μὲν δὴ λοῦτρον αὖ τὸ δεύτερον. Ag. 1052. ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον. — δεύτερον adverb. Pers. 215. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 392. δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει. Choeph. 1066. δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη.

Δέχεσθαι *accipere*. Prom. 862. Πελασγία δὲ δέξεται. Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχοιντο. Sept. 778. ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Ag. 503. εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δέχεσθαι. Ag. 507. δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 587. ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον. Ag. 1519. ἰὼ γᾶ γᾶ εἴθ' ἔμ' ἐδέξω. Ag. 1638. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε. Choeph.

292. οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαι. Choeph. 333. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται. Choeph. 559. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο. Choeph. 739. ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 227. δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα. Eum. 407. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν. Eum. 602. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμπολημότα τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν δεδεγμένη. Eum. 853. δέχου δὲ σύ. Eum. 854. καὶ δὴ δέδεγμαι. Eum. 876. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Suppl. 27. δέξασθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί. Atham. 1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης. Philoct. 228. τίς δ' ἂν νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν. Fragm. 421. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν λέγω μύδρους.

Δή affirmans *sane*. Prom. 42. αἰεί τε δὴ νηλὴς σύ. Prom. 957. καὶ δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα (ubi cum ironia dictum videtur.) Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει. Prom. 1066. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 503. πέποιθα δή. Pers. 155. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους. Pers. 323. αἶ, αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε. Pers. 425. αἶ αἶ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα. Pers. 974. δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν. Pers. 1027. ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. — Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. cf. Eum. 106. 139. — *igitur*. Prom. 216. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε ἐφαίνετ' εἶναι. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται; Prom. 298. καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; Prom. 496. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Pers. 224. ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά. Pers. 482. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον. — *iam*. Prom. 13. σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή. Prom. 57. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε. Prom. 227. τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. Prom. 423. μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην. Prom. 850. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα. Prom. 1000. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. Pers. 578. ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δή. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Choeph. 878. ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοὖδ' ἀφικόμην κακοῦ. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Choeph. 1053. αἵδε πληθύουσι δή. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα. — Ag. 1634. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Ag. 1636. εἶα δή, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. — cum imperativo. Prom. 633. ἄκουε δή. Ag. 757. ἄγε δή. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν. Suppl. 620. ἄγε δὴ λέξωμεν. Choeph. 779. πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.

— Pers. 232. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. — Καὶ δή. Prom. 54. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα. Prom. 75. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. Sept. 455. καὶ δὴ πέπεμπται. Eum. 854. καὶ δὴ δέδεγμαι. Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε. Suppl. 502. καὶ δή σφε λείπω. Choeph. 558. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο. — Pers. 374. καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν. Choeph. 806. καὶ τότε δὴ πλοῦτον — μεθήσομεν. Suppl. 566. καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. — Sept. 196. δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ. — μὲν δὴ, γὲ μὲν δή. Prom. 498. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Sept. 569. ἐγώ γε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα. Pers. 196. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. Pers. 404. τὰ πρῶτα μὲν δή. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δή. Ag. 861. ἐμοί γε μὲν δή. Ag. 1186. ἡμῖν γε μὲν δή. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 397. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Suppl. 238. κλάδοι γε μὲν δή. Suppl. 270. μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Heliad. 60. ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός. Fragm. 331. λουταί γε μὲν δὴ λοῦτρον. — in interrogatione. Prom. 118. τί δὴ θέλων; Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Ag. 1627. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες; Choeph. 562. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται; Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Choeph. 399. ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; Choeph. 721. ποῖ δὴ πατεῖς; Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου; Eum. 192. 409. 571. πῶς δή; Pers. 721. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; Choeph. 887. τοῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα; Choeph. 709. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχύν; — cum relativis. Prom. 924. ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Eum. 3. ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Suppl. 579. φυτίζουσ' γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς. Sept. 805. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε. Suppl. 262. κνωδάλων βροτοφθόρων, τὰ δὴ — ἀνῆκε γαῖα. Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται. Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. Suppl. 15. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον. — Ag. 1616. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ. — Prom. 455. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 659. ἔστε δὴ πατρὶ ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Δηάλωτος ab hostibus captus. Sept. 72. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε δηάλωτον.

Δῆγμα morsus. Ag. 765. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Ag. 1136. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ.

Δῆθεν scilicet. Prom. 202. ὡς Ζεὺς ἀνάσσῃ δῆθεν. Prom. 988. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

Δήϊος *hostis.* Ag. 545. εἶναι γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν. Choeph. 619. ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας.

Δήλημα *pernicies.* Leon. 106. ὀδοιπορῶν δήλημα χωρίτης δράκων.

Δήλιος *Delius.* Eum. 9. λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα.

Δηλοῦν *manifestare.* Pers. 511. ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;

Δημήγορος *in concione dictus.* Suppl. 618. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς δῆμος Πελασγῶν.

Δημηλασία *exilium.* Suppl. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.

Δημήλατος *domo extorris.* Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.

Δημήτηρ *Ceres.* Fragm. 299. φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν. Fragm. 410. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα.

Δημήτριος *Cerealis.* Dan. 36, 5. μήλων τε βόσκας καὶ βίον Δημήτριον.

Δημιοπληθής. Ag. 128. κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ *abundantes opes populares.*

Δήμιος *popularis.* Sept. 160. μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. Choeph. 55. δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. Eum. 625. ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; Eum. 808. 839. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Suppl. 935. καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια. — τὸ δήμιον *res publica, imperium.* Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.

Δημόθροος *cum clamore populi coniunctus, populi vocibus iactatus.* Ag. 857. δημόθρους ἀναρχία. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Ag. 1383. τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς. Ag. 1387. δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς.

Δημόκραντος *a populo factus.* Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.

Δημόπρακτος *a populo factus.* Suppl. 920. τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται.

Δημοῤῥιφής *a populo editus.* Ag. 1599. δημοῤῥιφεῖς — λευσίμους ἀράς.

Δῆμος *populus.* Sept. 181. λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον. Sept. 997. δήμου προβούλοις. Sept. 1035. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος. Suppl. 393. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν. Suppl. 483. ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος. Suppl. 596. δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται. Suppl. 619. δῆμος Πελασγῶν.

Δήν *in posterum.* Pers. 576. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦνται.

Δηναιός *annosus.* Prom. 796. δηναιαὶ κόραι. Prom. 914. δηναιῶν θρόνων.

Δηξίθυμος *animum mordens.* Ag. 723. δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.

Δήποθεν aliunde. Choeph. 623. γοᾶται δὲ δήποθεν κατάπτυστον. l. d.

Δήποτε aliquando. Ag. 563. Τροίαν ἑλόντες δήποτε.

Δῆρις rixa. Suppl. 407. καὶ μήτε δῆρις φυσίων ἐφάψεται. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;

Δῆτα profecto, scilicet. Prom. 347. 772. οὐ δῆτα. Prom. 1077. μὴ δῆτα. Sept. 652. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος δίκη. Sept. 795. αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσποτμον γένος. Sept. 811. οἱ δῆτ' ὀρθῶς — ὤλοντο. Pers. 949. ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις. Pers. 1028. ἰὼ δῆτα ναὶ ναί. Choeph. 1017. ἄλλος φανεῖ δῆτα. Eum. 197. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς. Eum. 377. ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἀκτορές τε καὶ πρόμοι — ἔνειμαν. Suppl. 354. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἱκεσία Θέμις. — repetito eodem vocabulo, quo quis alius antea usus fuerat. Sept. 860. μέλεοι δῆτα. Sept. 871. τετυμμένοι δῆτα. Sept. 916. ὁμόσποροι δῆτα. Sept. 967. ἀπώλεσε δῆτα. Suppl. 207. ἴδοιτο δῆτα. Suppl. 213. συγγνοῖτο δῆτα. — in interrogatione. Choeph. 1071. ποῖ δῆτα κρανεῖ; Sept. 91. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων; Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμός; Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 1184. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότῳ; Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις; Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε; Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω; Suppl. 298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός; Choeph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

Διά cum genitivo, locum significans. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρῃίδων. Sept. 545. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων. Ag. 395. βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν. Ag. 412. παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις. Choeph. 54. δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. Choeph. 444. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον. Eum. 75. ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς. Suppl. 251. πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται. Suppl. 490. δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 542. δι' αἶας μηλοβότου Φρυγίας. Suppl. 546. δι' ὀρῶν Κιλίκων. Suppl. 1006. οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν. Sept. 495. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Pers. 235. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς γ' αὐτοῖς πρέπει; Suppl. 190. ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων. — cum genitivo, tempus significans. Sept. 744. ἀλλὰ δι' ὀλίγου. Pers. 727. διὰ μακροῦ χρόνου. Pers. 969. οἶμαι δι' αἰῶνος τύχαι. Ag. 540. τὸν δι' αἰῶνος χρόνον. Choeph. 26. δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ. Eum. 533. δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν δίκας. Suppl. 577. δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον. — cum genitivo personam vel rem significans, per quam quid fit. Sept. 215. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον. Sept. 886. δι' ὧν αἰνομόροις, δι' ὧν νεῖκος ἔβα. Sept.

870. δι᾽ εὐωνύμων τετυμμένοι. Ag. 576. φρυκτωρῶν διὰ πεισθεῖσα. Suppl. 531. δι᾽ ἄς τοι γένος εὐχόμεθ᾽ εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ᾽ ἔνοικοι. — cum genitivo rationem significans, qua quid fit. Choeph. 776. διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον. Prom. sol. 181. πικροὶ γάρ κού διὰ ζωῆς ἀτμοί. Prom. 121. τὸν πᾶσι θεοῖς δι᾽ ἀπεχθείας ἐλθόντα. Suppl. 470. διὰ μάχης ἥξω τέλους. — διὰ τέλους, διὰ παντός ad finem usque, omnino. Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρήζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Choeph. 849. πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός. Eum. 932. νικᾷ δ᾽ ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. — cum accusativo, locum significans. Sept. 838. ὃς αἰὲν δι᾽ Ἀχέροντ᾽ ἀμείβεται. Choeph. 1014. βίοτον διὰ πάντ᾽ — ἀμείψεται. Pers. 493. πορᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον. Suppl. 14. φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ᾽ ἅλιον. Suppl. 848. δι᾽ ἁλίρρυτον ἄλσος — ἀλαθείς. Sept. 51. οἶκτος δ᾽ οὔτις ἦν διὰ στόμα. Sept. 475. ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ᾽ ἔπος διὰ στόμα. — cum accusativo causam significans. Pers. 123. διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. Ag. 682. δι᾽ ἔριν αἱματόεσσαν. Choeph. 64. δι᾽ αἵματ᾽ ἐκποθένθ᾽ ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Eum. 936. δι᾽ ὀργάν. Suppl. 99. δι᾽ ἀμὸν γάμον. — cum accusativo significans rem, per quam quid fit. Pers. 555. νᾶες δ᾽ ἀπώλεσαν τοτοῖ, νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς, διὰ δ᾽ Ἰαόνων χέρας. — per tmesin a verbo seiunctum. Sept. 771. διὰ χερί ποτε λαχεῖν κτήματα. Pers. 532. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι. — Vid. etiam διαί.

Διαβαίνειν traiicere. Pers. 848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο.

Διαβάλλειν traiicere. Heliad. 59. ἐν τῷ διαβάλλει πολὺν οἰδματόεντ᾽ ἀμφίδρομον πόρον.

Διαβοᾶν exclamare. Pers. 630. παντάλαν᾽ ἄχη διαβοάσω.

Διαβρέχειν macerare. Fragm. 317. διαβρέχεις τἀρτύματα.

Διάγειν degere. Pers. 697. βίοτον εὐαίωνα — διήγαγες. Eum. 949. καὶ γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. — Pers. 663. περὶ τῷ σῷ δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια l. c.

Διαγιγνώσκειν decernere. Eum. 679. καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην.

Διάδας nom. propr. Glauc. 22. κἄπειτ᾽ Ἀθήνας Διάδας παρεμπορῶν.

Διάδετος alligatus. Sept. 115 διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων κινύρονται φόνον χαλινοί.

Διαδοχή successio. Ag. 304. ἄλλος παρ᾽ ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι.

Διάδοχος qui alterius vice aliquid in se recipit. Prom. 462. ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνται. Prom. 1029. πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ.

Διαδρομή discursus. Sept. 333. ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες (ubi tamen alii vocabulum illud pro infinitivo habent).

Διάδρομος *discurrens.* Sept. 173. διαδρόμους φυγάς.

Διαθρύπτεσθαι *superbire.* Prom. 893. τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων.

Διαί cum gen. Ag. 436. ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός. Ag. 1104. κακῶν γὰρ δίαι. Ag. 1428. πολλὰ τλάντος γυναικὸς δίαι. Ag. 1464. διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα. Choeph. 602. σύμμετρόν τε διαὶ βίον. Choeph. 632. διαὶ Δίκας. Choeph. 645. Αἰγίσθου δίαι.

Διαίνειν *deplorare.* Pers. 995. δίαινε δίαινε πῆμα. — διαίνεσθαι *flere.* Pers. 996. διαίνομαι γοεδνὸς ὤν. Pers. 1021. διαίνου δ' ὄσσε. Pers. 253. διαίνεσθε, Πέρσαι.

Διαΐξις nom. propr. Pers. 957.

Διαιρεῖν *discernere, diiudicare.* Eum. 450. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας. Eum. 466. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐπητύμως. Eum. 600. ψήφῳ διαίρειν τοῦδε πράγματος πέρι.

Διαίρεσις *iudicium, quo causa aliqua decernitur.* Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.

Διαΐσσειν *penetrare.* Prom. 133. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν.

Δίαιτα *vitae genus.* Prom. 488. δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστοι.

Διακληροῦν *sorte distribuere.* Suppl. 956. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Διακναίειν *conterere.* Prom. 94. οἵαις αἰκίαισιν διακναιόμενος. Prom. 539. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. — *frangere.* Ag. 65. διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις κάμακος.

Διάκονος *minister.* Prom. 944. τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.

Διαλαγχάνειν *sorte dividere.* Sept. 798. διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Sept. 771. καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν κτήματα.

Διαλγής *doloribus lacerans.* Choeph. 66. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον.

Διαλλακτήρ *conciliator.* Sept. 891. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις.

Διαλλάσσειν *conciliare.* Sept. 864. ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ.

Διαμαθύνειν *delere.* Ag. 798. πόλιν διημάθυνεν. — *lacerare.* Actaeon. ap. Schol. Hom. p. 268. Buttm. Κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην.

Διαμείβειν, διαμείβεσθαι *iter conficere.* Sept. 316. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Prom. 285. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος. — *transire, peragrare.* Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα φῦλα. Nereid. 140. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψαμέναις.

Διαμπάξ *penitus.* Prom. 65. στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως. Suppl. 543. δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ. Suppl. 923. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ.

Διαμπερές *penitus.* Choeph. 374. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετο.

Διαμυθολογεῖν *eloqui.* Prom. 891. ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσᾳ διεμυθολόγησεν.

Διαμφίδιος *diversus.* Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδ' ἐκεῖνό τε.

Διάνοια *mens.* Sept. 813. ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Ag. 771. εὔφρονος ἐκ διανοίας. Suppl. 101. διά-

νοια μαινόλιν. Eum. 940: κοινοφιλεῖ διανοίᾳ. Eum. 967. εἴη δ' ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

Διανταῖος *adversarius*, *ex adverso vulnerans et penitus perforans*. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν. Sept. 876. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Choeph. 631. τὸ δ' ἀγχὶ πλευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ. Choeph. 182. ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.

Διαπάλλειν *quatere*. Fragm. 300, 4. διαπάλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου. — *sorte tribuere*. Sept. 713. χθόνα ναίειν διαπήλας.

Διαπερᾶν *transire*. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν.

Διαπεύθεσθαι *experiri*. Ag. 781. γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος.

Διάπλοος *traiectus*. Pers. 374. καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.

Διαπονεῖσθαι *administrari*. Ag. 19. οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.

Διαπόντιος *transmarinus*. Ag. 347. πολύχωστον ἂν εἶχε τάφον διαποντίου γᾶς.

Διαπορθεῖν *delere*. Pers. 700. διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα.

Διαπράσσειν *perficere*. Eum. 913. περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν. — Choeph. 728. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ. — *ad finem perducere*, *exstinguere*. Choeph. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Pers. 254. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 509. οἳ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. Choeph. 1002. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.

Διαπρέπειν *conspicuum esse*, *eminere*. Pers. 968. ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν διαπρέπον.

Διαρκεῖν *penitus sufficere*. Sept. 824. βουλαὶ δ' ἄπιστοι Λαΐου διήρκεσαν.

Διαῤῥαίεσθαι *exstingui*. Prom. 236. τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.

Διαῤῥοθεῖν *per clamores iniicere*. Sept. 174. διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην.

Διαῤῥύδαν = διαῤῥύδην *ad diffluendum apte*, *ita ut diluatur*. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαῤῥύδαν l. d.

Διαρτάζειν. Fragm. 332. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Διαρταμεῖν *discerpere*, *avellere*. Prom. 1025. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.

Διασπαράττειν *lacerare*. Pers. 191. καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου διασπαράττει. Choeph. 66. var. lect.

Διαστοιχίζεσθαι *ordinari*. Prom. 230. καὶ διεστοιχίζετο ἀρχήν.

Διαστόμια *frena*. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.

Διαστρέφειν *invertere*. Suppl. 995. ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέφω φρενός.

Διάστροφος *conversus*, *immutatus*. Prom. 676. εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν.

Διατέγγειν *madefacere*. Pers. 531. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι.

Διατέμνειν *permeare*. Suppl. 540. διχῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα.

Διατιμᾶν *honorare.* Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;

Διατομή *dissidium.* Sept. 917. διατομαῖς οὐ φίλαις.

Διάτορος *penetrans.* Prom. 76. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος. Eum. 537. διάτορος Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Δίαυλος *curriculum duplex.* Ag. 335. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

Διαφέρειν *lacerare.* Choeph. 66. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον.

Διαφθείρειν *corrumpere, delere.* Ag. 596. σημαντήριον οὐδὲν διαφθείρασαν. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ. — Pers. 702. ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρται στρατός.

Διαφθορά *perversio, depravatio.* Prom. 646. διαφθορὰν μορφῆς.

Διαφρουρεῖν *vigiliam exigere, finire.* Phryg. 248. διαπεφρούρηται βίος.

Διαχειρία. Sept. 771. l. σ.

Διδάσκαλος *praeceptor, magister.* Prom. 110. πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε. Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Prom. 373. οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου χρῄζεις. Prom. 391. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος. Sept. 555. μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον. Eum. 269. φονεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

Διδάσκειν *docere.* Prom. 196. δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 382. δίδασκέ με. Ag. 1605. διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν ἰατρομάντεις. Choeph. 116. δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη. Eum. 409. πῶς δή; δίδαξον. Eum. 571. πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Suppl. 514. καὶ σὺν διδάξω πατέρα. Suppl. 1046. τίνα καιρόν με διδάσκεις; — Pers. 739. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται θούριος Ξέρξης. Ag. 1602. ὡς διδάσκεσθαι βαρύ. Prom. 10. ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα στέργειν. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήσῃ πάρα. Ag. 529. πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου; Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Eum. 266. διδαχθεὶς ἐν κακοῖς. Suppl. 286. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον.

Διδόναι *dare.* Prom. 781. 782. αἵρεσιν τέ μοι δίδου. δίδωμι. Eum. 7. δίδωσι δ' ἣ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Suppl. 988. τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Suppl. 684. δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν. Sept. 124. ἐπίλυσιν φόβων ἐπίλυσιν δίδου. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Sept. 701. Pers. 286. θεῶν διδόντων. Prom. 444. ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 339. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Δία. Pers. 447. θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Eum. 812. φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Ag. 1308. καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. Choeph. 876. δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Prom. 824. ἡμῖν αὖ χά-

ρειν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Choeph. 138. αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Choeph. 483. δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος. Choeph. 774. δὸς τύχας. Eum. 918. ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε. Eum. 407. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει. Prom. 828. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Prom. sol. 180. δοὺς ἀντίδουλα. Suppl. 74. μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν. — sequente acc. cum inf. Suppl. 400. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Eum. 31. τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Choeph. 18. δός με τίσασθαι μόρον πατρός. Choeph. 796. εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός. — δίκην διδόναι poenas dare. Prom. 9. ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. — Suppl. 1024. δίδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας. Eum. 371. θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα τέλεον.

Διδυμάνωρ ad duos viros pertinens. Sept. 831. διδυμάνορα κάκ' αὐτοφόνα.

Δίδυμος duplex. Sept. 764. δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν. Pers. 662. δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια l. d. Pers. 990. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ. Choeph. 781. δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει. Prom. sol. 177. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Διεκπερᾶν transgredi. Pers. 477. διεκπερῶμεν τ' ἔς τε Φωκέων χθόνα.

Διέπειν persequi, fungi. Pers. 106. ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους πυργοδαΐκτους διέπειν. Eum. 891. πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον διέπειν.

Διερός madidus. Eum. 253. αἷμα — τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται.

Διέρχεσθαι enarrare. Prom. 876. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις.

Δίεσθαι persequi. Eum. 337. διόμεναι κρατερὸν ὄντα. Eum. 363. ἄτιμ' ἀτίετα διόμεναι λάχη. Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι.

Δίζησθαι conari. Suppl. 801. φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν.

Διήκειν permeare. Sept. 882. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. Ag. 463. πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Pers. 497. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε.

Διηνεκῶς prolixe. Ag. 310. λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν.

Δίθηκτος anceps. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος.

Δίθρονος duo imperia tenens, ad duos viros relatum, quorum uterque rex est. Ag. 43. διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς. Ag. 109. Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος.

Διθύραμβος dithyrambus. Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν.

Δικάζειν diiudicare. Eum. 571. δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Eum. 449. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Suppl. 227. κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος.

Suppl. 912. οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης. — *decernere.* Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί.

Δίκαιος iustus. Sept. 580. φεῦ, τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις. Sept. 587. δίκαιος ὤν. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, εὐσεβὴς ἀνήρ. Sept. 608. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἡμετέρας. Ag. 786. τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους νόστου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν Πριάμου. Ag. 1586. κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. Choeph. 76. δίκαια καὶ μὴ δίκαια. Choeph. 660. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία. Eum. 392. πρέσσω δικαίων. Eum. 410. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 521. δίκαιος ὤν. Eum. 645. ψῆφον δικαίαν. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος. Suppl. 159. καὶ τότ' οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις. Suppl. 432. δίκαια Διόθεν κράτη. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. — τὸ δίκαιον *iustum, ius.* Prom. 187. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Sept. 1065. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Choeph. 306. ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. Eum. 669. τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μαθεῖν. Suppl. 73. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 401. μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἕρξαι; Sept. 1063. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. — δίκαιόν ἐστι. Suppl. 241. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν; — δίκαιός εἰμι. Eum. 86. καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.

Δικαιοῦσθαι probari. Ag. 382. τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθείς.

Δικαίως iuste, merito. Sept. 400. ὡς δικαίως πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Ag. 366. πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 782. τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 887. θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 408. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Eum. 446. εἰ δικαίως εἴτε μὴ κρῖνον δίκην. Eum. 882. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον. Eum. 585. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν θεσμὸν δικαίως. Eum. 848. οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν. Eum. 851. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eum. 979. αἵτε φρουροῦσι βρέτας τοὐμὸν δικαίως. Fragm. 296. οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσι βροτοί.

Δικαστής iudex. Ag. 1395. δικαστὴς τραχὺς εἶ. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Eum. 81. δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους μύθους ἔχοντες. Eum. 461. φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους. Eum. 654. δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

Δικεῖν iacere. Choeph. 97. δικοῦσα τεῦχος.

Δίκελλα ligo. Prom. sol. 184, 4. ἵν'

φῦτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν.

Δίκη iustitia, ius. Prom. 30. *βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης.* Sept. 566. *μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;* Ag. 451. *τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας.* Ag. 763. *δίκην παραβάντες.* Ag. 1654. *μιαίνων τὴν δίκην.* Choeph. 632. *ὀξυπευκὲς οὐτᾷ διαὶ δίκας.* Choeph. 776. *διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον.* Choeph. 392. *δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ.* Choeph. 1023. *οὐκ ἄνευ δίκης.* Eum. 157. *κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον.* Eum. 209. *τῇ δίκῃ φρουρουμένῃ.* Eum. 262. *ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.* Eum. 417. *πεποιθὼς τῇ δίκῃ.* Eum. 499. *ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν.* Eum. 524. *ἄνευ δίκης.* Suppl. 338. *ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.* Suppl. 379. *δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.* Suppl. 425. *βίᾳ δίκας ἀγομέναν.* Suppl. 894. *δίκης ἄτερ.* Suppl. 1057. *καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι.* Fragm. 308. *ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη.* Ag. 1598. *οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα δημοῤῥιφεῖς ἀράς.* Choeph. 981. *ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.* — Sept. 426. *πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν.* Eum. 580. *εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον.* — *poena.* Prom. 9. *ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην.* Suppl. 684. *δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.* Suppl. 714. *θεοὺς ἀτίζων τις θεῶν δώσει δίκην.* Prom. 617. *ποῦ δίκην πάσχεις τάδε;* Choeph. 59. *ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν.* Choeph. 923. *ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.* Choeph. 984. *ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.* Eum. 469. *εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα.* Choeph. 793. *λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.* Eum. 178. *καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι δίκαι.* Eum. 221. *δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.* — *controversia, causa.* Ag. 520. *ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.* Eum. 722. *ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.* Eum. 234. *ἀναμένω τέλος δίκης.* Eum. 411. *κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.* Eum. 446. *κρῖνον δίκην.* Eum. 464. *ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα.* Eum. 543. *ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.* Eum. 551. *σὺ δ' εἴσαγε — τήνδε κυρώσων δίκην.* Eum. 552. *εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.* Eum. 609. *τήνδε κυρῶσαι δίκην.* Eum. 679. *διαγνῶναι δίκην.* Eum. 689. *μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης.* Eum. 699. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος.* Eum. 702. *δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω.* Eum. 704. *λοισθίαν κρῖναι δίκην.* Eum. 762. *ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε.* Ag. 787. *δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες.* Choeph. 455. *κραίνετ' ἐνδίκως δίκας.* Eum. 215. *δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.* Eum. 450. *φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.* Eum. 652. *πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.* Suppl. 228. *κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δίκας* — *δίκη ἐστὶ* = *δίκαιόν ἐστι.* Sept. 848. *ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν.* Ag. 250. *δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα.* Ag. 785. *πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσειπεῖν.* Eum. 267. *λάχοιν*

ὅπου δίκη. — δίκην instar. Sept. 85. ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. Ag. 3. κυνὸς δίκην. Ag. 224. δίκαν χιμαίρας. Ag. 288. δίκην φαιδρᾶς σελήνης. Ag. 477. ὀνειράτων δίκην. Ag. 706. νεοτρόφου τέκνου δίκαν. Ag. 893. βαρβάρου φωτὸς δίκην. Ag. 953. δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων. Ag. 1020. χελιδόνος δίκην. Ag. 1064. κυνὸς δίκην. Ag. 1152. νεογάμου νύμφης δίκην. Ag. 1154. κύματος δίκην. Ag. 1202. δίκην ἄτης λαθραίου. Ag. 1271. θεηλάτου βοὸς δίκην. Ag. 1419. κύκνου δίκην. Ag. 1451. δίκαν μοι κόρακος ἐχθροῦ. Choeph. 193. ἀγγέλου δίκην. Choeph. 200. ναυτίλων δίκην. Choeph. 440. κυνὸς δίκαν. Choeph. 522. παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 1044. Γοργόνων δίκην. Eum. 26. λαγὼ δίκην. Eum. 111. νεβροῦ δίκην. Eum. 151. δίκαν διφρηλάτου. Eum. 871. ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην. Suppl. 403. δίκην κολυμβητῆρος. Fragm. 292. θύννου δίκην. Fragm. 303. δίκην πυρός.

Δίκη *Dice*. Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται. Sept. 628. Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν. Sept. 644. εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν. Sept. 649. Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο. Sept. 653. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη. Ag. 241. Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον. Ag. 373. λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν. Ag. 749. Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν. Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Ag. 1407. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην. Ag. 1517. Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει. Ag. 1589. τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 142. καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατακανεῖν Δίκην. Choeph. 146. σὺν θεοῖσι καὶ γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη. Choeph. 309. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβάλοι, Δίκα Δίκᾳ. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις. Choeph. 636. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. Choeph. 937. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν. Eum. 487. ὦ Δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων. Eum. 491. ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας. Eum. 511. βωμὸν αἴδεσαι Δίκας. Eum. 534. ἔρματι προσβαλὼν Δίκας. Eum. 755. 782. ὦ Δίκα. Suppl. 390. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος Δίκαν. Suppl. 690. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον. Fragm. 271. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον, οὐχ ὁρωμένην.

Δικηφόρος *vindex*. Ag. 511. τοῦ δικηφόρου Διὸς μακέλλῃ. Ag. 1559. ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις.

Δίκροος *duplex*. Nutr. 42. δίκρα ὄψις.

Δίκτυον *rete*. Prom. 1080. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε. Ag. 349. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Ag. 842. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν. Ag. 1086. δίκτυόν τί γ' Ἅιδου. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον. Choeph. 993. δίκτυον μὲν οὖν. Diot. 39. δικτύου δ' εὐήτρια.

Δίλογχος *duas hastas gerens.* Ag. 629. *δίλογχον ἄτην.*

Δίμοιρος *inter duos distributus.* Sept. 632. *δίμοιρα τέλεια τάδε πάθη.* — *bipartitus.* Suppl. 1056. *τὸ βέλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ.*

Δινεῖν *circumagere.* Sept. 444. *ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας δινεῖ.* Sept. 472. *ἄλῳ δὲ πολλὴν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἔφριξα δινήσαντος.*

Δίνη *vertigo.* Prom. 1054. *ἀνάγκης στεῤῥαῖς δίναις.* Ag. 969. *πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ.* Eum. 529. *ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.*

Διογενής *e Iove natus.* Sept. 120. *σύ τ' ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς.* Sept. 283. *Διογενεῖς θεοί.* Sept. 510. *τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.* Suppl. 625. *θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτε.*

Δίοδος *meatus.* Prom. 1052. *τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους.*

Διόθεν *a Iove.* Prom. 1091. *ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.* Sept. 146. *Διόθεν πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος.* Ag. 43. *διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς.* Ag. 457. *βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός.* Choeph. 304. *Διόθεν τῇδε τελευτᾶν.* Suppl. 432. *τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.*

Διοίχεσθαι *perire.* Myrmid. 120. *τἀμὰ γὰρ διοίχεται.*

Διοιχνεῖν *permeare.* Eum. 305. *ἀεννὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ.*

Διόκτυπος Suppl. 146. f. l.

Διόλλυσθαι *perire.* Pers. 475. *στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο.* Suppl. 826. *γομφοδέτῳ δὲ δορεὶ διώλου.* Suppl. 885. *διωλόμεσθα.* Pers. 582. *βασίλεια γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.*

Διόνυσος *Bacchus.* Fragm. 409. *σύγκωμον Διονύσῳ.*

Δίοπος *praefectus.* Pers. 44. *βασιλῆς δίοποι.* Sisyph. 209.

Διορίζειν *distinguere aliquid et distinctum tradere.* Prom. 438. *θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν.* Prom. 487. *γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισα.* Palam. 168. *σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα.*

Διόρνυσθαι *permigrare.* Suppl. 547. *Παμφύλων τε γένη διορνυμένα.*

Δῖος *Iovialis.* Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.* Prom. 657. *ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου.* Prom. 1035. *στόμα τὸ Δῖον.* Suppl. 41. *Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον.* Suppl. 309. *ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;* Suppl. 575. *ἔρμα Δῖον.* Suppl. 636. *Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπόν.* Suppl. 1043. *τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν;* — *divinus.* Prom. 88. *ὦ δῖος αἰθήρ.* Pers. 263. *δίαν Ἑλλάδα χώραν.* Suppl. 4. *δίαν δὲ λιποῦσαι χθόνα.* Suppl. 553. *δῖον πάμβοτον ἄλσος.* Suppl. 945. *δῖε Πελασγῶν.*

Διόσδοτος *a Iove datus.* Sept. 929. *Διοσδότων ἀχέων.* Eum. 596. *Διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.*

Δίπαις *duos filios habens.* Suppl. 314. *Βῆλον δίπαιδα.* — *a duobus liberis proficiscens.* Choeph. 331. *δίπαις τοί σ' ἐπιτυμβίδιος θρῆνος ἀναστενάζει.*

Δίπλαξ *navis, trabs navalis.* Pers. 269. *πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν·*

(Alii de fluctibus maris intelligunt.)

Διπλάσιος duplex. Nereid. 141. *κάμακος γλώσσημα διπλάσιον.*

Διπλοΐζειν duplicare. Ag. 809. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος ἄχθος διπλοΐζει τῷ πεπαμένῳ νόσον.*

Διπλοῦς duplex. Sept. 625. *διπλοῦν τε σῆμα.* Sept. 956. *διπλᾶ λέγειν. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.* Pers. 161. *διπλῆ μέριμνα.* Pers. 706. *διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.* Ag. 316. *συμφορᾶς διπλῆς.* Ag. 523. *διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.* Ag. 628. *διπλῆ μάστιγι.* Choeph. 369. *διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.* Choeph. 919. *συμφορὰν διπλῆν.* Choeph. 926. *διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.* Choeph. 967. *τὴν διπλῆν τυραννίδα.* Eum. 905. *ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις.* Suppl. 614. *διπλοῦν μίασμα.* Suppl. 987. *οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.* — *διπλοῖ duo.* Prom. 952. *μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς.* Sept. 831. *διπλαῖ μέριμναι.* Choeph. 750. *διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα.* Fragm. 313. *ὥστε διπλόοι λύκοι νέβρον φέρουσι.*

Δίπολος duplex. Propomp. 191.

Δίπους bipes. Ag. 1231. *δίπους λέαινα.* Suppl. 872. *δίπους ὄφις.*

Διρκαῖος Dircaeus. Sept. 289. *ὕδωρ τε Διρκαῖον.*

Δίρκη Dirce. Sept. 255. *Δίρκης τε πηγαῖς.* Fragm. 426. *ναρᾶς τε Δίρκης.*

Διῤῥυμία iugum. Fragm. 345. *ἐν διῤῥυμίᾳ πῶλοι.*

Δίῤῥυμος biiugus. Pers. 47. *δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη.*

Δὶς bis. Sept. 560. *δὶς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος.* Pers. 169. *μή σε δὶς φράσαι.* Pers. 335. *ἑκατὸν δὶς ἦσαν.* Pers. 429. *ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.* Ag. 1357. *παίω δέ νιν δίς.*

Δίσκηπτρος Ag. 43. *διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς* de duobus viris dictum, quorum uterque sceptrum regium gerit.

Δισσοί duo. Prom. 959. *δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην.* Choeph. 854. *τοιάνδε πάλην — δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν.* Sept. 801. *δισσὼ στρατηγώ.* — *dissidentes.* Ag. 121. *ἰδὼν δύο λήμασι δισσούς.*

Δίυγρος madidus. Sept. 972. *δίυγρα τριπάλτων πημάτων.*

Διφρηλάτης auriga. Eum. 151. *δίκαν διφρηλάτου.*

Δίφροντις cura ancipiti agitatus. Choeph. 194. *ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην.*

Δίφρος currus. Pers. 190. *ἔντη δίφρου διασπαράττει.*

Διφύιος duo. Ag. 1447. *διφυίοισι Τανταλίδαισιν.*

Δίχα diverso modo. Ag. 315. *καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστί.* — *δίχα ἐστί differt.* Prom. 927. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.* Ag. 1342. *τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σαφ' εἰδέναι δίχα.* — *δίχα τινός seorsum ab aliquo.* Ag. 735. *δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.* — *remoto, excepto aliquo.* Prom. 162. *τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι, δίχα γε Διός;* Choeph. 767. *ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;* — *absque.* Sept. 25. *πυρὸς δίχα.* Ag. 835. *ἄρσενος δίχα.*

Διχῆ dupliciter, bis. Suppl. 539. *δι-*

χῇ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα.

Διχόθεν bifariam. Pers. 76. ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης.

Διχοῤῥόπως ancipiti ratione. Ag. 340. τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν. Ag. 789. ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως ψήφους ἔθεντο. Ag. 1245. ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως. Suppl. 600. ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχοῤῥόπως. Suppl. 960. ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχοῤῥόπως.

Διχοστατεῖν dissidere. Ag. 314. διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις. Eum. 364. λάχη θεῶν διχοστατοῦντα.

Διχόφρων infestus. Sept. 881. διχόφρονι πότμῳ.

Διχῶς dupliciter, bis. Choeph. 902. διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός.

Δίψα sitis. Pers. 476. δίψῃ πονοῦντες. Pers. 483. δίψῃ τε λιμῷ τε (utroque loco al. δίψει.) Choeph. 745. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις l. d.

Διψᾶν sitire. Ag. 875. ὁδοιπόρῳ διψῶντι.

Δίψιος sitiens, aridus. Ag. 481. διψία κόνις. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.

Δίψος sitis var. lect. Pers. 476. 483.

Δίωγμα persecutio. Eum. 134. μάραινε δευτέροις διώγμασιν.

Διωγμός persecutio. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς τ' ἀσφαλίας — ῥύσιος γενέσθω. Suppl. 1031. ταχυπόμποισι διωγμοῖς.

Διωθεῖν depellere. Prom. sol. 182, 9. διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν.

Διώκειν movere, agitare. Pers. 84. Σύριόν θ' ἅρμα διώκων. Sept. 353. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. hinc accurrere. Sept. 89. ἐπὶ πόλιν διώκων. — persequi. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Choeph. 467. διώκειν ἔριν αἱματηράν. Eum. 126. ὄναρ διώκεις θῆρα. Eum. 217. σὺ δ' οὖν δίωκε. Eum. 242. ἦλθον διώκουσα. — Choeph. 287. διώκεται πόλεως — λυμανθὲν δέμας. — accusare. Eum. 553. ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων.

Δμωή ancilla. Ag. 882. δμωαί, τί μέλλετε; Choeph. 82. δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 1044. δμωαὶ γυναῖκες.

Δμωΐς ancilla. Sept. 345. δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι. Choeph. 708. φιλίας δμωΐδες οἴκων. Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει. Suppl. 955. φίλας δμωΐδας.

Δνοφερός obscurus, tenebricosus. Choeph. 798. καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι δνοφερᾶς καλύπτρας. Eum. 357. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται. Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.

Δνόφος tenebrae. Choeph. 51. ἀνήλιοι βροτοστυγεῖς δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

Δοκεῖν credere. Prom. 289. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει. Prom. 957. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα. Pers. 184. ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν. Pers. 468. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. Choeph. 227. κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. Choeph. 520. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν. Suppl.

891. *ἀλλ᾽ ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;* — sequente acc. c. inf. Prom. 434. *μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ᾽ αὐθαδίᾳ σιγᾶν με.* Prom. 743. *οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους εἶναι δόκει σοι μηδέπω ᾽ν προοιμίοις.* Sept. 597. *δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις.* Ag. 577. *Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;* Choeph. 16. *Ἠλέκτραν δοκῶ στείχειν.* — cum praecepti et voluntatis significatione, ut *δοκῶ* sit: *credo mihi aliquid faciendum, statuo.* Sept. 632. *τίνα πέμπειν δοκεῖς;* Ag. 16. *ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.* Ag. 1633. *ἐπεὶ δοκεῖς τάδ᾽ ἔρδειν καὶ λέγειν.* — *videri.* Prom. 314. *ὥστε σοὶ τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.* Prom. 385. *εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.* Prom. 386. *ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ᾽ εἶναι τόδε.* Prom. 737. *ἆρ᾽ ὑμῖν δοκεῖ ὁ τῶν θεῶν τύραννος — βίαιος εἶναι;* Prom. 961. *μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν;* Sept. 351. *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.* Sept. 574. *οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ᾽ εἶναι θέλει.* Sept. 1027. *μὴ δοκησάτω τινί.* Sept. 1031. *μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.* Pers. 177. *ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ᾽ εὐείμονε — εἰς ὄψιν μολεῖν.* Pers. 242. *ἐμοὶ δοκεῖν.* Pers. 336. *μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;* Ag. 404. *φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.* Ag. 762. *τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι.* Ag. 771. *τὰ δοκοῦντ᾽ εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.* Ag. 814. *δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.* Ag. 909. *τί δ᾽ ἂν δοκεῖ σοι, Πρίαμος, εἰ τάδ᾽ ἤνυσεν;* Ag. 910. *ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.* Ag. 1186. *ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.* Ag. 1211. *δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.* Ag. 1319. *τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι.* Ag. 1348. *φίλοις δοκοῦσιν εἶναι.* Ag. 1575. *κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν.* Choeph. 261. *δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.* Choeph. 860. *ὅπως δοκῶμεν τῶνδ᾽ ἀναίτιαι κακῶν εἶναι.* Choeph. 988. *τί σοὶ δοκεῖ;* Eum. 583. *εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ᾽ αἷμα.* Suppl. 320. *δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.* Suppl. 412. *μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;* Fragm. 297. *σύ με καταιθειν μοι δοκεῖς.* — cum praecepti et voluntatis significatione, ut *δοκεῖ* sit: *videtur aliquid faciendum esse, placet, statuitur.* Prom. 258. *ὅταν κείνῳ δοκῇ.* Prom. 259. *δόξει δὲ πῶς;* Sept. 996. *δοκοῦντα καὶ δόξαντ᾽ ἀπαγγέλλειν με χρὴ δήμου προβούλοις.* Sept. 999. *Ἐτεοκλέα μὲν — θάπτειν ἔδοξε.* Sept. 1011. *πετεινῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν.* Sept. 1016. *τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.* Ag. 918. *εἰ δοκεῖ σοι ταῦτα.* Ag. 1323. *ἐμοὶ δ᾽ ὅσον τάχιστά γ᾽ ἐμπεσεῖν δοκεῖ.* Suppl. 600. *ἔδοξεν Ἀργείοισιν οὐ διχοῤῥόπως.* Eum. 299. *Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν.* — Suppl. 596. *δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.* (*δοκῶ* Prom. 289. 961. Sept. 597. Choeph. 16. *δοκεῖς* Sept. 632. Ag. 577. 1186. 1633. *δοκεῖ* Prom. 737. Sept. 351. 1011. Ag. 909. 910. 918. 1211. 1319. 1323. Choeph. 988. Eum. 583. Suppl.

412. **δοκοῦμεν** Pers. 336. **δοκεῖτε** Prom. 957. Suppl. 320. **δοκῶ** Ag. 16. **δοκῇ** Prom. 258. **δοκῶμεν** Choeph. 860. **δόκει** Prom. 743. **δοκεῖτε** Prom. 434. **δοκῶν** Pers. 468. Ag. 411. 1575. **δοκοῦντα** Choeph. 261. **δοκοῦσι** Ag. 1348. **δοκοῦντας** Ag. 814. **δοκοῦντα** Sept. 996. Ag. 771. **δοκεῖν** Prom. 314. 385. Sept. 574. Pers. 242. Ag. 762. **ἐδόκουν** Pers. 184. **ἐδόκεις** Choeph. 227. **δόξει** Ag. 404. Prom. 259. **ἔδοξε** Sept. 999. 1016. Choeph. 520. Suppl. 600. **ἐδοξάτην** Pers. 177. **δόξῃ** Sept. 1031. **δόξαντα** Sept. 996. **δοκήσει** Prom. 386. **δοκησάτω** Sept. 1027. **δεδόκηκε** Eum. 299.—**δέδεκται** Suppl. 596.)

Δόκιμος *illustris*. Pers. 87. **δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν.**

Δοκίμως *strenue*. Pers. 539. **μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.**

Δολιόμητις *dolosus*. Suppl. 731. **δουλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες.**

Δόλιος *dolosus*. Prom. 569. **δόλιον ὄμμ' ἔχων.** Ag. 150. **οἰκονόμος δολία.** Ag. 1474. 1500. **δολίῳ μόρῳ δαμείς.** Ag. 1504. **δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε.** Choeph. 715. **νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία.** Choeph. 950. **δόλια βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.**

Δολιόφρων *dolosus*. Choeph. 935. **δολιόφρων ποινά.**

Δολιχός *longus*. Prom. 284. **δολιχῆς τέρμα κελεύθου.**

Δολόμητις Pers. 93. **δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;**

Δόλος *dolus*. Prom. 213. **ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν χρείη, δόλῳ δὲ — κρατεῖν.** Sept. 38. **οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.** Sept. 854. **δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.** Pers. 353. **οὐ ξυνεὶς δόλον.** Pers. 761. **τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν.** Ag. 860. **τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.** Choeph. 218. **ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;** Choeph. 549 s. **ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν.** Choeph. 875. **δόλοις ὀλούμεθα.** Eum. 809. 840. **δυσπάλαμοι δόλοι**, var. lect. Prom. 475.

Δολοῦν *fallere*. Ag. 264. **μὴ δολώσαντος θεοῦ.** Ag. 1619. **τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.**

Δολοφόνος *dolose interficiens*. Ag. 1100. **δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω.**

Δόλωμα *dolus*. Choeph. 997. **τῷδε τὰν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν.**

Δόμος *domus*. Sept. 436. **πρὶν ἐμὸν ἐκθορεῖν δόμον.** Sept. 682. **μελαναιγὶς δ' οὐκ εἶσι δόμον Ἐριννύς.** Pers. 571. **πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς.** Ag. 389. **ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν.** Ag. 522. **αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον.** Ag. 936. **πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.** Ag. 983. **οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος.** Choeph. 261. **ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον.** Choeph. 559. **ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς.** Choeph. 796. **εὖ δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός.** Choeph. 925. **ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος.** Eum. 922. **παντὶ δόμῳ μετάκοινοι.** Eum. 986. **βᾶτε δόμῳ.** Suppl. 128. **πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφής τε δόμος.** Suppl. 637. **ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; —** Ag. 1282. **φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.**

Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας. Sept. 214. μένειν ἔσω δόμων. Sept. 464. πρόμαχ' ἐμῶν δόμων. Sept. 722. πόνοι δόμων νέοι. Sept. 835. πόνοι πόνων, δόμων ἐφέστιοι. Sept. 861. δόμων ἐπὶ λύμῃ. Sept. 898. δόμων ἀχὴν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Pers. 600. ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. Pers. 634. ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων. Pers. 835. λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων. Ag. 201. δόμων ἄγαλμα. Ag. 397. δόμων προφῆται. Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Ag. 420. πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει. Ag. 627. πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων. Ag. 931. εἰμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1170. τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. Ag. 1336. δόμων καταισχυντῆρι. Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων. Ag. 1553. ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων. Ag. 1568. ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Choeph. 22. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην. Choeph. 33. δόμων ὀνειρόμαντις. Choeph. 49. κατασκαφαὶ δόμων. Choeph. 158. ἀναλυτὴρ δόμων. Choeph. 252. φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 473. δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Choeph. 480. πατρῴων ἐκ δόμων. Choeph. 555. δορύξενος δόμων. Choeph. 620. ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων. Choeph. 701. εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων. Choeph. 765. ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Choeph. 930. δεσποσύνων δόμων. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 399. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Suppl. 438. ἐκ δόμων. Sept. 877. δόμοισι καὶ σώμασι. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι. Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις. Pers. 762. Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις. Ag. 27. δόμοις ὀλολυγμὸν — ἐπορθιάζειν. Ag. 571. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι. Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις. Ag. 718. ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. Ag. 836. ἧσθαι δόμοις ἔρημον. Ag. 839. λάσκοντας δόμοις. Ag. 938. δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις. Ag. 945. ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1006. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Ag. 1073. ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Ag. 1162. κῶμος ἐν δόμοις μένει. Ag. 1190. τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους. Ag. 1286. ἐν δόμοισι κακύσσουσα. Ag. 1370. κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας. Ag. 1440. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Choeph. 13. δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Ag. 129. πῶς ἀνάξομεν δόμοις; Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι. Choeph. 530. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοισι. Choeph. 561. δόμοις παραστείχοντα. Choeph. 616. ἀπεύχετον δόμοις. Choeph. 643. τίς ἔνδον — ἐν δόμοις; Choeph. 651, μεθιέναι ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. Choeph. 658. ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 729. δόμοις δὲ τοῖσδε

παγκακῶς ἔχει. Choeph. 734. τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Choeph. 828. τόδ' ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος. Choeph. 858. πῶς κέκρανται δόμοις; Choeph. 872. τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένηται. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις. Eum. 693. Φέρητος ἐν δόμοις. Suppl. 428. παισὶ καὶ δόμοις. Fragm. 321. πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 328. ἀφνειοῖσι δόμοισιν. Prom. 449. πλινθυφεῖς δόμους προσείλους. Sept. 49. ἐς δόμους. Sept. 73. δόμους ἐφεστίους. Pers. 155. λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους. Pers. 522. προπέμπετ' ἐς δόμους. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἴθι. Pers. 1025. ἐς δόμους κίε. Ag. 425. εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 825. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη — πρὸς δόμους. Choeph. 51. δνόφοι καλύπτουσι δόμους. Choeph. 901. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους. Eum. 724. σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους. Eum. 734. νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους. Suppl. 937. εὐτυχεῖς ναίειν δόμους. Suppl. 939. μονοῤῥύθμους δόμους. Niob. 148. δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἔπεμψεν ἐς δόμους. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν δόμοι. de templis Deorum. Eum. 491. ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας. Sept. 260. ἁγνοῖς δόμοις. Ag. 565. δόμοις ἐπάσσαλευσαν ἀρχαῖον γάνος. Eum. 35. ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 60. τῶνδε δεσπότῃ δόμων. Eum. 176. οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει. Eum. 196. προστρίβεσθαι τοῖσδ' ἐπίσταλλον δόμους. Eum. 198. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν. Eum. 546. ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέστιος ἐμῶν. Eum. 639. σῶν δόμων ἐφέστιον. Eum. 817. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως. Fragm. 326. δόμον Ἀρτέμιδος.

Δομοσφαλής *domum labefaciens.* Ag. 1515. δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ.

Δόναξ *arundo.* Prom. 574. κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας. Pers. 486. Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα.

Δονεῖν *quatere.* Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Δόξα *opinio, sententia.* Pers. 28. ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ. Ag. 266. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. Ag. 410. πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. Choeph. 672. εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων. Choeph. 1047. τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν; Choeph. 1049. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. — *existimatio, gloria.* Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί.

Δοξάζειν *opinari.* Ag. 659. ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν. Choeph. 168. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι. Choeph. 831. πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω; Suppl. 58. δοξάσει τις ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρείας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου.

Δορά *pellis.* Praecon. 96. τῆς λεοντείας δορᾶς.

Δορίγαμβρος *armis a sponsis petita.* Ag. 672. ***τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν.***

Δορικανής *hasta interfectus.* Suppl. 965. ***δορικανεῖ μόρῳ θανών.***

Δορικμής *hasta interfectus.* Choeph. 360. ***μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ.***

Δοριλύμαντος *hasta perditus.* Myrmid. 115. ***δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους.***

Δορίμαργος *hasta saeviens.* Sept. 669. ***θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄτα.***

Δορίπονος *hasta pressus, bello laborans.* Sept. 153. ***πόλιν δορίπονον.*** Sept. 610. ***δορίπονα κακά.***

Δορίτμητος *hasta occisus.* Choeph. 348. ***δορίτμητος κατηναρίσθης.***

Δόρπον *coena.* Palam. 168. ***ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.***

Δόρυ *hasta.* Sept. 99. ***πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.*** Sept. 804. ***δορὸς ἄγραν.*** Sept. 381. ***ἄνευ δορός.*** Sept. 821. ***ξυνωλία δορός.*** Sept. 981. ***δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.*** Pers. 296. ***πληγῇ δορός.*** Ag. 427. ***ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός.*** Ag. 503. ***τὸν λελειμμένον δορός.*** Eum. 279. ***ἄνευ δορός.*** Eum. 747. ***δορός νικηφόρον.*** Suppl. 128. ***δορὸς ἀχείματον.*** Sept. 329. ***πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται.*** Sept. 438. ***ὑπερκόπῳ δορί.*** Sept. 567. ***δορὶ ἁλοῦσα.*** Sept. 942 s. ***δορὶ δ' ἔκανες. δορὶ δ' ἔθανες.*** Sept. 1007. ***ἐμποδὼν ἔστη δορὶ τῷ τοῦδε.*** Pers. 715. ***λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.*** Ag. 111. ***σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι.*** Ag. 1120. ***ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.*** Eum. 743. ***συμμάχῳ δορί.*** Sept. 198. ***πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.*** Sept. 398. ***εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.*** Sept. 608. ***γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.*** Pers. 312. ***πολύπονον δόρυ νωμῶν.*** Eum. 736. ***ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.*** — *navis.* Pers. 403. ***ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.*** Ag. 1601. ***κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός.*** Suppl. 826. ***γομφοδέτῳ δὲ δορεὶ διώλου.*** Suppl. 832. ***κἰ' ἐς δόρυ.*** Suppl. 985. ***πολὺς δὲ πόντος οὖν ἐκληρώθη δορί.***

Δορύκρανος *cuspide praefixus.* Pers. 144. ***δορυκράνου λόγχης ἰσχύς.***

Δορύξενος *hospes, qui ex belli congressu amicus factus vel ad belli societatem paratus est.* Ag. 854. ***εὐμενὴς δορύξενος.*** Choeph. 555. ***ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.*** — adi. *ad eiusmodi hospitem pertinens.* Choeph. 901. ***εἰς δόμους δορυξένους.***

Δορυπαγής *ex trabibus compositus.* Suppl. 724. ***δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας νῆας.***

Δορύπαλτος *hastam vibrans.* Ag. 116. ***χερὸς ἐκ δορυπάλτου.***

Δορυσθενής *hasta valens.* Choeph. 157. ***δορυσθενὴς ἀνήρ.***

Δορυσόος *hastam vibrans.* Sept. 118. ***δορυσόοις σάγαις.***

Δορυσσόος *hastam vibrans.* Suppl. 179. ***ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω.*** — Suppl. 963. ***ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους ἔταξαν.***

Δορυτίνακτος *hastis vibratis concussus.* Sept. 140. ***δορυτινάκτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.***

Δορυφόρος *hastatus.* Choeph. 758. ***ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.***

Δόσις *donatio, donum.* Sept. 343. ***ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις.*** Pers. 998. ***δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.*** Ag. 986. ***δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής.*** Choeph. 93. ***δόσιν τε τῶν***

κακῶν ἐπαξίαν. Choeph. 771. *σὺν θεῶν δόσει.* Eum. 7. *δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ.* Eum. 908. *ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν.*

Δοτάμας nom. propr. Pers. 921.

Δοτήρ *dator.* Prom. 615. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.*

Δουλεία *servitus.* Sept. 235. *μή με δουλείας τυχεῖν.* Ag. 351. *μέγα δουλείας γάγγαμον.*

Δούλειος *servilis.* Sept. 75. *ζυγοῖσι δουλείοισι.* Sept. 305. *πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἀΐδῃ προϊάψαι, δορὸς ἄγραν, δουλείαν.* Sept. 453. 775. *δούλειον ζυγόν.*

Δουλεύειν *servire.* Prom. 461. *κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα.* Prom. 929. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.*

Δούλη *serva.* Ag. 1299. *δούλης θανούσης.*

Δούλιος *servilis.* Pers. 50. *ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι.* Ag. 927. *ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.* Ag. 1054. *μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.* Ag. 1199. *φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.* Choeph. 75. *δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν.* Suppl. 594. *σκεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν.*

Δοῦλος *servus.* Pers. 238. *οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτός.* Pers. 731. *Ἑλλήσποντον ἱερὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν ἤλπισε σχήσειν.* Ag. 1008. *πολλῶν μετὰ δούλων.* Ag. 1015. *ὠμοί τε δούλοις πάντα.*

Δουλοσύνη *servitus.* Sept. 107. *δουλοσύνας ὕπερ.*

Δουλοῦν *in servitutem redigere.* Sept. 236. *αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.*

Δουλόφρων *servilem animum habens.* Suppl. 731. *δουλόφρονες δὲ καὶ δολομήτιδες.*

Δοῦπος *strepitus.* Choeph. 370. *ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.*

Δουρίκλυτος *bello clarus.* Pers. 85. *δουρικλύτοις ἀνδράσι.*

Δουρίπληκτος *hasta laceratus.* Sept. 260. *λάφυρα δαΐων δουρίπληκτα.*

Δόχμιον *a latere.* Fragm. 271. *ἑξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.*

Δοχμόλοφος *obliquam cristam habens, cristam movens.* Sept. 109. *κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει.*

Δράκαινα *dracaena.* Eum. 124. *δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος.*

Δρακονθόμιλος *draconibus frequens.* Suppl. 264. *δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.*

Δρακοντόμαλλος *dracones capillorum loco habens.* Prom. 801. *δρακοντόμαλλοι Γοργόνες.*

Δράκων *draco.* Sept. 273. *δράκοντας ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν.* Sept. 363. *ὡς δράκων βοᾷ.* Sept. 485. *εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.* Pers. 82. *φονίου δέργμα δράκοντος.* Choeph. 520. *τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν.* Choeph. 1043. *δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.* Choeph. 1046. *πεπληκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν.* Suppl. 506. *δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.* Leon. 106. *ὁδοιπορῶν δήλημα χωρίτης δράκων.* Philoct. 235. *οὐ γὰρ δράκων ἐνῆκεν.*

Δρᾶμα *facinus.* Ag. 519. *ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.*

Δράμημα *incessus.* Pers. 243. *τοῦτο γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν.*

Δρᾶν *facere.* Prom. 72. *δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη.* Prom. 663. *τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φί-*

λα; Prom. 746. τί που δράσεις; Prom. 941. δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος. Sept. 1049. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; Sept. 1058. δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω. Pers. 799. κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι. Ag. 1029. εἴ τι δράσεις τῶνδε. Ag. 1326. ψηφίζομαί τι δρᾶν. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως; Ag. 1639. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Choeph. 505. ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί. Choeph. 546. τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων. Choeph. 869. τί δρᾷ; Choeph. 886. τί δράσω; Choeph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε. Eum. 128. τί δρᾷς; Eum. 156. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί. Eum. 581. δρᾶσαι γάρ, ὥσπερ ἐστίν, οὐκ ἀρνούμεθα. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ φέρηπος ἐν δόμοις. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε. Suppl. 500. ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; Fragm. 268. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

Δράσιμος *faciendus*. Sept. 536. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον.

Δρασμός *fuga*. Pers. 552. δρασμῷ κρυφαίῳ. Pers. 562. κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά.

Δραστήριος *efficax*. Sept. 1032. θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

Δρέπεσθαι *decerpere*, *effundere*. Sept. 700. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;

Δριμύς *acerbus*. Ag. 1482. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ Ἀτρέως. Choeph. 386. πάροιθεν δὲ πρώρας δριμὺς ἦται καρδίας θυμός.

Δροίτη *labrum*. Ag. 1521. ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν. Choeph. 993. δροίτης κατασκήνωμα. Eum. 603. δεδεγμένη δροίτη.

Δρόμος *cursus*. Prom. 593. τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους — γυμνάζεται. Prom. 840. παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις. Ag. 119. βλαβέντα λοισθίων δρόμων. Choeph. 785. ἐν δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον. Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ; Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι. — *curriculum*. Prom. 885. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Ag. 1218. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω i. e. *in errore sum, a vero aberro*. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου *non a re alienum est*. — δρόμῳ *curriculo, celeriter*. Pers. 203. κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ πτεροῖς ἐφορμαίνοντα. cf. Suppl. 799.

Δρόσος *ros*. Ag. 327. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες. Ag. 547. λειμώνιαι δρόσοι κατεψέκαζον. Ag. 1363. βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου. Eum. 864. γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου. — *catulus*. Ag. 139. δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων.

Δρυμός *querocetum*, *sylva*. Fragm. 300, 10. δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους ἀποικίσει.

Δρῦς quercus. Prom. 834. *αἱ προσήγοροι δρύες.*

Δρώπτειν. Psychag. 259.

Δύειν subire. Ag. 211. *ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον.* Phorc. 240. *ἔδυ δ' ἐς ἄντρον.* — *occidere.* Ag. 983. *οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος.* Ag. 1094. *βίου δύντος αὐγαῖς.*

Δύη labor, miseria. Prom. 179. *πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς.* Prom. 511. *μυρίαις δὲ πημοναῖς δύαις τε καμφθεὶς.* Prom. 523. *δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.* Prom. 748. *δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.* Sept. 210. *ἐκ χαλεπᾶς δύας.* Pers. 971. *νέαι νέαι δύαι δύαι.* Pers. 1004. *δύα δύα.* Ag. 1122. *ματαίους δύας.* Ag. 1605. *αἵ τε νήστιδες δύαι.* Choeph. 437. *κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.* Eum. 258. *ἀντιποίνους τίνεις ματροφόνας δύας.* Eum. 532. *ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον.*

Δύϊος miserabilis. Suppl. 809. *δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.*

Δύναμις vis. Pers. 170. *ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.* Ag. 754. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου.*

Δύνασθαι posse, valere. Prom. 206. *πιθεῖν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην.* Prom. 326. *ἐὰν δύνωμαι.* Prom. 916. *οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἄν.* Eum. 910. *μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐριννὺς παρά τ' ἀθανάτοις.* Suppl. 1017. *δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα.*

Δυνάστης dominus. Ag. 6. *τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας.*

Δυνάτης dominus. Pers. 661. *δυνάτα δυνάτα.*

Δυνατὸς qui esse potest. Ag. 97. *τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν.*

Δύνειν occidere. Suppl. 252. *πρὸς δύνοντος ἡλίου.*

Δύο duo. Prom. 780. *δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.* Prom. 869. *γνωμᾶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται.* Sept. 460. *καὶ δύ' ἄνδρας καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλῶν.* Sept. 904. *τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.* Sept. 938. *δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.* Pers. 177. *δύο γυναῖκ' εὐείμονε.* Pers. 706. *διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.* Pers. 722. *γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.* Ag. 121. *ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς Ἀτρείδας.* Ag. 1357. *ἐν δυοῖν οἰμώγμασιν.* Choeph. 205. *δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν.* Choeph. 302. *δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.* Choeph. 932. *ὑπὸ δυοῖν μαστόφοιν.* Choeph. 1043. *δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.* Eum. 406. *δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.* Eum. 570. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.* Myrmid. 130. *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα.* Fragm. 300, 5. *δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ.*

Δύρεσθαι conqueri. Prom. 271. *τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη.* Pers. 574. *δαιμόνι' ἄχη, ὀᾶ, δυρόμενοι γέροντες.*

Δυσαγκόμιστος irreparabilis. Eum. 252. *αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.*

Δυσάγκριτος difficilis ad dignoscendum. Suppl. 119. *δυσάγκριτοι πόνοι.*

Δύσαγνος impurus. Suppl. 732. *δυσάγνοις φρεσίν.*

Δυσάδελφος infelicem fratrem habens. Sept. 852. *ἰὼ δυσαδελφόταται πασῶν.*

Δυσαιανής *calamitosus.* Pers. 273. ἴυζ' ἄποτμον βοὰν δυσαιανῆ Πέρσαις.

Δυσαλγής *aerumnosus.* Ag. 437. δυσαλγεῖ τύχᾳ μενοινᾷ θρεομένας.

Δυσάλωτος *expugnatu difficilis.* Prom. 266. τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.

Δυσαμέριος *infaustus.* Sphing. 215. σφίγγα δυσαμερίαν.

Δυσάνωρ *cum malis viris male iunctus.* Suppl. 1049. γάμον δυσάνορα.

Δυσάρεστος *haud facile placabilis.* Eum. 888. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας.

Δύσαρκτος *moderatu difficilis.* Choeph. 1020. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δύσαρκτοι.

Δυσαυλία *mala habitatio.* Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας.

Δυσαχής *graviter conquerendus.* Eum. 140. ἐπάθομεν πάθος δυσαχές.

Δυσαχθής *molestus.* var. lect. Eum. 140.

Δύσβατος *cum infortunio calcatus.* Pers. 1026. 1030. Περσὶς αἶα δύσβατος.

Δυσβάϋκτος *cum infausto eiulatu editus.* Pers. 566. δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

Δυσβουλία *malum consilium.* Sept. 784. παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας. Ag. 1591. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.

Δυσδαίμων *infelix.* Prom. 604. δυσδαιμόνων δὲ τίνες — οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν; Sept. 809. τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους; Sept. 909. δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα. Pers. 915. τυχίαν πλάκα κερσάμενος δυσδαίμονά τ' ἀυτάν. Ag. 327. ὡς δυσδαίμονες ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.

Δυσδάκρυτος *misere defletus.* Ag. 430. βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον.

Δυσδάμαρ *infelici coniugio cum mala uxore iunctus.* Ag. 1292. ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.

Δύσεδρος *male adsidens.* Ag. 726. δύσεδρος καὶ δυσόμιλος.

Δυσεκλύτως *irresolubiliter.* Prom. 60. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

Δύσελπις *exspes.* Choeph. 406. καὶ τότε μὲν δύσελπις.

Δυσευνήτωρ *cubili infestus.* Sept. 275. δράκοντας ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνήτορας.

Δυσεύρετος *intellectu difficilis.* Prom. 818. τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον.

Δυσήλιος *a sole non collustratus.* Eum. 374. δυσήλιον κνέφας.

Δυσημέριος v. Δυσαμέριος.

Δυσθέατος *visu iniucundus.* Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Prom. 693. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Sept. 963. δυσθέατα πήματα.

Δύσθεος *impius.* Ag. 1572. τοῦδε δύσθεος πατὴρ Ἀτρεύς. Choeph. 45. δύσθεος γυνά. Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Choeph. 518. δύσθεος γυνή. Suppl. 417. ἐκβολαῖς δυσθέοις.

Δύσθροος *infelicem sonum edens.* Pers. 628. αἰανῆ δύσθροα βάγματα. Pers. 904. πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

Δυσίατος *sanatu difficilis.* Ag. 1074. κακὸν ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον.

Δύσις *occasus.* Prom. 456. ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα τάς τε δυσκρί-

τους δύσεις. Ag. 800. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν.

Δύσκαπνος *male fumosus.* Ag. 750. ἐν δυσκάπνοις δώμασιν.

Δυσκατάπαυστος *haud facile cessans.* Choeph. 463. δυσκάπαυστον ἄλγος.

Δυσκέλαδος *infaustum sonans.* Sept. 849. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος.

Δύσκηλος *insanabilis.* Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.

Δυσκλεής *infamis.* Prom. 241. δυσκλεῆς θέα. Pers. 436. τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

Δύσκριτος *cognitu difficilis.* Prom. 456. τάς τε δυσκρίτους δύσεις. Prom. 484. κληδόνας τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς. Ag. 954. δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων.

Δυσκρίτως *obscure.* Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους.

Δυσκύμαντος *male e fluctibus agitatis proveniens.* Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.

Δύσλεκτος *dictu iniucundus.* Pers. 688. λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

Δύσλοφος *toleratu difficilis.* Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

Δύσλυτος *irresolubilis.* Prom. 19. δυσλύτοις χαλκεύμασι.

Δυσμαθεῖν *aegre agnoscere.* Choeph. 223. δυσμαθεῖς ἐμέ.

Δυσμαθής *intellectu difficilis.* Ag. 1228. δυσμαθῆ δ' ὅμως.

Δυσμάτωρ *a mala matre male proficiscens.* Suppl. 65. δυσμάτορος κότου τυχών.

Δύσμαχος *inexpugnabilis.* Prom. 923. δυσμαχώτατον. — *difficilis.* Ag. 1542. δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.

Δυσμενής *malevolus, infestus.* Sept. 216. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει. Sept. 348. δυσμενοῦς ὑπερτέρου. Ag. 1166. τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς. Suppl. 264. δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.

Δυσμή *occasus.* Pers. 228. πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Heliad. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρός.

Δυσμηχανεῖν *non posse.* Ag. 1333. δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.

Δύσμορος *infelix.* Sept. 819. νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας.

Δυσοδοπαίπαλος *viam inviam reddens.* Eum. 365. λάχη — δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Δυσοίζειν *metuere.* Ag. 1289. οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις.

Δύσοιμος *mala via ducens.* Choeph. 933. δυσοίμου τύχας.

Δύσοιστος *toleratu difficilis.* Prom. 693. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Choeph. 734. ἄλγη δύσοιστα. Eum. 757. 784. δύσοιστα πολίταις πάθον.

Δυσόμιλος *male consuescens.* Ag. 726. δύσεδρος καὶ δυσόμιλος.

Δυσόμματος *coecus.* Eum. 366. δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

Δύσορμος *importuosus.* Pers. 440. νῆσός τις — βαιά, δύσορμος ναυσίν. — *in portu male detinens.* Ag. 186. πνοαὶ — κακόσχολοι, νήστιδες, δύσορμοι.

Δύσορνις *male ominatus.* Sept. 820. δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός.

Δυσπάλαιστος *inexpugnabilis.* Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά. Suppl. 463. δυσπάλαιστα πράγματα.

Δυσπάλαμος *superatu difficilis.* Eum. 809. 840. θεῶν δυσπάλαμοι — δόλοι.

Δυσπαλάμως *sine auxilio, desperata salute.* Suppl. 847. δυσπαλάμως ὄλοιο.

Δυσπαλής *aegre superandus.* Eum. 529. ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.

Δυσπαράβουλος *cui haud facile persuadetur.* Suppl. 100. δυσπαραβούλοισι φρεσίν.

Δυσπαράθελκτος *aegre commovendus.* Suppl. 381. δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις.

Δυσπαραίτητος *inexorabilis.* Prom. 34. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες.

Δυσπαρήγορος *aegre mitigandus.* Eum. 362. δυσπαρήγοροι βροτοῖς.

Δύσπεμπτος *aegre emittendus.* Ag. 1163. δύσπεμπτος ἔξω.

Δυσπετῶς *aegre.* Prom. 754. δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις.

Δυσπήμαντος. Eum. 459 d. l.

Δύσπλανος *misere errans.* Prom. 611. φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις.

Δυσπολέμητος *haud facile debellandus.* Suppl. 637. Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν δυσπολέμητον.

Δυσπόλεμος *bello infelix.* Pers. 974. δυσπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

Δυσπόνητος *labores afferens.* Pers. 507. ὦ δυσπόνητε δαῖμον.

Δύσποτμος *infelix.* Prom. 119. ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν. Prom. 198. πανταχῇ δὲ δύσποτμα. Sept. 795. δύσποτμον γένος. Sept. 801. πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φερόμενοι. Suppl. 302. δυσπότμῳ βοΐ.

Δυσπότμως *infeliciter.* Pers. 264. νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων.

Δύσποτος *potatu horridum.* Eum. 256. βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου.

Δυσπραγεῖν *infelicem esse.* Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν.

Δυσπραξία *miseria.* Prom. 968. τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Eum. 739. ἀμηχάνοισι — δυσπραξίαις.

Δυσσέβεια *impietas.* Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν.

Δυσσεβεῖν *impium esse.* Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.

Δυσσεβής *impius.* Sept. 580. τοῖσι δυσσεβεστέροις. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Ag. 736. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Δυσσεβία *impietas.* Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος.

Δυστέκμαρτος *intellectu difficilis.* Prom. 495. δυστέκμαρτον εἰς τεχνὴν ὥδωσα θνητούς.

Δυστερπής *iniucundus.* Choeph. 275. πολλὰ δυστερπῆ κακά.

Δύστηνος *miser.* Prom. 659. ὀνείρασιν ξυνειχόμην δύστηνος. Sept. 1023. ἀπὸ δυστήνου πατρός. Pers. 282. σιγῶ πάλαι δύστηνος. Pers. 455. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη. Pers. 873. ἰὼ δύστηνος ἐγώ. Ag. 638. τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 1640. δύστηνον θέρος. Prot. 192. οἰκουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα.

Δύστλητος *toleratu difficilis.* Ag. 1552. τάδε μὲν στέργειν δύστλητά περ ὄντα.

Δύστονος *miserabilis.* Sept. 971. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. Sept. 989. ἰὼ ἰώ, δυστόνων κακῶν.

Choeph. 462. *ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη.*

Δυστυχεῖν infelicem esse. Prom. 345. *εἰ δυστυχῶ.* Prom. 506. *σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος.* Sept. 464. *ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν — τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.* Suppl. 334. *καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.*

Δυστυχὴς infelix. Sept. 321. *πολλὰ — δυστυχῆ τε πράσσει.* Ag. 1301. *εἰ δὲ δυστυχῆ.* Choeph. 900. *τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές.* Eum. 759. 786. *μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς.*

Δυστυχῶς infeliciter. Ag. 1645. *δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.*

Δύσφατος male dictus. Ag. 1123. *δυσφάτῳ κλαγγᾷ.*

Δυσφημεῖν male ominata dicere. Ag. 1048. *δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ.*

Δυσφιλὴς odiosus. Ag. 1205. *δυσφιλὲς δάκος.* Ag. 1625. *ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος.* Choeph. 615. *δυσφιλὲς γαμήλευμα.* Choeph. 628. *σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.* Choeph. 1054. *ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές.* Eum. 54. *ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ βίαν.*

Δυσφορεῖν impatientem esse. Sept. 762. *ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν.* Suppl. 508. *οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.*

Δύσφορος aegre tolerabilis. Sept. 639. *δυσφορώτερος γόος.* Ag. 833. *ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον.* Eum. 350. *δύσφορον ἄταν.* Suppl. 798. *γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν δύσφορον.* Suppl. 814. *δύσφορα ναῦ κὰν γᾷ.*

Δυσφρόνως temere. Pers. 544. *Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως.*

Δύσφρων tristis. Ag. 533. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; — malevolus, inimicus.* Ag. 594. *πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν.* Ag. 808. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν προσήμενος.* Choeph. 276. *δυσφρόνων μειλίγματα.* Suppl. 389. *μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος.* Suppl. 506. *δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν. — imprudens.* Sept. 836. *ἰὼ ἰὼ δύσφρονες.*

Δυσχάριστος ingratus. Myrmid. 121. *ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.*

Δυσχείμερος tempestatibus obnoxius, iactatus. Prom. 15. *φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ.* Prom. 748. *δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. — tempestatis instar iactans.* Choeph. 269. *δυσχειμέρους ἄτας.* Prom. sol. 181, 4. *δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας.*

Δυσχερὴς gravis, horrendus. Prom. 804. *δυσχερῆ θεωρίαν.* Suppl. 563. *βοτὸν εἰσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.*

Δύσχιμος malus, perniciosus. Sept. 485. *δράκοντα δύσχιμον.* Choeph. 184. *σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.* Pers. 559. *ἅμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους.* Fragm. 450. *δέσποινα νύμφη δυσχίμων ἐρῶν ἄναξ.*

Δώδεκα duodecim. Niob. 143. *δώδεκ' ἡμερῶν ὁδόν.*

Δωδωναῖος Dodonaeus. Suppl. 255. *ὄρη τε Δωδωναῖα.*

Δωδώνη Dodone. Prom. 661. *ἐπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν.* Prom. 832. *τήν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην.*

Δῶμα domus. Sept. 461. *λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.* Ag. 398. *ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι.*

Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρεφωμένου. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. Choeph. 235. δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός. Eum. 357. κατὰ δώματος. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὴ δῶμα. Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — Suppl. 935. δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια. Prom. 673. ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων. Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Sept. 680. πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφαί. Sept. 862. δωμάτων ἐρειψίτοιχοι. Ag. 367. φλεόντων δωμάτων. Ag. 593. δωμάτων κύνα. Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 1658. κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων. Choeph. 82. δωμάτων εὐθήμονες. Choeph. 402. δωμάτων ἄτιμα. Choeph. 639. δωμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. Choeph. 647. τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνή. Choeph. 681. ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἀρά. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δωμάτων. Choeph. 721. δωμάτων πύλας. Choeph. 789. ἔσωθε δωμάτων. Choeph. 807. πλοῦτον δωμάτων λυτήριον. Choeph. 960. πρόθυρα δωμάτων. Choeph. 968. δωμάτων πορθήτορας. Eum. 63. δωμάτων καθάρσιος. Eum. 334. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπάς. Eum. 518. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων. Eum. 710. ἄνδρα — δωμάτων ἐπίσκοπον. Eum. 791. κλῇδας οἶδα δωμάτων. Suppl. 360. δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν. Sept. 986. δώμασι καὶ χθονί. Pers. 292. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα. Ag. 750. ἐν δυσκάπνοις δώμασιν. Ag. 1090. ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἐπορθιάζειν; Ag. 1164. δώμασιν προσήμενοι. Ag. 1285. σὺ Σείριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι. Choeph. 36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Choeph. 233. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός. Choeph. 348. δώμασιν εὐφόρητον. Choeph. 464. δώμασιν ἔμμοτον. Choeph. 638. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν. Choeph. 697. δώμασιν φίλος. Choeph. 703. κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Eum. 624. δώματ' οἰκήσει πατρός. Suppl. 321. πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε; Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. — *templum*. Eum. 733. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά. Eum. 170. ἔξω — τῶνδε δωμάτων. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι.

Δωματῖτις domestica. Ag. 942. καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν.

Δωματοῦν domum exstruere. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί *mihi quoque domus exstructae sunt*.

Δωρεά donum. Prom. 338. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Δία. Prom. 619. οὔκουν πάρος ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

Δωρεῖσθαι dare. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι.

Δώρημα donum. Prom. 629. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

Pers. 515. γῆ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἥξω λαβοῦσα. Ag. 929. στρατοῦ δώρημα. Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.

Δωρικός graecus. Pers. 179. ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη, ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν.

Δωρίς Dorica, graeca. Pers. 803. Δωρίδος λόγχης ὕπο.

Δῶρον donum. Sept. 607. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτοῖς. Ag. 91. βωμοὶ δώροισι φλέγονται. Ag. 902. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε; Choeph. 512. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. Choeph. 609. πιθήσασα δώροισι Μίνω. Niob. 147. Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Perrhaeb. 172. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια;

E.

E vae. Ag. 1085. Choeph. 778. 856. Suppl. 134. 146. Prom. 580. 601. 605. 744. Sept. 135. 139. 142. 309. 321. Pers. 938.

Ἔα hem. Prom. 298. ἔα, τί χρῆμα; Prom. 114. ἔα, ἔα, τίς ἀχώ; Prom. 565. ἆ ἆ ἔα ἔα. Prom. 690. ἔα ἔα ἄπεχε φεῦ. Choeph. 857. ἔα, ἔα μάλα, πῶς ἔχει;

Ἐάν si. Prom. 326. πειράσομαι, ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 379. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. Sept. 224. ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. Pers. 521. ἐὰν παρ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός, γνώσῃ. Ag. 1652. ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν. Choeph. 991. τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν; Eum. 711. νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστεθῇ τὸ καρτερόν. — cf. Ἤν.

Ἐᾶν sinere. Prom. 332. καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω. Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Sept. 360. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

Ἑαυτοῦ sui. Prom. 704. τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον. Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων. Prom. 892. τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν.

Ἑβδομαγέτης septimus dux. Sept. 782. ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης ἄναξ Ἀπόλλων.

Ἕβδομος septimus. Sept. 264. ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Sept. 696. μὴ λήγης ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Sept. 782. τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτης ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετο. Pers. 764. ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης. — ἕβδομος septem. Sept. 118. πόλεις ἑβδόμαις προσίστανται.

Ἔγγαιος indigena. Pers. 886. γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν. Suppl. 57. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων ἔγγαιος.

Ἐγγενής indigena. Sept. 584. θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς. Choeph. 459. ὦ πόνος ἐγγενής. Suppl. 326. πῶς δὲ ἐγγενὴς τὸ πρίν.

Ἔγγονος natus. Ag. 364. πέφανται δ' ἐγγόνοις ἀτολμήτων Ἄρη πνεόντων.

Ἐγγράφειν inscribere. Prom. 791. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Choeph. 688. παροῦσαν

ἐγγράφει l. d. Suppl. 924. *ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα.*

Ἐγγύη *vadimonium.* Eum. 858. *καί μοι προπαντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου;*

Ἐγγύθεν *prope.* Sept. 956. *ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.* Choeph. 839. *αὐτός ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών.* Fragm. 376. *οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὁρᾷς.*

Ἐγγύς *prope.* Sept. 59. *ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ.* Pers. 672. *ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.* Eum. 65. *ἐγγὺς παρεστώς.* Fragm. 305. *μὴ παρασπίστης ἐμοὶ μήτ' ἐγγὺς εἴη.* — de cognatione. Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391 E. *οἱ Ζηνὸς ἐγγύς.* Suppl. 383. *φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι.*

Ἐγείρειν *expergefacere, excitare.* Ag. 290. *ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.* Eum. 135. *ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.* Dan. 35. *ἕως ἐγείρω.* — *ἐγρηγορέναι vigilem esse.* Eum. 676. *ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.* Ag. 337. *ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων γένοιτ' ἄν.*

Ἐγκαθιέναι *communicare.* Sacerd. 74. *ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθιεῖ Λοξίᾳ θεσπίσματα.*

Ἐγκαλύπτειν *obtegere.* Fragm. 271. *οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα.*

Ἐγκατασκήπτειν *infligere.* Pers. 506. *κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.*

Ἐγκατιλλώπτειν *irridere.* Eum. 118. *ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.* Sisyph. 207. *σταθμοῦχος ἐγκατιλλωφθείς.*

Ἐγκελεύειν *imperare.* Prom. 72. *μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.*

Ἐγκονεῖν *propere conficere.* Prom. 964. *κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.*

Ἐγκοτεῖν *irasci.* Choeph. 41. *τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν.*

Ἔγκοτος *iratus.* Choeph. 387. *ἔγκοτον στύγος.* Choeph. 911. *μητρὸς ἐγκότους κύνας.* Choeph. 1050. *μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.*

Ἐγκουράς *tabula picta.* Myrmid. 126.

Ἐγκρατής *validus.* Prom. 55. *ἐγκρατεῖ σθένει.*

Ἐγχειρίδιος *qui manu tenetur.* Suppl. 21. *σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν.*

Ἐγχλίειν *insultare.* Suppl. 892. *Ἔλληνσιν ἐγχλίεις ἄγαν.*

Ἔγχος *hasta.* Pers. 236. *ἔγχη σταδαῖα.* Fragm. 366. *ὀπισθοβριθὲς ἔγχος.*

Ἐγχρίμπτεσθαι *accedere, ingruere.* Suppl. 771. *πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν.*

Ἐγχώριος *indigena, huius terrae incola.* Sept. 14. *θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι.* Ag. 784. Suppl. 515. 686. *θεοὺς ἐγχωρίους.* Ag. 1629. *θεῶν ἐγχωρίων.* Suppl. 477. *δαιμόνων ἐγχωρίων.* Sept. 895. *κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος.* Suppl. 277. *Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε, κοὐδαμῶς ἐγχωρίοις.* Suppl. 487. *ὀπάονας δὲ φράστορας τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον.* Suppl. 512. *λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους.* Suppl. 595. *εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.* Suppl. 897. *προξένοις ἐγχωρίοις.*

Ἔγχωρος *indigena.* Suppl. 954. *λαῶν τῶν ἐγχώρων.*

Ἐγώ *ego.* Prom. 14. 174. 204. 235. 244. 246. 252. 265. 325. 345. 375. 438. 456. 479. 506. 522. 606. 684. 917. 958. 969. 974. Sept. 36. 66.

253. 264. 379. 389. 544. 790. 1017. 1019. 1028. 1043. 1044. Pers. 184. 437. 509. 538. 613. 677. 726. 765. 825. 873. Ag. 38. 343. 904. 1039. 1145. 1230. 1325. 1333. 1367. 1375. 1408. 1549. 1586. 1620. 1637. 1651. 1653. 1657. Choeph. 127. 133. 190. 222. 265. 432. 438. 450. 474. 479. 542. 680. 689. 732. 750. 874. 880. 895. 910. 915. 982. 1038. 1046. 1057. 1058. Eum. 39. 95. 135. 139. 221. 223. 266. 440. 548. 576. 613. 637. 689. 692. 705. 732. 750. 771. 777. 790. 887. Suppl. 66. 244. 247. 335. 363. 447. 500. 512. 517. 707. 721. 896. 901. 936. 941. Dan. 36, 7. Penel. 173. Psychost. 264, 5. Fragm. 319. — ἐμοῦ Prom. 167. 214. 221. 373. 465. 501. 702. 916. 990. Pers. 521. Ag. 339. 1234. 1241. 1291. 1397. Choeph. 170. 217. Eum. 369. 811. 829. 842. Suppl. 249. 268. 480. 968. Fragm. 332. — μοῦ Prom. 134. 620. 632. 826. Sept. 903. Pers. 625. 631. Ag. 446. 1374. Choeph. 137. 401. Eum. 749. 776. Suppl. 343. 766. 961. Iph. 82. Philoct. 231. Eum. 101. ὑπέρ μου. — ἐμοί Prom. 96. 191. 209. 260. 331. 338. 343. 619. 632. 634. 749. 784. 787. 876. 903. 940. 1046. 1091. Sept. 264. 964. 987. 988. 1034. Pers. 242. 351. 545. 905. Ag. 307. 584. 785. 814. 816. 856. 879. 894. 898. 905. 917. 929. 1025. 1120. 1139. 1177. 1179. 1323. 1350. 1386. 1391. 1411. 1421. 1450. 1563. 1592. Choeph. 73. 83. 110. 122. 181. 197. 237. 241. 515. 534. 536. 693. 741. 896. 1026. 1049. Eum. 150. 166. 278. 288. 294. 379. 412. 449. 459. 761. 793. 797. 812. Suppl. 246. 274. 306. 500. 597. Arg. 15, 1. 5. Myrm. 118. Ossileg. 166. Prot. 200. Fragm. 302. 305. — μοί Pers. 16. 63. 102. 107. 127. 197. 216. 271. 274. 294. 393. 532. 554. 585. 595. 607. 647. 744. 757. 779. 781. 820. 937. 952. 1042. Sept. 71. 163. 205. 242. 462. 677. Pers. 114. 161. 167. 168. 177. 325. 511. 632. 691. 935. 949. 1005. 1013. 1023. Ag. 33. 480. 778. 910. 949. 1229. 1290. 1319. 1409. 1451. 1473. 1499. 1556. 1647. 1656. Choeph. 2. 120. 138. 154. 179. 183. 191. 214. 238. 243. 280. 404. 411. 473. 482. 566. 577. 733. 772. 774. 890. 981. 999. 1005. 1036. 1037. Eum. 274. 371. 420. 664. 579. 716. 854. 858. 859. 928. Suppl. 315. 320. 345. 718. 773. 778. 791. 1039. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 187. Fragm. 297. Choeph. 218. ἀμφί μοι. — ἐμέ Prom. 141. 668. 783. 874. 965. 976. Sept. 230. 236. Pers. 879. Ag. 572. 892. 899. 1242. 1248. Choeph. 128. 223. 227. 250. Eum. 801. 802. 832. 833. Suppl. 974. Psychost. 264, 4. — μέ Prom. 92. 115. 119. 132. 152. 172. 223. 227. 268. 289. 347. 382. 384. 387. 435. 566. 571. 577. 578. 587. 597. 600. 608. 628. 643. 673. 687. 880. 882. 896. 905. 978. 988. 992. 997. 1003. 1008. 1065. 1068. 1095. Sept. 81. 235. 607. 816. 855. 996. Pers. 157. 674. Ag. 261. 582. 576. 856. 920. 1057. 1109. 1169. 1175. 1188. 1213. 1216. 1233. 1243. 1368. 1376. 1480. 1519. 1587. Choeph. 18. 44. 114. 275. 456. 686. 900. 1030. Eum. 30. 35. 36. 244. 295. 311. 313. 701. 706. 726. 781. 806. 808. 837. 839. 852.

856. 860. 862. 957. Suppl. 109. 129. 136. 374. 392. 418. 451. 504. 695. 717. 767. 799. 871. 873. 894. 1046. Myrm. 120. Niob. 144. Iaculatr. 219. Philoct. 227. Fragm. 297. — νῷν Choeph. 232. 277. — ἡμεῖς Sept. 1060. 1064. Pers. 617. 771. Ag. 72. 659. Choeph. 705. Eum. 394. 737. 744. — ἡμῶν Sept. 685. Pers. 398. 494. Ag. 1016. 1253. 1531. Eum. 804. Suppl. 610. 737. Phryg. 244. — ἡμῖν Prom. 193. 803. 1038. Sept. 252. Ag. 569. 1186. 1412. 1425. Choeph. 140. 145. 174. Eum. 199. 646. 717. Suppl. 406. 485. 598. 734. 986. ἁμίν Eum. 329. ἄμμιν Sept. 141. — ἡμᾶς Prom. 106. Sept. 848. Pers. 171. 480. Ag. 647. 658. Suppl. 181. 604. 630.

Ἔγωγε Sept. 569. Ag. 31. Eum. 683. Amym. 12. — ἔμοιγε Prom 322. Ag. 861. — ἔμεγε Prom. 1055.

Ἐγών Pers. 895.

Ἐδανός edulis. Ag. 1381. ἐδανὸν ἢ ποτόν. Fragm. 362.

Ἕδνον donum proci. Prom. 558. f. l.

Ἕδος sedes. Prom. 412. ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος νέμονται. Sept. 149. ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου. Sept. 223. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, τίμιον ἕδος. Pers. 862. Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Niob. 143. ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.

Ἕδρα sedes. Prom. 201. θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον. Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Pers. 458. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Ag. 117. παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν. Ag. 582. ἐν θεῶν ἕδραις. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας. Eum. 41. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον τόνδ' Ἀμαζόνων ἕδραν. Eum. 772. ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός. Eum. 817. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα Eum. 852 τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν; Suppl. 841. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν. Suppl. 418. ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων. Suppl. 489. τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς προνάους καὶ — ἕδρας. Suppl. 496. ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἕδρας.

Ἕδρανον sedes. Pers. 4. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Suppl. 96. ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν. Suppl. 832. λεῖφ' ἕδρανα.

Ἑδώλιον sedile, habitaculum. Sept. 436. πωλικῶν θ' ἑδωλίων. Choeph. 69. νυμφικῶν ἑδωλίων.

Ἕζεσθαι sedere. Eum. 3. ἢ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον.

Ἔθειρα capillus. Pers. 1019. ψάλλ' ἔθειραν. Choeph. 173. ποίαις ἐθείραις;

Ἐθέλειν velle. Prom. 177. πρὶν ἂν — ποινὰς τίνειν ἐθελήσῃ. Prom. 1069. ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Pers. 765. κἀγὼ πάλον δ' ἔκυρσα τοὖπερ ἤθελον. Ag. 1550. ἐγὼ δ' οὖν ἐθέλω — τάδε μὲν στέργειν. Choeph. 690. κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι.

Ἕθεν sui. Suppl. 64. ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν.

Ἔθνος gens. Pers. 43. Λυδῶν ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 56. τὸ μαχαι-

ῥοφόρον τ' ἔθνος. Eum. 344. ἀξιόμισον ἔθνος τόδε.

Ἔθος mos. Ag. 710. ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.

Εἰ si. cum indicativo praesentis. Prom. 196. *δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ.* Prom. 343. *μάτην — πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.* Prom. 686. *εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε.* Prom. 765. *σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.* Prom. 767. *εἰ ῥητὸν, φράσον.* Prom. 818. *εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, ἐπαναδίπλαζε.* Prom. 821. *εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν — ἔχεις γεγωνεῖν, λέγε.* Prom. 823. *εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν δός.* Prom. 990. *οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος, εἰ προσδοκᾷς.* Prom. 1059. *εἰ δ' εὐτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν;* I. c. Sept. 429. *καὶ στόμαργός ἐστ' ἄγαν, αἴθων τέτακται λῆμα.* Sept. 500. *εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας, εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.* Pers. 287. *λέξον καταστὰς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως.* Pers. 786. *παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν.* Ag. 1030. *εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον, σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.* Ag. 1058. *εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς, ἐγὼ λέγω σοι.* Ag. 1212. *καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω.* Ag. 1269. *εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα, πῶς — πατεῖς;* Ag. 1281. *τί τοῦτ' ἔφευξας, εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος;* Ag. 1301. *εἰ δὲ δυστυχῇ, βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν.* Ag. 1646. *ὧδ' ἔχει λόγος γυναικὸς, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.* Choeph. 113. *μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐστ' ὅμως.* Choeph. 657. *λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ.* Choeph. 661. *εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον, ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον.* Eum. 31. *κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινὲς, ἴτων πάλῳ λαχόντες.* Eum. 210. *εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς — οὔ φημι.* Eum. 448. *τὸ πρᾶγμα μεῖζον, εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν.* Suppl. 56. *εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων — δοξάσει.* Suppl. 361. *εἰ μιαίνεται πόλις, ξυνῇ μελέσθω λαός.* Sept. 759. *ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονὸς, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;* Suppl. 938. *εἰ δέ τις μείζων χάρις, πάρεστιν οἰκεῖν.* — optativo in apodosi posito. Prom. 980. *νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.* Pers. 623. *εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.* Ag. 329. *εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς — οὐκ ἄν γ' ἑλόντες αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.* Choeph. 201. *εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας, σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν.* Eum. 845 sqq. *ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας — σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν, οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνίν τινα.* Suppl. 382. *εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν — τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;* — Prom. 345. *ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰ δυστυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα θέλοιμ' ἄν.* Ag. 918. *ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι.* (quibus duobus locis est fere *quoniam, quandoquidem*, ut cum indicativo imperfecti Choeph. 536.) — cum indicativo perfecti. Pers.

154. *θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς, εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.* Suppl. 994. *εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον, ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.* Ag. 506. *εἴ που πάλαι (δέδεχθε), φαιδροῖσι τοιοῖσδ᾽ ὄμμασι δέξασθε.* Choeph. 296. *κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ᾽ ἐργαστέον.* — cum indicativo futuri. Sept. 178. *κεἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται —, ψῆφος κατ᾽ αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται.* Sept. 600. *οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ, εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.* Pers. 349. *ὡς, εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας, Ἕλληνες οὐ μενοῖεν.* Ag. 1029. *εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.* Ag. 1311. *εἰ προτέρων αἷμ᾽ ἀποτίσει — ἐπικρανεῖ.* Choeph. 180. *οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε, εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.* Choeph. 271. *ἄτας — ἐξαυδώμενος, εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.* Choeph. 564. *εἰ δ᾽ οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν —, νεκρὸν θήσω.* Eum. 567. *εἴ σε μάρψει ψῆφος, ἀλλ᾽ ἐρεῖς τάχα.* Suppl. 456. *εἰ μή τι πιστὸν τῷδ᾽ ὑποστήσεις στόλῳ.* Suppl. 467. *εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ᾽ ἐκπράξω χρέος, μίασμ᾽ ἐλέξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.* Suppl. 879. *εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν —, κατοικτιεῖ.* Orith. 267. *εἰ γάρ τιν᾽ ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον —, στέγην πυρώσω.* Suppl. 506. *ἀλλ᾽ εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν (ἐκδώσεις);* — optativo in apodosi posito. Prom. 311. *εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις, τάχ᾽ ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς.* Suppl. 902. *ἄγοιμ᾽ ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται.* — cum indicativo imperfecti. Sept. 644. *εἰ δ᾽ ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν —, τάχ᾽ ἂν τόδ᾽ ἦν.* Ag. 843. *εἰ δ᾽ ἦν τεθνηκὼς — τρισώματος τὰν Γηρυὼν ἐξηύχει.* Ag. 996. *εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα — εἶργε —, προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ᾽ ἐξέχει.* Ag. 1174. *κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ (ἂν ἔλεγες) εἰ παρεστάτεις.* Ag. 1368. *εἰ δ᾽ ἦν πρεπόντως ὥστ᾽ ἐπισπένδειν νεκρῷ, τάδ᾽ ἂν δικαίως ἦν.* Suppl. 285. *εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ᾽ ἂν ᾔκασα.* omisso *ἄν* in apodosi. Suppl. 242. *κἄτ᾽ ἄλλα πόλλ᾽ ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν, εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.* perfecto in apodosi posito. Ag. 840. *τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν —, τέτρωται.* oppressa apodosi. Prom. 152. *εἰ γάρ μ᾽ — εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἧκεν.* — *νῦν δέ κ. τ. λ.* — cum indicativo aoristi. Sept. 1007. *ὡς ὄντ᾽ ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός, εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη.* Ag. 909. *τί δ᾽ ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ᾽ ἤνυσεν;* Choeph. 341. *εἰ γὰρ ὑπ᾽ Ἰλίῳ κατηναρίσθης —, πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον.* — cum optativo. Prom. 981. *εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.* Sept. 4 s. *εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεῶν· εἰ δ᾽ αὖθ᾽, ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖτο.* Sept. 385. *εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς πέσοι —, γένοιτ᾽ ἄν.* Sept. 532. *εἰ γὰρ τύχοιεν —, ἦ τᾶν πανώλεις*

παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες. Pers. 518. εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Pers. 421. οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Ag. 338. γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά. Ag. 857. τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταῤῥίψειεν. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης, ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις. Ag. 1019. πείθοι' ἂν εἰ πείθοιο. Ag. 1367. χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτε. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γ', ἐχοίμεσθ' ἄν. Choeph. 103. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον. Eum. 398. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 446. ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ, εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Suppl. 711. εἰ βραδύνοιεν βοῇ. Suppl. 735. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα, εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο. Suppl. 903. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου. — Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι, οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν. — Prom. 670. κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν. — oppressa apodosi. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας —. Ag 549. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον. — adiecta particula ἄν. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ l. d. — cum coniunctivo. Pers. 777. εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν. Eum. 225. εἰ προδῶ σφ' ἑκών. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 395. εἴ που τι μὴ τοῖον τύχῃ. — εἰ δὲ μή *sin minus*. Choeph. 303. θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴσεται. Choeph. 477. εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος. Suppl. 145. εἰ δὲ μή, — ἱξόμεσθα. — εἰ μή post interrogationem vel negationem, *nisi*. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἕξομεν; Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. — καὶ εἰ *etsi*. Sept. 429. κεἰ στόμαργός ἐστ' ἄγαν. Pers. 287. κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως. Choeph. 113. κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. Choeph. 296. κεἰ μὴ πέποιθα. — εἴ τις i. q. ὅστις *si quis*. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. Eum. 259. ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. — εἰ *utinam*. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. — εἰ in interrogatione indirecta *an*. Prom. 999. ὅρα νῦν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Sept. 642. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ, εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα. Ag. 464. εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν; Ag. 604. Μενέλεων δὲ πεύθομαι, εἰ νόστιμός γε. Choeph. 677. εἰ δὲ τυγχάνει — οὐκ οἶδα. Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. Eum. 558. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 580. ἐξηγοῦ δέ μοι, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. Suppl. 72. γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς — εἴ τίς ἐστι κηδεμών. Suppl. 718. περίφοβόν μ'

ἔχει τέρθος ἐτητύμως, πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι. — respondente particula εἴτε. Choeph. 757. εἰ ξὸν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ; Eum. 446. εἰ δικαίως εἴτε μὴ, κρῖνον δίκην. Eum. 502. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα, κρῖνον. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.

Εἶα eia. Ag. 1634. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Ag. 1636. εἶα δὴ, ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

Εἰδέναι scire. Prom. 186. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 502. οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 640. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα. Pers. 333. Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν. Pers. 824. μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Ag. 597. οὐκ οἶδα τέρψιν. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 516. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ. Choeph. 679. οὐκ οἶδα. Choeph. 1017. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ. Eum. 213. τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα. Eum. 791. κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. Prom. sol. 182, 2. ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν, μέμψῃ. Prom. 328. ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, —, ὅτι γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται; Prom. 610. δεῖξον, εἴπερ οἶσθα. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Ag. 1270. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τόδε. Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν. Suppl. 1042. σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. Sept. 599. ἀλλ' οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Pers. 623. εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 423. οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως τίς οἶδεν; Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδείς. Ag. 1201. οὐκ οἶδεν, οἷα γλῶσσα — τεύξεται. Choeph. 563. εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Eum. 892. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου. Choeph. 433. ὡς τόδ' εἰδῇς. Prom. 826. ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου. Choeph. 876. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Suppl. 286. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον. Pers. 423. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν. Pers. 427. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν. Pers. 329. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 666. ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 1275. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1599. δημοῤῥιφεῖς, σάφ' ἴσθι, λευσίμους ἀράς. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα. Choeph. 567. ἐρεῖ, σάφ' ἴσθι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ. Choeph. 783. ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου

πῶλον εὔνιν ζυγέντα. Suppl. 428. ἴσθι γὰρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις ὁπότερ' ἂν κτίσῃς, μένει. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. Choeph 594. ἴστω δ' ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαείς. Pers. 207. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς — θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 357. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων. Ag. 812. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν. Ag. 908. εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς. Suppl. 318. εἰδὼς δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένος. Suppl. 908. ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον. Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Suppl. 723. λέγω πρὸς εἰδότα. Ag. 1341. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι. Ag. 1375. πρὸς εἰδότας λέγω. Choeph. 199. ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Prom. 1078. εἰδυῖαι γὰρ κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως. Prom. 439. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν ὑμῖν λέγοιμι. Ag. 1169. ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Choeph. 679. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. Palam. 168. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα. — Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων — παραλλαγάς. — Choeph. 303. εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται *scietur.*

Εἴδεσθαι similem esse. Ag. 748. δαίμονά τε τὰν ἄμαχον — εἰδομέναν τοκεῦσιν.

Εἶδος species, figura. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχέσιν μωμητέα. Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Εἴδωλον species, imago. Prom. 567. εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦς. Ag. 813. ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς.

Εἶεν esto, age. Choeph. 646. εἶεν· ἀκούω. Choeph. 708. εἶεν, φίλαι δμωΐδες οἴκων. Eum. 235. εἶεν· τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.

Εἴθε utinam. Sept. 548. εἴθε γὰρ θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ. Suppl. 80. εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς. — Pers. 829. εἴθ' ὤφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι. Ag. 1519. εἴθε μ' ἐδέξω. Choeph. 193. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρονα. Suppl. 823. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον ἁλμήεντα πόρον — διώλου.

Εἰκάζειν comparare. Choeph. 624. ᾔκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Eum. 49. οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. — *coniectura assequi.* Sept. 338. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Choeph. 511. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε. Suppl. 285. Ἀμαζόνας, εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ᾔκασα ὑμᾶς.

Εἴκασμα imago. Sept. 505. δαίμονος ἐχθρὸν εἴκασμα.

Εἴκειν cedere. Prom. 320. οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Ag. 1041. εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε. Suppl. 199. μέμνησο δ' εἴκειν.

Εἰκῇ temere. Prom. 448. ἔφυρον εἰκῇ πάντα. Prom. 887. θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Εἰκός *consentaneum, probabile, par est.* Sept. 499. εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 572. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα. Choeph. 679. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. Eum. 185. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός.

Εἰκότως *probabiliter, ut par est.* Ag. 889. ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. Suppl. 398. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.

Εἰκών *imago.* Sept. 541. ἔχθιστον δάκους εἰκὼ φέροντα.

Εἱλίσσειν *volvere.* Prom. 1086. στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι. Prom. 1094. αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων. — Prom. 138. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ.

Εἴλλειν *arcere.* Bassar. 19.

Εἷμα *vestis, velamentum.* Ag. 1356. πλοῦτον εἵματος κακόν. Choeph. 79. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. — *vestis stragula.* Ag. 895. μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθει. Ag. 934. κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς. Ag. 937. πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην.

Εἶν *in.* Suppl. 850. εὐρείαις εἰν αὔραις. vid. Ἐν.

Εἶναι *esse.* I. Copula: εἰμί Prom. 14. 507. Sept. 41. 790. Pers. 993. Ag. 104. 735. 1168. Choeph. 217. 663. 1022. Eum. 428. 433. 682. Suppl. 247. 275. εἶ Prom. 698. Sept. 962. 977. Ag. 1111. 1395. 1400. 1486. Eum. 692. 810. Suppl. 199. Edon. 57. Philoct. 227. ἐστί Prom. 50. 105. 107. 197. 513. 515. 519. 755. 757. 844. 956. Sept. 206. 349. 395. 429. 581. 607. 631. Pers. 161. 206. 340. 341. 505. 674. 679. 989. Ag. 155. 250. 263. 416. 465. 806. 1076. 1205. 1333. 1377. 1467. 1542. Choeph. 113. 120. 168. 416. 507. 512. 645. 662. 692. 699. 722. Eum. 19. 62. 235. 283. 330. 458. 546. 628. 659. 723. 845. Suppl. 68. 77. 185. 316. 435. 509. 722. 804. 937. 1032. 1034. Prom. sol. 182, 5. ἐστόν Choeph. 205. ἐσμέν Sept. 498. Eum. 394. 555. 744. ἐστέ Eum. 386. 788. Suppl. 277. εἰσί Prom. 378. Sept. 922. Pers. 676. 850. Eum. 118. ὦ Pers. 678. Eum. 648. ᾖ Pers. 777. Choeph. 175. εἴην Sept. 170. Ag. 459. εἴης Prom. 981. εἴη Prom. 492. Sept. 652. Ag. 210. Choeph. 855. Eum. 966. Suppl. 351. 483. 1040. εἶεν Suppl. 182. ἴσθι Sept. 220. Ag. 498. Choeph. 145. Eum. 91. ἔστω Ag. 368. Eum. 519. 826. Suppl. 650. 669. ἔστε Sept. 163. Ag. 98. ὤν Prom. 62. 113. 596. Sept. 587. 1001. Pers. 220. 735. 768. 996. Ag. 962. 1325. 1567. 1590. 1602. Choeph. 197. 853. Eum. 90. 148. 168. 287. 336. 521. 585. Suppl. 366. 612. 892. Prom. sol. 182, 2. Fragm. 408. ὄντι Prom. 308. ὄντα Prom. 985. Sept. 1006. Pers. 806. Ag. 451. 1587. 1588. Choeph. 221. Eum. 338. 391. 453. ὄντες Ag. 636. ὄντας Prom. 441. Pers. 171. Choeph. 232. ὄντα Prom. 497. Ag. 1552. Suppl. 54. οὖσα Sept. 183. 247. 1029. Pers. 158. Ag. 579. 1018. 1030. Choeph. 194.

747. Eum. 703. εἶναι Prom. 217. 314. 386. 689. 739. 743. Sept. 248. 393. 574. 628. 1015. Pers. 619. Ag. 762. 814. 1007. 1065. 1102. 1348. 1476. 1480. Choeph. 191. 534. 861. 1028. Eum. 302. 403. 426. 851. Suppl. 384. 449. 531. 609. 742. 895. ἦσθα Ag. 1184. Choeph. 241. 355. ἦν Prom. 756. 889. Sept. 473. 675. 794. 1041. Pers. 326. 330. 332. 333. 342. 363. 399. 706. 751. 763. 919. Ag. 162. 816. 1179. 1368. 1369. 1439. 1619. Choeph. 195. 196. 525. 688. 693. Suppl. 241. 242. 339. Phryg. 245. ἔσκε Pers. 648. ἦτε Ag. 528. Suppl. 285. ἦσαν Prom. 677. Pers. 335. 390. 415. 433. Ag. 545. Choeph. 969. Suppl. 560. ἔσῃ Sept. 68. Ag. 1384. 1616. Choeph. 477. ἔσται Prom. 189. 626. 910. Eum. 521. 816. 827. ἔσσεται Pers. 120. ἔσεσθαι Prom. 837. — II. *adesse, existere.* ἔστι Prom. 771. 848. Sept. 535. 664. Pers. 164. 439. 721. 789. Ag. 67. 264. 371. 932. 1272. 1279. Choeph. 501. 864. 872. Eum. 243. 581. 615. 618. 706. Suppl. 741. 759. 935. Fragm. 322. εἴη Suppl. 952. ἔστω Sept. 666. Suppl. 204. ὤν Ag. 164. Choeph. 744. ὄντες Eum. 737. ὄντων Prom. 762. Pers. 341. ὄντας Eum. 956. οὖσα Eum. 861. οὔσης Ag. 940. εἶναι Suppl. 282. 617. ἦν Prom. 477. Pers. 483. Ag. 834. ἔσκε Ag. 735. ἔσται Sept. 199. 931. Pers. 802. Ag. 1081. Choeph. 507. Eum. 653. Suppl. 710. — III. cum genitivo. Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν. Ag. 914. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. Ag. 1332. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη φῶτα προσσαίνειν κακόν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. Choeph. 902. διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός. Eum. 708. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl. 580. φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς. Ag. 260. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. — cum dativo. Prom. 297. Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 734. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Sept. 600. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστί. Ag. 1177. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Choeph. 92. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί. Choeph. 1049. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις. Suppl. 490. ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένη. Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν. — cum infinitivo. Prom. 1057. τοιάδε — βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. Pers. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Ag. 316. φθογγὰς ἀκούειν ἐστί. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Choeph. 172. ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 290. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν. Choeph. 419. πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν — ὀρέγματα. — cum accusativo et

infinitivo. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Pers. 100. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. — cum participio praesentis. Sept. 785. εἰ δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν. Pers. 363. κράτος ἦν προκείμενον. Ag. 657. ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων. Choeph. 134. φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 237. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον. Eum. 182. οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι. Eum. 519. αἰδόμενός τις ἔστω. Psychost. 264, 6. ἤλαυζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ. — cum participio perfecti. Ag. 843. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς. Ag. 1152. ἔσται δεδορκώς. Pers. 254. πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Pers. 745. ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον. Ag. 775. ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ — κεκτημένη. Ag. 1069. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι. Choeph. 196. ἦν τετμημένος. Eum. 199. ἐστὶν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον. Eum. 792. ἐστὶν ἐσφραγισμένος. Suppl. 485. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστιν ἠξιωμένα. Suppl. 924. ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα. — cum participio aoristi. Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ; — cum participio et articulo. Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Eum. 765. αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ θέλξας; Psychost. 264, 8. αὐτός ἐστιν ὁ κτανών. — cum relativo. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ προτρέψεταί με. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείρειέ νιν. Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι. Fragm. ap. Sext. in Galii opusc. mythol. p. 720. καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. (III. ἐστί Prom. 291. 297. 759. 773. 991. 1057. Sept. 208. 212. 785. Pers. 100. 168. 234. 254. 745. Ag. 316. 606. 657. 770. 914. 1020. 1332. Choeph. 92. 134. 170. 172. 237. Eum. 199. 792. Suppl. 485. 580. 924. Psychost. 264, 8. Fragm. 375. ἐστί Eum. 182. εἰσί Choeph. 1049. ᾖ Suppl. 490. εἴη Ag. 1650. Suppl. 371. 507. 929. ἔστω Eum. 519. ὤν Choeph. 902. οὖσαν Ag. 260. εἶναι Choeph. 290. Psychost. 264, 6. ἦσθα Ag. 775. ἦν Pers. 363. 373. 411. Ag. 843. 1177. Choeph. 196. 419. Eum. 765. Suppl. 566. ἦμεν Ag. 1069. 1070. ἔσῃ Suppl. 455. ἔσται Prom. 734. Sept. 600. Ag. 1152.)

Εἵνεκα propter. Prom. 345. τοῦδ' εἵνεκα. Suppl. 185. παντὸς εἵνεκα. vid. Ἕνεκα.

Εἰπεῖν. Prom. 546. εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά. Prom. 595. εἰπέ μοι. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε. Prom. 878. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Prom. 1075. μηδέ ποτ' εἴπηθ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Sept. 728. Ἀπόλλωνος — τρὶς εἰπόντος — θνήσκοντα γέννας ἄτερ σώζειν πόλιν. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι. Sept. 905. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. Pers. 470. σὺ δ' εἰπέ. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. Pers. 685. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα. Pers. 700. ὡς εἰπεῖν ἔπος. Ag. 124. οὕτω δ' εἶπε τεράζων.

Ag. 120. 133. 154. *αἴλινον εἰπέ.* Ag. 198. *ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τόδ' εἶπε φωνῶν.* Ag. 358. *Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν.* Ag. 576. *καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε.* Ag. 601. *αὕτη μὲν οὕτως εἶπε.* Ag. 603. *σὺ δ' εἰπέ.* Ag. 608. *πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;* Ag. 905. *καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.* Ag. 1295. *ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω.* Ag. 1346. *τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.* Ag. 1470. 1496. *τί ποτ' εἴπω;* Choeph. 86. *πῶς εὔφρον' εἴπω;* Choeph. 277. *τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε.* Choeph. 412. *τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν;* Choeph. 568. *πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ποδαπὸς ὁ ξένος;* Choeph. 655. *εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα.* Choeph. 666. *ἀγνὼς πρὸς ἀγνῶτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ.* Choeph. 671. *πρὸς τοὺς τεκόντας — τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ.* Choeph. 677. *τοσαῦτ' ἀκούσας εἶπον.* Choeph. 834. *τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί;* Choeph. 845. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* Choeph. 905. *ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.* Choeph. 994. *ἄρκυν δ' ἂν εἴποις.* Choeph. 1070. *νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ, ἢ μόρον εἴπω.* Eum. 414. *τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις;* Eum. 561. *εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.* Eum. 557. *τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας.* Eum. 586. *οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις.* Eum. 608. *ταύτην τοιαύτην εἶπον.* Eum. 842. *ὡς μήποτ' εἴπῃς — ἄτιμος ἔῤῥειν.* Suppl. 393. *εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν.* Suppl. 395. *μήποτε εἴπῃ λεὼς —, ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν.* Suppl. 897. *ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;* Suppl. 899. *θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ.* Suppl. 973. *τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως.* Psychost. 264, 2. *ξύμπαντά τ' εἰπών.* Psychost. 268, 8. *αὐτὸς τάδ' εἰπών.* — Sept. 788. *τί δ' εἶπας;* Pers. 292. *ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα.* Prom. 775. Pers. 784. *πῶς εἶπας;* Ag. 869. *ἀκουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ.* Suppl. 337. *βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον αἴρεσθαι νέον.* Suppl. 499. *τούτῳ μὲν εἶπας.* (*εἶπον* Choeph. 677. Eum. 586. 608. Suppl. 393. *εἶπε* Ag. 124. 198. 376. 601. Choeph. 277. 655. 666. *εἴπω* Ag. 1470. 1496. Choeph. 86. 1070. *εἴπῃς* Eum. 842. *εἴπῃ* Suppl. 805. *εἴπητε* Prom. 1075. *εἴποις* Choeph. 834. 994. *εἴποι* Sept. 896. Pers. 624. *εἰπέ* Prom. 345. 595. Pers. 470. 685. Ag. 120. 133. 154. 603. 905. Choeph. 671. 905. Eum. 557. *εἰπεῖν* Prom. 686. 878. Sept. 905. Pers. 700. Ag. 358. 1295. 1346. Choeph. 568. Eum. 414. 561. Suppl. 973. *εἰπών* Ag. 658. Suppl. 897. 899. Psychost. 264, 2. 8. *εἰπόντος* Sept. 728. *εἰπόντες* Choeph. 412. *εἰποῦσα* Choeph. 845. — *εἶπας* Prom. 775. Sept. 788. Pers. 292. 784. Ag. 869. Suppl. 337. 499.)

Εἴπερ si, siquidem. cum indicativo praesentis, perfecti vel futuri. Prom. 610. *δεῖξον, εἴπερ οἶσθα.* Sept. 665. *εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ, ἔστω.* Prom. 789. *καἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔμπεδον*

στρατοῦ λείπει. Ag. 29. εἴπερ Ἰλίου πόλις ἑάλωκεν. Ag. 908. εἴπερ τις αἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξειπεῖν τέλος. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ — κεκτημένη ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1222. οὐκ, εἴπερ ἔσται γε. Choeph. 221. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 563. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών; Choeph. 645. τρίτον τόδ' ἐκκάλεσμα δωμάτων καλῶ, εἴπερ φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου βίᾳ. Choeph. 492. τὰς ὁμοίας ἀντιδοὺς βλάβας λαβεῖν, εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. Eum. 417. τόνδ' ἀμυνάθου φόνον, εἴπερ — ἧσαι. — cum indicativo imperfecti. Choeph. 196. εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρανὸς ἦν τετμημένος. Suppl. 339. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. — cum optativo. Suppl. 919. ἔγνως ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πέλοι λόγος.

Εἴργειν arcere. Sept. 398. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ. Sept. 485. ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον. Sept. 1000. εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει. Pers. 89. ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσης. Ag. 998. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε μὴ πλέον φέρειν. Ag. 1306. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων. Suppl. 87. λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει. — Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι. Suppl. 61. ἀπὸ χλωρῶν ποταμῶν τ' εἰργομένα.

Εἰρήνη pax. Pers. 755. ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.

Εἷς unus. Sept. 6. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖτο. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 1044. ἀλλ' εἷς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. Pers. 319. εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 454. ἐξ ἑνὸς ῥόθου. Pers. 749. ἵν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου ταγεῖν. Pers. 937. πάντες ἑνὶ πιτύλῳ. Ag. 1431. Ἑλένα μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασα. Ag. 1444. μία πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. Suppl. 920. δημόκραντος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται. Pers. 305. οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών. Fragm. 300, 6. νηδύος μιᾶς ἄπο. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ. Pers. 423. ἡμέρᾳ μιᾷ. Eum. 941. μιᾷ φρενί. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. Eum. 569. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Sept. 99. πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός. Choeph. 514. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος ἑνός. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμεροι. Choeph. 546. τοὺσδ' ἕν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.

Εἰς, ἐς. — motum in locum aliquem significans. Prom. 1. 2. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον, Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβατον εἰς ἐρημίαν. Prom. 153. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἧκεν. Prom. 191. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα — ἥξει. Prom. 228. ἐς θρόνον καθέζετο. Prom. 302. τὴν σιδηρομήτορα ἐλθὼν ἐς αἶαν. Prom.

361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπείς. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. Prom. 471. ἐς νόσον πεσών. Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι. Prom. 495. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητούς. Prom. 649. πωλεύμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς. Prom. 661. ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν. Prom. 692. οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prom. 724. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prom. 967. ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1023. ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος. Prom. 1030. εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην. Prom. 1052. ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας. Prom. 1076. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Prom. 1080. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε. Sept. 30. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος. Sept. 49. μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν εἰς δόμους — ἔστεφον. Sept. 190. ἐς πρῷραν φυγών. Sept. 222. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν — ἱκόμαν. Sept. 208. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Sept. 237. τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. Sept. 266. εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών. Sept. 424. ἐς οὐρανὸν πέμπει. Sept. 662. Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Sept. 842. πανδόκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. Pers. 2. τῶν οἰχομένων Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 67. πεπέρακεν μὲν ὁ — στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Pers. 99. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα. Pers. 179. εἰς ὄψιν μολεῖν. Pers. 218. ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος. Pers. 226. εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. Pers. 371. ἐς ναῦν ἐχώρει. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. Pers. 432. ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. Pers. 477. διεκπερῶμέν τ' ἔς τε Φωκέων χθόνα. Pers. 484. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα. Pers. 522. προπέμπετ' ἐς δόμους. Pers. 580. ἐς γᾶν προπιτνοῦντες. Pers. 622. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Pers. 725. ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Pers. 619. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Pers. 1025. αἰακτοὶ ἐς δόμους κίε. Ag. 230. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τάδε σκήπτει στέγος φάος. Ag. 374. λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμὸν εἰς ἀφάνειαν. Ag. 389. ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 424. σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 496. ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 719. ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν. Ag. 789. ἐς αἱματηρὸν τεῦχος — ψήφους ἔθεντο. Ag. 825. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 885. ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Ag. 931. εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 940. φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. Ag. 972. πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Ag. 1180. τίνοντες εἰς ἔργον ἤλθοσαν. Ag. 1240. ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα. Ag. 1249. ἀπήγαγ' ἐς τοσάσδε θανασίμους

τύχαι. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς. Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Choeph. 3. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε. Choeph. 206. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις. Choeph. 238. τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμεροι. Choeph. 395. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον. Choeph. 452. ἐς φάος μολών. Choeph. 665. στείχοντα — ἐς Ἄργος. Choeph. 669. εἰς Ἄργος κίειν. Choeph. 701. ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας. Choeph. 900. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές. Choeph. 901. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψ' εἰς δόμους δορυξένους. Choeph. 925. ἔμολε δ' ἐς δόμον. Choeph. 1058. ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε. Eum. 29. εἰς θρόνους καθιζάνω. Eum. 56. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 342. ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν. Eum. 437. μολὼν ἐς οἶκον. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα. Suppl. 326. κέλσειν ἐς Ἄργος. Suppl. 403. ἐς βυθὸν μολεῖν. Suppl. 533. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν. Suppl. 747. ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. Suppl. 750. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου. Suppl. 832. καί ἐς δόρυ. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 891. γυναικῶν ἐς πόλιν δαμεῖς μολεῖν. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν (ἄπεις); Aetn. 6. ἥκουσ' ἐκ σκότους πάλιν ἐς φάος. Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν τ' ἀφικόμην. Heliad. 59. εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Xantr. 155. ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα. Prom. sol. 182, 1. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. ἔπεμψεν ἐς δόμους. Phorc. 240. ἔδυ δ' ἐς ἄντρον. Prom. 236. εἰς ᾅδου μολεῖν. Teleph. 217. ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει. — Pers. 157. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. — cum verbis videndi. Pers. 787. ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα. Choeph. 230. εἰς δὲ θηρίων γραφὴν (βλέψον). Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. — *quod attinet.* Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Prom. 846. ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Pers. 318. πρῶτος εἰς εὐψυχίαν. Ag. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων. Ag. 668. ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως. Choeph. 673. εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον. Choeph. 927. ἔλακε δ' ἐς τὸ πᾶν. Eum. 52. ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 191. εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας. Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 379. ἔνειμαν αὐτόκρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω. Eum. 851. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων. — *contra.* Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς. Prom. 1088. εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα. Sept. 1041. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν. — *circa.* Pers. 331. ἐς τριακάδας δέκα νεῶν. — ad tem-

pus significandum adhibitum. Sept. 21. *ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός.* Sept. 726. *αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.* Pers 578. *ἐς τὸ λοιπόν.* Ag. 607. *καλὰ ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.* Choeph. 603. *μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.* Eum. 462. *θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.* Eum. 542. *εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον.* Eum. 640. *εἰς τὸ πᾶν χρόνου.* Eum. 678. *εἰς τὸ λοιπόν.* Eum. 733. *εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον.*

Εἰσάγειν *adducere.* Choeph. 75. *δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν.* — *causam ad iudices deferre.* Eum. 550. *σὺ δ' εἴσαγε, ὅπως ἐπίστᾳ, τήνδε κυρώσων δίκην.* Eum. 552. *εἰσάγω δὲ τὴν δίκην.*

Εἰσαεὶ *in perpetuum.* Prom. 734. *ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας.* Eum. 800. *ἔχουσ' ἐσαεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.*

Εἰσαμείβειν *intrare.* Sept. 540. *ὃς οὐκ ἐάσει — εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα.*

Εἰσαναγκάζειν *adigere.* Prom. 290. *τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει.*

Εἰσάπαξ *semel.* Prom. 752. *κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.*

Εἰσάφασμα *dilaniatio.* Prom. sol. 185.

Εἰσβαίνειν *ingruere.* Suppl. 466. *ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον τόδ' ἐσβέβηκα.*

Εἰσβάλλειν *iniicere.* Prom. 1077. *Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόσκοπον πῆμ' εἰσέβαλεν.*

Εἰσέρχεσθαι *ingredi.* Ag. 1307. *μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε.* — *invadere.* Pers. 831. *ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη.* — *in mentem venire.* Prom. 1004. *εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ — θηλύνους γενήσομαι.*

Εἰσήκειν *ingredi.* Ag. 1154. *λαμπρὸς δ' ἔοικεν — πνέων ἐσήξειν.*

Εἰσθρώσκειν *insilire.* Sept. 436. *πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον.*

Εἰσικνεῖσθαι *penetrare.* Suppl. 551. *εἰσικνουμένου βέλει βουκόλου πτερόεντος.*

Εἰσκομίζειν *introducere.* Ag. 925. *τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς τήνδ' ἐσκόμιζε.*

Εἴσοδος *introitus.* Eum. 30. *καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν.*

Εἰσοιχνεῖν *intrare.* Prom. 122. *ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν.*

Εἰσόπιν *in posterum.* Suppl. 612. *εἰσόπιν χρόνου.*

Εἰσορᾶν *adspicere, conspicere.* Prom. 146. *σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτραις προσαυαινόμενον.* Prom. 184. *πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν.* Prom. 244 s. *ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ.* Prom. 246. *καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.* Prom. 568. *φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.* Prom. 697. *πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.* Prom. 802. *ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.* Prom. 901. *εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν* l. c. Prom. 943. *ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν.* Prom. 1095. *ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.* Pers. 111. *ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος.* Pers. 196. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω.* Pers. 878. *τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.* Ag. 811. *τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν.* Ag. 874. *κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.* Suppl. 423. *μήτι τλᾷς τὰν*

ἱκέτιν εἰσιδεῖν — ἀγομέναν. Suppl. 481. *τὶς οἶκτος εἰσιδὼν τάδε.* Suppl. 563. *βοτὸν εἰσορῶντες δυσχερές.* — Prom. 425. *ἄλλον ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμην θεῶν.* Prom. 140. *δέρχθητ' ἐσίδεσθ' ἐμέ.*

Εἴσω intus. Sept. 214. *μένειν εἴσω δόμων.* Myrmid. 115. *εἴσω κλισίας.* Sept. 542. *ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται.* Ag. 1005. *εἴσω κομίζου καὶ σύ.* Choeph. 1055. *εἴσω καθαρμὸς* l. c. Cf. *Ἔσω.*

Εἶτα deinde. Prom. 779. *μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει.*

Εἴτε sive. Ag. 252. *εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη.* Ag. 477. *εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην — φῶς ἐφήλωσε φρένας.* Ag. 817. *εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.* Choeph. 672. *εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων, εἴτ' οὖν — θάπτειν.* Choeph. 819. *εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών, εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών.* Eum. 282. *εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς — τίθησιν πόδα, εἴτε Φλεγραίαν πλάκα — ἐπισκοπεῖ.* Suppl. 183. *εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθυμμένος.* Fragm. 318. *εἴτ' οὖν σοφιστής* — — priore *εἴτε* omisso. Ag. 1376. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον.* Choeph. 988. *μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ.* — praecedente *εἰ.* Choeph. 757. *εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ;* Eum. 446. *εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην.* Eum. 582. *εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον.* Phryg. 244. *καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει.*

Ἐκ motum ex loco aliquo significans. Prom. 59. *δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.* Prom. 175. *πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ.* Prom. 356. *ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.* Prom. 507. *ἐκ δεσμῶν λυθέντα.* Prom. 572. *ἐξ ἐνέρων περῶν.* Prom. 772. *πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.* Prom. 874. *ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει.* Prom. 911. *ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ.* Prom. 958. *οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;* Prom. 1048. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.* Prom. 1082. *τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.* Sept. 40. *ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.* Sept. 61. *πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων.* Sept. 441. *πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.* Sept. 458. *ἐκ πυλῶν χωρήσεται.* Sept. 846. *ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν ἄλγος.* Sept. 924. *ἐκ πυρὸς σωθείς.* Pers. 66. *τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης Ἀσίας ἕπεται.* Pers. 77. *πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης.* Pers. 297. *πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο.* Pers. 305. *νεὼς ἐκ μιᾶς πέσον.* Pers. 347. *ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἐλθών.* Pers. 451. *ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο.* Pers. 616. *ἥκω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* Pers. 600. *ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα.* Pers. 634. *ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων.* Pers. 693. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς.* Pers. 835. *λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων.* Pers. 846. *νόστοι*

δ᾽ ἐκ πολέμων ἀπόνους — ἄγον. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας. Ag. 9. φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Ag. 307. ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί. Ag. 428. ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι δρόσοι κατεψέκαζον. Ag. 610. ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 612. ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου. Ag. 1118. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Ag. 1382. ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Ag. 1386. δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Ag. 1393. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ᾽ ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1533. ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Ag. 1553. ἰόντ᾽ ἐκ τῶνδε δόμων. Ag. 1568. ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεως. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης. Choeph. 22. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Choeph. 70. ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες. Choeph. 138. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Choeph. 480. χοὰς οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων. Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες. Choeph. 528. ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη. Choeph. 663. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων. Choeph. 1054. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 35. πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 54. ἐκ δ᾽ ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν. Eum. 142. ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν. Eum. 150. ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 255. ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eum. 399. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 421. ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ᾽ ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 568. ἀρωγὸς δ᾽ ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 749. 776. ἐκ χερῶν εἵλεσθέ μου. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου, ἐξ οὐρανοῦ τε. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων. Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν. Suppl. 418. ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν. Suppl. 438. ἐκ δόμων πορθουμένων. Suppl. 644. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Suppl. 677. ἐκ στομάτων φερέσθω φῆμα φιλοφόρμιγξ. Suppl. 701. πρέπουσι δ᾽ ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν. Suppl. 927. κομίζου δ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐξ ὀμμάτων. Aetn. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ᾽ ἐκ σκότους τόδ᾽ ἐς φάος. Edon. 51. ὑπομυκῶνται ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ᾽ ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμός. Prom. sol. 182, 4. ἑλέσθαι δ᾽ οὔτιν᾽ ἐκ γαίας λίθον ἕξεις. Fragm. 331. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων. — Ag. 116. χερὸς ἐκ δοριπάλτου. — locum significans, ex quo quid pendet. Suppl. 460. ἐκ τῶνδ᾽ ὅπως τάχιστ᾽ ἀπάγξασθαι θεῶν. Fragm. 332. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον (sensu dubio). — originem significans, ex qua quid nascitur. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς. Sept. 128. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Sept. 514. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου

βλάστημα. Sept. 576. ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Suppl. 17. γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται. Suppl. 44. προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνός. Suppl. 584. τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Pram. 504. πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως. Ag. 986. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν. Sept. 210. ἐκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων κριμναμενᾶν νεφελᾶν. Sept. 880. ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς διχόφρονι πότμῳ. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 1449. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις. Choeph. 416. ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός. Eum. 318. 327. ὕμνος ἐξ Ἐρινύων. Eum. 507. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 764. ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Eum. 944. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ. Prom. 157. 171. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. — animum ex quo quid proficiscitur significans. Sept. 855. καὶ δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. Sept. 902. δακρυχέων ἐκ φρενός. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη. Ag. 259. πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. Ag. 1470. 1496. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; Choeph. 105. λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 155. Κλύε σέβας, ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Suppl. 889. ἐκ ποίου φρονήματος — τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; — eum significans, quo auctore aliquid fit. Prom. 670. πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν. Prom. 761. ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Pers. 365. οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο. Choeph. 1000. ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. Suppl. 154. 168. μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. — rem, ex qua quid consequitur, significans. Prom. 483. κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Sept. 338. τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Sept. 964. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 321. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ. Eum. 520. ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν οὐκ ἄνολβος ἔσται. Ag. 1083. ἐξ αἰνιγμάτων ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Ag. 1339. τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευσόμεσθα. Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου. Choeph. 516. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτι-

πλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη χοὰς ἔπεμψε. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Eum. 754. 781. ἐκ δὲ τοῦ λιχὴν ἄφυλλος — ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Dan. 36, 6. δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι. Psychag. 257. ἐκ τοῦ δ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει. — *secundum*. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. Pers. 369. ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος. Pers. 454. ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι. Sphing. 214. δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου. — cum verbis passivis positum vi praepositionis ὑπό. Prom. 221. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος. Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων. Sept. 787. τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. Ag. 997. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ag. 1457. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως — τρέφεται. Ag. 1475. 1501. δαμεὶς ἐκ χερός. Eum. 370. θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα, Suppl. 77. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης. Suppl. 920. δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται. — cum verbis accipiendi. Sept. 682. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται. Ag. 275. μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου — ἐξεδέξατο. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Suppl. 674. τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. — cum verbis audiendi. Pers. 743. ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις. Suppl. 926. σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης. — mutationem significans, qua quid in alterius rei locum successit. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Ag. 675. ἐκ τῶν ἁβροτίμων προκαλυμμάτων ἔπλευσε. Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος. Choeph. 74. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν. Choeph. 336. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους. — Ag. 1081. χεῖρ' ἐκ χερός. Eum. 168. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται. — materiam, ex qua quid factum est significans. Suppl. 931. πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. — rem, per quam quid perficitur. Ag. 319. οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δέρης ἀποιμώζουσι. Ag. 1196. φρονῶ δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Ag. 1475. 1501. δαμεὶς ἐκ χερός. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. — adverbio circumscribendo inservit. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων. Suppl. 400. ἐξ ἴσου. Suppl. 352. ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων. — de tempore dictum. Pers. 748. ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός. Eum. 274. 553. ἐξ ἀρχῆς. Pers. 774. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα; Eum. 2. ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. Lycurg. 107. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον. — per tmesin a verbo seiunctum. Prom. 134. ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ.

Ἕκαθεν *e longinquo.* Suppl. 416. τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρμέναν,

Ἑκάς *procul.* Ag. 283. ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς — μολόν. Ag. 1075. ἀλκὰ δ' ἑκὰς ἀπεστατεῖ. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 465. τῶν δ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων ἔκτοθεν.

Ἕκαστος *quisque.* Prom. 489. δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστος. Prom. 894. γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ. Prom. 952. ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. Sept. 13. ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 358. ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον. Pers. 132. Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς ἑκάστα — λείπεται μονόζυξ. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 231. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 420. πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει. Ag. 424. σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι. Eum. 262. ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια. Suppl. 910. πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα. Suppl. 956. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Ἑκάτη *iaculatrix.* Suppl. 661. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.

Ἕκατι *causa.* Pers. 329. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων. Choeph. 212. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ. Choeph. 430. ἕκατι μὲν δαιμόνων, ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν. Choeph. 690. κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων. Choeph. 990. τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος. Eum. 71. κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντο. Eum. 729. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι.

Ἑκατόν *centum.* Pers. 335. αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά τε.

Ἑκατοντακάρηνος *centiceps.* Prom. 353. δάϊον τέρας ἑκατοντακάρηνον.

Ἑκατοντάρχης *centurio.* Palam. 168.

Ἐκβάζειν *eloqui.* Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.

Ἐκβαίνειν *descendere.* Ag. 880. 1009. ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε.

Ἐκβάλλειν *eiicere.* Prom. 201. θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρης Κρόνον. Prom. 912. ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 670. κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων; Eum. 712. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Ag. 1648. κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

Ἔκβασις *exscensio.* Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ.

Ἐκβάτανα Pers. 16. τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος. Pers. 527. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων.

Ἐκβολή *deiectio.* Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὴν φέρει ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

— *eiectio.* Eum. 718. *πεμπάζεσθ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων.* — *expulsio.* Suppl. 416. *τὰν ἔκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὁρμέναν.*

Ἐκβροντᾶν fulgure excutere. Prom. 362. *ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.*

Ἔκγονον proles. Prom. 137. *τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα.*

Ἔκγονος nepos. Prom. 774. *τῶν σῶν τιν' αὐτὸν εἶναι χρεών.*

Ἐκδέκτωρ qui aliquid in se recipit. Prom. sol. 180. *ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα.*

Ἐκδέχεσθαι recipere. Ag. 275. *μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο.* Choeph. 751. *Ὀρέστην ἐξεδεξάμην πατρί.*

Ἐκδιδάσκειν edocere. Prom. 700. *λέγ', ἐκδίδασκε.* Prom. 983. *ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.*

Ἐκδιδόναι tradere. Suppl. 336. *αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου.* Suppl. 409. *ἐκδόντες ὑμᾶς.* Suppl. 505. *οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.* Suppl. 921. *ψῆφος κέκρανται μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ στόλον γυναικῶν.*

Ἔκδικος iniustus. Prom. 1095. *ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.* Eum. 467. *ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν.*

Ἐκδίκως iniuste. Prom. 978. *ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.* Sept. 589. *ταὐτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος.*

Ἐκδοχή successio. Ag. 290. *ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.*

Ἐκδρακοντοῦσθαι in draconem mutari. Choeph. 542. *ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ κτείνω νιν.*

Ἐκδύειν exuere. Ag. 1242. *Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.*

Ἐκεῖ illic. Pers. 311. *ἐκεῖ κατέφθιτο.* Choeph. 350. *φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι.* Choeph. 354. *πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.* Choeph. 703. *κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα.* Eum. 81. *κἀκεῖ δικαστὰς τῶνδε καὶ θελκτηρίους μύθους ἔχοντες.* Suppl. 227. *κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος.* Fragm. 310. *οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.*

Ἐκεῖθεν illinc. Sept. 40. *ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.*

Ἐκεῖθι illuc. Sept. 792. *ἐκεῖθι κἦλθον;*

Ἐκεῖνος ille. Prom. 950. *ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.* Sept. 246. *τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.* Sept. 533. *αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν.* Sept. 645. *ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν.* Pers. 254. *ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα.* Pers. 387. *σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.* Pers. 677. *ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας.* Pers. 752. *ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσεν.* Pers. 815. *ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι πινύσκετε.* Ag. 594. *δωμάτων κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ.* Ag. 657. *ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἔμπνεων.* Ag. 659. *ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.* Ag. 1077. *ἐκεῖνα δ' ἔγνων.* Ag. 1303. *ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.* Choeph. 176. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.* Choeph. 206. *αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμπόρου τινός.* Choeph. 565. *κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός.* Choeph. 731. *ἡ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.* Eum. 169.

μάστορ' ἐκείνου πάσεται. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. — Cf. Κεῖνος.

Ἐκεῖσε *illuc.* Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει;

Ἐκζεῖν *defervescere.* Sept. 691. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα.

Ἑκηβόλος *tela mittens.* Prom. 713. ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. Eum. 598. τόξοις ἑκηβόλοισιν.

Ἕκηλος *tranquillus.* Sept. 220. ἕκηλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Ἐκθαμνίζειν *evertere.* Sept. 72. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε.

Ἐκθοινᾶσθαι *exedere.* Prom. 1027. κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.

Ἐκθρώσκειν *exsilire.* Pers. 449. νεῶν ἐξέθρωσκον.

Ἔκθυμος *demens.* Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός.

Ἐκκαθαίρειν *expurgare.* Suppl. 261. χθόνα τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων.

Ἐκκαλεῖσθαι *evocare.* Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.

Ἐκκαλύπτειν *aperire.* Prom. 193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον.

Ἐκκαρπίζεσθαι *fructum ferre.* Sept. 583. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.

Ἐκκενοῦν *vacuum reddere, vastare.* Pers. 747. τόδ' ἀστὸ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν. — Sept. 312. βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις. Pers. 541. στένει γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα.

Ἐκκηραίνειν *debilitare.* Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος.

Ἐκκλέπτειν *furtim eripere.* Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο. Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας.

Ἔκκριτος *delectus.* Sept. 57. ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως. Pers. 331. δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος. Pers. 789. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ.

Ἔκκρουστος *crustatus, prominens.* Sept. 524. λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.

Ἐκκυλίειν *expedire.* Prom. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

Ἐκλάμπειν *lucere.* Prom. 1085. ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι. Fragm. 299, 4. l. d.

Ἐκλαπάζειν *expellere.* Sept. 438. πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον πωλικῶν θ' ἑδωλίων — ἐκλαπάξαι.

Ἐκλείπειν *relinquere.* Sept. 200. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. Pers. 126. πεδοστιβὴς λεὼς σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν, Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος. Choeph. 536. τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί. — *omittere.* Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Eum. 127. κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. — Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Ἐκλογός *enarratio.* Palam. 196.

Ἐκλούειν *lavare.* Glauc. 27. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας.

Ἐκλύειν *liberare.* Prom. 326. 339. τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 783. τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. — Eum. 166. καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. Prom.

236. ἐξελυσάμην βροτοὺς τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν v. l.

Ἔκλυσις liberatio. Prom. 762. ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.

Ἐκμανθάνειν ediscere. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Prom. 708. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. Prom. 819. ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε. Prom. 878. οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω.

Ἐκμαρτυρεῖν testari. Ag. 1169. ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Eum. 439. λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.

Ἐκμαστεύειν explorare. Eum. 238. τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν.

Ἐκμοχθεῖν exantlare. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε φράσω.

Ἐκνόμως contra legem. Ag. 1452. σταθεῖσ' ἐκνόμως ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται.

Ἐκπαγλεῖσθαι concupiscere. Choeph. 215. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.

Ἔκπαγλος horrendus. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας. Ag. 836. ἔκπαγλον κακόν.

Ἐκπαιδεύεσθαι. Pers. 801 f. l.

Ἐκπάτιος extra sedem versans. Ag. 49. ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων.

Ἐκπέμπειν emittere. Ag. 272. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. Choeph. 96. καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας.

Ἐκπέραμα exitus. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ.

Ἐκπερᾶν permigrare. Prom. 715. χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα. Prom. 733. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. Eum. 231. χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

Ἐκπέρθειν evertere. Prom. 357. τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσειν βίᾳ. Sept. 409. ἐκπέρσειν πόλιν — φησίν. Sept. 449. στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον ἐκπέρσαι θέλων.

Ἐκπεύθεσθαι interrogari. Pers. 916. βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.

Ἐκπήδημα saltus. Ag. 1349. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος.

Ἐκπιδύεσθαι scaturire. Pers. 801. οὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.

Ἐκπίνειν ebibere. Ag. 1371. αὐτὸς ἐκπίνει μολών. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.

Ἐκπίπτειν excidere, expelli. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Prom. 950. ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Prom. 959. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην;

Ἐκπιτνεῖν excidere. Prom. 914. ἀρὰ —, ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.

Ἐκπλεῖν ex portu evehi. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

Ἐκπλήθειν plene enarrare. Pers. 422. κακῶν δὲ πλῆθος — οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.

Ἔκπληξις terror. Pers. 598. τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.

Ἐκπλήσσειν excutere. Prom. 134.

ἐκ δ' ἐπλήξέ μου τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ. Prom. 360. *ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων.* — *ἐκπλήσσεσθαι* animo conturbari. Choeph. 231. *χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας.* Pers. 281. *σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη κακοῖς.*

Ἔκπλους exitus. Pers. 359. *ἔκπλους φυλάσσων καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους.* — Pers. 377. *κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.*

Ἔκπλυτος ablutus. Eum. 271. *μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.*

Ἐκπνεῖν exhalare. Prom. 359. *καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.* — Ag. 1471. 1498. *βίον ἐκπνέων.*

Ἐκποδών procul. Prom. 344. *ἀλλ' ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.* Sept. 411. *οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐκποδὼν σχεθεῖν.* Choeph. 20. *σταθῶμεν ἐκποδών.* Choeph. 682. *ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα.* Eum. 431. *ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.*

Ἐκπονεῖν efficere. Suppl. 362. *ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.*

Ἐκπράσσειν efficere. Sept. 822. *ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.* Pers. 709. *καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;* Ag. 568. *χάρις τιμήσεται Διὸς τόδ' ἐκπράξασα.* Ag. 1248. *ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ.* Suppl. 95. *αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας.* Suppl. 467. *εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος.*

Ἐκπρεπής excellens. Pers. 434. *ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.* Pers. 180. *μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ* v. l.

Ἐκρήγνυσθαι erumpere. Prom. 367. *ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρός.*

Ἐκρίπτειν proiicere. Prom. 934. *τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη.*

Ἐκρύεσθαι tueri, liberare. Prom. 235. *ἐξερυσάμην βροτοὺς τοῦ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.*

Ἐκσώζεσθαι se servare. Pers. 352. *δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.* Pers. 443. *ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο.*

Ἐκτείνειν extendere. Prom. 323. *οὔκουν — πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς.* Choeph. 977. *ἐκτείνατ' αὐτόν.* — sermonem proferre. Ag. 803. *θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε.* Ag. 890. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.* Ag. 1202. *γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους.* Eum. 192. *τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.* Eum. 677. *ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν.* Fragm. 336. *ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας.*

Ἐκτελεῖν perficere. Pers. 224. *ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.*

Ἐκτελευτᾶν conficere, ad finem perducere. Prom. 1022. *μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου.* Pers. 727. *διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς.* — ad exitum pervenire. Suppl. 406. *ὅπως ἄνατα ταῦτα — ἐκτελευτήσει καλῶς.*

Ἐκτελής perfectus. Pers. 214. *τά τ' ἀγαθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν.* Ag. 106. *κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων.*

Ἐκτέμνειν. Ossileg. 166, 5. l. d.

Ἐκτενής pervicax. Suppl. 961. *πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους.*

Ἐκτήκεσθαι animo excidere. Prom.

533. *ἀλλά μοι τόδ᾽ ἐμμένοι καὶ μήποτ᾽ ἐκτακείη.*

Ἐκτίνειν exsolvere. Sept. 530. *Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων καλὰς τροφάς.* Ag. 1543. *ἐκτίνει δ᾽ ὁ καίνων.* Ag. 1564. *χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς.* Suppl. 430. *μένει Ἄρει ᾽κτίνειν ὁμοίαν θέμιν.*

Ἔκτοθεν extrinsecus. Sept. 611. *πύργων δ᾽ ἔκτοθεν βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ.* Pers. 852. *λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν.* Choeph. 466. *οὐδ᾽ ἀπ᾽ ἄλλων ἔκτοθεν, ἀλλ᾽ ἀπ᾽ αὐτῶν.*

Ἐκτολυπεύειν perficere. Ag. 1003. *οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν.*

Ἐκτός extra. Sept. 247. *ἐκτὸς οὖσ᾽ ἀγαλμάτων.* Prom. 330. *ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.* Choeph. 1027. *ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι.*

Ἐκτρέπειν avertere. Sept. 610. *δορίπονα κάκ᾽ ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐπιμόλους.* — *convertere.* Ag. 1443. *μηδ᾽ εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς.*

Ἐκτρέφειν educare. Choeph. 739. *ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.* Fragm. 306. *ἣν δ᾽ ἐκτρέφῃ τις.*

Ἐκτροπή averruncatio. Prom. 915. *τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν.*

Ἐκτυφλοῦν occaecare. Choeph. 529. *πολλοὶ δ᾽ ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ λαμπτῆρες.*

Ἐκφανής conspicuus. Pers. 390. *θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.* Eum. 235. *τόδ᾽ ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ.*

Ἐκφάτως clara voce. Ag. 689. *τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τίοντας.*

Ἐκφεύγειν effugere. Prom. 516. *οὐκ οὖν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.* Sept. 701. *οὐκ ἂν ἐκφύγοι κακά.* Pers. 502. *ἥκουσιν ἐκφυγόντες.* Pers. 556. *τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν ἄνακτ᾽ αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.* Ag. 876. *τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.* Eum. 722. *ἀνὴρ ὅδ᾽ ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην.* Suppl. 135. 144. *εὐνὰς ἀνδρῶν ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.*

Ἐκφθίνεσθαι interire. Pers. 665. *ἐξέφθινθ᾽ αἱ τρίσκαλμοι νᾶες.* Pers. 891. *μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.*

Ἐκφοβεῖν terrere. Pers. 598. *τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.*

Ἐκφορά funus. Sept. 1015. *ἄτιμον εἶναι δ᾽ ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.* Choeph. 424. *δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς.*

Ἔκφορος aversus, alienus. Eum. 870. *τῶν δυσσεβούντων δ᾽ ἐκφορωτέρα πέλοις.*

Ἐκφράζειν enuntiare. Prom. 952. *αὔθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔκφραζε.*

Ἐκφυγγάνειν effugere. Prom. 523. *δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.*

Ἐκφυσᾶν effundere. Prom. 722. *ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος.*

Ἐκφυσιᾶν exhalare. Ag. 1362. *ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν.*

Ἔκφυσις. Philoct. 235. *ἐνέφυσε δεινὴν στομωτὸν ἔκφυσιν.*

Ἐκχεῖν effundere. Ag. 313. *ὄξος τ᾽ ἄλειφά τ᾽ ἐκχέας ταὐτῷ κύτει.* Eum. 623. *τὸ μητρὸς αἷμ᾽ ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ.* Choeph. 95. *τάδ᾽ ἐκχέουσα γάποτον χύσιν.* Choeph. 513. *τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ᾽ αἵματος ἑνός.* — sensu translato. Pers. 812. *μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.* Ag. 1000. *προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ᾽ ἐξέχει.*

Ἑκών libens. Prom. 218. *ἑκόνθ᾽ ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.*

Prom. 266. ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον. Prom. 856. οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Ag. 38. ἑκὼν ἐγὼ μαθοῦσιν αὐδῶ. Ag. 815. ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει. Ag. 917. κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί. Ag. 927. ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν. Eum. 225. εἰ προδῶ σφ' ἑκών. Suppl. 918. ταύτας δ' ἑκούσας μὲν — ἄγοις ἄν.

Ἐλαία *oliva*. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης. Ag. 480. κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας. Eum. 43. ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον.

Ἐλαιόφυτος *olivis consitus*. Pers. 858. ἐλαιόφυτός τε Σάμος.

Ἕλανδρος *viros capiens*. Ag. 674. ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἐλάσσων *minor*. Ixioh. 80. τὸν δ' ἡμίσπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. — Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Pers. 799. οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι.

Ἐλατήρ *eques*. Pers. 32. ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης.

Ἐλατήριος *expellens, expurgans*. Choeph. 962. καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.

Ἐλαύνειν *agere, pellere*. Pers. 76. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει. Ag. 685. Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων μῆνις ἤλασε. Eum. 75. ἐλῶσι γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 399. βροτοκτονοῦντας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ; — Prom. 685. μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. Choeph. 1058. ἐλαύνομαι δὲ κοὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. — *piaculum expellere*. Choeph. 961. ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 273. καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις. — *subigere*. Pers. 757. Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ. — *murum ducere, circumdare*. Pers. 852. αἳ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον.

Ἐλαφρός *levis*. Prom. 125. αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει. Prom. 279. ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσυτον θῶκον προλιποῦσα. — *facilis*. Prom. 263. ἐλαφρόν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει, παραινεῖν.

Ἐλέγχειν *convincere*. Ag. 1324. ἐμπεσεῖν δοκεῖ καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν. — *explorare*. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. — *vituperare*. Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.

Ἐλεδεμνάς. Sept. 83. l. d.

Ἐλεινός *miserabilis*. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

Ἑλειοβάτης *paludicola*. Pers. 39. ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται.

Ἕλειος *palustris*. Pers. 486. Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα.

Ἐλελελελεῦ. Prom. 879.

Ἑλένας *naves capiens*. Ag. 674. ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἑλένη *Helena*. Ag. 673. τὰν δορίγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν. Ag. 774. Ἑλένης ἕνεκα. Ag. 1430. ἰὼ παράνους Ἑλένα. Ag. 1443. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς.

Ἑλέπτολις *urbes capiens*. Ag. 674. ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις.

Ἐλευθερία *libertas*. Choeph. 850. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων.

Ἐλευθερίως libere. Choeph. 797. ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν.

Ἐλεύθερος liber. Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. Sept. 74. ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν. Pers. 585. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Ag. 319. ἐξ ἐλευθέρου δέρης. Choeph. 101. τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 902. διχῶς ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρός. Eum. 324. θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος. Suppl. 218. ἐλευθέρους νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω. Suppl. 604. ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς ἐλευθέρους. — cum gen. Choeph. 1056. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσω. Eum. 573. ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου.

Ἐλευθεροστομεῖν libere loqui. Prom. 180. ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς.

Ἐλευθερόστομος libere loquens. Suppl. 926. ἐξ ἐλευθεροστόμου γλώσσης.

Ἐλευθεροῦν liberare. Pers. 396. ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας. Choeph. 1042. ἐλευθερώσας πᾶσαν Ἀργείων πόλιν. Suppl. 411. ὃς οὐδ' ἐν ᾅδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. — Eum. 167. οὔποτ' ἐλευθεροῦται. — ἐλευθεροῦσθαι *liberare.* Suppl. 783. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιακτῶν κακῶν.

Ἑλίγδην gyro. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην.

Ἐλιννύειν cunctari. Prom. 53. ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Prom. 527. μηδ' ἐλιννύσαιμι θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

Ἕλιξ radius. Prom. 1085. ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι.

Ἑλίτροχος in quo rota volvitur. Sept. 187. σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι.

Ἑλκαίνειν saucium esse. Choeph. 830. τῷ πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.

Ἕλκειν trahere. Suppl. 883. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης. Fragm. 313. εἷλκον δ' ἄνω λυκηδόν.

Ἑλκοποιός vulnerans. Sept. 380. οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα.

Ἕλκος vulnus. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν.

Ἑλλάς Graecia. Sept. 72. Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 230. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος. Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα. Pers. 782. ἐν Ἑλλάδος τόποις. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε. Ag. 564. θεοῖς τοῖς καθ' Ἑλλάδα. Suppl. 234. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. — adi. *graeca.* Ag. 109. Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγάν. Suppl. 240. Ἑλλὰς χθών. Pers. 2. Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 182. Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν. Pers. 263. ἐπ' αἶαν δίαν Ἑλλάδα χώραν. Pers. 795. γῆν μολόντες Ἑλλάδα. Ag. 417. ἀφ' Ἑλλάδος αἴας.

Ἐλλείπειν abesse. Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείψεις. Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. Prom. 1058. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν; Sept. 10. τόν τ' ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας.

Ἕλλη Helle. Pers. 70. πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν. Pers. 785. πορῷ

τὸν Ἕλλης πορθμόν. Pers. 854. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον.

Ἕλλην *Graecus*. Pers. 330. Ἕλλησιν μὲν ἦν ὁ πᾶς ἀριθμός. Pers. 343. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης; Pers. 347. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην. Pers. 350. Ἕλληνες οὐ μένοιεν. Pers. 354. δόλον Ἕλληνος ἀνδρός. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν. Pers. 376. Ἑλλήνων στρατός. Pers. 380. Ἑλλήνων πάρα. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Pers. 394. ὦ παῖδες Ἑλλήνων. Pers. 444. Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 447. ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Pers. 776. ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Pers. 868. πολυάνδρους Ἑλλάνων (πόλεις). Eum. 31. καὶ πάρ' Ἑλλήνων τινές. Eum. 726. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Eum. 880. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων. Suppl. 217. τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 892. Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν. — *graeca*. Ag. 1227. Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

Ἑλληνικός *graecus*. Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς. Pers. 401. Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες.

Ἑλληνίς *graeca*. Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων.

Ἑλλήσποντος *Hellespontus*. Pers. 731. Ἑλλήσποντον ἱερόν.

Ἐλπίζειν *sperare*. Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν. Sept. 571. οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον. Pers. 732. Ἑλλήσποντον — ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα. Ag. 11. γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. Ag. 1014. αἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς. Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσασα τήνδ' ἕξειν χάριν. Choeph. 185. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης; Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Psychost. 264, 6. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα ἤλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνῃ.

Ἐλπίς *spes*. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. Prom. 259. τίς ἐλπίς; Prom 536. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Pers. 790. κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος. Ag. 102. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 253. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς. Ag. 257. χάρμα μεῖζον ἐλπίδος. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. Ag. 873. παρ' ἐλπίδα. Ag. 966. ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 971. εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν. Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους. Choeph. 192. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. Choeph. 284. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 688. ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 765. Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων. Suppl. 90. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς. — sequente infinitivo. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Sept. 349. ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν.

Ἕλωρ *praeda*. Suppl. 781. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα κἀπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.

Ἐμαυτοῦ *mei*. Pers. 158. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος. Ag.

833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε; Prom. 436. ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον. Prom. 750. ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας.

Ἐμβαίνειν *ingredi.* Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. — *pedem imponere.* Ag. 920. σὺν ταῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν. — *insultare.* Pers. 875. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.

Ἐμβάλλειν *inicere.* Sept. 298. τοῖσι μὲν ἔξω πύργων — ῥίψοπλον ἄταν ἐμβαλόντες. Suppl. 524. λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν. Sept. 565. στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα. Sept. 1010. στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλών.

Ἔμβασις *id quod quis pede calcat.* Ag. 919. πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.

Ἐμβατεύειν *frequentare.* Pers. 441. νῆσος — ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει.

Ἐμβολή *impactio rostri.* Pers. 271. δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς. Pers. 328. μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς. Pers. 407. ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο. Pers. 401. ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 554. νᾶες δ' ἀπώλεσαν — πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς. — Fragm. 334.

Ἐμβριθής *gravis.* Pers. 679. τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

Ἐμβριμᾶσθαι *fremere.* Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας.

Ἔμβρυον *foetus.* Eum. 905. ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις.

Ἐμεῖν *vomere.* Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς — ἀφείλκυσας φόνου. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν' ἐχθροῖσιν βαρύν. Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἄπο σφαγῆς ἐμῶν.

Ἐμμανής *furibundus.* Prom. 678. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ᾖσσον. Eum. 822. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι.

Ἐμμέλεια genus saltationis. Arg. 18.

Ἐμμένειν *insidere.* Prom. 533. ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι. Eum. 971. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.

Ἔμμοτον *remedium.* Choeph. 464. δώμασιν ἔμμοτον.

Ἐμός *meus.* Prom. 79. τὴν ἐμὴν αὐθαδίαν. Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεωρός. Prom. 144. ἐμοῖσιν ὄσσοις. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας. Prom. 219. ἐμαῖς δὲ βουλαῖς. Prom. 298. πόνων ἐμῶν. Prom. 303. τύχας ἐμάς. Prom. 386. ἐμὸν δοκήσει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε. Prom. 388. θρῆνος οὑμός. Prom. 525. ἐμᾷ γνώμᾳ. Prom. 595. ἐμοῦ πατρός. Prom. 618. τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Prom. 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης. Prom. 649. ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς. Prom. 682. τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Prom. 692. ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prom. 695. ψυχὰν ἐμάν. Prom. 707. τοὺς ἐμοὺς λόγους. Prom. 754. τοὺς ἐμοὺς ἄθλους. Prom. 775. ἐμὸς παῖς. Prom. 828. μύθων ἐμῶν. Prom. 844. τῆς ἐμῆς φρενός. Prom. 866. ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμούς. Prom. 968. τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν. Prom. 974. τοὺς ἐμοὺς ἐχθρούς. Prom. 1011. λιταῖς ἐμαῖς. Prom. 1016. τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Prom. 1054. δέμας τοὐμόν. Prom. 1093. μητρὸς ἐμῆς. Sept. 178. ἀρχῆς τῆς ἐμῆς. Sept. 201. ἐμὸν κατ' αἰῶνα. Sept. 249. ἐμῶν ἀκούσασ' αὐγμάτων. Sept. 436. πρὶν ἐμὸν

ἐσθορεῖν δόμον. Sept. 464. πρόμαχ' ἐμῶν δόμων. Sept. 1020. ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Pers. 148. βασίλεια δ' ἐμή. Pers. 156. τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον. Pers. 173. 207. 344. 465. 468. παῖς ἐμός. Pers. 185. 730. παῖς δ' ἐμός. Pers. 193. 229. 768. ἐμὸς παῖς. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι. Pers. 292. ἐμοῖς δώμασιν. Pers. 516. ἐξ οἴκων ἐμῶν. Pers. 667. ἥβης ἐμῆς. Pers. 670. ἄκοιτιν τὴν ἐμήν. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λέκτρων. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Pers. 725. ἐς δὲ παῖδ' ἐμόν. Pers. 737. παῖδ' ἐμόν. Pers. 738. πόνος οὑμός. Pers. 769. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Pers. 770. ἐμοὶ ξυνήλικες. Pers. 836. παῖδ' ἐμῷ. Pers. 877. ἐμῶν γνίων. Pers. 977. τᾶς ἐμᾶς στολᾶς. Pers. 1003. ἐμὴν χάριν. Ag. 14. εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην ἐμήν. Ag. 500. τόν τ' ἐμὸν τιμάορον. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Ag. 849. ἐμῆς δίρης. Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων. Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 889. ἀπουσίᾳ ἐμῇ. Ag. 947. τὰς ἐμὰς εὐχάς. Ag. 970. ἀπ' ἐμᾶς ἐλπίδος. Ag. 1051. 1056. ἄπολλων ἐμός. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Ag. 1199. τῷ μολόντι δεσπότῃ ἐμῷ. Ag. 1225. χρησμῶν ἐμῶν. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς. Ag. 1239. πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς. Ag. 1288. ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. Ag. 1296. θρῆνον ἐμὸν τὸν αὐτῆς. Ag. 1297. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις. Ag. 1298. φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς. Ag. 1321. τὴν ἐμὴν γνώμην. Ag. 1377. ἐμὸς πόσις. Ag. 1404. ἐμῶν ἔργων. Ag. 1406. ὁρμίαν ἐμῶν. Ag. 1407. τῆς ἐμῆς παιδός. Ag. 1410. ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Ag. 1422. τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Ag. 1476. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Ag. 1574. Choeph. 14. πατρὶ τῷ 'μῷ. Choeph. 17. ἀδελφὴν τὴν ἐμήν. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρός. Choeph. 123. ἐμὰς εὐχάς. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μήτηρ. Choeph. 204. τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς. Choeph. 208. τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 220. ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 221. κἀν τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 226. ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 479. τῆς ἐμῆς παγκληρίας. Choeph. 548. τάσδε συνθήματ' ἐμάς. Choeph. 735. ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Choeph. 738. τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Choeph. 811. ἐμόν, ἐμὸν κέρδος. Choeph. 979. πατήρ, οὐχ οὑμός. Choeph. 980. μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς. Eum. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην. Eum. 106. πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 114. τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 118. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες. Eum. 218. 397. τιμὰς — τὰς ἐμάς. Eum. 341. ἐμαῖσι λιταῖς. Eum. 424. χερσὶ τῇ 'μῇ. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμόν. Eum. 487. κελαινόφρων ἐμὴ μήτηρ. Eum. 465. ἀστῶν τῶν ἐμῶν. Eum. 541. θεσμοὺς ἐμούς. Eum. 548. δόμων ἐφέστιος ἐμῶν. Eum. 572. πατέρ' ἐμόν. Eum. 576. μητρὸς τῆς ἐμῆς. Eum. 620. πατὴρ οὑμός. Eum. 677. ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν. Eum. 683. χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διός. Eum. 704. ἐμὸν τόδ' ἔργον. Eum. 724. τοὺς ἐμοὺς δόμους.

Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρμώμενα. Eum. 820. ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι. Eum. 824. ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς. Eum. 899. τὴν ἐμὴν χάριν. Eum. 926. χώρᾳ τῇ 'μῇ. Eum. 972. μετοικίαν δ' ἐμήν. Eum. 979. βρέτας τοὐμόν. Suppl. 176. τἀμ' ἔπη. Suppl. 314. τοῦδ' ἐμοῦ πατρός. Suppl. 361. δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν. Suppl. 371. τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις. Suppl. 427. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Suppl. 449. παρὰ γνώμην ἐμήν. Suppl. 811. πόνων βιαίων ἐμῶν. Suppl. 884. τῶν ἐμῶν λόγων. Suppl. 907. ἐμῷ φρονήματι. Suppl. 963. ἐμοὺς δ' ὀπαδούς. Suppl. 986. ἐχθροῖς ἐμοῖς. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὀπώρας. Suppl. 1058. ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς. Arg. 15. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ. Cabir. 83. τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. Myrm. 120. τἀμὰ γὰρ δείχεται. Palam. 167. παῖδ' ἐμόν. Psychost. 264, 3. ἐμὰς τύχας. 9. τὸν παῖδα τὸν ἐμόν. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 8. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. — Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ. Choeph. 538 μαστὸν ἀμφέξασ' ἐμὸν θρεπτήριον.

Ἔμπαιος *ingruens*. Ag. 180. ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

Ἔμπαλιν *contra*, τὸ ἔμπαλιν *contrarium*. Prom. 202. οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός.

Ἔμπας *omnino*, *nihilominus*. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. Prom. 187. ἀλλ' ἔμπας μαλακογνώμων ἔσται ποτέ. Choeph. 348. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. Suppl. 95. αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας.

Ἐμπατεῖν *ingredi*. Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν.

Ἔμπεδος *inhaerens*. Ag. 547. ἔμπεδον εἶναι ἐσθημάτων.

Ἐμπέδως *firmiter*. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι. Ag. 949. εἴπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖγμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται; Eum. 321. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν.

Ἔμπειρος *gnarus*. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ.

Ἐμπεραίνειν Thalamop. 64. l. d.

Ἐμπιπλάναι *implere*. Suppl. 439. μέγ' ἐμπλήσας γόμον.

Ἐμπίπτειν *irruere*. Ag. 1323. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ. — *incidere*, *invadere*. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ.

Ἐμπιτνεῖν *incidere*, *irruere*. Suppl. 113. 124. πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. Ag. 1447. δαῖμον ὃς ἐμπιτνεῖς δώμασι. Ag. 1148. δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνών.

Ἐμπλέκειν *intexere*, *impedire*. Prom. 613. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματα. Prom. 1081. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθε.

Ἐμπνεῖν *animam ducere*, *vivere*. Ag. 657. ἐκείνων εἴ τις ἐστιν ἐμπνέων.

Ἐμποδίζειν *impedire*. Prom. 549. ᾧ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον.

Ἐμποδὼν *impediens*. Prom. 13. οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι. Sept. 1007. εἰ

μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ τῷ τοῦδε.

Ἐμπολᾶν accipere, auferre. Ag. 601. *ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα τὰ πλεῖστ᾽ ἄμεινον εὐφρονεῖν.*

Ἔμπορος viator. Choeph. 650. *ὥρα δ᾽ ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν.* Pers. 590. *κακῶν ἔμπορος* v. l.

Ἐμπρέπειν conspicuum esse. Ag. 6. *λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι.* Choeph. 351. *κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων.*

Ἐμπρεπής aptus. Suppl. 107. *πάθεα — ἐηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.*

Ἐμφανής perspicuus. Pers. 510. *ἡ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.* Choeph. 656. *κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.* Eum. 398. *εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.* — Choeph. 805. *καθ᾽ ἡμέραν δ᾽ οὐδὲν ἐμφανέστερος.*

Ἐμφανῶς perspicue, manifesto. Sept. 228. *μὴ νῦν ἀκούσασ᾽ ἐμφανῶς ἄκου᾽ ἄγαν.* Ag. 612. *ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου.* Eum. 214. *ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.*

Ἐμφερής similis. Choeph. 204. *στίβοι — ποδῶν ὅμοιοι τοῖς τ᾽ ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.* Eum. 390. *βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.* Suppl. 276. *Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε.*

Ἔμφρων mentis compos. Prom. 850. *ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.* Choeph. 1022. *ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί.*

Ἐμφύλιος domesticus, intestinus. Eum. 825. *Ἄρη ἐμφύλιον.*

Ἐμφύρειν immiscere, ingerere. Glauc. 26. *ἵπποι δ᾽ ἐφ᾽ ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι* l. d.

Ἐν locum significans, in quo quid est vel fit. Prom. 142. *σκοπέλοις ἐν ἄκροις φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.* Prom. 366. *κορυφαῖς δ᾽ ἐν ἄκραις ἥμενος.* Prom. 396. *σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι.* Prom. 451. *ἔναιον — ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.* Prom. 621. *ὅστις ἐν φάραγγί σ᾽ ὤχμασε.* Sept. 2. *ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν.* Sept. 145. *κόναβος ἐν πύλαις.* Sept. 147. *ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαις.* Sept. 195. *βρόμος ἐν πύλαις.* Sept. 231. *ἀραγμὸς δ᾽ ἐν πύλαις ὀφέλλεται.* Sept. 344. *γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται.* Sept. 358. *ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.* Sept. 371. *πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει.* Sept. 433. *ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.* Sept. 504. *ἔχοντ᾽ ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας.* Sept. 521. *ἐν χαλκηλάτῳ σάκει Σφίγγ᾽ ὠμόσιτον — ἐνώμα.* Sept. 549. *εἴθε γὰρ θεοὶ τούσδ᾽ ὀλέσειαν ἐν γᾷ.* Sept. 728. *τρὶς εἰπόντος ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.* Sept. 745. *τείνει πύργος ἐν εὔρει.* Sept. 781. *καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ᾽ ἐν ἓξ πυλώμασι.* Sept. 800. *ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.* Sept. 908. *πολυφθόρους ἐν δαΐδι.* Sept. 920. *ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται.* Sept. 937. *ἕστακε δ᾽ Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο.* Sept. 1000. *θάνατον εἷλεν ἐν πόλει.* Pers. 161. *μέριμν᾽ ἄφραστος ἐστιν ἐν φρεσίν.* Pers. 269. *φέρεσθαι πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.* Pers. 358. *τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν.* Pers. 405. *πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο.* Pers. 474. *ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο.* Pers. 584. *οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς.* Pers. 608. *τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν*

φύλλοισι θαλλούσης βίον. Pers. 722. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν. Pers. 762. Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις. Pers. 782. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις. Ag. 24. χορῶν κατάστασιν πολλῶν ἐν Ἄργει. Ag. 65. διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις κάμακος. Ag 117. παμπρέπτοις ἐν ἕδρασιν. Ag. 184. ἐν Αὐλίδος τόποις. Ag. 233. πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς. Ag. 312. οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν. Ag. 427. ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός. Ag. 435. ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντα. Ag. 492. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Ag. 582. εὐφημοῦντες ἐν θεῶν ἕδραις. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι. Ag. 651. ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν. Ag. 705. πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις. Ag. 749. Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν. Ag. 819. κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν. Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. Ag 938. δόμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις. Ag. 945. ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1073. ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Ag. 1097. ἐν πέπλοισιν μελάγκερων λαβοῦσα. Ag. 1162. κῶμος ἐν δόμοις μένει. Ag. 1197. ἐν λέχει στρωφώμενον. Ag. 1286. ἐν δόμοισι κωκύσουσα. Ag. 1370. κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας. Ag. 1439. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις — κείμενον. Ag. 1588.

ὄντ' ἐν σπαργάνοις. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 90. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Choeph. 226. ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς. Choeph. 246. θανόντος ἐν πλεκταῖσι. Choeph. 339. παίων μελάθροις ἐν βασιλείοις νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι. Choeph. 443. τοιαῦτ ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμίσαι δίκην. Choeph. 530. ἀνῆλθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοισι. Choeph. 550. ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ θανόντες. Choeph. 565. κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός. Choeph. 572. φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς. Choeph. 643. τίς ἔνδον — ἐν δόμοις; Choeph. 651. μεθιέναι ἄγκυραν ἐν δόμοισι. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Choeph. 693. ἣν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν. Choeph. 734. ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις τυχόντ' ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Choeph. 744. ὧν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 784. ζυγέντ' ἐν ἅρμασι πημάτων. Choeph. 794. φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Choeph. 881. ἐν ταὐτῷ τάφῳ κείσῃ. Choeph. 969. ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Choeph. 999. ξύνοικος ἐν δόμοισι. Eum. 47. ἐν θρόνοισιν ἥμενος. Eum. 168. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται. Eum. 186. χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι. Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Eum 624. ἐν Ἄργει δώμασ' οἰκη-

σεις πατρός. Eum. 635. ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Eum. 673. Πέλοπος ἐν τόποις. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις. Eum. 727. αὖθις ἔν τε χρήμασιν οἴκοις πατρῴοις. Eum. 737. ὄντα ἐν τάφοις τόδε. Eum. 751. 778. ἐν γῇ τῇδε. Eum. 792. ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος. Eum. 933. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τῇδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Suppl. 49. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 82. πάντα τοι φλεγέθει κἂν σκότῳ. Suppl. 220. ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων ἵζεσθε. Suppl. 279. Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται. Suppl. 289. τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 346. ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε. Suppl. 369. μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος πᾶν ἐπικραίνεις. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας. Suppl. 476. κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών. Suppl. 629. τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις. Suppl. 747. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι. Suppl. 814. δύσφορα ναῒ κἂν γᾷ. Suppl. 925. οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα. Heliad. 59. δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει — πόρον. Lycurg. 107. κἀσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ. Adolesc. 134. σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις. Niob. 149. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρῴου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι. Psychost. 264, 7. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Fragm. 295. πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβών. Fragm. 299. ἐν ᾗ πυρωπὸν μῆνος ἐκλάμψαι φλόγα l. d. Fragm. 311. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Fragm. 321. ἦ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 345. ἐν διχορρυμίᾳ πόλοι. — Ag. 1509. Suppl. 225. 411. ἐν ᾅδου. — Sept. 455. οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων. Choeph. 159. τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης. Edon. 51. ἐν χεροῖν βόμβυκας ἔχων. — Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσὶν πυρὸς δίχα χρηστηρίους ὄρνιθας. Pers. 596. φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν, βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος. Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω. — cum verbis motum significantibus. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. Pers. 400. εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Ag. 551. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις — εὕδοι πεσών. Ag. 1099. πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. Choeph. 36. γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνῶν. Choeph. 143. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Eum. 756. 783. βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Eum. 820. σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Prom. 239. θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Fragm. 319. τὸν δ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω. — de statu et conditione, in qua vel corpus vel animus versatur. Prom. 537. φανεῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Sept.

488. *θίλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείᾳ τύχης.* Sept. 581. *ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν.* Sept. 647. *οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο, οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.* Sept. 688. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.* Sept. 777. *πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.* Sept. 919. *νείκεος ἐν τελευτᾷ.* Sept. 992. *δαιμονῶντες ἐν ἄτᾳ.* Ag. 172. *στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Ag. 407. *ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτη.* Ag. 865. *ἐν δ' ὀνείρασιν λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος.* Ag. 903. *ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.* Ag. 1049. *οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.* Ag. 1210. *ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.* Ag. 1365. *γανᾷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.* Choeph. 60. *ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει χρονίζοντα βρύει.* Choeph. 135. *ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσιν μέγα.* Choeph. 160. *ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων Ἄρης.* Choeph. 200. *οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα.* Choeph. 524. *αὐτὴ πρόσεσχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.* Choeph. 785. *ἐν δρόμῳ προστιθεὶς μέτρον.* Choeph. 936. *ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερός.* Eum. 268. *ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην.* Eum. 496. *μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων.* Eum. 529. *καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ἐν μέσᾳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ.* Eum. 719. *τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.* Eum. 827. *θυραῖος ἔστω πόλεμος — ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως.* Eum. 950. *χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου.* Suppl. 165. *νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν.* Suppl. 197. *μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.* Suppl. 727. *πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ.* Fragm. 434. *ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε.* Sept. 169. *μήτ' ἐν κακοῖσιν μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.* Sept. 209. *πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ.* Pers. 826. *χαίρετ' ἐν κακοῖς ὅμως.* Pers. 837. *οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.* Ag. 743. *νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν.* Ag. 1594. *ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.* Eum. 266. *διδαχθεὶς ἐν κακοῖς.* Fragm. 375. *ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.* — de tempore dictum. Prom. 379. *ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ.* Pers. 487. *νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε.* Ag. 311. *Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.* Ag. 508. *φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων.* Ag. 537. *ἐν πολλῷ χρόνῳ.* Ag. 596. *ἐν μήκει χρόνου.* Ag. 639. *ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὀρώρει κακά.* Ag. 702. *ἐν βιότου προτελείοις.* Ag. 943. *θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών.* Ag. 1651. *ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.* Eum. 105. *ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.* Suppl. 713. *χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ.* Suppl. 716. *μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.* Ag. 831. 1544. Choeph. 1036. Eum. 475. 954. Suppl. 131. 916.

ἐν χρόνῳ. Prom. 749. Ag. 1213. 1423. ἐν τάχει. — inter. Prom. 310. νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. Prom. 200. στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο. Pers. 185. τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν, τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι. Pers. 435. αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Ag. 453. ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά. Eum. 96. s. ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις. Eum. 691. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 824. μηδ' — ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη. Suppl. 228. κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡς λόγος, Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν. Suppl. 689. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς. Prom. 440. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Eum. 224. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. — de vestibus, armis etc. Prom. 422. ὀξυπρῴροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς. Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα. Ag. 1244. κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην. Fragm. 300, 3. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ. — de vinculis. Prom. 6. τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀῤῥήκτοις πέδαις. Prom. 168. κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου. Prom. 561. χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον. Prom. 460. ἔζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Prom. 580. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Choeph. 487. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν. Ag. 1097. ἐν πέπλοισι μελάγκερων λαβοῦσα. Eum. 604. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. — significans rem, in qua quid inest. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Prom. 743. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις. Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Eum. 576. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι. — penes. Sept. 666. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἔστι μοι βουλεύματα. — secundum, pro. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Ag. 1262. οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα δημοῤῥιφεῖς — ἀράς. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ. Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Eum. 649. ἐν δὲ καρδίᾳ ψῆφον φέροντες. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ

σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Suppl. 540. γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα. Ag. 892. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅβρυνε. Eum. 419. ἐν τρόποις Ἰξίονος. — Eum. 4. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει — Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθέζετο. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 1165. ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ. Eum. 189. ἀντάκουσον ἐν μέρει. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς. — Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. — erga, quod attinet. Choeph. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισιν χλίουσιν μέγα. Choeph. 220. s. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Eum. 268. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει. — rationem, qua quid fit, significans, vel rem, per quam quid efficitur. Prom. 423. ἐν πόνοις δαμέντα. Sept. 262. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις ποιφύγμασιν. Sept. 396. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. Sept. 450. βοᾷ δὲ χρυσοῖς γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Pers. 162. ἐν τιμῇ σέβειν. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 699. πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ. Ag. 556. τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν. Ag. 1357. κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα. Choeph. 424. δαΐαις ἐν ἐκφοραῖς — ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 668. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ. Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. Eum. 20. s. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Suppl. 267. μήνιμα ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς. Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις. Suppl. 913. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν.

Ἐναγής sacer. Suppl. 116. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα.

Ἐναγώνιος ludorum praeses. Fragm. 401. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Ἐναίρειν interficere. Sept. 793. οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

Ἐναίσιμος sorti conveniens, iustus. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.

Ἐναισίμως convenienter. Ag. 890. ἐναισίμως αἰνεῖν.

Ἐναίσιος conveniens. Ossileg. 166. οὐδὲν ἥσσονας ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.

Ἐνάλιος marinus. Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων.

Ἐνάλλεσθαι insultare. Pers. 508. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

Ἐνάντιος oppositus, contrarius. Ag. 790. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει. Ag. 1346. τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. — adversarius, inimicus. Sept. 357.

λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων. Choeph. 140. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.

Ἐναντιοῦσθαι refragari. Prom. 788. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.

Ἐναντίως contrario. Eum. 612. πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;

Ἐναργής perspicuus. Prom. 666. ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Pers. 175. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς (ὄναρ) εἰδόμην.

Ἐναργῶς manifeste. Sept. 126. πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

Ἐναρίζειν interficere. Ag. 1628. τί δὴ τὸν ἄνδρα — οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες;

Ἐναροπτάντας interfectum spolians. Nereid. 142.

Ἔνδαις. Eum. 996. l. c.

Ἐνδάκνειν. Suppl. 874. ὥς με τί ποτ' ἐνδακοῦσ' ἄχος l. d.

Ἐνδακρύειν flere. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.

Ἐνδατεῖσθαι divisim, per partes pronuntiare. Sept. 560. δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος. Fragm. 264. ἐνεδατεῖτο τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας.

Ἐνδεικνύναι ostentare. Prom. 404. ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

Ἔνδημος domi sedens. Choeph. 563. εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. — domesticus. Suppl. 668. δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων.

Ἔνδικος iustus. Ag. 968. πρὸς ἐνδίκοις φρεσίν. Choeph. 327. γόος ἔνδικος. Eum. 130. ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Eum. 772. ἐνδίκου χθονός. Eum. 924. ἐνδίκοις ὁμιλίαις. Suppl. 76. πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις. Suppl. 757. ἔνδικον σέβας. Suppl. 794. ὄμμασιν ἐνδίκοις. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων. — Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; Suppl. 585. ἐνδικωτέροισι — ἐπ' ἔργοις. Fragm. 289. γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον. — Prom. sol. 184. δῆμον ἐνδικώτατον.

Ἐνδίκως iuste. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Sept. 387. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Choeph. 455. κραίνετ' ἐνδίκως δίκας. Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; Choeph. 799. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας. Choeph. 982. μετῆλθον ἐνδίκως μόρον. Eum. 212. οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας.

Ἔνδοθεν intrinsecus. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Pers. 953. βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ. Choeph. 822. ἔνδοθεν φονίαν ἄταν τιθείς.

Ἔνδον intus. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας. — domi. Sept. 187. ἔνδον δ' οὖσα μὴ βλάβην τίθει. Pers. 742. τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Choeph. 643. τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις; — apud se. Choeph. 231. ἔνδον γενοῦ.

Ἔνδροσος rore madefactus. Ag. 12. εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν.

Ἐνδυναστεύειν imperare. Pers. 677. ἐκεῖνοις ἐνδυναστεύσας ἐγώ.

Ἐνδυτός *indutus*. Eum. 962. *φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.*

Ἐνίζεσθαι *insidere*. Pers. 137. *τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον.*

Ἐνεῖναι *inesse*. Prom. 224. *ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα.* Prom. 382. *ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν;* Suppl. 730. *οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.* Sisyph. 211. *οὐκ ἔνεστι νίκυς.* Cf. *Ἔνι.*

Ἕνεκα *causa*. Ag. 774. *Ἑλένης ἕνεκα.* Palam. 167. *τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης.* Cf. *Εἵνεκα.*

Ἔνερθε *infra*. Prom. 498. *ἔνερθε δὲ χθονός.* Pers. 225. *ἔνερθε γῆς.* Choeph. 123. *τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας.* Eum. 264. *ἔνερθε χθονός.* Eum. 977. *εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.* — *ex inferis*. Pers. 218. *ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος.* Pers. 622. *πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς.*

Ἔνεροι *inferi*. Prom. 572. *ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ.* Pers. 621. *Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων.*

Ἐνέρτεροι *inferi*. Choeph. 284. *τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος.*

Ἐνέχεσθαι *teneri*. Suppl. 160. *οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις.*

Ἐνζευγνύναι *illigare*. Prom. 579. *τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν;*

Ἔνθα *ibi*. Suppl. 33. *ἔνθα δὲ λαίλαπι χειμωνοτύπῳ — ὄλοιντο.* — *ubi*. Prom. 722. *ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος.* Prom. 725. *ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα.* Prom. 811. *ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.* Prom. 813. *ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.* Pers. 482. *ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον.* Pers. 791. *μίμνουσ' δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει.* Ag. 1352. *ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισα.* Choeph. 816. *ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί.* Eum. 22. *σέβω δὲ νύμφας, ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα.* Heliad. 59. *ἔνθ' ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρὸς Ἡφαιστοτευχὲς δέπας.* Niob. 143. *ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος.* Oedip. 161. *ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ἠμείβομεν.* Prom. sol. 182, 2. *ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ.* Philoct. 229. *ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.* Fragm. 293. *ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.* Fragm. 299. *ἔνθα Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν κυλίνδει.*

Ἐνθάδε *hic*. Ag. 851. *ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ.* Choeph. 680. *κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα.* Eum. 243. *καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.* Suppl. 870. *οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.* Suppl. 901. *οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν.*

Ἔνθεν *inde*. Ag. 239. *τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω.* Eum. 381. *ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα.* — *unde*. Prom. 367. *ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρός.* Eum. 659. *Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος πέτρα.* Suppl. 535. *λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ — φεύγει.* Suppl. 578. *ἔνθεν πᾶσα βοᾷ χθών.* Suppl. 836. *ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.*

Ἐνθένδε *hinc*. Prom. 709. *πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν.*

Ἔνθεος *Deo plenus.* Sept. 479. ἔνθεος δ' Ἄρει. Ag. 1182. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα.

Ἔνθηρος *efferatus, hispidus.* Ag. 548. τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.

Ἐνθουσιᾶν *furore divino plenum esse.* Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα.

Ἐνθυμεῖσθαι *animum inducere.* Eum. 213. τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην.

Ἔνι pro ἔνεστι. Prom. 294. οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι. Pers. 724. τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις. Ag. 78. Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.

Ἐνιέναι *immittere.* Philoct. 235. οὐ γὰρ δράκων ἐνῆκεν.

Ἐνίπτειν *increpare.* Ag. 576. καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε.

Ἐνίσπειν *indicare.* Suppl. 598. ἔνισπε δ' ἡμῖν, ποῖ κεκύρωται τέλος.

Ἐννέπειν *indicare, edicere.* Sept. 878. πεπλαγμένους ἐννέπω. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Ag. 397. πολὺ δ' ἔστενον τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται. Choeph. 543. ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Choeph. 561. ὥστ' ἀπεικάζειν τινὰ δόμοις παραστείχοντα καὶ τόδ' ἐννέπειν. Suppl. 201. φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις. Suppl. 908. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον.

Ἐννοεῖν *intelligere.* Ag. 1008. ἐν σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς, ἐγὼ λέγω σοί.

Ἔννομος *legitimus.* Choeph. 476. οὕτω γάρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτιζοίατο. Suppl. 379. δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου. — *leges servans, iustus.* Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. — *incola.* Suppl. 560. οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι.

Ἔννους *mente praeditus.* Prom. 442. νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα.

Ἔννυχος *nocturnus.* Prom. 648. ὄψεις ἔννυχοι.

Ἐνόδιος *viatorius.* Prom. 485. ἐνοδίους συμβόλους.

Ἐνοικίζειν *infigere, inserere.* Philoct. 235. ἐνῴκισε δεινὴν στοματὸν ἔκφυσιν.

Ἐνοίκιος *domesticus.* Eum. 828. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.

Ἔνοικος *incola.* Prom. 413. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι. Suppl. 532. δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. Suppl. 606. μήτ' ἐνδίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά.

Ἐνταῦθα *hic, ibi.* Prom. 82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε. Prom. 641. ἐνταῦθ' ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ. Prom. 850. ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα. Prom. sol. 187, 4. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. — *illuc.* Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε. Choeph. 878. ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. — *tunc.* Prom. 204. ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷστα βουλεύων.

Ἐντείνειν *tendere.* Thrac. 73. τόξον ὥς τις ἐντείνων.

Ἐντελής *adultus, robustus.* Choeph. 248. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

Ἐντέμνειν *remedium parare.* Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος.

Ἔντερα *viscera.* Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα.

Ἐντεῦθεν *illinc.* Prom. 838. ἐντεῦ-

θεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν κέλευθον ἦξας. Pers. 480. κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιΐδος κίδον καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ᾽ — ἐδέξαντο. — *deinde.* Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. τὰ ἐντεῦθεν *quae abhinc facienda sunt.* Eum. 60. τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότῃ δόμων αὐτῷ μελέσθω.

Ἔντη *lora.* Pers. 190. ἔντη δίφρου l. d.

Ἐντιθέναι *inserere, admiscere.* Ag. 348. πόλει πρόστριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς. Ag. 1234. κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ ἐπεύχεται.

Ἐντολή *mandatum.* Prom. 12. σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή.

Ἐντός *intus.* Sept. 951. ἐντὸς δὲ καρδία στένει. Ag. 77. μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνᾴσσων. Ag. 1018. ἐντὸς δ᾽ ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 727. σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων. Eum. 577. πῶς γάρ σ᾽ ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε, ζώνης;

Ἔνυδρος *aqua repletus.* Ag. 1099. πιτνεῖ δ᾽ ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.

Ἐνύπνιον *somnium.* Pers. 222. ὁ πρῶτος τῶνδ᾽ ἐνυπνίων κριτής. Pers. 510. ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων.

Ἐνύπνιος *per somnum oblatus.* Sept. 692. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις.

Ἐνυώ *Bellona.* Sept. 45. Ἄρην, Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον φόβον.

Ἐνώπια *vultus.* Suppl. 138. ἐπιδέτω Διὸς κόρα ἔχουσα σέμν᾽ ἐνώπι᾽ ἀσφαλές.

Ἐνώτιον *inaure.* Cercyon. 39. ἀμφωτίδες τοι ἐνωτίοις κλύεις.

Ἐξ vid. Ἐκ.

Ἕξ *sex.* Sept. 264. ἐπ᾽ ἄνδρας ἕξ. Sept. 781. ἐν ἓξ πυλώμασι. Ag. 33. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.

Ἐξάγειν *exportare.* Phryg. 243. ὅστις ῥύπον ἐξάγει χθονός.

Ἐξαγίζειν *expellere.* Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων ἄνδρας.

Ἐξαιρεῖν *eripere.* Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ ᾽ξαιρήσεται. — Eum. 823. ἐξελοῦσ᾽ ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.

Ἐξαίρετος *delectus, exquisitus.* Ag. 928. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.

Ἐξαίσιος *non pertinens ad aliquem, alienus ab aliquo.* Suppl. 509. ἀεὶ δ᾽ ἀνάκτων ἐστὶ δεῖμ᾽ ἐξαίσιον.

Ἐξαϊστοῦν *exstinguere.* Prom. 671. ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.

Ἐξαιτεῖσθαι *precibus aliquem servare ex aliquo periculo.* Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ ᾽ξῃτήσατο θεός τις.

Ἐξαίφνης *subito.* Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως.

Ἐξακούειν *audire.* Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν.

Ἐξαλείφειν *exstinguere.* Sept. 15. τιμὰς μὴ ᾽ξαλειφθῆναί ποτε. Choeph. 496. καὶ μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

Ἐξαλύσκειν *elabi, effugere.* Eum. 111. ὁ δ᾽ ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην.

Ἐξαμᾶν *demetere.* Pers. 808. ὅθεν κἀγκλαυτὸν ἐξαμᾷ θέρος. Ag. 1640. ἀλλὰ καὶ τάδ᾽ ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος.

Ἐξαμαρτάνειν *peccare.* Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ᾽ εἰς θεούς. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

Ἐξαμείβειν *transire.* Pers. 128. τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. — ἐξαμείβεσθαι *in alicuius rei vicem aliquid dare.* Prom. 223. κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο.

Ἐξαμέλγειν *exsugere.* Choeph. 885. οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

Ἐξαμύνεσθαι *a se propulsare.* Prom. 481. αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.

Ἐξαναβρύειν *efficere ut aliquid abunde proveniat.* Eum. 885. ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι — τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβρῦσαι φαιδρὸν ἁλίου σέλας.

Ἐξαναζεῖν *facere ut aliquid effervescat.* Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον.

Ἐξαναλίσκειν *exstinguere.* Ag. 664. μηχαναῖς Διὸς οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος.

Ἐξαναστρέφειν *deiicere.* Pers. 798. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Ἐξανθεῖν *efflorescere.* Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης.

Ἐξανιστάναι *expellere.* Prom. 769. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;

Ἐξαπολλύναι *perdere.* Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. — ἐξαπόλλυσθαι *perire.* Ag. 514. σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.

Ἐξαποφθείρειν *exstinguere.* Pers. 456. ὥστ' ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

Ἐξαρκὴς *sufficiens.* Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις;

Ἐξαρτᾶσθαι *re aliqua suspensa se instruere.* Prom. 713. ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι.

Ἐξαρτύεσθαι *se accingere.* Prom. 910. οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν.

Ἐξαυδᾶσθαι *eloqui.* Choeph. 149. παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.

Ἐξαυστὴρ instrumentum aliquod. Fragm. 372.

Ἐξαυχεῖν *gloriari.* Ag. 846. τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.

Ἐξαφρίζεσθαι *despumare.* Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.

Ἐξεγείρειν *excitare.* Ag. 866. ὕπαι κώνωπος ἐξηγειρόμην. Choeph. 488. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοῖσδ' ὀνείδεσιν;

Ἐξεικάζειν *similem reddere.* Sept. 427. κεραυνὸν οὐδὲν ἐξῃκασμένον μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου. Ag. 1217. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα.

Ἐξεῖναι *licere.* Eum. 850. ἔξεστι γάρ σοι — εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν, ἃ μὴ τελῶ; Prom. 651. ἐξόν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου.

Ἐξειπεῖν *edicere.* Ag. 908. εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος.

Ἐξελαύνειν *expellere.* Prom. 678. ἐξήλασέν με κἀπέκλεισε δωμάτων.

Ἐξελέγχειν *examinare.* Eum. 411. ἀλλ' ἐξέλεγχε.

Ἐξεπίστασθαι *scire.* Ag. 812. εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι.

Ἐξεργάζεσθαι *perficere.* Pers. 517. Ag. 1352. ἐπ' ἐξειργασμένοις. Pers. 745. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον.

Ἐξέρχεσθαι *exire*. Prom. 655. ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνή. — *evadere*. Eum. 763. ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθ᾽ ἀληθῶς.

Ἐξέσθειν *exedere*. Choeph. 279. λειχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν.

Ἐξευλαβεῖσθαι *cavere*. Prom. sol. 181. ἐξευλαβοῦ δέ, μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ.

Ἐξεύρημα *inventum*. Sept. 631. τοιαῦτ᾽ ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.

Ἐξευρίσκειν *invenire*, *cogitare*. Prom. 96. τοιόνδ᾽ ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ. Prom. 458. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξηῦρον αὐτοῖς. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ᾽ ἐξευρὼν τάλας βροτοῖσιν. Prom. 501. χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;

Ἐξεύχεσθαι *concupiscere*. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. — *gloriari*. Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Suppl. 269. γένος τ᾽ ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 272. Ἀργεῖαι γένος ἐξευχόμεσθα.

Ἔξηβος *qui excessit adolescentia*. Sept. 11. τὸν ἔξηβον χρόνῳ.

Ἐξηγεῖσθαι *enarrare*, *exponere*. Prom. 214. τοιαῦτ᾽ ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 444. ὧν δέδωκ᾽ εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 704. τὸν ἀμφ᾽ ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης. Choeph. 116. δίδασκ᾽ ἄπειρον ἐξηγουμένη. Choeph. 545. τἄλλα δ᾽ ἐξηγοῦ φίλοις. Eum. 579. ἐξηγοῦ δέ μοι, Ἄπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. — *auctorem esse*. Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

Ἑξῆς *deinceps*. Fragm. 271. ἑξῆς δ᾽ ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ᾽ ὕστερον.

Ἐξικνεῖσθαι *pervenire*. Prom. 794. ἔστ᾽ ἂν ἐξίκῃ πρὸς Γοργόνεια πεδία. Prom. 812. ἕως ἂν ἐξίκῃ καταβασμόν. Ag. 271. καὶ τίς τόδ᾽ ἐξίκοιτ᾽ ἂν ἀγγέλων τάχος; Ag. 294. ὄρος τ᾽ ἐπ᾽ Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον. Eum. 980. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῇδος ἐξίκοιτ᾽ ἄν.

Ἐξιστορεῖν *experiri*. Sept. 488. θέλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν. Choeph. 667. ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν.

Ἐξίτηλος *exstinctus*. Niob. ap. Plat. de rep. III, p. 391 E. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Ἐξιχνεύειν *investigare*. Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ᾽ ἐξιχνεῦσαι.

Ἔξοδος *exitus*. Sept. 33. πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοις μίμνοντες. Sept. 58. ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως πυλῶν ἐπ᾽ ἐξόδοισι τάγευσαι. Sept. 266. εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.

Ἐξοκέλλειν *appellere*. Ag. 652. μήτ᾽ ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα. — ἐξοκέλλεσθαι *exitum habere*, *exire*. Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι, δεῦρο δ᾽ ἐξοκέλλεται.

Ἐξομματοῦν *illustrare*, *perspicuum reddere*. Prom. 497. φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ᾽ ἐπάργεμα.

Ἐξόπιν *a tergo*. Ag. 114. ὁ κελαινὸς ὅ τ᾽ ἐξόπιν ἀργίας.

Ἐξοπλίζειν *exarmare*, *instruere*. Suppl. 92. βίαν δ᾽ οὔτιν᾽ ἐξοπλίζει. Suppl. 666. δακρυογόνον Ἄρην βοάν τ᾽ ἔνδημον ἐξοπλίζων. Suppl. 683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη.

Ἐξορθιάζειν *alta voce excitare*. Choeph. 269. κἀξορθιάζων πολλά.

Ἐξορίνειν *excitare*. Ag. 1614. ἐξορίνεις ἠπίοις ὑλάγμασιν.

Ἐξορμᾶν *emittere*. Pers. 46. πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν. — ἐξορμᾶσθαι *evolare*. Eum. 173. πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Ἐξοτρύνειν *excitare*. Sept. 674. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.

Ἔξοχος *eximius*. Prom. 457. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων. Ag. 1605. ἐξοχώταται φρενῶν ἰατρομάντεις.

Ἐξυπτιάζειν Sept. 559. ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν sensu dubio.

Ἔξω *extra*. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ. Prom. 885. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Sept. 295. τοῖσι μὲν ἔξω πύργων. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Eum. 170. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Eum. 668. τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. — sine genitivo. Sept. 1005. Πολυνείκους νεκρὸν ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον. Ag. 1163. δύσπεμπτος ἔξω.

Ἔξωθεν *extrinsecus*. Sept. 183. μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω, τἄξωθεν. Sept. 542. ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμφεται.

Ἐξώλης *perniciosus*. Suppl. 722. ἐξώλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος.

Ἐξωριάζειν *negligere*. Prom. 17. ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.

Ἐξωτέρω. Choeph. 1019. ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω.

Ἐοικέναι *videri*. Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Sept. 527. ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην. Pers. 729. νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Ag. 1053. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν. Ag. 1064. ἔοικεν εὕρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι. Ag. 1133. ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. Ag. 1153. λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσήξειν. Choeph. 719. ἔοικεν ἁνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι. Choeph. 909. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Eum. 860. θέλξειν μ' ἔοικας. Suppl. 883. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς. — *similem esse*. Ag. 738. μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ. Choeph. 553. ξένῳ γὰρ εἰκώς, παντελῆ σάγην ἔχων, ἥξω. Suppl. 280. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται. — Cf. Εἰκός.

Ἑορτή *oblectatio*. Eum. 182. οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι.

Ἐπαγγέλλειν *pronuntiare*. Choeph. 211. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα.

Ἐπάγειν *adducere*. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός. Pers. 85. ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρη. Ag. 1421. ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν εὐνῆς παροψώνημα

τῆς ἐμῆς χλιδῆς. Choeph. 398. ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.

Ἐπαγωγός *adducens.* Edon. 51. μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν.

Ἐπαείδειν *incantare.* Ag. 993. μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;

Ἐπαιδεῖσθαι *revereri.* Myrmid. 121. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω.

Ἐπαΐειν *obedire.* Suppl. 740. θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες.

Ἐπαινεῖν *laudare, probare.* Prom. 340. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ. Sept. 1063. πόλις ἄλλως ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Eum. 800. τἀνδ' ἐπαινέσεις λόγου. — *suadere.* Sept. 577. τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐπαινῶ. Suppl. 974. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.

Ἐπαισθάνεσθαι *cognoscere.* Ag. 85. τί δ' ἐπαισθομένη, τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;

Ἐπαισχύνεσθαι *pudere.* Ag. 1346. τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.

Ἐπαιτιᾶσθαι *in culpa ponere.* Prom. 976. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ;

Ἐπαίτιος *qui in culpa est.* Eum. 443. καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.

Ἐπακούειν *audire.* Choeph. 714. νῦν ἐπάκουσον.

Ἐπακρίζειν *ad summum, ad finem pervenire.* Choeph. 920. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε τλήμων Ὀρέστης.

Ἐπακτός *peregrinus.* Sept. 565. 1010. στράτευμ' ἐπακτόν.

Ἐπαλαλάζειν *acclamare.* Sept. 479. αὐτὰς δ' ἐπηλάλαξεν. Sept. 934. τελευτᾷ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον.

Ἐπαλκής *animum addens.* Choeph. 409. ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκής.

Ἔπαλξις *propugnaculum.* Sept. 30. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. — sensu translato Ag. 371. οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλξις πλούτου — εἰς ἀφάνειαν.

Ἐπαμβατήρ *qui ascendit, insidet.* Choeph. 278. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας — λιχῆνας.

Ἐπαμμένειν *manere.* Prom. 608. ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Pers. 793. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.

Ἐπαναγκάζειν *cogere.* Prom. 674. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.

Ἐπαναδιπλάζειν *iterum interrogare.* Prom. 819. ἐπαναδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε.

Ἐπαναμένειν vid. Ἐπαμμένειν.

Ἐπανέρεσθαι *iterum interrogare.* Pers. 934. τάδε σ' ἐπανέρομαι.

Ἐπανθίζειν *facere ut aliquid floreat, exornare.* Sept. 932. πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν. Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος παιᾶνα. — Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.

Ἐπαντέλλειν *exsurgere.* Ag. 27. εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος. Choeph. 280. λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

Ἐπάξιος *dignus.* Prom. 70. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Sept.

847. οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον. Choeph. 93. δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν. Eum. 262. ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.

Ἐπαοιδή *incantamentum.* Prom. 173. μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν.

Ἐπάργεμος *obscurus.* Prom. 497. φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Ag. 1084. ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ. Choeph. 654. αἰδὼς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν οὐδ' ἐπαργέμους λόγους τίθησιν.

Ἐπαρήγειν *opitulari.* Choeph. 714. νῦν ἐπάρηξον.

Ἐπαρκεῖν *defendere.* Sept. 90. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; — *iuvare.* Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. — *praebere.* Ag. 1143. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν, τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.

Ἔπαρχος *imperator.* Ag. 1200. νεῶν τ' ἔπαρχος, Ἰλίου τ' ἀναστάτης.

Ἐπασσυτεροτριβής *frequenter inflictus.* Choeph. 420. ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα.

Ἐπαΰειν *acclamare.* Choeph. 815. ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ.

Ἔπαυλος *domus.* Pers. 851. πάροικοι Θρῃκίων ἐπαύλιον.

Ἐπαφᾶν *contrectare.* Choeph. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρί.

Ἐπαφή *contrectatio.* Suppl. 17. ἐξ ἐπαφῆς κάξ ἐπιπνοίας Διός.

Ἔπαφος *Epaphus.* Prom. 853. τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Suppl. 47. Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε. Suppl. 310. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος. Suppl. 584. τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσεις.

Ἐπεγχεῖν. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα. l. d.

Ἐπεὶ *postquam.* Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. Sept. 760. ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων ἐγένετο. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. Pers. 197. ἐπεὶ δ' ἀνέστην. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Pers. 378. ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. Pers. 492. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο στρατός. Ag. 191. ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν. Ag. 211. ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον. Ag. 234. ἐπεὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 1260. ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν. Choeph. 614. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων. Choeph. 920. ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε τλήμων Ὀρέστης. — *ex quo.* Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου μέγας ἀντίδικος — ἦραν. Ag. 956. χρόνος δ' ἐπεὶ — παρήβησεν. Choeph. 600. δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε. — *quandoquidem, quoniam.* Prom. 347. οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι τείρουσ' Ἄτλαντος. Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ κέρδιστον. Prom. 633. ἐπεὶ προθυμῇ; χρὴ λέγειν. Prom. 788. ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἐναντιώσομαι. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός, ἴτω κατ' οὖρον. Pers. 648. θεομήστωρ δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. Pers. 683. ἐπεὶ

κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος, — εἰπέ. Pers. 689. ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται, — λέξον. Ag. 243. τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἤλυσις προχαιρέτω, l. c. Ag. 382. πόλει δικασθεὶς ἐπεὶ διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε, εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1333. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ. Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα. Ag. 1654. πρᾶσσε, πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί, γενέσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας, δίδυμα καὶ τριπλᾶ θέλων ἀμείψει. Choeph. 893. τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 71. κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν σκότον νέμονται. Eum. 86. ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 297. χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε, — θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 701. ἐπεὶ καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος, δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω. Suppl. 720. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα, θάρσει. Suppl. 884. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξύ. Suppl. 960. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών, — ἐπεὶ σωτῆρες οὐ ἀμφιρρόθως. Prom. sol. 182. ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. — Sept. 687. ἐπεὶ δαίμων — ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι. Ag. 673. ἐπεὶ πρεπόντως ἑλένας, ἕλανδρος, ἑλέπτολις — ἔπλευσε. Ag. 1006. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς — κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. — nam. Suppl. 325. ἐπεὶ τίς ηὔχα τήνδ' ἀνέλλακτον φυγὴν κάλυσσεν; Choeph. 212. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;

Ἐπείγεσθαι *festinare*. Prom. 52. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν; Choeph. 649. νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν.

Ἐπειδάν *postquam*. Sept. 716. ἐπειδὰν αὐτοὶ κτάνωσιν, αὐτοδάικτοι θάνωσι καὶ χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον, τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι; Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις, ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.

Ἐπειδή *postquam, quando*. Pers. 513. ἐπειδὴ τῆσδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν. Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον. Choeph. 565. ἐπειδὴ δρᾶν κατηύθυνας φρενί. Choeph. 559. ἐπειδὴ δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Eum. 490. ἐπειδὴ πίτνει δόμος Δίκας.

Ἐπεικάζειν *coniicere*. Choeph. 14. ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 560. ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ δόμοις παραστείχοντα. Choeph. 970. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστιν. Suppl. 241. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν.

Ἐπεικώς *conveniens*. Choeph. 658. ὁποῖά περ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα.

Ἐπεῖναι *inesse, adesse*. Sept. 573. σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ. Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; Eum. 514. κοινά

γὰρ ἐπίσται. — praeesse. Pers. 237. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι; Pers. 546. ἀβλαβὴς ἐκῆν τόξαρχος πολιήταις. Pers. 814. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν. — Eum. 371. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν.

Ἐπείπερ *quandoquidem.* Ag. 796. ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι. Choeph. 669. ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις.

Ἐπεισφέρειν *inferre.* Ag. 838. τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Choeph. 632. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοισιν.

Ἔπειτα *deinde.* Pers. 388. ἔπειτα — ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον. Pers. 515. ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἥξω λαβοῦσα πέλανον. Ag. 165. ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ. Ag. 301. κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος φάος. Ag. 653. ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες — ἐβουκολοῦμεν. Ag. 1580. κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον ᾤμωξεν. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Choeph. 531. πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς. Eum. 195. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου. Suppl. 781. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα — οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Glauc. 22. κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν. Dan. 35. κἄπειτα δ' εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος. Prom. sol. 182, 8. εἰς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν. Prom. sol. 184, 1. ἔπειτα δ' ἥξεις δῆμον ἐνδικώτατον. — praecedente participio. Sept. 249. κτύπον ἀκούσασ' ἁρμάτων ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον. Ag. 478. πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ' ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν. Choeph. 566. ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Eum. 29. Ποσειδῶνος κράτος καλοῦσα — ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω. Eum. 416. λέξαι δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς τὰς σὰς ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον. Eum. 624. τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός; — οἱ ἔπειτα *posteri.* Eum. 642. καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά, καὶ τοὺς ἔπειτα.

Ἐπέκεινα *ultra.* Suppl. 254. Πίνδου τε τἀπέκεινα.

Ἐπεκχωρεῖν *post aliquem procedere.* Pers. 393. δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει.

Ἐπέλπεσθαι *sperare.* Ag. 1002. οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν.

Ἐπεμβαίνειν *ascendere.* Sept. 614. πύργοις ἐπεμβάς.

Ἐπενδιδόναι *insuper infligere.* Ag. 1359. καὶ πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι.

Ἐπενθρώσκειν *insilire.* Pers. 351. σέλμασι ναῶν ἐπενθορόντες.

Ἐπεξέρχεσθαι *enarrare.* Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.

Ἐπεξιακχάζειν *exclamare.* Sept. 617. ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσαι.

Ἐπέρχεσθαι *accedere, invadere.* Pers. 592. ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ. Ag. 1229. οἷον τὸ πῦρ. ἐπέρχεται δέ μοι. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται. Suppl. 554. λειμῶνα βούχιλον, ὄντ' ἐπέρχεται Τυφῶ μέ-

νος. Suppl. 663. *μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω.* — τὸ *ἐπερχόμενον imminens, futurum.* Prom. 98. *τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα.*

Ἕπεσθαι comitari, sequi. Pers. 41. *ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν ὄχλος.* Pers. 57. *τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης Ἀσίας ἕπεται.* Pers. 962. *ὄπιθεν ἑπόμενοι.* Ag. 828. *νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἐμπέδως μένοι.* Ag. 1023. *ἕπου.* Ag. 1146. *ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.* Choeph. 891. Eum. 134. *ἕπου.* Eum. 236. *ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.* Suppl. 194. *φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.* Suppl. 518. *πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.* Suppl. 1057. *καὶ δίκα δίκας ἕπεσθαι.*

Ἐπέτειος annuus. Ag. 988. *ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν.*

Ἐπευθύνειν regere. Pers. 845. *νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.*

Ἐπευφημεῖν bene ominata verba accinere. Pers. 612. *χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε.* — *laetis verbis celebrare.* Fragm. 264, 4. *θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας Παιὰν ἐπευφήμησεν.*

Ἐπεύχεσθαι preces fundere, cupere. Sept. 261. *τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς.* Sept. 463. *ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν.* Ag. 1265. *ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν.* Ag. 1296. *ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι — ἐχθροὺς φονεῦσι τοὺς ἐμοὺς τίνειν.* Ag. 1441. *μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου.* Ag. 1453. *ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται.* Choeph. 843. *πόθεν ἄρξωμαι τάδ' ἐπευχομένη.* Eum. 934. *μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.* — *vovere.* Sept. 258. *ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια.* — *imprecari.* Sept. 434. *ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται.* Ag. 487. *ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει.* Ag. 1582. *μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται.* Choeph. 110. *ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;* — *gloriari.* Ag. 1235. *κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ ἐπεύχεται.* Ag. 1367. *ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.* Eum. 58. *ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνον.*

Ἐπέχειν se continere. Prom. 699. *ἐπίσχες, ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.* Choeph. 883. *ἐπίσχες ὦ παῖ.*

Ἐπήβολος compos, particeps. Prom. 442. *ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.* Ag. 528. *τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου;*

Ἐπήκοος audiens. Ag. 1394. *ἐπήκοος δ' ἐμῶν ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ.* Choeph. 974. *τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν.* Eum. 702. *δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω.*

Ἔπηλυς advena. Sept. 34. *μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον.* Pers. 239. *πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;* Suppl. 192. *ὡς ἐπήλυδας πρέπει.* Suppl. 396. *ἐπήλυδας τιμῶν.* Suppl. 606. *μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά.*

Ἐπήρατος amabilis. Eum. 917. *νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε.*

Ἐπί. I. cum genitivo: locum significans, in quo quid est. Sept. 369. *ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε.* Sept. 382. *ὑπὲρ ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος* —

πορεῖν. Sept. 460. πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 494. Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται. Sept. 492. πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς. Sept. 502. Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. Sept. 541. ἐχθίστου δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. Suppl. 643. γράμματα ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα. Pers. 18. s. ἔβαν οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 441. ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει ποντίας ἀκτῆς ἔπι. Pers. 927. στυφέλου θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος ἐμπρέπειν. Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος. Ag. 1451. ἐπὶ δὲ σώματος — σταθεῖσα. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν. Suppl. 638. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; Glauc. 26. ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα. — Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι. — cum verbis motum significantibus. Prom. 661. ἐπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν. Pers. 187. λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι. — II. cum dativo: locum significans, in quo quid est. Prom. 712. ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. Prom. 731. ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις Κιμμερικὸν ἥξεις. Sept. 32. s. ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνοντες εὐθαρσεῖτε. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις. Sept. 613. τὸν ἕβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις λέξω. Pers. 925. Τυρίας ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. Ag. 1601. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός. Choeph. 4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τάδε γε κηρύσσω. Choeph. 712. ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖται. Eum. 40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 108. δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Eum. 603. κἀπὶ τέρματι φᾶρος παρεσκήνωσεν. Eum. 773. λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις. Glauc. 26. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι. Edon. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρός. Fragm. 302. ἔστι κἀμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. — cum verbis motum significantibus. Sept. 58. ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος. Sept. 385. εἰ γάρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Pers. 498. πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν. Ag. 348. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Suppl. 981. παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι πᾶς τις — τόξευμ' ἔπεμψεν. — contra. Prom. 96. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμόν. Prom. 923. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ. Prom. 1045. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Prom. 1091. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ — στείχει. Sept. 280. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσσαν. Sept. 429. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 465. ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει. Sept. 526. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτε-

ρθαι βέλη. Sept. 602. *ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν.* Pers. 428. *τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους.* Pers. 905. *δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.* Ag. 61. *Ἀτρέως παῖδας ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς.* Ag. 354. *ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα πάλαι τόξον.* Ag. 618. s. *γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ, ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας.* Choeph. 985. *ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.* Eum. 412. *ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;* — de tempore dictum, *post.* Pers. 517. *ἐπ' ἐξειργασμένοις.* Pers. 519. *ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις — ξυμφέρειν βουλεύματα.* Ag. 246. *πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις.* — rem significans, quae ad aliquid accedit. Ag. 1587. *τρίτον γάρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκα.* Choeph. 398. *ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ.* — finem, ad quem assequendum aliquid fit. Pers. 289. *ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθείς.* Eum. 963. *τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.* Sept. 861. *μελέους θανάτους εὕροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.* Ag. 995. *τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείᾳ.* Choeph. 855. *εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.* — *causam significans.* Prom. 255. *τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται.* Prom. 194. *ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται.* Sept. 762. *ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν.* Pers. 987. *πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.* Choeph. 850. *πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαΐων.* Suppl. 6. *οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν — γνωσθεῖσαι.* Suppl. 586. *τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις.* Suppl. 1020. *τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.* — *de.* Sept. 462. *κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ.* Sept. 905. *πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν.* Ag. 1373. *τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζειν λόγον.* Ag. 1527. *ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ σὺν δακρύοις ἰάπτων.* Choeph. 710. *στομάτων δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ.* Choeph. 728. *γέλων κεύθουσ' ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις.* Eum. 316. 325. *ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.* Eum. 530. *γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ.* Suppl. 620. *λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς.* — rationem et conditionem significans. Sept. 998. *Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε.* Suppl. 623. *Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείᾳ.* Choeph. 147. *τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.* Eum. 995. 999. *ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.* — pro dativo commodi positum. Suppl. 956. *εἷς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.* — III. cum accusativo: locum significans. Prom. 117. *ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.* Sept. 89. *ἐπὶ πόλιν διώκων.* Sept. 193. *ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη.* Sept. 1051. *προπέμπειν ἐπὶ τύμβον.* Pers. 74. *ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.* Pers. 262. *τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν.* Pers. 485. *ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξίου πόρον.* Pers. 503. *ἤκου-*

σιν ἐκφυγόντες — ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου. Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα. Pers. 894. Ἀσία δὲ χθὼν — ἐπὶ γόνυ κέκλιται. Ag. 112. ξύμφρονα ταγὰν πέμπει — θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν. Ag. 283. φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς — μολόν. Ag. 294. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον. Ag. 681. κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους. Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Ag. 990. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν — μέλαν αἷμα. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών. Choeph. 554. ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας. Choeph. 753. στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Eum. 10. κέλσας δ' ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους. Eum. 794. μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Suppl. 307. Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο. Suppl. 477. βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θές. Suppl. 816. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν. Suppl. 822. σοῦσθ' — ἐπ' ἀμίδα. Suppl. 827. ἐπ' ἀμίδα. Fragm. 337. ὅτε νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. — *contra*. Prom. 866. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Sept. 264. ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ — τάξω. Sept. 898. δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Eum. 837. ἐπὶ τὸν δεδμεναι. — finem et consilium indicans. Sept. 843. ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. Choeph. 471. πέμπετ' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην. Myrmid. 119. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀραγάν. — IV. a verbo disiunctum et adverbialiter positum. Pers. 656. Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. Choeph. 389. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. — V. ἔπι pro ἔπεστι Eum. 371. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν.

Ἐπιβαίνειν *conscendere*. Suppl. 39. πρίν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι.

Ἐπιβάλλειν *iniicere*. Choeph. 389. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

Ἐπιβοᾶν *acclamare*. Pers. 1011. καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβόα τὸ Μύσιον. Suppl. 675. εὔφημον δ' ἐπιβοῷεν Μοῦσα.

Ἐπιβουλεύειν *insidiari*. Sept. 29. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.

Ἐπίβουλος *insidiator*. Suppl. 582. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;

Ἐπιβριθής *gravis*. Eum. 923. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς ἐνδίκοις ὁμιλίαις.

Ἐπιβώμιος *qui in ara est*. Bassar. 20. κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.

Ἐπιγηθεῖν *laetari*. Prom. 156. ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει.

Ἐπιγινώσκειν *intelligere*. Ag. 1580. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον.

Ἐπιγλωσσᾶσθαι *male ominata dicere*. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιγλωσσῷ κακά. Heraclid. 63. ἐπιγλωσσῶ. — *conviciari*. Prom. 930.

σὲ θὴν ἃ χρήζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

'Επίγονοι *posteri.* Sept. 885. μενεῖ κτέανα τ' ἐπιγόνοις.

'Επιδεικνύναι *ostendere.* Suppl. 52. τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια.

'Επιδεσπόζειν *imperium tenere.* Pers. 237. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ;

'Επιδιπλοΐζειν *iterare.* Eum. 968. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἐπιδιπλοΐζω.

'Επίδρομος *instans, contingens.* Suppl. 117. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.

'Επιέναι *accedere, invadere.* Prom. 1018. οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος. Pers. 370. νὺξ ἐπῄει. Oedip. 161. ἐπῄμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον.

'Επιζευγνύναι *equos currui alligare.* Eum. 383. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. Choeph. 1040. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαις πονηραῖς.

'Επίζηλος *qui beatus praedicatur.* Ag. 913. ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.

'Επιθοάζειν *supplicem orare.* Choeph. 843. τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθοάζουσα.

'Επιθύειν *immolare post alterum sacrificium.* Ag. 1485. τόνδ' ἀπέτισεν τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

'Επιθυμεῖν *cupidum esse.* Ag. 209. παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις.

'Επιθωΰσσειν *acclamare.* Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός. Prom. 277. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας τοῦτο.

'Επικαινοῦν *novare.* Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους.

'Επικεκλῆσθαι *invocare.* Suppl. 40. ἐπικεκλόμεναι Δῖον πόρτιν.

'Επικεύθειν *celare.* Ag. 774. οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω.

'Επικηρύσσεσθαι *se regem pronuntiare.* Sept. 616. πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς πόλει.

'Επίκλοπος *furax.* Eum. 144. ἰὼ παῖ Διὸς, ἐπίκλοπος πέλῃ.

'Επικλώθειν *destinare.* Eum. 321. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν.

'Επίκοτος *stomachosus.* Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. Sept. 768. τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. Choeph. 619. ἐπ' ἀνδρὶ δῄοισιν ἐπικότῳ σέβας.

'Επικότως *stomachose.* Prom. 162. ὁ δ' ἐπικότως αἰεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον.

'Επικουρία *auxilium.* Pers. 717. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ. — *copiae.* Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσα θ' ἡ 'πικουρία εὔπρεπτος.

'Επίκουρος *socius.* Pers. 870. σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων παμμίκτων τ' ἐπικούρων.

'Επικραίνειν *perficere, ad exitum perducere.* Sept. 869. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν. Ag. 724. παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς. Ag. 1313. ἄλλων ποινὰς θανάτων — ἐπικρανεῖ. Ag. 1526. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Eum. 910. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον, οἷ' ἐπικραίνει.

Suppl. 13. κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν. Suppl. 870. μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος πᾶν ἐπικραίνεις. Suppl. 619. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Suppl. 671. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ. — Eum. 927. τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γάνυμαι. Suppl. 46. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών.

Ἐπικρούειν pulsare. Ag. 196. χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας.

Ἐπικρύπτειν occultare. Eum. 307. χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει.

Ἐπικτᾶσθαι acquirere. Eum. 641. καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον. Eum. 861. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὐδ' ἐπικτήσῃ φίλους;

Ἐπικύρειν participem esse. Pers. 839. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν.

Ἐπιλαβὴ contrectatio. Suppl. 427. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

Ἐπιλέγειν dicere in aliquem. Suppl. 950. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος. — ἐπιλέγεσθαι. ἐπιλέγεσθαι commemorare. Suppl. 48. ὅντ' ἐπιλεξαμένα — ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια. — Ag. 1477. μηδ' ἐπιλεχθῇς.

Ἐπίλυσις liberatio. Sept. 124. ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.

Ἐπιμαίνεσθαι furere. Sept. 140. δορυτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται. Ag. 1402. φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.

Ἐπιμαστίδιος lactens. Sept. 331. βληχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται.

Ἐπιμέλπειν accinere. Sept. 851. Ἀΐδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

Ἐπιμνᾶσθαι commemorare. Choeph. 614. ἐπεὶ δ' ἐπεμνησάμην ἀμειλίχων πόνων.

Ἐπίμολος advena, qui invasit. Sept. 610. δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς ἐπιμόλους.

Ἐπίμομφος vituperio dignus. Ag. 539. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. Choeph. 817. περαίνων ἐπίμομφον ἄταν.

Ἐπινέμεσθαι grassari. Ag. 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ταχύπορος.

Ἐπινίκιον carmen quo victoria celebratur. Ag. 167. ἐπινίκια κλάζων.

Ἐπινωμᾶν tribuere. Sept. 709. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Eum. 301. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα.

Ἐπιξενοῦν hospitio excipere. Ag. 1293. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. Cress. 102.

Ἐπίξηνον mensa culinaria. Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἄντ' ἐπίξηνον μένει.

Ἐπιπάλλειν vibrare. Choeph. 160. βέλη 'πιπάλλων Ἄρης.

Ἐπίπαν omnino. Pers. 42. οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Suppl. 802. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου.

Ἐπιπείθεσθαι convinci. Ag. 1066. μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι.

Ἐπιπλήσσειν exprobrare. Prom. 80. τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.

Ἐπιπνεῖν spirare. Sept. 325. μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας — Ἄρης.

Ἐπίπνοια afflatus. Suppl. 17. γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου βοὸς ἐξ

ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας Διὸς εἰργόμενον τετέλεσται. Suppl. 44. ἰνίν τ' ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνὸς ἔφαψιν. Suppl. 572. ἀπημάντῳ σθένει καὶ θείαις ἐπιπνοίαις παύεται. Suppl. 1027. l. c.

Ἐπιποτᾶσθαι super aliquid effundi. Pers. 656. *Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.* Eum. 356. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται.*

Ἐπιῤῥεῖν advenire, instare. Eum. 815. *οὑπιῤῥέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος ἔσται.*

Ἐπιῤῥέπειν facere ut aliquid contingat. Ag. 242. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.* Eum. 848. *οὐ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνίν τινα.* — *accedere, contingere.* Ag. 690. *ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.* Ag. 1012. *εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης.*

Ἐπιῤῥηγνύναι lacerare. Pers. 987. *πέπλον δ' ἐπέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.*

Ἐπιῤῥίπτειν obiicere, imponere. Prom. 740. *τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέῤῥιψε πλάνας.*

Ἐπιῤῥοή alluvio, fluentum. Ag. 1491. *βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης.* Eum. 664. *κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων.* Myrmid. 122. *ἰὼ Καΐκε Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.*

Ἐπιῤῥοθεῖν resonare. Choeph. 421. *κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ κροτητὸν ἀμὸν ἄθλιον κάρα.* Choeph. 451. *στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιῤῥοθεῖ.*

Ἐπίῤῥοθος auxilium ferens. Sept. 350. *ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίῤῥοθον.*

Ἐπιῤῥοιζεῖν rauca voce aliquid alicui imperare. Eum. 402. *ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς;*

Ἐπίῤῥυτος affluens. Eum. 867. *καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίῤῥυτον.*

Ἐπιῤῥύεσθαι servare, tueri. Sept. 149. *ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.*

Ἐπισεύεσθαι invadere, urgere. Eum. 755. 782. *πέδον ἐπισσύμενος.*

Ἐπίσημον signum. Sept. 641. *τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ.*

Ἐπισκήπτειν infligere, facere ut aliquid incidat. Pers. 726. *ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων.* Pers. 104. *ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους πυργοδαΐκτους διέπειν.* — *iniungere.* Prom. 667. *βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη.* — *incidere.* Eum. 460. *ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε.*

Ἐπισκοπεῖν intueri, observare. Choeph. 59. *ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας.* Suppl. 376. *τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει.* Suppl. 397. *ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεύς.* — *visere.* Eum. 286. *εἴτε Φλεγραίαν πλάκα θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ.* — Ag. 13. *εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην.*

Ἐπίσκοπος tutor. Sept. 254. *θεοῖς πεδιονόμοις τε κἀγοραίας ἐπισκόποις.* Choeph. 124. *πατρῴων δωμάτων ἐπισκόπους.* Eum. 710. *ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.*

Ἐπίσκοπος scopum attingens. Eum. 493. *τὸ δεινὸν αὖ καὶ φρενῶν ἐπί-*

σκοπον δυσμενῆ καθήμενον. Eum. 863. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα.

'*Επισπᾶν* *adducere*. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.

'*Επισπένδειν* *libare super aliqua re*. Ag. 1368. ἐπισπένδειν νεκρῷ. Choeph. 147. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. Niob. 147. οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις.

'*Επισπέρχειν* *urgere*. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός.

'*Επίσπορος* *posteri*. Eum. 643. καὶ τάδ' αἰανῶς μένει στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.

'*Επίσσυτος* *celeriter et vehementer irrumpens*. Ag. 861. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαί. Ag. 1121. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δύας. Eum. 883. ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους.

'*Επισταθμᾶσθαι* *perpendere*. Ag. 159. πάντ' ἐπισταθμώμενος.

'*Επίστασθαι* *scire*. Prom. 265. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην. Prom. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι. Prom. 842. 969. σαφῶς ἐπίστασο. Prom. 981. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Prom. 1034. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Δῖον. Pers. 366. οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο. Pers. 517. ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις. Pers. 591. ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Ag. 936. πίνεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος. Ag. 1036. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν. Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν. Eum. 86. ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ. Eum. 266. ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμοὺς καὶ λέγειν ὅπου δίκη σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 551. σὺ δ' εἶργε ὅπως ἐπίστᾳ. Eum. 637. ὡς ἐπίσταμαι. Suppl. 896. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Fragm. 299. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ μαθὼν ἐπίσταμαι.

'*Επιστατεῖν* *praeesse*. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.

'*Επιστάτης* *praefectus*. Sept. 797. οἱ δ' ἐπιστάται, δισσοὶ στρατηγοί. Pers. 371. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης.

'*Επιστείχειν* *accedere*. Eum. 866. κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα.

'*Επιστέλλειν* *mandare, iubere*. Eum. 196. καὶ προστρεπέσθαι τοιόσδ' ἐπέστελλον δόμους. — Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. Ag. 882. αἷς ἐπέσταλται τέλος. Choeph. 768. πρᾶσσε τἀπεσταλμένα. Eum. 713. ὅστις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

'*Επιστενάζειν* *ingemiscere*. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

'*Επιστενάχειν* *ingemiscere*. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος.

'*Επιστολή* *mandatum, iussum*. Prom. 3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Pers. 769. ποῦ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς. Suppl. 990. μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 372, 8. ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

'*Επιστρατεύειν* *expeditionem bellicam suscipere*. Pers. 766. καίτο-

στράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.

Ἐπίστρεπτος *beatus, pulcher, in quem hominum oculi convertuntur.* Choeph. 345. τέκνων τε κελεύθοις ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσσας. Suppl. 975. ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.

Ἐπιστρέφεσθαι *se convertere.* Suppl. 503. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.

Ἐπιστροφή *commoratio, locus in quem deverti potest.* Sept. 630. πόλιν ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Eum. 518. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων. Philoct. 234. Σπερχειὲ ποταμὲ βούνομοί τ' ἐπιστροφαί. Phryg. 249.

Ἐπίστροφος *versans in aliqua re.* Ag. 386. τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.

Ἐπιστρωφᾶσθαι *versari aliquo loco, frequentare.* Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.

Ἐπισχεθεῖν *occupare, cohibere.* Sept. 435. κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι.

Ἐπιτέλλειν *apparere.* Prom. 100. πῆ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;

Ἐπιτίθεσθαι *sibi proponere, parare.* Ag. 1383. τόδ' ἐπέθου θύος δημοθρόους τ' ἀράς.

Ἐπιτιμητής *taxator, castigator.* Prom. 77. οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.

Ἐπιτίμιον *poena.* Sept. 1012. τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια.

Ἐπιτυμβίδιος *sepulcralis.* Choeph. 338. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων.

Ἐπιτύμβιος *sepulcralis.* Ag. 1527. ἐπιτύμβιος αἶνος. Choeph. 331. ἐπιτύμβιος θρῆνος.

Ἐπιτυχής *finem assequens.* Suppl. 725. ἔπλευσαν οὐδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ.

Ἐπιφέρειν *inferre.* Eum. 736. μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο — ἐλθόντ' ἐπαίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.

Ἐπιφθέγγεσθαι *vocem addere.* Choeph. 450. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.

Ἐπίφθονος *invidus.* Ag. 133. οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνά. Eum. 354. ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός. Suppl. 198. τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. — *invisus.* Ag. 895. μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθει.

Ἐπιφλέγειν *incendere.* Pers. 387. σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.

Ἐπίφοβος *terribilis.* Ag. 1123. τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς.

Ἐπίφορος *proclivis.* Choeph. 800. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος.

Ἐπιχαλᾶν *cedere.* Prom. 179. πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς.

Ἐπιχαλκεύειν *cudere.* Fragm. 421. σφύρας δέχεσθαι κἀπιχαλκεύειν λέγω.

Ἐπιχαρής *gratus, laetus.* Prom. 160. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;

Ἐπίχαρις *gratificans, gratiosus.* Sept. 893. οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Ἐπίχαρτος *laetificus.* Prom. 158. ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Ag. 704. εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.

Ἐπίχειρον *merces.* Prom. 319. τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης — τἀπίχειρα γίνεται.

Ἐπιχώριος *in terra aliqua habitans.*

Suppl. 781. ἐπιχωρίοις ἔρνεσι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Suppl. 647. μηδ' ἐπιχωρίους Ἄρης πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς.

Ἐπίψογος vituperio dignus. Ag. 596. *ἐπίψογον φάτιν.*

Ἔποικος habitatus. Prom. 409. *ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος.*

Ἐποικτείρειν misereri. Ag. 1039. *ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γὰρ, οὐ θυμώσομαι.* Choeph. 128. *ἐποικτείρόν τ' ἐμὲ φίλον τ' Ὀρέστην.*

Ἐποίκτιστος miserabilis. Ag. 1194. *ἐποίκτιστον γέμος.*

Ἔποικτος miserabilis. Ag. 1597. *ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.*

Ἐποιμώζειν ingemiscere. Choeph. 540. *ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει.*

Ἐποίχεσθαι invadere. Choeph. 951. *δολία βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.*

Ἐπολολύζειν, ἐπολολύζεσθαι laetum clamorem extollere. Sept. 807. *πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι;* Choeph. 930. *ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀναφυγαῖς κακῶν.* Ag. 1209. *ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος.*

Ἐπομβρία exundantia. Fragm. 299. *γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις.*

Ἐποπτεύειν intueri, tueri, curare. Ag. 1243. *ἐποπτεύσας δέ με κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην.* Ag. 1561. *φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη.* Choeph. 1. *Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.* Choeph. 482. *ὦ γαῖ', ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.* Choeph. 576. *τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω.* Choeph. 979. *ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος.* Choeph. 1050. *καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι.* Eum. 211. *μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ.* Eum. 215. *δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.*

Ἐποπτὴρ qui respicit, curat aliquid. Sept. 622. *θεοὺς γενεθλίους καλεῖ — ἐποπτῆρας λιτῶν ὧν γενέσθαι.*

Ἐπόπτης spectator. Prom. 299. *πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης;* Fragm. 300. *ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν.*

Ἐπορθιάζειν clamorem edere. Pers. 1007. *ἐπορθίαζε νῦν γόοις.* Ag. 29. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν.* Ag. 1091. *ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἐπορθιάζειν;*

Ἐπόρνυσθαι accurrere. Suppl. 184. *τόνδ' ἐπόρνυται στόλον (ὄχλος).*

Ἔπος verbum, dictum. Prom. 934. *τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη.* Prom. 982. *τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.* Prom. 1035. *πᾶν ἔπος τελεῖ.* Prom. 1057. *τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.* Prom. 1067. *οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.* Sept. 246. *τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν.* Sept. 425. *πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.* Sept. 561. *λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα.* Sept. 699. *οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο δεῖ στέργειν ἔπος.* Pers. 121. *τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων.* Pers. 170. *μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον.* Pers. 700. *ὡς εἰπεῖν ἔπος.* Ag. 259. *πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.* Ag. 1134. *τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;* Ag. 1611. *καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.* Ag. 1648. *κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα.*

Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Choeph. 91. ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος. Choeph. 408. σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσῃ. Choeph. 776. διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Eum. 422. ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 486. τοῦτ' ἔπος θροούμενος. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς. Suppl. 176. τἄμ' ἔπη δελτουμένας. Suppl. 191. αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη ξένους ἀμείβεσθε. Suppl. 459. αἰνιγματῶδες τοὔπος. Suppl. 507. εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον. Suppl. 1045. μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. Arm. iud. 163. ἁπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

Ἐποτρύνεσθαι *festinare ad aliquid.* Sept. 680. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου.

Ἐπουρίζειν *afflare.* Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.

Ἔποχος *qui vehitur.* Pers. 45. ἐπόχους πολλοῖς ἅρμασιν. Pers. 54. ναῶν τ' ἐπόχους.

Ἔποψ *upupa.* Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν πεποίκιλκε.

Ἑπτά *septem.* Sept. 42. ἄνδρες γὰρ ἑπτὰ θούριοι λοχαγέται. Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες. Pers. 335. ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά τε. Fragm. 293. αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι.

Ἑπτάπυλος *septem portis instructus.* Sept. 149. ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου.

Ἑπτάρους *septemfluus.* Fragm. 299, 2. Νεῖλος ἑπτάρους.

Ἑπτατειχής *ad septem muros pertinens.* Sept. 260. ὡς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους.

Ἐπῳδή *carmen, incantamentum.* Eum. 619. τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ οὑμός.

Ἐπῳδός *carminis instar aliquid averruncans.* Ag. 1392. ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα — ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων.

Ἐπῴζειν *ovis insidere (lamentari?).* Niob. 149. ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν.

Ἐπωνυμία *cognomen.* Sept. 811. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντο. Suppl. 45. ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως.

Ἐπώνυμος *qui ex aliqua re nomen traxit.* Prom. 300. λιπὼν ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα. Prom. 735. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλήσεται. Prom. 852. ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Sept. 9. ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει. Sept. 125. σύ τ' Ἄρης, φεῦ, φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. Sept. 387. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 518. οὔτι παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Sept. 640. ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπώνυμον φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Eum. 90. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους. Eum. 659. Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος. Suppl. 249.

ἐμοῦ δ᾽ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν. Suppl. 310. Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

Ἐποπτᾶν *inspicere.* Choeph. 682. ὡς πόλλ᾽ ἐποπτᾷς πάντοθεν εὖ πείρονα. Eum. 265. δελτογράφῳ δὲ πάντ᾽ ἐπωπᾷ φρενί. — *tueri.* Eum. 929. ὅτι μου γλῶσσαν καὶ στόμ᾽ ἐποπτᾷ.

Ἐπωπή *locus unde aliquid inspicitur.* Suppl. 534. ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς l. d.

Ἔραζε *in terram.* Niob. 144. θυμὸς δὲ — οὐρανῷ κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει.

Ἐρᾶν *concupiscere.* Sept. 374. μάχης ἐρῶν. Dan. 36. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. Niob. 147. μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Pers. 812. ἄλλων ἐρασθείς. Eum. 814. γῆς τῆσδ᾽ ἐρασθήσεσθε.

Ἐράσινος fluvius. Suppl. 999. χεῦμ᾽ Ἐρασίνου.

Ἐράσμιος *desideratus.* Ag. 591. ἥκειν ὅπως τάχιστ᾽ ἐράσμιον πόλει.

Ἐραστεύειν *amare, cupidum esse.* Prom. 895. τῶν γένει μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Ἐρατός *amabilis.* Sept. 846. ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων.

Ἐργάζεσθαι *facere.* Sept. 827. τόδ᾽ εἰργάσασθ᾽ ἄπιστον. Fragm. 321. ἦ πολλά γ᾽ ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. — passive. Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι. Prom. 242. ἐκ πέτρας εἰργασμένος. Fragm. 271. οὐδ᾽ ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα.

Ἐργαστέος *faciendus.* Choeph. 296. τοὔργον ἐστ᾽ ἐργαστέον.

Ἐργάτις *effectrix.* Prom. 459. μνήμην θ᾽ ἁπάντων μουσομήτορ᾽ ἐργάτιν.

Ἔργμα *factum.* Sept. 568. ἐργμάτων ἄτερ. Eum. 477. τῶνδ᾽ ἐφέρψει νόσος τις ἐργμάτων.

Ἔργον *opus, labor.* Prom. 57. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε. Prom. 75. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον. Prom. 77. ἐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. Sept. 396. ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. Sept. 474. ὅστις τόδ᾽ ἔργον ὤκνησεν πρὸς ἀσπίδα. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές. Sept. 646. Δίκη παρῆν ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν. Sept. 1041. ἀλλ᾽ εἰς ἅπαντας ἀνθ᾽ ἑνὸς τόδ᾽ ἔργον ἦν. Pers. 170. μή σε δὶς φράσαι μήτ᾽ ἔπος μήτ᾽ ἔργον. Pers. 745. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον μέγιστον. Pers. 752. ἐκείνου παῖς τόδ᾽ ἔργον ἤνυσε. Ag. 736. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ; Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι. Ag. 1379. τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον δικαίας τέκτονος. Ag. 1395. ἐπήκοος δ᾽ ἐμῶν ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. Ag. 1476. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν. Ag. 1525. ἀντ᾽ ἔργων μεγάλων. Ag. 1380. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον. Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ᾽ ἔργον οὐκ ἔτλας αὐτοκτόνως. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 160. ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων. Choeph. 229. σῆς ἔργον χερός. Choeph. 296. τοὔργον ἐστ᾽ ἐργαστέον. Choeph. 728. ἐπ᾽ ἔργοις δια-

πεπραγμένοις καλῶς. Choeph. 815. *ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων ἐπαΰσας πατρὸς ἔργῳ.* Choeph. 980. *ἄναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς.* Choeph. 1001. *αἶ μελέων ἔργων.* Choeph. 1011. *ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος.* Eum. 471. *πάντως ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς.* Suppl. 583. *Διὸς τόδ' ἔργον.* Suppl. 586. *τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισι κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις.* Suppl. 593. *πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος.* Suppl. 880. *λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.* Suppl. 1020. *τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.* — Prom. 638. *σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν.* Choeph. 662. *ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον.* Eum. 704. *ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.* — *ἔργῳ facto, revera.* Prom. 336. *ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.* Prom. 1082. *ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.*

Ἔρδειν facere. Ag. 907. *ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;* Ag. 1633. *ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν.* Choeph. 506. *τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοις ἂν ἤδη.* Pers. 1016. *καὶ τάδ' ἔρξω.* Ag. 1511. *θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν.* Sept. 906. *ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας.* Pers. 232. *καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.* Pers. 772. *πήματ' ἔρξαντες τόσα.* Ag. 1523. *ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ;* Ag. 1545. *παθεῖν τὸν ἔρξαντα.* Ag. 1643. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντα.* Eum. 445. *εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπακτίους.* Suppl. 401. *μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι.*

Ἐρεθίζειν commovere. Prom. 181. *ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος.* Prom. 1047. *αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ.*

Ἐρείδειν urgere. Ag. 976. *νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.* — *fulcire.* Prom. 350. *κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων.* — *ἐρείδεσθαι fulciri, firmum esse.* Choeph. 636. *Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν.* — *niti.* Ag. 64. *γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.*

Ἐρείκειν lacerare. Pers. 1017. *πέπλον δ' ἐρείκω κολπίαν ἀκμῇ χερῶν.* — *frangere.* Ag. 641. *ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλῃσιν Θρῃκίαι πνοαὶ ἤρεικον.*

Ἐρείκη erica. Ag. 286. *γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.*

Ἐρείπια rudera. Pers. 417. *θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον.* Ag. 646. *ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.*

Ἔρεισμα levamentum. Fragm. 395. *οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.*

Ἐρειψίτοιχος muros diruens. Sept. 863. *ἰὼ δωμάτων ἐρειψίτοιχοι.*

Ἐρεμνός niger. Ag. 1383. *ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου.*

Ἐρέσσειν remigare. Pers. 414. *φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο.* Suppl. 704. *στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.* — *agere.* Ag. 52. *πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι.* Suppl. 536. *Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα.* — *pulsare.* Sept. 837. *ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.* Pers. 1003. *ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν.*

Ἐρέτης remex. Pers. 39. *ναῶν ἐρέται δεινοί.*

Ἐρετμός remus. Ag. 52. *πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι.*

Ἐρευνᾶν sectari. Prom. 1040. *ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.*

Ἐρεχθεύς Eum. 817. πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως.

Ἐρημία desertum. Prom. 2. ἄβατον εἰς ἐρημίαν.

Ἔρημος desertus, solus. Prom. 270. ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Pers. 720. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα (μολεῖν). Ag. 836. ἧσθαι δόμοις ἔρημον. Fragm. 300, 10. δρυμοὺς ἐρήμους.

Ἐρημοῦν deserere, solum relinquere. Pers. 290. ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών. Ag. 1040. τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον. Suppl. 511. οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. Ag. 251. ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.

Ἐρίδματος sensu dubio Ag. 1440. ἔρις ἐρίδματος.

Ἐρικύμων multos foetus in utero ferens. Ag. 118. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν.

Ἐριννύς. Prom. 514. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐριννύες. Sept. 70. Ἀρά τ' Ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής. Sept. 556. Ἐριννύος κληστῆρα. Sept. 682. μελαναιγὶς δ' οὐκ εἶσι δόμων Ἐριννύς. Sept. 705. πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννύν. Sept. 773. μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς. Sept. 849. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος. Sept. 869. ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐριννὺς ἐπέκρανεν. Sept. 962. 977. μέλαινά τ' Ἐριννύς. Sept. 1047. ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐριννύες. Ag. 59. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐριννύν. Ag. 450. κελαιναὶ δ' Ἐριννύες. Ag. 631. παιᾶνα τόνδ' Ἐριννύων. Ag. 729. νυμφόκλαυτος Ἐριννύς. Ag. 964. θρῆνον Ἐριννύος. Ag. 1090. ποίαν Ἐριννὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἐπορθιάζειν; Ag. 1163. συγγόνων Ἐριννύων. Ag. 1408. Ἄτην Ἐριννύν τε. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων. Choeph. 281. προσβολὰς Ἐριννύων. Choeph. 396. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννύς. Choeph. 570. φόνου δ' Ἐριννὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη. Choeph. 641. χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς. Eum. 318. 327. ὕμνος ἐξ Ἐριννύων. Eum. 487. ὦ Δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐριννύων. Eum. 911. πότνι' Ἐριννύς.

Ἐριόστεπτος lana involutus. Suppl. 22. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν.

Ἔρις Dea. Sept. 411. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν. Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

Ἔρις discordia, rixa. Sept. 918. ἔριδι μαινομένᾳ. Ag. 682. δι' ἔριν αἱματόεσσαν. Ag. 1440. ἔρις ἐρίδματος. Choeph. 467. ἔριν αἱματηράν. — certamen, studium. Suppl. 635. ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν. Eum. 932. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

Ἑρκεῖος ad aulam pertinens. Choeph. 554. ἐφ' ἑρκείους πύλας. Choeph. 564. βαλὸν ἑρκείων πυλῶν. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.

Ἕρκος munimentum. Pers. 17. τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος. Pers. 89. ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσης. Pers. 341. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές. Ag. 248. τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος. — septum. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν.

Ἕρμα *scopulus*. Ag. 979. ἄφαντον ἕρμα. Eum. 534. τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας. — *onus in utero ferendum*. Suppl. 575. λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον.

Ἑρμαῖος nom. propr. Ag. 274. πρὸς Ἑρμαῖον λέπας Λήμνου.

Ἑρμαῖος *lucrosus*. Eum. 907. ἑρμαίαν δαιμόνων δόσιν.

Ἑρμηνεύς *interpres*. Ag. 602. παροῦσιν ἑρμηνεῦσιν. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι.

Ἑρμῆς *Mercurius*. Prom. 1038. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν. Sept. 490. Ἑρμῆς εὐλόγως συνήγαγεν. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ. Ag. 504. τόν τ' ἐμὸν τιμάορον Ἑρμῆν. Choeph. 1. 122. Ἑρμῆ χθόνιε. Choeph. 613. κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς. Choeph. 716. ξυγκαταβῆναι χθόνιον δ' Ἑρμῆν. Eum. 90. Ἑρμῆ φύλασσε. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 245. τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. Suppl. 898. Ἑρμῆ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. Psychag. 258. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν. Fragm. 401. ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Ἔρνος *proles*. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. Eum. 631. ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Eum. 636. οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.

Ἕρπειν *repere*. Sept. 17. νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ. Eum. 39. ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν. — *incedere, ire*. Prom. 812. τούτου παρ' ὄχθας ἕρπε. Prom. 1026. ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρεί-δαις. Prom. sol. 181. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε.

Ἔῤῥειν *perire*. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος. Pers. 925. ὀλοοὺς ἀπέλιπον Τυρίας ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας. Ag. 408. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτη. Eum. 294. ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔῤῥειν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἔῤῥειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Eum. 844. ἄτιμος ἔῤῥειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.

Ἐῤῥωμένως *fortiter*. Prom. 65. πασσάλευ' ἐῤῥωμένως. Prom. 76. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας.

Ἐρυθρὸς *ruber*. Eum. 256. ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης.

Ἐρύκειν *prohibere*. Sept. 1067. ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ 'νατραπῆναι.

Ἔρυμα *munimentum*. Eum. 691. ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον. — *tumulus*. Choeph. 152. πρὸς ἔρυμα τόδε l. d.

Ἔρχεσθαι *ire, venire*. Prom. 302. τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν. Prom. 358. ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος. Prom. 603. λαβρόσυτος ἦλθον. Prom. 666. ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prom. 856. πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Prom. 868. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 964. κέλευθον ἥνπερ ἦλθες. Sept. 143. ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται. Sept.

193. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. Sept. 527. ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην. Sept. 662. Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν. Sept. 689. ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις. Sept. 792. ἐπεῖθ' ἐπῆλθον; Sept. 828. ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ. Pers. 262. τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν δίαν. Pers. 348. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἐλθών. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 432. τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου. Pers. 683. ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθεν σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Pers. 819. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Ag. 174. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν. Ag. 388. ἐλθὼν ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν. Ag. 479. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας. Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Ag. 574. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός. Ag. 621. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 719. παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν λέγοιμ' ἄν. Ag. 826. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμῳ; Ag. 1351. ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι. Choeph. 696. ἄλλως δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 726. ὡς σαφέστερον ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε. Choeph. 760. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα. Choeph. 1060. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε. Eum. 242. ἦλθον διώκουσα. Eum. 287. ἔλθοι. Eum. 342. μηδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. Eum. 546. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον. Eum. 656. ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι. Eum. 736. μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο προμνήστην χθονὸς ἐλθόντ' ἐποίησεν εὖ κεκασμένον δόρυ. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα. Suppl. 251. πᾶσαν αἶαν, ἣν δι' Ἄλγος ἔρχεται. Suppl. 259. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις ἐκ Ναυπακτίας. Suppl. 517. ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών. Suppl. 906. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε. Suppl. 1013. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθερείας. Arm. iud. 162. Ἀντικλείας ἆσσον ἦλθε Σίσυφος. Fragm. 269. ὡς τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς. Fragm. 337. ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα. — Prom. 121. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα. — (ἔρχεται Sept. 143. Suppl. 251. Fragm. 269. ἔρχεσθαι Ag. 891. ἐλήλυθε Prom. 945. ἐλεύσομαι Suppl. 517. ἐλεύσεται Prom. 856. ἦλθον Prom. 603.

Sept. 193. Pers. 683. Eum. 242. 381. 546. ἦλθες Prom. 831. 964. Ag. 497. ἦλθε Prom. 358. 666. Sept. 828. Pers. 262. 428. 701. 711. 745. Ag. 174. 574. 1351. Choeph. 689. 1069. Eum. 11. Fragm. 162. 337. ἤλθετον Ag. 1180. ἦλθον Sept. 792. Eum. 656. ἔλθῃς Sept. 696. ἔλθοι Prom. 866. Sept. 689. Eum. 287. Suppl. 1013. ἐλθέ Pers. 650. ἐλθέτω Suppl. 785. ἐλθών Prom. 847. Sept. 527. Pers. 348. Ag. 388. 826. Choeph. 726. Suppl. 259. 906. ἐλθόντα Prom. 121. Eum. 736. ἐλθοῦσα Pers. 819. ἐλθοῦσαι Eum. 813. ἐλθόν Ag. 478. ἐλθεῖν Prom. 302. Sept. 662. Pers. 432. Ag. 621. 719. Choeph. 117. 136. 760. Eum. 342.)

***Ἐρώδιος** ardea.* Psychag. 257. *ἐρώδιος γὰρ ὕψοθεν ποτώμενος ὄνθῳ σε πλήξει.*

***Ἔρως** amor, cupiditas.* Prom. 593. *ἡ Διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι.* Prom. 905. *μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με.* Sept. 670. *κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.* Ag. 332. *ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ.* Ag. 526. *ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;* Ag. 723. *δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.* Ag. 1457. *ἔρως αἱματολοιχός.* Choeph. 590. *παντόλμους ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν.* Choeph. 592. *θηλυκρατὴς — ἔρως.* Eum. 827. *δεινὸς εὐκλείας ἔρως.* Suppl. 516. *τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.* Suppl. 1026. *ψιθυροὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.* Dan. 36, 2. *ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.* Fragm. 398. *ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους.*

***Ἐρωτᾶν** interrogare.* Prom. 226. *ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε.* Sept. 164. *ὑμᾶς ἐρωτῶ.* Pers. 284. *τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.*

Ἐς, Ἐσαεί, Ἐσαναγκάζειν etc. vid. ***Εἰς, Εἰσαεί, Εἰσαναγκάζειν*** etc.

***Ἔσθειν** edere.* Ag. 1579. *ἔσθει βορὰν ἄσαντον.*

***Ἔσθημα** vestis.* Sept. 259. *πολεμίων δ' ἐσθήματα.* Pers. 822. *λακίδες ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.* Pers. 834. *ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν.* Ag. 548. *ἔμπεδον σίνος ἐσθημάτων.* Eum. 982. *φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.*

***Ἐσθής** vestis.* Sept. 853. *ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται.* Ag. 1243. *ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.* Suppl. 234. *οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν.*

***Ἐσθίειν** comedere.* Philoct. 231. *φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.*

***Ἐσθλός** bonus, probus.* Pers. 31. *ἐσθλὸς Ἰμαῖος.* Pers. 218. *ἐσθλά σοι πέμπειν.* Pers. 244. *καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.* Pers. 313. *ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος.* Pers. 762. *Ἀρταφρένης — ἐσθλός.* Ag. 341. *πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.* Ag. 411. *ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν.* Ag. 594. *δωμάτων κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ.* Ag. 752. *τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλά* l. d. Choeph. 145. *ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω.* Suppl. 218. *ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω.*

***Ἐσμός** turba.* Suppl. 30. *ἐσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.* Suppl. 220. *ἐσμὸς ὡς πελειάδων.* Suppl. 667. *νούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι.*

Ἑσπέρος *occidentalis.* Prom. 348. πρὸς ἑσπέρους τόπους.

Ἔστε *donec.* Prom. 455. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Prom. 659. ἔστε δὴ πατρὶ ἔτλην γεγωνεῖν. — Prom. 376. ἔστ᾽ ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου. Prom. 699. ἔστ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς. Prom. 794. ἔστ᾽ ἂν ἐξίκῃ πρὸς Γοργόνεια πεδία. Eum. 427. ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι.

Ἑστία *ara, focus.* Sept. 257. μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν. Eum. 272. πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου. Eum. 418. ζῶσαι φυλάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 367. κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός. Ag. 1026. τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου ἕστηκεν ἤδη μῆλα. Ag. 1410. ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ᾽ ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος. Ag. 1569. προστρόπαιος ἑστίας μολών. Choeph. 48. ἰὼ πανοιζὺς ἑστία. Choeph. 620. τίω δ᾽ ἀθέρμαντον ἑστίαν δόμων. Fragm. 295. ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ᾽ ἑστίᾳ. — *lares, domus.* Pers. 849. οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑστίας συθείς. Ag. 415. τὰ μὲν κατ᾽ οἴκους ἐφ᾽ ἑστίας ἄχη. Ag. 942. σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν. Choeph. 262. ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 960. ὅταν ἀφ᾽ ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ.

Ἑστιοῦχος *domesticus.* Pers. 503. ἥκουσιν ἐκφυγόντες — ἐφ᾽ ἑστιοῦχον γαῖαν. — *qui in foco versatur.* Orith. 267. εἰ γάρ τιν᾽ ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον l. d.

Ἐσχάρα *ara.* Pers. 201. πρὸς ἐσχάραν Φοίβου. Eum. 108. ἐπ᾽ ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Eum. 773. λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ᾽ ἐσχάραις.

Ἔσχατος *ultimus.* Prom. 416. γᾶς ἔσχατον τόπον. Prom. 669. γῆς ἐπ᾽ ἐσχάτοις ὅροις. Pers. 848. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός.

Ἔσω *intra, intus.* Sept. 539. ἔσω πυλῶν ῥέουσαν. Ag. 1022. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Choeph. 779. πρὸ δὲ δὴ χθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων. — Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. Choeph. 836. ἔσω παρελθών. Choeph. 906. ἔσω καθημένη. Choeph. 908. ἡμένας ἔσω. Cf. *Εἴσω.*

Ἔσωθεν *intrinsecus.* Pers. 11. ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν. Ag. 964. ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός. Choeph. 789. οἵ τ᾽ ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε.

Ἕταρος *socius.* Pers. 949. ἀγαθῶν ἑτάρων.

Ἔτειος *annuus.* Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος.

Ἐτεοκλῆς nom. propr. Sept. 990. ἰὼ ἄναξ Ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα. Sept. 998. Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ᾽ ἐπ᾽ εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε.

Ἐτέοκλος nom. propr. Sept. 440. τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.

Ἑτεραλκής *alteri parti auxilium ferens.* Pers. 913. Ἄρης ἑτεραλκής.

Ἑτερορρεπής *in alteram partem vergens, alterutri suum tribuens.* Suppl. 398. Ζεὺς ἑτερορρεπής.

Ἕτερος *alter.* Choeph. 398. ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ᾽ ἄτῃ. Eum. 168. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ᾽ ἐκ κείνου πάσεται. — *infaustus.* Ag.

147. θυσίων ἑτέρων, ἀνομίων τιν', ἄδμητον.

Ἑτερόφωνος *alia lingua utens, peregrinus.* Sept. 154. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ.

Ἔτης *civis, amicus.* Suppl. 244. ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω; Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ.

Ἐτήτυμος *verus.* Pers. 723. τοῦτ' ἐτήτυμον; Choeph. 936. ἐτήτυμος Διὸς κόρα. Prom. 598. τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς.

Ἐτητύμως *vere.* Ag. 161. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. Ag. 464. εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν; Ag. 668. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως; Ag. 1269. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα. Eum. 466. ἥξω διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως. Suppl. 717. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος ἐτητύμως.

Ἔτι *adhuc.* Sept. 10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Sept. 690. νῦν δ' ἔτι ζεῖ. Pers. 340. ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις; Pers. 801. κοὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. Ag. 105. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει πειθὼ μολπάν. Ag. 792. καπνῷ ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Choeph. 744. παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 1022. ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί. Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. — de tempore futuro. Prom. 507. εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; Pers. 774. πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν. Ag. 1404. ἔτι σε χρὴ στεφομένων φίλων τύμμα τύμματι τῖσαι. Ag. 1651. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι. Choeph. 386. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους. Eum. 499. ἢ πόλις βροτὸς θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; Eum. 798. πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια — ἔχουσ' ἐσαεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον. Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω; — cum negatione: *amplius.* Prom. 13. κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι. Prom. 777. ἤδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία. Prom. 1082. ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται. Pers. 399. κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή. Pers. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Pers. 577. s. οὐκ ἔτι περσονομοῦνται, οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν. Pers. 583. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς. Ag. 525. τεθνᾶναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. Choeph. 864. Αἴγισθος οὐκ ἔτ' ἔστιν. Choeph. 1046. 1056. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. Eum. 686. μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ. Suppl. 1024. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις. — *insuper, praeterea.* Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 483. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῇς. Suppl. 214. τίν' οὖν καλέσω τῶνδε δαιμόνων ἔτι; Suppl. 256. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ. Suppl.

313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε βλάστημον λέγεις; — cum comparativo. Prom. 936. ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. Prom. 989. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος; Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Pers. 430. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;

Ἕτοιμος *paratus.* Ag. 803. τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι. Ag. 765. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάζειν πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 816. ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος. Choeph. 1021. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος. — Choeph. 441. ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη.

Ἑτοίμως *parato auxilio.* Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.

Ἔτος *annus.* Ag. 40. δέκατον μὲν ἔτος τόδε. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους.

Ἔτυμος *verus.* Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμα. Sept. 82. ἔτυμος ἄγγελος. Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν.

Ἐτύμως *vere.* Sept. 901. ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως.

Εὖ *bene, recte.* Prom. 978. ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην. Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν αἰτία θεῶν. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει. Sept. 797. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν. Pers. 208. πράξας μὲν εὖ. Pers. 847. εὖ πράσσοντας. Ag. 1178. εὖ πράσσειν. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ. Choeph. 1040. εὖ γε πράξας. Fragm. 287. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί. Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός. Sept. 35. εὖ τελεῖ θεός. Sept. 134. τόξον εὖ πυκάζου. Sept. 256. εὖ ξυντυχόντων. Sept. 357. αἰδὼς εὖ. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι. Pers. 207. εὖ γὰρ ἴστε. Pers. 423. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι. Pers. 427. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι. Pers. 770. εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε. Ag. 812. εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι. Ag. 908. αἰδώς γ' εὖ. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον. Sept. 681. βίον εὖ κυρήσας. Pers. 221. εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 648. ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. Ag. 120. 137. 154. τὸ δ' εὖ νικάτω. Ag. 340. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Ag. 210. εὖ γὰρ εἴη. Choeph. 114. εὖ τοῦτο. Choeph. 334. τί τῶνδ' εὖ; Choeph. 811. τάδ' εὖ. Suppl. 595. εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων. Ag. 344. θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι. Ag. 370. εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 433. εὖ λέγοντες ἄνδρα. Ag. 455. τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. Ag. 510. ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε. Ag. 537. εὖ γὰρ πέπρακται. Ag. 570 ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν. Ag. 776. εὖ πραπίδων οἴακα νέμων. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 821. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ. Ag. 1160. οὐ γὰρ εὖ λέγει. Choeph. 196. εὖ σάφ' ἦν. Choeph. 676. ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου. Choeph. 682. εὖ κείμενα. Choeph. 775. εὖ μαιομένοις. Choeph. 796, εὖ

δεῖ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 492. τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμανεῖ καθήμενον. Eum. 516. τοκέων σέβας εὖ προτίων. Eum. 543. ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη. Eum. 736. εὖ κεκασμένον δόρυ. Eum. 973. μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ σέβοντες. Suppl. 73. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 80. εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς. Suppl. 166. ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. Suppl. 208. εὖ τελευτήσαι τάδε. Suppl. 216. εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 230. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. Suppl. 486. εὖ ῥέοντα πρόξενον. Suppl. 495. εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρὸς ὕβριν εὖ στυγήσας. Suppl. 655. ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 728. βραχίον' εὖ κατερρινημένους. Suppl. 993. ἐμῆς ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει. Suppl. 1051. ὥσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 1411. εὖ φρενῶν ἐμοί. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Philoct. 228. εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Εὖα interiectio. Suppl. 111. 123. κάρβανον δ' αὐδὰν, εὖα, κοννεῖς.

Εὐάγγελος *laeta nuntians.* Ag. 21. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. Ag. 253. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς. Ag. 255. εὐάγγελος μὲν — ἕως γένοιτο. Ag. 462. πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου. Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον ἥκοντα.

Εὐαγής *facilem prospectum habens.* Pers. 468. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ.

Εὐάγκαλος *facilis ad complectendum et sustinendum.* Prom. 350. ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.

Εὐαίων *felicem decursum habens.* Pers. 697. βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες.

Εὔανδρος *viris prosper.* Eum. 985. εὐάνδροισι συμφοραῖς.

Εὔαρκτος *qui facile se regi patitur.* Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα.

Εὔβατος *traiectu facilis.* Prom. 720. οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν.

Εὐβοϊκός *Euboicus.* Fragm. 377. Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Εὐβοΐς *Euboica.* Glauc. 23. Εὐβοΐδα καμπήν.

Εὐβουλία *prudentia.* Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1040. τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Pers. 735. οὐκ εὐβουλίᾳ.

Εὐβούλως *prudenter.* Choeph. 685. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων.

Εὐγένεια *generis nobilitas.* Pers. 434. ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.

Εὐγενής *nobilis.* Sept. 391. Ἀστακοῦ τόκον — μάλ' εὐγενῆ. Pers. 690. εὐγενὲς γύναι. Ag. 1232. λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ.

Εὔγλωσσος *bona lingua praeditus.* Suppl. 756. ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.

Εὖγμα *votum.* Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων. Sept. 249. ἐμῶν ἀκούσας εὐγμάτων. Cho-

eph. 456. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.

Εὐδαίμων beatus. Prom. 650. ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη. Pers. 754. Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνήρ. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Choeph. 689. ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν. Fragm. 286. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Εὐδάκρυτος facile lacrymas ciens. Choeph. 179. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε.

Εὕδειν dormire. Ag. 328. ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην. Eum. 47. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Eum. 94. εὕδοιτ' ἄν. Eum. 104. εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Eum. 136. εὕδεις; Eum. 675. εὑδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα. Fragm. 271. εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ. — Ag. 552. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών.

Εὔδειπνος laute epulans. Choeph. 477. παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος.

Εὔδηλος manifestus. Pers. 970. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ.

Εὐδία coeli serenitas. Sept. 777. ἐν εὐδίᾳ.

Εὐδόκιμος gloriosus. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθα.

Εὔδοξος gloriosus. Choeph. 301. Τροίας ἀναστατῆρας εὐδόξῳ φρενί.

Εὔεδρος pulchram sedem habens. Sept. 93. ἰὼ μάκαρες εὔεδροι. Sept. 301. πόλεως ῥυτῆρες εὔεδροί τε σταθῆτε.

Εὐειδής pulcher. Pers. 316. εὐειδὴς ἀνήρ.

Εὐείμων pulchris vestibus indutus. Pers. 177. δύο γυναῖκ' εὐείμονε.

Εὔελπις bonam spem habens. Prom. 507. εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.

Εὐέξοδος Pers. 674. ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον non facile est exire.

Εὐεργετεῖν beneficia conferre. Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν; Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν.

Εὐερκής bene munitus. Suppl. 933. στείχετ' εὐερκῆ πόλιν.

Εὐεστώ bona conditio, felicitas. Sept. 169. ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Ag. 633. ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 903. βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.

Εὐηθία mentis vanitas. Prom. 383. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

Εὐηλίως pulchra solis luce. Eum. 866. κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα.

Εὐήρετμος ad remigandum aptus. Pers. 368. τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

Εὐήτριος bene textus. Dictyulc. 39. δικτύου δ' εὐήτρια.

Εὐθαλής pulchre florens. Fragm. 299, 6. πᾶσα δ' εὐθαλὴς φερέσβιον Δήμητρος ἀγγέλλει στάχυν.

Εὐθαρσεῖν bono animo esse. Sept. 34. εὐθαρσεῖτε. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὐθάρσει.

Εὐθαρσής qui bono animo est. Ag. 904. εὐθαρσὴς ἐγώ. Suppl. 947. πατέρ' εὐθαρσῆ.

Εὐθαρσῶς bono animo. Suppl. 246. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί.

Εὐθενεῖν felicem esse, affluere. Eum. 855. ὡς μήτιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Eum. 868. καρπόν

τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιῤῥέοντα ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ. Eum. 904. μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν.

Εὔθετος *bene instructus.* Sept. 624. *ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος.* Ag. 432. *λέβητας εὐθέτους.* Phoeniss. 239. *πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

Εὐθηλεῖσθαι *lacte bene nutriri.* Fragm. 319. *χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον.*

Εὐθήμων *qui recte disponit.* Choeph. 82. *δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες.*

Εὐθήρατος *quem facile mentem assequi licet.* Suppl. 81. *Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.*

Εὐθνήσιμος *facilem mortem afferens.* Ag. 1266. *αἱμάτων εὐθνησίμων ἀποῤῥυέντων.*

Εὔθοινος *bonas epulas praebens.* Ag. 255. *πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;*

Εὐθύδικος *iustus.* Ag. 739. *οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί.* Eum. 302. *εὐθυδίκαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.*

Εὐθυμεῖν *exhilarare.* Psychost. 264, 4. *εὐθυμῶν ἐμέ.*

Εὔθυμος *iucundus, acceptus.* Suppl. 937. *εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους.*

Εὐθύμως *laeto animo.* Ag. 1574. *κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν.*

Εὐθύνειν *regere.* Prom. 287. *τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων.*

Εὔθυνος *iudex.* Pers. 814. *εὔθυνος βαρύς.* Eum. 263. *μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν.*

Εὐθυντήρ *rector, gubernator.* Suppl. 698. *οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς ἄγαν καλῶς κλύουσα.*

Εὐθυντήριος *regius.* Pers. 750. *σκῆπτρον εὐθυντήριον.*

Εὐθυπορεῖν *recta via incedere.* Ag. 977. *πότμος εὐθυπορῶν.*

Εὐθὺς *statim, continuo.* Prom. 229. *εὐθὺς δαίμοσιν νέμει γέρα.* Prom. 676. *εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν.* Pers. 363. *ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν — πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.* Pers. 400. *εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν.* Ag. 884. *εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος.*

Εὐθύς *iustus.* Eum. 411. *κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.* — *rectus.* Prom. sol. 181. *εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε.*

Εὐθύφρων *benevolus.* Eum. 987. *ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ.* Eum. 992. *ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ δεῦρ' ἴτε.*

Εὐκλεής *gloriosus, clarus.* Choeph. 318. *γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.* Eum. 980. *εὐκλεὴς λόγος παίδων, γυναικῶν.* Choeph. 300. *πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν.* Ixion. 77. *βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.*

Εὔκλεια *gloria.* Sept. 667. *κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς.* Choeph. 344. *λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι.* Eum. 827. *δεινὸς εὐκλείας ἔρως.* — *laudatio.* Suppl. 953. *ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμεμφεῖ τῷ βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων.*

Εὐκλεῶς *gloriose.* Pers. 320. *εὐκλεῶς ἀπώλετο.* Ag. 1276. *ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.*

Εὐκοινόμητις *rei publicae bene consulens.* Suppl. 681. *προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά.*

Εὔκοσμος *bono ordine compositus.* Pers. 473. *οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.*

Εὔκραιρος *pulchris cornibus praeditus.* Suppl. 296. *εὐκραίρῳ βοΐ.*

Εὔκριτος *iudicatu facilis.* Suppl. 392. *οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα.*

Εὔκρυπτος *facilis ad celandum.* Ag. 609. *οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.*

Εὐκταῖος *votis et precibus expetitus.* Sept. 705. *πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν.* Sept. 823. *οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις.* Ag. 1360. *Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.* — *precans.* Epig. 46. *τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.* — *εὐκταῖα preces.* Suppl. 626. *εὐκταῖα γένει χέουσα.*

Εὐκτέανος *locuples.* Pers. 866. *τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰώνων (πόλεις).*

Εὔκυκλος *rotundus.* Prom. 712. *ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις.* Sept. 572. *ἀσπίδ' εὔκυκλον.* Sept. 624. *εὔκυκλον σάκος* var. lect.

Εὐλαβεῖσθαι *cavere.* Prom. sol. 181. *εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ.*

Εὐληματεῖν *bono animo et consilio esse.* Cercyon. 92.

Εὐλογεῖν *laudibus extollere.* Ag. 566. *τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγούς.*

Εὔλογος *bona ratione nitens, probabilis.* Pers. 816. *εὐλόγοισι νουθετήμασι.*

Εὐλόγως *consentanea ratione, probabiliter.* Sept. 490. *Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν.* Suppl. 47. *ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως.* Suppl. 249. *ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν.* Suppl. 586. *τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροισιν κεκλοίμαν εὐλόγως ἐπ' ἔργοις;* Aetn. 6. *ἦ καὶ Παλικοὺς εὐλόγως μένει φάτις;*

Εὐμαθής *intellectu facilis.* Eum. 420. *[illegible] ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθὲς τί μοι.*

Εὐμαρής *facilis.* Ag. 1299. *δούλης θανούσης εὐμαροῦς χειρώματος.* Suppl. 334. *καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.*

Εὔμαρις *calceus.* Pers. 651. *κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν αἴρων.*

Εὐμαρῶς *facile.* Fragm. 331. *ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.*

Εὐμενής *benevolus, benignus.* Sept. 17. *νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ.* Sept. 250. *ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.* Pers. 171. *εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.* Pers. 479. *Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.* Ag. 502. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δέχεσθαι.* Ag. 854. *εὐμενὴς δορύξενος.* Suppl. 513. *ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.* Suppl. 669. *εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.* Suppl. 1053. *εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.* — Choeph. 692. *τί γὰρ ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον;* Eum. 744. *αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι.* Suppl. 483. *ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος.* — Ag. 1427. *δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου.*

Εὐμενῶς *benigne.* Ag. 926. *θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.*

Εὔμετρος *rectum modum habens.* Ag. 982. *σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου.*

Εὐμήχανος *facile efficiens.* Eum. 359. *εὐμήχανοι δὲ καὶ τέλειοι.*

Εὔμοιρος *prosper.* Eum. 850. *ἔξεστι γάρ σοι τῆσδ' ἐπ' εὐμοίρου χθονὸς εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.*

Εὐμορφία *bona species.* Prom. 493. *χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν.*

Εὔμορφος pulchra specie praeditus. Ag. 405. *εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί.* Ag. 442. *θῆκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν.* Choeph. 483. *δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.* Suppl. 981. *παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις.*

Εὐναῖος toralis. Suppl. 327. *ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.* Fragm. 327. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.*

Εὐναστήριον cubile. Pers. 156. *τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.*

Εὐνάτειρα v. *Εὐνήτειρα.*

Εὐνατήρ vid. *Εὐνητήρ.*

Εὐνάτωρ vid. *Εὐνήτωρ.*

Εὐνάων benigne fluens. Dan. 36, 3. *ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσών.*

Εὐνή torus. Sept. 346. *εὐνὰν αἰχμάλωτον ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος.* Pers. 535. *λέκτρων τ' εὐνὰς ἁβροχίτωνας.* Ag. 13. *εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην.* Ag. 27. *εὐνῆς ἐπαντείλασαν.* Ag. 545. *εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν.* Ag. 1166. *ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ.* Ag. 1609. *εὐνὴν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα.* Eum. 208. *εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη.* Suppl. 134. 143. *εὐνὰς ἀνδρῶν.* — sepulcrum. Ag. 1422. *εὐνῆς παρωψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.* Choeph. 316. *ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί.*

Εὐνήτειρα tori socia. Pers. 153. *θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.* Prom. 898. *λεχέων Διὸς εὐνάτειραν.*

Εὐνητήρ coniux. Pers. 134. *τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα.*

Εὐνήτωρ coniux. Suppl. 657. *Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης.*

Εὖνις orbus. Pers. 281. *πολλὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.* Choeph. 245. *ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός.* Choeph. 783. *ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν.*

Εὔνοια benevolentia. Prom. 444. *ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος.* Sept. 998. *ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός.* Choeph. 844. *ὑπὸ δ' εὐνοίας πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* Suppl. 918. *κατ' εὔνοιαν φρενῶν.* — Sept. 432. *προστατηρίας Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι.* Suppl. 484. *τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.*

Εὔνομος in bonis pascuis habitans. Prom. sol. 190. *ἱππακῆς βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.*

Εὔνους benevolus. Pers. 222. *ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής.*

Εὔξενος hospites bene excipiens. Choeph. 701. *εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων.*

Εὐξύμβλητος intellectu facilis. Prom. 777. *ἥδ' οὐκ ἔτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.*

Εὐξύμβολος hominum commercio adiuvando bene conveniens. Suppl. 682. *ξένοισί τ' εὐξυμβόλους — δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.* — ad coniecturam faciendam aptus. Choeph. 168. *εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.*

Εὐοδία itineris prosperitas. Glauc. 28. *εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν.*

Εὐόρκωμα iusiurandum sanctum. Choeph. 888. *πιστὰ δ' εὐορκώματα.*

Εὐόρκως iuriiurando convenienter. Choeph. 973. *καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.*

Εὐπαιδία *prolis felicitas.* Psychost. 264, 1. ἐνεδυκεῖτο τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας.

Εὐπάλαμος *aptus, prudens.* Ag. 1513. ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μέριμναν.

Εὐπάτωρ *bono patre natus.* Pers. 931. Αἴλαιος εὐπάτωρ.

Εὐπειθής *facile persuadens.* Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; Choeph. 257. σήματ' εὐπειθῆ. Suppl. 618. εὐπειθεῖς στροφάς. — *obtemperans.* Eum. 793. εὐπειθὴς ἐμοί.

Εὐπέμπελος *qui facile dimitti potest.* Eum. 454. αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.

Εὐπετής *expeditus.* Pers. 96. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετοῦς ἀνάσσων; Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως. Suppl. 989. εὐπετῆ τάδε.

Εὐπετῶς *facile, expedite.* Ag. 538. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα.

Εὐπιθής *qui facile sibi persuaderi patitur.* Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν, οὐ γὰρ εὐπιθής. Ag. 955. θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον.

Εὔπλοια *secunda navigatio.* Suppl. 1030. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν;

Εὔποκος *bono vellere praeditus.* Ag. 1390. εὐπόκοις νομεύμασιν.

Εὔπομπος *qui faustum iter praebet.* Eum. 93. εὐπόμπῳ τύχῃ.

Εὔπορος *commodus.* Suppl. 465. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον. Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.

Εὔποτμος *felix.* Ag. 237. εὔποτμον αἰῶνα.

Εὔποτος *potu suavis.* Prom. 679. εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος. Prom. 814. ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. Pers. 603. λευκὸν εὔποτον γάλα.

Εὐπραξία *prosperitas.* Sept. 206. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γυνὴ, σωτῆρος.

Εὔπραξις *res bene gesta.* Ag. 246. πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις (nisi forte εὖ πρᾶξις scribendum est).

Εὐπρέπεια Ag. 1403. l. c.

Εὐπρεπής *ornatus.* Sept. 89. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής. Pers. 180. μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολύ. — *decens.* Pers. 819. κόσμον ὅστις εὐπρεπής. — Choeph. 653. ἐξελθέτω — γυνὴ τόπαρχος ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον.

Εὔπρεπτος *conspicuus.* Suppl. 703. πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία εὔπρεπτος.

Εὐπρεπῶς *convenienter.* Ag. 602. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε — εὐπρεπῶς λόγον.

Εὐπροσωπόκοιτος Choeph. 963. τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν *cubitum tranquillo animo abibunt, fortuna ipsis laeto vultu arridente.*

Εὐπρόσωπος *pulchram speciem habens.* Thrac. 70. τὸ τῶν αἰχμαλώτων — οὐκ εὐπρόσωπον.

Εὐπρυμνής *bene gubernans.* Suppl. 967. εὐπρυμνῆ φρενὸς χάριν.

Εὖριν sive **Εὖρις** *sagax odoratu.* Ag. 1064. ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι.

Εὔριπος *Euripus.* Ag. 283. ἐπ' Εὐρίπου ῥοάς.

Εὑρίσκειν *invenire.* Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους. Prom. 249. τὸ ποῖον εὑ-

ρεῖν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 466. λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Prom. 473. σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 579. τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 924. κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Sept. 191. εὗρε μηχανὴν σωτηρίας. Pers. 362. δρασμὸν εὑρόντες τινά. Pers. 466. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε. Ag. 592. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολών. Choeph. 565. κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός. Eum. 82. μηχανὰς εὑρήσομεν. Eum. 665. οὗ ποθ' εὑρήσεις ποτόν. Eum. 944. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει. Suppl. 490. ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς προνάους — εὕρωμεν. Suppl. 727. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν — εὖ κατερρινημένους. Suppl. 896. τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ. Suppl. 931. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε. — Pers. 729. νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. — εὑρίσκεσθαι *sibi comparare, contrahere.* Prom. 267. αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Sept. 861. μελέους θανάτους εὕροντο. Ag. 1570. μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὗρετ' ἐν λιταῖς.

Εὐροεῖν *prospere succedere.* Pers. 593. ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ.

Εὖρος *latitudo.* Sept. 745. τείνει πύργος ἐν εὔρει.

Εὐρύμαχος nom. propr. Ossileg. 166.

Εὐρύπορος *lata itinera praebens.* Pers. 108. εὐρυπόροιο θαλάσσης.

Εὐρύς *latus, amplus.* Suppl. 850. εὐρείαις εἰν αὔραις.

Εὐρώπη *Europa.* Prom. 736. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον. Pers. 785. Εὐρώπης ἄπο. Prom. sol. 177. χθονὸς Εὐρώπης.

Εὐσέβεια *pietas.* Sept. 326. μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης.

Εὐσεβεῖν *pie colere.* Ag. 329. εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεούς. Suppl. 833. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν.

Εὐσεβής *pius.* Sept. 584. 599. εὐσεβὴς ἀνήρ. Ag. 363. ὁ δ' οὐκ εὐσεβής. Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; Suppl. 414. εὐσεβὴς πρόξενος. Suppl. 919. εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος. Myrmid. 128. εὐσεβὴς ὁμιλία. Choeph. 120. καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα; — Choeph. 139. σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.

Εὔσημος *insignis, conspicuus.* Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Suppl. 695. εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει.

Εὔσκοπος *bene collineans.* Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.

Εὐσταλής *expeditus.* Pers. 781. εὐσταλῆ καὶ λεπτὸν ἀροῦμεν στόλον.

Εὐστομεῖν *bonis verbis uti.* Choeph. 991. κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν.

Εὔτακτος *bene instructus.* Pers. 391. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας.

Εὖτε *quum,* cum indicativo. Sept. 727. εὖτε Λάϊος — ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ. Pers. 840. εὖθ' ὁ γηραιὸς — ἰσόθεος Δαρεῖος ἦρχε χώρας. Ag. 181. εὖτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύνοντ' Ἀχαϊκὸς λεώς. Ag. 959. εὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. — cum coniunctivo. Sept. 320. εὖτε πτόλις

δαμασθῇ. — cum optativo. Ag. 551. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών. — εὖτ' ἂν cum coniunctivo Pers. 226. εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. Pers. 356. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Ag. 12. εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν. Choeph. 732. εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. — ex constructionis mutatione cum participio iunctum. Ag. 411. μάταν γὰρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν, παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.

Εὔτεκνος prole felix. Suppl. 272. σπέρματ' εὐτέκνου βοός.

Εὐτελής vilis, iners. Sept. 473. ὁ σημειουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν.

Εὐτλήμων audax. Pers. 28. ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

Εὔτολμος audax. Ag. 1275. ἀπ' εὐτόλμου φρενός.

Εὐτόλμως audacter. Ag. 1271. πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς.

Εὐτράπεζος mensa bona instructus. Ag. 235. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους.

Εὐτραφής bene nutriens. Choeph. 885. ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα.

Εὐτρεπής agilis, promtus. Sept. 89. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπής, var. lect. pro εὐπρεπής.

Εὐτρεπίζειν paratum habere. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω.

Εὐτρεφής bene nutriens. Sept. 289. ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτραφέστατον πωμάτων.

Εὔτυκος promtus, paratus. Suppl. 952. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν.

Εὐτυχεῖν prosperum esse. Sept. 347. εὐνὰν αἰχμάλωτοι ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 463. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, — τοῖσι δὲ δυστυχεῖν. Sept. 607. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. Sept. 609. ὡς πόλις εὐτυχῇ. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν σκιά τις ἂν τρέψειεν. Choeph. 57. τὸ δ' εὐτυχεῖν τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Choeph. 1059. ἀλλ' εὐτυχοίης. Suppl. 992. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. Fragm. 276. ἢ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Εὐτυχής prosper. Pers. 498. εὐτυχὴς δέ τοι ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Pers. 695. εὐτυχεῖ πότμῳ. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Suppl. 937. εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους.

Εὐτυχῶς prospere. Pers. 317. κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. Pers. 973. Ἰαόνων ναυβατᾶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.

Εὐφεγγής lucidus. Pers. 379. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κάτεσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν.

Εὐφημεῖν laeta verba facere. Ag. 582. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον εὐφημοῦντες. Eum. 988. εὐφαμεῖτε δὲ χωρῖται. Eum. 991. εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί. Fragm. 326. εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι. — laete sonare. Pers. 381. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα

μολπηδὸν εὐφήμησεν. Ag. 28. *ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα.* — *εὐφημεῖσθαι bonis verbis excipi.* Suppl. 507. *εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ.*

Εὔφημος laetus. Ag. 622. *εὔφημον ἦμαρ.* — *bona verba faciens.* Ag. 1220. *εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.* Choeph. 574. *ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν.* Suppl. 507. *εὔφημον εἴη τοὔπος.* Suppl. 675. *εὔφημον δ' ἐπιβόαεν Μοῦσαι.* Glauc. 30. *εὐφήμοις γόοις.*

Εὐφήμως bonis verbis. Eum. 277. *εὐφήμως καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδε.*

Εὔφθογγος laete sonans. Choeph. 337. *κελάδους εὐφθογγοτέρους.*

Εὐφιλὴς amatus. Ag. 34. *εὐφιλῆ χέρα.* — *amator.* Eum. 188. *ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν.*

Εὐφίλητος amatus. Sept. 103. *ἔπιδε πόλιν, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.*

Εὐφιλόπαις a pueris amatus. Ag. 703. *ἅμερον, εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.*

Εὐφόρητος facile tolerabilis. Choeph. 348. *τάφον διαποντίου γᾶς δώμασιν εὐφόρητον.*

Εὐφραίνειν gaudio afficere. Choeph. 731. *ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.* Suppl. 510. *σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.*

Εὐφρόνη nox. Prom. 658. *τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνειχόμην δύστηνος.* Pers. 176. *τῆς πάροιθεν εὐφρόνης.* Pers. 217. *κατ' εὐφρόνην.* Ag. 256. *ἔως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.* Ag. 270. *τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης.* Ag. 328. *ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.* Ag. 508. *φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων.* Eum. 662. *τό θ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς.*

Εὐφρόνως benevole. Pers. 823. *ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνου λόγοις.* Ag. 342. *κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.* Ag. 823. *εὐφρόνως πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου.*

Εὐφροσύνη laetitia. Prom. 537. *φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.*

Εὔφρων benevolus. Pers. 619. *πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.* Pers. 758. *θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.* Ag. 138. *εὔφρων ἁ καλὰ δρόσοισι λεπτοῖς.* Ag. 254. *κλύοιμ' ἂν εὔφρων.* Ag. 771. *εὔφρονες ἐκ διανοίας.* Choeph. 107. *φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.* Eum. 602. *ἠμπολημότα τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὔφροσιν.* Eum. 946. *τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες.* Eum. 984. *εὔφρων ἥδ' ὁμιλία.* Suppl. 19. *τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα;* Suppl. 529. *νέωσον εὔφρον' αἶνον.* Suppl. 631. *ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο.* Suppl. 950. *ὅπου χρὴ δώματα ναίειν καὶ τόπος εὔφρων.* Suppl. 1017. *θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.* — *gratus.* Ag. 780. *εὔφρων πόνος εὖ τελέσασι.* Ag. 1559. *ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.* — *intelligibilis, clarus.* Choeph. 193. *εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην.* — *bene excogitatus, rectus.* Choeph. 80. *πῶς εὔφρον' εἴπω;* Suppl. 373. *οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.*

Εὐφύλακτος facilis custoditu. Suppl.

976. *τέρπων' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.*

Εὔφωνος *pulchre loquens.* Ag. 1160. *χορὸς σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος.*

Εὔχαλκος *ex aere bene confectus.* Sept. 441. *ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.* Pers. 448. *φράξαντες εὐχάλκοις δέμας ὅπλοισι.*

Εὐχείρωτος *facilis superatu.* Pers. 444. *εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν.*

Εὐχέρεια *licentia.* Eum. 471. *πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς.*

Εὔχεσθαι *precari, cupere.* Sept. 198. *πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.* Sept. 248. *εὔχου τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεούς.* Pers. 490. *τότ' εὔχετο λιταῖσι.* Pers. 514. *θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω.* Ag. 970. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμῆς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν.* Choeph. 210. *εὔχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς.* Choeph. 458. *τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι.* Choeph. 533. *εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ, τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.* Suppl. 660. *τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί.* Suppl. 958. *Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών.* Suppl. 1045. *μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.* Fragm. 434. *ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε.* — *vovere.* Ag. 907. *εὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε;* Ag. 937. *πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην.* — *gloriari.* Ag. 1314. *τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι;* Suppl. 531. *δι' ἅς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.* — omisso infinitivo. Pers. 854. *Ἅλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι.* Suppl. 309. *ὁ Δῖος πόρτις εὔχεται βοός;* Suppl. 18. *ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον — Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.*

Εὐχή *precatio.* Sept. 801. *πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φερόμενοι.* Ag. 223. *φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν.* Ag. 947. *Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει.* Choeph. 124. *κλύειν ἐμὰς εὐχάς.* Choeph. 140. *ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε.* Choeph. 147. *τοιᾶσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.* Choeph. 211. *τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα.* Eum. 1. *πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.* Eum. 20. *τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.* Suppl. 621. *λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς.* Suppl. 644. *ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά.* Suppl. 691. *εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας.* Suppl. 1058. *ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς.* Mys. 131. *εὐχαῖς δὲ σώσεις δεσπότας Παιωνίας.*

Εὐψυχία *animi alacritas, fortitudo.* Pers. 318. *πρῶτος εἰς εὐψυχίαν.*

Εὔψυχος *alacer.* Pers. 386. *ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.*

Εὐώδης *bene olens.* Pers. 609. *ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης.* Ag. 583. *θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.*

Εὐώνυμος *laevus.* Prom. 488. *οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν εὐωνύμους τε.* Sept. 870. *δι' εὐωνύμων τετυμμένοι.*

Ἐφάπτεσθαι *attingere.* Suppl. 407. *δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται.*

Ἐφάπτωρ *contrectator.* Suppl. 308. *καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.* Suppl. 530. *γενοῦ πολυμνήστορ, ἐφάπτορ Ἰοῦς.* — Suppl. 709. *ῥυσίων ἐφάπτορες.*

Ἔφαψις contrectatio. Suppl. 45. **Ζηνὸς ἔφαψιν.**

Ἔφεδρος adversarius. Choeph. 853. **τοιάνδε πάλην μόνος ὢν ἔφεδρος δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν.**

Ἐφέζεσθαι insidere. Ag. 650. **τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο.** Eum. 424. **τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας.**

Ἐφέπειν administrare. Pers. 38. **τάς τ' ὠγυγίους Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος.** Pers. 544. **Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως.** — *ἐφέπεσθαι sequi.* Eum. 590. **βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός.**

Ἐφέρπειν accedere. Eum. 304. **οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρψει.** Eum. 477. **βροτοσκόπων μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων.** Eum. 903. **μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.**

Ἐφέστιος qui in ara est. Ag. 1283. **τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.** Eum. 162. **ἐφεστίῳ δέ, μάντις ὤν, μιάσματι μυχὸν ἔχρανας.** — *supplex. arae adsidens.* Choeph. 1034. **οὐδ' ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.** Eum. 547. **δόμων ἐφέστιος ἐμῶν.** Eum. 639. **σῶν δόμων ἐφέστιον.** Suppl. 360. **οὔτοι καθῆσθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν.** Suppl. 498. **ναύτην ἄγοντες τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.** — *inhabitans.* Sept. 835. **πόνοι πόνων, δόμων ἐφέστιοι.** — *ara instructus.* Sept. 73. Ag. 825. **δόμους ἐφεστίους.**

Ἐφέτης dux. Pers. 79. **ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέταις.**

Ἐφετμή mandatum, iussum. Choeph. 298. **θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος μέγα.** Choeph. 674. **ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.** Eum. 232. **σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους.** Suppl. 203. **φυλάξομαι δὲ τάσδε μέμνησθαι αἰθεν κεδνὰς ἐφετμάς.**

Ἐφηβᾶν adolescere. Sept. 647. **οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω.**

Ἐφηλοῦν clavis adigere. Suppl. 922. **τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ.**

Ἐφημέριος mortalis. Prom. 546. **τίς ἐφαμερίων ἄρηξις;**

Ἐφήμερος mortalis. Prom. 83. **θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροισι προστίθει.** Prom. 253. **καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;** Prom. 947. **ἐφημέροις πορόντα τιμάς.**

Ἐφήμιος Ag. 1189. l. c.

Ἐφῆσθαι adsidere. Eum. 599. **Παλλάς οἵ τ' ἐφήμενοι ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.** — cum dativo. Ag. 1190. **ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους νέους;** Choeph. 494. **ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ.** — cum accusativo. Eum. 387. **βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ.** Niob. 149. **ἐφημένη τάφον.**

Ἐφιέναι immittere, imponere. Sept. 768. **τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς.** Eum. 478. **πάντ' ἐφήσω μόρον.** — *ἐφίεσθαι mandare, iubere.* Prom. 4. **ἐπιστολάς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο.** Pers. 224. **ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι, πάντα θήσομεν θεοῖσι.** Choeph. 1035. **οὐδ' ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο.** Aetn. 6. **σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.** Ossileg. 166.

Ἐφίζειν insidere. Suppl. 638. **βαρὺς δ' ἐφίζει.**

Ἐφίμερος exoptatus. Choeph. 827. **νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν**

τινὰς ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον.

Ἐφιστάναι *praeficere.* Ag. 1175. μάντις μ᾽ Ἀπόλλων τῷδ᾽ ἐπέστησεν τέλει. Suppl. 299. τὸν πάνθ᾽ ὁρῶντα φύλακ᾽ ἐπέστησεν βοΐ. — ἐφίστασθαι *adstare.* Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ᾽ ἐφίσταται πύλαις.

Ἐφοδεύειν *viam praeire.* Choeph. 717. νῦν γὰρ ἀκμάζει — τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔφοδος *invasio.* Eum. 353. ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.

Ἐφοδοῦν *ducere.* Pers. 648. ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει.

Ἐφολκός *prolixus.* Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.

Ἐφορᾶν *conspicere.* Sept. 202. μήδ᾽ ἐπίδοιμι τάνδ᾽ ἀστυδρομουμένην πόλιν. Ag. 1520. πρὶν τόνδ᾽ ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν. Prom. 960. τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ᾽ ἐπόψομαι. Ag. 1219. Ἀγαμέμνονός σέ φημ᾽ ἐπόψεσθαι μόρον. Ag. 1626. λιμὸς ξύνοικος μάλθακόν σφ᾽ ἐπόψεται. Prom. sol. 177. ἥκομεν — πάθος τόδ᾽ ἐποψόμενοι. — *respicere, rationem vel curam habere.* Sept. 467. τούς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. — Sept. 102. ἔπιδ᾽ ἔπιδε πόλιν. Suppl. 1. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον. Suppl. 137. θέλουσα δ᾽ αὖ θέλουσαν ἁγνά μ᾽ ἐπιδέτω Διὸς κόρα. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπιδών. Suppl. 792. μάχιμα δ᾽ ἔπιδε, πάτερ. Suppl. 1011. ἐπίδοι δ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα. — Suppl. 636. Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπόν.

Ἐφορεύειν *inspicere, curam gerere.* Eum. 504. ἄλλ᾽ ἄλλᾳ δ᾽ ἐφορεύει. Suppl. 622. Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου στόματος τιμάς. Suppl. 662. Ἄρτεμιν δ᾽ ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν. Pers. 7. οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.

Ἐφορμαίνειν *advolare.* Pers. 206. κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ πέτροις.

Ἐφορμᾶσθαι *advehi.* Pers. 454. ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου.

Ἔφορος *praefectus.* Pers. 25. στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι. Suppl. 659. τίκτεσθαι δ᾽ ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ᾽ ἀεί.

Ἐφυμνεῖν *accinere.* Pers. 385. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ παιᾶν᾽ ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Eum. 862. τί οὖν μ᾽ ἄνωγας τῇδ᾽ ἐφυμνῆσαι χθονί; Choeph. 380. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πευκήεντ᾽ ὀλολυγμὸν ἀνδρός.

Ἔχειν *habere.* Prom. 13. σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή. Prom. 81. κώλοισιν ἀμφίβληστρ᾽ ἔχει. Prom. 169. ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ — χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις. Prom. 185. κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Prom. 187. παρ᾽ ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 253. φλογωπὸν πῦρ᾽ ἔχουσ᾽ ἐφήμεροι. Prom. 264. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 315. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prom. 344. σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων. Prom. 443. μέμψιν οὔτιν᾽ ἀνθρώποις ἔχων. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμα. Prom. 489. δίαιταν ἥντινα ἔχουσ᾽ ἕκαστοι. Prom. 492. χροίαν τίνα ἔχοντα. Prom. 569. δόλιον ὄμμ᾽

ἔχων. Prom. 642. ἀξίαν τριβὴν ἔχει. Prom. 802. ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ᾽ ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους. Sept. 13. ὥραν τ᾽ ἔχονθ᾽ ἕκαστον. Sept. 67. πιστὸν ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἕξω. Sept. 177. τοιαῦτα δ᾽ ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. Sept. 336. ξύννομον θέλων ἔχειν. Sept. 369. ἔχει δ᾽ ὑπέρφρον σῆμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος τόδε. Sept. 414. ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 455. οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων. Sept. 493. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν᾽ ἔχει. Sept. 504. τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ᾽ ἄφιλον ἐν σάκει — δέμας. Sept. 511. ὄμνυσι δ᾽ αἰχμὴν, ἣν ἔχει. Sept. 519. γόργον δ᾽ ὄμμ᾽ ἔχων. Sept. 624. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος. Sept. 630. πόλιν ἕξει πατρῴων δωμάτων τ᾽ ἐπιστροφάς. Sept. 800. ἕξουσι δ᾽ ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός. Sept. 928. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες. Sept. 1021. ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει. Sept. 1056. μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα. Pers. 458. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Pers. 589. Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν. Pers. 708. ὥστ᾽ ἔχειν πόρον. Pers. 750. ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον. Pers. 771. οἳ κράτη τάδ᾽ ἔσχομεν. Ag. 171. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ᾽ ἔχουσ᾽ ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 322. πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις. Ag. 443. ἐχθρὰ δ᾽ ἔχοντας ἔκρυψεν. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 568. πάντ᾽ ἔχεις λόγον. Ag. 651. ὡς μήτ᾽ ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν. Ag. 659. ἡμεῖς τ᾽ ἐκείνους ταὔτ᾽ ἔχειν δοξάζομεν. Ag. 805. συνήγορόν μ᾽ ἔχεις. Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ᾽ ὄμμασιν βλάβας ἔχω. Ag. 936. οἶκος δ᾽ ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 965. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 1016. ἔχεις παρ᾽ ἡμῶν οἵαπερ νομίζεται. Ag. 1028. ὡς οὔποτ᾽ ἐλπίσασι τήνδ᾽ ἕξειν χάριν. Ag. 1121. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ᾽ ἔχεις ματαίους δύας; Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ; Ag. 1195. ‘σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν᾽, ἐποίκτιστον γέμος, πρέπουσ᾽ ἔχοντες. Ag. 1237. τί δῆτ᾽ ἐμαυτῆς καταγέλωτ᾽ ἔχω τάδε; Ag. 1261. οἳ δ᾽ εἶχον πόλιν. Ag. 1387. δημοθρόους τ᾽ ἔχειν ἀράς. Ag. 1556. κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ. Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις. Choeph. 162. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ. Choeph. 193. εἶθ᾽ εἶχε φωνὴν εὔφρονα. Choeph. 236. τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί. Choeph. 252. ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Choeph. 255. πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας; Choeph. 275. ἔχοντα πολλὰ δυστερπῆ [illegible]κά. Choeph. 346. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον. Choeph. 474. τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 553. παντελῆ σάγην ἔχων. Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος. Choeph. 751. διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα. Choeph. 862. ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Cho-

eph. 984. *ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην.* Choeph. 1012. *ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.* Eum. 8. *τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.* Eum. 41. *ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα.* Eum. 43. *νεοσπαδὲς ξίφος ἔχοντα.* Eum. 82. *θελκτηρίους μύθους ἔχοντες.* Eum. 99. *ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο.* Eum. 155. *τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.* Eum. 161. *βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.* Eum. 183. *οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι.* Eum. 219. *ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν.* Eum. 248. *ἀλκὰν ἔχων.* Eum. 262. *ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.* Eum. 321. *τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν.* Eum. 374. *ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα.* Eum. 454. *αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.* Eum. 544. *ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει.* Eum. 549. *αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου.* Eum. 570. *δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων.* Eum. 672. *πόλεως σωτήριον ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει.* Eum. 699. *οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος.* Eum. 746. *πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.* Eum. 766. *ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.* Eum. 774. *ὑπίσχομαι, ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας — ἕξειν.* Eum. 800. *πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια — ἔχουσα.* Eum. 852. *τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν;* Eum. 918. *κύρι' ἔχοντες.* Suppl. 74. *ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν.* Suppl. 102. *κέντρον ἔχων ἄφυκτον.* Suppl. 164. *νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν.* Suppl. 190. *ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων.* Suppl. 205. *θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.* Suppl. 268. *ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.* Suppl. 329. *λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους.* Suppl. 386. *ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.* Suppl. 420. *πᾶν κράτος ἔχων χθονός.* Suppl. 452. *ἔχω στρόβους ζώνας τε.* Suppl. 724. *δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας νῆας.* Suppl. 744. *ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων ἔχοντες ὀργάς.* Suppl. 853. *ὀξύος ὄνομ' ἔχων.* Suppl. 964. *ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας.* Suppl. 975. *ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.* Edon. 51. *ἐν χεροῖν βόμβυκας ἔχων.* Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. *Ἀδριηναί τε γυναῖκες τρόπον ἕξουσι γόων.* Iaculatr. 219. *ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἐπιγνώμονα.* Orith. 267. *μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.* Fragm. 293. *ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφὰς ἄπτεροι Πελειάδες.* Fragm. 307. *πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.* Fragm. 311. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* Fragm. 323. *Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.* Fragm. 341. *ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.* — *λόγον ἔχειν rationem habere.* Prom. 232. *βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα.* — *tenere, habitare.* Choeph. 942. *μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός.* Eum. 24. *Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον.* Suppl. 685. *θεοὺς δ' οἳ γᾶν ἔχουσιν.* Prom. 417. *οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν.* — *occupatum tenere.* Sept. 468. *γείτονας πύλας ἔχων.* Ag. 12. *εὖτ'*

ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν. Choeph. 63. 68. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. Choeph. 316. ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί. Choeph. 746. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει. Suppl. 1003. αἶνος δὲ πόλιν τήνδε Πελασγῶν ἐχέτω. Pers. 737. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Ag. 1216. φόβος μ' ἔχει. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 516. παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. Suppl. 717. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος. — Ag. 1644. ἐχοίμεθ' ἂν δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι. — *sustinere.* Suppl. 637. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; — *retinere, cohibere.* Pers. 732. Ἑλλήσποντον ἱρὸν — ἤλπισε σχήσειν. Eum. 662. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. — *posse, scire* cum infinitivo. Prom. 51. κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. Prom. 472. σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων. Prom. 822. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν. Ag. 158. οὐκ ἔχω προσεικάσαι. Ag. 358. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν. Choeph. 197. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί. Choeph. 257. πέμπειν ἔχοις ἂν σήματα. Choeph. 511. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε. Suppl. 372. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω. Prom. sol. 182, 5. ἐλᾶσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις. — Choeph. 103. λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; — cum interrogativo. Prom. 907. οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν. Choeph. 89. οὐδ' ἔχω τί φῶ. — Intransitive *esse, versari.* Sept. 98. πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λίταν' ἕξομεν; Ag. 183. Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιῤῥόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις. Eum. 423. οὐδ' ἔχει μόνος πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ. — cum adverbio. Sept. 207. Pers. 335. Ag. 1646. Choeph. 514. ὧδ' ἔχει λόγος. Sept. 781. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα. Sept. 894. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. Pers. 166. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 710. ὧδ' ἔχει. Ag. 538. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 820. τὸ μὲν καλῶς ἔχον. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐχόντων. Ag. 1379. τάδ' ὧδ' ἔχει. Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον. Choeph. 402. τὰ λοιπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Choeph. 446. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. Choeph. 535. ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Choeph. 685. ἦν γὰρ εὐβούλως ἔχων. Choeph. 729. δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει. Choeph. 858. πῶς ἔχει; Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Choeph. 973. τάδ' εὐόρκως ἔχει. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν. Philoct. 228. εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις. Phryg. 244. ἀμφιδεξίως ἔχει. — cum participio. Fragm. 300. κἀποδηλώσας ἔχει τραχὺν πετραῖον ὄρνιν. — ἔχεσθαι *amplecti.* Sept. 95. ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι. — (ἔχω Prom. 51. 468. 588. 907. Ag. 12. 158. 534. 863. 1237. Choeph. 89. 474. Eum. 99. 549. Suppl. 372. 452. Iaculatr. 219. ἔχεις Prom. 472. 686. 822. Ag. 568. 805. 1016. 1121. 1125. 1612. Choeph. 767. Eum. 544. Philoct.

228. ἔχει Prom. 13. 81. 185. 264. 642. Sept. 207. 369. 414. 493. 511. 624. 781. Pers. 335. 589. 710. Ag. 322. 1144. 1216. 1379. 1646. Choeph. 63. 68. 162. 446. 514. 729. 746. 858. 879. 984. Eum. 8. 24. 423. 672. Suppl. 374. 516. 717. Phryg. 244. Fragm. 300. 307. ἔχουσι Prom. 253. 417. 489. Sept. 894. 928. Ag. 311. 358. Choeph. 316. 973. Suppl. 386. 685. Fragm. 293. ἔχοιμι Choeph. 511. Suppl. 954. ἔχοις Sept. 177. Choeph. 103. 257. Eum. 746. ἔχοι Suppl. 637. ἔχοιτε Eum. 672. ἐχέτω Suppl. 1003. ἔχων Pers. 187. 344. 443. 569. Sept. 455. 468. 519. 1056. Ag. 183. 965. Choeph. 553. 685. 942. 1012. Eum. 248. Suppl. 102. 164. 420. Edon. 51. Lycurg. 109. ἔχουσα Sept. 1021. Choeph. 751. Eum. 374. 699. 800 Suppl. 268. 329. Fragm. 323. ἔχον Ag. 820. Choeph. 236. 237. ἐχούσῃ Ag. 1556. ἔχοντα Sept. 13. 504. Pers. 750. Choeph. 275. Eum. 41. 43. 262. ἔχοντε Choeph. 252. ἔχοντες Ag. 1195. Eum. 82. 918. Suppl. 724. 744. Fragm. 311. ἔχουσαι Eum. 183. Suppl. 190. ἔχοντα Prom. 492. ἐχόντων Pers. 166. Ag. 1366. ἔχοντας Ag. 443. ἐχούσας Suppl. 975. ἔχοντα Choeph. 402. ἔχειν Sept. 336. Pers. 708. Ag. 171. 538. 651. 659. 936. 1387. Choeph. 535. Eum. 149. 155. 161. 219. 321. 766. 852. Suppl. 74. 205. εἶχες Choeph. 346. εἶχε Pers. 189. 458. 737. Choeph. 193. 197. Eum. 517. εἰχέτην Choeph. 749. εἶχον Ag. 1261. ἕξω Sept. 67. ἕξεις Choeph. 255. Prom. sol. 182, 5. ἕξει Prom. 169. 802. 861. 933. Sept. 630. Choeph. 852. ἕξομεν Sept. 98. ἕξουσι Sept. 800. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. ἕξειν Ag. 1028. Eum. 774. σχήσει Eum. 662. σχήσειν Pers. 732. ἔσχεν Prom. 232. ἔσχομεν Pers. 771. σχῶσι Orith. 267. ἐχοίμεθα Ag. 1644. ἔχεσθαι Sept. 95.)

Ἐχενηΐς naves retinens. Ag. 145. χρονίας ἐχενήδας ἀπλοίας.

Ἐχθαίρειν odisse. Prom. 977. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Sept. 484. ἀνδρὸς ἐχθαίροντ' ὕβριν. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου. — Choeph. 239. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται. Suppl. 735. εἴ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.

Ἔχθειν odisse. Fragm. 296. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί. Ag. 442. ἐχθρὰ δ' ἔχθοντας ἔκρυψεν ex coni. probabili. — ἔχθεσθαι exosum esse. Ag. 406. εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί.

Ἔχθος odium. Sept. 920. πέπανται δ' ἔχθος. Pers. 276. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Suppl. 327. ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.

Ἔχθρα inimicitia. Prom. 388. μή γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ. Prom. 490. πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι. Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν.

Ἐχθρόξενος hospitibus inimicus, inhospitalis. Prom. 729. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος ἐχθρόξενος ναύταισι. Sept. 588. ξυμπολίταις ἀνδράσιν — ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι.

Sept. 603. *ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.*

Ἐχθρός inimicus. Prom. 67. *τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις.* Prom. 120. *τὸν Διὸς ἐχθρόν.* Prom. 158. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.* Prom. 866. *τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.* Prom. 975. *χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι.* Prom. 980. *τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.* Prom. 1044. *πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.* Sept. 237. *τρέπων εἰς ἐχθροὺς βέλος.* Sept. 265. *ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον.* Sept. 287. *ἐχθροῖς ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν.* Sept. 449. *στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον.* Sept. 491. *ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται.* Sept. 505. *ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς.* Sept. 657. *ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* Sept. 851. *Ἀΐδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.* Sept. 1000. *εἴργων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει.* Pers. 320. *πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών.* Pers. 443. *ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο.* Pers. 991. *λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.* Ag. 442. *ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.* Ag. 1245. *φίλων ὕπ', ἐχθρῶν οὐ διχοῤῥόπως.* Ag. 1298. *ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς.* Ag. 1347. *ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων.* Ag. 1452. *δίκαν μοι κόρακος ἐχθροῦ.* Ag. 1620. *ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.* Choeph. 121. *τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.* Choeph. 171. *ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.* Choeph. 196. *ἀπ' ἐχθροῦ κράτος.* Choeph. 307. *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω.* Choeph. 453. *ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.* Choeph. 606. *ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον.* Choeph. 779. *πρὸ δὲ δὴ ἐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.* Choeph. 889. *ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.* Choeph. 940. *ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.* Choeph. 987. *φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν.* Eum. 66. *ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.* Eum. 700. *ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.* Eum. 897. *καὶ μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.* Suppl. 222. *ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος.* Suppl. 986. *μήδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν.* Prom. sol. 187. *ἐχθροῦ πατρός μοι φίλτατον τέκνον.* — Pers. 430. *τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;* Suppl. 506. *δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοσιν.* Prom. 37. *τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;* Sept. 540. *θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκώ.* Ag. 636. *ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν, πῦρ καὶ θάλασσα.*

Ἔχιδνα echidna. Choeph. 247. *ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης.* Choeph. 988. *μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ.* Suppl. 873. *ἔχιδνα δ' ὥς.*

Ἐχυρός firmus. Pers. 89. *ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.*

Ἕψειν coquere. Fragm. 320. *ἕψου, μηδὲ λυπηθῇς πυρί.*

Ἑῷος matutinus. Prom. 25. *πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν.*

Ἕως usque dum. Pers. 420. *ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.*

Pers. 456. *ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.* Dan. 35. *κἄπειτα δ' αἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος, ἕως ἐγείρω.* — Prom. 812, *ἕως ἂν ἐξίκῃ καταβασμόν.* — *quamdiu.* Choeph. 1022. *ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί.* Pers. 696. *ἕως ἔλευσσας αὐγὰς ἡλίου.* — Ag. 1410. *ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς Αἴγισθος.*

Ἕως Aurora. Ag. 256. *εὐάγγελος — ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.*

Z.

Ζάλη turbo. Prom, 371. *θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης.* Ag. 642. *χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.* Ag. 651. *ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν.*

Ζαπληθής abundans, densus. Pers. 308. *πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.*

Ζάπυρος igneus. Prom. 1086. *ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι.*

Ζεῖν fervere. Sept. 690. *νῦν δ' ἔτι ζεῖ.*

Ζεύγλη iugum. Prom. 461. *κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα.*

Ζευγνύναι iungere. Prom. 460. *κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα.* Pers. 187. *ἅρμασιν δ' ὕπο ζεύγνυσιν αὐτώ.* Pers. 708. *μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν.* Ag. 1624. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις.* — Ag. 816. *ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος.* Choeph. 784. *ἴσθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι.*

Ζεῦγος par. Ag. 44. *ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν.* Fragm. 374. *τέθριππον ζεῦγος.*

Ζευκτήριον iugum. Ag. 515. *τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.*

Ζευκτήριος iungens. Pers. 722. *γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν.* Fragm. 350. *πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.*

Ζεύς Iupiter. Prom. 150. 187. 194. 202. 255. 313. 401. 515. 526. 652. 758. 850. 909. 954. 982. 992. 1076. Sept. 8. 467. 494. 500. 502. 612. Pers. 726. 748. 813. Ag. 56. 62. 155. 495. 944. 995. 1006. Choeph. 389. 764. Eum. 17. 92. 343. 588. 592. 610. 812. 878. 931. 997. Suppl. 1. 26. 160. 203. 228. 296. 308. 398. 569. 589. 619. 622. 671. 1038. 1048. Aetn. 6. Sacerd. 74. Prom. sol. 182, 6. Semel. 205. Fragm. 304. 340. — *Διός* Prom. 10. 12. 34. 50. 62. 67. 120. 122. 162. 304. 357. 376. 508. 550. 592. 670. 761. 833. 836. 852. 897. 908. 930. 943. 1004. 1023. Sept. 410. 503. 514. 596. 644. 1066. Ag. 160. 358. 512. 663. 687. 728. 988. 1364. 1464. 1544. Choeph. 634. 937. Eum. 19. 144. 205. 220. 393. 634. 683. 764. 952. Suppl. 18. 80. 81. 86. 137. 189. 298. 309. 355. 440. 583. 611. 632. 761. 1018. 1033. Glauc. 23. Epig. 46, 1. 3. Niob. 145. Fragm. 401. — *Ζηνός* Prom. 358. 372. 655. 805. 932. 940. Ag. 276. Eum. 591. Suppl. 45. 209. 342. 380. 473. 580. 640. Niob. 145. Fragm. 327. — *Ζηνί* Prom. 218. 241. 517. 971. Sept. 425. Choeph. 243. Eum. 790. — *Δία* Prom. 339. 759. Ag. 353. Eum. 28. — *Ζῆνα* Prom. 541. Sept. 496. Ag. 167. Suppl. 149. 153. 167. 292. 656. — *Ζεῦ*

Sept. 69. 111. 237. 238. 804. Pers. 524. 879. Ag. 346. 947. Choeph. 18. 244. 376. 403. 773. 777. 780. 842. Suppl. 206. 521. 796. 869. 878. Fragm. 272.

Ζέφυρος *zephyrus.* Ag. 677. ἔπλευσε ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ.

Ζηλοῦν *felicem praedicare.* Prom. 330. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς. Pers. 698. νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.

Ζηλωτὸς *felix praedicatus.* Pers. 696. ζηλωτὸς ὢν βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες.

Ζημία *damnum, poena.* Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 382. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Choeph. 273. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον. Choeph. 1028. παρίντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.

Ζῆν *vivere.* Prom. 684. ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Sept. 619. κτανὼν θανεῖν πέλας, ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην — τίσασθαι. Sept. 1025. θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. Ag. 616. αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Ag. 663. καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Choeph. 355. βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὄφρ' ἔζης. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 892. καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Choeph. 1039. ζῶν καὶ τεθνηκώς. Eum. 254. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Eum. 256. καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω. Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσεις. Eum. 573. καὶ γὰρ σὺ μὲν ζῇς. Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; Suppl. 109. ζῶσα γόοις με τιμῶ. Myrmid. 120. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει; — sensu translato. Ag. 793. ἄτης θύελλαι ζῶσι.

Ζητεῖν *quaerere.* Prom. 262. ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.

Ζόφος *tenebrae.* Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.

Ζυγηφόρος *iugum ferens.* Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.

Ζυγὸν *iugum, currus.* Prom. 460. κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Pers. 192. ζυγὸν θραύει μέσον. Ag. 1041. εἴκουσ' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν. — *iugum trutinae.* Suppl. 802. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου. — *iugum servitutis.* Sept. 75. Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν. Sept. 453. πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλειον ζυγόν. Sept. 775. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν. Pers. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. Pers. 586. ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς. Ag. 927. ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1011. ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ. Ag. 1199. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.

Ζυγός *transtrum.* Ag. 1601. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός.

Ζυγοῦν *domare.* Ciro. 99. ζυγώσω.

Ζωή *vita.* Sept. 921. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται. Prom. sol. 181. πικροὶ γὰρ κοὐ διὰ ζωῆς ἀτμοί. Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.

Ζῶμα *vestis.* Iaculatr. 220. πεζοφόροις ζώμασιν.

Ζώνη *zona.* Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ᾽ ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 578. πῶς γάρ σ᾽ ἔθρεψεν ἐντός, ὦ μιαιφόνε, ζώνης; Suppl. 452. ἔχω στρόφους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

Ζωπυρεῖν *incendere.* Sept. 270. γείτονες δὲ μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Ag. 1004. ζωπυρουμένας φρενός.

Ζώφυτος *vitam alens.* Suppl. 837. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει.

Η.

Ἤ *aut.* Prom. 116. θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεωρὸς ἢ τί δὴ θέλων; Prom. 328. ἢ οὐκ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς —; Prom. 583. πυρί φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Prom. 663. δρῶντ᾽ ἢ λέγοντα. Prom. 767. θέορτον ἢ βρότειον; Prom. 821. λοιπὸν ἢ παρειμένον. Sept. 91. τίς ἄρ᾽ ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; Sept. 96. ἀκούετ᾽ ἢ οὐκ ἀκούετε; Sept. 184. ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας ἢ κωφῇ λέγω; Sept. 224. θνήσκοντας ἢ τετρωμένους. Sept. 587. ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει, ἢ — πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 619. κτανὼν θανεῖν πέλας, ἢ ζῶντ᾽ ἀτιμαστῆρα — τίσασθαι. Sept. 809. πότερον χαίρω — ἢ τοὺς μογεροὺς — κλαύσω πολεμάρχους; Pers. 144. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν; Pers. 244. ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Pers. 344. πότερον Ἕλληνες — ἢ παῖς ἐμός; Pers. 346. ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν᾽ ἰχθύων βόλον. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης; Pers. 931. ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ ἢ Αἴλαιος εὐπάτωρ; Ag. 16. ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι. Ag. 465. εἰ δ᾽ ἐτητύμως τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος; Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος; Ag. 551. χειμῶνα — ἢ θάλπος. Ag. 613. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου, ἢ χεῖμα — ἥρπασε; Ag. 616. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις — ἐκλήζετο; Ag. 747. τότ᾽ ἢ τότε. Ag. 1167. ἥμαρτον ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς; ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων; Ag. 1381. ἐδανὸν ἢ ποτόν. Choeph. 14. πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον, ἢ — ἐπεικάσας τύχω; Choeph. 91. ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος —; Choeph. 94. ἢ σῖγ᾽ ἀτίμως — στείχω; Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Choeph. 314. τί σοὶ φάμενος ἢ τί ῥέξας; Choeph. 566. κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός, ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Choeph. 992. ἄγρευμα θηρὸς ἢ νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης

κατασκήνωμα. Choeph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; Choeph. 1070. τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτὴρ, ἢ μόρον εἴπω; Choeph. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Eum. 489. πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθής. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. Eum. 849. μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην. Suppl. 74. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες, ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες. Suppl. 114. 125. λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. Suppl. 245. πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω ἢ τηρὸν Ἑρμοῦ ῥάβδον ἢ πόλεως ἀγόν; Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Suppl. 775. αἰθέρος θρόνος — ἢ λισσὰς αἰγίλιψ. — bis positum *aut* — *aut*. Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Sept. 46. ὡρκωμότησαν, ἢ — λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίᾳ, ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ. Sept. 459. ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί, ἢ — λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. Ag. 55. ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν, ἢ τοκέας φίλους. Suppl. 434. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἵρεσθαι. Suppl. 708. ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι. Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο. Ag. 823. ἤ τοι κτάντες ἢ τεμόντες. Choeph. 490. ἤ τοι Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις, ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν. — negligentius collocatum. Choeph. 195. εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον, — ἢ ξυγγενὴς ὢν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί. Choeph. 848. νῦν γὰρ μέλλουσι — ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός, ἢ — ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει. — altero per aposiopesin omisso. Ag. 484. ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων — —. — ἢ — τε Eum. 498. ἢ πόλις βροτός θ' ὁμοίως. — *utrum* — *an*. Prom. 782. ἑλοῦ γὰρ ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Choeph. 745. οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις, ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει. Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. — *quam*. Prom. 292. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Prom. 336. ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 753. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Prom. 870. ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Prom. 940. ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Prom. 971. κρεῖσσον — ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Pers. 676. λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Pers. 989. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. Ag. 366. μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 598. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς. Ag. 1364. χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός. Eum. 408. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. Prom. 438. τίς ἄλλος ἢ 'γώ; Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 205. οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας παρεῖχε.

Ἦ affirmativum. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω. Prom. 167. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἕξει. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς — ἔσται ταπεινός. Sept. 513. ὄμνυσι — ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων. Prom. 519. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις. Prom. 754. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις. Prom. 889. ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν. Sept. 534. ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές. Sept. 584. ἦ γὰρ ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ — ὄλωλεν. Sept. 652. ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη. Sept. 820. ἦ δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός. Sept. 962. 977. ἦ μεγασθενής τις εἶ. Pers. 256. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη. Pers. 639. ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος. Pers. 829. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι ἤλγησα. Pers. 838. ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν. Pers. 1031. ἦ τρισκάλμοισιν ἦ βάρισιν ὀλόμενοι. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 1225. ἦ κάρτ' ἄγαν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Choeph. 916. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος. Eum. 204. ἦ κάρτ' ἄτιμα. Suppl. 447. ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Ag. 1034. ἦ μαίνεταί γε. Ag. 1460. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 764. ἀλλ' ἦ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις. Choeph. 218. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις. Suppl. 891. ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν. Eum. 34. ἦ δεινὰ λέξαι. Eum. 106. ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων. Fragm. 277. ἦ χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ. — interrogativum. Prom. 302. ἦ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι; Prom. 389. ἦ τῷ νέον θανοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας; Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Prom. 769. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων; Prom. 775. ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων; Prom. 976. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ; Sept. 165. ἦ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Pers. 625. ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς. Pers. 940. ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν — ἔλιπες; Ag. 260. ἦ τορῶς λέγω; Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Ag. 1086. ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου; Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ; Ag. 1335. ἦ καὶ βίον κτείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν; Ag. 1339. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευσόμεσθα; Ag. 1523. ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ; Choeph. 412. ἦ τάπερ πάθομεν ἄχεα; Choeph. 519. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ; Choeph. 756. ἦ πῶς; Choeph. 832. ἦ πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι; Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς; Eum.

412. *ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;* Eum. 687. *ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων;* Eum. 909. *ἦ τάδ' ἀνοίετε;* Aetn. 6. *ἦ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις;*

Ἡβᾶν iuvenem esse, vigere. Sept. 604. *γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.* Ag. 570. *ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν.* Choeph. 866. *καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ.* Suppl. 756. *ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί.* Ossileg. 166. *ἡβῶσα χείρ.* Fragm. 378. *φλὸξ ἡβήσασα.*

Ἥβη iuventus. Sept. 11. *τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας.* Pers. 534. *χλιδανῆς ἥβης τέρψιν.* Pers. 667. *ἥλικες θ' ἥβης ἐμῆς.* Fragm. 289. *γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.* — Pers. 504. *ὡς στένειν πόλιν Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.* Pers. 719. *οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.* Pers. 887. *γᾶ δ' αἰάζει ἐγγαίαν ἥβαν.* Ag. 109. *Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγάν.* Suppl. 649. *ἥβας δ' ἄνθος ἄδρεπτον ἔστω.*

Ἡγεῖσθαι praeire. Sept. 627. *ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.* Pers. 170. *ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.* Pers. 392. *τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας ἡγεῖτο κόσμῳ.* Eum. 964. *ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι παῖδες κραναοῦ, τοῖσδε μετοίκοις.* — *ducere.* Ag. 885. *ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἰᾶν ἡγῆται Δίκη.* Eum. 33. *μαντεύομαι γάρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός.* Suppl. 496. *ἡγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς.* — *imperium tenere.* Ag. 1336. *ὑπείξομεν δόμων κατασχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;* — *existimare.* Prom. 1037. *μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.* Choeph. 889. *ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.* Choeph. 892. *καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός.*

Ἡγεμών dux. Pers. 307. *ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.* Pers. 632. *Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες.* Pers. 751. *Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ.* Ag. 177. *ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν.* Suppl. 703. *αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα στείλασα λαῖφος παγκρότοις ἐρέσσεται.*

Ἡγητής dux. Suppl. 236. *νόσφιν ἡγητῶν.*

Ἠδέ et. Sept. 844. *Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη.* Pers. 16. 527. *Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων.* Pers. 21. 22. *Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης.* Pers. 26. *τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται.* Pers. 281. *εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.* Pers. 844. *ἠδὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.* Pers. 859. *Χίος ἠδὲ Πάρος.* Pers. 863. 4. *καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον ἠδὲ Σόλους.* Pers. 920. *Πελάγων ἠδ' Ἀγδαβάτας.* Pers. 933. *Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας.* Pers. 957. *Διαΐξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην.* Ag. 42. *Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων.* Choeph. 1021. *ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι.* Eum. 179. *χλοῦνις ἠδ' ἀκρωνία.* Eum. 392. *ἠδ' ἀποστατεῖ θέμις.*

Ἥδεσθαι laetari. Prom. 760. *ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.* Eum. 302. *εὐθύδικαι θ' ἡδόμεθ' εἶναι.*

Ἤδη iam. Prom. 405. *πρέπουσα δ'*

ἤδη στονόεν λίλαιε χώρα. Prom. 913. πατρὸς τ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται. Sept. 22. χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις. Sept. 59. ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ. Sept. 359. Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προιτίσι βρέμει. Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. Sept. 632. σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Sept. 864. ἤδη διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς; Pers. 9. στρατιᾶς ἤδη — ὀρσολοπεῖται θυμός. Pers. 66. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατός. Pers. 595. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα — φαίνεται. Pers. 657. νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν. Ag. 79. φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης. Ag. 326. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν ἤδη. Ag. 945. τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1027. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός. Ag. 1182. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη; Ag. 1183. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Choeph. 162. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ. Choeph. 371. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη. Choeph. 506. τὰ δ' ἄλλ' — ἔρδοις ἂν ἤδη. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 60. τἀντεῦθεν ἤδη — μελέσθω Λοξίᾳ. Eum. 229. ἀμβλὺν ἤδη. Eum. 471. πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσαι βροτούς. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 579. ἤδη σὺ μαρτύρησον. Eum. 644. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον. Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος. Eum. 651. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 268. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια. Suppl. 928. ἤδη πόλεμον αἱρήσῃ νέον.

Ἡδονή *gaudium*, *voluptas*. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. Prom. 492. χρειὰν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Prom. 634. μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Suppl. 986. μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς πράξωμεν.

Ἡδύς *suavis*. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Ag. 588. τί γὰρ γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν;

Ἠδωνίς *Thracia*. Pers. 487. Ἠδωνίδ' αἶαν.

Ἠδωνός *Thrax*. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς.

Ἠέ interiectio. Sept. 950. 963. Pers. 561. 569. 643. Suppl. 811.

Ἦθος *mos*. Prom. 184. ἀκίχητα γὰρ ἤθεα καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Pers. 640. φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. — *sedes*. Suppl. 62. πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων.

Ἠϊών *ripa*. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς.

Ἥκειν *venisse*. — ἥκω *veni*, *adsum*. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν

ἥκομεν πέδον. Prom. 284. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος πρός σε. Prom. 299. καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Sept. 843. ἀλλὰ γὰρ ἥκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος. Pers. 502. ἥκουσιν ἐκφυγόντες οὐ πολλοί τινες ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν. Pers. 678. ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ ἥκω. Ag. 249. ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 508. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 517. ἄναξ Ἀτρείδης — ἥκει. Ag. 633. εὐάγγελον ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 1036. λιποῦσα μὲν πόλιν ναιέτων ἥκει. Ag. 1541. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον. Choeph. 3. ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. Choeph. 648. πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους. Choeph. 814. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων. Choeph. 825. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος. Eum. 227. Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω. Suppl. 716. νῆες ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι. Aetn. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος. Prom. sol. 177. ἥκομεν τοὺς σοὺς ἄθλους — ἐποψόμενοι. — Ag. 1274. ἥκει τόδ' ἦμαρ. Ag. 591. ἀπάγγειλον πόσει ἥκειν ὅπως τάχιστα. Ag. 838. καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Suppl. 911. πῶς φῂς πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον; — Prom. 664. ἧκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους χρησμούς. Pers. 516. ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν. Choeph. 554. ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας. Eum. 466. κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα ἥξω. Suppl. 470. διὰ μάχης ἥξω τέλους. Suppl. 707. ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών. Prom. 1023. ἄψοῤῥον ἥξεις ἐς φάος. Prom. sol. 181. Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς. Prom. sol. 182. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Prom. 103. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει. Prom. 192. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Ag. 605. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν. Ag. 1213. τὸ μέλλον ἥξει. Ag. 1253. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Choeph. 1016. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Prom. 860. ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους. Sept. 427. πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. — cum accusativo sine praepositione. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμόν. Prom. 726. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα. Prom. 732. ἰσθμὸν — Κιμμερικὸν ἥξεις. Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα. Prom. 810. ἥξεις κελαινὸν φῦλον.

Ἠλέκτρα nom. propr. Choeph. 16. Ἠλέκτραν δοκῶ στείχειν. Choeph. 250. Ἠλέκτραν λέγω.

Ἠλέκτραι porta Thebarum. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις.

Ἠλίβατος praeceps. Suppl. 347. ἐν πέτραις ἠλιβάτοισιν.

Ἠλίθιος vanus, inutilis. Ag. 357.

μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βάλε ἠλίθιον σκήψαιν.

Ἠλιθιοῦν inanire. Prom. 1063. μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Ἡλικία aetas. Pers. 878. τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.

Ἧλιξ aequalis. Pers. 667. ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς. Choeph. 600. παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.

Ἡλιόκτυπος a sole ictus. Suppl. 146. μελανθὲς ἡλιόκτυπον γένος.

Ἥλιος sol. Prom. 22. σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί. Prom. 25. πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. Prom. 91. τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ. Prom. 709. Ag. 1153. ἥλιον πρὸς ἀντολάς. Prom. 798. ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν. Prom. 810. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Sept. 428. μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου. Pers. 356. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Pers. 696. ἕως ἔλειπας αὐγὰς ἡλίου. Ag. 279. ὥς τις ἥλιος. Ag. 494. χαῖρε δ' ἡλίου φάος. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 1296. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Eum. 886. φαιδρὸν ἁλίου σέλας. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 252. πρὸς δύνοντος ἡλίου. Suppl. 750. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου. Dan. 35. κἄπειτα δ' οἷον λαμπρὸν ἡλίου φάος. Xantr. 159. ὃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται. — *Sol.* Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Choeph. 980. ὡς ἴδῃ πατήρ, οὐχ οὑμός, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος. Prom. sol. 178. ὁ πανόπτης Ἥλιος.

Ἡλιοστιβής a sole perlustratus. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς.

Ἦμαρ dies. Sept. 21. ἐς τόδ' ἦμαρ. Ag. 543. ἤματος μέρος. Ag. 622. εὔφημον ἦμαρ. Ag. 654. λευκὸν κατ' ἦμαρ. Ag. 1274. ἥκει τόδ' ἦμαρ. Ag. 1574. κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν. Choeph. 603. μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ. Eum. 662. τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς. Pers. 421. εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην. Choeph. 259. βενθοῦσιν ἐν ἤμασιν. — de rerum secundarum luce. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.

Ἡμέρα dies. Pers. 378. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. Pers. 423. ἡμέρᾳ μιᾷ. Pers. 827. ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 1559. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου. Choeph. 805. καθ' ἡμέραν δ' οὐδὲν ἐμφανέστερος. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. οὐ γάρ τις Ἀκταίων ἄθηρος ἡμέρα κενὸν — ἔπεμψεν ἐς δόμους. Niob. 143. δώδεκ' ἡμερῶν ὁδόν. Prom. 753. τὰς ἁπάσας ἡμέρας. Ag. 1651. ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις.

Ἡμερεύειν diem transigere. Choeph.

699. ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου.

Ἡμερήσιος *diurnus*. Ag. 22. ἡμερήσιον φάος.

Ἡμερόλεγδον *singulos dies numerando*. Pers. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον τείνοντα χρόνον τρομέονται.

Ἥμερος *mansuetus*. Ag. 703. ἅμερον, εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον. Ag. 1615. κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

Ἡμεροσκόπος *interdiu speculans*. Sept. 66. πιστὸν ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἕξω.

Ἡμεροῦσθαι *mansuefieri*. Eum. 14. χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.

Ἡμερόφαντος *interdiu apparens*. Ag. 82. ὄναρ ἡμερόφαντον.

Ἡμέτερος *noster*. Sept. 609. δικαίας λιτὰς ἡμετέρας. Prom. 142. τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον. Eum. 353. ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν. Eum. 932. ἔρις ἡμετέρα. Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον. Suppl. 16. γένος ἡμέτερον. Suppl. 527. παλαίφατον ἁμέτερον γένος. Suppl. 946. ἡμέτερον πατέρα.

Ἡμίοπος *exiguus*. Ixion. 80. τὸν ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Ἥμισυς *dimidium*. Eum. 406. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα.

Ἡμορίς *vacua*. Niob. 152.

Ἤν *si*. Sept. 1018. ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Pers. 694. ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω. Fragm. 277. ἢ χαρίεν ἐστ' ἄνθρωπος, ἢν ἄνθρωπος ᾖ. Fragm. 306. ἢν δ' ἐκτρίφῃ τις.

Ἡνία *habena*. Prom. 1012. πρὸς ἡνίας μάχῃ. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα.

Ἡνίκα *quum*. Fragm. 300. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' αὐανθῇ στάχυς.

Ἡνιοστρόφος *in quo habenae reguntur*. Choeph. 1018. ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω l. d.

Ἧπαρ *iecur*. Prom. 1027. κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται. — *animus*. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Choeph. 270. ἄταις ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος. Eum. 130. ἄλγησον ἧπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν.

Ἠπειρογενής *in continente natus*. Pers. 42. ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος.

Ἤπειρος *terra continens*. Prom. 737. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον. Pers. 704. κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα. Pers. 723. πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε. Eum. 75. δι' ἠπείρου μακρᾶς.

Ἤπιος *lenis*. Prom. 480. κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων. Ag. 1614. ἠπίοις ὑλάγμασιν l. c.

Ἦρ *ver*. Prom. 453. οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος. Fragm. 300. ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν.

Ἥρα *Iuno*. Prom. 594. Ἥρᾳ στυγητός. Prom. 603. Ἥρας ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα. Prom. 706. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς Ἥρας. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις. Sept. 137. ὦ πότνι' Ἥρα. Eum. 205. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 293. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων. Suppl. 559. ὀδύναις τε κεντροδαλήτοις θείας Ἥρας

Suppl. 581. *Ἥρας νόσους ἐπιβούλους.* Suppl. 1018. *δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ.* Fragm. 327. *Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.*

Ἠριγένεια vere parens. Fragm. 363. *λέαινα ἠριγένεια.*

Ἥρως heros. Ag. 502. *ἥρως τε τοὺς πέμψαντας.* Epig. 46. *τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω.*

Ἧσθαι sedere. Prom. 366. *κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος.* Sept. 495. *Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται.* Ag. 836. *ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν.* Choeph. 908. *τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω.* Choeph. 969. *ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.* Eum. 47. *ἐν θρόνοισιν ἥμενος.* Eum. 418. *βρέτας τόδε ἧσαι φυλάσσων.* Eum. 773. *λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις.* Eum. 952. *ἴκταρ ἥμενοι Διός.* Suppl. 94. *ἥμενον ἄνω φρόνημα.* Suppl. 592. *οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω.* Fragm. 295. *ἐν στέγῃ τις ἥμενος.* — cum accusativo. Ag. 176. *βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.*

Ἡσιόνη nom. propr. Prom. 558. *ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἄγαγες Ἡσιόναν.*

Ἡσσᾶσθαι inferiorem esse. Sept. 498. *πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων.*

Ἧσσον minus. Ag. 1364. *χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.* Choeph. 179. *οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε.* Choeph. 697. *οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος.*

Ἥσσων minor. Ossileg. 166. *οὐδὲν ἥσσονας ὕβριζ' ὑβρισμούς.* — *inferior.* Suppl. 200. *θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.* Suppl. 484. *τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.*

Ἡσυχάζειν quietem agere. Prom. 327. *σὺ δ' ἡσύχαζε.* Prom. 344. *ἀλλ' ἡσύχαζε.*

Ἥσυχος quietus. Choeph. 445. *ἡσύχῳ φρενῶν βάσει.* Suppl. 196. *ὄμματος παρ' ἡσύχου.* — Eum. 214. *τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.*

Ἡσύχως quiete. Suppl. 705. *ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν.*

Ἦτορ animus. Pers. 953. *βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.*

Ἥφαιστος Vulcanus. Prom. 3. *Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς.* Prom. 367. *κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος.* Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ.* Ag. 272. *Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.* Eum. 13. *κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου.*

Ἠχέτης sonum edens. Prom. 574. *ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας.*

Ἠχή sonus. Sept. 898. *δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος.* Pers. 380. *ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν.*

Ἠχώ echo. Prom. 115. *τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;* Prom. 133. *κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν.* Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.* Pers. 383. *ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας ἠχώ.* Edon. 51. *τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβής.*

Θ.

Θακεῖν *sedere*. Prom. 313. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς. Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας.

Θᾶκος *sedes*. Prom. 280. κραιπνόσυτον θᾶκον προλιποῦσα. Ag. 505. φίλαι στέγαι σεμνοί τε θᾶκοι.

Θαλαμηπόλος *ancilla*. Sept. 341. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων.

Θάλαμος *habitaculum*. Eum. 958. προτέραν δέ με χρὴ στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν. Pers. 616. σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς.

Θάλασσα *mare*. Pers. 77. πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης. Pers. 109. εὐρυπόροιο θαλάσσης πολιαινομένης. Prom. 411. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις. Ag. 637. ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τοπρίν, πῦρ καὶ θάλασσα. Ag. 932. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα. Eum. 231. χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. Suppl. 256. αντέμνει δ' ὅρος ὑγρᾶς θαλάσσης. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. — sensu translato, de fluctibus malorum. Sept. 740. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. de fluctibus advenientis exercitus. Pers. 90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσης.

Θαλάσσιος *marinus*. Prom. 364. στενωποῦ πλησίον θαλασσίου. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τρίαιναν. Pers. 550. πεζοί τε καὶ θαλάσσιοι.

Θαλασσόπλαγκτος *per mare vagans*. Prom. 465. θαλασσόπλαγκτα — ναυτίλων ὀχήματα. Pers. 299. θαλασσόπλαγκτον νῆσον Αἴαντος.

Θαλασσόπληκτος *maris fluctibus percussus*. var. lect. Pers. 299.

Θαλερός *mollis*. Sept. 689. δαίμων — ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι.

Θάλλειν *florere*. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπός. Suppl. 837. ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει. Suppl. 99. πυθμὴν δι' ἀμὸν γάμον τεθαλώς l. d.

Θαλλός *ramus*. Choeph. 1031. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει.

Θάλπειν *incendere*. Prom. 592. ἢ Διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι. Prom. 881. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσι. — Prom. 653. Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται.

Θάλπος *calor, aestus*. Ag. 551. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις — ἢ θάλπος. Ag. 943. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών. Suppl. 728. ἐν μεσημβρίας θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους. — Sept. 413. κεραυνίους βολὰς μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσεικάσω. Sept. 428. κεραυνὸν οὐδὲν ἐξεικασμένον μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.

Θαμβεῖν *stupere*. Suppl. 565. τέρας δὲ θάμβουν.

Θάμνος *fruticetum*. Ag. 1289. οὔτοι δυσοίζω, θάμνον ὡς ὄρνις, φόβῳ.

Θανάσιμος *ad mortem pertinens, cum morte coniunctus*. Ag. 991. θανάσιμον — ἀνδρὸς μέλαν αἷμα. Ag

1249. θανασίμους τύχας. Ag. 1419. θανάσιμον γόον.

Θανατηφόρος mortifer. Choeph. 363. θανατηφόρον αἶσαν.

Θάνατος Mors. Niob. 147. μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ. Philoct. 227. ὦ Θάνατε Παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. — mors. Sept. 583. ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται. Sept. 683. ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος. Sept. 888. θανάτου τέλος. Sept. 1000. θάνατον εἷλεν ἐν πόλει. Pers. 881. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. Ag. 1472. 1498. ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων. Ag. 1502. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Ag. 1511. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ τείσας ἅπερ ἔρξεν. Choeph. 972. ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί. Choeph. 1002. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. Suppl. 117. ὁπόθι θάνατος ἀπῇ. Ixion. 77. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος. Fragm. 296. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί. Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος. — Sept. 860. μελέους θανάτους εὕροντο. Sept. 875. ἀντιφόνων θανάτων Ἀρεί. Ag. 1313. ἄλλων ποινὰς θανάτων. Ag. 1554. θανάτοις αὐθένταισι. Choeph. 52. δεσποτῶν θανάτοισι.

Θανατοῦν interficere. Prom. 1055. πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

Θανατοφόρος mortifer. Ag. 1149. πάθη γοερὰ θανατοφόρα.

Θάπτειν humare. Sept. 999. Ἐτεοκλέα — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς. Sept. 1019. ἐγώ σφε θάψω κἀμὲ κινδύνῳ βαλῶ θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν. Sept. 1043. ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. Choeph. 434. ὧδε θάπτει. Choeph. 674. εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων, εἴτ' οὖν — θάπτειν. — Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέθαμμαι. Pers. 961. ἔταφεν, ἐτάφη l. d. — Sept. 1012. τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν.

Θαρσαλέος audax. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι.

Θαρσεῖν bono animo esse. Prom. 918. πρὸς ταῦτα νῦν θαρσῶν καθήσθω. Suppl. 774. θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. Ag. 1656. κόμπασον θαρσῶν. Choeph. 655. εἶπε θαρσήσας ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα. Choeph. 814. σὺ δὲ θαρσῶν. Suppl. 595. θαρσεῖτε παῖδες. Suppl. 713. 721. θάρσει. Suppl. 748. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα. Suppl. 888. θαρσεῖτε. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει. Fragm. 307. θάρσει, πόνου γὰρ ἄκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

Θάρσος audacia, animi fortitudo. Sept. 1032. θάρσος παρέσται μηχανὴ δραστήριος. Ag. 955. θάρσος εὐπιθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. Choeph. 89. τοῦδ' οὐ πάρεστι θάρσος. — id quod animum addit. Sept. 166. ἢ τοῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια, στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ; Sept. 248. 252. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον, — θάρσος φίλοις.

Θαρσύνειν animum augere. Pers.

212. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις, οὔτε θαρσύνειν.

Θάρυβις nom. propr. Pers. 51. 315. 932.

Θάτερον *alterum.* Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. Prom. 869. γνωμῶν δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται. Ag. 335. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον.

Θαῦμα *admiratio.* Eum. 385. ταρβῶ μὲν οὐδὲν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. — *miraculum.* Suppl. 508. οὔτοι τι δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.

Θαυμάζειν *admirari.* Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν θεοί; Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος. Ag. 1172. θαυμάζω δέ σου, πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν. — med. Prom. 474. τὰ λοιπά μου κλύουσα θαυμάσῃ πλέον. — pass. *admirationi esse.* Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται.

Θαυμαστός *admirabilis.* Pers. 208. πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. Eum. 46. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Suppl. 237. τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.

Θέα *spectaculum.* Prom. 241. ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι Ζηνὶ δυσκλεὴς θέα.

Θεά *dea.* Sept. 86. ἰὼ θεοὶ θεαί τε. Sept. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν; Pers. 339. θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος θεᾶς. Eum. 115. ὦ κατὰ χθονὸς θεαί. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 233. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν, θεά. Eum. 249. περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις. Eum. 641. καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά. Eum. 698. παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς. Eum. 789. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα. Eum. 919. θεαί, τῶν Μοῖραι ματροκασιγνῆται. Suppl. 676. Μοῦσαι θεαί τ' ἀοιδοί.

Θέαμα *spectaculum.* Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν; Prom. 304. δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον.

Θεήλατος *a deo actus.* Ag. 1270. θεηλάτου βοὸς δίκην.

Θείνειν *ferire.* Prom. 56. ῥαιστῆρι θεῖνε. Prom. 76. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας. Pers. 410. Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως κύκλῳ πέριξ ἔθεινον. Pers. 927. στυφέλου θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς. — pass. *interfici.* Sept. 938. ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο. Pers. 295. Ἀρτεμβάρης — παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν. Choeph. 382. ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς θεινομένου.

Θεῖος *divinus.* Prom. 685. μάστιγι θείᾳ. Pers. 75. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει. Ag. 465. ἤ τοι θεῖόν ἐστι μή ψύθος. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1527. ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ. Choeph. 854. θεῖος Ὀρέστης. Choeph. 952. κρατεῖταί πως τὸ θεῖον. Suppl. 559. θείας Ἥρας. Suppl. 572. θείαις ἐπιπνοίαις. Psychost. 264, 5. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Θέλγειν *permulcere, mulcendo allicere.* Prom. 173. καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξει. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον. Eum. 860. θέλξειν μ' ἔοικας. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ θελ-

ξας πολύπλαγκτον — Ἰώ; Suppl. 1041. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. — Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται.

Θέλειν *velle*. Prom. 118. τί δὴ θέλων; Prom. 201. οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον. Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Prom. 321. ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις. Prom. 343. εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Prom. 346. θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 654. συναίρεσθαι Κύπριν θέλει. Prom. 670. καὶ μὴ θέλοι. Prom. 785. τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θελήσεν. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Prom. 942. ὅπως θέλει. Prom. 1030. πρὶν ἂν — θελήσῃ εἰς ἀναύγητον μολεῖν ᾅδην. Sept. 336. ξύννομον θέλων ἔχειν. Sept. 409. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν καὶ μὴ θέλοντός φησιν. Sept. 444. θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι. Sept. 449. ἐκπέρσαι θέλων. Sept. 487. θέλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν. Sept. 544. θεῶν θελόντων ἂν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ. Sept. 696. Διὸς θέλοντος. Sept. 1018. ἣν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Sept. 1024. θέλουσ' ἄκοντι κοινωνεῖ κακῶν. Pers. 174. πέρσαι θέλων. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Pers. 200. θέλουσα θῦσαι πέλανον. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Ag. 234. προσεννέπειν θέλουσα. Ag. 247. ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος. Ag. 310. λόγους δ' ἀκοῦσαι κἀποθαυμάσαι διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν. Ag. 684. μηχαναῖς Διὸς οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις. Choeph. 173. τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. Choeph. 220. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις. Choeph. 492. εἴπερ κρατηθεὶς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω. Choeph. 895. νῦν δὲ γηρᾶναι θέλω. Eum. 5. θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. Eum. 407. οὐ δοῦναι θέλει. Eum. 408. κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 847. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 208. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε. Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες. Suppl. 768. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν. Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — Θέλων *lubens, paratus, propitius*. Ag. 650. τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Choeph. 515. θέλοντι, δ' εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 752. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων. Choeph. 782. παλίμποινα θέλων ἀμείψει. Choeph. 801. ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας — θέ-

λων. Suppl. 136. θέλουσα δ' αὖ θέλουσαν ἁγνά μ' ἐπιδέτω Διὸς κόρα. — (θέλω Prom. 308. 820. Pers. 226. 514. Ag. 1295. Choeph. 173. 838. 891. 895. Suppl. 448. θέλεις Prom. 321. 843. Ag. 1376. Choeph. 220. 492. Eum. 408. 414. 847. Phryg. 244. θέλει Prom. 654. 942. Ag. 247. Eum. 250. 407. θέλῃ Sept. 1018. Pers. 170. Fragm. 294. θέλοιμι Prom. 346. Ag. 310. Suppl. 205. 768. θέλοι Prom. 670. Suppl. 384. θέλων Prom. 118. 502. Sept. 336. 449. 487. Pers. 174. Ag. 650. Choeph. 19. 515. 754. 782. 801. Suppl. 136. θέλουσα Sept. 1024. Pers. 200. Ag. 234. θέλοντος Sept. 409. 410. 696. Ag. 664. Suppl. 208. θελούσης Eum. 5. θέλοντες Prom. 201. Suppl. 709. θελόντων Sept. 544. θελούσαις Sept. 444. θελήσῃ Prom. 1030. θέλησον Prom. 785.)

Θελεμός *ferax*. Suppl. 1007. ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.

Θέλεος *volens*. Suppl. 842. βάσῃ τάχα θέλεος ἀθέλεος.

Θελκτήριον *incantamentum*. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον. — *remedium, lenimentum*. Choeph. 659. πόνων θελκτήρια.

Θελκτήριος *ad permulcendum, alliciendum aptus*. Eum. 81. θελκτηρίους μύθους ἔχοντες. Suppl. 442. γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος. Suppl. 982. ὄμματος θελκτήριον τόξευμα.

Θέλκτωρ *incantatrix*. Suppl. 1023. οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

Θεμερῶπις *severam speciem prae se ferens*. Prom. 134. τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ.

Θέμις *Themis*. Prom. 18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ. Prom. 209. Θέμις καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prom. 876. μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις. Eum. 2. Θέμιν, ἣ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Suppl. 356. ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.

Θέμις *fas, lex*. Ag. 1405. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν. Eum. 392. ἀποστατεῖ θέμις. Suppl. 37. λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει. Fragm. 270. κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ παρόντι τὴν θέμιν. — *poena*. Suppl. 431. μένει Ἄρει 'κτίνειν ὁμοίαν θέμιν. — *fas*. Ag. 98. ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 210. παρθενίου θ' αἵματος — ἐπιθυμεῖν θέμις. Choeph. 632. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον. Eum. 449. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας. Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;

Θεμίσκυρα *Themiscyra*. Prom. 726. αἳ Θεμίσκυράν ποτε κατοικιοῦσιν.

Θεμιστός *legitimus*. Sept. 676. αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

Θεμιστῶς *legitime*. Choeph. 635. Διὸς σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς.

Θένειν *percutere*. Sept. 384. θένει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην.

Θεοβλαβεῖν *in deos peccare*. Pers. 817. λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.

Θεόθεν *divinitus, deorum missu vel auxilio*. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν περθομέναν. Pers. 102. θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν. Ag. 105. ἔτι γὰρ θεό-

θεν κατακτανεῖν Πυθοῖ μολεῖν. Ag. 130. μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας. Choeph. 38. κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος.

Θέοινος cognomen Bacchi. Fragm. 360. *πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.*

Θεοκλυτεῖν deos invocare. Pers. 492. *ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπηύξατο στρατός.*

Θεόκλυτος deis audiendus. Sept. 129. *λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.*

Θεόκραντος a deis effectus. Ag. 1467. *τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;*

Θεομανής divino furore percitus. Sept. 635. *ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.*

Θεομήστωρ divina consilia dans. Pers. 646. *θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις, θεομήστωρ δ' ἔσκεν.*

Θεομυσής piaculo in deos commisso pollutus. Eum. 40. *ἄνδρα θεομυσῆ.*

Θεοπρόπος legatus ad oraculum consulendum missus. Prom. 662. *ὁ δ' ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν.*

Θεόπτυστος deis exosus. Sept. 586. *ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει.*

Θέορτος a deis profectus. Prom. 767. *(γάμον) θέορτον ἢ βρότειον;*

Θεός deus. Prom. 29. *θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον.* Prom. 92. *οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.* Prom. 155. *μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος.* Prom. 739. *θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι.* Pers. 697. *βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες.* Ag. 649. *θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος.* Ag. 1176. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος.* Eum. 148. *τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός.* — Choeph. 58. *τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον.* Sept. 511. *αἰχμὴν ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς.* — Pers. 153. *θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.* Pers. 732. *Βόσπορον ῥόον θεοῦ.* Eum. 272. *πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου.* Suppl. 215. *σημεῖον θεοῦ.* — Prom. 14. *συγγενῆ θεόν.* Prom. 37. *τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν;* Prom. 119. *ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν.* Pers. 635. *Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν.* Ag. 899. *λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.* Ag. 1048. *τὸν θεὸν καλεῖ.* Eum. 260. *ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν.* Suppl. 211. *Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.* Suppl. 409. *τὸν πανώλεθρον θεόν.* — sine articulo positum, quamquam de certo quodam deo dictum. Eum. 25. *ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός.* Eum. 33. *ὡς ἂν ἡγῆται θεός.* Pers. 494. *πρὶν κατασκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας.* Choeph. 298. *θεοῦ τ' ἐφετμαί.* — Deus, numen quod res humanas moderatur. Prom. 661. *φθόνον δὲ κομμάτων ἕξει θεός.* Sept. 21. *εὖ ῥέπει θεός.* Sept. 35. *εὖ τελεῖ θεός.* Sept. 142. *ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;* Sept. 531. *ἃ μὴ κραίνοι θεός.* Sept. 671. *τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός.* Sept. 698. *νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός.* Pers. 446. *θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης.* Pers. 487. *θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε.* Pers. 506. *ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκη-*

ψω θεός. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν. Ag. 926. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός. Choeph. 336. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Eum. 503. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν. Eum. 631. οἴει μὴ βλάψῃ θεός. Fragm. 278. ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς. Fragm. ap. Sext. in Gal. opusc. mythol. p. 720. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. Sept. 409. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος — καὶ μὴ θέλοντος. Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ. Sept. 607. θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς. Pers. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Ag. 264. μὴ δολώσαντος θεοῦ. Ag. 589. σώσαντος θεοῦ. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη. Ag. 902. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Suppl. 1059. θεοῦ πάρα. — cum articulo. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται. — pluralis, nominativus. Sept. 400. τὸν ἁμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 548. εἴθε γὰρ θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾷ. Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίας δέχωνται. Sept. 755. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν θεοί; Pers. 339. θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος. Ag. 449. τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. Ag. 787. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες. Ag. 1119. περιβάλοντο οἱ πτεροφόρον δέμας θεοί. Choeph. 73. ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν. — genitivus. Prom. 29. θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων φόβον. Prom. 82. θεῶν γέρα συλῶν. Prom. 92. οἷα πρὸς θεῶν πάσχω. Prom. 160. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν; Prom. 203. ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Prom. 425. μόνον — εἰσιδόμην θεῶν Ἄτλαντα. Prom. 905. μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως — προσδέρκοιτό με. Prom. 915. οὐδεὶς θεῶν. Prom. 956. ὡς θεῶν ὑπηρέτου. Prom. 1029. Sept. 1007. Eum. 70. θεῶν τις. Sept. 4. αἰτία θεῶν. Sept. 14. θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι. Sept. 23. καλῶς τὰ πλεῖω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Pers. 365. τὸ μέλλον ἐκ θεῶν. Ag. 997. 1252. 1257. Choeph. 1000. Eum. 370. Suppl. 154. 168. Fragm. 301. ἐκ θεῶν. Sept. 91. τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν; Sept. 167. βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 199. 532. Eum. 389. Suppl. 391. πρὸς θεῶν. Sept. 201. θεῶν ἄδε πανήγυρις. Sept. 215. διὰ θεῶν. Sept. 257. ἑστίας θεῶν. Sept. 544. θεῶν θελόντων. Sept. 588. θεῶν ἀμνήμοσι. Sept. 635. θεῶν μέγα στύγος. Sept. 701. Pers. 286. θεῶν διδόντων. Sept. 1009. ἄγος — θεῶν πατρῴων. Sept. 1042. ὑστάτῃ θεῶν. Pers. 146. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος. Pers. 160. οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. Pers. 354. τὸν θεῶν φθόνον. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Pers. 596. τἀνταῦθα φαίνεται θεῶν. Pers. 735.

θεῶν δὲ πάντων. Pers. 795. θεῶν βρέτη. Ag. 88. πάντων δὲ θεῶν. Ag. 330. θεῶν θ' ἱδρύματα. Ag. 385. οὔτις θεῶν. Ag. 513. θεῶν ἱδρύματα. Ag. 539. πλὴν θεῶν. Ag. 582. ἐν θεῶν ἕδραις. Ag. 623. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. Ag. 920. θεῶν — φθόνος. Ag. 1262. ἐν θεῶν κρίσει. Ag. 1629. χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων. Choeph. 120. θεῶν πάρα. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος. Choeph. 771. σὺν θεῶν δόσει. Choeph. 773. πάτερ Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων. Choeph. 1024. θεῶν στύγος. Eum. 1. πρῶτον — θεῶν. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα. Eum. 73. μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν ὀλυμπίων. Eum. 109. ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν. Eum. 188. οὔτις — θεῶν. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλειαν. Eum. 364. λάχη θεῶν διχοστατοῦντα. Eum. 614. στύγη θεῶν. Eum. 791. μόνη θεῶν. Eum. 808. 839. θεῶν — δόλοι. Eum. 879. φρούριον θεῶν. Eum. 925. τιμιώταται θεῶν. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν ὀλυμπίων. Suppl. 186. 328. 350. τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Suppl. 358. θεῶν λήματα. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν. Suppl. 496. θεῶν ἕδρας. Suppl. 498. ἐφέστιον θεῶν. Suppl. 585. τίν' ἂν θεῶν — κεκλοίμαν; Suppl. 706. 754. μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 736. θεῶν σέβη. Suppl. 739. θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντας. Suppl. 905. τοὺς θεῶν συλήτορας. Suppl. 992. πρὸς θεῶν ὀλυμπίων. Suppl. 1047. τὰ θεῶν. Niob. 145. οἱ θεῶν ἀγχίσποροι. Niob. 147. μόνος θεῶν. — dativus. Prom. 9. δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 37. τὸν θεοῖς ἔχθιστον. Prom. 49. θεοῖσι κοιρανεῖν. Prom. 120. τὸν πᾶσι θεοῖς δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα. Prom. 354. πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς. Prom. 403. θεοῖς τοῖς πάρος. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις. Prom. 942. δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς. Sept. 194. θεοῖσι πίσυνος. Sept. 208. ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα. Sept. 213. σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν. Sept. 258. ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν. Sept. 261. ἐπεύχου — θεοῖς. Sept. 432. σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. Sept. 506. δαροβίοισι θεοῖσι. Sept. 562. θεοῖσι προσφιλεῖς. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Sept. 703. οὐ θεοῖς ὁμοίαν. Sept. 1038. ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς; Pers. 225. πάντα θήσομεν θεοῖσι. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Pers. 614. νερτέροις θεοῖς. Ag. 308. θεοῖς — προσεύξομαι. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 525. οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. Ag. 564. θεοῖς — τοῖς καθ' Ἑλλάδα. Ag. 635. οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 796. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. Ag. 803. θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε. Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι. Ag. 887. 935. Choeph. 146. ξὺν θεοῖς. Ag. 907. ηὔξω θεοῖς. Choeph. 628. τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν. Eum. 182. ἀπόπτυστοι θεοῖς. Eum. 224. ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς. Suppl. 116. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα. Suppl. 239. πρὸς θεοὺς ἀγωνίους. Suppl. 446. πᾶσιν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά. Suppl. 735. σοί τε καὶ θεοῖσιν.

Suppl. 790. μέλη λιτανὰ θεοῖσι. Suppl. 899. θεοῖσιν εἰκών. Suppl. 959. ὡς θεοῖς ὀλυμπίοις. Suppl. 994. θεοῖς βεβούλευται. Fragm. 375. μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. — accusativus. Prom. 527. θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα. Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς. Sept. 199. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. Sept. 205. θεοὺς καλοῦσα. Sept. 248. συμμάχους εἶναι θεούς. Sept. 423. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων. Sept. 493. ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς. Sept. 564. θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Sept. 621. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ. Pers. 212. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη. Pers. 489. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Pers. 727. τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς. Ag. 1. θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 344. θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι. Ag. 361. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 818. πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς. Ag. 896. θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Ag 1564. θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Eum. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. Suppl. 515. θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτοῦ. Suppl. 642. θεοὺς ἀρέσονται. Suppl. 685. θεοὺς δ' — ἀεὶ τίοιεν. Suppl. 851. καλεῖ θεούς. Suppl. 897. μάκαρας θεούς. — vocativus. Sept. 69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί. Sept. 86. Choeph. 455. Eum. 748. 775. ἰὼ θεοί. Sept. 104. θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός. Sept. 160. ἰὼ παναλκεῖς θεοί. Sept. 235. θεοὶ πολῖται. Sept. 264. διογενεῖς θεοί. Sept. 295. ὦ πολιοῦχοι θεοί. Sept. 608. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτάς. Choeph. 791. κλύετε σύμφρονες θεοί. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι. Suppl. 77. θεοὶ γενέται κλύετε. Suppl. 625. θεοὶ διογενεῖς κλύοιτε. — cum articulo. Pers. 675. οἱ κατὰ χθονὸς θεοί. Eum. 156. οἱ νεώτεροι θεοί. Prom. 222. 738. ὁ τῶν θεῶν τύραννος. Choeph. 889. ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον. Suppl. 488. τῶν πολισσούχων θεῶν βωμούς. Sept. 253. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς. Choeph. 210. τοῖς θεοῖς τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα. Eum. 692. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς. Prom. 962. τοὺς νέους θεούς. Prom. 977. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Ag. 329. τοὺς πολισσούχους θεούς. Ag. 499. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ. Choeph. 199. εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεσθα. Suppl. 899. τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ. — ἡ θεός dea. Sept. 703. τὰν ὠλεσίοικον θεόν. Eum. 287. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός. Eum. 636. οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός. Eum. 843. θεὸς παλαιά. Suppl. 295. Ἀργεία θεός. Suppl. 1020. αἰολόμητις θεός.

Θεόσσυτος a deo missus. Prom. 646. θεόσσυτον χειμῶνα. Cf. Θεόσυτος.

Θεοστύγητος deis exosus. Choeph. 626. θεοστυγήτῳ δ' ἄχει βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος.

Θεόσυτος a deo missus. Prom. 116. θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη. Prom. 599. θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας. Cf. Θεόσσυτος.

Θεοτίμητος a deis honoratus. Ag. 1310. θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

Θεότρεπτος *a deis conversus.* Pers. 871. *θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν.*

Θεοφιλὴς *diis carus.* Psychost. 264, 3. *θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας.* Eum. 831. *χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.*

Θεοφόρητος *divino numine instinctus.* Ag. 1111. *φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος.*

Θεοφόρος *deum ferens.* Sisyph. 206. *καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.* — *divinum furorem in se gestans.* Ag. 1121. *πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δύας.*

Θεραποντὶς *ancillaris.* Suppl. 957. *θεραποντίδα φερνήν.*

Θερίζειν *metere.* Suppl. 629. *τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις.*

Θερμαίνειν *calefacere.* Pers. 497. *ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί.* — *gaudio incendere.* Choeph. 998. *τῷδε τὰν δολώματι πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα.*

Θερμοεργὸς *temerarius.* Eum. 530. *γελᾷ δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμοεργῷ.*

Θερμόνους *afflatu divino inflammatus.* Ag. 1145. *ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.*

Θερμὸς *fervidus.* Prom. 371. *θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης.* Ag. 1251. *θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.* Choeph. 270. *δυσχειμέρους ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος.* Choeph. 659. *θερμὰ λουτρά.* Prom. sol. 178, 7. *θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.* — *audax, improbus.* Sept. 585. *ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς.*

Θερμώδων *fluvius.* Prom. 727. *αἳ Θεμίσκυράν ποτε κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδοντα.*

Θέρος *aestas.* Prom. 454. *τέκμαρ — καρπίμου θέρους βέβαιον.* Ag. 5. *τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς.* — *messis.* Pers. 808. *ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.* Ag. 1640. *ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος.*

Θέσμιον *lex.* Eum. 468. *καταστροφαὶ νέων θεσμίων.* Suppl. 689. *τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται.*

Θέσμιος *legitimus.* Ag. 1045. *θέσμιον γὰρ τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;*

Θεσμὸς *institutum, lex.* Ag. 295. *ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός.* Eum. 369. *θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα.* Eum. 462. *θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.* Eum. 541. *μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς.* Eum. 585. *λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν θεσμόν.* Eum. 651. *κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν.* — *cantus.* Suppl. 1016. *Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.*

Θεσπέσιος *divina eloquens.* Ag. 1125. *πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;*

Θεσπίζειν *vaticinari.* Ag. 1183. *ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.* Ag. 1186. *ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.*

Θέσπισμα *vaticinium.* Sacerd. 74. *Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.*

Θεσπιῳδεῖν *vaticinari.* Ag. 1133. *ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα.*

Θεσπιῳδὸς *vaticinans.* Ag. 1105. *πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδοί.*

Θεσπρωτὸς *Thesprotus.* Prom. 833. *ἵνα μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός.*

Θεσσαλὸς *Thessalus.* Pers. 481. **Θεσσαλῶν πόλισμα.**

Θεστιὰς *Thestias.* Choeph. 597. **ἃ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς.**

Θεσφατηλόγος *vaticinans.* Ag. 1416. **θεσφατηλόγος πιστὴ ξύνευνος.**

Θέσφατον *oraculum.* Sept. 600. **εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.** Sept. 826. **θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.** Pers. 726. **Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων.** Pers. 787. **εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν,** Ag. 1084. **ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.** Ag. 1101. **θεσφάτων γνώμων ἄκρος.** Ag. 1103. **ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται;** Eum. 564. **τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι.**

Θέσφατος *vaticinio praedictus.* Ag. 1294. **οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου.**

Θεωρεῖν *spectare.* Prom. 302. **ἢ θεωρήσων τύχας ἐμὰς ἀφῖξαι;**

Θεωρία *spectaculum.* Prom. 804. **ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.**

Θεωρὶς *navis.* Sept. 840. **τὰν ἄστονον, μελάγκροκον, ναύστολον θεωρίδα.**

Θεωρὸς *spectator.* Prom. 118. **πόνων ἐμῶν θεωρός.** Choeph. 244. **θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ.** Fragm. 408. **τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.**

Θῆβαι *Thebae.* Pers. 38. **τάς τ' ὠγυγίους Θήβας ἐφέπων.**

Θηγάνειν *acuere.* Ag. 1517. **Δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.**

Θηγάνη *cos.* Ag. 1518. **πρὸς ἄλλαις θηγάναισι.** Eum. 821. **σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας.**

Θήγειν *acuere.* Ag. 1235. **θήγουσα φωτὶ φάσγανον.** — Prom. 311. **τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους.** Sept. 697. **τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.**

Θήκη *sepulcrum.* Pers. 397. **θεῶν τε πατρῴων ἕδη θήκας τε προγόνων.** Ag. 442. **θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν.** Suppl. 25. **ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες.**

Θηκτὸς *acutus.* Sept. 925. **θηκτὸς σίδαρος.**

Θηλυγενὴς *muliebris.* Suppl. 28. **τὸν θηλυγενῆ στόλον.**

Θηλυκρατὴς *feminis imperans.* Choeph. 592. **θηλυκρατὴς ἔρως.**

Θηλυκτόνος *muliebri manu interficiens.* Prom. 862. **θηλυκτόνῳ Ἄρει δαμέντων.**

Θηλύνους *muliebri, molli animo praeditus.* Prom. 1005. **θηλύνους γενήσομαι.**

Θῆλυς *muliebris.* Ag. 472. **ὁ θῆλυς ὅρος.** Ag. 1204. **θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἐστιν.** Ag. 1656. **ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.** Choeph. 303. **θήλεια γὰρ φρήν.** Choeph. 495. **οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον.** Choeph. 808. **θῆλυν οὐριοστάταν — νόμον.**

Θηλύσπορος *muliebris.* Prom. 857. **γέννα πεντηκοντάπαις — θηλύσπορος.**

Θὴν *scilicet.* Prom. 930. **σὺ θὴν ἃ χρῄζεις πάντ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.**

Θὴρ *fera.* Sept. 540. **θηρὸς ἐχθίστου δάκους εἰκώ.** Ag. 1033. **τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.** Choeph. 992. **ἄγρευμα θηρός.** Eum. 70. **οὐδ' ἄνθρωπος οὐδὲ θήρ.** Eum. 126. **ὄναρ διώκεις θῆρα.** Eum. 141. **ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν, οἴχεται δ' ὁ θήρ.** Suppl. 977. **θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μήν.**

Ag. 141. ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι.

Θήρα venationis praeda. Choeph. 249. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

Θηρᾶν venando attingere, capere. Pers. 229. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Ag. 1167. ἥμαρτον ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς; — Prom. 1074. πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι. — θηρᾶσθαι *venari.* Prom. 109. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.

Θηράσιμος quem venari licet. Prom. 880. θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους.

Θηρεύειν venari, sectari. Prom. 860. θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους γάμους. — *capere.* Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης, πάτερ.

Θηρίον fera. Choeph. 230. εἰς δὲ θηρίων γραφήν.

Θησαυρός thesaurus. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς χθονός. — *receptaculum.* Pers. 981. θησαυρὸν βελέων.

Θησεύς Theseus. Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις. Eum. 656. Θησέως κατὰ φθόνον.

Θησηΐς Thesea. Eum. 980. πάσης χθονὸς Θησηΐδος.

Θιγγάνειν tangere, contingere. Sept. 44. θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου. Sept. 240. παλινστομεῖς αὖ θιγγάνουσ' ἀγαλμάτων; Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. — Prom. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον. Ag. 649. οἴακος θιγών. Ag. 1011. ζυγῶν θιγεῖν βίᾳ. Choeph. 936. ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος Διὸς κόρα. Choeph. 989. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον.

Θίς acervus. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν. — *littus.* Fragm. 334. θινὸς ἐμβολὰς ἁλός.

Θνήσκειν mori. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις. Choeph. 324. ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων. Choeph. 839. αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών. Sept. 730. θνήσκοντα γέννας ἄτερ. Ag. 778. θράσος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι νομίζων. Sept. 224. ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε. *Sept. 1002. οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. Ag. 732. μηδ' ἄπαιδα θνήσκειν. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν. Choeph. 497. οὔτω γὰρ οὐ τέθνηκας. Choeph. 880. τέθνηκας φίλτατ', Αἰγίσθου βία. Sept. 1002. μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν. Pers. 288. τίς οὐ τέθνηκε; Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ. Sept. 787. ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. Pers. 436. τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ. Ag. 843. εἰ δ' ἦν τεθνηκώς. Choeph. 1039. ζῶν καὶ τεθνηκώς. Ag. 616. ζῶντος ἢ τεθνηκότος. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Myrmid. 120. ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον. Choeph. 671. τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ. Sept. 666. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι. Ag. 554. τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν. Niob. 149. τέκνοις ἔπεψε τοῖς τεθνηκόσιν. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Ag. 525. τεθνάναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. Fragm. 413. καλῶς τεθνάναι

καλλίον' ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι. Sept. 941. *σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.* Sept. 943. *δορὶ δ' ἔθανες.* Pers. 482. *ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον.* Ag. 1294. *ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ.* Sept. 717. *ἐκπεδῶν — αὐτοδάϊκτοι θάνωσι.* Ag. 331. *αὖθις αὖ θάνοιεν ἄν.* Sept. 469. *θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.* Sept. 1008. *ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται.* Pers. 290. *τάξιν ἐρήμον θανών.* Pers. 306. *θανὼν — γενειάδα ἔτεγγε.* Pers. 317. *κεῖνται θανὼν ἀθλίως.* Pers. 660. *ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.* Ag. 493. *οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν — θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.* Ag. 1312. *τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων ποινὰς θανάτων — ἐπικρανεῖ.* Ag. 1571. *τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον.* Choeph. 472. *τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών.* Eum. 324. *θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.* Suppl. 225. *οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας.* Suppl. 965. *δοριπετεῖ μόρῳ θανών.* Choeph. 893. *ταὐτῷ θανοῦσα ξυγκάθευδε.* Ag. 817. *εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.* Choeph. 149. *παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.* Choeph. 246. *πατρὸς θανόντος ἐν πλεκταῖσι.* Choeph. 321. *φρόνημα τοῦ θανόντος.* Eum. 618. *ἅπαξ θανόντος οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.* Ag. 1299. *δούλης θανούσης.* Suppl. 772. *πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.* Sept. 385. *εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι.* Sept. 1025. *θέλουσ' ἄκοντι κοινωνεῖ κακῶν ψυχή, θανόντι ζῶσα.* Choeph. 499. *παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι θανόντι.* Choeph. 510. *θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο.* Ag. 1290. *θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε.* Pers. 698. *νῦν τί σε ζηλῶ θανόντα.* Ag. 1334. *τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.* Choeph. 882. *θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.* Suppl. 411. *ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.* Sept. 48. *γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.* Ag. 1192. *παῖδες θανόντες ὥσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων.* Choeph. 551. *ὡς ἂν ληφθῶσιν ἐν ταὐτῷ βρόχῳ θανόντες.* Suppl. 151. *ἀρτάναις θανοῦσαι.* Sisyph. 211. *θανόντων οἷσιν οὐκ ἔνεστ' ἴγμα.* Pers. 828. *τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.* Ag. 1312. *τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ.* Choeph. 350. *φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι.* Eum. 808. *μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.* Sept. 820. *νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας.* Choeph. 266. *οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας.* Phryg. 244. *τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν.* Prom. 752. *κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν.* Prom. 755. *ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.* Prom. 935. *ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον.* Sept. 618. *καὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας.* Pers. 424. *ἴσθι μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.* Ag. 536. *καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.* Ag. 1637. *οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.* Ag. 1638. *δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε.* Choeph. 542. *δεῖ τοί νιν — θανεῖν βιαίως.* Eum. 595. *οὐ γάρ τι ταὐτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν.* Suppl. 783. *τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φι-*

λακωνικῶν κακῶν. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Ag. 1293. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. — sensu translato. Choeph. 833. λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην.

Θνητός *mortalis.* Prom. 8. πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. Prom. 38. τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 84. τί σοι οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 107. θνητοῖς γὰρ γέρα πορών. Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Prom. 267. θνητοῖς δ' ἀρήγων αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 412. σοῖς πήμασι συγκάμνουσι| θνητοί. Prom. 462. θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων. Prom. 496. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητούς. Prom. 543. σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 551. οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί. Prom. 616. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς. Prom. 734. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας. Prom. 739. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι. Prom. 802. ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. Sept. 424. θνητὸς ὢν ἐς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ — ἔπη. Pers. 94. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 100. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι. Pers. 694. πολλὰ — κακὰ γίνεται θνητοῖς. Pers. 735. θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετο — κρατήσειν. Pers. 806. οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν. Eum. 321. θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν. Suppl. 804. τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Θοάζειν *sedere.* Suppl. 590. ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔ τινος θοάζων l. d.

Θοινατήρ *epulo.* Ag. 1483. Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος.

Θοίνη *epulae.* Psychost. 264. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Prom. 528. θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα βουφόνοις. Eum. 698. θοινῶν παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς coni.

Θολερός *perturbatus.* Prom. 887. θολεροὶ λόγοι.

Θοός *celer.* Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις. Ag. 463. πόλιν διήκει θοὰ βάξις.

Θούριος *ferox.* Sept. 42. θούριοι λοχαγέται. Pers. 73. Ἀσίας θούριος ἄρχων. Pers. 704. 740. θούριος Ξέρξης. Ag. 112. θούριος ὄρνις. Eum. 597. θουρίοις τόξοις.

Θοῦρος *ferox.* Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον. Pers. 134. τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα. Prom. sol. 182, 2. καὶ θοῦρός περ ὤν.

Θοῶς *celeriter.* Prom. 1062. τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Pers. 390. θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.

Θράσος *animi ferocia, audacia.* Prom. 42. θράσους πλέως. Prom. 863. νυκτιφρουρήτῳ θράσει. Sept. 171. οὐχ ὁμιλητὸν θράσος. Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει. Pers. 730. ἤνυσεν νέῳ θράσει. Pers. 817. θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει. Ag. 163. παμμάχῳ θράσει βρύων. Ag. 747. θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄ-

ται. Ag. 777. θράσος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων. Ag. 966. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 1412. οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. Suppl. 493. μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Suppl. 500. ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; Suppl. 933. θράσος λαβοῦσαι.

Θράσσειν *perturbare*. Prom. 651. σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.

Θρασύνειν *animum addere*, *audacem reddere*. Ag. 265. βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. — θρασύνεσθαι *audacem*, *confidentem fieri*. Ag. 1161. ὡς θρασύνεσθαι πλέον. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι.

Θρασὺς *ferox*, *audax*. Prom. 178. σὺ μὲν θρασύς. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς τόξοισι κλεινός. Eum. 286. θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνήρ. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.

Θρασυσπλάγχνως *forti animo*. Prom. 732. ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

Θρασυστομεῖν *audacter loqui*. Prom. 200. θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.

Θρασύστομος *audacter loquens*. Sept. 694. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος.

Θραύειν *frangere*. Pers. 192. ζυγὸν θραύει μέσον. Pers. 408. ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον. — Eum. 527. θραυομένας κεραίας.

Θραῦμα *res animum frangens*. Ag. 1139. θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Θραῦσμα *fragmentum*. Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον.

Θρέεσθαι *vocem edere*. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη. Ag. 1137. μινυρὰ θρεομένας. Choeph. 964. τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω.

Θρέμμα *animal*. Sept. 164. ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά.

Θρεπτήριος *nutritus*. Choeph. 7. πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον. — *nutriens*. Choeph. 538. μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.

Θρῄκη *Thracia*. Pers. 509. Θρῄκην περάσαντες. Pers. 558. Θρῄκης ἅμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους.

Θρῄκιος *Thracius*. Pers. 951. πάρεικοι Θρηκίων ἐπαύλων. Ag. 640. Θρῄκιαι πνοαί. Ag. 1392. ἐπῳδὸν Θρηκίων ἀημάτων.

Θρηνεῖν *deflere*, *lamentari*. Prom. 618. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Pers. 672. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτε. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 349, 7. θρηνεῖ δὲ γόον τὸν ἀηδόνειον.

Θρηνητὴρ *plorator*. Pers. 900. ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος.

Θρηνητὴς *plorator*. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Θρῆνος *lamentatio*, *cantilena lugubris*. Prom. 388. μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ. Sept. 845. θρῆνον ἀδελφοῖν — οἶμαι ἀφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στη-

θέων ἦσιν. Sept. 1056. *μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς.* Ag. 964. *ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐρινύος.* Ag. 1295. *ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν — θρῆνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς.* Choeph. 332. *δίκαιοι τοί σ' ἐπιτύμβιος θρῆνος ἀναστενάζει.* Choeph. 338. *ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων.*

Θριγκοῦν *cumulare, fastigium imponere.* Ag. 1256. *ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις.*

Θρίζειν *demetere.* Ag. 522. *πατρῷον ἔθρισεν δόμον.*

Θρίξ *capillus.* Sept. 517. *καρφὰς ἀντέλλουσα θρίξ.* Sept. 546. *τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.* Pers. 1013. *καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.* Ag. 548. *τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.* Choeph. 171. *ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί.* Choeph. 224. *κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.* Choeph. 224. *κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.* Choeph. 228. *σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.* Choeph. 610. *Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα.*

Θροεῖν *crepare, vocem edere.* Prom. 611. *θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ.* Ag. 104. *κύριός εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτος.* Ag. 1108. *τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος.* Ag. 1112. *ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον.* Choeph. 816. *θροεούσᾳ πρὸς σε, τέκνον, πατρὸς αὐδάν.* — Eum. 486. *τοῦτ' ἔπος θροούμενος.*

Θρόμβος *grumus.* Choeph. 526. *ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.* Choeph. 539. *θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα.* Eum. 175. *ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.*

Θρόνος *sedes, solium.* Prom. 228. *ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθέζετο.* Sept. 391. *τὸν Διαχύνης θρόνον τιμῶντα.* Ag. 251. *ἐρημωθέντες ἄρσενας θρόνου.* Ag. 956. *θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον.* Ag. 1024. *λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.* Eum. 158. *φονολιβῆ θρόνον.* Suppl. 773. *πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος;* — Prom. 769. *ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίστασαι θρόνων;* Prom. 912. *ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ.* Prom. 914. *ἐκπιτνῶν — ἀρχαίων θρόνων.* Pers. 761. *αἰσχύνη πάτρᾳ θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι.* Choeph. 561. *κἄνπερ ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός.* Choeph. 969. *ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.* Eum. 18. *ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.* Eum. 29. *ἔπειτα μάντις ἐν θρόνοις καθιζάνω.* Eum. 47. *ἐν θρόνοισιν ἥμενος.* Eum. 229. *πὰρ Διὸς θρόνοις.* Eum. 497. *ὦ Δίκα, ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.* Eum. 586. *μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις.* Suppl. 205. *θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν.* Suppl. 369. *μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος πᾶν ἐπικραίνεις.*

Θρώσκειν *exsultare.* Choeph. 833. *δειματούμενοι λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι.* — *coire.* Eum. 630. *τίκτει δ' ὁ θρώσκων.* Amym. 13.

Θυγάτηρ *filia.* Ag. 84. *Τυνδάρεω θύγατερ.* Ag. 217. *ἔτλη δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός.* Ag. 1537. *Ἰφιγένεια — θυγάτηρ.*

Θύειν *sacra facere, immolare.* Pers. 200. *ἀποτρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πέλανον.* Ag. 580. *ὅμως δ' ἔθυον.* Ag. 1208. *θύου-*

σαν Ἅιδου μητέρα l. c. Ag. 1391. ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Eum. 109. νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον. Eum. 659. Ἄρει δ' ἔθυον. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν. Suppl. 959. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν, θύειν τε λείβειν τε. Niob. 147. οὔτ' ἂν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Fragm. 321. θύσας δὲ χοῖρον. — Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. — Choeph. 240. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου. Eum. 316. 325. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.

Θύελλα procella. Ag. 793. ἄτης θύελλαι ζῶσι.

Θυέστης Thyestes. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Ag. 1570. τλήμων Θυέστης. Choeph. 1065. μόχθοι τάλανές [τε Θυέστου].

Θυηπολεῖν vaticinari. Ag. 258. εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς.

Θυηπόλος sacrificans. Pers. 198. σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσέστην.

Θυηφάγος thura consumens. Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.

Θυιάς Thyias, Baccha. Sept. 480. βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν, θυιὰς ὥς. Sept. 818. ἔτευξα τύμβῳ μέλος ὡς θυιάς.

Θῦμα sacrificium. Ag. 1089. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.

Θυμαλγής dolens. Ag. 1002. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει θυμαλγὴς (καρδία).

Θυμέλη ara. Suppl. 654. γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι.

Θυμηδής animo placens, gratus. Suppl. 940. τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα, πάρεστι, λωτίσασθε.

Θυμοβόρος animum mordens. Ag. 111. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην.

Θυμόμαντις animo praesagiens. Pers. 220. ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα.

Θυμοπληθής animum explens. Sept. 668. μήτι σε θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω.

Θυμός animus. Prom. 380. καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. Prom. 537. φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Sept. 52. σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν μωμητός. Pers. 11. κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν. Pers. 753. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη. Ag. 225. παντὶ θυμῷ. Eum. 708. ἅπαντι θυμῷ. Ag. 965. ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός. Ag. 1361. οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών. Choeph. 387. πάροιθεν δὲ πρῴρας δριμὺς ἄηται καρδίας θυμός. Choeph. 416. ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός. Eum. 807. 836. θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ Νύξ. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια. Suppl. 562. χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντο. Niob. 144. θυμὸς δὲ — ἔραζε πίπτει καί με προσφωνεῖ τάδε. Iaculatr. 219. ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Θυμοῦσθαι irasci. Ag. 1039. ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.

Eum. 703. ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε. Fragm. 375. ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

Θύμωμα ira. Eum. 822. ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασι.

Θύννος thunnus. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον. Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην. Fragm. 421. ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνέσχετο.

Θύος suffimentum. Ag. 1383. τόδ' ἐπέθου θύος. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους.

Θυοσκινεῖν sacra facere. Ag. 87. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;

Θύρα ianua. Choeph. 642. θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.

Θύραθεν foris, οἱ θύραθεν hostes. Sept. 68. εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσῃ. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε.

Θυραῖος qui foris est. Ag. 1590. καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν. Choeph. 113. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος. — extra ianuam stans. Ag. 1025. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. — alienus. Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.

Θυροκόπος ostia pulsans, mendicans. Ag. 1168. ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Θυρωρός ianitor. Choeph. 558. καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο.

Θυσία sacrificium. Sept. 683. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσ' ἐλπίς. Ag. 147. σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν. Ag. 207. παυσανέμου θυσίας. Ag. 1141. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός. Eum. 990. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπται.

Θυστάς sacrifica. Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς.

Θυτήρ immolator. Ag. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Ag. 231. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων. Choeph. 253. καὶ τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα πατρός.

Θῶκος sedes. Prom. 833. ἵνα μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός.

Θῶμιγξ chorda. Pers. 453. τοξικῆς δ' ἀπὸ θώμιγγος. Eum. 173. χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Θωμός acervus. Ag. 286. γραίας ἐρείκης θωμόν.

Θώπτειν adulari. Prom. 939. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Sisyph. 212. θώψεις.

Θωρακεῖον propugnaculum. Sept. 32. πληροῦτε θωρακεῖα.

Θῶσθαι epulari. Dictyulc. 38.

Θωΰσσειν vocem edere. Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Prom. 1043. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Ag. 867. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος.

I.

Ἰά vox. Pers. 899. κακομέλετον ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος πέμψω.

Ἰάλλειν mittere. Prom. 662. ἐπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλεν. Choeph. 44. μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις.

Ἰαλτὸς *missus.* Choeph. 22. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην.

Ἴαμα *remedium.* Fragm. 296. ὥσπερ μέγ' ἐστ' ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν l. d.

Ἴαμβις Theor. 66.

Ἰᾶνες *Iones.* Pers. 911. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης. Pers. 972. Ἰάνων ναυβατᾶν πόρσαντες v. l. Pers. 984. Ἰάνων λαός.

Ἰάονες *Iones.* Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Pers. 555 διὰ δ' Ἰαόνων χέρας. Pers. 972. Ἰαόνων ναυβατᾶν πόρσαντες vulg. lect.

Ἰαόνιος *ionicus.* Suppl. 66. ἰαονίοισι νόμοισι.

Ἰάπτειν *iacere.* Sept. 281. ἐπ' ἀμφοβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκρυόεσσαν. Sept. 507. πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν. Ag. 496. τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Ag. 1528. ἐπιτύμβιον αἶνον — ἰάπτων l. d. Suppl. 90. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς. Suppl. 542. ἰάπτει βάσιδος δι' αἴας l. c. — Sept. 526. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.

Ἰᾶσθαι *mederi.* Fragm. in Bekk. Anecd. p. 48, 21. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά.

Ἰάσιμος *sanabilis.* Prom. 473. σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

Ἰατρόμαντις *medicus divina arte praeditus.* Ag. 1606. αἵ τε νήστιδες δύαι διδάσκειν ἐξοχώταται φρενῶν ἰατρομάντεις. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος. Suppl. 260. ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος.

Ἰατρός *medicus.* Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Suppl. 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. Choeph. 688. ἧπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν. Philoct. 227. μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

Ἰαχεῖν *canere.* Sept. 850. ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν.

Ἰαχή *clamor.* Pers. 902. πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

Ἰδαῖος *Idaeus.* Ag. 302. φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός. Ag. 550. Ἰδαία χιών. Niob. 145. ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ. Niob. 146. Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Ἴδη *Ida* mons. Ag. 272. Ἴδη λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας. Ag. 274. Ἴδη μὲν (ἔπεμπε) πρὸς Ἑρμαῖον λέπας., Niob. 143. ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος Ἴδη τε.

Ἴδιος *proprius.* Prom. 402. Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων. Prom. 542. ἰδίᾳ γνώμῃ σέβῃ θνητοὺς ἄγαν.

Ἴδρις *gnarus.* Ag. 434. μάχης ἴδρις.

Ἱδρύειν *excitare.* Eum. 824. μήδ' — ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη. — *collocare.* Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός.

Ἵδρυμα *statua.* Pers. 797. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων. Ag. 330. θεῶν θ' ἱδρύματα. Ag. 513. βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα. — *aedes.* Eum. 1032. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον.

Ἰέναι *ire.* εἶμι *ibo.* Prom. 325. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράσομαι. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων. Sept. 654.

τούτοις πεποιθὼς εἶμι καὶ ξυστήσομαι αὐτός. Sept. 1057. κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος — εἶσι. Sept. 1060. ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν. Pers. 835. ἀλλ' εἶμι καὶ — πειράσομαι. Ag. 931. εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1286. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσα. Choeph. 770. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Sept. 158. 172. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. — εἶμι eo. Sept. 355. Οἰδίπου τόκος εἶσ' ἀρτίκολλον. Sept. 682. μελαναιγὶς δ' οὐκ εἶσι δόμον Ἐρινὺς et fortasse Suppl. 158. 172. — Pers. 649. ἀρχαῖος βαλὴν, ἴθι, ἵκου. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἴθι. Ag. 1040. ἴθ' ὦ τάλαινα. Sept. 672. ἴτω κατ' οὖρον. Sept. 946 s. ἴτω δάκρυα, ἴτω γόος. Suppl. 196. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων. Sept. 105. ἴτ' ἴτε πάντες. Pers. 395. ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε. Ag. 1240. ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα. Eum. 960. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτε. Eum. 993. δεῦρ' ἴτε. Suppl. 996. ἴτε μάν. Eum. 32. ἴτων πάλῳ λαχόντες. Ag. 1263. ἰοῦσα πράξω. Choeph. 168. ἤγγελλ' ἰοῦσα. Pers. 634. ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων. Ag. 1552. ἰόντ' ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν τρίβειν. Choeph. 72. ἰοῦσαν ἄτην l. d. Pers. 241. ἰόντων τοῖς τεκοῦσι.

Ἱέναι mittere. Prom. 154. εἰ γάρ μ' — εἰς ἀπέραντον Τάρταρον ἧκεν. Prom. 814. ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. Sept. 291. εὐτραφέστατον πωμάτων ὅσων ἵησιν Ποσειδῶν. Sept. 475. Τυφῶν ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν. Sept. 847. θρῆνον — οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν. Pers. 637. ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα. Pers. 908. ἴετ' αἰαντὴν πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν. Pers. 906. ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον. Choeph. 150. ἵετε δάκρυ καναχές. Choeph. 556. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα.

Ἱερεῖτις supplex. Ixion. 78.

Ἱερεύς sacerdos. Ag. 717. ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.

Ἱεροδόκος sacrificia accipiens. Suppl. 958. ἱεροδόκα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.

Ἱερόν sacrum. Sept. 160. μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὤν. Ag. 70. ἀπύρων ἱερῶν ὀργάς.

Ἱερός sacer. Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερόν. Pers. 36. τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος. Pers. 49. ἱεροῦ Τμώλου. Heliad. 59. ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. Fragm. 322. Ἀργοῖς ἱερὸν ξύλον. Fragm. 324. Βοῦρων δ' ἱεράν.

Ἵζειν sedere. Ag. 955. θάρσος εὐπειθὲς ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. Suppl. 668. νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι. — collocare. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. — ἵζεσθαι sedere. Eum. 80. ἵζου παλαιὸν ἀγκάθεν λαβὼν βρέτας. Suppl. 221. ἐν ἁγνῷ δ' ἑσμὸς ὡς πελειάδων ἵζεσθε.

Ἰή interiectio. Pers. 965. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ. Ag. 1464. ἰώ, ἰὴ διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα. Suppl. 106. ἰὴ ἰή, ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ. Myr-

mid. 119. ἀνδροδάϊκτον ἀκοίταν, ἰή, κόπον.

Ἰήϊος cognomen Apollinis. Ag. 144. Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα.

Ἰήλεμος *cantus lugubris*. Suppl. 106. ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ.

Ἰθαγενής *indigena*. Pers. 298. Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενής.

Ἰθύνειν *dirigere*. Pers. 403. ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ. Fragm. 379. Ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος. — *regere*. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.

Ἱκάνειν *venire*. Pers. 155. ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους. Ag. 1310. θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.

Ἴκαρος *Icarus*. Pers. 862. Λήμνου Ἰκάρου θ' ἕδος.

Ἱκέσιος *supplex*. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον. — *supplices tuens*. Suppl. 342. et fortasse 380. Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 611. Ζηνὸς ἱκεσίου κότον. Suppl. 355. ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.

Ἱκεταδόκος *supplices excipiens*. Suppl. 694. ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ.

Ἱκετηρία *ramus supplicis*. Suppl. 189. λευκοστεφεῖς ἱκετηρίας.

Ἱκέτης *supplex*. Choeph. 333. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται. Choeph. 562. τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος; Eum. 92. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην. Eum. 146. τὸν ἱκέταν σέβων. Eum. 223. τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις. Eum. 547. ἔστι γὰρ δόμων ἱκέτης ὅδ' ἀνήρ. Suppl. 21. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις. Suppl. 27. δέξασθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον. Suppl. 632. αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός. Suppl. 795. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν.

Ἱκέτις *mulier supplex*. Suppl. 345. ἴδε με τὰν ἱκέτιν. Suppl. 428. μήτι τλᾷς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν.

Ἱκνεῖσθαι *venire*. Prom. 117. ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. Prom. 726. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξῃ στυγάνορα v. l. Sept. 223. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν — ἱκόμαν. Sept. 268. πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους λόγους ἱκέσθαι. Sept. 545. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων. Sept. 965. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν. Pers. 349. εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας. Pers. 649. ἴθι, ἵκου. Ag. 940. φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. Choeph. 370. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται. Choeph. 375. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος. Suppl. 307. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο; Suppl. 328. τί φῂς ἱκνεῖσθαι; Suppl. 551. ἱκνεῖται — δῖον πάμβοτον ἄλσος. Prom. sol. 184, 1. ἔπειτα δ' ἵξῃ δῆμον ἐνδικώτατον. — *supplicem adire aliquem*. Pers. 212. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη. Suppl. 150. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις.

Ἱκταῖος *supplices tuens*. Suppl. 380. Ζηνὸς ἱκταίου κότος l. d.

Ἴκταρ *prope*. Ag. 115. ἴκταρ μελάθρων. Eum. 952. ἴκταρ ἥμενοι Διός. Edon. 53.

Ἱκτήρ *supplices tuens*. Suppl. 474. Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον ἱκτῆρος.

Ἵκτωρ *supplex*. Suppl. 640. Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.

Ἵλαος *propitius.* Eum. 992. *ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ δεῦρ' ἴτε.*

Ἱλάσθαι *propitium reddere.* Suppl. 110. 121. *ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν.*

Ἰλιάς *Iliaca.* Ag. 441. *θήκας Ἰλιάδος γᾶς.*

Ἴλιον *Ilium.* Ag. 29. *Ἰλίου πόλις.* Ag. 719. *ἐς Ἰλίου πόλιν.* Ag. 1260. *εἶδον Ἰλίου πόλιν.* Eum. 435. *Τρωίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας.* Ag. 394. *ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν.* Ag. 428. *ἐξ Ἰλίου.* Ag. 575. *ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.* Ag. 612. *ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου.* Ag. 683. *Ἰλίῳ δὲ κῆδος — μῆνις ἤλασε.* Ag. 788. *ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθοράς.* Ag. 834. *ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ.* Ag. 856. *τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ εἶθεν κίνδυνον.* Ag. 881. *Ἰλίου πορθήτορα.* Ag. 959. *εὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός.* Ag. 1200. *Ἰλίου τ' ἀναστάτης.* Ag. 1414. *χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.* Choeph. 341. *εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ — κατηναρίσθης.*

Ἰμαῖος nom. propr. Pers. 31. *ἐσθλὸς Ἰμαῖος.*

Ἱμείρειν *cupere.* Pers. 229. *ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν.* Ag. 914. *οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης.*

Ἱμέρα *Himera urbs.* Glauc. 27. *ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν τ' ἀφικόμην.*

Ἵμερος *cupiditas, desiderium.* Prom. 652. *Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται.* Prom. 867. *μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει.* Sept. 674. *ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.* Ag. 530. *τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένοι.* Ag. 1176. *μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος;* Choeph. 297. *πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπιτνοῦσιν ἵμεροι.* Suppl. 81. *Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.* Suppl. 983. *ἱμέρου νικώμενος.*

Ἵνα *ubi.* Prom. 21. *ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει.* Prom. 727. *ἵνα τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος.* Prom. 795. *ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι.* Prom. 832. *ἵνα μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός.* Sept. 736. *ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη.* Prom. sol. 178. *ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος — ἀναπαύει.* Prom. sol. 181. *ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα.* Prom. sol. 184. *ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν.* — *ut.* Prom. 61. *καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα μάθῃ.* Sept. 197. *ἤρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτὰς, πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.*

Ἰνάχειος *Inacheus.* Prom. 592. *τῆς οἰστροδινήτου κόρης τῆς Ἰναχείας.* Prom. 707. *Ἰνάχειον σπέρμα.*

Ἴναχος *Inachus.* Prom. 666. *βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ.* Choeph. 7. *πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον.* Suppl. 492. *οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος.*

Ἰνδός *Indus.* Suppl. 281. *Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας — εἶναι.*

Ἶνις *filius.* Eum. 313. *ὁ Λατοῦς ἶνις.* Suppl. 42. *ἶνιν τ' ἀνθονομούσας προγόνου.* Suppl. 248. *Παλαίχθονος ἶνις.*

Ἰξίων *Ixion.* Eum. 419. *ἐν τρόποις Ἰξίονος.* Eum. 688. *προστροπαῖς Ἰξίονος.*

Ἰόνιος *Ionius.* Prom. 842. *πόντιος μυχὸς — Ἰόνιος κεκλήσεται.* Pers. *κατὰ κλῆρον Ἰόνιον.*

Ἰός *sagitta.* Pers. 453. *ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν.* — *venenum.* Ag. 808. *δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαν*

προσήμενος. Eum. 456. ἰδε ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών. Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰόν.

Ἰότης causa. Prom. 557. ἰότητι γάμων.

Ἰού interiectio. Ag. 25. 1187. Choeph. 868. Eum. 138. 752. 779. (Suppl. 831.)

Ἴουλος lanugo. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων.

Ἰόφ interiectio. Suppl. 807.

Ἰπνοῦν torrere. Prom. 365. ἰπνούμενος ῥίζῃσιν Αἰτναίαις ὕπο.

Ἰποῦν premere, var. lect. Prom. 365.

Ἱππάκη caseus equinus. Prom. sol. 190. ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι.

Ἱππαλεκτρύων monstrum ex equo et gallo compositum. Myrmid. 124.

Ἵππειος equinus. Sept. 115. γενύων ἱππείων — χαλινοί.

Ἱππεύς eques. Pers. 14. οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεύς.

Ἱππηδόν equorum instar. Sept. 310. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι — ἱππηδὸν πλοκάμων. Suppl. 426. ἀγομέναν ἱππηδόν.

Ἱππηλάτης equester. Pers. 124. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς.

Ἱππιάναξ equitum dux. Pers. 958. Δαΐξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην ἱππιάνακτας.

Ἱππικός equinus. Sept. 61. ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων. Sept. 227. ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 457. ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον.

Ἵππιος equester. Sept. 121. ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ.

Ἱππιοχάρμης ex equo pugnans. Pers. 29. Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης.

Pers. 106. ἱππιοχάρμας τε κλόνους.

Ἱπποβάμων qui equo vehitur. Prom. 807. στρατὸν Ἀριμασπὸν ἱπποβάμονα. — equi instar incedens. Suppl. 281. ἱπποβάμοσιν — καμήλοις.

Ἱπποβάτης eques. Pers. 26. τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται.

Ἱππογνώμων ad intelligendum et dignoscendum valde idoneus, ut qui peritus est artis, equorum aetatem diiudicandi. Iaculatr. 219. ἔχω δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

Ἱππομέδων Hippomedon. Sept. 470. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

Ἵππος equus. Prom. 464. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει. Sept. 443. ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας δινεῖ. Pers. 18. οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 32. ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης. Ag. 799. Ἀργεῖον δάκος, ἵππου νεοσσός. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι. Glauc. 26. ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν. Prom. sol. 178. χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων. Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα. Fragm. 351. ἄστομον ἵππον.

Ἵππος equitatus. Pers. 294. μυρίας ἵππου βραβεύς. Pers. 307. ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.

Ἱππότης equester. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας.

Ἱροπῶτις Fragm. in Schol. Hom. p. 519. Buttm.

Ἰσάργυρος *argenti pretium aequans.* Ag. 933. *πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα.*

Ἰσθμός *Isthmus.* Prom. 731. *Ἰσθμὸν — Κιμμερικὸν ἥξεις.*

Ἰσμήνη *Ismene.* Sept. 844. *Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη.*

Ἰσμηνός *Ismenus* fluvius. Sept. 255. *οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω.* Sept. 360. *πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις.*

Ἰσοδαίμων *Deo similis.* Pers. 625. *ἰσοδαίμων βασιλεύς.*

Ἰσόθεος *Deo similis.* Pers. 80. *ἰσόθεος φώς.* Pers. 842. *ἰσόθεος Δαρεῖος.*

Ἰσόμοιρος *contiguus, coniunctus.* Choeph. 317. *σκότῳ φάος ἰσόμοιρον.*

Ἰσόνειρος *somnio similis.* Prom. 548. *ὀλιγοδρανίην ἄκικυν, ἰσόνειρον.*

Ἰσόπαις *puero similis.* Ag. 75. *ἰσχὺν ἰσόπαιδα.*

Ἰσόπρεσβυς *seni similis.* Ag. 78. *νεαρὸς μυελὸς — ἰσόπρεσβυς.*

Ἰσόρροπος *aequilibris.* Pers. 338. *τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.*

Ἴσος *par.* Sept. 337. *οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.* Sept. 890. *ὥστ' ἴσον λαχεῖν.* Pers. 146. *θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος.* Ag. 244. *ἴσον δὲ τῷ προστένειν.* Choeph. 845. *πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι;* Eum. 723. *ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.* Suppl. 400. *τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων.* Salam. 200. *φᾶρος ἴσον οὐρανῷ.*

Ἰσόψηφος *parem suffragiorum numerum habens.* Eum. 711. *νικᾷ δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῇ.* Eum. 762. *ἰσόψηφος δίκη ἐξῆλθε.*

Ἰσόψυχος *pari animo praeditus.* Ag. 1449. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.*

Ἱστάναι *excitare.* Choeph. 872. *τίνα βοὴν ἵστης δόμοις;* — *reddere.* Eum. 789. *μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.* — *ἑστηκέναι, στῆναι stare.* Ag. 1352. *ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισα.* Prom. 349. *πρὸς ἑσπέρους τόπους ἕστηκε.* Sept. 937. *ἕστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις.* Ag. 1027. *ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός.* Pers. 672. *ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου.* Sept. 1007. *εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ τῷ τοῦδε.* — *ἵστασθαι surgere.* Sept. 546. *τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται.* — *se collocare, consistere.* Sept. 657. *ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* Pers. 202. *φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην.* Choeph. 20. *σταθῶμεν ἐκ ποδῶν.* Sept. 33. *ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε.* Sept. 301. *πόλεως ῥυτῆρες εὔεδροί τε σταθῆτε.* Suppl. 470. *σταθεὶς πρὸ τειχέων.* Ag. 1452. *ἐπὶ δὲ σώματος — σταθεῖσα.* Ag. 1008. *σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.*

Ἱστορεῖν *comperire.* Prom. 635. *τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον.* — *scire.* Pers. 446. *κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν.* Ag. 662. *εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα.* Eum. 433. *πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς.*

Ἱστοτρίβης *qui circa malum versatus est.* Ag. 1418. *ναυτίλων δὲ σελμάτων ἱστοτρίβης.*

Ἴστρος *fluvius.* Niob. 150. *Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται* l. d.

Ἴσχειν *sibi temperare.* Choeph. 1048. *ἴσχε.*

Ἰσχναίνειν *exsiccare, extenuare.*

Eum. 257. *καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω.* Lycurg. 107. *κἀκ τῶνδ' ἔπινε βροῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ.* — *coercere.* Prom. 380. *καὶ μὴ σφριγῶντα θυμόν ἰσχναίνῃ βίᾳ.*

Ἰσχύειν valere. Prom. 508. *μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.* Eum. 591. *ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον.*

Ἰσχυρός fortis. Pers. 302. *κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα.* Suppl. 298. *ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός.*

Ἰσχύς robur, vis. Prom. 212. *κατ' ἰσχύν.* Sept. 208. *ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.* Sept. 1066. *Διὸς ἰσχύν.* Pers. 12. *πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχωκε.* Pers. 145. *δορικράνου λόγχης ἰσχύς.* Pers. 582. *βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.* Ag. 74. *ἰσχὺν ἰσόπαιδα.* Ag. 278. *ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.* Choeph. 710. *πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχύν.* Fragm. 308. *ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη.*

Ἴσως fortasse. Prom. 317. *ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε.* Sept. 689. *ἴσως ἂν ἔλθοι.* Ag. 1019. *ἀπειθοίης δ' ἴσως.* Suppl. 708. *ἴσως γὰρ ἢ κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.*

Ἴτηλος firmiter inhaerens, durans. Glauc. 32.

Ἴτυς Itys. Ag. 1115. *Ἴτυν, Ἴτυν στένουσα.*

Ἰυγμός gemitus. Choeph. 26. *δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.*

Ἴυγξ desiderium vehemens. Pers. 949. *ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις.*

Ἰύζειν ingemiscere. Pers. 272. *ἴυζ' ἄποτμον βοάν.* Pers. 999. *ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.* Suppl. 789. *ἴυζε δ' ὀμφάν.* Suppl. 851. *ἴυζε καὶ λάκαζε.* Suppl. 853. *ἴυζε καὶ βόα.*

Ἰφιγένεια Iphigenia. Ag. 1507. *τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν.* Ag. 1536. *ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως — φιλήσει.*

Ἰχθυβόλος pisces capiens. Sept. 123. *ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ.*

Ἰχθύς piscis. Pers. 416. *ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον.* Ag. 1355. *ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω.*

Ἴχνος vestigium. Prom. 847. *ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.* Ag. 679. *κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον κελσάντων.* Ag. 1157. *ἴχνος κακῶν ῥινηλατούσῃ.* Suppl. 633. *παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν.* Suppl. 995. *ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.*

Ἰχνοσκοπεῖν vestigia scrutari. Choeph. 226. *ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.*

Ἰχώρ cruor. Ag. 1459. *πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.*

Ἰώ Io. Prom. 638. *σὸν ἔργον, Ἰοῖ.* Prom. 790. *σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω.* Prom. 817. *τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.* Suppl. 153. 167. *Ἰοῦς ἰὼ μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.* Suppl. 289. *κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι.* Suppl. 530. *ἐφάπτορ Ἰοῦς.* Suppl. 535. *ἔνθεν Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα φεύγει.* Suppl. 568. *ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ.* Suppl. 1050. *ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο.*

Ἰώ interiectio. Prom. 576. 696. 744. Sept. 86. 93. 150. 151. 157. 464. 827. 852. 856. 862. 932. 952. 960. 984. 985. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. Pers. 873. 935. 965. 966. 1026. 1027. 1028. 1030. Ag. 398. 488. 504. 1007. 1071. 1078.

1117. 1127. 1129. 1139. 1141. 1279. 1288. 1300. 1430. 1464. 1468. 1494. 1519. Choeph. 43. 48. 156. 423. 455. 462. Eum. 144. 749. 759. 775. 786. Suppl. 118. 757. 831. 881. Myrmid. 122.

Ἰωνία Ionia. Pers. 757. *Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.*

Ἰωνικός Fragm. 336. *ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας.*

K.

Καδμεῖος Thebanus. Sept. 9. *Καδμείων πόλει.* Sept. 39. *φέριστε Καδμείων ἄναξ.* Sept. 47. 513. *ἄστυ Καδμείων.* Sept. 525. *φῶτα Καδμείων ἕνα.* Sept. 661. *ἄνδρας Καδμείους.* Sept. 997. *προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.* Sept. 1006. *ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός.* Sept. 1016. *τῷδε Καδμείων τέλει.* Sept. 1017. *Καδμείων γε προστάταις.* Sept. 1067. *Καδμείων ἤρυξε πόλιν.*

Καδμογενής a Cadmo descendens. Sept. 285. *στρατὸν Καδμογενεῖ ῥύεσθε.*

Κάδμος Cadmus. Sept. 1. *Κάδμου πολῖται.* Sept. 74. *Κάδμου πόλιν.* Sept. 113. *πόλισμα Κάδμου.* Sept. 125. *Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν.* Sept. 805. *Κάδμου πύργους.*

Καθαιμάσσειν sanguine conspergere. Eum. 428. *ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ.*

Καθαιρεῖν tollere, delere. Ag. 387. *φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.* Eum. 276. *χρόνος καθαιρεῖ πάντα.*

Καθαίρειν expurgare, expiare. Choeph. 72. *τὸν χαιρομυσῆ φόνον καθαίροντες.* — Fragm. 384. *ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα.* — Dan. 34. *καθαίρομαι γῆρας.*

Κάθαρμα purgamentum. Choeph. 96. *καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας.*

Καθαρμός expurgatio, expiatio. Sept. 720. *τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;* Choeph. 962. *ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖσιν ἀτᾶν ἐλατηρίοις.* Choeph. 1055. *εἷς σοι καθαρμός.* Eum. 267. *ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμούς.* Eum. 273. *καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.*

Καθαρός purus. Eum. 303. *καθαρὰς χεῖρας.* Eum. 452. *ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.* Suppl. 641. *καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.*

Καθάρσιος expurgans. Sept. 662. *αἷμα γὰρ καθάρσιον.* Eum. 427. *αἵματος καθαρσίου σφαγαί.* Eum. 63. *δωμάτων καθάρσιος.* Eum. 548. *φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος.*

Καθίζεσθαι considere. Prom. 229. *τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθίζετο.* Eum. 6. *Τιτανὶς ἄλλη παῖς χθονὸς καθίζετο.*

Καθεύδειν dormire. Choeph. 868. *καθεύδουσιν μάτην ἄκραντα βάζω.* Eum. 94. *καθευδουσῶν τί δεῖ;* — sensu translato. Ag. 1330. *οὐ καθεύδουσιν χερί.*

Καθήκειν in certamen descendere. Choeph. 448. *κρίπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν.*

Καθῆσθαι sedere. Prom. 918. *θαρσῶν καθήσθω.* Choeph. 906. *μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη.* Eum. 494. *τὸ δεινὸν εὖ καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον δειμανεῖ καθήμενον.* Suppl. 360. *οὗτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν.* Fragm. 271. *εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ.*

Καθιέναι deponere. Eum. 525. *τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάταν τὰ πολλὰ — ξὺν χρόνῳ καθήσειν.*

Καθιεροῦν consecrare. Eum. 294. *ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος.*

Καθιζάνειν considere. Eum. 29. *ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω.*

Καθιππάζεσθαι conculcare. Eum. 145. *νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω.* Eum. 701. *καθιππάζῃ με πρεσβύτιν νέος.* Eum. 749. 776. *θεοὶ νεώτεροι παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε.*

Καθιστάναι instituere. Pers. 374. *καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.* — Eum. 676. *φρούρημα γῆς καθίσταμαι.* Pers. 377. *Ἑλλήνων στρατὸς κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.* — *καταστῆναι* consistere. Pers. 287. *λέξον καταστάς.*

Καθορᾶν perspicere, conspicere. Suppl. 1044. *τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν;* Ag. 461. *μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.* Suppl. 89. *πόροι κατιδεῖν ἄφραστοι.* Pers. 936. *κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας.* Pers. 985. *κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον.*

Καθορμίζειν immittere. Pers. 967. *ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.*

Καθυπέρτερος superior. Sept. 208. *ἔστι θεοῖς δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα.*

Καί et. Substantiva iungens. Prom. 33. 88. 111. 184. 191. 210. 455. 523. 556. 676. 849. 880. 995. 1017. 1019. Sept. 25. 36. 45. 73. 97. 172. 203. 212. 284. 470. 564. 585. 645. 658. 755. 804. 877. 888. 986. 1023. 1028. 1066. Pers. 3. 9. 17. 22. 39. 45. 52. 215. 223. 236. 246. 293. 300. 304. 359. 412. 481. 691. 717. 736. 744. 756. 794. 855. 863. 883. 932. 959. Ag. 5. 23. 111. 219. 220. 346. 398. 399. 424. 476. 513. 541. 546. 562. 567. 571. 637. 784. 825. 873. 1062. 1063. 1387. 1415. 1416. 1447. 1576. 1604. 1629. Choeph. 125. 146. 198. 209. 240. 246. 253. 286. 460. 533. 588. 589. 678. 702. 711. 850. 931. 973. 990. 994. 996. 1011. 1024. 1031. Eum. 27. 28. 62. 63. 73. 77. 89. 205. 208. 224. 230. 231. 233. 238. 267. 374. 415. 547. 563. 616. 638. 642. 728. 729. 732. 740. 797. 799. 818. 843. 846. 867. 869. 929. 941. 981. Suppl. 11. 12. 17. 23. 26. 232. 307. 428. 489. 518. 520. 549. 572. 696. 697. 736. 781. 788. 814. 819. 915. 917. 929. 948. 977. 978. 1056. Bassar. 20. Glauc. 21. 25. 26. Ix. 80. Niob. 143. Perrhaeb. 172. Prom. ignif. 175. Prom. sol. 180. Psychost. 264, 2. Fragm. 308. 434. — pronomina iungens. Ag. 1658. — adiectiva iungens. Prom. 186. 311. 442. 693. Sept. 165. 297. 667. 809. 812. 814. 857. 863. 916. 1046. Pers. 33. 83. 125. 138. 181. 252. 434. 525. 781. 990. Ag. 43. 309. 416. 427. 509. 542. 595. 604. 704. 726. 1461. Choeph. 76. 293. 367. 378. 717. 781. 831. 1045. Eum. 146. 312. 360. 362. 366. 509. 888. 992. Suppl. 222. 265. 352. 605. 693. 731. 940. 978. Myrmid. 130. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 180. 184. Fragm. 320. — participia iungens. Prom. 303. 331. 667. 877. Sept. 44. 362. 616. 996. Pers. 204. 460. Ag. 656. 1202. Choeph. 269. 667. 695. 830.

πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; verbis adiectum cum vi affirmandi. Prom. 343. εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδέν τῶνδέ μ', ὥστε καὶ φράσαι. Prom. 1066. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ', ὅτι καὶ πείσεις. Ag. 369. ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λαχόντα. Choeph. 879. σὲ καὶ ματεύω. Eum. 71. κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντο. Eum. 172. μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν — ἀνῇς. Suppl. 183. εἴτ' ἀπήμων, εἴτε καὶ τεθυμένος. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσοῦτος πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Pers. 288. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν; — *et quidem, idque.* Prom. 730. αὗται σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Fragm. 319. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον. Prom. 951. καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως. Eum. 112. καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν. Eum. 597. καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν. post πολύς positum. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Pers. 240. πολὺν δὲ καὶ καλόν. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Choeph. 682. πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδῶν εὖ κείμενα. Choeph. 741. πολλὰ καὶ μοχθηρά. — initio interrogationis positum. Prom. 253. 932. Pers. 233. 430. 713. 723. Ag. 271. 585. 1171. 1283. Choeph. 120. 177. 214. 216. 388. 521. 525. 765. Eum. 94. 197. 400. 790. 858. Suppl. 504. — initio responsi positum. Prom. 778. 933. Pers. 232. Eum. 566. Suppl. 293. 308. 334. 463. — Τὲ — καὶ *et — et.* substantiva iungens. Prom. 205. 300. 340. 475. 639. 661. 668. 817. 929. 989. Sept. 14. 30. 74. 365. 412. 505. 656. 777. 1065. Pers. 30. 156. 214. 216. 324. 426. 478. 515. 621. 632. Ag. 188. 350. 893. 523. 611. 818. 900. 1132. 1568. Choeph. 58. 206. 238. 242. 298. 326. 517. 555. 584. 593. 976. Eum. 108. 377. 463. 469. 643. 662. 671. 683. 772. 970. Suppl. 735. 953. Amym. 12. Dan. 35. 36. Fragm. 324. — pronomina iungens. Choeph. 110. — adiectiva iungens. Prom. 42. 242. 818. 955. Sept. 254. 267. 309. 577. 588. 636. Pers. 47. 55. 550. Ag. 318. 852. 986. 1002. 1015. Choeph. 102. 402. Eum. 691. 747. 825. Suppl. 24. 998. Fragm. 375. — participia iungens. Sept. 410. Ag. 782. Eum. 294. — participium cum verbo finito iungens. Choeph. 550. — adverbia iungens. Ag. 661. Eum. 620. — verba iungens. Prom. 178. 256. Pers. 291. Choeph. 538. Eum. 368. — periodorum membra iungens. Pers. 675. Ag. 521. Choeph. 706. Eum. 166. 451. 639. 696. Suppl. 749. — τὲ καὶ — καὶ Prom. 490. Sept. 69. 391. Eum. 280. Cress. 100. — καὶ — τέ Sept. 562. καὶ θεοῖσι προσφιλὲς καλόν τ' ἀκοῦσαι. Choeph. 250. κἀμὲ τήνδε τε. Eum. 75. καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς ὑπέρ τε πόντον. Eum. 878. καὶ Ζεὺς ὁ παγ-

κρατὺς Ἄρης τε. — καὶ — καὶ Sept. 10. 460. Pers. 829. Ag. 97. 663. 796. 1238. Choeph. 659. Eum. 430. 546. 549. 745. 948. 990. Suppl. 510. — καὶ — καὶ — καὶ Sept. 236. Arg. 14. Palam. 168. — δέ posterioris καί loco positum. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ᾽, ἐγὼ δὲ σέ. — καὶ — δέ Prom. 975. καὶ σὲ δ᾽ ἐν τούτοις λέγω. Pers. 149. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 588. κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ᾽ ἔκυρσα. Choeph. 866. καὶ μάλ᾽ ἡβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 65. καὶ πρόσω δ᾽ ἀποστατῶν. Eum. 384. καὶ νῦν δ᾽ ὁρῶσα. Suppl. 790. καὶ τέλεα δέ. Dan. 85. κἄπειτα δ᾽ εἶσι λαμπρὸν ἡλίου φάος. — καὶ — περ Ag. 1176. καὶ θεός περ. Prom. sol. 182, 2. καὶ θοῦρός περ ὤν. — καὶ γάρ Prom. 439. Sept. 1061, Pers. 330. 333. Ag. 510. 1228. Choeph. 16. 205. Eum. 84. Suppl. 481. 847. 909. — καὶ δή Prom. 54. 75. Sept. 455. Choeph. 558. Eum. 854. Suppl. 433. 494. 502. — καὶ μάλα Prom. 730. Choeph. 866. Eum. 351. Fragm. 319. — καὶ μήν Prom. 246. 457. 984. 987. 1082. Sept. 227. 354. 439. Pers. 258. 398. 954. Ag. 905. 1151. 1161. 1227. Choeph. 172. 203. 503. Eum. 681. Suppl. 307. Theor. 65. Myrmid. 118. — κοὐ Prom. 336. 1071. 1079. 1082. Pers. 376. 398. 466. 769. Ag. 39. Choeph. 706. 1058. Eum. 119. Prom. sol. 181, 6. — κἄν Choeph. 991. κἂν τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν. Eum. 711. κἂν ἰσόψηφος κριθῇ. — καί Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ᾽ ἄγαν. Pers. 287. καὶ στένειν κακοῖς ὅμως. Choeph. 113. καὶ θυραῖός ἐσθ᾽ ὅμως. Choeph. 296. καὶ μὴ πέποιθα.

Καίειν incendere. Ag. 292. πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων. Ag. 823. ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες.

Κάϊκος fluvius. Myrmid. 122. ἰὼ Καΐκε Μύσιαί τ᾽ ἐπιῤῥοαί. Mys. 131. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.

Καίνειν interficere. Sept. 612. Ζεύς σφε καίνοι κεραυνῷ. Ag. 1543. ἐκτίνει δ᾽ ὁ καίνων. Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 918. κάνες γ᾽ ὃν οὐ χρῆν l. d. — Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται.

Καινίζειν re nova primum uti, rem novam excipere. Ag. 1041. καίνισον ζυγόν. Choeph. 485. μέμνησο δ᾽ ἀμφίβληστρον, ᾧ σ᾽ ἐκαίνισαν.

Καινοπηγής recens compactus. Sept. 624. καινοπηγὲς εὔθετον σάκος.

Καινοπήμων recens afflictus. Sept. 345. δμωΐδες καινοπήμονες.

Καινός novus. Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ᾽ ἄχη. Choeph. 648. φέρω καινοὺς λόγους.

Καίπερ quamquam. Prom. 167. ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου. Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ. Prom. 372. καίπερ κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος. Prom. 909. Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός. Sept. 694. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Eum. 373. οὐδ᾽ ἀτιμίας κυρῶ, καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα.

Καίριος opportunus. Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 601. φι-

λεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Choeph. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Ag. 1003. οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς. — *letalis*. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγήν.

Καιρίως *opportune*. Ag. 1345. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων. — *letali vulnere*. Ag. 1317. καιρίως οὐτασμένος.

Καιρός *tempus opportunum*. Prom. 379. ἐν καιρῷ. Prom. 521. τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ. Choeph. 699. ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους — τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. Fragm. apud Sext. in Gal. opusc. myth. p. 720. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. — *iustus modus*. Prom. 506. καιροῦ πέρα. Ag. 761. ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος. Suppl. 1046. τίνα καιρόν με διδάσκεις; — *iustus locus*. Ag. 356. πρὸ καιροῦ.

Καίτοι *attamen*. Prom. 101. καίτοι τί φημι; Prom. 437. καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν; Prom. 645. καίτοι καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ πάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα.

Κακάγγελος *mala nuntians*. Ag. 622. κακαγγέλῳ γλώσσῃ.

Κάκαλα *moenia*. Niob. 151.

Κάκη *ignavia*. Sept. 174. διαῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην. Sept. 598. λήματος κάκῃ.

Κακκυνηγέτις (κατακυνηγέτις) *venatrix*. Eum. 222. μέτειμι τόνδε φῶτα κακκυνηγέτις.

Κακόμαντις *mala vaticinans*. Sept. 704. κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Pers. 10. κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμός.

Κακομέλετος *infausta canens*. Pers. 899. κακομέλετον ἰάν.

Κακοποιεῖν *mala facere*. Praec. in Bekk. Anecd. p. 102, 14.

Κακόποτμος *infelix*. Ag. 1107. τάλαινας κακόποτμοι τύχαι.

Κακοῤῥήμων *mala loquens*. Ag. 1126. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακοῤῥήμονας;

Κακός *malus*. Prom. 223. κακαῖσι ποιναῖσι ταῖσδε. Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Sept. 393. μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 582. ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Sept. 667. κακῶν δὲ κἀισχρῶν οὔτιν' εὔκλειαν ἐρεῖς. Sept. 669. κακοῦ δ' ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν. Sept. 680. κακὸς οὐ κεκλήσῃ. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 816. κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος. Sept. 926. χρημάτων κακὸς δατητάς. Sept. 1040. κακοῖσιν ἀντημείβετο. Choeph. 121. τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς. Pers. 244. πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακόν. Prom. 249. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά. Pers. 346. κακὸς δαίμων. Pers. 361. εἰ μέρον φεύξοιαθ' Ἕλληνες κακόν. Pers. 437. συμφορᾶς κακῆς. Pers. 739. τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν. Pers. 743. ἐξ ἀνδρῶν — κακῶν. Pers. 831. κακὰ ἄλγη. Pers. 998. δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς. Ag. 389. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον. Ag. 643. ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. Ag. 838.

κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 1034. κακῶν κλύειν φρενῶν. Ag. 1203. κακῇ τύχῃ. Ag. 1366. πλοῦτον εἵματος κακόν. Ag. 1462. κακὸν αἶνον. Ag. 1627. ἀπὸ ψυχῆς κακῆς. Ag. 1650. φῶτα προσσαίνειν κακόν. Choeph. 144. τὴν κακὴν ἀράν. Choeph. 766. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Choeph. 997. ἐχθρὸν, ὡς φαίνει, κακόν. Choeph. 1027. ἐκτὸς αἰτίας κακῆς. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά. Eum. 71. κακὸν σκότον νέμονται. Eum. 664. κακαῖς ἐπιῤῥοαῖσι. Eum. 863. νίκης μὴ κακῆς. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. Suppl. 973. γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν. Suppl. 1028. κακά τ' ἄλγη. Fragm. 287. κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνάσχετοι. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 48, 21. μὴ κακοῖς ἰῶ κακά. — Sept. 562. κάκιον οὐδέν. Ag. 839. κάκιον ἄλλο πῆμα. — τὸ κακόν *malum*. Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. Prom. 928. παίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 172. οἴμοι καὶ πάλαι πλέον κακόν. Sept. 665. εἴπερ κακὸν φέροι τις. Pers. 345. ἦρξεν — τοῦ παντὸς κακοῦ. Pers. 427. ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν. Pers. 679. νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν. Pers. 712. οἷον ἤνυσεν κακόν. Pers. 767. οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει. Pers. 897. γᾷ τε πατρῴᾳ κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν. Pers. 967. ἔθεσθ' ἄελπτον κακόν. Pers. 987. ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. Ag. 836. ἔκπαγλον κακόν. Ag. 1073. κακὸν ἄφερτον φίλοισιν. Ag. 1102. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. Ag. 1380. τί κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα. Choeph. 710. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Choeph. 878. ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ. Eum. 141. ἄφερτον κακόν. Suppl. 1056. τὸ βέλτερον κακοῦ καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ. Fragm. 269. τό τοι κακὸν ποδώκες ἔρχεται βροτοῖς. — Prom. 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Prom. 256. ποῖ δὲ μὴ χαλᾷ κακῶν. Prom. 303. συνασχαλῶν κακοῖς. Prom. 320. οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Prom. 746. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά. Prom. 775. ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν; Prom. 1017. κακῶν τρικυμία. Sept. 169. 209. Ag. 1594. Choeph. 220. ἐν κακοῖσι. Sept. 589. ἀλδαίνειν κακά. Sept. 558. κακοῖσι βάζει. Sept. 555. τῶν κακῶν διδάσκαλον. Sept. 557. κακῶν — τῶνδε βουλευτήριον. Sept. 610. δορίπονα κακά. Sept. 701. οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά. Sept. 723. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς. Sept. 740. κακῶν θάλασσα. Sept. 764. δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν. Sept. 790. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν. Sept. 823. κάκ' αὐτοφόνα. Sept. 857. κακῶν ἀτρύμενοι. Sept. 985. ἰὼ κακά. Sept. 989. δυστόνων κακῶν. Sept. 1024. κοινώνει κακῶν. Sept. 1035. ἐκφυγὼν κακά. Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Pers. 252. ἄνια κακά. Pers. 259. οἷ' ἐπορσύνθη κακά. Pers. 283. ἐκπεπληγμένη κακοῖς. Pers. 287. καὶ στένειν κακοῖς ὅμως. Pers. 322. ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. Pers. 333. 793. κακῶν ὕψιστα. Pers. 421. κακῶν πλῆθος. Pers. 425.

κακῶν πέλαγος. Pers. 432. συμφορὰν κακῶν. Pers. 457. κακῶν ὁρῶν βάθος. Pers. 506. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Pers. 511. ἐδήλωσας κακά. Pers. 523. πρὸς κακοῖσι. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ. Pers. 592. κλύδων κακῶν. Pers. 598. κακῶν ἔκπληξις. Pers. 623. κακῶν ἄκος. Pers. 693. πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται. Pers. 698. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Pers. 729. κακῶν πηγή. Pers. 800. κακῶν κρηπίς. Pers. 821. κακῶν ὑπ' ἄλγους. Pers. 826. 837. Ag. 743. Eum. 266. ἐν κακοῖς. Pers. 948. κακὰ πρόκακα λέγεις. Ag. 204. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν. Ag. 338. εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά. Ag. 634. πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Ag. 639. δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά. Ag. 878. πολλὰ — κακὰ ἠνειχόμεσθα. Ag. 1053. ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν. Ag. 1062. αὐτοφόνα κακά. Ag. 1104. κακῶν δαΐ. Ag. 1115. ἀμφιθαλῆ κακοῖς βίον. Ag. 1157. ἴχνος κακῶν. Ag. 1187. ὢ κακά. Ag. 1370. κρατῆρα κακῶν πλήσας ἀραίων. Ag. 1639. μηδαμῶς — ἄλλα δράσωμεν κακά. Choeph. 42. ἀπότροπον κακῶν. Choeph. 93. δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν. Choeph. 152. κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος. Choeph. 275. πολλὰ δυστερπῆ κακά. Choeph. 334. τί δ' ἄτερ κακῶν. Choeph. 559. δαιμονᾷ δόμος κακοῖς. Choeph. 622. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον. Choeph. 737. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά. Choeph. 764. τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει. Choeph. 860. τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν. Choeph. 931. ἀναφυγὰς κακῶν. Choeph. 958. τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Choeph. 974. τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν. Choeph. 1037. ἐπορσύνθη κακά. Eum. 71. κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντο. Eum. 122. πλὴν τεύχειν κακά. Eum. 360. κακῶν τε μνήμονες. Eum. 480. τὰ τῶν πέλας κακά. Eum. 933. ἄπληστον κακῶν. Suppl. 323. αἰόλ' ἀνθρώπων κακά. Suppl. 448. σοφὸς κακῶν. Suppl. 464. κακῶν πλῆθος. Suppl. 466. λιμὴν κακῶν. Suppl. 784. ἐλευθεροῦται φιλαιακτῶν κακῶν. Philoct. 227. τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός. Fragm. 296. ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν. Fragm. 300. ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὐτοῦ κακῶν. Fragm. 321. πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 375. ἐν τοῖς κακοῖσι.

Κάκοσμος male olens. Arg. 15. τὴν κάκοσμον οὐράνην.

Κακόσπλαγχνος timidus. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.

Κακόστρωτος male stratus. Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.

Κακόσχολος malam moram imponens. Ag. 186. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι κακόσχολοι.

Κακότης improbitas. Prom. 1068. πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;

Κακοῦν malis afficere, pessumdare. Prom. 978. κακοῦσί μ' ἐνδίκως. Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς κακωθείς.

Κακουργεῖν malis afficere. Phryg. 244. τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν.

Κακουχία infausta possessio. Sept.

650. ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακοσχίᾳ.

Κακόφατις male ominatus. Pers. 899. τὰν κακοφάτιδα βοάν.

Κακοφρονεῖν malevolum esse. Ag. 1147. κακοφρονῶν — δαίμων.

Κακόφρων animum angens. Ag. 100. μερίμνης, ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει.

Κακῶς male. Prom. 264. τοὺς κακῶς πράσσοντας. Pers. 209. κακῶς δὲ πράξας. Fragm. 286. τὸν κακῶς πράσσοντα. Fragm. 412. κακῶς πράσσοντα. Prom. 753. 1043. πάσχειν κακῶς. Prom. 761. πάσχω κακῶς. Sept. 1040. παθὼν κακῶς. Sept. 205. μὴ — βουλεύου κακῶς. Pers. 446. κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. Pers. 799. κακῶς δράσαντες. Ag. 656. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν. Choeph. 294. κακῶς ταριχευθέντα. Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τούσδε πόλεως κακῶς. Eum. 812. φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Fragm. 271. κακῶς εἰργασμένα. — Sept. 660. τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.

Καλάϊνος caeruleus. Fragm. 363. κέραμος καλάϊνος.

Καλεῖν vocare, invocare, advocare. Prom. 91. τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ. Sept. 205. θεοὺς καλοῦσα. Sept. 335. καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ. Sept. 561. τὸν σὸν ἀδελφεὸν — καλεῖ. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ. Pers. 171. εὔμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. Ag. 144. Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα. Ag. 1048. δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Choeph. 128. καλοῦσα πατέρα. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. Choeph. 723. Αἴγισθον — καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Eum. 28. Ποσειδῶνος κράτος καλοῦσα. Eum. 116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ. Eum. 277. καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδε. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 851. κάλει θεούς. — Pers. 674. οἰκτρῶς καλεῖσθέ με. Choeph. 199. τοὺς θεοὺς καλούμεθα. Choeph. 214. τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν. Eum. 464. μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθε. — Suppl. 166. ὕψοθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. — nominare. Prom. 86. ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ' ἄν; Aetn. 6. σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν. Fragm. 483. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν. — καλεῖσθαι dici, esse. Pers. 2. τάδε τῶν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Ag. 1246. καλουμένη δὲ φοιτὰς — ἠνεσχόμην. Sept. 911. ὁπόσοι τεκνογόνοι κέκληνται. Eum. 390. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Suppl. 258. αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε πάλαι κέκληται. Pers. 238. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτός. Choeph. 318. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος εὐκλεής. Ag. 154. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ. Choeph. 1033. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον. Eum. 628. οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. — Pers. 736. Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλήσεται. Prom. 842. πόντιος μυχὸς — Ἰόνιος κεκλήσεται. Sept. 680. κακὸς σὺ κεκλήσῃ.

Καλλίκαρπος *frugifer.* Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.

Καλλίπαις *pulchram prolem habens.* Ag. 740. οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί.

Καλλίπρωρος *pulchram faciem habens.* Sept. 515. βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ. Ag. 227. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακάν.

Καλλίῤῥοος *pulchre fluens.* Pers. 197. καλλιῤῥόου ἔψαυσα πηγῆς.

Κάλλος *pulchritudo.* Pers. 181. γυναῖκε — κάλλει ἀμώμω. — *ornamentum.* Ag. 897. ἐν ποικίλοις — κάλλεσιν βαίνειν.

Καλὸς *pulcher.* Sept. 361. οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά. Sept. 530. Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς. Sept. 563. τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλὲς, καλόν τ' ἀκοῦσαι. Sept. 1002. τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. Pers. 240. πολύν τε καὶ καλὸν — στρατόν. Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Choeph. 687. βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπίς. Eum. 200. κόμπασον γέρας καλόν. Suppl. 454. μηχανὴ καλή. Suppl. 753. ἔκβασις στρατοῦ καλή. Glauc. 27. καλοῖαι λουτροῖς ἐκλέλουμαι. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει; Fragm. 284. καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. Fragm. 318. σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν l. d. — ἡ καλή *Diana:* Ag. 138. εὔφρων ἁ καλὰ δρόσοισι λεπτοῖς. — Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.

Κάλυμμα *involucrum.* Ag. 1151. ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Choeph. 487. αἰσχρῶς τε βουλευτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

Κάλυξ *spica.* Ag. 1365. Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

Καλύπτειν *tegere.* Prom. 220. Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 583. χθονὶ κάλυψον. Sept. 1031. καὐτὴ καλύψω. Pers. 638. εἶον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν. Pers. 881. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι. Choeph. 51. δνόφοι καλύπτουσι δόμους.

Καλύπτρα *velamentum, integumentum.* Pers. 529. καλύπτραις κατερεικόμεναι. Suppl. 115, 126. Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. Choeph. 798. δνοφερὰς καλύπτρας.

Κάλχας *Calchas.* Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε. Ag. 240. τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.

Καλῶς *pulchre, bene.* Prom. 941. εὖ πράσσοις καλῶς. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Sept. 781. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα. Pers. 711. ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 435. ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντα. Ag. 820. τὸ μὲν καλῶς ἔχον. Ag. 1014. ἤμησαν καλῶς. Ag. 1658. θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς. Choeph. 211. εὔχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς. Choeph. 350. τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Choeph. 572. σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς. Choeph. 728. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ. Choeph.

795. τόδε καλῶς κτώμενον. Choeph. 890. παραινεῖς μοι καλῶς. Choeph. 939. τυχόντες καλῶς. Eum. 433. πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς. Eum. 436. ἴφθιθ' οὔτοι οὐ καλῶς. Eum. 795. καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Suppl. 116. πελομένων καλῶς. Sept. 406. ὅπως ἄνασσα ταῦτα — ἐκτελευτήσαι καλῶς. Suppl. 699. ἄγαν καλῶς κλύουσα. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτα. Fragm. 286. τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Fragm. 320. καλῶς ὑφασμένος ὁ χοῖρος.

Κάμαξ hasta. Ag. 66. ἐν προτελείοις κάμακος. Nereid. 141. κάμακος γλώσσημα. — *pertica.* Xantr. 157. κάμακες πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Κάματος opus. Edon. 51. τόρνου κάματον δακτυλόδεικτον. — *labor.* Prom. sol. 178. κάματόν θ' ἵππων — ἀναπαύει.

Κάμηλος camelus. Suppl. 282. Ἰνδοὺς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν εἶναι καμήλοις.

Κάμινος caminus. Orith. 267. καὶ μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.

Κάμνειν laborare. Sept. 192. νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι. Ag. 469. ἀλλαγᾷ λόγου καμεῖν. Ag. 656. στρατοῦ καμόντος. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. — *fatigari, cessare.* Eum. 841. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά. Eum. 868. καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπίῤῥυτον ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ. — οἱ κεκμηκότες, καμόντες *mortui.* Suppl. 149. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Suppl. 228. Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν.

Καμπὴ flexus. Glauc. 23. Εὔβοιδα καμπήν.

Κάμπτειν flectere. Prom. 32. οὐ κάμπτων γόνυ. Prom. 396. ἄσμενος δὲ τὰν σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι κάμψειεν γόνυ. Ag. 335. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. — Prom. 237. τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 306. οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 511. μυρίαις δὲ πημοναῖς δύαις τε καμφθείς.

Καμπύλος incurvus. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.

Καμψίπους hominum genua inflectens, efficiens ut labantur. Sept. 773. καμψίπουν Ἐρινύν.

Καναχὴς strepens. Choeph. 150. ἵετε δάκρυ καναχές.

Κανθύλη tumor. Salam. 197.

Κάνωβος Canobus. Prom. 848. ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός. Suppl. 307. Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.

Καπανεὺς Capaneus. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις. Sept. 422. Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.

Καπηλεύειν cauponari, cauponis instar perfide agere. Sept. 347. ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην.

Κάπηλος perfidus, dolosus. Fragm. 339. κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

Καπνὸς fumus. Sept. 324. καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν. Ag. 483. σημανεῖ καπνῷ πυρός. Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Suppl. 760. μέλας γενοίμαν καπνός. Fragm. 288. πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

Κάρα caput. Pers. 204. *χηλαῖς κάρα τίλλοντα.* Ag. 1598. *οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα — λευσίμους ἀράς.* Choeph. 225. *συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ.* Choeph. 422. *κτύπῳ δ' ἐπιῤῥόθει κροτητὸν ἀμὸν ἄθλιον κάρα.* Choeph. 489. *ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα;* Choeph. 1043. *δυοῖν δρακόντων εὐπετῶς τεμὼν κάρα.* Eum. 159. *περὶ πόδα, περὶ κάρα.* Eum. 168. *ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται.* Arg. 15. *περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐνανάγησεν.* Xantr. 155. *ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα.* Ossileg. 166. *τοὐμὸν κάρα.* — in allocutione. Ag. 879. *νῦν δ', ἐμοὶ φίλον κάρα, ἔκβαιν' ἀπήνης.*

Καρανηστὴρ vel *Καρανιστὴρ caput detruncans.* Eum. 177. *καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι δίκαι.*

Κάρανον caput. Choeph. 390. *κάρανα δαΐξας.*

Καρανοῦν ad fastigium perducere, perficere. Choeph. 694. *τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις.* Choeph. 521. *καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος;*

Κάρβανος barbarus, peregrinus. Sept. 111. 122. *κάρβανον δ' αὐδὰν, εὖα, κοννεῖς.* Suppl. 892. *κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν.* Ag. 1031. *σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.*

Καρδία cor. Eum. 823. *ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.* — *pectus, animus.* Sept. 816. *κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος.* Sept. 951. *ἐντὸς δὲ καρδία στένει.* (Sept. 271. *γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι* ubi *καρδίας* eiiciendum videtur.) Pers. 157. *καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς.* Ag. 172. *στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος.* Ag. 468. *φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν.* Ag. 808. *ἰὸς καρδίαν προσήμενος.* Ag. 951. *δεῖγμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται.* Ag. 999. *προφθάσασα καρδία γλῶσσαν.* Ag. 1092. *ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών.* Ag. 1375. *ἀτρέστῳ καρδίᾳ πρὸς εἰδότας λέγω.* Choeph. 100. *μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας.* Choeph. 165. *ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.* Choeph. 181. *κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς.* Choeph. 386. *πάροιθεν δὲ πρώρας δριμὺς ἄηται καρδίας θυμός.* Choeph. 819. *ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθών.* Choeph. 1020. *πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος.* Eum. 103. *ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν.* Eum. 444. *ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ.* Eum. 497. *ἐν φάει καρδίας.* Eum. 649. *ἐν δὲ καρδίᾳ ψῆφον φέροντες.* Eum. 753. 780. *ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν.* Suppl. 68. *ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.* Suppl. 344. *κλῦθί μου πρόφρονι καρδίᾳ.* Suppl. 461. *ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.* Suppl. 766. *μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.* Suppl. 780. *βίᾳ καρδίας.*

Καρδιόδηκτος animum mordens. Ag. 1450. *κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.*

Κάρπιμος frugifer. Prom. 453. *καρπίμου θέρους.*

Καρπός fructus. Sept. 339. *παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσών.* Sept. 582. *καρπὸς οὐ κομιστέος.* Pers. 609. *ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης.* Eum. 795. *γλώσσης μα-*

ταίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 867. καρπόν τε γαίας καὶ βροτῶν ἐπιῤῥυτον. Suppl. 772. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. — *eventus, effectus.* Sept. 600. εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.

Καρποτελὴς *fertilis, frugifer.* Suppl. 671. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ.

Καρποῦν *fructum proferre.* Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης. — καρποῦσθαι *possidere aliquid unde fructus percipi possit, frui.* Prom. 854. καρπώσεται ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Suppl. 312. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη l. c. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 607. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.

Κάρπωμα *fructus.* Suppl. 979. καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Κάρτα *valde, profecto, sane.* Sept. 895. κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος. Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται. Sept. 640. ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός. Sept. 868. κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν. Sept. 922. κάρτα δ' εἴσ' ὅμαιμοι. Pers. 364. τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός. Pers. 511. ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά. Ag. 268. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 775. κάρτ' ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 814. δοκοῦντας εἶναι κάρτα προσμενεῖς ἐμοί. Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ. Ag. 1179. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Ag. 1225. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν. Choeph. 261. δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. Choeph. 916. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς. Eum. 90. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος, πομπαῖος ἴσθι. Eum. 204. ἦ κάρτ' ἄτιμα — Διὸς πιστώματα. Eum. 213. τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην. Eum. 616. ἔστι τοῦδ' ἄκος καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος. Eum. 708. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα. Suppl. 198. τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. Suppl. 285. κάρτ' ἂν ἤκασα ὑμᾶς. Suppl. 443. ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια. Suppl. 445. δεῖ κάρτα θύειν. Suppl. 447. ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Fragm. 298. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Καρτερὸς *fortis, violentus.* Prom. 207. αἱμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν. Prom. 212. πρὸς τὸ καρτερόν. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστιθῇ τὸ καρτερόν. — Sept. 500. εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ. Fragm. 308. ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

Κάρφος *lignum.* Bassar. 20. κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.

Κασάνδρα Casandra. Ag. 1005. *Κασάνδραν λέγω.*

Κασιγνήτη soror. Prom. 639. *κασιγνήταις πατρός.* Pers. 181. *κασιγνήτα γένους ταὐτοῦ.*

Κασίγνητος frater. Prom. 347. *ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι τείρουσ' Ἄτλαντος.* Sept. 614. *τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον.* Sept. 656. *κασιγνήτῳ κάσις, ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* Ag. 318. *ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων.*

Κάσις frater. Sept. 656. *κασιγνήτῳ κάσις, ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι.* — *soror* sensu translato. Sept. 476. *λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.* Ag. 480. *κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις.*

Κασωλάβα urbis vel vici nomen. Sacerd. 75.

Κατά I. cum genitivo, significans rem, super quam aliquid effunditur. Eum. 357. *δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις.* — *sub.* Pers. 675. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Ag. 1359. *τοῦ κατὰ χθονὸς ᾅδου.* Choeph. 351. *κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων.* Eum. 115. *ὦ κατὰ χθονὸς θεαί.* Choeph. 371. *τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη.* Choeph. 468. *θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος.* Eum. 961. *κατὰ γῆς εὔμεναι.* — *contra, in damnum alicuius.* Sept. 180. *ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύσεται.* Sept. 388. *καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.* Choeph. 219. *αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἆρα μηχανορράφω.* Suppl. 480. *κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.* — adverbium circumscribens. Choeph. 680. *κατ' ἄκρας violenter.* — II. cum accusativo, motum significans, qui sequitur aliquid. Prom. 682. *πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.* Ag. 679. *κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον κελσάντων.* — *secundum.* Sept. 672. *ἴτω κατ' οὖρον.* Sept. 836. *γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.* Pers. 473. *κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.* Sept. 801. *πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.* Suppl. 238. *κατὰ νόμους ἀφικτόρων.* Suppl. 385. *κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.* — locum significans, *in.* Prom. 871. *κατ' Ἄργος.* Sept. 6. 232. Ag. 581. Eum. 969. *κατὰ πτόλιν.* Pers. 1027. *κατ' ἄστυ.* Pers. 892. *κατὰ χέρσον.* Pers. 856. *κατὰ πρῶν' ἅλιον.* Pers. 866. *κατὰ κλῆρον Ἰόνιον.* Ag. 235. *πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας.* Ag. 415. *τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη.* Ag. 564. *θεοῖς — τοῖς καθ' Ἑλλάδα.* Eum. 861. *κατὰ χθόν' οὖσα.* Eum. 994. *καθ' ὁδόν.* Suppl. 503. *λευρὸν κατ' ἄλσος.* *ad.* Sept. 510. *τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος.* Glauc. 23. *κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.* Suppl. 848. *κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα.* *sub.* Pers. 619. *κατὰ γαῖαν.* Eum. 352. *τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν.* Eum. 802. 833. *ἐμὲ παλαιόφρονα γᾶν οἰκεῖν.* *e regione, ex adverso.* Sept. 487. *ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη.* Choeph. 566. *κατὰ στόμα ἐρεῖ — καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ.* — rationem eius rei significans, qua causa aliqua continetur. Prom. 226. *αἰτίαν καθ' ἥντινα.* Pers. 4. *κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο.* Eum. 656. *ἅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθό-*

νον στρατηλατοῦσαι. Suppl. 381. *πότερα κατ' ἔχθραν;* Suppl. 918. *κατ' εὔνοιαν φρενῶν.* Prom. 261. *οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος.* — modum significans, ad quem quid comparatum est et similitudinem. Prom. 892. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτόν.* Sept. 811. *ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς.* Sept. 407. *ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ.* Ag. 342. *κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.* Ag. 899. *λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ.* — significans eum, ad quem quid pertinet. Eum. 300. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους.* Eum. 890. *πάντα — τὰ κατ' ἀνθρώπους.* — distributive. Prom. 1015. *αὐτὴ καθ' αὑτήν.* Pers. 827. *καθ' ἡμέραν quotidie.* — tempus significans. Sept. 201. *ἐμὸν κατ' αἰῶνα.* Pers. 217. Eum. 662. *κατ' εὐφρόνην.* Ag. 654. *λευκὸν κατ' ἦμαρ.* Choeph. 805. *καθ' ἡμέραν.* — adverbium circumscribens. Prom. 212. *κατ' ἰσχύν.* — III. per tmesin a verbo disiunctum. Pers. 102. *θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν.* Pers. 657. *νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.* Pers. 881. *εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.*

Καταβασμός nom. propr. Prom. 813. *ἕως ἂν ἐξίκῃ Καταβασμόν.*

Καταγελᾶν deridere. Ag. 1244. *κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο.*

Κατάγελως irrisio. Ag. 1237. *τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε;*

Κατάγειν exulem reducere. Sept. 629. *κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε.* Sept. 642. *εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα.* Ag. 1589. *τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν.*

Καταγινώσκειν diiudicare. Eum. 643. *ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.*

Καταθάπτειν humare. Ag. 1532. *καὶ καταθάψομεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν.*

Καταθνήσκειν occidere. Prom. 570. *ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.* Pers. 268. *σώματα πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι.* Ag. 847. *ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι.* Ag. 1263. *τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.* Ag. 1276. *ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.* Ag. 1337. *ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ.* Ag. 1532. *πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε.* Ag. 1592. *οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί.*

Καταιβάτης a coelo descendens. Prom. 359. *καταιβάτης κεραυνός.*

Καταιγίζειν turbinis instar irruere. Sept. 63. *πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος.* Prom. sol. 181. *ἵν' εὐλαβοῦ βρόμον καταιγίζοντα.*

Καταιθαλοῦν comburere. Niob. 148. *καὶ δόμους Ἀμφίονος καταιθαλώσω.*

Καταίθειν comburere. Choeph. 599. *καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.* Fragm. 297. *σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς.*

Καταινεῖν promittere. Choeph. 695. *καταινέσαντα καὶ κατεζευγμένον.*

Καταίσιος decens. Ag. 1580. *ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον.*

Καταισχύνειν dedecore afficere. Sept. 528. *ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην, μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον.* Suppl. 974.

ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

Καταισχυντήρ *qui dedecore afficit.* Ag. 1336. ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

Κατακαλύπτειν *obtegere.* Pers. 881. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

Κατακάρφεσθαι *marcescere.* Ag. 80. φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης.

Κατακλύζειν *inundare.* Sept. 1070. ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι.

Κατακρατεῖν *imperium tenere.* Pers. 103. θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν.

Κατακρύπτειν *velare.* Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας.

Κατακτείνειν *occidere,* Sept. 941. σὺ δ' ἔθανες κατακτανών l. d. Sept. 949. πρόκεισαι κατακτάς. Sept. 965. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν. Choeph. 910. σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς. Eum. 438. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ μητὴρ κατέκτα. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες. Eum. 572. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. Eum. 575. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτός, ὃν κατέκτανεν. Eum. 580. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. Suppl. 304. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανε. Palam. 167. τίνος κατέκτας ἕνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης; Semel. 205. Ζεὺς δὲ κατέκτα τοῦτον.

Καταλήγειν *cessare, ad finem pervenire.* Ag. 1458. πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Choeph. 1071. ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

Καταλλαγή *conciliatio.* Sept. 769. βαρεῖαι καταλλαγαί.

Καταμηνύειν *indicare.* Prom. 175. οὐδ' ἐγὼ καταμηνύσω.

Κατάμομφος *reprehensioni obnoxius.* Ag. 143. δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

Καταναίεσθαι *in domicilio collocare.* Eum. 889. δυσαρέστους δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.

Κατανθρακοῦσθαι *in carbones commutare.* Orith. 267. στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.

Καταξαίνειν *discerpere, consumere.* Ag. 190. κατέξαινον ἄνθος Ἀργείων.

Καταξενοῦν *hospitio excipere.* Choeph. 695. καταινέσαντα καὶ κατεξενωμένον.

Καταξιοῦν *iubere.* Ag. 558. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. — καταξιοῦσθαι *aliquem se dignum indicare.* Sept. 649. Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο.

Καταπαύειν *finem imponere.* Suppl. 581. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους ἐπιβούλους;

Καταπίνειν *deglutire.* Ix. 80. τὸν δ' ἡμίοπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Καταπίπτειν *occidere.* Ag. 1582. πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε.

Καταπνεῖν *inspirare.* Ag. 105. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει Πειθὼ μολπάν.

Κατάπτερος *alatus.* Prom. 800. πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι.

Καταπτήσσειν *se occultare.* Eum. 243. ὅδ' ; ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών.

Κατάπτυστος *abominandus*. Choeph. 623. γοᾶται δὲ δήποθεν κατάπτυστον. Eum. 68. αἱ κατάπτυστοι κόραι.

Κατάρα *imprecatio*. Sept. 707. τὰς περιθύμους κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.

Καταργίζειν *tardum reddere*. Sept. 856. σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐ καταργίζει πόδα ex conj.

Καταρράπτειν *struere, machinari*. Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον.

Καταρρινᾶν *agilem reddere*. Suppl. 728. βραχίοσι εὖ κατερρινημένους, l. d. ubi fortasse legendum κατερρινωμένους a verbo Καταρρινοῦν *corio inducere, durare*.

Καταρρίπτειν *evertere*. Ag. 858. εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταρρίψειεν.

Καταρτύειν *perficere*. Eum. 451. σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως ἱκέτης προσῆλθες καθαρός, quod tamen Schol. explicat: *adultus*.

Κατάρχειν *initium facere*. Pers. 343. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης;

Κατασβεννύναι *exsiccare*. Sept. 556. μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη; Ag. 932. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει; — κατεσβηκέναι *exsiccatum esse*. Ag. 862. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαὶ κατεσβήκασιν.

Κατασθμαίνειν *cum anhelitu in aliquid saevire*. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων.

Κατασκάπτειν *delere*. Ag. 511. Τροίαν κατασκάψαντα.

Κατασκαφή *suffossio*. Sept. 999. Ἐτεοκλέα — θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς. Sept. 1028. τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ — μηχανήσομαι. — *eversio*. Sept. 46. πόλει κατασκαφὰς θέντες. Choeph. 49. ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων.

Κατασκέλλειν *macerare*. Prom. 479. φαρμάκων χρείᾳ κατεσκέλλοντο.

Κατασκήνωμα *integumentum*. Choeph. 993. νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα.

Κατασκήπτειν *irruere*. Suppl. 322. τίς κατέσκηψεν τύχη;

Κατάσκιος *umbrosus*. Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει. Ag. 479. κήρυκα — κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας. Suppl. 341. πέφρικα λεύσσων τάσδ᾽ ἕδρας κατασκίους. Suppl. 349. κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.

Κατασποδεῖν *in pulverem deiicere, occidere*. Sept. 791. οὐδ᾽ ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι.

Καταστάζειν *destillare*. Fragm. 340. πρὶν ἂν — σε χράνῃ Ζεὺς καταστάξας χεροῖν.

Κατάστασις *institutio*. Ag. 23. χορῶν κατάστασιν.

Καταστρέφειν *convertere*. Pers. 773. ποῖ καταστρέφεις λόγων τελευτήν; — καταστρέφεσθαι *subigi, cogi*. Ag. 930. ἐπεὶ δ᾽ ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε.

Καταστροφή *conversio, effugium*. Suppl. 437. ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή. — *eversio*. Eum. 468. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων.

Κατασφάζειν *trucidare*. Eum. 102. κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.

Κατασφραγίζειν *consignare*. Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Κατασχεθεῖν *tenere*. Suppl. 1052. χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών.

Καταυχεῖν *superbire.* Pers. 344. πλήθει καταυχήσας νεῶν.

Καταφυγάς Fragm. 356.

Καταφέρειν *desuper inferre.* Eum. 348. βαρυπεσῆ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν.

Καταφθατεῖσθαι *permeare.* Eum. 376. γῆν καταφθατουμένη.

Καταφθείρειν *pessumdare.* Pers. 337. δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. — Pers. 247. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 715. λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί.

Καταφθίειν *perdere.* Eum. 697. παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας. — καταφθίεσθαι *perire.* Pers. 311. ἐκεῖ κατέφθιτο. — *occidere.* Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο.

Καταφθορά *conturbatio.* Choeph. 209. φρενῶν καταφθορά.

Καταψεκάζειν *destillare.* Ag. 547. λειμώνιαι δρόσοι κατεψέκαζον.

Κατειδέναι *nosse, perspicere.* Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν. Pers. 730. παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει.

Κατεναρίζειν *interficere.* Ag. 343. δορίτμητος κατηναρίσθης.

Κατεργάζεσθαι *confici, everti.* Ag. 512. Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.

Κατεργάθεσθαι *coercere.* Eum. 536. κήρυσσε, κῆρυξ, καὶ στρατὸν κατεργάθου.

Κατερείκεσθαι *scindere.* Pers. 530. ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι.

Κατέρχεσθαι *ab exilio redire.* Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο προυμενεῖ τύχῃ. Choeph. 3. ἥκω γὰρ ἐς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Eum. 440. κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον, ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν.

Κάτευγμα *imprecatio.* Sept. 694. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα. — *votum.* Eum. 975. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων. Choeph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;

Κατεύχεσθαι *imprecari.* Sept. 615. οἵας γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας. — *precari, cupere.* Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ. Eum. 882. ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι — ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους γαίας ἐξαμβρῦσαι φαιδρὸν ἡλίου σέλας. — cum dat. *preces alicui fundere, implorare aliquem.* Choeph. 86. πῶς κατεύξωμαι πατρί; Choeph. 137. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι.

Κατευχή *precatio.* Choeph. 470. κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι, τῆσδε κατευχῆς.

Κατέχειν *tenere, occupare.* Sept. 714. χθόνα ναίειν διαπήλας ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. Pers. 43. οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 389. λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε. Pers. 419. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα. Ag. 442. θήκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν. Ag. 1521. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν. Suppl. 25. βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες. — *retinere, coercere.* Pers. 186. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν κατεῖχε κἀπράϋνε. Ag. 202. ὥστε — Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Ag. 227. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακᾶν κατασχεῖν φθόγγον ἀ-

φαῖον οἴκοις. Eum. 962. τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας κατίσχειν.

Κατηγορεῖν prodere, indicare. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.

Κατήγορος proditor, index. Sept. 421. τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος.

Κατηρεφής tectus. Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα (de sedente dictum, cuius pedes vestimentis tecti sunt.)

Κατιέναι redire. Ag. 1256. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος κάτεισιν (*redibit*).

Κατισχναίνειν absumere, macerare. Eum. 133. ἀτμῷ κατισχναίνουσα. — Prom. 269. οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με κατισχνανεῖσθαι.

Κατοικίζειν collocare. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα. — *restituere.* Eum. 726. γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι κατῴκισάς με. — *condere.* Prom. 727. αἳ Θεμίσκυράν ποτε κατοικιοῦσιν.

Κάτοικος incola. Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω; (Schütz. interpretatur *ante aedes*, quod significare vox non potest.)

Κατοικτίζειν conqueri. Eum. 119. ὄζειν ὑπνώσσεις καὶ κατοικτίζεις πάθος. — *parcere.* Suppl. 880. λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. — κατοικτίζεσθαι *commiserari.* Prom. 36. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην; Pers. 1019. κατοίκτισαι στρατόν.

Κατοκνεῖν cunctari. Prom. 67. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς;

Κατόλλυσθαι perire. Pers. 657. νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.

Κατολολύζειν ingemiscere. Ag. 1089. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.

Κατοπτήρ speculator. Sept. 36. σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα.

Κατόπτης spectator. Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. — *speculator.* Sept. 351. ὁ τοι κατόπτης — στρατοῦ πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.

Κάτοπτος prospiciens. Ag. 298. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.

Κάτοπτρον species, imago. Ag. 813. ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς. — *speculum.* Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Κατορθοῦσθαι erigi, impelli. Choeph. 505. ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί.

Κάτοχος retentus, inclusus. Pers. 219. γαίᾳ κάτοχα.

Κάτω infra. Prom. 74. χώρει κάτω. Pers. 825. ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Ag. 845. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός. Eum. 977. εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Choeph. 163. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω. Eum. 257. καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω. Suppl. 592. οὔ τινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. Iaculatr. 219. κάτω γὰρ ἁγναῖς παρθένοις — βλεμμάτων ῥέπει βολή — ἄνω καὶ κάτω *susque deque.* Eum. 620. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν. Fragm. 321. τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Κάτωθεν ab inferis. Pers. 683. ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον. Choeph. 376,

κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον ἄταν.

Κατώρυξ in terra defossus, subterraneus. Prom. 450. κατώρυχες δ' ἔναιον.

Καύκασος Caucasus. Prom. 420. Καυκάσου πέλας. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς.

Καχλάζειν murmurare. Sept. 109. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει. Sept. 743. κῦμα — ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει.

Κέαρ pectus, animus. Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ. Prom. 184. κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. Prom. 245. ἠλγύνθην κέαρ. Prom. 279. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prom. 390. τούτου φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. Prom. 435. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ. Prom. 592. Διὸς θάλπει κέαρ ἔρωτι. Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ. Ag. 11. ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 969. τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ. Choeph. 26. ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ. Choeph. 405. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Suppl. 765. ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.

Κεγχρεία nom. propr. Prom. 679. Κεγχρείας ῥέος.

Κεδνός bonus, probus. Sept. 62. νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Sept. 389. κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον. Sept. 486. κεδνὸς Οἴνοπος τόκος. Sept. 576. Pers. 168. τὰ κεδνὰ — βουλεύματα. Pers. 138. φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Pers. 892. αἱ κεδνᾶς ἀλκᾶς. Ag. 121. κεδνὸς δὲ στρατόμαντις. Ag. 252. εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη. Ag. 608. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις; Ag. 634. πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Choeph. 152. κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος. Choeph. 690. κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων. Suppl. 203. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς.

Κεῖνος ille. Sept. 1055. κεῖνος δ' ὁ τάλας. Pers. 226. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω. Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει. Choeph. 144. κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν. Choeph. 729. ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς κείνῃ. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. Eum. 169. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται. Suppl. 208. κείνου θέλοντος.

Κείρειν deoerpere, desecare. Suppl. 652. μηδ' Ἀφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. — Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μὴν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. — depopulari. Pers. 914. νυχίαν πλάκα κερσάμενος.

Κεῖσθαι iacere. Prom. 364. κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου. Choeph. 713. ὦ πότνια χθὼν, — ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι. Suppl. 239. κλάδοι κεῖνται παρ' ὑμῖν. Fragm. 388. Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοαῖς. — mortuum iacere. Pers. 317. κεῖται θανών. Ag. 1258. ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Ag. 1413. κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος. Ag. 1421. κεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδε. Ag. 1563.

ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοισ' Ἐρινύων τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον. Choeph. 882. ἐν ταυτῷ τάφῳ κείσῃ. — depositum, propositum esse. Choeph. 682. εὖ κείμενα. Fragm. 270. κεῖτ' ἀμπλάκημα τῷ κρατοῦντι τὴν θέμιν. — contemtum iacere. Choeph. 958. ἄνα γε μάν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί. — victum esse. Eum. 589. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.

Κεκοσμημένος ornatus, instructus. Eum. 786. μήτε τιν' ἄνδρα — ἐπιλείπειν εὖ κεκοσμημένον δόρυ.

Κελαδεῖν clamare. Choeph. 601. ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε.

Κέλαδος clamor. Pers. 380. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν. Pers. 397. βοῇ δ' ἐν ᾠδῇ κέλαδος οὐ παιώνιοι. Choeph. 337. θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.

Κελαινόβρωτος ater. Prom. 1027. κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.

Κελαινός niger. Prom. 431. κελαινὸς δ' ἄβυσσος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς. Prom. 810. ἥξεις κελαινὸν φῦλον. Prom. 853. τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Prom. 1052. ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας. Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Ag. 114. οἰωνῶν βασιλεὺς — ὁ κελαινός. Ag. 449. κελαιναὶ δ' Ἐρινύες. Eum. 796. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. Suppl. 769. κελαινὸν εἴ τι πένθος ἔστι που.

Κελαινοῦσθαι nigrescere. Choeph. 407. σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται.

Κελαινόφρων nigrum animum habens. Eum. 437. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ μήτηρ κατέκτα.

Κέλεσθαι iubere. Ag. 1090. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἐπορθιάζειν;

Κελεύειν iubere. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω. Prom. 1038. πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν; Choeph. 106. λέγοιμ', κελεύεις γάρ. Choeph. 268. κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν. Choeph. 766. πῶς οὖν κελεύει μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 758. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας. Eum. 170. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Eum. 588. ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 644. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον. Eum. 604. χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω. Suppl. 829. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι ἴχαρ. Suppl. 859. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀντίστροφον.

Κελευθοποιός viam sternens. Eum. 13. κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου.

Κέλευθος via. Prom. 284. δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος. Prom. 725. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Prom. 839. τὴν παράκτιον κέλευθον ἦξας. Prom. 964. κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν. Sept. 328. μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον. Pers. 559. Θρῄκης ἂμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους. Pers. 399. κέλευθον τήνδ' — ἔστειλα. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν. (Pers. 744. τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον. Ag. 126. χρόνῳ γὰρ ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος). Ag. 413. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. Ag. 883. πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Choeph. 700. ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου.

Oed. 161. *σχιστῆς κελεύθου τριόδου.* — *iter, expeditio.* Pers. 744. *τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον.* Ag. 126. *χρόνῳ γὰρ ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος.* — *vita.* Choeph. 345. *τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσσας.*

***Κέλευσμα** iussus.* Eum. 226. *Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω.* — *clamor.* Choeph. 740. *νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευσμάτων.* — *hortatio nautica.* Pers. 389. *ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος.*

***Κέλλειν** navem appellere.* Ag. 680. *κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς ἐπ' ἀεξιφύλλους.* Eum. 10. *κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους.* Suppl. 15. *ἐπέκρανεν φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον, κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν.* Suppl. 326. *τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν κέλσειν ἐς Ἄργος.* — Prom. 184. *πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν;*

***Κεναγγής** vasa evacuans, famem generans.* Ag. 181. *ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ.*

***Κενανδρία** virorum absentia.* Pers. 716. *ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.*

***Κένανδρος** viris vacuus.* Pers. 118. *κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος.*

***Κενός** vacuus.* Sept. 335. *κενὸς κενὸν καλεῖ.* Pers. 476. *ὑπ' ἄσθματος κενοί.* — Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, b. *οὔ πώ τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα κενὸν — ἔπεμψεν ἐς δόμους.* — *inanis.* Pers. 790. *κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.*

***Κενοῦν** evacuare.* Pers. 704. *κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.* Suppl. 646. *μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τάνδε πόλιν κενώσαι.*

***Κενόφρων** vanus.* Prom. 764. *αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.*

***Κέντημα** compunctio.* Xantr. 155. *κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.*

***Κεντροδήλητος** stimulo vulnerans.* Suppl. 558. *ὀδύναις τε κεντροδηλήτοις θείας Ἥρας.*

***Κέντρον** stimulus, aculeus.* Prom. 323. *οὔκουν — πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς.* Prom. 601. *μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν.* Prom. 694. *οὔποτ' ηὔχουν — δείματ' ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.* Eum. 152. *ὄνειδος — ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου μεσολαβεῖ κέντρῳ.* Eum. 405. *ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν;*

***Κεραία** antenna.* Eum. 527. *θραυομένας κεραίας.*

***Κεραννύναι** miscere.* Prom. 116. *θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη.*

***Κέρας** cornu classis.* Pers. 391. *τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας ἡγεῖτο κόσμῳ.* — Perrhaeb. 170. *ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.*

***Κεράστις** cornuta.* Prom. 677. *κεράστις δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα.*

***Κεραύνιος** fulmineus.* Prom. 1019. *κεραυνίᾳ φλογί.* Sept. 412. *κεραυνίους βολάς.* Fragm. 324. *κεραυνίας Ῥύπας.*

***Κεραυνός** fulmen.* Prom. 359. *καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα.* Prom. 372. *κεραυνῷ Ζηνὸς ἠνθρακωμένος.* Prom. 671. *πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν.* Prom. 924. *κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα.* Sept. 427. *τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν.* Sept. 435. *κεραυνοῦ δέ μιν βέλος ἐπι-*

σχέθοι. Sept. 612. Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ. Ag. 457. βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός. Eum. 792. ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος.

Κερδαίνειν *lucrari*. Prom. 878. σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. Ag. 1274. σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ.

Κερδαλέος *fructuosus*. Eum. 962. τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.

Κέρδιστος *utilissimus*. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

Κέρδος *lucrum, utilitas*. Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Prom. 779. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει. Sept. 419. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται. Sept. 666. μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι. Sept. 679. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Ag. 333. κέρδεσιν νικωμένους. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος. Choeph. 812. ἐμὸν κέρδος ἀέξεται τόδε. Eum. 513. κέρδος ἰδών. Eum. 674. κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 945. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.

Κερουτιεῖν *ferire*. Ag. 641. κερουτιούμεναι βίᾳ.

Κερτομεῖν *animum mordere, irridere*. Prom. 988. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

Κεύθειν *occultare, occultum continere*. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας. Choeph. 383. τί γὰρ κεύθω; Choeph. 728. ἔνδον ὀμμάτων γέλων κεύθουσα. Pers. 640. φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. Choeph. 676. λέβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός. — κεκευθέναι *occultum iacere*. Sept. 570. κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.

Κευθμών *latebra*. Prom. 220. Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμών. Eum. 772. ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός.

Κεῦθος *latebra*. Eum. 989. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι. Suppl. 759. κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἔστι που.

Κεφαλή *caput*. Sept. 507. πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον — πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

Κήδειος *luctum significans*. Choeph. 85. 531. τάσδε κηδείους χοάς. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.

Κηδεμών *curator*. Suppl. 72. τᾶσδε φυγᾶς — εἴ τις ἔστι κηδεμών.

Κήδεσθαι *curam habere*. Sept. 126. πόλιν φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.

Κηδεύειν *per nuptias affinitatem contrahere*. Prom. 892. τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ.

Κῆδος *cura*. Sept. 971. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα. Ag. 683. Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων μῆνις ἤλασε. Choeph. 462. ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη. — *affinitas*. Suppl. 326. κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν.

Κηκίς *materia tingens*. Ag. 934. τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα παγκαίνιστον. Choeph. 266. ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός. Choeph. 1007. φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.

Κηλίς *macula*. Eum. 756. 783. λιχὴν — βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.

Κημός *vinculum*. Lycurg. 108. καὶ τούσδε κημοὺς στόματος.

Κηναῖος *Cenaeus*. Glauc. 23. ἀμφὶ Κηναίου Διὸς ἀκτήν.

Κὴρ Parca. Sept. 759. *ἀνηρεπέξανδρον Κῆρ' ἀφελόντα χώρας.* Sept. 1047. *ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐριννύες,* — *pernicies.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.*

Κηραίνειν corrumpere, damno afficere. Suppl. 977. *θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μήν.*

Κηρόπλαστος cera compositus. Prom. 574. *κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ.*

Κηρυκεύειν pronuntiare. Suppl. 218. *ἐλευθέροισι γὰρ ἐσθλὰ κηρυκευέτω.*

Κηρύκευμα pronuntiatio, praeconium. Sept. 633. *οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψη.*

Κῆρυξ praeco. Ag. 479. *κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ.* Ag 501. *Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας.* Ag. 524. *κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Ag. 603. *σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ.* Choeph. 163. *κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω.* Eum. 536. *κήρυσσε, κῆρυξ.* Suppl. 235. *κηρύκων ὕπο.* Suppl. 708. *ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* Suppl. 909. *πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.* Fragm. 332. *τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.*

Κηρύσσειν pronuntiare. Choeph. 1022. *κηρύσσω φίλοις κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.* Eum. 536. *κήρυσσε, κῆρυξ.* — *per praeconium iubere.* Sept. 1034. *αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.* Ag. 1322. *πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσιν κηρύσσειν βοήν.* Choeph. 4. *τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν.* Choeph. 122. *κηρύξας ἐμοὶ τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς εὐχάς.* — Suppl. 979. *παρασήματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις* sensu dubio propter versus sequentis corruptelam.

Κιγδαγάτας nom. propr. Pers. 959.

Κίειν ire. Pers. 1025. *πέμπτος ἐς δόμους κίε.* Choeph. 669. *ἐπείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις.* Suppl. 499. *τεταγμένος κίε.* Suppl. 832. *κί' ἐς δόρυ.*

Κιθαιρών Cithaeron. Ag. 289. *πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας.*

Κιθαρίζειν canere. Ai. 5. *τί σοι Ἀπόλλων κεκιθάρικεν;*

Κικλήσκειν vocare. Ag. 684. *κικλήσκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον.* Ag. 1456. *τὸν τριπάχυντον δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκεις.* Eum. 484. *μηδέ τις κικλησκέτω* — *τοῦτ' ἔπος θρεόμενος.* Suppl. 209. *καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.* Suppl. 214. *τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;* — Pers. 646. *θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις.* Prom. sol. 189. *ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.*

Κῖκυς robur. Sisyph. 211. *οὐκ ἔνεστι κῖκυς.*

Κιλίκιος Cilicius. Prom. 351. *τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων.*

Κίλιξ Cilix. Pers. 819. *Κιλίκων ἔπαρχος.* Suppl. 546. *δι' ἀρῶν Κιλίκων.*

Κίλισσα Cilicia. Choeph. 721. *ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα;*

Κιμμερικός Cimmericus. Prom. 732. *ἰσθμὸν — Κιμμερικὸν ἥξεις.*

Κινάθισμα strepitus. Prom. 124. *τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν;*

Κίνδυνος periculum. Sept. 1019. *κάρα μὲ κινδύνῳ βαλῶ.* Sept. 1039. *οὔ, πρίν γε χεῖρας τῆσδε κινδύνῳ βαλεῖν.* Ag. 857. *τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ*

σὲ θεῖν κίνδυνον. Choeph. 268. *κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν.*

Κινεῖν movere. Choeph. 287. *φόβος κινεῖ, ταράσσει καὶ διώκεται — δέμας.*

Κινητήριος movens. Suppl. 303. *βοηλάτην μύωπα κινητήριον.* Suppl. 443. *ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια.*

Κίνυγμα res suspensa, a ventis agitata. Prom. 157. *νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.*

Κινύρεσθαι lugubri sono stridere. Sept. 126. *κινύρονται φόνον χαλινοί.*

Κινδυνεύεσθαι anceps agitari. Choeph. 194. *ὅπως εἰδῶμεν ἐν σκότῳ μὴ 'κινδυνεύσομαι.*

Κιρκηλάτος ab accipitre agitatus. Suppl. 60. *κιρκηλάτας ἀηδόνος.*

Κίρκος accipiter. Prom. 869. *κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.* Pers. 203. *κίρκον αἰετῷ δρόμῳ πτεροῖν ἐφορμαίνοντα.* Suppl. 221. *κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ.* Fragm. 300. *ποικίλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου.*

Κιρκοῦν circinare. Prom. 74. *σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ.*

Κισθήνη nomen regionis. Prom. 793. *πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης.*

Κισσεὺς Apollinis cognomen. Fr. 411. *ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων.*

Κίσσινος Cissinus. Pers. 17. *τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος.* Pers. 119. *τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται.*

Κισσία. Choeph. 417. *Κισσίας νόμοισι ἰηλεμιστρίας* l. d.

Κιχάνειν consequi, comprehendere. Choeph. 613. *κιχάνει δὲ μὲν Ἐρινύς.*

Κίων columna. Prom. 349. *κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων.*

Κλαγγαίνειν clangere. Eum. 126. *κλαγγαίνεις δ' ἅπερ κύων.*

Κλαγγὴ clangor. Sept. 363. *μεσημβρινοῖς κλαγγαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.* Ag. 1123. *δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς.*

Κλάδος ramus. Ag. 480. *κατάσκιον κλάδοις ἐλαίας.* Eum. 43. *ἐλαίας δ' ὑψιγέννητον κλάδον.* Suppl. 22. *σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν.* Suppl. 150. *ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις.* Suppl. 238. *κλάδοι γε μὲν δὴ — κεῖνται παρ' ὑμῖν.* Suppl. 329. *λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους.* Suppl. 349. *κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον.* Suppl. 476. *κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.* Suppl. 501. *κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε.*

Κλάζειν clangere, clamare. Sept. 368. *χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον.* Ag. 48. *μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη.* Ag. 167. *Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων.* Sept. 187. *σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι.* Pers. 909. *κλάγξω, κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.* Ag. 194. *χείματος ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν.*

Κλαίειν flere, lamentari. Sept. 638. *οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.* Sept. 810. *ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους;* Sept. 854. *κλαίω στένομαι.* Sept. 1050. *πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν;* Sept. 1059. *τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.* Ag. 18. *κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.* Ag. 864. *τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας.* Suppl. 926. *κλάοις ἄν, εἰ*

ψαύσειας. — Fragm. 293. πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον. — κλαίεσθαι *lamentari*. Sept. 903. κλαιομέναι μού. Ag. 1067. κλαιόμενα τάδε βρέφη. Choeph. 450. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην. — κλαίεσθαι *defleri*. Choeph. 674. σπόδον κέκευθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένου.

Κλάριος cognomen Iovis. Suppl. 355. ἱκεσία Θέμις Διὸς Κλαρίου.

Κλαυθμός *lamentatio*. Ag. 1533. καταθάψομεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν.

Κλαῦμα *lamentatio, lacryma*. Pers. 691. κλαυμάτων λήξασα τῶνδε. Ag. 861. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαί. Ag. 1119. κλαυμάτων ἄτερ. Ag. 1611. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.

Κλαυτός *deplorandus*. Sept. 315. κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις, ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν.

Κλείειν *claudere*. Pers. 709. Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν. — Suppl. 934. πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην.

Κλεῖθρον *claustrum*. Sept. 378. κλείθρων λυθέντων.

Κλεινός *celeber*. Prom. 836. ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι. Prom. 874. τόξοισι κλεινός. Pers. 466. τιμωρίαν κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε.

Κλεῖς *clavis*. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ. Vid. κλῇς.

Κλέος *rumor*. Ag. 474. ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος. — *fama, gloria*. Ag. 1069. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι. Ag. 1329. τῆς μελλούς κλέος πέδον πατοῦντες. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Κλέπτειν *furari*. Prom. 8. παντέχνου πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. — *fallere*. Choeph. 841. οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην.

Κλέπτης *fur*. Prom. 948. τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.

Κληδοῦχος *sacerdos claves servans*. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι.

Κληδών *omen*. Prom. 484. κληδόνας τε δυσκρίτους ἐγνώρισ' αὐτοῖς. — *clamor*. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους. — *rumor*. Ag. 837. πολλὰς κλύουσα κληδόνας παλιγκότους. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος. — *fama, gloria*. Ag. 901. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων κληδὼν ἀϋτεῖ. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι θανόντι. Choeph. 1039. τάσδε κληδόνας λιπών. — *vocatio*. Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν. — *nomen*. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.

Κλῄζειν *celebrare*. Ag. 617. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο;

Κλῆρος *sors*. Sept. 709. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ. Pers. 183. Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν. — *regio, quae sorte alicui contigit*. Pers. 866. κατὰ κλῆρον Ἰόνιον. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Κληροῦσθαι *sortiri*. Sept. 55. κληρουμένους δ' ἔλειπον.

Κλῆς clavis. Eum. 791. κλῆδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν. Vid. κλεῖς.

Κλητὴρ stator. Sept. 556. Ἐριννύος κλητῆρα. Suppl. 617. ἱερὰν ἄνευ κλητῆρος.

Κλίμαξ scala. Sept. 448. κλίμακος προσαμβάσεις στείχει.

Κλίνειν inclinare. Pers. 894. Ἀσία δὲ χθὼν — ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

Κλισία tentorium. Myrmid. 115. εἴσω κλισίας.

Κλόνος tumultus. Pers. 107. ἱππιοχάρμας τε κλόνους. Ag. 393. ἀσπίστορας κλόνους λογχίμους.

Κλοπαῖος furtivus. Prom. 110. θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.

Κλοπὴ furtum. Ag. 391. ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. Ag. 520. ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

Κλύδων fluctus. Prom. 429. βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων. — Pers. 591. ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ.

Κλυδώνιον fluctus. Sept. 777. ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς. Choeph. 181. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς.

Κλύειν audire. Prom. 124. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 313. τάχ' ἄν σου καὶ μάκραν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς. Prom. 447. κλύοντες οὐκ ἤκουον. Prom. 474. τὰ λοιπά μου κλύουσα. Prom. 590. κλύεις φθέγμα τᾶς βουκέρω παρθένου; Prom. 591. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης; Prom. 642. ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων. Prom. 686. κλύεις τὰ πραχθέντα. Prom. 826. ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου. Prom. 979. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον. Sept. 155. κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως χειροτόνους λιτάς. Sept. 221. ποταίνιον κλύουσα πάταγον. Sept. 547. μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν. Sept. 608. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτάς. Sept. 819. νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας. Pers. 244. φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Pers. 253. τόδ' ἄχος κλύοντας. Pers. 258. οὐ λόγους ἄλλων κλύων. Pers. 276. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Pers. 323. κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε. Pers. 893. παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. Pers. 631. νέρθεν ἆρα κλύει μου; Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Pers. 824. σοῦ κλύων ἀνέξεται. Pers. 834. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν. Ag. 254. κλύοιμ' ἂν εὔφρων. Ag. 257. πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 666. τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων. Ag. 788. δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ κλύοντες. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων. Ag. 837. πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους. Ag. 1138. θραύμασ' ἐμοὶ κλύειν. Ag. 1217. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξῃκασμένα. Choeph. 5. τάδε γε κηρύσσω πατρὶ κλύειν, ἀκοῦσαι. Choeph. 123. κλύειν ἐμὰς εὐχάς. Choeph. 137. καὶ σὺ κλῦθί μου. Choeph. 154. κλύε δέ μοι, κλύε, σέβας ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός. Choeph. 329. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν

μέρει πολυδάκρυτα πένθη. Choeph. 393. *κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.* Choeph. 405. *τόνδε κλύουσαν οἶκτον.* Choeph. 408. *σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσῃ.* Choeph. 437. *κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους.* Choeph. 456. *δρόμους μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.* Choeph. 469. *κλύοντες — τῆσδε κατευχῆς.* Choeph. 731. *ἢ δὴ κλύουσ' ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον.* Choeph. 760. *ὡς ἀδαιμάντως κλύῃ.* Choeph. 791. *κλύετε σύμφρονες θεοί.* Eum. 287. *κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός.* Eum. 313. *ὦ μᾶτερ — κλῦθι.* Eum. 369. *ἐμοῦ κλύων θεσμόν.* Eum. 651. *κλύοιτ' ἂν ἤδη θεσμόν.* Suppl. 73. *κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες.* Suppl. 166. *ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος.* Suppl. 274. *ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί.* Suppl. 343. *κλῦθί μου πρόφρονι καρδίᾳ.* Suppl. 625. *θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας.* Suppl. 901. *ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.* — *obedire.* Ag. 1034. *κακῶν κλύει φρενῶν.* Suppl. 698. *οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου κακῶς ἄγαν καλῶς κλύουσιν* — *dici, bene, male audire.* Ag. 415. *ὑπερκόπως κλύειν εὖ.* Eum. 408. *κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.* Prom. 870. *βουλήσεται κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος.*

Κλύζειν effervescere. Ag. 1155. *ὥστε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον.*

Κλυταιμνήστρα. Ag. 84. *βασίλεια Κλυταιμνήστρα.* Ag. 249. *σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος.* Ag. 571. *δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα.* Choeph. 869. *ποῖ Κλυταιμνήστρα;* Eum. 116. *ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ.*

Κλυτός exauditus. Choeph. 641. *χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐρινύς.*

Κλωστήρ filum. Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σῴζοντες λίνου.*

Κνεφάζειν obscurare. Ag. 130. *μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας.*

Κνεφαῖος tenebricosus. Prom. 1031. *κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.*

Κνέφας caligo. Pers. 349. *εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας.* Pers. 357. *κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.* Eum. 356. *τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται.* Eum. 374. *δυσάλιον κνέφας.*

Κνημίς ocrea. Sept. 658. *φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας.*

Κνίδος Cnidus. Pers. 863. *καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον.*

Κνίσσα arvina. Prom. 794. *κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά.*

Κνισσωτός nidore suffitus. Choeph. 478. *ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς.*

Κνοῦς pedum strepitus. Sphing. 216.

Κνώδαλον fera, monstrum. Prom. 460. *κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα.* Choeph. 580. *πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀνταίων βροτοῖσι πλήθουσι.* Choeph. 593. *κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.* Eum. 614. *ὦ παντομισῆ κνώδαλα.* Suppl. 261. *χθόνα τήνδ' ἀκεσθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων.* Suppl. 743. *ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων ἔχοντας ὀργάς.* Suppl. 978. *κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.*

Κόγχος concha. Glauc. 21. *κόγχοι, μύες κὤστρεια.*

Κοιλογάστωρ ventre cavo praeditus. Sept. 1026. *κοιλογάστορος λύκου.*

— sensu translato. Sept. 478. κύτος — κοιλογάστορος κύκλου.

Κοῖλος cavus. Eum. 23. Κωρυκὶς πέτρα κοίλη.

Κοιμᾶν sopire. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. — *mitigare.* Eum. 796. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. — *coercere.* Ag. 1220. εὔφημον — κοίμησον στόμα. — *exstinguere.* Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. — κοιμᾶσθαι *excubare.* Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος — κάτοιδα.

Κοινοβωμία altarium communio. Suppl. 219. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν σέβεσθε.

Κοινόλεκτρος tori socia. Prom. 559. ἤγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. Ag. 1416. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε.

Κοινός communis. Prom. 614. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς. Prom. 797. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων. Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα. Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον. Sept. 1062. γενεᾷ κοινὸν τόδ' ἄχος. Pers. 129. ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας. Pers. 156. τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον. Ag. 509. ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινόν. Ag. 613. χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ. Ag. 819. κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός. Eum. 109. ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν. Fragm. 273. κοινὸν τύχη. — Suppl. 361. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις. Suppl. 513. παύσω τὸ κοινόν. — Prom. 848. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. — Eum. 443. καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος.

Κοινοῦν communicare. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν. Choeph. 706. ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων κοινώσομεν. Suppl. 364. ἀστῶν δὲ πᾶσι τοῖσδε κοινώσας πέρι. — κοινοῦσθαι *inter se communicare.* Ag. 1329. ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.

Κοινωφελής communem utilitatem praebens. Eum. 940. κοινωφελεῖ διανοίᾳ, nisi legendum *Κοινοφιλεῖ animis, qui eadem communi amore complectuntur.*

Κοινωνεῖν participare. Sept. 1024. θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν ψυχή. Choeph. 164. νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός.

Κοινωνός particeps. Ag. 1007. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων. Ag. 1325. τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν. Suppl. 329. πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.

Κοιρανεῖν regnare. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Pers. 210. σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

Κοίρανος rex. Ag. 535. ἁπάντων κοιράνων.

Κοίτη cubile. Ag. 552. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις — εὕδοι πεσών. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος

πρὸ κοίτας γαμηλίου. — cubitus. Ag. 1473. 1499. ὤ μοί μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον (κεῖσαι).

Κοκκίζειν grana eximere. Fragm. 329. ὀξυγλύκειάν τ' ἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Κολαστής punitor. Pers. 813. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν.

Κολλᾶν glutinare. Ag. 1547. κεκόλληται γένος πρὸς ἄψῃ.

Κολοσσός statua. Ag. 405. εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί.

Κολούειν deminuere. Pers. 992. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.

Κολπίας sinuatus. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν.

Κόλπος sinus. Sept. 1030. κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος. Sept. 531. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι. — Eum. 382. πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος. — Prom. 841. πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. Pers. 478. Δωρίδ' αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον.

Κολυμβητήρ urinator. Suppl. 403. δίκην κολυμβητῆρος.

Κολχίς Colchis. Prom. 413. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι.

Κόμη coma. Suppl. 883. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης.

Κομίζειν curare, fovere. Choeph. 260. κόμιζε. Choeph. 340. παιῶν — νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. — ferre, afferre. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Choeph. 672. κομίζειν δόξα νικήσει φίλων. Ag. 778. θράσος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι κομίζων. — κομίζεσθαι abire. Prom. 392. στέλλου, κομίζου. Ag. 1005. εἴσω κομίζου καὶ σύ. Suppl. 922. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.

Κομιστέος ferendus Sept. 582. καρπὸς οὐ κομιστέος.

Κόμιστρον pretium pro re aliqua servata solutum. Ag. 939. ψυχῆς κομίστρα τῆσδε μηχανωμένη.

Κομμός planctus. Choeph. 417. ἔκοψε κομμὸν Ἄρειον.

Κομπάζειν gloriari, se iactare. Sept. 418. τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ; Sept. 462. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 1101. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος εἶναι. Ag. 1656. κόμπασον θαῤῥῶν. — Ag. 1373. τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. Eum. 200. κόμπασον γέρας καλόν. Eum. 516. οὐ κειμένῳ που τόνδε κομπάζεις λόγον. — Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

Κόμπασμα iactatio, magniloquentia. Prom. 361. ὅς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων. Sept. 533. αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν. Sept. 776. πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.

Κομπεῖν iactare. Prom. 949. οὕστινας κομπεῖς γάμους.

Κόμπος magniloquentia, iactatio. Prom. 1033. ὅδ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος. Sept. 407. ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Sept. 455. οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων. Ag. 599. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρός.

Κόναβος strepitus. Sept. 145. κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων.

Κονία pulvis. Ag. 64. γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου.

Κονίειν pulvere illinere. Pers. 159. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. — festinare.

Sept. 60. Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ, κονίει.

Κόνις pulvis. Prom. 1086. στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι. Sept. 81. αἰθερία κόνις με πείθει. Sept. 718. ἐπειδὰν — χθονία κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα. Ag. 481. μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε. Eum. 617. ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις. Eum. 935. πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Suppl. 764. ἀμπτᾶσα δ' αἰσσὶ κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Κοννεῖν nosse. Suppl. 111. 122. καρβάναν δ' αὐδὰν εὖ κοννεῖς. Suppl. 155. 169. κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

Κόπανον securis. Choeph. 847. πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.

Κόπος planctus. Suppl. 206. κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. — plaga. Myrmid. 119. τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων, ἰὴ, κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Κόπτειν ferire. Eum. 605. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσας' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. — Ag. 1251. θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι. — laedere. Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος; — plangere. Choeph. 417. ἔκοψα κομμὸν Ἄρειον. — κόπτεσθαι plangi. Pers. 669. (πόλις) στένει, κέκοπται.

Κόραξ corvus. Ag. 1452. ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι κόρακος ἐχθροῦ σταθεῖσα. Suppl. 732. δυσάγνοις φρεσὶν κόρακες ὥστε βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.

Κορεννύναι satiare. Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ.

Κόρη puella. Prom. 591. πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδονήτου κόρης; Prom. 650. ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη. Prom. 741. ὦ κόρη. Prom. 796. αἱ Φορκίδες — δηναιαὶ κόραι. Choeph. 167. τίνος ποτ' ἀνδρὸς ἢ βαθυζώνου κόρης; Choeph. 937. Διὸς κόρα. Eum. 68. αἱ κατάπτυστοι κόραι. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη. Eum. 759. 786. μεγάλατοι κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. Suppl. 137. ἐπιδέτω Διὸς κόρα. Suppl. 185. ὦ κόραι. Dan. 35. σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Xantr. 159. ὄμμα Λητῴας κόρης. Arm. iud. 165. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν. Vid. κούρη.

Κορκορυγή strepitus. Sept. 327. κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ.

Κόρος satietas, taedium. Ag. 372. πρὸς κόρον.

Κόρος puer. Dan. 35. σὺν κόροισί τε καὶ κόραις.

Κόρση capillus. Choeph. 280. λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.

Κόρυμβον prorae extremitas, aplustre. Pers. 403. κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα. — apex. Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου.

Κορυφή cacumen. Prom. 366. κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος. Prom. 724. ἀστρογείτονας — κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν. — summa potestas. Suppl. 86. κορυφᾷ Διὸς εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον.

Κοσμεῖν ornare. Sept. 461. λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός. Suppl. 458. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

Κόσμος ornatus. Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ'

ἐγώ. Pers. 819. κόσμον ἐσθῆτος εὐπρεπῆ λαβοῦσα. Pers. 836. λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων. Pers. 884. κόσμου τ' ἀνδρῶν. Ag. 347. νὺξ φιλία, μεγάλων κόσμων κτεάτειρα. Ag. 1244. καὶ τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην. Eum. 55. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας — ἀμφὶ κόσμον, κόσμῳ ordine, recte. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. Pers. 398. τὸ δεξιὸν — κέρας ἡγεῖτο κόσμῳ. Ag. 507. δέξασθε κόσμῳ βασιλέα.

Κοσσάβιος ad cottabum pertinens. Ostileg. 186. τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστι σκοπός.

Κοταίνειν stomachari. Sept. 487. τοὺς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

Κότος ira. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 621. δαμέντων κότῳ. Ag. 1184. Λοξίου κότῳ. Ag. 1234. κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ ἐπεύχεται. Ag. 1442. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Choeph. 585. αἰγίδων φράσαι κότον. Choeph. 940. ἀλλ' ἔχθραν πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον. Choeph. 1021. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ. Eum. 211. μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ. Eum. 404. ἄλλως ἀνάγκης οὕνεκα τρέων κότον. Eum. 477. οὕτω γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων. Eum. 767. μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε. Eum. 804. 836. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Eum. 840. σὺ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις κόλου μῆνίν τιν' ἢ κότον τινά. Eum. 880. μεθίσταμαι κότου. Suppl. 65. δυσμενέστερον κότου τυχών. Suppl. 342. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Suppl. 380. μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος. Suppl. 422. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι κότον. Suppl. 473. ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον. Suppl. 611. ἱκεσίου Διὸς κότον. Suppl. 725. ἐκλελοίπαμεν οὐδ' ἐπισκοπεῖ κότῳ. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει κότον.

Κότταβος cottabus. Ostileg. 166. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος τοὐμὸν κάρα.

Κοτύλη cymbalum. Edon. 51. ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Κότυς Dea. Edon. 51. σεμνὰ Κότυς.

Κουρά cincinnus detonsus. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχός.

Κούρα virgo, puella. Sept. 133. σύ τ' ὦ Λατογένεια κούρα. Vid. κόρη.

Κουρῆς nom. propr. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν.

Κούριμος sectilis. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός.

Κουροβόρος nativorus. Ag. 1493. πάχνᾳ κουροβόρῳ.

Κουφόνους vanus. Prom. 383. μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.

Κοῦφος levis. Pers. 297. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. — exiguus. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.

Κούφως facile. Prom. 703. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα κούφως. — leviter. Eum. 112. καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων ὤρουσεν.

Κραδαίνειν quatere. Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.

Κραδία cor. Prom. 882. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. — animus. Sept. 763. μαινομένᾳ κραδίᾳ. Vid. καρδία.

Κράζειν clamare. Prom. 765. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ; Choeph. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη. Orith. 267. νῦν δ' οὐ κέκραγέ πω τὸ γενναῖον μέλος.

Κραίνειν perficere. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πως τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται. Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν' ἃ μὴ κραίνοι τύχη. Suppl. 531. πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Sept. 784. κραίνων παλαιὰς Λαΐου δυσβουλίας. Ag. 142. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι. Ag. 360. ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. Ag. 1398. ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνῃ θεός. Choeph. 455. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκως δίκας. Choeph. 1071. ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; Eum. 729. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος. Suppl. 363. ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος. Suppl. 603. τόνδε κραινόντων λόγον. Suppl. 617. ἔκραν' ἄνευ κληρωτῆρος ὡς εἶναι τάδε. — Suppl. 942. ὧνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος. Prom. 211. τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθέσπισεν. Prom. 913. ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται. Choeph. 858. πῶς κέκρανται δόμοις. Eum. 229. λάχη τάδ' ἐφ' ἡμῖν ἐκράνθη. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 921. δημόκραντος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται.

Κραιπνός velox. Pers. 95. κραιπνῷ ποδί.

Κραιπνόσσυτος celeriter motus. Prom. 279. κραιπνόσσυτον θᾶκον προλιποῦσα.

Κραιπνοφόρος celeriter ferens. Prom. 132. κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.

Κραναός Cranaus. Eum. 965. παῖδες Κραναοῦ.

Κράνος galea. Sept. 367. κράνους χαίτωμα. Sept. 441. πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους.

Κράς caput. Sept. 837. ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Pers. 361. πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον. Choeph. 196. ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος. Suppl. 821. ἀποκοπὰ κρατός.

Κρᾶσις mixtura. Prom. 480. ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων. — libatio vini aqua mixti. Epigon. 46. τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν Ἥρωσιν νέμω.

Κραταίλεως scopulosus. Ag. 652. ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.

Κραταιός validus. Prom. 427. ὑπείροχον σθένος κραταιὸν οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστενάζει.

Κραταίπαλος Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1391.

Κρατεῖν regnare. Prom. 35. ἅπας δὲ τραχύς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν; Prom. 939. θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Prom. 941. κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Prom. 957. νέον νέοι κρατεῖτε. Ag. 925. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Ag. 1601. κρατούντων τῶν ἐπὶ

ζυγῷ δορός. Ag. 1649. τὸν κρατοῦντα. Choeph. 265. ἀπαγγείλῃ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Choeph. 871. τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι. Choeph. 723. ἡ κρατοῦσα. Eum. 157. οἱ νεώτεροι θεοὶ κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Suppl. 394. οὐδέπερ κρατῶν. — *superiorem esse, vincere.* Prom. 213. ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν — χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν. Sept. 171. κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράσος. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων. Pers. 145. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν, ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν. Pers. 330. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Ag. 315. καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἐστί. Eum. 930. ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος. — *obtinere, evincere.* Pers. 724. λόγος κρατεῖ σαφηνής. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. Ag. 340. τὸ δ' εὖ κρατοίη. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύεται. — *iubere.* Ag. 10. ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. — κρατεῖ *praestat, melius est.* Ag. 1337. κατθανεῖν κρατεῖ. — Cum genitivo: *imperium tenere.* Prom. 149. νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου. Ag. 1658. κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δωμάτων. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. Suppl. 256. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ. — *superiorem esse, potiri.* Sept. 939. δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων. Eum. 469. εἰ κρατήσει δίκα τε καὶ βλάβα τοῦδε μητροκτόνου.

Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν. Pers. 785. θεῶν δὲ πάντων ᾤετο — καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. — Cum accusativo: *vincere, coercere.* Suppl. 742. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. Choeph. 79. φρενῶν στύγος κρατοῦσῃ. — *imperium tenere.* Suppl. 252. καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται, — κρατῶ. l. d. — κρατεῖσθαι *vinci.* Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις. Ag. 1615. κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ. Choeph. 492. εἴπερ κρατηθείς γ' ἀντινικῆσαι θέλεις. Eum. 143. ὕπνῳ κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα. — Choeph. 952. κρατεῖται πῶς τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς l. c.

Κρατερός *validus.* Prom. 167. κρατεραῖς ἐν γυιοπέδαις. Eum. 838. κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυροῦμεν.

Κρατήρ *crater.* Choeph. 289. οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός. Ag. 1370. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.

Κράτιστος *optimus.* Prom. 216. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε ἐφαίνετ' εἶναι.

Κράτος *Robur.* Prom. 12. Κράτος Βία τε. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη.

Κράτος *vis, potestas.* Prom. 525. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς. Eum. 27. Ποσειδῶνος κράτος καλοῦσα. Suppl. 204. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. Suppl. 668. νεύσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἴζοι κράτους ἀτερπής. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 388. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος

κράτεσιν ἀρσένων. Suppl. 432. τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. Choeph. 1. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη. — imperium. Prom. 950. πρὸς ὧν γ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Ag. 104. ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν ἐκτελέων. Ag. 249. ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 1449. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις. Ag. 1567. ἀμφίλεκτος ὢν κράτει. Choeph. 473. αἰτουμένῳ μοι δὸς κράτος τῶν σῶν δόμων. Suppl. 420. πᾶν κράτος ἔχων χθονός. — Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν. — is qui imperium tenet. Ag. 109. Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος. Ag. 605. τῆσδε γῆς φίλον κράτος. Suppl. 521. τελέων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. Sept. 120. ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος. — victoria, praestantia. Ag. 917. κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί. Choeph. 483. δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος. Eum. 503. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν. Suppl. 1054. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. — Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

Κρατύνειν *regnare*. Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει. Prom. 402. Ζεὺς δ' ἰδίοις νόμοις κρατύνων. Pers. 861. καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους. Pers. 868. καὶ τὰς εὐκτεάνους — ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν. Ag. 1450. κράτος τ' ἰσόψυχον ἐκ γυναικῶν καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις. Suppl. 367. κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός. Suppl. 591. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων τὸ μεῖον κρείσσων ὢν κρατύνει. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει.

Κρέας *caro*. Ag. 1193. χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.

Κρεισσότεκνος *liberis praestantior*. Sept. 766. τῶν κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Κρείσσων *potentior*. Prom. 904. κρεισσόνων θεῶν ἔρως. Prom. 924. κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Ag. 60. οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Suppl. 591. τὸ μεῖον κρείσσων ὢν κρατύνει. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν εἶναι. (κρείσσονες *Dei* Aetn. 7.) — *altior*. Ag. 1349. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος. — *potior, melior*. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοὶ κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 752. κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Prom. 970. κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ, ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Suppl. 187. κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. Sept. 248. εὔχου τὰ κρείσσω. Choeph. 366. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φωνεῖς.

Κρεκτός *cithara pulsata effectus*. Choeph. 809. κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει.

Κρεμαστός *suspensus*. Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748. 57. κρεμαστὰ τόξα πίτυος ἐκ μελανδρύου.

Κρεοβρότος carnivorus. Suppl. 284. τὰς ἀνάνδρους κρεοβρότους Ἀμαζόνας.

Κρεοκοπεῖν dilaniare. Pers. 455. κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη.

Κρεουργός carnes distribuens. Ag. 1574. κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν *diem festum, quo convivis carnes distribuuntur.*

Κρέων Creon. Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα.

Κρέων. Suppl. 569. Ζεὺς αἰῶνος κρέων ἀπαύστου l. c.

Κρήμνασθαι impendere. Sept. 211. ὕπερθ' ὀμμάτων κρημναμενᾶν νεφελᾶν.

Κρηναῖος fontanus. Pers. 475. ἀμφὶ κρηναῖον γάνος.

Κρηπίς fundus. Pers. 801. κοὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν.

Κρής Cretensis. Penelop. 173. ἐγὼ γένος μέν εἰμι Κρὴς ἀρχέστατον.

Κρητικός Creticus. Choeph. 607. Κρητικοῖς χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις.

Κρίβανος furnus. Fragm. 319. τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω.

Κριθᾶν lascivire. Ag. 1625. κριθῶντα πῶλον.

Κριθή hordeum. Suppl. 931. οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.

Κρῖμα iudicium. Suppl. 392. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα.

Κρίνειν secernere, deligere. Eum. 465. κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. — *praeferre.* Ag. 458. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. Suppl. 391. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. — *decernere, diiudicare.* Sept. 396. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ. Ag. 1542. δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι. Choeph. 890. κρίνω σε νικᾶν. Eum. 411. κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην. Eum. 446. κρῖνον δίκην. Eum. 583. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον. Choeph. 658. πρώτας δίκας κρίνοντας αἵματος χυτοῦ. Eum. 704. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην. — Eum. 647. 714. πῶς ἀγὼν κριθήσεται. Eum. 711. κἂν ἰσόψηφος κριθῇ. — *somnia interpretari.* Prom. 483. κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Pers. 224. σὺ δὲ μαντικῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε. Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.

Κρίσις arbitrium. Ag. 1262. οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει.

Κριτής iudex. Suppl. 392. μή μ' αἱροῦ κριτήν. — *somniorum interpres.* Pers. 222. εὔνους γ' ὁ πρῶτος τοῦδ' ἐνυπνίων κριτής.

Κροκόβαπτος croco tinctus. Pers. 651. κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων.

Κροκοβαφής croci colorem referens. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών.

Κρόκος crocus. Ag. 230. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.

Κρόνιος Saturnius. Prom. 577. ὦ Κρόνιε παῖ.

Κρόνος Saturnus. Prom. 185. Κρόνου παῖς. Prom. 201. θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Eum. 611. αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

Κρόταφος cacumen. Prom. 723. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος κροτάφων ἀπ' αὐτῶν.

Κροτησμός pulsatio. Sept. 543. πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.

Κροτητός *pulsatus.* Choeph. 422. κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ κροτητὸν ἀμὸν ἄθλιον κάρα.

Κρύβδα *clam.* Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε;

Κρύος *frigus.* Sept. 816. κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος. Eum. 155. τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

Κρυπτάδιος *clandestinus.* Choeph. 934. κρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά.

Κρύπτειν *obtegere.* Prom. 1020. κρύψει δέμας τὸ σόν. Ag. 443. ἐχθρὰ δ' ἔχθοντας ἔκρυψεν. Eum. 439. ποικίλοις ἀγρεύμασιν κρύψασα. — *celare.* Prom. 628. μή τοί με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. — Prom. 499. ἔνερθε δὲ χθονὸς κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα. Choeph. 442. χαίρουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα. Ag. 377. οὐκ ἐκρύφθη, πρέπει δὲ — σίνος.

Κρυπτός *occultus.* Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Suppl. 293. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

Κρυσταλλόπηξ *glacie constrictus.* Pers. 493. περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.

Κρυφαῖος *occultus.* Pers. 352. δρασμῷ κρυφαίῳ. Pers. 377. κρυφαῖον ἔκπλουν. Choeph. 81. κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

Κρυφαίως *in occulto.* Pers. 362. ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά.

Κρωσσός *urceus.* Fragm. 328. μήτε κρωσσοὺς μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδατηρούς.

Κτᾶσθαι *comparare.* Pers. 741. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο. Choeph. 985. τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ. Eum. 279. κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς αὐτόν τε καὶ γῆν. — κεκτῆσθαι *habere.* Prom. 797. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι. Ag. 1021. φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Fragm. 273. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων. Prom. 1008. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται. — κεκτημένος sensu passivo. Suppl. 332. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους;

Κτέανον *id quod quis possidet.* Sept. 711. κτεάνων χρηματοδαίτας πικρός, ὠμόφρων σίδαρος. Sept. 885. μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις. Ag. 1555. κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι. Choeph. 931. ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβάς.

Κτεάτειρα *paratrix.* Ag. 547. νὺξ φιλία μεγάλων κόσμων κτεάτειρα.

Κτείνειν *interficere.* Prom. 868. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον. Sept. 618. σοὶ συμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας. Sept. 955. καὶ φίλον ἔκτανες. Pers. 444. ὅπως — κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 762. τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Pers. 780. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν. Ag. 1233. κτενεῖ με τὴν τάλαιναν. Ag. 1523. κτείνασ' ἄνδρα τὸν αὑτῆς. Ag. 1630. ἀλλά νιν γονὴ — ἔκτεινε. Choeph. 41. τοῖς κτανοῦσί τ' ἐγκοτεῖν. Choeph. 142. καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατακανεῖν Δίκην. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Choeph. 362. ἢ κτανόντεσσιν οὕτω δαμῆναι. Choeph. 543. ἐγὼ κτείνω νιν. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ

οὖν ἐκτείναμεν. Choeph. 886. *μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;* Choeph. 909. *κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.* Choeph. 1023. *κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης.* Eum. 84. *καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας.* Eum. 96. *ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.* Eum. 210. *εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς.* Eum. 400. *καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;* Eum. 441. *ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν.* Eum. 558. *ἔκτεινε.* Eum. 569. *νεκροῖσι νῦν πέπεισθι μητέρα κτανών.* Eum. 710. *ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.* Suppl. 494. *καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο.* Psychost. 264. *αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.* — Pers. 887. *γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν.* Choeph. 795. *τόδε καλῶς κτάμενον.* (*κτείνω* Choeph. 543. *κτείνωσιν* Pers. 444. *κτείνουσα* Pers. 780. *κτείνουσιν* Eum. 210. *κτενεῖ* Ag. 1233. *κτενεῖν* Choeph. 909. *ἔκτεινα* Eum. 441. 558. *ἔκτεινε* Pers. 762. Ag. 1630. *ἐκτείναμεν* Choeph. 875. *κτεῖναι* Prom. 868. *κτείνασα* Ag. 1523. *ἔκτανον* Eum. 96. *ἔκτανες* Sept. 955. *ἔκτανε* Suppl. 494. *κτανεῖν* Choeph. 886. 1123. Eum. 84. *κτανών* Sept. 618. Eum. 569. Psychost. 264. *κτανοῦσα* Choeph. 184. *κτανούσης* Eum. 710. *κτανόντι* Eum. 400. *κτανόντεσσι* Choeph. 362. *κτανοῦσι* Choeph. 41. *κτανόντας* Choeph. 142. *κτάμενον* Choeph. 796. *κταμέναν* Pers. 887.)

Κτείς *digitus.* Ag. 1576. *τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας.*

Κτῆμα *res, quam quis possidet.* Sept. 772. *καί σφε σιδηρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν κτήματα.* Sept. 799. *διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν.* Sept. 890. *ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα.*

Κτῆνος possessio. Ag. 128. *πάντα δὲ πύργων κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ μοῖρ' — ἀλαπάξει.*

Κτήσιος *ad possessionem pertinens.* Ag. 981. *τὸ μὲν πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλών.* Ag. 1008. *σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.* Suppl. 440. *γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν.*

Κτίζειν *condere.* Prom. 817. *οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.* — *procreare.* Suppl. 163. *τὸν τᾶς βοὸς παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ.* Suppl. 1053. *εὐμενεῖ βίᾳ κτίσας.* — *parare, efficere.* Choeph. 345. *τέκνων τε κελεύθοις ἐπιστρεπτὸν αἰῶνα κτίσσαι.* Suppl. 429. *ὁπότερ' ἂν κτίσῃς.* — Choeph. 477. *οὕτω γάρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτιζοίατο.* — *facere, reddere.* Pers. 281. *πολλὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.* Choeph. 1056. *ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει.* Eum. 17. *τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα.* Eum. 684. *χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.* Suppl. 132. *τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσαιεν.* Suppl. 628. *μήποτε πυρίφατον Πελασγίαν πόλιν τὸν ἄχορον βόαν κτίσαι μάχλον Ἄρη.*

Κτύπος *pulsus, strepitus.* Prom. 133. *κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν*

ἄντρων μυχόν. Prom. 918. *τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός.* Prom. 925. *βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον.* Sept. 96. *ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;* Sept. 99. *κτύπον δέδορκα.* Ag. 1515. *δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ.* Choeph. 23. *χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.* Choeph. 421. *κτύπῳ δ' ἐπιῤῥοθεῖ κροτητὸν ἀμὸν ἄθλιον κάρα.* Choeph. 642. *θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον.*

Κυάνεος *caeruleus.* Pers. 81. *Κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέργμα δράκοντος.*

Κυανῶπις *proram cyano oblitam habens.* Pers. 551. *ὁμόπτεροι κυανώπιδες νᾶες.* Suppl. 724. *δορυπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας νῆας.*

Κυβερνήτης *gubernator.* Suppl. 751. *φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ.*

Κύβος *talus.* Myrmid. 130. *βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.* — Sept. 396. *ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.*

Κυδάζεσθαι *conviciari.* Iphig. 81. *γυναιξὶ μὴ κυδάζεσθαι.*

Κύδιστος *clarissimus.* Suppl. 13. *κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν.* Iphig. 82. *κύδιστ' Ἀχαιῶν.*

Κῦδος *gloria.* Sept. 299. *ἄρεσθε κῦδος τοῖσδε πολίταις.* Pers. 447. *ὡς γὰρ θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης.*

Κυθέρειος *Venereus.* Suppl. 1014. *μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθέρειος.*

Κυκᾶν *confundere.* Prom. 996. *λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι χθονίοις κυκάτω πάντα.*

Κύκλος *orbis.* Prom. 91. *καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ.* Pers. 496. *λαμπρὸς ἡλίου κύκλος.* — *scutum.* Sept. 471. *ἀσπίδος κύκλον λέγω.* Sept. 478. *ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.* Sept. 573. *σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.* — *κύκλῳ circumcirca.* Pers. 360. *ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.* Pers. 410. *κύκλῳ πέριξ ἔθεινον.* Choeph. 977. *κύκλῳ παραστάδὸν στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε.* Fragm. 434. *ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε.*

Κυκλοῦσθαι *circumdare.* Sept. 114. *Ἀργεῖον γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται.* Pers. 450. *ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον.* — *obsidione cingi.* Sept. 229. *στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλούμενον.* — *circumagi.* Ag. 969. *δίναις κυκλούμενον κέαρ.*

Κυκλωτός *rotundus.* Sept. 522. *σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι.*

Κυκνόμορφος *cygni figuram habens.* Prom. 797. *αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι τρεῖς κυκνόμορφοι.*

Κύκνος *cygnus.* Ag. 1419. *κύκνου δίκην τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον.*

Κυλίνδειν *inundare.* Fragm. 299. *Νεῖλος ἑπτάρους γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις.*

Κῦμα *fluctus.* Prom. 89. *ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα.* Prom. 1003. *ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως.* Prom. 1050. *κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν.* Sept. 192. *νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι.* Sept. 672. *κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν.* Pers. 90. *ἄμα-*

χων κῦμα θαλάσσης. Ag. 651. κύματος ζάλην ἔχειν. Ag. 1154. ὥστε κύματος δίκην κλύζειν. Suppl. 14. διὰ κῦμ' ἅλιον. — sensu translato. Prom. 888. στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Sept. 740. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. Eum. 796. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. Suppl. 120. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει. Fragm. 311. ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Sept. 108. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει. Sept. 1069. ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν.

Κῦμα *foetus*. Choeph. 126. αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Eum. 629. τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.

Κῦμα *cymatium*. Thalamop. 64. κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραινέται ῥυθμοῖς.

Κυμαίνειν *tumere*. Sept. 425. πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.

Κυματίας *fluctuans*. Suppl. 541. πόρον κυματίαν ὁρίζει.

Κυναγός *venator*. Ag. 678. κυναγοὶ κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον κελσάντων.

Κυνηγετεῖν *venari, persequi*. Prom. 572. ἀλλά με τὰν τάλαιναν ἐξ ἐνερῶν περῶν κυνηγετεῖ.

Κυνοθρασής *canis instar impudens*. Suppl. 739. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι κυνοθρασεῖς.

Κυνοκέφαλοι homines canina capita habentes. Prom. sol. 188.

Κυνόφρων *impudentes*. Choeph. 612. ἁ κυνόφρων.

Κυντερώτερος *impudentior*. Fragm. 422.

Κύπριος *Cyprius*. Pers. 863. Κυπρίας τε πόλεις. Suppl. 279. Κύπριος χαρακτήρ.

Κύπρις *Venus*. Prom. 864. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Sept. 127. καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ, ἄλευσον. Eum. 206. Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέῤῥιπται λόγῳ. Suppl. 979. καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις. Suppl. 1016. Κύπριδος δ' οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων. — Prom. 653. καὶ συναίρεσθαι Κύπριν θέλει.

Κύπρος *Cyprus*. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Κύραξ nomen canis. Fragm. 354.

Κυρεῖν *participem fieri, attingere*, cum gen. Prom. 70. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Sept. 589. ταὐτοῦ κυρήσας ἐνδίκως ἀγρεύματος. Pers. 783. κυρήσει νοστίμου σωτηρίας. Pers. 874. στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρῆσαι. Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίων σέθεν. Eum. 373. οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ. Suppl. 780. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ καρδίας γάμου κυρῆσαι. Prom. 741. πικροῦ δ' ἔκυρσας — μνηστῆρος. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα. Pers. 973. Ἰαόνων ναυβατᾶν κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς. Eum. 891. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων. — cum accusativo. Choeph. 212. τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 703. κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. — sine casu, *verum assequi*. Suppl. 584. καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. — *esse*. Prom. 330. ζηλῶ σ' ὅθ' οὕνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς. Sept.

23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. Sept. 681. βίον εὖ κυρήσας. Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Sept. 383. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — κυρεῖν. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ. Suppl. 56. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων ἔγγαιος. Niob. 144. θυμὸς — οὐρανῷ κυρῶν ἄνω. Pers. 495. σεσωσμένος κυρεῖ. Ag. 1174. θαυμάζω σέ σου, πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν. — Sept. 341. κυρήσας sensu dubio propter loci corruptelam.

Κύριος potens, idoneus. Ag. 104. κύριός εἰμι θροεῖν. — qui aliquid possidet, penes quem arbitrium est. Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται. Eum. 315. ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου. — discrimen adducens. Eum. 515. κύριον μένει τέλος. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ. Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; — dominus. Choeph. 647. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων. Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων. — τὸ κύριον discrimen, arbitrium. Ag. 744. ὅταν τὸ κύριον μόλῃ. Eum. 918. κύρι' ἔχοντες θεαί.

Κυρίσσειν arietare. Pers. 302. ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα.

Κυρίως vere, firmiter. Ag. 170. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Choeph. 774. δὸς τυχὰς τυχεῖν δέ μοι κυρίως.

Κῦρος Cyrus. Pers. 754. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς.

Κῦρος potestas. Suppl. 386. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

Κυροῦν ratum facere. Pers. 223. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. — ad discrimen adducere, decernere. Eum. 551. τήνδε κυρώσων δίκην. Eum. 609. ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην. — Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος; — confirmare. Pers. 517. ἐπειδὴ τήνδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν.

Κύτος clypeus. Sept. 477. περίδρομον κύτος — κοιλογάστορος κύκλου. — vas, urna. Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας ταὐτῷ κύτει. Ag. 790. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει.

Κυχρεῖος Cychreus. Pers. 562. ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας.

Κύων canis. Sept. 1005. ἁρπαγὴν κυσίν. Ag. 3. 1064. Choeph. 440. κυνὸς δίκην. Eum. 127. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ κύων. Eum. 237. τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν εἶναι. Suppl. 781. κυσὶν δ' ἔπειθ' ἕλωρα — οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Act. 9. κύνες διημάθυνον ἄνδρα δεσπότην. Prom. 805. Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας γρῦπας φύλαξαι. Prom. 1024. Διὸς δέ τοι πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετός. Ag. 134. πτανοῖσιν κυσὶ πατρός. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνός. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. Choeph. 1050. αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες. Sphing. 215. σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμ-

κει. — Ag. 593. γυναῖκα πιστὴν — δωμάτων κύνα. Ag. 870. ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα. — Ag. 941. σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.

Κώδων *tintinnabulum*. Sept. 368. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 381. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.

Κωκύειν *lamentari*. Ag. 1286. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν.

Κώκυμα *eiulatus*. Pers. 324. λιγέα κωκύματα. Pers. 419. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.

Κωκυτός *eiulatus*. Sept. 225. μὴ νῦν — κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε. Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος.

Κωκυτός *Cocytus*. Sept. 672. κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν. Ag. 1132. ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους ὄχθους.

Κῶλον *artus, crus*. Prom. 81. κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει. Prom. 328. πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Prom. 494. κνίσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά. Ag. 1358. μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα. Eum. 350. σφαλερὰ τανυδρόμοις κῶλα. — *curriculi vel itineris pars*. Ag. 335. δεῖ — κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν.

Κωλύειν *prohibere*. Suppl. 980. l. c.

Κῶμος *coetus*. Ag. 1162. πεπωκὼς — βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει.

Κώνωψ *culex*. Ag. 566. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος.

Κώπη *remus*. Pers. 368. ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην. Pers. 370. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ. Pers. 388. κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ. Pers. 417. ἀγαῖσι κωπῶν. Ag. 1601. νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ.

Κωπήρης *remis instructus*. Pers. 408. ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.

Κωρυκὶς *Corycia*. Eum. 22. ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα κοίλη.

Κωφός *surdus*. Sept. 184. ἤκουσας, ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῇ λέγω; Choeph. 869. κωφοῖς ἀυτῶ.

LEXICON

AESCHYLEUM.

COMPOSUIT

AUGUSTUS WELLAUER.

TOMUS II.

LIPSIAE 1831

SUMTIBUS FR. CHR. GUIL. VOGELII.

Λ.

Λαβή *acceptio.* Suppl. 913. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν.

Λάβρος *violentus.* Pers. 110. πνεύματι λάβρῳ.

Λαβροστομεῖν *audacter loqui.* Prom. 327. μηδ' ἄγαν λαβροστόμει.

Λαβρόσυτος *violenter abreptus.* Prom. 603. λαβρόσυτος ἦλθον.

Λάβρως *violenter.* Prom. 1024. αἰετὸς λάβρως διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.

Λάγινος *leporinus.* Ag. 118. λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν.

Λαγοδαίτης *leporibus vescens.* Ag. 122. ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς.

Λαγχάνειν *sorte accipere.* Sept. 55. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 119. πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται πάλῳ λαχόντες. Eum. 32. ἴτων πάλῳ λαχόντες. Sept. 358. ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον. Sept. 405. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις. Sept. 433. λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. Sept. 672. κῦμα Κωκυτοῦ λαχόν. Sept. 890. ὥστ' ἴσον λαχεῖν. Sept. 928. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες. Pers. 183. Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν. Ag. 370. ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 543. τί δ' οὐ στένοντες οὐ λαχόντες ἤματος μέρος; Choeph. 927. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγάς. Eum. 685. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν σέβεις. Eum. 891. πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον διέπειν.

Λαγώς *lepus.* Eum. 26. λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον.

Λαθραῖος *clandestinus.* Ag. 1203. δίκην ἄτης λαθραίαν.

Λαθραίως *clam.* Prom. 1079. οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως.

Λαῖλαψ *turbo.* Suppl. 33. λαίλαπι χειμωνοτύπῳ.

Λαιός *laevus.* Prom. 716. λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.

Λάϊος *Laius.* Sept. 727. *Λάϊος.* Sept. 673. 784. 824. *Λαΐου.*

Λαὶς praeda. Sept. 313. *λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.*

Λαῖφος velum. Suppl. 696. *στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς.* Suppl. 704. *στείλασα λαῖφος.* Eum. 526. *λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας.*

Λακάζειν clamare. Sept. 168. *αὔειν, λακάζειν.* Suppl. 851. *ἴυζε καὶ λάκαζε.*

Λακεῖν crepare. Sept. 138. *ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.* — loqui, clamare. Ag. 600. *τοιόσδ' ὁ κόμπος — οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.* Ag. 1401. *περίφρονα δ' ἔλακες.* Choeph. 35. *ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε.* Choeph. 38. *κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον.* Choeph. 777. *διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον.* — Prom. 405. *πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα.* Vid. *λάσκειν.*

Λακὶς laceratio. Pers. 123. *βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.* Suppl. 113. 124. *πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.* Suppl. 880. *λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.* — lacinia. Choeph. 28. *λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες.* Pers. 821. *λακίδες ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγεῖς ποικίλων ἐσθημάτων.*

Λακτίζειν calcitrare. Ag. 1207. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε.* — calcare. Ag. 373. *ἀνδρὶ λακτίσαντι μέγαν Δίκας βωμόν.* Ag. 859. *σύγγονον βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.* — pulsare. Prom. 883. *κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει.*

Λάκτισμα eversio. Ag. 1583. *λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.*

Λάλησις Fragm. 352.

Λαμβάνειν prehendere, capere, accipere. Choeph. 126. *αἶθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.* Dan. 36. *ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει.* Prom. 55. *λαβών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε.* Sept. 65. *καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ.* Sept. 800. *ζῶντι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.* Sept. 1012. *τοὐπιτίμιον λαβεῖν.* Pers. 357. *κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ.* Pers. 516. *ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν.* Pers. 820. *κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί.* Pers. 835. *λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων.* Pers. 676. *λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.* Ag. 37. *εἰ φθογγὴν λάβοι.* Ag. 226. *προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην.* Ag. 266. *ὡς δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.* Ag. 846. *τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.* Ag. 1098. *μελαγκέρων λαβοῦσα μηχανήματι.* Ag. 1578. *ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβών.* Choeph. 491. *τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν.* Eum. 80. *ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας.* Eum. 125. *λάβε, λάβε, λάβε, λάβε, φράζου.* Eum. 172. *λαβοῦσα πετραίαν ἀργηστὴν ὄφιν.* Eum. 526. *λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας.* Suppl. 175. *τἀπὶ χέρσου νῦν προμηθίαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι.* Suppl. 476. *κλάδους τε τούτους αἶψ' ἐν ἀγκάλαις λαβών.* Suppl. 486. *αἰδοῖον εὖ φρονοῦντα πρόξενον λαβεῖν.* Suppl. 575. *λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον.* Suppl. 674. *τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν.* Suppl. 707. *ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.* Suppl. 891. *φυγάδα μάταιον πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν.*

Suppl. 933. **θράσος λαβοῦσαι.** Philoct. 235. **δεινὴν στομωτὸν ἔκφυσιν ποδὸς λαβών.** Fragm. 295. **πολλὰ τραύματ᾽ ἐν στέρνοις λαβών.** Fragm. 377. **λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.** — *deprehendere.* Prom. 194. **ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ᾽ αἰτιάματι.** — Sept. 38. **οὔτι μὴ ληφθῶ δόλῳ.** Choeph. 550. **ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ γε καὶ ληφθῶσιν.** Pers. 561. **ληφθέντες πρὸς ἀνάγκαν.** — Ag. 850. **πρὸς βίαν λελημμένης** h. d.

Λαμπαδηφόρος facem gerens. Ag. 303. **τοιοίδ᾽ ἔτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι.**

Λαμπάς fax. Sept. 415. **φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.** Ag. 8. **φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον.** Ag. 28. **ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν.** Ag. 93. **ἄλλη δ᾽ ἀλλόθεν οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.** Ag. 278. **ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.** Ag. 287. **σθένουσα λαμπὰς δ᾽ οὐδέπω μαυρουμένη.** Ag. 475. **λαμπάδων φασφόρων φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.** Eum. 978. **φέγγη λαμπάδων σελασφόρων.** Eum. 994. **πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμεναι.** Fragm. 397. **λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει.** — sensu translato de solis radiis dictum. Choeph. 583. **πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμεροι.**

Λάμπειν lucere. Pers. 163. **μήτ᾽ ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς.** Ag. 749. **δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν.**

Λάμπη situs. Eum. 365. **ἀνηλίῳ λάμπᾳ** (significantur loca infera situ et tenebris obsita.)

Λαμπουρὶς vulpes. Fragm. 423.

Λαμπρὸς lucidus, splendens. Sept. 371. **λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει.** Sept. 524. **λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας.** Pers. 496. **λαμπρὸς ἡλίου κύκλος.** Ag. 6. **τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς λαμπροὺς δυνάστας.** Ag. 272. **λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.** Fragm. 397. **λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων.** Ag. 644. Dan. 35. **λαμπρὸν ἡλίου φάος.** Ag. 1153. **λαμπρὸς δ᾽ ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσήξειν.** Choeph. 283. **ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ᾽ ὀφρύν.** — *pellucidus.* Eum. 665. **ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων.** — *clarus.* Eum. 764. **λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν.**

Λαμπρύνεσθαι collustrari, clarum esse. Eum. 104. **εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται.**

Λαμπρῶς clare, perspicue. Choeph. 797. **καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ᾽ ἰδεῖν.** Prom. 835. **λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως.**

Λαμπτὴρ fax, candela. Ag. 23. **ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός.** Choeph. 530. **πολλοὶ δ᾽ ἀνῆλθον — λαμπτῆρες ἐν δόμοισι.**

Λαμπτηρουχία ignium incendendorum observatio. Ag. 864. **τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας ἀτημελήτους αἰέν.**

Λανθάνειν latere. Ag. 770. **οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός.** Suppl. 695. **εὔσημον γάρ οὔ με λανθάνει.** Iacul. 219. **νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός.** — cum participio. Eum. 246. **μὴ λάθῃ φύγδα βάς.** Suppl. 966. **μήτ᾽ ἀλλήκτως δυσμανεῖ μόρῳ θανὼν λάθοιμι.** — **λανθάνεσθαι** *oblivisci.* Choeph. 671. **μηδαμῶς**

λάθῃ. Suppl. 712. ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. — Add. Λήθεσθαι.

Λάξ calce, conculcando. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον. Eum. 110. πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα. Eum. 513. μηδέ νιν, κέρδος ἰδὼν, ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς.

Λαοδάμας populos domans. Sept. 325. λαοδάμας — Ἄρης.

Λαοπαθής a populo toleratus. Pers. 907. λαοπαθῆ σεβίζων ἄλίτυπα βάρη.

Λαοπόρος populo transitum praebens. Pers. 113. λαοπόροις τε μηχαναῖς.

Λαός populus. Sept. 89. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐπρεπής. Pers. 92. ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός. Pers. 585. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν. Pers. 715. λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο. Pers. 984. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας; Choeph. 360. μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ. Suppl. 362. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν. — λαοί homines. Suppl. 84. μερόπεσσι λαοῖς. Suppl. 512. λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους. Suppl. 954. βάξει λαῶν τῶν ἐγχώρων. — Add. Λεώς.

Λαπάζειν diripere. Sept. 47. 513. λαπάξειν ἄστυ Καδμείων.

Λασθένης nom. propr. Sept. 602. Λασθένους βίαν.

Λάσκειν vocem edere. Ag. 582. ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον. Ag. 839. τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα λάσκοντας δόμοις. Cf. Λακεῖν.

Λατρεία servitus. Prom. 968. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν — οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.

Λατρεύειν servire. Prom. 970. τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ.

Λατρὸν merces, pretium. Suppl. 989. λατρῶν ἄτερθεν.

Λατῶ Latona. Eum. 318. ὁ Λατοῦς ἶνις.

Λάφυρα spolia. Sept. 260. λάφυρα δαΐων δουρίπληκτα. Sept. 461. λαφύροις δῶμα κοσμήσω πατρός. Ag. 564. θεοῖς λάφυρα ταῦτα — δόμοις ἐπασσάλευσαν.

Λαχή fossio. Sept. 897. τάφων πατρῴων λαχαί. (ambiguitate de industria, ut videtur, quaesita.)

Λάχος sors. Choeph. 356. μόριμον λάχος πιμπλάντων χεροῖν. Eum. 5. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει. Eum. 300. λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους. — munus quod alicui sorte obtigit. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν. Eum. 329. γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη. Eum. 364. ἄτιστα διδόμεναι λάχη. — pars quae alicui sorte obtigit. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα.

Λέαινα leaena. Ag. 1231. αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη λύκῳ. Fragm. 363. λέαινα ἠριγένεια.

Λέβης lebes. Ag. 432. γεμίζων λέβητας εὐθέτους. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω. Choeph. 675. λέβητος χαλκέου πλευρώματα. Atham. 1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης.

Λέγειν dicere. Prom. 197. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. Prom. 260. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ'

ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σοὶ φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 440. καὶ γὰρ εἰδυίαισιν ἂν ὑμῖν λέγοιμι. Prom. 443. λέξω δέ. Prom. 612. λέξω τορῶς σοὶ πᾶν. Prom. 620. λέγ' ἥντιν' αἰτῇ. Prom. 633. χρὴ λέγειν. Prom. 636. αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας. Prom. 645. καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι. Prom. 663. τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράττειν φίλα. Prom. 700. λέγ', ἐκδίδασκε. Prom. 803. τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Prom. 823. λέγε. Prom. 931. ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Prom. 1039. οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν. Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 28. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα νυκτηγορεῖσθαι. Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν. Sept. 184. κωφῇ λέγω; Sept. 243. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα. Sept. 255. οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λέγω. Sept. 357. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων. Sept. 382. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν. Sept. 433. λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα. Sept. 440. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Sept. 462. μηδέ μοι φθόνει λέγων. Sept. 508. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω. Sept. 535. τῷδ' ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 550. ἐκτὸν λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα. Sept. 563. καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 614. τὸν ἕβδομον δὴ — λέξω. Sept. 629. ὡς τὰ γράμματα λέγει. Sept. 679. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὢν ἄνη τις. Sept. 724. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραιβασίαν ὠκύποινον. Sept. 876. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Sept. 956. διπλᾶ λέγειν. Sept. 973. 982. ὀλοὰ λέγειν. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. Sept. 1017. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω. Pers. 176. λέξω δέ σοι. Pers. 196. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις. Pers. 268. κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι. Pers. 284. τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Pers. 287. λέξον καταστάς. Pers. 348. ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε. Pers. 431. λέξον. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων. Pers. 681. σέβομαι δ' ἀντία λέξαι. Pers. 684. μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων. Pers. 688. λέξαι δύσλεκτα φίλοισιν. Pers. 692. σαφές τί μοι λέξον. Pers. 740. λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγα τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 779. πῶς ταῦτ' ἔλεξας. Pers. 948. Πέρσαις ἀγανοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις. Pers. 951. στυγνὰ πρόκακα λέγων. Pers. 980. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον; Ag. 38. σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 97. τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 164. οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 260. ἢ τορῶς λέγω; Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω. Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω. Ag. 310. ὡς λέγοις πάλιν. Ag. 342. σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 433. στένουσι δ' εὖ λέ-

γοντες ἄνδρα. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. Ag. 531. ποθεῖν ποθοῦντα τῆνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 538. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι. Ag. 549. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις. Ag. 556. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή; Ag. 584. τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά. Ag. 611. οὐ ψευδῆ λέγω. Ag. 620. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 634. λέγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Ag. 631. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 720. ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν λέγοιμ' ἄν. Ag. 812. εἰδὼς λέγοιμ' ἄν. Ag. 818. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Ag. 831. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Ag. 833. ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον. Ag. 842. τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν. Ag. 845. τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός. Ag. 870. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. Ag. 1022. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1023. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. Ag. 1059. ἐγὼ λέγω σοί. Ag. 1100. δολοφόνου λέβητος τύχαν σοὶ λέγω. Ag. 1160. οὐ γὰρ εὖ λέγει. Ag. 1174. ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν. Ag. 1177. αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1202. οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λέξασα. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις. Ag. 1321. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Ag. 1376. πρὸς εἰδότας λέγω. Ag. 1395. λέγω δέ σοι. Ag. 1530. οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο. Ag. 1633. ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν. Ag. 1688. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε. Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Choeph. 103. λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 106. λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 106. 165. λέγοις ἄν. Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Choeph. 128. λέγω καλοῦσα πατέρ', ἐποίκτειρόν τ' ἐμὲ φίλον τ' Ὀρέστην. Choeph. 144. κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν. Choeph. 179. οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας. Choeph. 438. λέγεις πατρῷον μόρον. Choeph. 520. ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 575. λέγων τὰ καίρια. Choeph. 587. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι; Choeph. 657. λέγοιτ' ἂν εἴ τι δεῖ. Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων. Choeph. 756. λέγ' αὖθις. Choeph. 803. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων. Choeph. 826. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος λέγει μαθών. Choeph. 842. τί λέγω; Choeph. 873. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τεθνηκότας λέγω. Choeph. 1036. πάντας Ἀργείους λέγω καὶ μαρτυρεῖν μοι. Eum. 34. δεινὰ λέξαι. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Eum. 114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 267. ἐπίσταμαι — λέγειν ὅπου

δίκη. Eum. 300. λέξω τε, λάχη τῷ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς. Eum. 398. εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λέγων. Eum. 415. λέξαις δὲ χώραν καὶ γένος. Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. Eum. 545. τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος, λέγε. Eum. 653. πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων. Eum. 562. λέγω. Eum. 555. λέξομεν δὲ συντόμως. Eum. 584. λέξω πρὸς ὑμᾶς. Eum. 592. οἷς λέγεις σύ. Eum. 612. πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις; Eum. 627. καὶ τοῦτο λέξω. Eum. 689. λέγεις. Eum. 790. τί δεῖ λέγειν; Eum. 828. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. Eum. 841. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ θέλω. Eum. 899. τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Suppl. 193. τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς. Suppl. 244. πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω; Suppl. 246. λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω. Suppl. 300. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; Suppl. 306. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί. Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇσδε βλάστημον λέγεις; Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Suppl. 451. λέγοις ἄν. Suppl. 455. λέξον. Suppl. 468. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. Suppl 495. εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 510. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. Suppl. 514. τοῖα χρὴ λέγειν. Suppl. 583. καὶ τόδ' ἂν γένος λέγων ἐξ Ἐπάφου κυρήσαις. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 614. λέγων διπλοῦν μίασμα. Suppl. 620. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθάς. Suppl. 723. λέγω πρὸς εἰδότα. Suppl. 906. λέγοις ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε. Suppl. 916. τί σοὶ λέγειν χρὴ τοὔνομα; Fragm. 316. ὡς λέγει γέρον γράμμα. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 747. ἢ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 823. εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδέν. Sept. 232. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; Sept. 472. οὐκ ἄλλως ἐρῶ. Sept. 667. κακῶν δὲ καἰσχρῶν οὔ τιν' εὔκλειαν ἐρεῖς. Pers. 157. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. Pers. 986. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον; Ag. 1059. καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψυθῆ. Ag. 1214. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Choeph. 566. μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Choeph. 1028. παρέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. Eum. 45. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 567. ἀλλ' ἐρεῖς τάχα. Eum. 726. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Suppl. 888. οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν. — cum vi iubendi. Ag. 899. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Choeph. 141. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. Choeph. 272. τρόπον τὸν

αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων. Choeph. 546. τοὺς μέν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων. Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω. Eum. 410. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. Eum. 511. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω βωμὸν αἴδεσαι Δίκας. — interpretationem addens. Prom. 948. τὸν πυρὸς κλεπτὴν λέγω. Sept. 471. ἀσπίδος κύκλον λέγω. Sept. 591. υἱὸν Οἰκλέους λέγω. Sept. 640. Πολυνείκη λέγω. Ag. 1015. Κασάνδραν λέγω. Choeph. 215. Ἠλέκτραν λέγω. Choeph. 449. σέ τοι λέγω. Xantr. 155. σκορπίου βέλος λέγω. — Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. — Add. Εἰπεῖν. — passivo. Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. Choeph. 654. αἰδὼς ἐν λεχθεῖσιν οὖσα. Sept. 406. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Sept. 537. ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου. Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; Eum. 645. ὡς ἅλις λελεγμένων. Eum. 606. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος. Eum. 680. αἰδουμένοις τὸν ὅρκον εἴρηται λόγος. Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Prom. 1033. οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος. Ag. 292. πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων. Ag. 1345. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων. — cum vi iubendi. Ag. 1603. σωφρονεῖν εἰρημένον. — (λέγω Prom. 803. 931. 948. 975. Sept. 184. 255. 471. 508. 591. 640. 724. 1017. Pers. 196. Ag 260. 270. 306. 611. 818. 845. 899. 1015. 1059. 1100. 1381. 1376. 1395. Choeph. 128. 141. 215. 449. 576. 873. 1036. Eum. 48. 386. 410. 431. 505. 511. 562. 828. 899. Suppl. 104. 723. Xantr. 155. Arm. iud. 162. λέγεις Sept. 382. 535. 876. Pers. 241. 268. 948. 980. Ag. 342. 631. 620. 1285. 1638. Choeph. 118. 179. 438. Eum. 592. 612. 689. Suppl. 300. 313. 331. λέγει Sept. 28. 561. 629. Ag. 1023. 1160. Choeph. 520. 840. Suppl. 495. Fragm. 316. λέγουσι Pers. 740. Ag. 658. λέγω coni. Ag. 1331. Choeph. 842. Suppl. 244. λέγοιμι Prom. 440. Sept. 357. 550. Ag. 541. 720. 812. 870. λέγοις Sept. 243. Ag. 310. Choeph. 103. 106. 165. Suppl. 269. 451. 906. λέγοι Ag. 549. Choeph. 587. λέγοιτε Sept. 695. Choeph. 657. Eum. 398. λέγε Prom. 620. 700. 823. Sept. 433. Choeph. 756. Eum. 545. Suppl. 246. λέγειν Prom. 197. 260. 317. 633. 1039. Sept. 1. 76. 563. 601. 956. 973. 982. 1003. Ag. 556. 584. 631. 842. 1177. 1530. 1633. Choeph. 575. 826. Eum. 267. 391. 790. 859. Suppl. 514. 916. λέγων Prom. 1009. Sept. 462. Pers. 505. 684. 951. Ag. 484. 634. Choeph. 272. 546. 678. 803. Eum. 553. Suppl. 510. 583. 610. 614. λέγουσα Prom. 645. Sept. 679. Ag. 1017. 1022. Choeph. 87. 144. Eum. 841. λεγούσης Prom. 636. λέγοντα Prom. 663. λέγουσαν Ag. 1174. λέγοντες Ag. 433. λέγουσαι Suppl. 193. λέξω Prom. 443. 612. Sept. 440. 614. Pers. 176. Ag. 833. Choeph. 105. Eum. 425. 584. 627. λέξομεν Eum. 555.

ἔλεξα Eum. 114. ἔλεξας Pers. 770. Choeph. 428. Suppl. 306. 468. ἔλεξε Pers. 348. 364. λέξωμεν Suppl. 620. λέξαιμι Ag. 606. λέξαι Ag. 164. λέξειε Ag. 38. 538. λέξον Pers. 287. 431. 692. Suppl. 455. λέξαι inf. Pers. 284. 681. Ag. 831. Eum. 34. 300. λέξας Pers. 688. Eum. 415. λέξασα Ag. 97. 1202. λέγῃ Eum. 220. λελεγμένον Sept. 406. 537. λελεγμένα Choeph. 767. Eum. 645. λεχθεῖσιν Choeph. 654. — εἴρηκας Prom. 823. Suppl. 243. ἐρῶ Sept. 472. Pers. 157. Choeph. 1028. Eum. 45. ἐρεῖς Prom. 296. 747. Sept. 232. 667. Pers. 986. Ag. 1059. 1214. Eum. 567. ἐρεῖ Choeph. 566. Eum. 149. 726. ἐρεῖτε Suppl. 888. ἐρεῖν Prom. 986. 1009. εἴρηται Eum. 606. 680. εἰρημένος Prom. 1033. εἰρημένον Ag. 1603. εἰρημένους Prom. 655. εἰρημένων Ag. 292. 1345.) — Add. Εἰπεῖν.

Λείβειν *fundere, stillare.* Sept. 51. δάκρυ λείβοντες. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. — Prom. 399. ῥαδινὸν λειβόμενα ῥέος. — *libare.* Suppl. 959. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν θύειν τε λείβειν τε.

Λειμών *pratum.* Prom. 656. πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα. Suppl. 535. λειμῶνα βούχιλον. Suppl. 554. λειμῶνα χιονοβόσκον.

Λειμώνιος *pratensis.* Ag. 546. λειμώνιαι δρόσοι. Fragm. 310. ἄνθεα λειμώνια.

Λεῖος *blandiens.* Prom. 650. παρηγόρουν λείοισι μύθοις.

Λειότης *levitas.* Prom. 491. σπλάγχνων τε λειότητα.

Λείπειν *relinquere.* Prom. 299. λιπὼν ἐπώνυμον ῥεῦμα. Prom. 733. ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. Prom. 736. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον. Sept. 55. κληρουμένους δ' ἔλειπον. Sept. 79. στρατόπεδον λιπών. Sept. 201. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεοὶ ἅδε πανήγυρις (τὴν πόλιν). Pers. 155. λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους. Pers. 471. ποῦ τάσδ' ἔλειπες; Pers. 790. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ λείπει. Pers. 922. Ἀγβάτανα λιπών l. d. Pers. 947. Οἰβάρην ἔλιπες, ἔλιπες. Ag. 392. λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας κλόνους. Ag. 593. οἵαν περ οὖν ἔλειπε. Ag. 754. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ — λιποῦσα. Ag. 1024. λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον. Ag. 1035. λιποῦσα μὲν πόλιν ναίετον. Choeph. 344. λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισι. Choeph. 1039. τάσδε κληδόνας λιπών. Eum. 9. λιπὼν δὲ λίμνην. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Suppl. 4. Δίαν δὲ λιποῦσαι. Suppl. 322. πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε; Suppl. 501. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε. Suppl. 502. καὶ δή σφε λείπω. Suppl. 832. λεῖφ' ἕδρανα. Prom. sol. 182. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. Fragm. 328. μηδ' ὑδατηροὺς λείπειν ἀφνεοῖσι δόμοισιν. — λείπεσθαι *relinqui.* Pers. 135. εὐνατὴρ ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ. — *superesse.* Pers. 472. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων. Ag. 503. στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. — *posteriorem esse.* Prom. 859. κίρκοι πελειῶν οὐ μάκραν

λελειμμένοι. Glauc. 33. *ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.* — *inferiorem esse.* Pers. 336. *μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;*

Λείχειν lambere. Ag. 802. *ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.* Eum. 106. *ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε.*

Λεκτός delectus. Pers. 781. *ἀλλ' εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.*

Λέκτρον lectum. Pers. 130. *λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν.* Pers. 535. *λέκτρων τ' εὐνὰς ἀβροχίτωνας.* Pers. 690. *τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομε.* Suppl. 37. *πρίν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι.* Iaculatr. 219. *παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις.*

Λελιμμένος cupidus. Sept. 337. *οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι.* Sept. 362. *μάχης λελιμμένος.* Ag. 850. *ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελιμμένης.*

Λεόντειος leoninus. Praec. 96. *καὶ τῆς σιαγόνης τῆς λεοντείας δορᾶς.*

Λεοντοβάμων leoninis pedibus insistens. Sisyph. 206. *λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;*

Λεοντόχορτος a leone devoratus. Fragm. 315. *λεοντοχόρταν βούβαλιν.*

Λέπαδνον iugum. Pers. 187. *λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι.* Ag. 211. *ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον.*

Λέπαδνος domitus. Eum. 532. *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον* l. d.

Λέπαργος albus. Fragm. 300. *πτερὸν κίρκου λεπάργου.*

Λέπας rupes. Ag. 274. *πρὸς Ἑρμαῖον λέπας.* Ag. 289. *πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας.*

Λεπτοβαθής Suppl. 3. l. c.

Λεπτόδομος tenuiter structus. Pers. 112. *πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι.*

Λεπτός tener, tenuis. Ag. 139. *δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων.* Ag. 866. *λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος.*

Λεπτοψάμαθος tenuem arenam habens. Suppl. 3. *ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων Νείλου.*

Λέρνη Lerna. Prom. 655. *πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα.* Prom. 680. *Λέρνης ἄκρην.*

Λέσβιος Lesbius. Thalamop. 64. *Λέσβιον — κῦμα.*

Λέσβος Lesbus. Pers. 858. *οἵα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σάμος.*

Λέσχη coetus. Eum. 344. *ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας ἃς ἀπηξιώσατο.*

Λεύκασπις albis scutis instructus. Sept. 88. *ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός.*

Λευκήρης canus. Pers. 1013. *γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.*

Λευκόπτερος candidis alis volans. Prom. 995. *λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι.*

Λευκόπωλος lucidis equis vectus. Pers. 378. *λευκόπωλος ἡμέρα.*

Λευκός lucidus. Pers. 293. *λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.* Ag. 654. *λευκὸν κατ' ἦμαρ.* Suppl. 23. *λευκὸν ὕδωρ.* — *candidus.* Pers. 603. *λευκὸν εὔποτον γάλα.* Choeph. 280. *λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ.* Suppl. 701. *λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων.* Cress. 100. *λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις.* Fragm.

320. λευκός; τί δ' οὐχί, καὶ καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος.

Λευκοστεφής albo lana redimitus. Suppl. 188. λευκοστεφεῖς ἱκετηρίας. Suppl. 329. λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους.

Λευκόστικτος albis maculis distinctus. Suppl. 346. λευκόστικτον ὡς δάμαλιν.

Λευρός latus. Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας. Prom. 394. λευρὸν οἶμον αἰθέρος. Suppl. 503. λευρὸν κατ' ἄλσος.

Λεύσιμος lapidatione dignus. Ag. 1089. κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. — cum lapidatione coniunctus. Ag. 1599. δημοῤῥιφεῖς — λευσίμους ἀράς.

Λευσμός lapidatio. Eum. 180. ἀκρωνία λευσμός τε.

Λεύσσειν videre. Prom. 144. λεύσσω, Προμηθεῦ. Prom. 560. τίνα φῶ λεύσσειν; Pers. 81. κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων. Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας. Pers. 696. ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου. Choeph. 10. τί χρῆμα λεύσσω. Eum. 246. λεύσσετον πάντα. Suppl. 180. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω. Suppl. 341. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. Myrmid. 115. τάδε μὲν λεύσσεις.

Λευστήρ lapidans. Sept. 181. λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.

Λεχαῖος in nido cubans. Sept. 274. τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχαίων.

Λέχος lectum. Prom. 556. ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν. Prom. 897. λεχέων Διὸς εὐνάτειραν. Ag. 399 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον οἰκουρόν. — nidus avium. Sept. 274. λεχέων δυσευνήτορας l. d. Ag. 50. ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται.

Λέων leo. Sept. 53. λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων. Ag. 139. δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων. Ag. 699. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον. Ag. 801. ὠμηστὴς λέων. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον. Ag. 1232. λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ. Choeph. 926. διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης. Eum. 184. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου. Praec. 97. πυρσοκόρσου λέοντος. Fragm. 306. οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

Λεωργός facinorosus. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.

Λεώς populus, turba. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας. Sept. 272. τὸν ἀμφιτειχῆ λεών. Pers. 125. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς. Pers. 375. πάντα ναυτικὸν λεών. Pers. 775. Περσικὸς λεώς. Ag. 182. Ἀχαϊκὸς λεώς. Ag. 799. ἀσπιδηστρόφος λεώς. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς. Eum. 280. τὸν Ἀργεῖον λεών. Eum. 608. ὡς δηχθῇ λεώς. Eum. 651. Ἀττικὸς λεώς. Eum. 745. πολισσοῦχος λεώς. Eum. 951. χαίρετ' ἀστικὸς λεώς. Suppl. 395. μήποτε εἴπῃ λεώς. Suppl. 480. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς. Suppl. 616. Ἀργεῖος λεώς. Fragm. 415. πεζικὸς ὥρμηται λεώς. — Add. λαός.

Λήγειν desinere. Pers. 691. κλαυμάτων λῆξασα τῶνδε. — Prom. 165. οὐδὲ λήξει. Prom. 340. κούδαμῆ λήξω ποτέ. — Sept. 939.

δυοῖν κρατήσας. ἔληξε δαίμων. Ag. 1516. *φονὰς δὲ λήγει.* — Pers. 357. *εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ.* Pers. 817. *λήξει θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει.*

Λήδα *Leda.* Ag. 888. *Λήδας γένεθλον.*

Λήθεσθαι *oblivisci.* Ag. 39. *μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι.* — Cf. *Λανθάνειν.*

Λῆμα *animus, voluntas.* Sept. 430. *ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα.* Sept. 598. *οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ.* Sept. 688. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.* Pers. 55. *τοξουλκῷ λήματι πιστούς.* Adolesc. 135. *ἀρείφατον λῆμα.* Suppl. 358. *ἱεροδόκα θεῶν λήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἁγνοῦ.* Ag. 121. *ἰδὼ δύο λήμασι δισσούς.*

Λήμνιος *Lemnius.* Choeph. 622. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον.* Choeph. 625. *Λημνίοισι πήμασιν.*

Λῆμνος *Lemnus.* Pers. 862. *Λῆμνον Ἰκάρου θ' ἕδος.* Ag. 275. *πρὸς Ἑρμαῖον λέπας Λήμνου.*

Λῆνος *lana.* Eum. 44. *κλάδον λήνει — ἐστεμμένον.*

Λῆξις *cessatio.* Eum. 481. *λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων.*

Λητογένεια *Latonae filia.* Sept. 133. *ὦ Λητογένεια κούρα.*

Λητῷος *Latonius.* Fragm. 159. *ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης.*

Λίαν *valde.* Prom. 1033. *οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος.* Prom. 123. *διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.*

Λιβάς *gutta.* Pers. 605. *λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα.*

Λίβας *lacryma.* Choeph. 441. *ἑτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη.*

Λιβύη *Libya.* Suppl. 312. *Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη.*

Λιβυρνικός *Liburnicus.* Fragm. 389. *Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.*

Λιβυστικός *Libycus.* Eum. 282. *χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς.* Suppl. 276. *Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε.* Myrmid. 116. *μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος.*

Λιγαίνειν *eiulari.* Sept. 855. *δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.*

Λιγνύς *fuligo.* Sept. 476. *ἵεντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν.*

Λιγύς *stridulus.* Pers. 324. *λιγέα κωκύματα.* Pers. 460. *ἀνακωκύσας λιγύ.* Ag. 1117. *λιγείας μόρον ἀηδόνος.* Suppl. 105. *τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω λιγέα.*

Λιθάς *lapidum imber.* Sept. 143. *ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.*

Λίθος *lapis.* Prom. sol. 182. *ἑλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξεις.*

Λίλαιος nom. propr. Pers. 300. 931.

Λιμήν *portus.* Glauc. 31. *Σισύφου λιμήν.* — *receptaculum.* Pers. 246. *πολὺς πλούτου λιμήν.* — *refugium.* Suppl. 466. *κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.*

Λίμνη *lacus, palus.* Prom. 417. *ἀμφὶ Μαιῶτιν — λίμναν.* Prom. 731. *ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις.* Pers. 852. *λίμνας τ' ἔκτοθεν.* Ag. 293. *λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν.* Eum. 9. *λιπὼν*

δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα. Suppl. 524. λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν. Prom. sol. 178. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων. Psychag. 258. οἱ περὶ λίμναν.

Λιμοθνὴς fame moriens. Ag. 1247. πτωχὸς, τάλαινα, λιμοθνής.

Λιμὸς fames. Pers. 483. πλεῖστοι θάνον δίψει τε λιμῷ τε. Pers. 780. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν. Ag. 1626. ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος. Choeph. 248. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός. Choeph. 745. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει.

Λίνα rudens. Prom. ignif. 175. λίναδες καὶ πίσσα καὶ ὠμολίνου μακροὶ τόνοι l. d.

Λινόδεσμος funibus colligatus. Pers. 68. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας.

Λίνον vestis lintea. Suppl. 114. 125. ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ. — rete. Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον.

Λινόπτερος linteis velis alatus. Prom. 466. λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα.

Λινοῤῥαφὴς funibus colligatus. Suppl. 127. πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφής τε δόμος.

Λινοφθόρος vestes lacerans. Choeph. 27. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες.

Λιπαρεῖν precibus urgere. Prom. 518. μηδὲ λιπάρει. Prom. 1006. λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον.

Λιπαρόθρονος splendidam sedem praebens. Eum. 773. λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις.

Λιπαρὸς opimus, lautus. Suppl. 1008. λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

Λιπόναυς navem deserens. Ag. 205. πῶς λιπόναυς γένωμαι;

Λίπος unguentum. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος.

Λίπτεσθαι. Vid. Λελιμμένος.

Λισσὰς praeceps. Suppl. 775. λισσὰς αἰγίλιψ — πέτρα.

Λίσσεσθαι precari. Suppl. 729. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.

Λίτανος precans. Suppl. 790. οὐράνια μέλη λίτανα θεοῖσι.

Λιταὶ preces. Prom. 1010. οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς ἐμαῖς. Sept. 129. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀκύουσαι πελαζόμεσθα. Sept. 156. κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς. Sept. 196. ᾔρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Sept. 302. ὀξυγόοις λιταῖσιν. Sept. 608. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτάς. Sept. 622. ἐκοπτῆρας λιτῶν τῶν ὧν. Pers. 491. τότ' εὔχετο λιταῖσι. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ κλήδονας πατρῴους. Ag. 385. λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν. Eum. 341. θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν. Suppl. 165. ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Suppl. 373. τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. Suppl. 516. θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτοῦ. (Sept. 98. πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ λιτὰν ἕξομεν; l. d.)

Λίχας nom. propr. Glauc. 23. κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Λειχὴν impetigo. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Eum. 754. 781. λιχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος.

Λὶψ gutta. Eum. 54. ἐξ ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Heliad.

58. ἀφθονεστέραν λίβα. — *Libatio.* Choeph. 290. φιλοσπόνδου λιβός. Epig. 46. Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα.

Λιψουρία micturitio. Choeph. 745. λιψουρία ἔχει.

Λοβός iecur. Prom. 493. χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Eum. 153. ἔτυψεν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν.

Λογγάζειν cunctari. Praec. 94.

Λογγάσεα lapides perforati, ex quibus naves religabantur. Fragm. 424.

Λόγος verbum, dictum, oratio. Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 214. τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 311. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Prom. 531. μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις. Prom. 613. οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῷ λόγῳ. Prom. 689. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους. Prom. 691. οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. Prom. 707. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε. Prom. 742. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους. Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων. Prom. 847. ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος. Prom. 887. θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῇ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Prom. 977. ἁπλῷ λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. Sept. 545. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων. Sept. 697. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Sept. 788. παραφρονῶ φόβῳ λόγου. Sept. 830. προῦπτος ἀγγέλου λόγος. Pers. 211. οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις οὔτε θαρσύνειν. Pers. 774. ποῖ καταστρέφεις λόγων τελευτήν; Pers. 823. ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως εὖ πραΰνων λόγοις. Ag. 309. λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε. Ag. 469. ἀλλαγᾷ λόγων κομεῖν. Ag. 485. τὸν ἀντίον δὲ τοῦδ' ἀποστέργω λόγον. Ag. 529. διδαχθεὶς τοῦδε διςπόσω λόγου. Ag. 569. νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. Ag. 602. εἶπε μανθάνοντί σοι — λόγον. Ag. 1022. πείθου νιν λόγῳ. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον. Ag. 1091. οὔ με φαιδρύνει λόγος. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ. Ag. 1334. ἀμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. Ag. 1373. ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός. Choeph. 105. λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 502. τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον. Choeph. 655. ἐπαργέμους λόγους τίθησιν. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Choeph. 770. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Eum. 206. Κύπρις δ' ἄτιμος τῷδ' ἀπέρριπται λόγῳ. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. Eum.

293. ἀποπτύεις λόγους. Eum. 406. ἡμισὺς λόγου πάρα. Eum. 398. εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum. 560. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον. Eum. 610. τῷ σῷ λόγῳ. Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου. Eum. 800. τόνδ' ἐπαινέσαις λόγον. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Suppl. 160. οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις. Suppl. 197. μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ. Suppl. 243. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον. Suppl. 273. ταῦτ' ἐλήθη πάντα προσφόρῳ λόγῳ. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνασσε τοὐπομ' ἀφθόνῳ λόγῳ. Suppl. 450. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων. Suppl. 461. ἤκουσα μαστιγτῆρα καρδίας λόγον. Suppl. 479. μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. Suppl. 502. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν. Suppl. 575. λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγῳ. Suppl. 603. τόνδε κραινόντων λόγον. Suppl. 884. ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων. Suppl. 919. εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος. Sphing. 214. ἐκ Προμηθέως λόγου. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 467, 9. αὐτόκρανον λόγον. — iussus. Pers. 355. πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον. Prom. 17. ἐξωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ. Prom. 40. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς; — sermo. Choeph. 668. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ. — fama, rumor. Prom. 734. ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυνον λόγοι. Ag. 1170. τό μ' εἰδέναι λόγῳ παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. Eum. 4. ὡς λόγος τις. Suppl. 227. ὡς λόγος. Suppl. 292. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; Sept. 200. θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. — species, oppositum ἔργῳ. Prom. 336. ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι. Sept. 829. ἦλθε δ' αἰακτὰ πήματ' οὐ λόγῳ. — narratio. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 780. δυοῖν λόγοιν σε θατέρῳ δωρήσομαι. Prom. 785. μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. Sept. 67. σαφηνεῖ λόγου εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 268. πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους λόγους ἱκέσθαι. Sept. 355. ἀγγέλου λόγον μαθεῖν. Pers. 258. οὐ λόγους ἄλλων κλύων. Pers. 724. λόγος κρατεῖ σαφηνής. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν. Choeph. 623. κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ. Choeph. 648. φέρω καινοὺς λόγους. Choeph. 754. θέλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων. Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι. Eum. 274. πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος. Suppl. 693. ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους. Myrmid. 116. ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος. — res narrata vel narranda, res. Prom. 193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 520. ἄλλου λόγου μέμνησθε. Pers. 242. τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. Ag. 568. πάντ' ἔχεις λόγον. Ag. 585.

πάντα πεύσομαι λόγον. Choeph. 521. ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος; Sept. 207. Pers. 335. Choeph. 514. ὧδ' ἔχει λόγος. Pers. 166. σύμβουλοι λόγοι τοῦδέ μοι γενέσθε. — ratio. Prom. 231. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα. Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Sept. 501. πρὸς λόγον τοῦ σήματος; Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου;

Λόγχη hasta. Pers. 51. λόγχης ἄκμονες. Pers. 145. δορικράνου λόγχης ἰσχύς. Pers. 803. Δωρίδος λόγχης ὕπο.

Λόγχιμος ad hastam pertinens. Ag. 393. ἀσπίστορας κλόνους λογχίμους.

Λοετρόν lavacrum. Prom. 555. ἀμφὶ λοετρὰ καὶ λέχος σόν. Cf. Λουτρόν.

Λοιβή libamen. Epig. 46. λοιβὰς Διός.

Λοιγός pernicies. Choeph. 396. βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐριννύς. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω.

Λοιδορεῖν conviciari. Eum. 197. καὶ τὰς προπομποὺς δῆτα τάσδε λοιδορεῖς;

Λοιμός pestis. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός; Suppl. 645. μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν κενώσαι.

Λοιπός reliquus. Prom. 474. τὰ λοιπά μου κλύουσα. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 687. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι λοιπὸν πόνων. Prom. 699. ἴστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς. Prom. 701. τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 746. ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 782. πόνων τὰ λοιπά. Prom. 786. τὴν λοιπὴν πλάνην. Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 846. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Pers. 474. στρατὸς δ' ὁ λοιπός. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας. Pers. 977. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; Ag. 559. ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 1552. ὁ δὲ λοιπόν. Choeph. 210. εὔχου τὰ λοιπά. Choeph. 401. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνως ἔχοντα. Choeph. 887. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα; — τὸ λοιπόν, τὰ λοιπά, ἐς τὸ λοιπόν in posterum. Eum. 653. ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγείῳ στρατῷ αἰεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 733. τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον ὁρκωμοτήσας. Eum. 985. ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ. Sept. 66. τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἕξω. Pers. 518. ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι. Eum. 678. ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν ἐς τὸ λοιπόν.

Λοίσθιος ultimus. Ag. 119. βλαβέντα λοισθίων δρόμων. Choeph. 493. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λοισθίου βοῆς. Eum. 704. ἐμὸν τόδ' ἔργον λοισθίαν κρῖναι δίκην.

Λοξίας Apollo. Prom. 672. πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. Sept. 600. θεσφάτοισι Λοξίου. Ag. 1044. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου; Ag. 1181. Λοξίαν ἐψευσάμην.

Ag. 1184. Λοξίου κότῳ. Choeph. 267. Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 554. ἢ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. Choeph. 887. Λοξίου μαντεύματα. Choeph. 941. ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος. Choeph. 1026. τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν. Choeph. 1032. Λοξίου πέδον. Choeph. 1015. Λοξίας ἐφίετο. Choeph. 1035. Λοξίου δὲ προσθιγών. Eum. 19. Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός. Eum. 35. ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 61. αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ. Eum. 226. Λοξίου κελεύσμασιν ἥκω. Eum. 232. ἐφετμαῖς Λοξίου χρηστηρίους. Eum. 443. καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος. Eum. 728. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι. Sacerd. 74. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα.

Λούειν *lavare*. Sept. 721. τίς ἄν σφε λούσειεν; — Fragm. 331. λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον.

Λουτήριον *lavacrum*. Fragm. 331. ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων.

Λουτροδάϊκτος *balneo occisus*. Choeph. 1067. λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ.

Λουτρόν *balneum*. Ag. 1080. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φαιδρύνασα. Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης. Choeph. 659. καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτήρια. Eum. 603. περῶντι λουτρά. Glauc. 27. καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος. Fragm. 331. λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον. Cf. Λοετρόν.

Λουτρών *labrum*. Eum. 439. λουτρὼν ἐξεμαρτύρει φόνον.

Λόφος *crista*. Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει. Sept. 381. λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.

Λοχαγέτης *dux*. Sept. 42. θούριοι λοχαγέται.

Λοχεύεσθαι *gignere*. Niob. 150. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται.

Λόχευμα *parturitio*. Ag. 1365. κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.

Λοχίτης *manipularis, miles*. Choeph. 757. εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ. — *commilito, sodalis*. Ag. 1634. εἶα δὴ φίλοι λοχῖται.

Λόχος *manipulus*. Sept. 56. ὅπως πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 442. πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον. — *hominum turba, caterva*. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον. Eum. 46. θαυμαστὸς λόχος εὕδει γυναικῶν. Eum. 980. εὐκλεὴς λόχος παίδων, γυναικῶν. Fragm. 434. ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι εὔξασθε. — *partus*. Ag. 135. αὐτοτόκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν. Suppl. 662. Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναικῶν λόχους ἐφορεύειν.

Λυγρός *tristis*. Choeph. 17. πένθει λυγρῷ πρέπουσαν. Fragm. 381. λυγροῦ γέροντος.

Λύδιος *Lydius*. Suppl. 545. Λύδιά τε γύαλα.

Λυδός *Lydus*. Pers. 41. Λυδῶν ὄχλος. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο.

Λύειν *solvere, liberare*. Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Prom. 787. τὸν λύσοντα. Prom. 875. ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 1008. λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε. Sept. 252. λύουσα πολέμιον φόβον. Ag. 850. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλαι.

Ag. 919. ὕπαί τοι ἀρβύλας λύοι τάχος. Eum. 615. πέδας μὲν ἂν λύσειεν. Suppl. 914. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν. — Suppl. 1051. ὅσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο. Choeph. 793. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. — Pers. 877. λέλυνται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη. Pers. 584. λέλυνται γὰρ λαὸς ἐλευθερὰ βάζειν, ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς. Prom. 772. πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 508. τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι λυθέντα. Sept. 378. κλείθρων λυθέντων.

Λυθίμνης nom. propr. Pers. 959. Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν.

Λύκειος Apollinis cognomen. Sept. 130. καὶ σὺ Λύκει' ἄναξ Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ. Ag. 1230. Λύκει' Ἄπολλον. Suppl. 669. εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.

Λυκηδόν *luporum instar.* Fragm. 313. εἷλκον δ' ἄνω λυκηδόν.

Λύκιος *Lycius.* Choeph. 342. πρός τινος Λυκίων.

Λυκίτας nomen canis Fragm. 354.

Λύκος *lupus.* Sept. 1027. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες λύκοι πάσονται. Ag. 1232. λέαινα συγκοιμωμένη λύκῳ. Choeph. 415. λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν εἶναι. Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νέβρον φέρουσι.

Λῦμα *pestis.* Prom. 694. πήματα, λύματα, δείματα.

Λυμαίνειν *laedere.* Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

Λυμαντήριος *turpans, iniuria afficiens.* Prom. 993. δεσμὰ λυμαντήρια. Ag. 1413. κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος. Choeph. 753. ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων.

Λύμασις *contumelia.* Suppl. 855. λύμασις ἡ πρὸ γᾶς ἰλάσκει.

Λύμη *contumelia, pernicies.* Prom. 148. ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμαις. Prom. 425. δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις. Sept. 861. δόμων ἐπὶ λύμῃ. Eum. 355. ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ.

Λυπεῖσθαι *dolere, aegre ferre.* Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. Fragm. 320. μηδὲ λυπηθῇς.

Λύπη *sollicitudo, tristitia.* Ag. 103. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην. Ag. 765. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Choeph. 722. λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος. Suppl. 437. ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή. Arm. iud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει.

Λυπρὸς *tristis.* Pers. 991. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς. Choeph. 822. προπράσσων χάριτας ὀργὰς λυπράς. Eum. 166. κἀμοί τε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται.

Λύρα *lyra.* Ag. 963. ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ.

Λυρναῖος *Lyrnaeus.* Pers. 316. γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ.

Λυρνήσιος *Lyrnesius.* Phryg. 252. Ἀνδραίμονος γένεθλον Λυρνησίου.

Λύσιμος *solvens.* Suppl. 792. οὐράνια μέλη — πελόμενά μοι λύσιμα.

Λύσις *solutio.* Ag. 243. ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἡ λύσις l. d.

Λύσσα *furor.* Prom. 885. λύσσης πνεύματι μάργῳ. Choeph. 286. καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος.

Λυτήρ *qui dirimit.* Sept. 923. πικρὸς λυτὴρ νεικέων. Suppl. 788. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω καὶ γάμου λυτῆρα;

Λυτήριος *liberans, solvens.* Sept. 158. ἰὼ φίλοι δαίμονες λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν. Choeph. 807. πλοῦτον δωμάτων λυτήριον. Eum. 288. ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος. Eum. 616. πολλὴ μηχανὴ λυτήριος. Suppl. 265. τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια. Suppl. 1058. λυτηρίοις μηχαναῖς.

Λύτρον *piaculum.* Choeph. 47. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ;

Λῷστος *optimus.* Prom. 204. τὰ λῷστα βουλεύων. Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Ag. 1023. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει. Suppl. 940. τούτων τὰ λῷστα καὶ τὰ θυμηδέστατα. Suppl. 952. εἴη δὲ τὰ λῷστα. Europ. 49. τὰ λῷστα — στρατοῦ.

Λωτίζεσθαι *eligere.* Suppl. 941. τὰ θυμηδέστατα, πάρεστι, λωτίσασθε.

Λωφᾶν *desinere.* Prom. 376. ἕως ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου. Prom. 677. ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου. — *liberare.* Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.

Λῴων *melior.* Pers. 518. εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.

M.

Μά. Ag. 1407. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην.

Μᾶ *mater.* Suppl. 867. 876. μᾶ Γᾶ, μᾶ Γᾶ.

Μαγνητικός *Magnesius.* Pers. 484. Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν.

Μᾶγος nom. propr. Pers. 310. Μᾶγος Ἄραβος.

Μαζός *mamma.* Choeph. 524. αὐτὴ προύσεσχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.

Μάθος *prudentia.* Ag. 170. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.

Μαῖα *mater.* Choeph. 43. ἰὼ Γαῖα μαῖα.

Μαῖα *Maia.* Choeph. 800. παῖς ὁ Μαίας. Fragm. 401. Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾶ.

Μαίεσθαι *desiderare.* Choeph. 775. τυχεῖν δέ μοι κυρίως τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.

Μαιμᾶν *furere.* Suppl. 872. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις.

Μαινάς *Furia.* Eum. 476. βροτοσκόπων Μαινάδων — κότος. — *Baccha.* Fragm. 350. πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευκτήριε.

Μαίνεσθαι *furere.* Sept. 325. μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ — Ἄρης. Sept. 466. μαινομένᾳ φρενί. Sept. 763. μαινομένᾳ κραδίᾳ. Sept. 918. ἔριδι μαινομένᾳ. Sept. 950. μαίνεται γόοισι φρήν. Ag. 1034. ἦ μαίνεταί γε. Suppl. 557. μαινομένα πόνοις ἀτίμοις. — Prom. 979. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ σμικρὰν νόσον.

Μαινόλις *furens.* Suppl. 101. διάνοιαν μαινόλιν.

Μαιωτικός *Maeoticus.* Prom. 733. αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν.

Μαιῶτις *Maeotis.* Prom. 417. ἀμφὶ Μαιῶτιν — λίμναν.

Μάκαρ *beatus, divus.* Prom. 96. ὁ νέος ταγὸς μακάρων. Prom. 169. μακάρων πρύτανις. Sept. 93. ἰὼ μάκαρες εὔεδροι. Sept. 196. πρὸς μακάρων λιτάς. Sept. 1066. μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχύν. Ag. 1309. τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Choeph. 469. μάκαρες χθόνιοι. Suppl. 519. ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων

μακάρτατε. Suppl. 997. μάκαρας θεούς. — Sept. 147. μάκαρ' ἄνασσ' Ὄγκα.

Μακαρίτης beatus, divus. Pers. 625. μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς.

Μακεδών Macedo. Pers. 484. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα.

Μάκελλα ligo. Ag. 512. Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου Διὸς μακέλλῃ.

Μακεστήρ prolixus. Pers. 684. μήτε μακεστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.

Μακιστήρ mordens. Suppl. 461. ἤκουσα μακιστῆρα καρδίας λόγον.

Μάκιστος montis nomen. Ag. 280. Μακίστου σκοπαῖς.

Μᾶκος vid. *Μῆκος.*

Μακραίων longaevus. Psychost. 264. μακραίωνος βίου.

Μακράν longe. Prom. 312. μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν. Prom. 859. κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι. — *prolixe.* Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. οὐ δὲ χρὴ μακράν. Ag. 890. μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας. Ag. 1269. μακρὰν ἔτεινας.

Μακρηγορεῖν prolixe loqui. Sept. 1043. μὴ μακρηγόρει.

Μακροβίοτος longaevus. Pers. 256. ἦ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη.

Μακρός longus. Prom. 75. πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ. Prom. 447. τὸν μακρὸν χρόνον. Prom. 494. μακρὰν ὀσφὺν πυρώσας. Prom. 535. τὸν μακρὸν τείνειν βίον. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ. Prom. 877. ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου. Prom. 1022. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου. Sept. 528. Choeph. 700. μακρᾶς κελεύθου. Pers. 373. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς. Pers. 727. διὰ μακροῦ χρόνου. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Eum. 75. δι' ἠπείρου μακρᾶς. Suppl. 270. μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 305. μακρῷ δρόμῳ. Suppl. 577. δι' αἰῶνος μακροῦ. Prom. ignif. 175. ὠμολίνου μακροὶ τόνοι. — Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Prom. 892. τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. Eum. 80. τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. — *longinquus, procul remotus.* Prom. 816. τὴν μακρὰν ἀποικίαν. Sept. 595. τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν; — Orith. 207. μάκιστον σέλας l. d. — Add. *Μᾶσσον. Μάσσων.*

Μακροσκελής magnis cruribus praeditus. Edon. 57. μακροσκελὴς μὲν ἆρ' ἅμα χλούνης τις εἶ.

Μάλα valde. Sept. 391. μάλ' εὐγενῆ. Sept. 898. δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος. Pers. 1014. 1020. ἄπριγδα μάλα γόεδνα. Ag. 973. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Choeph. 991. κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν. Eum. 346. μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα. Suppl. 903. οὐ μάλ' ἐς μακράν; — Fragm. 319. χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον. Prom. 730. αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως. Choeph. 866. καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δεῖ. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. — Pers. 317. κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς. Pers. 376. οὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο. Suppl. 465. ἄτης δ' ἄβυσσον

πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον. — in repetita reclamatione. Pers. 1002. *οἲ μάλα, καὶ τόδ' ἀλγῶ.* Ag. 1318. *ᾤμοι μάλ' αὖθις.* Choeph. 863. *οἴμοι μάλ' αὖθις.* Eum. 245. *ὅρα, ὅρα μάλ' αὖθις.* Choeph. 643. *ὦ παῖ, παῖ μάλ' αὖθις.* Choeph. 837. *ἔα, ἔα μάλα.* — Add. *Μᾶλλον* et *Μάλιστα.*

Μαλακογνώμων *qui animo demisso est.* Prom. 188. *μαλακογνώμων ἔσται ποτέ.*

Μαλακός *mollis.* Ag. 95. *χρίσματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.* Prom. sol. 178. *θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.*

Μαλερός *fortis.* Pers. 62. *πόθῳ στένεται μαλερῷ.* Ag. 139. *δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων.* Choeph. 322. *πυρὸς μαλερὰ γνάθος.*

Μαλθακίζεσθαι *mollem, facilem esse.* Prom. 79. *σὺ μαλθακίζου.* Prom. 954. *Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.*

Μαλθακός *mollis, dulcis.* Prom. sol. 182. *πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.* Ag. 722. *μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.* — *animum demittens, ignavus.* Ag. 1626. *ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.* Eum. 74. *μηδὲ μαλθακὸς γένῃ.*

Μαλθακῶς *clementer.* Ag. 925. *τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς.*

Μαλθάσσειν *mollire, mitigare.* Prom. 379. *ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ.* — Prom. 1010. *τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς ἐμαῖς.* Eum. 129. *μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ.*

Μάλιστα *maxime.* Prom. 522. *συγκαλυπτέος ὅσον μάλιστα.* Pers. 832. *μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει.* Ag. 572. *δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλλειν εἰκὸς μάλιστα.* Ag. 661. *Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.* Choeph. 176. *μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.* Suppl. 290. *ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.* Fragm. 306. *μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.* — Sept. 1070. *μηδ' ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.*

Μαλκιῆν *frigere, constrictum esse.* Lai. 105. *κεκμῆτι μαλκιῶν ποδί.*

Μᾶλλον *magis, potius.* Prom. 58. *ἄρασσε μᾶλλον.* Prom. 870. *κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος.* Prom. 1072. *κοὐκ ἔστι νόσος τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.* Sept. 263. *οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.* Sept. 511. *μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς.* Ag. 484. *τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων.* Ag. 598. *οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.* Ag. 1303. *ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ.* Ag. 1573. *προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως.* Choeph. 217. *μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.* Choeph. 373. *παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.* Eum. 408. *κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.* Suppl. 19. *τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα;* Suppl. 448. *θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι.* Myrm. 120. *ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος τὸν ζῶντα μᾶλλον.* Fragm. 288. *πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ κάπνου σκιά.* Fragm. 295. *οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.* — comparativo adiectum. Sept. 655. *τίς ἄλλος μᾶλλον ἐν-*

ώτερος; Suppl. 276. Αἰβυστι-
ῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
ναιξίν ἐστι. Fragm. 413. κα-
ῖς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλ-
ν ἢ σεσῶσθαι.
λλός lana. Eum. 45. ἀργῆτι
αλλῷ.
ν. Choeph. 957. ἄνα γε μὰν,
μοι. Suppl. 996. ἔτι μὰν, ἀ-
νάναντες. Cf. Μήν.
δύη vestis. Fragm. 380. Λιβυρ-
κῆς μίμημα μανδύης χιτών.
θάνειν discere, comperire, in-
lligere. Prom. 273. ὡς μάθητε
ὰ τέλους τὸ πᾶν. Prom. 503.
αχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλή-
ην μάθε. Prom. 552. ἔμαθον
ἰδε. Prom. 588. οὐδ' ἔχω μα-
εῖν, ὅπη πημονὰς ἀλύξω. Prom.
12. ὅ τι χρῄζεις μαθεῖν. Prom.
27. τὸ μὴ μαθεῖν σοὶ κρεῖσσον
μαθεῖν τάδε. Prom. 662. ὡς
άθῃ, τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα
ίμοσιν πράττειν φίλα. Prom.
03. μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ'
ρῄζετε τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον
ηγουμένης. Prom. 762. ὡς τοί-
ν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πά-
ι. Prom. 928. μαθήσεται, οσον
ὶ τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δί-
α. Prom. 1070. τοὺς προδότας
ὰρ μισεῖν ἔμαθον. Sept. 355.
δ' ἀρτικολλον ἀγγέλου λόγον
αθεῖν. Sept. 979. οὐδὲν ὕστε-
ν μαθών. Pers. 108. ἔμαθον
— ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος. Pers.
35. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν κατεῖ-
ς. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμη-
α φωτὸς Περσικὸν πρέπει μα-
εῖν. Ag. 39. μαθοῦσιν αὐδῶ
ὐ μαθοῦσι λήθομαι. Ag. 242.
ίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν
τιῤῥέπει τὸ μέλλον. Ag. 570.
ι γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ
μαθεῖν. Ag. 601. αὕτη μὲν οὕτως
εἶπε μανθάνοντί σοι — εὐπρε-
πῶς λόγον. Ag. 833. νέα ἄλλων
πάρα μαθοῦσα. Ag. 1166. ῥάβον
φέροντων μαθεῖν. Ag. 1185. νεο-
γνὸς ἀνθρώπων μάθοι. Ag.
1646. εἴ τις ἄξιοί μαθεῖν. Cho-
eph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυ-
ναικῶν ἥτις ἤδε προστροπή. Cho-
eph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθά-
νουσ' ἤδη φράζου. Choeph. 169.
πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας
μάθω; Choeph. 173. τοῦτο γὰρ
θέλω μαθεῖν. Choeph. 447. τὰ
δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph.
756. λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέ-
στερον. Choeph. 840. ἐξ ἀμαυρᾶς
κληδόνος λέγει μαθών. Eum. 86.
τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 291.
τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρε-
νῶν. Eum. 398. μάθοιμ' ἄν, εἰ
λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον. Eum.
544. σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν
θεσμοὺς ἐμούς. Eum. 589. τὸ μὲν
δίκαιον τοῦθ', ὅσον σθένει, μα-
θεῖν. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς
ἐρῶ. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψι-
γόνου μάθε γεραφρόνων. Suppl.
916. ἐν χρόνῳ μαθών. Iphig. 82.
Ἀτρεῖδαι πολυκοίρανε μάνθανέ
μου, παῖ. Fragm. 284. καλὸν δὲ
καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.
Fragm. 299. γένος μὲν αἰνεῖν καὶ
μαθὼν ἐπίσταμαι. — Prom. 62.
ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νω-
θέστερος.

Μανία furor. Prom. 881. ὑπό μ'
αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπουσι. Prom. 1059.
τί χαλᾷ μανιῶν; Ag. 1558. ἀλ-
ληλοφόνους μανίας μελάθρων ἀ-
φελούσῃ. Edon. 51. μανίας ἐπα-
γωγὸν ὁμοκλάν. Fragm. 368.
ἀσελγὴς μανία.

Μανόστημοι e tenuibus filis contextus. Fragm. 449. ἐν μανοστήμοις πέπλοις.

Μαντεῖον oraculum. Prom. 833. ἵνα μαντεῖα θῶκός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός. Eum. 4. δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. — Eum. 686. μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων.

Μαντεῖος ad vatem pertinens. Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη.

Μαντεύεσθαι vaticinari. Sept. 388. καὐτὸς καθ' αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Eum. 33. μαντεύομαι γάρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. Eum. 686. μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων.

Μάντευμα vaticinium. Prom. 672. τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. Sept. 27. τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων. Ag. 1076. τούτων ἄιδρις εἰμὶ τῶν μαντευμάτων. Choeph. 887. τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα.

Μαντική vaticinandi ars. Prom. 482. τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.

Μαντικός ad vatem pertinens. Ag. 1169. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι. Eum. 171. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν. Eum. 586. μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις. Psychost. 264. μαντικῇ βρύον τέχνῃ.

Μαντιπολεῖν circa vaticinia versari. Ag. 952. μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά.

Μάντις vates. Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ. Sept. 361. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις. Sept. 364. μάντιν Οἰκλείδην σοφόν. Sept. 551. μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν. Sept. 570. μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός. Sept. 572. τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα. Sept. 591. οὗτος δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω. Sept. 790. μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν. Ag. 179. μάντιν οὔτινα ψέγων. Ag. 194. ἄλλο μῆχαρ — μάντις ἔκλαγξεν. Ag. 1175. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. Ag. 1248. ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμέ. Choeph. 552. ἄναξ Ἀπόλλων μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. Choeph. 766. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις. Eum. 29. ἔπειτα μάντις εἰς θρόνους καθιζάνω. Eum. 162. μάντις ὤν. Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; Eum. 585. μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι. Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων ὁ Καβαῖος ὁ μάντις. — Sept. 384. τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοια τινί. Choeph. 916. μάντις ὄνυξ ὀνειράτων φόβος.

Μάραγνα flagellum. Choeph. 369. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.

Μαραθών Marathon. Pers. 467. οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν.

Μαραίνειν exstinguere, absumere. Prom. 600. νόσον ὠνόμασας, ἃ μαραίνει με. Eum. 134. μάραινε δευτέροις διώγμασιν. — μαραίνεσθαι exarescere, evanescere. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός.

Μάραφις nom propr. Pers. 764.

Μαργᾶν rabidum esse. Sept. 362. Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος. — cupidum esse. Phin. 238. ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤῥυσίαζον.

Μάργος rabidus. Prom. 886. *λύσσης πνεύματι μάργῳ.* Sept. 457. *μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον.* Eum. 67. *ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς.* Suppl. 722. *ἐξῶλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος.*

Μαργοῦσθαι rabidum, protervum fieri. Suppl. 739. *μεμαργωμένοι, κυνοθρασεῖς.*

Μάρδος nom. propr. Pers. 760. *πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν.*

Μάρδος Mardus. Pers. 955. *Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον.*

Μάρδων nom. propr. Pers. 51. *Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες.*

Μαριανδυνός Mariandynus. Pers. 900. *ἰὰν Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος.*

Μαρμαίρειν fulgere. Sept. 383. *νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν.*

Μάρπτειν prehendere. Eum. 567. *εἴ σε μάρψει ψῆφος.*

Μάρπτις raptor. Suppl. 806. *ὅδε μάρπτις νάϊος γάϊος.*

Μαρτυρεῖν testari. Ag. 480. *μαρτυρεῖ δέ μοι — κόνις τάδε.* Ag. 1157. *μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν ῥινηλατούσῃ.* Ag. 1290. *θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε.* Ag. 1487. *τίς ὁ μαρτυρήσων;* Choeph. 1005. *μαρτυρεῖ δέ μοι φάρος τόδε.* Choeph. 1037. *καὶ μαρτυρεῖν μοι.* Eum. 546. *καὶ μαρτυρήσων ἦλθον.* Eum. 564. *μαρτυρεῖ δέ μοι.* Eum. 579. *ἤδη σὺ μαρτύρησον.* Eum. 765. *αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν.* Suppl. 778. *βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι.*

Μαρτύρεσθαι testes vocare. Eum. 613. *ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.*

Μαρτύριον testimonium. Ag. 1086. *μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι.* Eum. 463. *ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθε.* Eum. 764. *ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν.*

Μάρτυς testis. Choeph. 981. *ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ.* Eum. 308. *μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.* Eum. 634. *μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός.* Suppl. 912. *οὗτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης.*

Μασθός mamma. Choeph. 538. *μασθὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον.*

Μασίστρης nom. propr. Pers. 30. 932.

Μᾶσσον amplius. Prom. 632. *μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.*

Μάσσων longior, amplior. Pers. 694. *ὁ μάσσων βίοτος ἣν ταθῇ πρόσω.* Pers. 432. *κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.* Ag. 584. *καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;*

Μάστειρα investigatrix. Suppl. 154. 168. *Ἰοῦς, ἰὼ, μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.*

Μαστεύειν quaerere. Ag. 1070. *προφήτας δ' οὔτινας μαστεύομεν.*

Μαστήριος explorator. Suppl. 898. *Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ.*

Μαστίκτωρ flagellans. Eum. 153. *πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου βαρὺ, τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.*

Μάστιξ flagellum. Prom. 685. *οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.* Sept. 590. *πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ δάμῃ.* Ag. 628. *διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ.*

Μαστός *mamma*. Choeph. 884. τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, μαστόν.

Μασχάλη *axilla*. Fragm. in Schol. Hom. p. 362. Buttm. λύκοι νέβρον φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Μασχαλίζειν *dissecare et partes amputatas sub axillis suspendere*. Choeph. 433. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῇς.

Μασχαλιστήρ *axillarum vinculum*. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.

Ματάζειν *desipere*. Ag. 967. σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει.

Μάταιος *vanus, temerarius*. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 1001. τόλμησον, ὦ μάταιε. Sept. 262. ἐν ματαίοις ἀγρίοις ποιφύγμασιν. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἀνδράσι φρονημάτων. Sept. 424. χαρᾷ ματαίᾳ. Ag. 410. δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. Ag. 1122. ματαίους δύας. Ag. 1647. ματαίαν γλῶσσαν. Ag. 1657. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων. Choeph. 80. ματαίοισι δεσποτᾶν τύχαις. Choeph. 286. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος. Choeph. 527. οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει. Eum. 322. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων. Suppl. 226. οὐδὲ μὴ 'ν Αἴδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας. Suppl. 743. ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων. Fragm. 280. ὀργῆς ματαίας εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

Μάταλλος nom. propr. Pers. 306.

Ματᾶν *otiari, cunctari*. Prom. 57. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾷ τοὔργον τόδε. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ. Eum. 137. ἰδώμεθ', εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ.

Μάταν vid. **Μάτην**.

Ματεύειν *quaerere*. Ag. 1065. ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι, ματεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 327. γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν. Choeph. 879. σὲ καὶ ματεύω.

Μάτη *error*. Suppl. 800. φυγάδα μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν. — *delictum*. Choeph. 905. ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας.

Μάτην *frustra, temere*. Prom. 36. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην; Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. Prom. 293. οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι. Prom. 342. μάτην γάρ, οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοί, πονήσεις. Prom. 445. βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 826. ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με. Prom. 1009. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Pers. 260. μάταν τὰ πολλὰ βέλεα — ἦλθε. Pers. 280. πολλὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν εὔνιδας. Ag. 160. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. Ag. 411. μάταν γὰρ — παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις. Ag. 1245. καταγελωμένην μέγα φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην. Choeph. 514. μάτην ὁ μόχθος. Choeph. 833. λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι θνήσκοντες μάτην. Choeph. 868. καθεύδουσιν μάτην ἄκραντα βάζω. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν

ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Eum. 139. ἢ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Eum. 483. κλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.

Ματρόθεν vid. *Μητρόθεν*.

Ματροκασιγνήτη *matris soror*. Eum. 920. θεαὶ, τῶν Μοῖραι ματροκασιγνῆται.

Ματρόπολις *urbs*. Pers. 864. Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν.

Ματρώϊος vid. *Μητρῷος*.

Μαυροῦν *obscurare*. πρότερον ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν. — Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ.

Μαχαιροφόρος *machaerophorus*. Pers. 56. τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος.

Μάχεσθαι *pugnare*. Prom. 1012. βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ. Sept. 571. μαχώμεθα. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ κέθεν.

Μάχη *pugna*. Prom. 414. παρθένοι μάχας ἄτρεστοι. Sept. 147. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσα — ἕδος ἐπιρρύου. Sept. 362. μάχης λελιμμένος. Sept. 365. σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ. Sept. 374. μάχης ἐρῶν. Sept. 500. καρτερώτερος μάχῃ. Sept. 527. ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην. Sept. 599. ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην. Pers. 328. μάχην συνάψαι. Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ. Pers. 343. τίνες κατῆρξαν — μάχης; Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. Pers. 447. ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Ag. 321. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 427. ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός. Ag. 434. μάχης ἴδρις. Ag. 914. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. Ag. 1210. ἐν μάχης τροπῇ. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης. Choeph. 482. ἄνες μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Choeph. 934, 6. ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά. ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος Διὸς κόρα. Eum. 828. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. Suppl. 470. διὰ μάχης ἥξω τέλους. Suppl. 723. μάχης ἄπληστον. Prom. sol. 182. ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ.

Μάχιμος *pugnax*. Ag. 122. Ἀτρείδας μαχίμους. Suppl. 792. μάχιμα δ' ἔπιδε, πάτερ.

Μάχλος *ferox*. Suppl. 628. μάχλον Ἄρη. — *abundans*. Fragm. 405. μάχλον ἄμπελον.

Μέγα *magnopere, valde*. Prom. 650. ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη. Prom. 1006. τὸν μέγα στυγούμενον. Ag. 694. πολύθρηνον μέγα που στένει. Ag. 912. μέγα σθένει. Ag. 1244. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Choeph. 135. χλίουσι μέγα. Choeph. 253. σὲ τιμῶντος μέγα. Choeph. 309. Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ. Eum. 12. σεβίζουσιν μέγα. Eum. 113. ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα. Eum. 896. μέγα φανοῦντα. Eum. Eum. 910. μέγα γὰρ δύναται. Eum. 947. μέγα τιμῶντες. Suppl. 439. μέγ' ἐμπλήσας γόμον. — Prom. 1015. οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Ag. 366. Ἄρη πεσόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 1156. κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον.

Μεγαβάτης nom. propr. Pers. 22. 945.

Μεγαίρειν invidere. Prom. 629. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος.

Μεγάλατος magna calamitate afflictus. Eum. 759. μεγάλατοι κόραι.

Μεγαλαυχεῖν gloriari. Ag. 1509. μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω.

Μεγάλαυχος magnifice se iactans. Sept. 1046. μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες. Pers. 525. Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων.

Μεγαλήγορος magniloquus. Sept. 547. μεγάλα μεγαληγόρων κλύων ἀνοσίων ἀνδρῶν.

Μεγαλόμητις magna consilia volvens. Ag. 1400. μεγαλόμητις εἶ.

Μεγαλόστονος magnopere deplorandus. Prom. 411. μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι.

Μεγαλοσχήμων magnificus. Prom. 406. μεγαλοσχήμονά τ' ἀρχαιοπρεπῆ — τιμάν.

Μεγαλύνεσθαι efferri. Prom. 894. τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων.

Μεγάλως magnopere. Pers. 872. δμηθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. Pers. 976. ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν.

Μεγαρεύς nom. propr. Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα.

Μέγας magnus. Prom. 111. μέγας πόρος. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα. Prom. 734. λόγος μέγας. Prom. 839. πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. Prom. 1025. σώματος μέγα ῥάκος. Sept. 78. μεγάλ' ἄχη. Sept. 265. τὸν μέγαν τρόπον. Sept. 434. ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 470. μέγας τύπος. Sept. 547. μεγάλα μεγαληγόρων κλύων. Sept. 593. μέγας προφήτης. Sept. 635. θεῶν μέγα στύγος. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Sept. 804. ὦ μεγάλε Ζεῦ. Pers. 24. βασιλέως ὕποχοι μεγάλου. Pers. 33. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 37. μέγας Ἀρσάμης. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 118. μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 159. μέγας πλοῦτος. Pers. 292. φάος μέγα. Pers. 425. πέλαγος ἔρρωγεν μέγα. Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 709. Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν. Pers. 740. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 812. ὄλβον ἐκχέη μέγαν. Pers. 838. μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσονόμου βιοτᾶς. Pers. 883. τιμῆς μεγάλης. Pers. 946. μέγαν τ' Οἰβάρην. Ag. 36. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκεν. Ag. 41. Πριάμου μέγας ἀντίδικος. Ag. 48. μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη. Ag. 131. στόμιον μέγα Τροίας. Ag. 151. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς. Ag. 162. ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας. Ag. 275. μέγαν δὲ πανόν. Ag. 297. φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 347. μεγάλων κόσμων κτεάτειρα. Ag. 349. μήτε μέγαν μήτε νεαρῶν τινά. Ag. 351. μέγα δουλείας γάγγαμον. Ag. 353. Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι. Ag. 373. μέγαν Δίκας βωμόν. Ag. 716. μέγα σίνος πολυκτόνον. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 1072. νέον ἄχος μέγα μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ag. 1460. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς. Ag. 1526. ἀντ' ἔργων μεγάλων. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ δ' ἂν ἄρειας μέγαν δόμον. Choeph. 298. πένθος μέγα. Cho-

eph. 304. ὦ μεγάλαι Μοῖραι. Choeph. 367. μεγάλης δὲ τύχης. Choeph. 475. μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας. Choeph. 795. ὦ μέγα ναίων στόμιον. Choeph. 852. πατέρων μέγαν ὄλβον. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Choeph. 956. μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων. Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. Eum. 263. μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν. Eum. 378. λάχος μέγα. Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 422. μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Eum. 584. μέγαν θεσμόν. Eum. 638. στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 720. πῆμα γίνεται μέγα. Eum. 788. μεγάλας καὶ δυσαρέστους δαίμονας. Eum. 945. μέγα κέρδος. Eum. 986. μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 434. πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν. Suppl. 588. μέγας τέκτων. Suppl. 612. κότον μέγαν. Suppl. 656. Ζῆνα μέγαν. Suppl. 856. ὁ μέγας Νεῖλος. Suppl. 1034. μεγάλα φρήν. Suppl. 1038. ὁ μέγας Ζεύς. Ix. 80. τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. Prom. sol. 177. Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν. Fragm. 394. μηδὲν οἴεσθαι μέγα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 382, 30. μέγαν ἀλάστορον. — Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Sept. 407. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Ag. 257. χάρμα μεῖζον ἐλπίδος. Choeph. 368. μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου μείζονα φωνεῖς. Eum. 209. ὅρκου 'στὶ μείζων. Eum. 448. τὸ πρᾶγμα μεῖζον. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 439. ἄτην γε μείζω. Suppl. 938. εἰ δέ τις μείζων χάρις. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. — Prom. 462. μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων. Prom. 476. τὸ μὲν μέγιστον. Prom. 652. γάμου τυχεῖν μεγίστου. Sept. 28. μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα. Sept. 555. μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον. Pers. 746. ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον μέγιστον. Ag. 902. θεοῦ μέγιστον δῶρον. Choeph. 162. κῆρυξ μέγιστε. Choeph. 243. πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Choeph. 353. πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων. Eum. 44. λήνει μεγίστῳ. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν. Suppl. 312. Λιβύη μέγιστον τῆσδε γῆς καρπουμένη. Suppl. 898. Ἑρμῇ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. Fragm. 296. μέγιστον ἴαμα. Fragm. 293. μέγιστον ἆθλον. Fragm. 331. ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων. — Add. Μέγα.

Μεγασθενής potens. Sept. 70. Ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής. Sept. 962. 977. μέλαινά τ' Ἐριννύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ. Choeph. 267. Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Eum. 61. μελέσθω Λοξίᾳ μεγασθενεῖ.

Μεγαυχής illustris. Pers. 633. δαίμονα μεγαυχῆ.

Μέγεθος magnitudo. Pers. 180. μεγέθει τι τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολύ.

Μέγιστος vid. *Μέγας*.

Μεγιστότιμος honoratissimus. Suppl. 690. ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

Μεθαρμόζεσθαι *mutatione facta novi aliquid assumere.* Prom. 309. μεθάρμοσαι τρόπους νέους.

Μεθιέναι *omittere, remittere, emittere.* Prom. 262. ταῦτα μὲν μεθῶμεν. Prom. 1040. τὴν αὐθαδίαν μεθέντα. Pers. 676. οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Pers. 685. τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. Ag. 1358. μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα. Choeph. 650. ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν. Choeph. 810. κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Eum. 753. 780. μεθεῖσα κραδίας σταλαγμόν. — Suppl. 829. κελεύω βίᾳ μεθέσθαι ἴχαρ. — Sept. 79. μεθεῖται στρατός.

Μεθίστασθαι *recedere, in alium locum se conferre.* Eum. 860 μεθίσταμαι κότου. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Suppl. 533. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν.

Μέθυ *vinum.* Suppl. 931. οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.

Μεθύστεροι *posteri.* Sept. 563. καλόν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις.

Μεθύστερον *postea.* Pers. 203. μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ. Ag. 413. βεβάκεν ὄψις οὐ μεθύστερον. Choeph. 509. μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος.

Μείζων vid. Μέγας et Μέγα.

Μείλιγμα *lenimentum, remedium, placamen.* Ag. 1414. Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ. Choeph. 15. χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν. Choeph. 276. δυσφρόνων μειλίγματα. Eum. 107. νηφάλια μειλίγματα. Eum. 846. γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον.

Μειλικτήριος *deliniens, placans.* Pers. 602. φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια.

Μειλίσσειν *mulcere.* Suppl. 1010. λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὖδας.

Μεῖον *minus.* Prom. 508. μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Sept. 337. οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν.

Μείρεσθαι *sorte tribui.* Ag. 887. τὰ δ' ἄλλα φροντὶς — θήσει δικαίως ξὺν θεοῖς εἱμαρμένα.

Μείων *minor.* Choeph. 512. τὰ δῶρα μείω δ' ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. Suppl. 591. τὸ μεῖον κρείσσων ὢν κρατύνει. — Add. Μεῖον.

Μελάγκερως *nigris cornibus praeditus.* Ag. 1098. μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι τύπτει.

Μελάγκροκος *nigra vela habens.* Sept. 839. μελάγκροκον ναύστολον θεωρίδα.

Μελάγχιμος *niger.* Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Choeph. 11. φάρεσιν μελαγχίμοις. Suppl. 700. μελαγχίμοις γυίοισι. Suppl. 726. μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Cress. 100. λευκοῖς
γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις.
Fragm. 437. πέπλοις μελαγχίμοις.

Μελαγχίτων *pulla veste amictus, tristitia convelatus.* Pers. 114. μελαγχίτων φρήν.

Μέλαθρον *domus.* Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν. Ag. 116. φανέντες ἴκταρ μελάθρων. Ag. 504. ἰὼ μέλαθρα βασιλέων. Ag. 747. μελαίνας μελάθροισιν ἄτας. Ag. 825. ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους ἐλθών. Ag. 931. εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα. Ag. 1306. οὔτις ἀπειπὼν εἴργει

μελάθρων. Ag. 1558. *μανίας μελάθρων ἀφαλεύσῃ.* Choeph. 339. *μελάθροις ἐν βασιλείοις.* Choeph. 780. *πρὸ δὲ δηχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων.* Choeph. 1061. *μελάθροις τοῖς βασιλείοις.* Niob. 148. *μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος.* Fragm. 400. *τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.*

Μελαμβαθής *ad nigritiam profundus.* Prom. 219. *Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμών.*

Μελαμπαγής *niger et concretus.* Sept. 719. *μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον.* Ag. 381. *τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθείς.*

Μελαναιγίς *atram procellam ciens.* Sept. 681. *μελαναιγὶς δ' οὐκ εἶσι δόμων Ἐριννύς.*

Μελάνδετος *nigro ferro vinctus.* Sept. 43. *μελάνδετον σάκος.*

Μελάνδρυος Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748, 57. *πίτυος ἐκ μελανδρύου.*

Μελανείμων *pulla veste amictus.* 353. *ἡμετέραις ἐφόδοις μελανείμοσιν.*

Μελανθής *niger.* Suppl. 145. *μελανθὲς ἡλιόκτυπον γένος.*

Μελάνιππος *nigris equis vectus.* Heliad. 59. *μελανίππου — ἱερᾶς νυκτός.*

Μελάνιππος nom. propr. Sept. 396.

Μελανόζυξ *nigris transtris instructus.* Suppl. 525. *λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν.*

Μελανόστερνος *nigrum pectus habens*, sive

Μελανόστερφος *nigram cutem habens.* Fragm. 404. *μελανοστέρφων* (al. *μελανοστέρνων*) *γένος.*

Μελανόχροος *prae tristitia nigrescens.* Suppl. 766. *μελανόχροος δὲ πάλλεταί μου καρδία.*

Μέλας *niger.* Sept. 476. *λιγνὺν μέλαιναν.* Sept. 814. *ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' Ἀρά.* Sept. 962. 977. *μέλαινά τ' Ἐριννύς.* Pers. 317. *ἵππου μελαίνης ἡγεμών.* Pers. 849. *εἶ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας.* Pers. 1009. *μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται.* Ag. 747. *θράσος μελαίνας μελάθροισιν ἄτας.* Ag. 992. Eum. 935. *μέλαν αἷμα.* Ag. 1492. *μέλας Ἄρης.* Eum. 52. *ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.* Eum. 174. *μελαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν.* Eum. 715. *ὦ Νὺξ μέλαινα.* Suppl. 83. *μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ.* Suppl. 760. *μέλας γενοίμαν καπνός.* Suppl. 865. *ὄναρ μέλαν.*

Μέλειν *curae esse.* Prom. 3. *σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς.* Prom. 332. *μηδέ σοι μελησάτω.* Sept. 182. *μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω, τἄξωθεν.* Ag. 555. *τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.* Ag. 571. *δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα.* Ag. 1223. *τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.* — cum gen. Prom. 940. *ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.* Ag. 948. *μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.* Choeph. 934. *ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας.* — Choeph. 769. *μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι.* — *curam habere.* Sept. 269. *μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.* Ag. 361. *οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν.*

Μελεοπαθής *misera passus.* Sept. 945.

Μελεοπόνος *qui misera peregit.* Sept. 944.

Μέλεος *miser.* Sept. 761. *μέλεος ἀθλίων γάμων.* Sept. 859. *πατρῴους δόμους ἑλόντες μέλεοι.* Sept. 860. *μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους εὕροντο.* Sept. 928. *ὦ μέλεοι.* Ag. 698. *μέλεον αἷμα.* Choeph. 1001. *αἶ μελέων ἔργων.* Suppl. 104. *πάθεα μέλεα.*

Μέλεσθαι *curam habere.* Sept. 160. *μέλεσθε δ' ἱερῶν δημίων, μελόμενοι δ' ἀρήξατε.* Suppl. 362. *ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.* — *curae esse.* Eum. 61. *τἀντεῦθεν — αὐτῷ μελέσθω Λοξίᾳ.*

Μέλημα *cura.* Ag. 1530. *οὔ σε προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο.* Eum. 422. *τῶν σῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.* — *is qui curae est.* Choeph. 233. *ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός.*

Μέλι *mel.* Pers. 604. *παμφαὲς μέλι.*

Μελίγλωσσος *dulce loquens.* Prom. 172. *μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν.*

Μελίζειν *canere.* Ag. 1149. *μελίζειν πάθη γοερά.*

Μέλισσα *apis.* Pers. 128. *σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν.*

Μέλλειν *futurum esse.* cum inf. fut. Prom. 641. *ἔπη μέλλει τις αἴρεσθαι δάκρυ.* Prom. 837. *προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι.* Choeph. 846. *νῦν γὰρ μέλλουσι μιανθεῖσαι πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων ἢ πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον.* Choeph. 854. *τοιάνδε πάλην — μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν.* — cum inf. praesentis. Ag. 948. *μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.* Suppl. 1043. *τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν;* — cum inf. aoristi. Prom. 628. *ὅπερ μέλλω παθεῖν.* — omisso infinitivo. Pers. 800. *οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι.* — Prom. 841. *χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα.* Prom. 211. *τὸ μέλλον ἢ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει.* Pers. 365. *οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.* Pers. 446. *κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν.* Ag. 242. *μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.* Ag. 1213. *τὸ μέλλον ἥξει.* Suppl. 1042. *σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.* Pers. 829. *πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι.* Prom. 102. *προὐξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα.* — *cunctari.* Prom. 36. *τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην;* Prom. 630. *τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;* Sept. 95. *τί μέλλομεν ἀγάστονοι;* Ag. 882. *τί μέλλετε;* Ag. 281. *φύτι μέλλων.* Pers. 399. *κοὐκ ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.* Ag. 1326. *τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.*

Μελλώ *cunctatio.* Ag. 1329. *τῆς μελλοῦς κλέος πέδοι πατοῦντες.*

Μέλος *membrum.* Pers. 455. *κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη.* Pers. 953. *βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.* Eum. 255. *ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.*

Μέλος *cantus.* Prom. 554. *τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα.* Sept. 817. *ἔτευξα τύμβῳ μέλος.* Pers. 999. *ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.* Ag. 689. *τὸ νυμφότιμον μέλος.* Eum. 317. 326. *ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ τόδε μέλος.* Suppl. 108. *θρεομένη μέλη.* Suppl. 789. *οὐράνια μέλη λίτανα θεοῖσι.* Suppl. 1002. *ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.* Edon. 51. *πίμπλησι μέλος.*

Orith. 267. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.

Μελοτυπεῖν carmen excudere. Ag. 1124. τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς.

Μέλπειν canere. Ag. 1420. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Ag. 236. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν l. d.

Μεμνῆσθαι meminisse. Prom. 520. ἄλλου λόγου μέμνησθε. Prom. 824. μέμνησαι δέ που. Prom. 1073. μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω. Pers. 277. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 279. μεμνῆσθαί τοι πάρα. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων. Choeph. 113. μέμνησ' Ὀρέστου. Choeph. 115. τοῦ φόνου μεμνημένη. Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν. Choeph. 485. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον. Choeph. 670. πανδίκως μεμνημένος. Eum. 88. μέμνησο. Suppl. 199. μέμνησο δ' εἴκειν. Suppl. 202. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς. Cf. *Μιμνήσκεσθαι.*

Μεμονέναι cupere. Sept. 668. τί μέμονας, τέκνον;

Μέμφεσθαι vituperare, exprobrare. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Prom. 1075. μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι μέμψησθε τύχην. Sept. 542. ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται. Sept. 633. ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψῃ. Choeph. 39. μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν. Eum. 566. τὴν τύχην οὐ μέμφομαι. Eum. 973. οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου. Suppl. 130. οὐδὲ μέμφομαι. Suppl. 755. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις. Prom. sol. 182. ἔνθ' οὐ μάχης — μέμψῃ.

Μέμφις Memphis urbs. Pers. 36. ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων. Suppl. 307. Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο; — viri nomen Pers. 932.

Μέμψις exprobratio. Prom. 443. μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων.

Μέν oppositum sequenti δέ. Prom. 1. 12. 178. 201. 238. 261. 271. 325. 498. 505. 622. 631. 784. 786. 803. 821. 829. 994. 1018. 1045. Sept. 4. 21. 171. 277. 350. 404. 463. 483. 493. 684. 741. 797. Pers. 18. 65. 178. 182. 188. 196. 208. 249. 291. 330. 333. 358. 391. 404. 451. 475. 494. 595. 716. 740. 788. 843. Ag. 80. 100. 143. 255. 274. 308. 317. 385. 415. 422. 434. 538. 554. 601. 626. 720. 737. 749. 773. 803. 820. 838. 840. 924. 943. 1035. 1130. 1144. 1215. 1223. 1300. 1304. 1308. 1321. 1419. 1486. 1551. 1576. 1613. Choeph. 60. 133. 140. 162. 190. 199. 223. 276. 370. 406. 446. 572. 663. 689. 737. 825. 835. 972. 1016. 1027. 1057. Eum. 1. 39. 40. 85. 96. 106. 164. 213. 303. 385. 431. 451. 458. 506. 555. 573. 589. 615. 677. 845. 914. 961. Suppl. 110. 121. 127. 194. 371. 399. 467. 482. 499. 564. 691. 754. 935. 961. 988. 1040. Amym. 11. Epig. 46. Edon. 51. Fragm. 300. 306. — bis in protasi positum, uno δέ sequente. Sept. 998 sqq. Ἐτεοκλέα μὲν —. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν, τοῦτου δ' ἀδελφὸν κ. τ. λ. — eodem vel simili vocabulo repetito.

Sept. 894. *σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι.* Pers. 153. *θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς.* Pers. 542. *Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ, Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ.* Pers. 552. *νᾶες μὲν ἤγαγον, ποποῖ, νᾶες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ.* Pers. 680. *σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ' ἀντία λέξαι.* Pers. 686. *δέομαι μὲν χαρίσασθαι, δέομαι δ' ἀντία φάσθαι.* Pers. 693. *πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακά.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι, βαρεῖα δ' εἰ τέκνον δαΐξω.* Ag. 494. *χαῖρε μὲν χθὼν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος.* Ag. 1268. *πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφή.* Choeph. 307. *ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης —, ἀντὶ δὲ πληγῆς κ. τ. λ.* Choeph. 430. *ἕκατι μὲν δαιμόνων, ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν.* Choeph. 923. *ἔμολε μὲν δίκα —, ἔμολε δ' ἐς δόμον κ. τ. λ.* Prom. 197. *ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε, ἄλγος δὲ σιγᾶν.* Pers. 27. *φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην.* Dan. 36. *ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα, ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει.* — respondens sequenti *ἀλλά.* Pers. 172. *πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι ξύνειμι, — ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην.* Choeph. 733. *ὧς μοι τὰ μὲν παλαιὰ — ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.* Pers. 329. *πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶ κρατῆσαι. — ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν.* Pers. 517. *ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις, ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.* Ag. 889. *ἀπουσίᾳ μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῇ. — ἀλλ' ἐναισίμως αἰνεῖν κ. τ. λ.* Choeph. 366. *ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φωνεῖς. ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης δοῦπος ἱκνεῖται.* — respondens sequenti *τέ.* Sept. 906. *ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας.* Choeph. 578. *πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει — πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀνταίων βροτοῖσι πλάθουσι.* Choeph. 969. *σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, φίλοι τε καὶ νῦν.* Suppl. 405. *ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει, αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς.* — nulla particula sequente, quae ad praecedens *μέν* referatur. Prom. 340. *τὰ μέν σ' ἐπαινῶ.* Prom. 476. *τὸ μὲν μέγιστον.* Prom. 755. *ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.* Prom. 903. *ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος.* Sept. 379. *κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ.* Sept. 733. *ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῷ.* Pers. 1. *τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων — πιστὰ καλεῖται.* Pers. 345. *ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ φανεὶς ἀλάστωρ.* Pers. 540. *νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει γαῖα.* Pers. 546. *τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν;* Pers. 590. *κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ.* Pers. 975. *στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι.* Ag. 1. *θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν κακῶν.* Ag. 40. *δέκατον μὲν ἔτος τόδε.* Ag. 241. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.* Ag. 573. *ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο.*

Ag. 742. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Ag. 980. καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλών. Ag. 1177. πρόσθεν μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Choeph. 394. ἀλλὰ νόμος μέν. Choeph. 726. πρὸς μὲν οἰκέτας θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος. Eum. 396. γένος μὲν οἶδα. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 606. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος. Eum. 653. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Suppl. 1. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 438. καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων. Suppl. 501. κλάδους μὲν αὐτοῦ λεῖπε. Suppl. 918. ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν ἄγοις ἄν. Suppl. 969. καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε. 895. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Pers. 514. θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Choeph. 1064. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι. Prom. 445. πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Pers. 380. πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος — εὐφήμησεν. Ag. 784. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσειπεῖν. Choeph. 109. πρῶτον μὲν αὐτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ. Prom. 1038. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν. Sept. 1060. ἡμεῖς μὲν ἴμεν. Pers. 292. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα. Ag. 898. ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ. Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος. Sept. 296. ταῖσι μὲν ἔξω πύργων. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. (Ath. 1. Glauc. 28. Edon. 57. Heliad. 60. Thalam. 64. Myrm. 115. Penel. 173. Prom. sol. 177. 181. Fragm. 294. 299. quibus rebus incertum est, fueritne in deperditis versibus subsecutum δέ sive alia particula.) — μὲν οὖν imo. Pers. 989. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. Ag. 1061. μισόθεον μὲν οὖν. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν. Choeph. 993. δίκτυον μὲν οὖν. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. — γε μὲν δή vid. Γέ.

Μένειν *manere*. Sept. 214 σὺ δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων. Sept. 726. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει. Sept. 885. μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις. Pers. 350. ὡς — Ἕλληνες οὐ μενοῖεν. Pers. 782. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Ag. 446. μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές. Ag. 821. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ' ἐμπέδως μένοι. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1162. κῶμος ἐν δόμοις μένει. Choeph. 560. μενοῦμεν οὕτως. Choeph. 1046. 1058. οὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. Eum. 359. μένει γάρ. Eum. 458. ἀμφότερα μένειν. Eum. 642. καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι. Eum. 647. μένω δ' ἀκοῦσαι, πῶς

ἀγὼν κριθήσεται. Eum. 686. μαντεῖα δ' οὐκ ἔθ' ἁγνὰ μαντεύσῃ μένων. Eum. 702. δίκην γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω. Eum. 847. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλοις μένειν κ. τ. λ. Eum. 854. τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Suppl. 380. μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος. Suppl. 923. ὡς μένειν ἀμφρόνως. Suppl. 960. l. c. Aetn. 6. ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μένει φάτις; Fragm. 266. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα, καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν. — manere, exspectare, imminere. Sept. 376. ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Sept. 895. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι. Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει. Choeph. 401. τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει. Choeph. 457. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Eum. 515. κύριον μένει τέλος. Suppl. 480. μένει Ἄρει 'κτίνειν ὁμοίαν θέμιν. Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; Glauc. 36. ἄγων γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους. — hostilem impetum excipere, sustinere. Sept. 418. τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ; Pers. 239. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

Μενέλαος *Menelaus.* Ag. 42. Μενέλαος ἄναξ ἠδ' Ἀγαμέμνων. Ag. 603. Μενέλεων δὲ πεύθομαι. Ag. 660. Μενέλεων — προσδόκα μολεῖν. Choeph. 1037. l. c.

Μένος *vis, impetus.* Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει. Eum. 621. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Sept. 679. ἀναυδάτῳ μένει. Ag. 229. βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδῳ μένει. Ag. 296. πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Choeph. 62. τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει χρονίζοντα βρύει. Choeph. 448. πρέπει δ' ἀκάμπτῳ μένει καθήκειν. Choeph. 1072. ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; Eum. 124. δεινῆς δρακαίνης ἐξεκήρανεν μένος. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον. Eum. 796. κοῖμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. Suppl. 555. ὅντ' ἐπέρχεται Τυφῶ μένος ὕδωρ τὸ Νείλου. Suppl. 738. ἀνιέρῳ μένει μεμαργωμένοι.

Μέντοι. Prom. 252. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. Prom. 318. τοιαῦτα μέντοι — τἀπίχειρα γίνεται. Prom. 951. καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως, ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. Prom. 966. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1056. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. Ag. 630. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον. Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει. — Ag. 917. πιθοῦ, κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί. — Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 1035. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά. Pers. 878. ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι

δεῖ σε. Suppl. 342. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος. Phryg. 244. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἴσθ' ὑπερτέρα.

Μέριμνα cura, sollicitudo. Sept. 270. μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος. Sept. 825. μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 831. διπλαῖ μέριμναι. Pers. 161. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσί. Ag. 99. παίων τε γένοῦ τῆσδε μερίμνης. Ag. 447. μένει δ' ἀκοῦσαί τι μου μέριμνα νυκτηρεφές. Ag. 1513. ἀμηχανῶ — εὐπάλαμον μέριμναν. Eum. 127. μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. Eum. 340. σπεύδομεν αἵδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας.

Μέρος pars. Ag. 493. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Choeph. 289. κρατῆρος μέρος — μετασχεῖν. Ag. 543. ἥματος μέρος. Ag. 1555. κτεάνων τε μέρος. — Choeph. 815. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων. Ag. 282. παρῆκεν ἀγγέλου μέρος. — Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 1165. ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν εὐνὰς ἀδελφοῦ. Choeph. 329. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη. Eum. 189. ἀντάκουσον ἐν μέρει. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.

Μέροψ humanus. Suppl. 84. μερόπεσσι λαοῖς. — homo. Choeph. 1013. οὔτις μερόπων.

Μέσακτος inter littora situs. Pers. 861. τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους. — in medio fractus. Prom. 192. μέσακτα πλευρά.

Μεσάπιον montis nomen. Ag. 284. Μεσαπίου φύλαξι.

Μεσημβρία meridies. Suppl. 727. ἐν μεσημβρίᾳ.

Μεσημβρινός meridianus. Prom. 724. ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Sept. 363. μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν. Sept. 413. 428. μεσημβρινοῖσι θάλπεσι. Ag. 551. ἐν μεσημβριναῖς κοίταις.

Μεσολαβής medium tangens. Eum. 152. μεσολαβεῖ κέντρῳ.

Μεσόμφαλος in medio umbilico situs. Sept. 729. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις. Choeph. 1032. μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον. Ag. 1026. ἑστίας μεσομφάλου.

Μέσος medius. Sept. 371. ἐν μέσῳ σάκει. Pers. 192. ζυγὸν θραύει μέσον. Choeph. 143. ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι. Eum. 112. ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων. Eum. 505. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν. Eum. 529. ἐν μέσῳ δυσπαλεῖ τε δίνᾳ. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου.

Μεσοῦν in dimidio esse. Pers. 427. σὺ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν.

Μετά cum genitivo, cum. Prom. 1069. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Pers. 720. οὐ πολλῶν μέτα. Pers. 879. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων. Ag. 1007. πολλῶν μέτα δούλων. Suppl. 634. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο. Suppl. 938. πολλῶν μετ' ἄλλων. Suppl. 1035. μετὰ πολλῶν δὲ γάμων. — cum dativo, inter. Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Choeph. 360. μετ' ἄλλων δορικμῆτι λαῷ. — cum accusativo, post. Ag. 223. μετ'

εὐχάν. Sept. 1066. μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν. — per tmesin a verbo seiunctum. Prom. 1062. τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Μεταβαίνειν procedere. Choeph. 306. ἢ τὸ δίκαιον μεταβαίνει.

Μεταγινώσκειν mutato consilio decernere. Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. — postea, sero intelligere. Suppl. 103. ἄταν δ' ἀπάτᾳ μεταγνούς.

Μεταδίεσθαι persequi. Suppl. 799. μετά με δρόμοισι διόμενοι.

Μεταίτιος qui cum aliis alicuius rei auctor vel culpae particeps est. Ag. 785. τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους νόστου. Choeph. 98. τῆσδ' ἔστε βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι. Choeph. 132. ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Eum. 190. αὐτὸς οὐ τούτων σὺ μεταίτιος πέλῃ, ἀλλ' εἷς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.

Μεταίχμιος medius. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον. Choeph. 61. ἐν μεταιχμίῳ σκότου.

Μετακοιμίζεσθαι interquiescere. Choeph. 1072. ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

Μετάκοινος communis. Eum. 331. οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάκοινος. Eum. 922. παντὶ δόμῳ μετάκοινοι. Suppl. 1021. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν.

Μεταλγεῖν poenitere. Suppl. 400. τί — μεταλγεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;

Μεταλλακτός mutatus. Sept. 688. λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.

Μεταμανθάνειν dediscere aliquid et eius loco aliud quid discere. Ag. 692. μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιά.

Μεταμέλειν poenitere. Eum. 741. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος.

Μεταξύ in medio. Sept. 744. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος.

Μεταπτοιεῖν aliorsum fugere. Suppl. 327. ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων.

Μεταῤῥυθμίζειν in mutatum ordinem cogere. Pers. 733. καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε.

Μεταστένειν postmodum gemere. Eum. 59. μεταστένειν πόνων.

Μετατίκτειν postea parere. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει.

Μετάτροπος reversus. Pers. 905. δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ μετάτροπος ἐπ' ἐμοί.

Μεταῦθις in posterum. Eum. 456. χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσὼν αἰανὴς νόσος.

Μεταχωρεῖν in alium locum se conferre. Prom. 1062. τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.

Μετεῖναι interesse. Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος;

Μετέρχεσθαι prosequi. Choeph. 982. τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον τὸν μητρός.

Μετέχειν participem esse. Prom. 331. πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί. Pers. 532. ἄλγους μετέχουσαι. Ag. 493. μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Choeph. 290. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν. Eum. 831. χώρας μετασχεῖν τῆσδε.

Μετιέναι persequi, ulcisci. Ag. 1651. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους.

Eum. 222. δίκας μέτειμι τόνδε φῶτα.

Μετοικεῖν. *habitationis participem esse.* Suppl. 604. ἡμᾶς μετοικεῖν τῆσδε γῆς.

Μετοικία *habitationis societas.* Eum. 972. μετοικίαν δ' ἐμὴν εὖ σέβοντας.

Μέτοικος *colonus, in habitandi societatem receptus.* Sept. 530. μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς. Pers. 311. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο. Choeph. 673. μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν ἀείξενον θάπτειν. Choeph. 965. μέτοικοι δόμων. Eum. 965. ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε — τοῖσδε μετοίκοις. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν. — *sede expulsus, qui habitationem mutavit.* Ag. 58. γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων.

Μετρεῖν *metiri.* Choeph. 207. τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

Μέτριος *modestus.* Suppl. 1045. μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.

Μέτρον *modus.* Choeph. 786. προστιθεὶς μέτρον.

Μέτωπον *facies.* Pers. 706. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

Μετωποσώφρων *in fronte modestiam prae se ferens.* Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ μετωποσωφρόνων ἴτω προσώπων.

Μή I. *non*, in oratione a coniunctione pendente. Prom. 380. ἐάν τις — μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίᾳ. Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. Sept. 1018. ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 670. κεἰ μὴ θέλοι. Prom. 765. εἰ μή τις βλάβῃ. Sept. 98. εἰ μὴ νῦν. Sept. 178. εἰ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται. Sept. 1007. εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔσται. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθε. Ag. 338. εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά. Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. Ag. 996. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἴργει. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ — κεκτημένη. Ag. 1030. εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχει λόγον. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖς. Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Ag. 1212. εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος. Choeph. 271. εἰ μὴ μέτειμι. Choeph. 296. κεἰ μὴ πέποιθα. Eum. 445. εἰ μή τι τοῦνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Pers. 847. εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῶνδ' ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 467. εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Fragm. 295. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου. Choeph. 303. 477. Suppl. 145. εἰ δὲ μή. Eum. 446. 582. εἰ δικαίως εἴτε μή. Ag. 252. εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπνυμένη. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ. Choeph. 194. ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην. Choeph. 263. ὅπως μὴ πεύσεταί τις. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. Prom. 53.

ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ καρποσπλάγχνους τιθῇς. Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωΐς. Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 855. ὡς μή ποτ' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Pers. 711. ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 197. ὥστε — δάκρυ μὴ κατασχεῖν. cf. *Μήποτε*. *Μήτε*. — post relativum. Eum. 588. ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεύς. Eum. 631. οἷσι μὴ βλάψῃ θεός. Eum. 859. ἃ μὴ τελῶ. Fragm. 305. ὅστις μὴ φίλος. cf. *Μηδαμοῦ*. — cum participio. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 826. μὴ μάτην κλύουσά μου. Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. Sept. 410. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος — καὶ μὴ θέλοντος. Sept. 418. τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ; Ag. 264. μὴ δαλώσαντος θεοῦ. Ag. 880. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα. Ag. 906. γνώμην μὲν ἴσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 689. μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Eum. 891. ὁ δὲ μὴ κύρσας. Suppl. 74. μὴ τέλεον δόντες ἔχειν. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 206. κόπων, οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα. cf. *Μηδέ*. *Μηδέν*. *Μηκέτι*. *Μήτε*. — cum adiectivis. Sept. 393. μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 735. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν. Ag. 972. ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Ag. 1423. μὴ περιώδυνος. Ag. 1623. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα. Choeph. 76. δίκαια καὶ μὴ δίκαια. Choeph. 632. τὸ μὴ θέμις. Choeph. 918. τὸ μὴ χρεών. Eum. 410. τὰ μὴ δίκαια. Eum. 863. νίκης μὴ κακῆς. Suppl. 194. τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον. Suppl. 331. τὸ μὴ θέμις. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. Suppl. 794. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν. cf. *Μηδέ*. — cum infinitivo. Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. Prom. 225. τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Sept. 16. τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε. Sept. 37. τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ. Sept. 855. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι. Ag. 899. λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 922. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα, ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. Eum. 69. ἐπεύχεται — μὴ μεταστένειν πόνων. Eum. 410. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 668. καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 795. καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; Eum. 868. μὴ κάμνειν χρόνῳ. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε. Suppl. 754. φρονεῖ μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 974. ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ καταισχύνειν ἐμέ. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Sept. 1034. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί. Niob.

144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων — μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς. Suppl. 706. χρὴ — τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν. Prom. 609. τί μὴ χρὴ (παθεῖν). Ag. 333. ἃ μὴ χρὴ (ποθεῖν). cf. Μηδαμά. Μηδαμοῦ. Μηδαμῶς. Μηδέ. Μηδέν. Μηδέπω. Μήτε. Μήτι. Μήτοι. — post verba negativi significatus. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Prom. 1058. τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν; Sept. 1068. ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ 'νατραπῆναι. Ag. 998. εἴργε μὴ πλέον φέρειν. — τὸ μὴ cum infinitivo, *ita ut non*. Prom. 236. ἐξερυσάμην βροτοὺς τὸ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 867. ἵμερος θέλξαι τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον. Ag. 15. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 1144. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1571. μοῖραν εὗρετ' ἀσφαλῆ τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 300. καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία τὸ μὴ πολίτας — ὑπηκόους πέλειν. Eum. 211. χαλᾷς τὸ μή γ' ἕπεσθαι. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 901. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. cf. Μήποτε. Μήτε. — (infinitivo substantivi vicem tenente. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τόδε. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Choeph. 952. παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Eum. 85 s. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν· ἐπεὶ δ' ἐπίστᾳ, καὶ τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον). — μὴ οὐ cum infinitivo. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν. Eum. 290. οὔτοι σ' Ἀπόλλων — ῥύσαιτ' ἄν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔῤῥειν. — τὸ μὴ οὐ cum infinitivo *quin*, *quominus*. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν. (fort. Ag. 1144. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ οὐ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.) Eum. 874. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. — μή cum adverbiis. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως. Ag. 340. μὴ διχοῤῥόπως ἰδεῖν. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. Ag. 905. τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. — in interrogatione. Ag. 658. τί μή; — Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν πρύμνηθεν εὗρε μηχανὴν σωτηρίας; — Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Prom. 961. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν; Pers. 336. μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ; Ag. 669. μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν; Suppl. 292. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ. cf. Μηδέν. — II. *ne*. cum imperativo praesentis. Prom. 44. μὴ πόνει μάτην. Prom. 80. μὴ 'πίπλησσέ μοι. Prom. 271. μὴ δύρεσθε. Prom. 434. μή τι χλιδῇ

δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει. Prom. 632. μή μου προκήδου. Prom. 779. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει. Prom. 809. τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. Prom. 1028. τέρμα μή τι προσδόκα. Sept. 188. μὴ βλάβην τίθει. Sept. 182. μὴ γυνὴ βουλευέτω. Sept. 205. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς. Sept. 224. μὴ νῦν — κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 244. μὴ φίλους φόβει. Sept. 680. μὴ 'ποτρύνου. Sept. 1043. μὴ μακρηγόρει. Sept. 1058. δράτω τι πόλις καὶ μὴ δράτω. Ag. 892. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἅβρυνε. Sept. 1029. μὴ σχολὴν τίθει. Ag. 1607. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε. Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντα. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ. Eum. 78. μὴ πρόκαμνε. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 128. μή σε νικάτω πόνος. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε. Suppl. 204. μὴ νῦν σχόλαζε. Suppl. 392. μή μ' αἱροῦ κριτήν. Suppl. 729. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε. cf. Μηδαμῇ. Μηδέ. Μηδέν. Μήτε. Μήτι. — cum coniunctivo praesentis. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ. cf. Μηδέ. Μηδέν. Μήτι. — cum coniunctivo aoristi. Prom. 628. μή τοί με κρύψῃς τοῦτο. Prom. 654. μὴ 'πολακτίσῃς λέχος. Prom. 720. ὃν μὴ περάσῃς. Sept. 71. μή μοι πόλιν — ἐκθαμνίσητε. Sept. 153. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶτε. Sept. 233. μὴ προδῷς πυργώματα. Sept. 659. μὴ — γένῃ ὀργὴν ὅμοιος. Sept. 696. μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδε. Ag. 130. μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ. Ag. 145. μή τινας — ἀπλοίας τεύξῃ. Ag. 1477. μὴ δ' ἐπιλεχθῇς. Ag. 1657. μὴ προτιμήσῃς. Choeph. 231. μὴ 'κπλαγῇς φρένας. Choeph. 496. μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα. Eum. 767. μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε. Eum. 794. μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 820. μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος — γένῃ. Suppl. 336. μὴ 'κδῷς. Suppl. 415. τὰν φυγάδα μὴ προδῷς. Suppl. 692. 710. μὴ τρέσητε. Suppl. 984. μὴ πάθωμεν. Philoct. 227. μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν. cf. Μηδαμῶς. Μηδέ. Μηδέν. Μηκέτι. Μήποτε. Μήτε. — cum imperativo aoristi. Sept. 1027. μὴ δοκησάτω τινί. cf. Μηδέ. Μήποτε. — cum infinitivo, imperativi vicem gerente. Prom. 714. οἷς μὴ πελάζειν. Sept. 235. μή με δουλείας τυχεῖν. cf. Μήποτε. — omisso verbo. Prom. 1077. μὴ δῆτα. Ag. 911. μὴ νῦν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον —. Choeph. 905. μή, ἀλλ' εἵφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. cf. Μήπω. — cum optativo. Sept. 5. ὃ μὴ γένοιτο. Sept. 408. ἃ μὴ κράνοι τύχη. Sept. 531. ἃ μὴ κραίνοι θεός. Ag. 1222. μὴ γένοιτό πως. Ag. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 898. μὴ πνέοι βλάβα. Fragm. 305. μή μοι παρασπίστης εἴη. cf. Μηδαμά. Μηδέ. Μηκέ-

τι. *Μήποτε. Μήτε. Μήτι.* — pro *ἵνα μή* positum. Prom. 388. *μὴ γάρ σε θρῆνος οὑμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.* Prom. 1063. *τόπων μετά που χωρεῖτ᾽ ἐκ τῶνδε θοῶς, μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύκημ᾽ ἀτέραμνον.* Sept. 639. *οὔτε κλαίειν οὔτ᾽ ὀδύρεσθαι πρέπει, μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.* Pers. 523. *προπέμπετ᾽ ἐς δόμους, μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν.* Ag. 921. *ὄπαι τις ἀρβύλας λύοι τάχος — μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.* Ag. 1607. *πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσας μογῇς.* Eum. 172. *ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, μὴ καὶ λαβοῦσα — ἀνῇς.* Eum. 246. *λεύσσετον πάντα μὴ λάθῃ φύγδα βάς.* Fragm. 274. *ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, μὴ παρὼν ἀπῇς.* — pendens a verbis timendi vel cavendi. Sept. 747. *δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ.* Sept. 773. *νῦν δὲ τρέω, μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς.* Pers. 117. *φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ — μὴ πόλις πύθηται.* Pers. 159. *οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ᾽ ἀδείμαντος, μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον.* Pers. 737. *δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος — γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.* Prom. 334. *πάπταινε δ᾽ αὐτός, μή τι πημανθῇς ὁδῷ.* Prom. 390. *τούτου φυλάσσου μή ποτ᾽ ἀχθεσθῇ κέαρ.* Suppl. 493. *φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον.* Prom. sol. 181. *ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ.* — *οὐ μή.* Sept. 38. *οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.* Sept. 181. *οὔ τι μὴ φύγῃ μόρον.* Sept. 263. *οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.* Choeph. 882. *θανόντα δ᾽ οὔ τι μὴ προδῷς ποτέ.* Eum. 216. *τὸν ἄνδρ᾽ ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ.* Ag. 1624. *τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις οὔ τι μὴ σειράσφορον κριθῶντα πῶλον.* Suppl. 225. *οὐδὲ μὴ ᾽ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ ματαίων αἰτίας.* Suppl. 736. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ᾽ ἀπόσχωνται.* Iaculatr. 219. *νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός.*

Μηδαμά ne qua ratione. Prom. 524. *μηδάμ᾽ ὁ πάντα νέμων θεῖτ᾽ ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς.* — nunquam, nusquam. Pers. 423. *εὖ γὰρ τόδ᾽ ἴσθι, μηδάμ᾽ ἡμέρᾳ μιᾷ πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.*

Μηδαμῇ ne qua parte. Prom. 58. *μηδαμῇ χάλα.*

Μηδαμοῦ nullo loco. Eum. 401. *ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.* Eum. 594. *μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν.*

Μηδαμῶς ne qua ratione. Prom. 337. *ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς.* Ag. 1639. *μηδαμῶς, ὦ φίλτατ᾽ ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.* Choeph. 671. *μηδαμῶς λάθῃ.* — haudquaquam. Suppl. 712. *ὅμως ἄμεινον — ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.* Eum. 682. *ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.*

Μηδέ neque. Ag. 732. *τεκνοῦσθαι μηδ᾽ ἄπαιδα θνήσκειν.* Ag. 1424. *μὴ περιώδυνος μηδὲ δεμνιοτήρης.* Eum. 211. *τὸ μή γ᾽ ἕπεσθαι μηδ᾽ ἐποπτεύειν κότῳ.* Eum. 342. *μηδ᾽ ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν.* Eum. 684. *ταρβεῖν κελεύω μηδ᾽ ἀκαρπώτους κτίσαι.* Suppl. 404. *δεδορκὸς ὄμμα μηδ᾽ ἄγαν οἰνώμενον.* Sept.

262. μὴ φιλοστόνους μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοισι ποιφύγμασιν. Sept. 1068. ἤρυξε πόλιν μὴ 'ναστραφῆναι μηδὲ — κατακλυσθῆναι. — ne — quidem. Prom. 778. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Pers. 777. μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν. Ag. 955. τὸ μήποτ' αὖθις μήδ' ἀναστῆναι μέλλειν — κευε, cum imperativo praesentis. Prom. 327. σὺ δ' ἡσύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροστόμει. Prom. 618. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο μηδὲ λιπάρει. Prom. 687. μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε. Sept. 34. εὐθαρσεῖτε μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Sept. 220. ἔκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ. Sept. 462. κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ μηδέ μοι φθόνει λέγων. Ag. 893. μηδ' — ἐπίφθονον πόρον τίθει. Ag. 1099. ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε μηδ' ὑπερφρόνει. Eum. 484. μηδέ τις κικλησκέτω. Eum. 902. μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος. Suppl. 860. μηδέ τις σχολαζέτω. — cum coniunctivo praesentis. Pers. 810. μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Suppl. 1003. μηδ' ἔτι Νεῖλον προχοὰς σέβωμεν. — cum coniunctivo aoristi. Prom. 585. μηδέ μοι φθονήσῃς. Prom. 785. χάριν θέσθαι θέλησον μηδ' ἀτιμάσῃς λόγους. Sept. 1031. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν. Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Eum. 512. μηδέ νιν — ἀτίσῃς. Eum. 788. οὐκ ἐστ' ἄτιμοι μηδὲ — στήσητε. Eum. 823. μὴ βάλῃς —, μηδὲ — ἱδρύσῃς Ἄρη. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.

Suppl. 352. μηδὲ — νέμεσις γένηται. Suppl. 418. μὴ προδῷς — μηδ' ἴδῃς με. Suppl. 479. μηδ' ἀποῤῥιφθῇ λόγος ἐμοῦ. Suppl. 986. μηδ' αἶσχος ἡμῖν — πράξωμεν. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. — transitum facit ab imperativo praesentis ad coniunctivum aoristi. Prom. 952. αὖθ' ἕκαστ' ἔκφραζε μηδέ μοι διπλᾶς ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς. Prom. 1036. φρόντιζε μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1074. μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω, μηδὲ — μέμψησθε τύχην μηδέ ποτ' εἴπητε. Ag. 893. μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ ἄβρυνε, μηδὲ — προσχάνῃς ἐμοί, μηδὲ — τίθει. Ag. 1443. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου, — μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸς γένῃ. Eum. 129. μή σε νικάτω πόνος μηδ' ἀγνοήσῃς. Eum. 768. μὴ θυμοῦσθε μηδ' ἀκαρπίαν τεύξητε. Fragm. 320. ἕψου μηδὲ λυπηθῇς. — cum imperativo aoristi. Prom. 332. καὶ νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω. — cum optativo. Prom. 527. μηδ' ἐλινύσαιμι — μηδ' ἀλίτοιμι. Prom. 899. μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ. Prom. 904. μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως — προσδέρκοιτό με. Sept. 202. μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν. Eum. 935. μηδὲ πιοῦσα κόνις — ἁρπαλίσαι. Suppl. 647. μηδ' ἐπιχωρίοις ἔρις πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. Suppl. 650. μηδ' — Ἄρης κέρσειεν ἄωτον. Suppl. 1012. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι.

Μηδὲν nihil. Prom. 940. ἐμοὶ δ᾽ ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα. Prom. 508. εὔελπίς εἰμί σε — μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός. Eum. 467. ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν. Eum. 496. τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων; Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Suppl. 1047. τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν. Fragm. 394. μηδὲν οἴεσθαι μέγα. Sept. 232. οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ᾽ ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; — *ne.* Prom. 73. μηδὲν ἐγκέλευ᾽ ἄγαν. Prom. 342. μηδὲν πόνει. Prom. 951. ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως ἀλλ᾽ αὔθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔκφραζε. Ag. 1441. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου. Ag. 1509. μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω. — Ag. 1641. μηδὲν αἱματώμεθα. — Prom. 128. μηδὲν φοβηθῇς.

Μηδέπω nondum. Prom. 742. εἶναι δοκεῖ σοι μηδέπω ᾽ν προοιμίοις. Pers. 427. εὖ νῦν τόδ᾽ ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν.

Μήδεσθαι excogitare, moliri. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Sept. 1049. τί δὲ μήσωμαι; Ag. 1071. τί ποτε μήδεται; Ag. 1073. μέγ᾽ ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακόν. Choeph. 597. Θεστιὰς μήσατο τυρδαῆ τινα πρόνοιαν. Choeph. 985. ἐπ᾽ ἀνδρὶ τοῦτ᾽ ἐμήσατο στύγος.

Μηδικός Persicus. Pers. 777. εἰ στράτευμα πλεῖον ἢ τὸ Μηδικόν.

Μῆδος consilium. Prom. 604. ἐπικότοισι μήδεσι δαμεῖσα.

Μῆδος Medus. Pers. 751. Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. — *Persa.* Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.

Μηκέτι non amplius. Ag. 496. τόξοις ἰάπτων μηκέτ᾽ εἰς ἡμᾶς βέλη. — *ne amplius.* Ag. 1307. μηκέτ᾽ ἐσέλθῃς. — Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ᾽ ἐν δόμοις τέκοι.

Μῆκος longitudo. Prom. 1022. μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου. Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος. Ag. 596. ἐν μήκει χρόνου. Suppl. 716. μῆκος δ᾽ οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Fragm. 333. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Μηλιεύς Maliacus. Pers. 478. Δωρίδ᾽ αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον.

Μηλόβοτος ovibus pastui inserviens. Suppl. 543. μηλοβότου Φρυγίας.

Μῆλον ovis. Sept. 257. μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν. Ag. 1027. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγάς. Ag. 1390. μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν. Eum. 904. μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντ᾽ ἄγαν. Dan. 36. μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον. Niob. 143. βρυχήμασιν πρέπουσα μήλων.

Μηλοτρόφος oves alens. Pers. 749. Ἀσίδος μηλοτρόφου.

Μηλοφόνος oves occidens. Ag. 712. μηλοφόνοισιν ἄγαισιν.

Μήν. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω. Prom. 167. ἦ μὴν ἔτ᾽ ἐμοῦ χρείαν ἕξει. Prom. 909. ἦ μὴν ἔτι Ζεὺς — ἔσται ταπεινός. Sept. 513. ὄμνυσι δὲ — ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ. — Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Prom. 457. καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ᾽ οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ᾽ ἂν τίνοιμ᾽ αὐτῷ χά-

ρῳ. Prom. 1082. καὶ μὴν ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται. Sept. 227. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 354. καὶ μὴ ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἴσι. Sept. 439. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Pers. 258. καὶ μὴν παρὼν γε. Pers. 398. καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Pers. 954. καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν. Ag. 905. καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. Ag. 1151. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Ag. 1161. καὶ μὴν πέπωκώς γε. Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάται. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ καρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 203. καὶ μὴν στίβοι γε — ποδῶν ὅμοιοι. Choeph. 503. καὶ μὴν — τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης. Eum. 681. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι. Suppl. 307. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο; Theocr. 65. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκοπευμάτων. Myrmid. 118. καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. — Pers. 222. ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής. Pers. 229. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Ag. 1637. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν. — Prom. 268. οὐ μὴν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με κατισχανεῖσθαι. Sept. 520. οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι. Ag. 1252. οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν. Sept. 791. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Eum. 449. οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις. Sept. 650. οὔτ' ἐν πατρῴαις μὴν χθονὸς κακουχίᾳ. — Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς. Sept. 1054. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Ag. 1351. σὺν χρόνῳ γε μήν. Eum. 51. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ καρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα. Choeph. 957. ἄνα γε μάν, δόμοι. — Suppl. 996. ἴτε μάν. — Eum. 194. τί μήν;

Μήνη luna. Prom. 799. ἡ νυκτερὸς μήνη.

Μηνίεσθαι irasci. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μηνίεται.

Μῆνις ira. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Ag. 685. τελεσσίφρων μῆνις. Choeph. 292. οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν δέχεσθαι. Eum. 225. τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 304. οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Eum. 844. οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνίν τιν' ἢ κότον τινά. Suppl. 154. 168. Ἰοῦς ἰὼ μῆνις μάστειρ' ἐκ θεῶν.

Μηνυτήρ index. Eum. 236. ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.

Μήποτε nunquam. Prom. 155. ὡς μήποτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει. Prom. 203. ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Choeph. 180. εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί. Eum. 842. ὡς μήποτ' εἴπῃς. — Eum. 933. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾶδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Suppl. 612. προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου πόλιν παχῦναι. Suppl. 921. ψῆφος κέκραν-

ται μήποτ' ἐκδοῦναι βίᾳ στόλον γυναικῶν. — Ag. 555. παρείχεται δὲ, — τὸ μήποτ' αὖθις μήδ' ἀναστῆναι μέλειν. — *ne unquam.* Suppl. 394. μήποτε εἴπῃ λεώς. — Prom. 1004. εἰσελθέτω σε μήποτε. — Sept. 75. Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν. Suppl. 627. μήποτε πυρίφατον Πελασγὰν πόλιν — κτίσαι μάχλον Ἄρη. — Prom. 532. μήποτ' ἐκτακείη. Prom. 896. μήποτε μήποτέ μ' — εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν. Sept. 201. μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν ἅδε πανήγυρις. Suppl. 645. μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν τῶνδε πόλιν κενώσαι. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ.

Μήπω ne iam nunc. Prom. 634. μήπω γε (suppl. εἴπῃς.)

Μηρός crus. Myrm. 121. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία.

Μήτε neque. Prom. 156. ὡς μήποτε (μήτε) θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Ag. 349. ὡς μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν μήτ' ἐξοκεῖλαι. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Eum. 36. ὡς μήτε σώκειν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν. Suppl. 407. ὅπως — μήτε δῄοις ῥυσίων ἐφάψεται, μήτε — θησόμεσθα. Suppl. 965. ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας καὶ μήτ' ἀέλπτως — θανὼν λάθοιμι. Prom. 893. ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ, καὶ μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων. Sept. 1013. καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν. Sept. 1050. πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον; Pers. 162. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστός ἐστιν ἐν φρεσίν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν, μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς. Pers. 170. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Ag. 760. πῶς σε σεβίζω μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας. Eum. 666. τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν. Suppl. 606. καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ ἄγειν. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. Cabir. 828. μήτε κρωσσοὺς μητ' οἰνηροὺς μηθ' ὑδατηροὺς λιπεῖν. — Pers. 284. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. — Prom. 434. μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μητ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Choeph. 1040. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα — μήτ' ἐπιγλωσσῶ κακά. — Eum. 500. μήτ' ἄναρκτον βίον μήτε δεσποτούμενον αἰνέσῃς. Eum. 821. μὴ βάλῃς μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας — μηδ' ἱδρύσῃς Ἄρη. — Sept. 169. μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ ξύνοικος εἴην. Ag. 459. μήτ' εἴην πτολιπόρθης, μήτ' οὖν κατίδοιμι. Fragm. 305. μή μοι παρασπιστής μήτ' ἔγγυς εἴη. (μήτε semel positum Eum. 821. Suppl. 965.)

Μήτηρ mater. Prom. 209. ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον Θέμις —

προυντεθεσπίκει. Prom. 876. ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις. Sept. 207. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ. Pers. 147. μήτηρ βασιλέως. Pers. 153. θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. Choeph. 188. ἐμὴ δὲ μήτηρ. Eum. 438. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἀμὴ μήτηρ κατέκτα. Eum. 628. οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. Eum. 706. μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστίν ἥ μ' ἐγείνατο. Prom. 1093. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. Sept. 514. μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου βλάστημα. Sept. 1023. μητρὸς ταλαίνης. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα. Choeph. 139. σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι. Choeph. 238. τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας. Choeph. 980. μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς. Choeph. 983. μόρον τὸν μητρός. Choeph. 1050. μητρὸς ἔγκοτοι κύνες. Eum. 3. τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Eum. 120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Eum. 403. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο. Eum. 550. τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Eum. 576. μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι. Eum. 578. μητρὸς αἷμα φίλτατον. Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμα. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν. Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. Choeph. 416. ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 534. ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς. Suppl. 1021. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Prom. 217. προσλαβόντι μητέρα. Ag. 1208. θύουσαν Ἅιδου μητέρα. Choeph. 886. μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν; Choeph. 909. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 1023. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτονας. Eum. 569. μητέρα κτανών. Pers. 152. μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. Pers. 818. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ. Eum. 715. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ. Eum. 311. μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ Νύξ. Eum. 807. 838. μᾶτερ Νύξ. Sept. 774. παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. — de rebus non animatis. Pers. 606. μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Ag. 256. ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. — de patria dictum. Sept. 566. μητρὸς δὲ πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη; Sept. 16. τέκνοις τε γῇ τε μητρί. Sept. 398. εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.

Μῆτις consilium. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν. Choeph. 617. γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν. Suppl. 59. τᾶς Τηρείας μήτιδος οἰκτρᾶς ἀλόχου l. d. Suppl. 949. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις.

Μήτι nihil. Suppl. 546. τοῦσδ' ἔν τι ποιεῖν τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων. — *haudquaquam.* Pers. 684. μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων εἰπέ. — *ne.* Sept. 668. μήτι σε θυμοπληθὴς δορί-

μαργοις ἄτα φερέτω. — Suppl. 423. μήτι τλᾷς τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν. — Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος.

Μήτοι profecto non. Eum. 735. ὁρκωμοτήσας —, μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο — ἐποίσειν.

Μητραγαθής nom. propr. Pers. 43.

Μητραλοίας matricida. Eum. 148. τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας. Eum. 201. τοὺς μητραλοίας δ' ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.

Μητρόθεν a matre. Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σκότον. Choeph. 601. ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε. Choeph. 739. ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη.

Μητροκτονεῖν matrem occidere. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν;

Μητροκτόνος matrem occidens. Ag. 1254. μητροκτόνον φίτυμα. Eum. 102. πρὸς χερῶν μητροκτόνων. Eum. 271. μητροκτόνον μίασμα. — *matricida.* Eum. 470. τοῦδε μητροκτόνου.

Μητροφόνος matrem occidens. Eum. 258. ἀντιποίνους τίνεις μητροφόνας δύας. — *matricida.* Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βὰς ματροφόνος.

Μητρυιά noverca. Prom. 729. Σαλμυδησία γνάθος, ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν.

Μητρῷος maternus. Eum. 84. κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας. Eum. 221. ἄγει γὰρ αἷμα μητρῷον. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαί. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου.

Μηχανᾶσθαι efficere. Sept. 1029. κατασκαφὰς ἐγὼ — τῷδε μηχανήσομαι. Ag. 939. ψυχῆς κομιστρα τῆσδε μηχανωμένη.

Μηχανή instrumentum. Sept. 123. ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ. Pers. 113. πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι λαοπόροις τε μηχαναῖς. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή. Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; Suppl. 934. πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλειμένην. Myrmid. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. — *artificium, dolus, remedium.* Prom. 206. αἱμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες. Sept. 191. εὗρε μηχανὴν σωτηρίας. Sept. 1032. θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. Ag. 663. καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα μηχαναῖς Διός. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. Ag. 1591. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας. Eum. 82. μηχανὰς εὑρήσομεν. Eum. 616. μηχανὴ λυτήριος. Suppl. 204. μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. Suppl. 1059. λυτηρίοις μηχαναῖς. Fragm. 309. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

Μηχάνημα artificium. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρών. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ προτρέψεταί με Ζεύς. Ag. 1098. λαβοῦσα μηχανήματι. Choeph. 975. ἴδεσθε — τὸ μηχάνημα.

Μηχανοῤῥαφεῖν dolos nectere. Choeph. 219. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ γ' ἄρα μηχανοῤῥαφῶ.

Μῆχαρ remedium. Ag. 192. χείματος ἄλλο μῆχαρ. Suppl. 389. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι

γάμου δύσφρονος φυγᾷ. Suppl. 589. τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριος Ζεύς.

(*Μηχαρίζεσθαι perficere.* Ag. 295. ὤτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.)

***Μιαίνειν** polluere, violare.* Sept. 326. μιαίνων εὐσέβειαν Ἄρης. Ag. 202. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας. Ag. 623. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ γλώσσῃ μιαίνειν. Ag. 1654. μιαίνων τὴν δίκην. Eum. 665. κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων. Suppl. 222. ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος. Suppl. 638. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα; — Suppl. 361. εἰ μιαίνεται πόλις. Choeph. 846. μιανθεῖσαι πειραὶ κοπάνων.

***Μιαιφόνος** sanguine maculatus.* Prom. 870. κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος. Eum. 577. ὦ μιαιφόνε.

***Μίασμα** piaculum.* Sept. 684. οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. Ag. 1394. μιασμάτων ἄποινα. Choeph. 1012. ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα. Eum. 162. μιάσματι μυχὸν ἔχραναν. Eum. 271. μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει. Eum. 570. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μιασμάτων. Suppl. 262. αἱμάτων μιάσμασι χρανθεῖσα. Suppl. 468. μιάσμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον. Suppl. 614. λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. — de homine dictum. Ag. 1619. γυνή, χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων. Choeph. 1024. μητέρα — πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.

***Μιάστωρ** inquinator.* Choeph. 932. ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν. — *vindex, ultor.* Eum. 169. ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται.

***Μιγνύναι** miscere.* Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. — Sept. 921. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται. Pers. 1009. μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται. — μίγνυσθαι *coire.* Eum. 69. αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις. Suppl. 292. μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῷ; Prom. 740. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι.

***Μικρὸς** parvus.* Prom. 979. οὐ μικρὰν νόσον. Ag. 1412. ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. Cf. Σμικρός.

***Μιλτόπρεπτος** ruber.* Cress. 100. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις.

***Μιμεῖσθαι** imitari.* Choeph. 557. γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμουμένω.

***Μίμημα** imitamen.* Fragm. 389. Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.

***Μίμνειν** manere.* Sept. 34. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνοντες. Pers. 791. μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 74. ὑπολειφθέντες μίμνομεν. Ag. 148. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος — μῆνις. Ag. 1120. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί. Ag. 1544. μίμνει δέ, μίμνοντος ἐν χρόνῳ Διός, παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Choeph. 1004. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. Suppl. 515. πρὸς ταῦτα μίμνε. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ.

***Μιμνήσκεσθαι** reminisci.* Suppl. 51. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα. Cf. Μεμνῆσθαι.

***Μῖμος** imitator.* Edon. 51. ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.

***Μιν** eum, eam.* Sept. 435. κεραυνοῦ

δέ μιν βέλος ἐπισχέθοι. Choeph. 613. κιχάνει δέ μιν Ἑρμῆς. Choeph. 780. ἐπεί μιν μέγαν ἄρας. Eum. 601. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμπολῃκότα. Suppl. 977. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν.

Μινύθειν tabescere. Sept. 903. δακρυχέων ἐκ φρενὸς, ἃ κλαιομένας μου μινύθει. Eum. 352. δόξαι — τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι.

Μινύρεσθαι minurire. Ag. 16. ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ.

Μινυρός stridulus. Ag. 1137. δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας.

Μίνως Minos. Choeph. 609. πιθήσασα δώροισι Μίνω.

Μιξοβόας cum clamore mixtus. Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν.

Μιξόθροος cum clamore mixtus. Sept. 313. λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου.

Μιξόμβροτος cum humana figura mixtus. Suppl. 563 βοτὸν ἐσορῶντες δυσχερὲς μιξόμβροτον.

Μισεῖν odisse. Prom. 1070. τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον. — Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

Μίσημα res odiosa. Sept. 168. σωφρόνων μισήματα. Eum. 73. μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.

Μισητός odiosus. Ag. 1201. γλῶσσα μισητῆς κυνός.

Μισθός merces. Ag. 1234. κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσειν κότῳ ἐπεύχεται.

Μισόθεος Deorum osor. Ag. 1061. μισόθεον μὲν οὖν (στέγην).

Μῖσος odium. Ag. 1387. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ καὶ μῖσος ἀστῶν. — res odiosa. Ag. 1385. ἀπόπολις δ' ἔσῃ, μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

Μνῆμα monumentum. Prom. 843. τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.

Μνημεῖον monumentum. Sept. 49. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον.

Μνήμη memoria. Prom. 459. μνήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς.

Μνημονεύειν reminisci. Pers. 769. κοὐ μνημονεύεις τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς.

Μνήμων memor. Prom. 514. μνήμονές τ' Ἐριννύες. Prom. 791. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος. Eum. 361. κακῶν τε μνήμονες σεμναί.

Μνησιπήμων malorum memor, ex malorum recordatione nascens. Ag. 173. μνησιπήμων πόνος.

Μνηστήρ procus. Prom. 742. πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γαμοιν μνηστῆρος.

Μνήστωρ memor. Sept. 163. φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἔστε μοι.

Μογεῖν laborare. Prom. 275. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 606. δυσδαιμόνων δὲ τίνες — οἷ' ἐγὼ μογοῦσιν; Ag. 1607. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῇς.

Μογερός miser. Prom. 564. ὅπῃ γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Prom. 596. εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. Sept. 809. τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας — πολεμάρχους. Sept. 960. 975. Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά. Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτᾶκα θυομένοισιν.

Μόγις *aegre, vix.* Prom. 131. *πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας.* Pers. 501. *Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ στρατῷ.* Add. *Μόλις.*

Μοῖρα *pars.* Prom. 634. *μοῖραν δ' ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.* Sept. 928. *ἔχουσι μοῖραν λαχόντες — διοσδότων ἀχέων.* Choeph. 236. *ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί.* Suppl. 1025. *δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας.* — *id quod alicui natura contigit et proprium est.* Eum. 105. *ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν.* Eum. 484. *αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον.* — *honor qui alicui tribuitur.* Prom. 291. *οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.* — *sors, fatum.* Sept. 488. *θέλων ἐξιστορῆσαι μοῖραν.* Pers. 873. *στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρῆσαι.* Ag. 1287. *κωκύσουσ' ἐμὴν Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν.* Ag. 1570. *μοῖραν εὕρεστ' ἀσφαλῆ.* Pers. 881. *εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.* Ag. 1441. *μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου.* — *mors.* Ag. 1239. *εἰ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.* Ag. 1338. *πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.* Ag. 1426. *τίς ἂν — μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἂν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον;*

Μοῖρα *Parca.* Prom. 509. *οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται.* Prom. 696. *ἰώ, ἰὼ Μοῖρα, Μοῖρα.* Sept. 960. 975. *ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά.* Pers. 102. *θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν.* Ag. 129. *πάντα δὲ πύργων κτήνη — Μοῖρ' ἀλαπάξει.* Ag. 997. *εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε.* Ag. 1518. *δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.* Choeph. 897. *ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* Choeph. 898. *καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.* Eum. 321. *τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν.* Eum. 998. *οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα.* — Prom. 514. *Μοῖραι τρίμορφοι.* Prom. 897. *ὦ Μοῖραι.* Choeph. 304. *ὦ μεγάλαι Μοῖραι.* Eum. 165. *παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας.* Eum. 694. *Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.* Eum. 919. *θεαί, τῶν Μοῖραι ματροκασιγνῆται.*

Μοιρᾶσθαι *dividere.* Sept. 889. *ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα.*

Μοιρόκραντος *a fato constitutus.* Choeph. 608. *μοιρόκραντον ἐς ἦμαρ.* Eum. 370. *θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα.*

Μολεῖν *ire, venire.* Prom. 236. *τὸ μὴ διαρραισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν.* Prom. 670. *πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν.* Prom. 721. *πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς.* Prom. 827. *πρὶν μολεῖν δεῦρο.* Prom. 1030. *θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν Ἅιδην.* Sept. 266. *εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών.* Sept. 349. *ἐλπίς ἐστι νυκτερὸν τέλος μολεῖν.* Pers. 179. *ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκε — εἰς ὄψιν μολεῖν.* Pers. 226. *εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν.* Pers. 521. *ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ.* Ag. 34. *μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος.* Ag. 185. *πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι.* Ag. 284. *φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς Μεσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.*

Ag. 336. *θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός.* Ag. 587. *πόσιν σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι.* Ag. 592. *γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολών.* Ag. 661. *Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.* Ag. 744. *ὅταν τὸ κύριον μόλῃ.* Ag. 942 s. *καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών.* Ag. 1198. *τῷ μολόντι δεσπότῃ.* Ag. 1371. *αὐτὸς ἐκπίνει μολών.* Ag. 1425. *τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι;* 1569. *προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν.* Ag. 1652. *ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.* Choeph. 177. *πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;* Choeph. 452. *ἄκουσον ἐς φάος μολών.* Choeph. 566. *ἢ καὶ μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ.* Choeph. 600. *ἐπεὶ μολὼν ματρόθεν κελάδησε.* Choeph. 755. *πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;* Choeph. 827. *νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους μολόντας.* Choeph. 923. *ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.* Choeph. 925. *ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος διπλοῦς λέων* Choeph. 934. *ἔμολε δ' ᾧ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά.* Eum. 15. *μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς.* Eum. 79. *μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν.* Eum. 150. *ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν.* Eum. 198. *οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.* Eum. 279. *ἐμοὶ μολεῖν ἀρωγόν.* Eum. 436. *μολὼν ἐς οἶκον.* Suppl. 403. *δεῖ — ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα.* Suppl. 708. *ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι.* Suppl. 891. *γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν.* Philoct. 227. *μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν.* — cum accusativo. Sept. 595. *τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν.* Pers. 722. *ἄσμενον μολεῖν γέφυραν.* Pers. 795. *γῆν μολόντες Ἑλλάδα.* Ag. 942. *σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν.* Suppl. 236. *ὅπως δὲ χώραν — μολεῖν ἔτλητε.* Suppl. 749. *μολόντες ἀλίμενον χθόνα.* — Prom. 691. *οὐπώποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν.*

Μόλις vix. — *οὐ μόλις valde, sane.* Ag. 1052. *ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.* Eum. 826. *θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών.*

Μολοσσός Molossus. Prom. 831. *πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα.*

Μολπή cantus. Ag. 106. *θεόθεν καταπνείει Πειθὼ μολπάν.* Eum. 995. 999. *ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.*

Μολπηδόν cantus instar. Pers. 381. *ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν.*

Μομφή vituperium. Sept. 1001. *ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν.*

Μοναρχία unius imperium. Sept. 863. *πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες.*

Μόναρχος rex. Prom. 324. *τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.*

Μονάς solus. Pers. 720. *μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν.*

Μονογενής unicus. Ag. 872. *μονογενὲς τέκνον πατρί.*

Μονόδους uno dente praeditus. Prom. 798. *κόραι τρεῖς κυκνόμορφοι — μονόδοντες.*

Μονόζυξ sola, a coniuge relicta. Pers. 135. *εὐνατῆρ' ἀποπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ.*

Μονόκλαυτος *cum unius lacrymis decantatus.* Sept. 1056. **μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς.**

Μονόμαχος *pugnam singularem suscipiens.* Sept. 780. **πύλαις φερεγγύοις ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.**

Μονόμματοι *homines singulis oculis praediti.* Prom. sol. 188.

Μονόῤῥυθμος *ab uno habitatus.* Suppl. 939. **πάρεστον οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους.**

Μόνος *solus.* Prom. 423. **μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον — εἰσιδόμην.** Sept. 666. **μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσιν.** Pers. 624. **μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.** Pers. 824. **μόνης γὰρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.** Ag. 815. **μόνος δ' Ὀδυσσεὺς — ἦν ἐμοὶ σειραφόρος.** Ag. 1597. **μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον** (ἔφης). Choeph. 853. **μόνος ὢν ἔφεδρος.** Eum. 791. **κλῇδας οἶδα δωμάτων μόνη θεῶν.** Suppl. 240. **μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.** Suppl. 729. **μόνην δὲ μὴ πρόλειπε.** Niob. 147. **μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.** Philoct. 227. **μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός.** — **μόνον** adverb. *solummodo.* Prom. 209. **οὐχ ἅπαξ μόνον.** Prom. 624. **τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.** Prom. 851. **ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.** Choeph. 242. **μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη — συγγένοιτό μοι.** Suppl. 990. **μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός.** Fragm. 282. **ἦν νεύσω μόνον.**

Μονόσκηπτρος *ab uno regnante occupatus.* Suppl. 369. **μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις.**

Μονοστιβής *solus incedens.* Choeph. 757. **εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ;**

Μονοῦσθαι *solum relinqui, deseri.* Suppl. 730. **γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν.**

Μονόφρουρος *solus custodiens.* Ag. 248. **τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος.**

Μονόφρων *suam unius sententiam tenens.* Ag. 735. **δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰμί.**

Μονόψηφος *suo unius arbitrio decernens.* Suppl. 368. **μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν.**

Μόριμος *a fato constitutus.* Choeph. 356. **μόριμον λάχος πιμπλάντων.**

Μόρον *morum.* Phryg. 245. **ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων.** Cress. 100. **λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις.**

Μόρος *sors a fato constituta.* Prom. 248. **θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.** Ag. 1117. **λιγείας μόρον ἀηδόνος.** — *interitus, mors.* Prom. 680. **ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἰφνίδιος μόρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν.** Sept. 181. **λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον.** Sept. 365. **σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην.** Sept. 571. **οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.** Sept. 679. **λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.** Sept. 686. **τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;** Sept. 733. **ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ.** Pers. 361. **εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν.** Pers. 436. **τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.** Pers. 438. **ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι;** Pers. 470. **ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον.** Pers. 538. **μόρον τῶν οἰχομένων.** Ag. 320. **ἀποιμώζουσι φιλτάτων μό-**

ρον. Ag. 1219. Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον. Ag. 1270. εἰ δ' ἐτητύμως μόρον τὸν αὑτῆς οἶσθα. Ag. 1294. οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Ag. 1389. ὥσπερεὶ βοσοῦ μόρον. Ag. 1474. 1500. δολίῳ μόρῳ δαμείς. Ag. 1582. μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται. Ag. 1610. τόνδ' ἐβούλευσας μόρον. Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον. Choeph. 16. δός με τίσασθαι μόρον πατρός. Choeph. 294. ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ. Choeph. 435. μόρον κτεῖναι μωμένα. Choeph. 438. λέγεις πατρῷον μόρον. Choeph. 475. μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον. Choeph. 824. τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλὺς μόρου. Choeph. 828. μόρον δ' Ὀρέστου. Choeph. 898. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον. Choeph. 982 s. τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον τὸν μητρός· Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον. Choeph. 1070. ἢ μόρον εἴπω; Eum. 26. Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον. Eum. 478. πάντ' ἐφήσω μόρον. Eum. 606. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὕτως εἴρηται μόρος. Eum. 610. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον. Eum. 709. γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρου. Eum. 730. πατρῴου αἰδεσθεὶς μόρου. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος. Suppl. 965. δορικανεῖ μόρῳ θανών. Fragm. 295. τὸν πεπρωμένον μόρον. Fragm. 298. δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον. — Sept. 402. αἱματηφόρους μόρους.

Μόρσιμος *a fato constitutus*. Prom. 935. ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον. Sept. 245. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Ag. 152. ἀπέκλαγξε μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις. Ag. 1018. ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων. Choeph. 101. τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει. Choeph. 457. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Eum. 208. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη. Suppl. 46. ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών. Suppl. 768. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν. Amym. 11. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δ' ἐμοί.

Μορφή *figura*. Prom. 21. οὔτε φώνην οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Prom. 210. πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prom. 447. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Prom. 647. διαφθορὰν μορφῆς. Prom. 646. μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν. Eum. 184. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις. Fragm. 293. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς. Fragm. 300. δύο γὰρ σὺν μορφὰς φέρει.

Μόρφωμα *figura*. Ag. 847. ἅπαξ ἑκάστῳ κατθανὼν μορφώματι. Ag. 1191. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν. Eum. 390. βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.

Μουνῶψ *unoculus*. Prom. 806. τόν τε μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπόν.

Μοῦσα *Musa*. Suppl. 676. εὔφημον δ' ἐπιβώντων Μοῦσαι. — Eum.

298. Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν.

Μουσόμαντις *vaticinans*. Edon. 52. τίς ποτ' ἔστ' ὁ μουσόμαντις;

Μουσομήτωρ *artes pariens*. Prom. 459. νήμην θ' ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάτιν.

Μόχθημα *labor*. Prom. 462. μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων.

Μοχθηρός *aerumnosus*. Sept. 239. γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. — μοχθηρόν. Choeph. 741. καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλάσῃ.

Μόχθος *labor*, *aerumna*. Choeph. 908. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω. Choeph. 514. μάτην ὁ μόχθος. Prom. 99. πῆ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 244. σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 314. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. Prom. 383. μόχθον περισσόν. Prom. 539. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον. Prom. 758. οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων. Prom. 915. τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν. Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα. Ag. 541. μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις. Choeph. 1016. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Choeph. 1065. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι. Eum. 239. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον. Eum. 481. λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων. Suppl. 348. φράζουσα βοτῆρι μόχθους. Myrm. 115. δοριλυμάντους Δαναῶν μόχθους.

Μοχλός *obex*. Choeph. 866. γυναικείας πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε.

Μυδάλεος *madidus*. Pers. 531. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι.

Μυδροκτυπεῖν *ferrum tundere*. Prom. 366. κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἥμενος μυδροκτυπεῖ Ἥφαιστος.

Μύδρος *ferrum candens*. Fragm. 421. ἐπιχαλκεύειν μύδρους.

Μυελός *medulla*. Ag. 76. νεαρὸς μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνάσσων.

Μύζειν *mutire*. Eum. 117. μύζοιτ' ἄν. Eum. 180. μύζουσιν οἰκτισμὸν πολύν.

Μυθεῖσθαι *loqui*. Suppl. 274. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί. — *iubere*. Prom. 667. ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.

Μῦθος *verbum*, *dictum*, *oratio*. Prom. 503. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε. Prom. 644. σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Prom. 650. παρηγόρουν λείαισι μύθοις. Prom. 688. μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν. Prom. 828. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Prom. 956. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν. Sept. 1042. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν. Pers. 150. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 158. ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ μῦθον. Pers. 684. μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων. Choeph. 444. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον. Choeph. 547. ἁπλοῦς ὁ μῦθος. Eum. 82. θελκτηρίους μύθους ἔχοντες. Eum. 562. ὑμῶν ὁ μῦθος. Eum. 975. αἰνῶ δὲ μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων. Suppl. 271. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος. Suppl. 442. γένοιτο μύθου μῦ-

θος ἂν θελκτήριος. — proverbium. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. — fabula, res narrata. Myrm. 116. ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος. Pers. 699. πάντα γὰρ, Δαρεῖ, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ. Choeph. 164. νέον δὲ μύθον τοῦδε κοινωνήσατε. Choeph. 732. εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον. — oppositum ἔργῳ, ut speciem significet. Prom. 1082. ἔργῳ κοὐκ ἔτι μύθῳ χθὼν σεσάλευται.

Μυθοῦσθαι loqui. Ag. 1341. σαφ' εἰδόταὲ χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι.

Μυκᾶσθαι mugire. Suppl. 347. δάμαλιν, ἃ 'ν πέτραις ἠλιβάτοισιν ἀλκᾷ πίσυνος μέμυκε.

Μυκηθμός mugitus. Niob. 143. μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι πρέπουσα.

Μύκημα mugitus. Prom. 1064. βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

Μύκονος insulae nomen. Pers. 859.

Μυκτηρόκομπος per naves strepens. Sept. 446. μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.

Μύλασος nomen urbis. Europ. 50.

Μύραινα muraena. Choeph. 988. μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ.

Μυρηρής unguenta continens. Arg. 15. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων.

Μυριάς innumerabilis. Pers. 891. πάνυ γὰρ φύστις μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

Μυριετής immensum annorum numerum complectens. Prom. 94. τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω.

Μυριόνταρχος decem millium vel magnae multitudinis dux. Pers. 306. Μάταλλος μυριόνταρχος. Pers. 955. Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον Ξάνθον.

Μυρίος innumerabilis. Pers. 294. μυρίας ἵππου βραβεύς. Pers. 942. μυρία μυρία πεμπαστάν. Prom. 510. μυρίαις δὲ πημοναῖς δύαις τε καμφθείς. Prom. 539. μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον.

Μυριωπός innumeris oculis instructus. Prom. 568. τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.

Μύρμηξ formica. Prom. 451. ὥστ' ἀήσυροι μύρμηκες.

Μύρον unguentum. Amym. 12. τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

Μῦς mus. Glauc. 21. κόγχοι, μύες, κώστρεια.

Μύσαγμα res maculans. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν εὔπετὲς μύσαγμά πως.

Μύσιος Mysius. Pers. 314. Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος. Pers. 1011. κἄπιβόα τὸ Μύσιον. Myrm. 122. Μύσιαί τ' ἐπιῤῥοαί.

Μυσός Mysius. Pers. 52. ἀκοντισταὶ Μυσοί. Suppl. 544. ἄστυ Μυσῶν.

Μύσος scelus, piaculum. Choeph. 640. δωμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Choeph. 961. ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 186. οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος (εἰκός). Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. Eum. 423. οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ. Eum 803. 834. ἀτίστον, φεῦ, μύσος.

Μυστικός mysticus. Fragm. 398. ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους.

Μύχιος reductus. Pers. 854. μυχία τε Προποντίς.

Μυχόθεν ex angulo, a penetralibus. Ag. 96. πελάνῳ μυχόθεν βασι-

λείῳ. Choeph. 35. φόβος — ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε.

Μυχός *angulus*, *penetrale*. Prom. 431. κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς. Prom. 134. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν. Prom. 451. ἄντρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις. Prom. 841. πόντιος μυχός. Choeph. 440. μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίνου. Choeph. 790. σί τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Eum. 39. ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν. Eum. 163. μιάσματι μυχὸν ἔχρανας. Eum. 171. ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν.

Μύωψ *oestrus*. Prom. 678. ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα. Suppl. 303. βοηλάτην μύωπα.

Μωμᾶσθαι *culpare*. Ag. 268. παιδὸς νέας ὥς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.

Μώμενος *cupidus*. Choeph. 44. μωμένα μ' ἰάλλει δύσθεος γυνά. Choeph. 435. μόρον κτεῖναι μωμένα.

Μωμητός *vituperabilis*. Sept. 490. οὔτε θυμὸν οὐθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός.

Μῶν *num*. Ag. 1176. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε; Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

Μωραίνειν *stulte facere*. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

Μωρία *stultitia*. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.

Μῶρος *stultus*. Fragm. 298. δίδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.

Ν.

Ναί affirmatio. Pers. 724. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής.

Ναίειν *habitare*. Prom. 450. κατώρυχες δ' ἔναιον. Prom. 796. ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι. Prom. 811. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Ag. 326. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν ἤδη. Prom. 712. πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Prom. 958. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα. Sept. 713. χθόνα ναίειν διαπήλας. Pers. 182. πάτραν δ' ἔναιον. Choeph. 795. ὦ μέγα ναίων στόμιον. Suppl. 937. εὔθυμόν ἐστιν εὐτυχεῖς ναίειν δόμους. Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν.

Νάϊος vid. *Νήϊος*.

Νᾶμα *latex*. Prom. 808. ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρον. Fragm. 299. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη.

Νάξος *Naxus*. Pers. 859.

Ναρθηκοπλήρωτος *ferula inclusus*. Prom. 109. ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.

Ναρός *fluens*. Fragm. 426. ναρᾶς τε Δίρκης.

Ναυαγεῖν *naufragium pati*. Arg. 15. πληγεῖσ' ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη.

Ναυάγιον *navis fragmentum*. Pers. 412. θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα.

Ναύαρχος *expeditionis navalis dux*. Choeph. 712. ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.

Ναυβάτης *nauta*. Pers. 367. ναυβάτης τ' ἀνήρ. Pers. 972. Ἰαό-

νων ναυβατᾶν κύρσαντες. Eum. 434. ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόστορα. Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγόν. Ag. 960. εὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὧρτο ναυβάτας στρατός. Ag. 393. κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς.

Ναυκληρεῖν gubernare. Sept. 634. σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

Ναύκληρος gubernator, dux. Suppl. 174. ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι τῷδε ναυκλήρῳ πατρί.

Ναυπάκτιος Naupactius. Suppl. 259. χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἆπις ἐκ Ναυπακτίας.

Ναύπορος navigabilis. Eum. 10. κέλσας ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος.

Ναῦς navis. Pers. 402. Ἑλληνικὴ ναῦς. Pers. 414. πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο. Sept. 62. νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Pers. 305. οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναός. Ag. 871. σωτῆρα ναὸς πρότονον. Sept. 192. νεὼς καμούσης. Pers. 297. ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Pers. 372. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς. Pers. 402. πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα. Eum. 242. οὐδὲν ὑστέρα νεώς. Suppl. 696. παραῤῥύσεις νεώς. Suppl. 698. οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς. Suppl. 814. δύσφορα ναῒ κὰν γᾷ. Suppl. 840. σὺ δὲ ναῒ, ναῒ βάσῃ. Pers. 371. ἐς ναῦν ἐχώρει. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος. Ag. 650. Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Pers. 409. Ἑλληνικαί τε νῆες. Suppl. 715. νῆες ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι. Pers. 552 sqq. νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ, νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ, νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς. Pers. 686. ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες. Pers. 19. ἐπὶ ναῶν. Pers. 39. ναῶν ἐρέται. Pers. 54. ναῶν τ' ἐπόχους. Pers. 332. ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα ναῶν. Pers. 351. σέλμασι ναῶν ἐπενθορόντες. Pers. 375. ναῶν ἄνακτες. Pers. 447. ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Pers. 449. ναῶν ἐξεθρώσκον. Pers. 470. ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον. Pers. 472. ναῶν γε ταγοί. Ag. 219. προτέλεια ναῶν. Suppl. 748. ναῶν ποιμένες. Prom. 729. μητρυιὰ νεῶν. Pers. 315. νεῶν ταγός. Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν. Pers. 344. πλήθει καταυχήσας νεῶν. Pers. 358. νεῶν στῖφος. Pers. 405. πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 411. ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν. Pers. 442. νεῶν φθαρέντες. Ag. 113. βασιλεῦσι νεῶν. Ag. 178. ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Ag. 188. νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς. Ag. 1200. νεῶν τ' ἔπαρχος. Eum. 607. του στρατηλάτου νεῶν. Pers. 330. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶν κρατῆσαι. Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Pers. 362. ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά. Pers. 440. δύσορμος ναυσίν. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον. Suppl. 725. ἔχοντες κυανώπιδας νῆας.

Ναύστολος navigans. Sept. 840. ναύστολον θεωρίδα.

Ναύτης nauta. Prom. 729. ἐχθρό-

ξενος ναύτῃσι. Sept. 190. ὁ ναύτης ἆρα μὴ — εὗρε μηχανὴν σωτηρίας; Sept. 585. ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; Suppl. 498. ναύτην ἄγοντας τόνδε.

Ναυτικός *nauticus*. Pers. 375. πάντα ναυτικὸν λεών. Pers. 714. ναυτικὸς στρατός. Ag. 620. ναυτικῷ στρατῷ. Suppl. 745. ναυτικοῦ στρατοῦ στολή. — *navalis*. Ag. 646. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων. Suppl. 436. στρέβλαισι ναυτικαῖσιν.

Ναύτιλος *nauta*. Prom. 466. ναυτίλων ὀχήματα. Ag. 617. πρὸς ἄλλων ναυτίλων. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 1207. ναυτίλων βλάβην. Choeph. 200. ναυτίλων δίκην. — *navalis*. Ag. 1417. ναυτίλων δὲ σελμάτων ἰστοτρίβης (nisi h. l. ναυτικῶν legendum est).

Ναύφρακτος *navibus instructus*. Pers. 912. Ἰάνων ναύφρακτος Ἄρης. Pers. 986. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον.

Νεάγγελτος *recens nuntiatus*. Choeph. 725. τὴν νεάγγελτον φάτιν.

Νεάζειν *iuvenescere*. Ag. 742. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν — ὕβριν. Suppl. 798. οἷα νεάζει πυθμήν.

Νεαίρετος *recens captus*. Ag. 1033. θηρὸς ὡς νεαιρέτου. Ag. 1035. πόλιν νεαίρετον. Fragm. 315. λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίρετον.

Νεᾶνις *puella*. Prom. 706. τήνδε τὴν νεάνιδα. Eum. 917. νεανίδων τ' ἐπηράτων ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε.

Νεαρός *puerilis*. Ag. 76. νεαρὸς μυελός. — *puer*. Ag. 350. μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τινά. Ag. 1485. τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Νεαροφαής *qui recens apparuit*. Ag. 745. νεαροφαεῖ σκότον.

Νεαφρονεῖν *iuveniliter sentire*, *iuvenilia consilia capere*. Pers. 768. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νεαφρονεῖ.

Νεβρός *hinnuleus*. Eum. 111. ἐξαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην. Eum. 237. ὡς κύων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν. Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσι.

Νείκη *rixa*. Ag. 1351. ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι νείκης παλαιᾶς ἦλθε.

Νεῖκος *rixa*. Sept. 887. δι' ὧν νεῖκος ἔβα. Sept. 919. νείκεος ἐν τελευτᾷ. Sept. 923. πικρὸς λυτὴρ νεικέων. Ag. 148. νεικέων τέκτονα σύμφυτον. Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε; 353. μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει νεῖκος γένηται. Suppl. 447. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι. Suppl. 913. τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῇ ἔλυσεν.

Νειλοθερής *a Nilo nutritus*. Suppl. 67. τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.

Νεῖλος *Nilos*. Prom. 814. ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι. Prom. 854. πλατυρρόους Νεῖλος. Pers. 34. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου. Suppl. 4. ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων Νείλου. Suppl. 278. Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν. (Suppl. 304. οἱ Νείλου πέ-

λας.) Suppl. 492. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον. Suppl. 857. ὁ μέγας Νεῖλος. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Suppl. 1004. μηδ᾽ ἔτι Νεῖλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις. Fragm. 299. Νεῖλος ἑπτάρους.

Νειλῶτις *Niliaca.* Prom. 816. ἐς χθόνα Νειλῶτιν.

Νεκροδέγμων *mortuos recipiens.* Prom. 153. νέρθεν τ᾽ Ἅιδου τοῦ νεκροδέγμονος.

Νεκρός *mortuus, cadaver.* Sept. 819. αἱματοσταγεῖς νεκροὺς κλύουσα δυσμόρους θανόντας. Sept. 1004. Πολυνείκους νεκρόν. Pers. 264. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 413. ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ᾽ ἐπλήθυνον. Pers. 602. ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν. Ag. 645. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς ἀνδρῶν Ἀχαιῶν. Ag. 1360. Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος. Ag. 1368. ἐπισπένδειν νεκρῷ. Ag. 1378. Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δέ. Ag. 1481. φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε. Choeph. 568. νεκρὸν θήσω. Choeph. 992. νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα. Eum. 96. ἄλλοισιν ἐν νεκροῖσιν. Eum. 569. νεκροῖσι νῦν πέπεισθε μητέρα κτανεῖν. Glauc. 26. ἐφ᾽ ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρὸς, ἵπποι δ᾽ ἐφ᾽ ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι. Philoct. 227. ἄλγος δ᾽ οὐδὲν ἅπτεται νεκρῶν.

Νέμειν *tribuere.* Prom. 229. δαίμοσιν νέμει γέρα. Prom. 292. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ᾽ ἢ σοί. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων. Eum. 379. ἥν — ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί. Suppl. 398. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ᾽ ἐννόμοις. Suppl. 500. ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; Suppl. 1054. καὶ κράτος νέμοι γυναιξίν. Epig. 46. τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω. — *aestimare.* Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμων. — *alere.* Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. — *tenere, regnare.* Prom. 524. ὁ πάντα νέμων — Ζεύς. Ag. 776. πρασπίδων οἴακα νέμων. — *tenere, vibrare.* Sept. 572. ἀσπίδ᾽ εὔκυκλον νέμων. — *tenere, frui.* Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. — *tenere, habitare.* Eum. 879. τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει. Eum. 971. δαίμονές τε καὶ βροτοὶ Παλλάδος πόλιν νέμοντες. — Suppl. 655. ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. νέμεσθαι *habitare.* Prom. 410. Ἀσίας ἕδος νέμονται. Prom. 420. οἳ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται. Sept. 215. πόλιν νεμόμεθ᾽ ἀδάματον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται.

Νέμεσις *invidia.* Sept. 217. τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; — *Nemesis.* Phryg. 244. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ᾽ ὑπερτέρα.

Νεμέτωρ *iustitiae distributor, ultor.* Sept. 467. Ζεὺς νεμέτωρ.

Νεόγαμος *recens nupta.* Ag. 1152. νεογάμου νύμφης δίκην.

Νεογενής *recens natus.* Choeph. 523. νεογενὲς δάκος.

Νεογνός *recens natus.* Ag. 1135. νεογνὸς ἀνθρώπων μάθοι.

Νεόδρεπτος recens decerptus. Suppl. 329. *νεοδρέπτους κλάδους.*

Νεόδροπος recens decerptus. Suppl. 349. *κλάδοισι νεοδρόποις.*

Νεοζυγής recens iugo submissus. Prom. 1011. *ὡς νεοζυγὴς πῶλος.*

Νεόθηλος iuvenis. Eum. 428. *σφαγαὶ — νεοθήλου βοτοῦ.*

Νεόκοτος recenti gravitate premens. Sept. 785. *τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν;* Pers. 252. *ἄνια κακά, νεόκοτα καὶ δάϊα.*

Νεοκράς recens conciliatus. Choeph. 340. *νεοκρᾶτα φίλον κομίζειν.* Fragm. 335. *νεοκρᾶτας σπονδάς.*

Νεολαία iuventus. Pers. 657. *νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.* Suppl. 670. *εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω πάσᾳ νεολαίᾳ.*

Νεοπαθής recens perpessus. Eum. 489. *τεκοῦσα νεοπαθής.*

Νεόπτολις recens condita. Eum. 657. *πόλιν νεόπτολιν.*

Νεόῤῥυτος recens districtus. Ag. 1324. *ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει.*

Νέος novus. Prom. 95. *ὁ νέος ταγὸς μακάρων.* Prom 149. *νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου.* Prom. 170. *τὸ νέον βούλευμα.* Prom. 233. *ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον.* Prom. 310. *μεθάρμοσαι τρόπους νέους, νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.* Prom. 437. *θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις.* Prom. 944. *τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.* Prom. 957. *νέον νέοι κρατεῖτε.* Prom. 962. *τοὺς νέους θεούς.* Sept. 345. *δμωΐδες δὲ καινοπήμονες (νέαι τλήμονες).* Sept. 352. *πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει.* Sept. 722. *πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.* Pers. 654. *ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη.* Pers. 971. *νέαι νέαι δύαι δύαι.* Ag. 85. *τί χρέος, τί νέον;* Ag. 467. *παραγγέλμασιν νέοις.* Ag. 655. *νέον πάθος.* Ag. 1072. *νέον ἄχος μέγα.* Ag. 1459. *νέος ἰχώρ.* Choeph. 13. *πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;* Choeph. 164. *νέον δὲ μῦθον τοῦδε κοινωνήσατε.* Choeph. 826. *νέαν φάτιν.* Eum. 195. *αἵματος δέκτωρ νέου.* Eum. 339. *ὑφ' αἵματος νέου.* Eum. 468. *καταστροφαὶ νέων θεσμίων.* Eum. 691. *ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς.* Suppl. 62. *πενθεῖ νέον οἶκτον.* Suppl. 337. *πόλεμον αἵρεσθαι νέον.* Suppl. 350. *νέον θ' ὅμιλον.* Suppl. 458. *νέοις πίναξι.* Suppl. 693. *ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.* Suppl. 928. *πόλεμον αἱρήσῃ νέον.* Suppl. 994. *εἴ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον.* Iaculatr. 219. *νέας γυναικός.* Fragm. 300. *νέας δ' ὀπώρας.* — *iuvenis, puer.* Sept. 17. *ἡ γὰρ νέους ἕρποντας — ἐθρέψατο.* Sept. 309. *νέας τε καὶ παλαιάς.* Pers. 13. *νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.* Pers. 768. *ὧν νέος νεαφρονεῖ.* Ag. 268. *παιδὸς νέας ὥς.* Philoct. 228. *παρθένος νέα.* Sept. 1002. *οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.* Ag. 1191. *ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους νέους.* Eum. 145. *νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω.* Eum. 701. *καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος.* — *puerilis, iuvenilis.* Pers. 730. *νέῳ θράσει.* Pers. 768. *νέα φρονεῖ* (si haec vera est lectio). Choeph. 746. *νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.* Eum. 822. *σπλάγχνων βλάβας νέων.* — *νεώτερος iunior.* Choeph. 169. *πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;* Eum.

156. *οἱ νεώτεροι θεοί.* Eum. 748. 775. *ἰὼ θεοὶ νεώτεροι.* Eum. 842. *πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ.* — *νεαίτερος* Fragm. 315. *λεοντοχόρταν βούβαλιν νεαίτερον.* — *νέον* adverb. *nuper, ex brevi tempore.* Prom. 35. *ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.* Prom. 389. *τῷ νέον θανοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας.* Prom. 957. *νέον νέοι κρατεῖτε.* Ag. 1608. *τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον.*

Νεοσπαδὴς recens strictus. Eum. 42. *νεοσπαδὲς ξίφος.*

Νεόσπορος recens satus. Eum. 629. *τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.*

Νεοσσός pullus. Sept. 485. *εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.* Ag. 799. *ἵππου νεοσσός.* Choeph. 254. *πατρὸς νεοσσοὺς τούσδε.* Choeph. 494. *ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ.*

Νεότομος recens sectus. Choeph. 25. *ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.*

Νεότροφος recens nutritus. Ag. 706. *νεοτρόφου τέκνου δίκαν.*

Νεοῦν novare. Suppl. 529. *νέωσον εὔφρον' αἶνον.*

Νεοχμός novus. Prom. 150. *νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει.* Pers. 679. *τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;*

Νέρθεν infra. Prom. 152. *ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἅιδου.* Choeph. 40. *τοὺς γᾶς νέρθεν.* — Pers. 631. *νέρθεν ἆρα κλύει μου;*

Νέρτερος inferior. Ag. 1600. *νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ.* — *νέρτεροι inferi.* Pers. 611. *χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε.* Pers. 614. *νερτέροις θεοῖς.* Choeph. 15. *χοὰς φερούσας νερτέροις μειλίγμασιν.* Choeph. 399. *ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;*

Νεύειν nuere. Fragm. 282. *ὅρκος βέβαιός ἐστιν, ἣν νεύσω μόνον.*

Νεῦμα nutus, iussus. Suppl. 368. *μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν.*

Νεφέλη nubes. Sept. 211. *κρημναμενᾶν νεφελᾶν.* Prom. sol. 182, 8. *νεφέλην δ' ὑποσχών.*

Νέφος nubes. Suppl. 761. *νέφεσσι γειτονῶν Διός.* Suppl. 774. *νέφη ὑδρηλά.*

Νεώς templum. Pers. 796. *οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς.*

Νηδὺς venter. Choeph. 746. *νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.* Eum. 133. *ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.* Eum. 635. *οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη.* Psychagog. 257. *νηδύος χειλώμασιν* Fragm. 300. *νηδύος μιᾶς ἄπο.*

Νήϊος navalis. Pers. 271. 328. *ναΰοισιν ἐμβολαῖς.* Suppl. 2. *στόλον ἡμέτερον νάϊον.* Suppl. 700. *ἄνδρες νήϊοι.* Suppl. 806. *ὅδε μάρπτεις νάϊος γάϊος.*

Νηῖται portae Thebanae nomen. Sept. 442. *πύλαισι Νηΐτῃσι προσβαλεῖν λόχον.*

Νηλεῶς sine misericordia. Choeph. 240. *τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.* Prom. 240. *ἀλλὰ νηλεῶς ὧδ' ἐῤῥύθμισμαι.*

Νηλὴς immisericors. Prom. 42. *αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.*

Νημερτὴς verus. Pers. 242. *τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.*

Νήνεμος tranquillus. Ag. 552. *εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών.* Ag. 720. *φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας.*

Νήπιος stolidus. Prom. 441. *νη-*

πίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα.

Νηρῇς Nereis. Arm. iud. 165. δίσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν.

Νησιῶτις insularis. Pers. 382. νησιώτιδος πέτρας ἠχώ.

Νῆσος insula. Pers. 299. θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος. Pers. 301. ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα. Pers. 360. νῆσον Αἴαντος πέριξ. Pers. 439. νῆσός τις ἔστι. Pers. 443. ὅταν — ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο. Pers. 450. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον. Pers. 589. Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσᾶν. Pers. 856. νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι. Ag. 275. ἐκ νήσου.

Νῆστις ieiunus. Prom. 573. πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. — *inediam afferens*. Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις λαβρόσυτος ἦλθον. Ag. 186. πνοαὶ δ' ἀπὸ στρύμονος μολοῦσαι, κακόσχολοι, νήστιδες. Ag. 322. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος νῆστις. Ag. 989. νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1604. τὸ γῆρας αἵ τε νήστιδες δύαι. Choeph. 248. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός.

Νηφάλιος vino carens. Eum. 107. νηφάλια μειλίγματα.

Νικᾶν victorem, superiorem esse. Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. Ag. 120. 137. 154. τὸ δ' εὖ νικάτω. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 560. νικᾷ τὸ κέρδος. Ag. 1397. χειρὶ νικήσαντα. Choeph. 672. εἴτ' οὖν κομίζει δόξα νικήσει φίλων. Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Choeph. 890. κρίνω σε νικᾶν. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. Eum. 410. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Eum. 692. νικήσω δ' ἐγώ. Eum. 711. νικᾷ δ' Ὀρέστης. Eum. 931. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. Suppl. 210. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε. — *vincere*. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 128. μή σε νικάτω πόνος. — νικᾶσθαι *inferiorem esse*. Sept. 496. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Pers. 302. νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα. Choeph. 1019. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δυσάρκτοι. Suppl. 983. ἱμέρου νικώμενος. Ag. 282. ὕπνῳ νικώμενος. Ag. 333. κέρδεσιν νικωμένους. Ag. 569. νικώμενος λόγοισιν. Ag. 886. οὐχ ὕπνῳ νικωμένη. — *vinci*. Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Choeph. 877. εἰδῶμεν, ἢ νικῶμεν ἢ νικώμεθα. Eum. 762. οὐ γὰρ νενίκησθε.

Νίκη victoria. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Ag. 828. νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ' ἐμπέδως μένοι. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Choeph. 471. πέμπετ' ἀρωγὴν παισὶν πρόφρονας ἐπὶ νίκην. Choeph. 855. εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ. Choeph. 1012. ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα. Eum. 863. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. Eum. 963. τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ. Suppl. 929. εἴη δὲ νίκη καὶ κράτη τοῖς ἄρσεσιν.

Νικηφόρος victoriam afferens. Choeph. 146. σὺν θεοῖσι καὶ Γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ. Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου.

Eum. 747. πάλαισμα — σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

Νίν eum. Prom. 55. λαβὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 674. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινός. Prom. 998. πρὸς ου χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Sept. 397. Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται. Sept. 466. τῶς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. Sept. 642. εἴ νιν κατάξει χρυσότευκτα γράμματα. Sept. 646. οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον — Δίκη προσεῖπε. Pers. 834. ἤ νιν ἀμπέχει. Ag. 157. τοῦτό νιν προσεννέπω. Ag. 510. ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 1258. ἄξειν νιν ὕπτιασμα κειμένου πατρός. Ag. 1357. παίω δέ νιν δίς. Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; Ag. 1536. Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως — φιλήσει. Ag. 1628. ἀλλά νιν γυνὴ — ἔκτεινε. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Choeph. 362. οἱ κτανόντες νιν. Choeph. 434. ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει. Choeph. 755. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον; Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσοις. Choeph. 797. καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν. Choeph. 892. καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείσσον' ἡγήσω πατρός. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα. Eum. 437. ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ μητὴρ κατέκτα. Eum. 894. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν πρὸς τάσδ' ἀπάγει. Fragm. 300. τίκτει νιν αὖθις. — *eam.* Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν. Ag. 932. τίς δέ νιν κατασβέσει; Ag. 1012. πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1205. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ' ἄν; Choeph. 541. δεῖ τοί νιν — θανεῖν βιαίως. Choeph. 543. κτείνω νιν. Choeph. 937. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν. Choeph. 991. τί νιν προσείπω; Eum. 512. μηδέ νιν — ἀτίσῃς. Suppl. 305. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν; — *id.* Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν. — *eos.* Suppl. 710. μὴ τρέσητέ νιν.

Νίπτρον lavacrum. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν.

Νῖσος Nisus. Choeph. 610. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα.

Νιφάς nix. Prom. 995. λευκοπτέρῳ δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι χθονίοις κυκάτω πάντα. — sensu translato. Prom. sol. 182, 7. νιφάδι γογγύλων πέτρων ὑπόσκιον θήσει χθόνα. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης.

Νίφεσθαι ningere. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης.

Νομάδες nomades. Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Suppl. 281. Ἰνδοὺς — νομάδας.

Νόμευμα grex. Ag. 1390. μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν.

Νομίζειν in more habere. Choeph. 997. ἀργυροστερῆ βίον νομίζων. — *agnoscere.* Pers. 490. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Choeph. 99. κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν. — *putare.* Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νο-

μίζω δεσπότου παρουσίαν. — νομίζεσθαι *iustum haberi, in more esse.* Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν οἵαπερ νομίζεται. Eum. 32. ὡς νομίζεται. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.

Νόμιμος *legitimus.* τὰ νόμιμα *leges.* Sept. 316. νομίμων προπάροιθεν.

Νόμισμα *mos.* Sept. 251. Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς. — *lex.* Pers. 844. νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.

Νόμος *lex, institutum.* Prom. 150. νεοχμοῖς δὲ δὴ νόμοις Ζεὺς ἀθέτως κρατύνει. Prom. 402. ἰδίοις νόμοις κρατύνειν. Ag. 303. τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι. Choeph. 984. ἔχει γὰρ αἰσχυντῆρος ὡς νόμου δίκην. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβας. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 748. 775. παλαιοὺς νόμους καθιππάσασθε. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως. Suppl. 385. κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν. Suppl. 658. ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Choeph. 91. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστι. Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. Eum. 426. ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος. Choeph. 394. ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας — ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα. — *mos.* Ag. 580. γυναικείῳ νόμῳ. Ag. 1180. ἢ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἤλθετον νόμῳ; Choeph. 418. Κισσίας νόμοισι πολεμιστρίας. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. Suppl. 238. κατὰ νόμους ἀφικτόρων. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων. — *modus musicus.* Prom. 575. ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. Sept. 935. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Ag. 1113. ἀμφὶ δ' αὐτᾶς θροεῖς νόμον ἄνομον. Ag. 1124. ὀρθίοις ἐν νόμοις. Choeph. 809. κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Suppl. 66. Ἰαονίοισι νόμοισι.

Νόος *mens.* Prom. 163. ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον. Prom. 392. σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. Choeph. 731. ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον. Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Νοσεῖν *aegrotare.* Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ, τὸ λοιπὸν ἄλγος προὐξεπίστασθαι τορῶς. Prom. 980. νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

Νόσημα *morbus, malum.* Prom. 225. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Prom. 688. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους. Prom. 980. νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.

Νόσος *morbus.* Prom. 471. ἐς νόσον πεσών. Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι. Prom. 481. τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους. Pers. 736. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Ag. 528. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου; Ag. 975. νόσος γὰρ — γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει. Choeph. 277. τὰς δὲ νῷν νόσους. Choeph. 280. λευκὰς δὲ κόρσαις τῇδ' ἐπαν-

τίλλειν νόσῳ. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον. Suppl. 667. νούσων δ' ἑσμὸς ἀπ' ἀστῶν ἵζοι κράτους ἀτερπής. Psychost. 264. νόσων τ' ἀπείρους. — sensu translato, *animi affectio*, *malum*, *calamitas*. Suppl. 582. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἄρας νόσους ἐπιβούλους. Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 384. ἔα με τῇδε τῇ νόσῳ νοσεῖν. Prom. 599. θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας. Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Prom. 635 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τρίαιναν. Prom. 979. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον. Prom. 1071. κοὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Ag. 809. ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον. Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ' ἀποστρέψαι νόσου. Ag. 989. νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Choeph. 67. διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν. Eum. 457. ἄφερτος αἰανὴς νόσος. Eum. 903. μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος.

Νόσσον. Praec. in Bekk. Anecd. p. 109, 22.

Νόστιμος ad reditum pertinens. Pers. 255. αἰλπτως νόστιμον βλέπω φάος. Pers. 783. στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας. Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ. — *redux*. Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν.

Νόστος reditus. Pers. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ. Pers. 846. νόστοι δ' ἐκ πολέμου ἀπόνους — ἄγον οἴκους. Pers. 898. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν κακοφάτιδα βοὰν — πέμψω. Ag. 786. τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους νόστου. Ag. 962. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον.

Νοσφίζειν privare. Choeph. 611. Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασα. — *interficere*. Sept. 968. καὶ τὰ τοῦδ' ἐνόσφισεν l. d. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Eum. 202. γυναικός, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. — Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν, οἷς ἐνοσφίσθης.

Νόσφιν absque. Suppl. 236. νόσφιν ἡγητῶν.

Νοτίζειν madefacere. Dan. 36. ἐκ νοτίζοντος γάμου.

Νότιος pluvius. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

Νότος Auster. Fragm. 388. Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς. — *pluvia*. Ag. 1364. Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.

Νουθετεῖν monere. Prom. 264. παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας.

Νουθέτημα admonitio. Pers. 816. πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι.

Νοῦσος Suppl. 667. vid. *Νόσος*.

Νύκτερος nocturnus. Prom. 799. ἡ νύκτερος μήνη. Sept. 349. ἐλπὶς ἔστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Pers. 172. νυκτέροις ὀνείρασι. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν. Fragm. 293. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς.

Νυκτηγορεῖσθαι noctu convenire. Sept. 29. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα νυκτηγορεῖσθαι.

Νυκτηρεφής nocte occultus. Ag.

447. μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές.

Νυκτίπλαγκτος nocturnos errores ciens. Ag. 321. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 12. νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω εὐνήν. Choeph. 517. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. — τὸ νυκτίπλαγκτον *nocturna circumvagatio.* Choeph. 740. νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευμάτων.

Νυκτίσεμνος nocturna sanctitate insignis. Eum. 108. νυκτίσεμνα δεῖπνα.

Νυκτίφοιτος noctu ventilans. Prom. 660. νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Νυκτιφρούρητος noctu vigilans. Prom. 863. νυκτιφρουρήτῳ θράσει.

Νύμφη nupta. Ag. 1152. νεογάμου νύμφης δίκην. Philoct. 228. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; — *Nympha.* Eum. 22. σέβω δὲ νύμφας. Fragm. 450. δέσποινα νύμqη δυσχιμῶν ὀρῶν ἄναξ.

Νυμφικὸς virginalis. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων ἄκος.

Νύμφιος sponsus. Sept. 739. παράνοια σύναγε νυμφίους φρενώλεις. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων.

Νυμφόκλαυτος sponsis deflenda. Ag. 729. νυμφόκλαυτος Ἐριννύς.

Νυμφοτῖμος sponsos celebrans. Ag. 688. τὸ νυμφοτῖμον μέλος.

Νῦν nunc. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν παρόντων. Prom. 313. τὸν νῦν χόλον παρόντα. Prom. 469. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον. Prom. 64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον — πασσάλευε. Prom. 76. ἐῤῥωμένως νῦν θεῖνε. Prom. 82. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ. Prom. 253. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι; Prom. 275. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 279. καὶ νῦν — χθονὶ τῇδε πελῶ. Prom. 325. καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι. Prom. 332. καὶ νῦν ἔασον. Prom. 363. καὶ νῦν — κεῖται. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει. Prom. 593. καὶ νῦν τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους — γυμνάζεται. Prom. 705. τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσατε. Prom. 742. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους. Prom. 917. πρὸς ταῦτα νῦν θαρσῶν καθήσθω. Prom. 922. τοῖον παλαιστῆν νῦν παρασκευάζεται. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Sept. 10. ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν — πόλει τ' ἀρήγειν. Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός. Sept. 24. νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησὶν —. Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν' ἕξομεν; Sept. 173. καὶ νῦν — διεῤῥοθήσατ' ἄψυχον κάκην. Sept. 224. μὴ νῦν — κωκυτοῖσιν ἀρπαλίζετε. Sept. 228. μὴ νῦν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν. Sept. 399. τὸν ἀμὸν νῦν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν θεοὶ δοῖεν. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας. Sept. 690. νῦν δ' ἔτι ζεῖ. Sept. 772. νῦν δὲ τρέω. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ἐπεμνήσθην πέρι. Pers. 397. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.

Pers. 427. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι. Pers. 524. νῦν Περσῶν — στρατιὰν ολέσας — κατέκρυψας. Pers. 540. νῦν γὰρ προπᾶσα μὲν στένει γαῖα. Pers. 698. νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα. Pers. 729. νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. Pers. 782. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Pers. 787. τὰ νῦν πεπραγμένα. Pers. 864. τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Pers. 885. οὔτε νῦν δαίμων ἀπέκειρεν. Pers. 1007. ἐπορθίαζε νῦν γόοις. Ag. 8. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Ag. 20. νῦν δ' εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Ag. 67. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι. Ag. 100. ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει. Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Ag. 494. νῦν χαῖρε μὲν χθών. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι. Ag. 518. ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δή. Ag. 577. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; Ag. 584. καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν; Ag. 657. καὶ νῦν — λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 779. νῦν δ' — εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 792. καπνῷ δ' ἁλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις. Ag. 825. νῦν δὲ — θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι. Ag. 869. νῦν — λέγοιμ' ἄν. Ag. 879. νῦν δ' — ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε. Ag. 1083. νῦν γὰρ — ἀμηχανῶ. Ag. 1132. νῦν δ' — ἔοικα θεσπιῳδήσειν τάχα. Ag. 1248. καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ ἀπήγαγε. Ag. 1311. νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει — τίς ἂν εὔξαιτο; Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Ag. 1433. νῦν δὲ τελείαν —. Ag. 1454. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Choeph. 56. σέβας δὲ — νῦν ἀφίσταται. Choeph. 115. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη —. Choeph. 130. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα. Choeph. 212. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 261. δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι. Choeph. 675. νῦν γὰρ λέβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός. Choeph. 685 s. καὶ νῦν Ὀρέστης — νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. Choeph. 712 sqq. ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ, νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον, νῦν γὰρ ἀκμάζει. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε. Choeph. 763. τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 772. νῦν παραιτουμένη μοι — δὸς τύχας. Choeph. 846. νῦν γὰρ μέλλουσι. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς — αὐχὴν πεσεῖσθαι. Choeph. 895. νῦν δὲ γηρᾶναι θέλω. Choeph. 970. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι, φίλοι τε καὶ νῦν. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών. Choeph. 1030. καὶ νῦν ὁρᾶτέ με. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 30. καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. Eum. 67. καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς. Eum.

116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ. Eum. 243. καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἔστι που καταπτακών. Eum. 27. καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ. Eum. 384. καὶ νῦν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ταρβῶ μὲν οὐδέν. Eum. 468. νῦν καταστροφαὶ νέων θεσμίων. Eum. 569. νεκροῖσι νῦν πέπεισθε μητέρα κτανών. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Eum. 734. νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. Eum. 995. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς. Suppl. 40. νῦν δ' ἐπικεκλόμεναι. Suppl. 49 sqq. νῦν — τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια. Suppl. 164. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι. Suppl. 204. μὴ νῦν σχόλαζε. Suppl. 209. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. Suppl. 218. ἐλευθέροις νῦν ἐσθλὰ κηρυκευέτω. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον. Suppl. 503. λευρὸν κατ' ἄλσος νῦν ἐπιστρέφου τόδε. Suppl. 1045. μέτριον νῦν ἔπος εὔχου. Orith. 267. νῦν δ' οὐ κέκραγά πω. — Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 625. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτε. — νῦν δὲ oppositum praemissae conditioni. Prom. 157. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν ἧκεν. — νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Prom. 757. νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον. Ag. 1001. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει.

Νὺν iam, igitur. Prom. 999. ὅρα νυν, εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Pers. 997. 1005. 1023. βόα νυν ἀντίδουπά μοι. Choeph. 329. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ. Ag. 911. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῇς ψόγον —.

Νὺξ nox. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ. Sept. 372. νυκτὸς ὀφθαλμός. Sept. 382. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Pers. 293. λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. Pers. 349. εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας. Pers. 376. καὶ νὺξ ἐχώρει. Pers. 370. καὶ νὺξ ἐπῄει. Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Pers. 487. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ. Pers. 510. ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων. Ag. 22. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός. Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά. Choeph. 63. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. Choeph. 286. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος. Choeph. 649. νυκτὸς ἄρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Suppl. 750 s. ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. Heliad. 69. εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν. Fragm. 271. οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα. — Pers. 198. καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω. — Nox. Ag. 346. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Νὺξ φιλία. Eum. 312. ὦ μᾶτερ Νύξ. Eum. 394. Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. Eum. 715. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ. Eum. 760. 787. κόραι δυστυχεῖς Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς. Eum. 808. 839. μᾶ-

τερ Νύξ. Eum. 987. φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες.

Νύχιος *nocturnus*. Pers. 914. νυχίαν πλάκα κερσάμενος. Ag. 574. ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός. Choeph. 717. χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον.

Νωθὴς *stultus*. Prom. 62. ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος.

Νωμᾶν *movere*, *versare*. Sept. 3. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 524. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει — Σφίγγ' ὠμόσιτον — ἐνώμα. Pers. 313. πολύπονον δόρυ νωμῶν. Choeph. 161. αὐτόκωπα νωμῶν βέλη. Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. — Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. — Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν.

Νῷν *nobis ambobus*. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 277. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους.

Νώνυμος *ignobilis*. Pers. 964. βεβᾶσιν, οἷ, νώνυμοι.

Νωτίζειν *per tergum transire*. Ag. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι.

Νῶτος *tergum*. Suppl. 85. πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ. Prom. 428. οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστενάζει.

Ξ.

Ξαίνειν *exterere*. Fragm. 300. ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς.

Ξάνθος nom. propr. Pers. 956. Μαρδῶν ἀνδρῶν μυριόνταρχον Ξάνθον.

Ξανθὸς *fulvus*. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπός.

Ξεῖνος. Sept. 924.

Ξενικὸς *ad hospites pertinens*. Suppl. 613. ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν.

Ξένιος *hospitalis*. Ag. 390. ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν. Ag. 61. ξένιος Ζεύς. Ag. 353. Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι. Ag. 728. πομπᾷ Διὸς ξενίου. Suppl. 622. Ζεὺς δ' ἐφορεύει ξένιος ξενίου στόματος τιμάς. Suppl. 657. Ζῆνα μέγαν σεβόντων, τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον. — Ag. 1572. ξένια δὲ — παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.

Ξένος *peregrinus*. Prom. 691. οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν. — Prom. 718. ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις. Sept. 709. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Sept. 924. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος. — *homo peregrinus*, *hospes*. Sept. 907. ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. Ag. 1288. ἰὼ ξένοι. Choeph. 218. 669. Eum. 414. ὦ ξένε. Choeph. 553. ξένῳ γὰρ εἰκώς. Choeph. 555. ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων. Choeph. 568. 646. ποδαπὸς ὁ ξένος; Choeph. 651. ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. Choeph. 657. ξένοι, λέγοιτ' ἄν. Choeph. 663. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων. Choeph. 689. ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν. Choeph. 692. τί γὰρ ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον; Choeph. 699. ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου. Choeph. 719. ἁνὴρ ὁ ξένος.

Choeph. 723. τοὺς ξένους καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. Choeph. 827. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους μολόντας. Choeph. 835. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων. Choeph. 996. ξένων ἀπαιόλημα. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 260. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν. Eum. 387. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ. Eum. 630. ἡ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Eum. 650. ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι. Eum. 718. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι. Suppl. 192. τὰ χρεῖ' ἔπη ξένους ἀμείβεσθαι. Suppl. 495. εὖ γὰρ ὁ ξένος λέγει. Suppl. 682. ξένοισί τ' εὐξυμβόλους. Suppl. 895. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος. — ξένη *mulier peregrina*. Ag. 924. τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς τήνδ' ἐσκόμιζε. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Ag. 1064. ἔοικεν εὖρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι. Eum. 630. ἡ δ' ἄπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Suppl. 199. χρεῖος εἶ ξένη φυγάς. Suppl. 274. ὦ ξέναι.

Ξενότιμος *hospites colens*. Eum. 517. ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων.

Ξενοῦσθαι *hospitio excipere*. Suppl. 905. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας. — *hospitio excipi*. Choeph. 691. κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι.

Ξέρξης *Xerxes*. Pers. 5. 140. Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής. Pers. 152. μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά. Pers. 195. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ. Pers. 333. Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν. Pers. 348. ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε. Pers. 457. Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν. Pers. 542 sqq. Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ, Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ, Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως. Pers. 704. 740. θούριος Ξέρξης. Pers. 720. μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον. Pers. 768. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς. Pers. 818. μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη Pers. 887. ἤβαν Ξέρξᾳ κταμέναν.

Ξηρός *siccus*. Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι.

Ξιφηφόρος *ensifer*. Choeph. 577. ξιφηφόρους ἀγῶνας.

Ξίφιρος nom. propr. Glauc. 31. Ξιφίρου λιμὴν l. d.

Ξιφοδήλητος *gladio vastans*. Ag. 1510. ξιφοδηλήτῳ θανάτῳ. Choeph. 718. ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ξίφος *ensis*. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. Ag. 1324. ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Choeph. 630. τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ. Choeph. 1006. ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. Eum. 42. νεοσπαδὲς ξίφος ἔχοντα. Fragm. 377. λαβὼν γὰρ αὐτόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος.

Ξιφουλκός *gladium stringens*. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρί.

Ξουθός *fuscus*. Ag. 1113. οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών. Myrm. 124. ξουθὸς ἱππαλεκτρυών.

Ξύλον *lignum*. Fragm. 322. ποῦ δ' ἐστιν Ἀργοῦς ἱερὸν ξύλον;

Ξυλουργία *ars lignaria*. Prom. 449.

οὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσεί-λους ἦσαν, οὐ ξυλουργίαν.

Ξύν et composita vid. *Σύν* etc.

Ξυνός *communis.* Sept. 76. ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν. — Suppl. 362. ξυνῇ μελέσθω λαὸς ἐκπονεῖν ἄνη.

Ξυρόν *novaculum*, ἐπὶ ξυροῦ *in extremo discrimine.* Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι.

O.

Ὁ articulus. cum nominibus propriis. Prom. 18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος. Prom. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας. Prom. 515. ὁ Ζεύς. Prom. 796. αἱ Φορκίδες. Prom. 938. τὴν Ἀδράστειαν. Pers. 30. ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος. Pers. 33 ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Pers. 37. τάς τ' ὠγυγίους Θήβας. Pers. 227. τὰς Ἀθήνας. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν. Pers. 313. ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος. Pers. 935. τὰς ὠγυγίους — Ἀθήνας. Pers. 944 sq. τοῦ Σησάμα, τοῦ Μεγαβάτα. Suppl. 550. τᾶς Ἀφροδίτας. Suppl. 669. ὁ Λύκειος. Suppl. 856. ὁ μέγας Νεῖλος. Suppl. 1038. ὁ μέγας Ζεύς. Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων ὁ Καβαῖος. — cum substantivis. Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ. Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. Prom. 28. τοῦ φιλανθρώπου τρόπου Prom. 37. τὸν θεοῖς ἔχθιστον — θεόν. Prom. 38. 39. 40. 67. 75. 77. 79. 91. 94. 95. 98. 103. 105. 120. 122. 134. 166. 170. 190. 222. 224. 225. 228. 271. 272. 282. 286. 288. 301. 304. 305. 313. 318. 319. 321. 351. 357. 360. 375. 384. 392. 397. 407. 447. 456. 464. 469. 481. 516. 535. 550. 554. 557. 568. 573. 590. 591. 593. 611. 618. 625. 635. 636. 657. 682. 701. 706. 707. 716. 735. 738. 741. 746. 751. 753. 754. 774. 777. 786. 799. 806. 815. 816. 822. 825. 832. 834. 836. 838. 843. 844. 852. 875. 903. 906. 908. 918. 941. 943. 944. 946. 948. 956. 962. 968. 973. 974. 977. 980. 982. 983. 1002. 1016. 1029. 1033. 1039. 1040. 1051. 1070. Sept. 1. 24. 41. 88. 101. 121. 170. 186. 190. 206. 246. 253. 265. 272. 288. 297. 331. 351. 361. 373. 380. 384. 388. 391. 399. 406. 407. 410. 412. 420. 421. 426. 456. 473. 501. 503. 504. 508. 521. 535. 554. 555. 558. 560. 579. 580. 591. 595. 604. 613. 614. 641. 644. 664. 671. 673. 702. 706. 715. 765. 782. 790. 794. 797. 809. 839. 841. 849. 924. 935. 1012. 1022. 1055. Pers. 3. 16. 17. 36. 56. 65. 91. 119. 128. 134. 142. 156. 168. 222. 248. 261. 289. 296. 331. 334. 345. 354. 391. 392. 533. 570. 575. 593. 604. 608. 612. 627. 662. 665. 685. 690. 694. 700. 728. 739. 751. 769. 776. 778. 782. 785. 809. 811. 813. 840. 861. 866. 886. 898. 940. 941. 977. 1011. Ag. 5. 8.

30. 60. 76. 103. 138. 170. 255. 259. 263. 270. 279. 292. 326. 329. 337. 341. 375. 386. 426. 472. 485. 488. 495. 499. 500. 511. 519. 521. 523. 533. 560. 567. 570. 574. 586. 599. 606. 607. 611. 619. 623. 626. 634. 638. 672. 675. 688. 736. 744. 751. 752. 790. 804. 810. 811. 832. 868. 870. 881. 911. 924. 947. 973. 990. 1026. 1032. 1048. 1053. 1058. 1064. 1076. 1079. 1087. 1096. 1097. 1108. 1151. 1159. 1190. 1192. 1198. 1199. 1215. 1248. 1273. 1278. 1297. 1319. 1321. 1329. 1338. 1340. 1361. 1407. 1415. 1420. 1422. 1425. 1431. 1455. 1459. 1476. 1482. 1507. 1530. 1563. 1576. 1584. 1586. 1589. 1590. 1593. 1598. 1604. 1611. 1622. 1625. 1627. 1634. 1638. 1642. 1654. Choeph. 8. 66. 71. 88. 91. 93. 108. 115. 121. 135. 143. 144. 159. 191. 199. 208. 210. 221. 225. 233. 240. 242. 253. 271. 274. 282. 284. 296. 353. 420. 473. 479. 489. 491. 500. 503. 504. 512. 514. 419. 524. 534. 536. 543. 547. 562. 568. 596. 622. 632. 634. 646. 647. 678. 699. 717. 723. 725. 730. 733. 737. 738. 824. 835. 838. 874. 881. 887. 889. 894. 903. 909. 912. 928. 941. 955. 966. 967. 975. 979. 1008. 1026. 1028. Eum. 2. 3. 4. 8. 24. 46. 57. 68. 76. 114. 117. 142. 146. 148. 155. 156. 193. 194. 197. 201. 209. 216. 223. 225. 235. 253. 262. 280. 313. 378. 400. 417. 421. 422. 424. 426. 448. 464. 480. 503. 508. 523. 537. 542. 547. 550. 552. 557. 559. 564. 565. 566. 582. 593. 610. 623. 628. 638. 662. 680. 689. 691. 699. 700. 708. 723. 724. 729. 732. 738. 767. 815. 824. 869. 872. 873. 899. 933. 944. 975. 983. Suppl. 16. 28. 58. 67. 147. 148. 161. 176. 191. 198. 217. 227. 229. 247. 271. 284. 293. 295. 299. 315. 317. 331. 338. 345. 371. 392. 409. 415. 423. 459. 471. 488. 495. 507. 525. 589. 628. 657. 688. 695. 702. 741. 884. 899. 904. 905. 913. 916. 917. 935. Amym. 12. Arg. 15. Dan. 35. Epig. 46. Cabir. 83. Cerc. 89. Praec. 95. 96. Myrm. 116. 121. Niob. 145. Oed. 161. Arm. iud. 162. 163. Perrhaeb. 172. Prom. sol. 177. 178. Sphing. 214. Phryg. 244, 5. Psychost. 264, 1. 5. 9. Orith. 267. Fragm. 269. 270. 285. 288. 292. 293. 296. 300. 301, 2. 306. 317. 320. 321. 331. 375. 380. 395. 400. 410. — Prom. 249. *τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;* — postpositus substantivo. Prom. 153. *Ἅιδου τοῦ νεκροδέγμονος.* Prom. 231. *βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων.* Prom. 233. *γένος τὸ πᾶν.* Prom. 403. *θεοῖς τοῖς πάρος.* Prom. 437. *θεοῖς τοῖς νέοις τούτοις.* Prom. 622. *βούλευμα μὲν τὸ Δῖον.* Prom. 649. *παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.* Prom. 655. *λέχος τὸ Ζηνός.* Prom. 592. *τῆς οἰστροδινήτου κόρης τῆς Ἰναχείης.* Prom. 944. *τοῦ τυράννου τοῦ νέου.* Prom. 829. 841. 866. 927. 1021. 1035. 1054. Sept. 70. 178. 200. 292. 428. 564. 623. 912. 1008. 1020. Pers. 1. 8. 15. 53. 152. 301. 314. 472. 474. 525. 527. 600. 670. 738. 777. 818

856. 880. 974. Ag. 88. 90. 114. 128. 177. 198. 300. 354. 389. 503. 518. 524. 564. 695. 710. 746. 785. 807. 844. 855. 1158. 1239. 1270. 1296. 1298. 1414. 1516. 1524. 1533. 1550. 1566. 1574. 1612. Choeph. 14. 17. 220. 226. 252. 272. 349. 468. 713. 719. 770. 800. 830. 888. 925. 941. 979. 980. 983. 1061. Eum. 10. 35. 66. 67. 87. 218. 233. 370. 387. 397. 416. 424. 432. 465. 576. 625. 683. 742. 820. 878. 926. 979. Suppl. 131. 332. 416. 556. 629. 870. 954. 995. Myrm. 128. Niob. 149. Xantr. 157. Psychost. 264, 9. Fragm. 410. — Prom. 123. *τὴν λίαν φιλότητα.* Prom. 403. *θεοῖς τοῖς πάρος.* Prom. 702. *τὴν πρίν γε χρείαν.* Prom. 847. *τῶν πάλαι λόγων.* Pers. 176. *τῆς πάροιθεν εὐφρόνης.* Pers. 463. *τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφοράν.* Pers. 600. *χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν.* Ag. 73. *τῆς τότ' ἀρωγῆς.* Ag. 160. *τὸ μάταν — ἄχθος.* Ag. 518. *βροτῶν τῶν νῦν.* Ag. 710. *ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.* Eum. 30. *τῶν πρὶν εἰσόδων.* Eum. 533. *τὸν πρὶν ὄλβον.* Suppl. 50. *τῶν πρόσθε πόνων.* Suppl. 52. *τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια.* Suppl. 376. *τὸν ὑψόθεν σκοπόν.* Suppl. 385. *κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.* Suppl. 870. *δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.* Suppl. 901. *οἱ δ' ἐνθάδε (δαίμονες).* Suppl. 995. *ἴχνος τὸ πρόσθεν.* — Prom. 440. *τὰν βροτοῖς δὲ πήματα.* Prom. 704. *τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον.* Pers. 225. *τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις.* Pers. 675. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Ag. 415. *τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη.* Ag. 524. *Ἀχαιῶν — τῶν ἀπὸ στρατοῦ.* Ag. 540. *τὸν δι' αἰῶνος χρόνον.* Ag. 845. *τὴν κάτω χθονὸς χλαῖναν.* Ag. 856. *τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον.* Ag. 864. *τὰς ἀμφί σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας.* Ag. 1359. *τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου.* Ag. 1414. *Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.* Ag. 1533. *ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων.* Choeph. 105. *τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.* Choeph. 123. *τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας.* Choeph. 468. *θεῶν τῶν κατὰ γᾶς.* Choeph. 500. *τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα.* Choeph. 630. *τὸ δ' ἀγχὶ πλευμόνων ξίφος.* Choeph. 820. *τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν.* Choeph. 916. *ὀὺξ ὀνειράτων φόβος.* Eum. 300. *λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους.* Eum. 440. *τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον.* Eum. 894. *τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα.* Eum. 969. *πάντες οἱ κατὰ πτόλιν δαίμονες.* Eum. 977. *τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους.* Suppl. 268. *τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.* Suppl. 391. *σέβας τὸ πρὸς θεῶν.* Suppl. 900. *τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας.* Atham. 1. *τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν.* — cum infinitivis. Prom. 381. *ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν.* Prom. 627. *τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε.* Prom. 640. *τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι.* Prom. 684. *τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν.* Prom. 892. *τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ.* Prom. 929. *ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.* Sept. 214. *σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.* Ag. 199. *βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι.* Ag. 243. *τὸ δὲ προ-*

κλύειν — προχειρέτω. Ag. 244. ἴσον δὲ τῷ προστένειν. Ag. 455. τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ βαρύ. Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. Ag. 534. τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 762. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι. Ag. 835. τὸ μὲν γυναῖκα — ἧσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν. Ag. 901. τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Ag. 1169. ἐκμαρτύρησον προὐμόσας τό μ' εἰδέναι. Ag. 1263. τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ. Ag. 1326. τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Ag. 1619. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς. Choeph. 57. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Choeph. 952. παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Eum. 85. οἶσθα μὲν τὸ μὴ 'δικεῖν. Eum. 86. τὸ μὴ 'μελεῖν μάθε. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες. Suppl. 783. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιακτῶν κακῶν. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. — Prom. 236. ἐξερυσάμην βροτοὺς τὸ μὴ διαῤῥαισθέντας εἰς Ἅιδου μολεῖν. Prom. 867. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον. Pers. 284. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Ag. 15. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 555. παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Ag. 1144. οὐδὲν ἐπήρκεσαν τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1571. μοῖραν εὕρετ' ἀσφαλῆ τὸ μὴ θανὼν πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 300. προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία τὸ μὴ πολίτας — ὧδ' ὑπηκόους πέλειν. Eum. 211. χαλᾷς τὸ μή γ' ἕπεσθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότῳ. Eum. 901. φλεγμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. Prom. 789. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν ἀτίμως. Eum. 874. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ — τιμᾶν πόλιν. — cum participiis. Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Prom. 783. τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Prom. 787. τὸν λύσοντα. Ag. 1487. τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; Pers. 95. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων; Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν; Eum. 765. αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν. Suppl. 566. τίς ἦν ὁ

θέλξαι; Psychost. 264, 8. αὐτὸς ἔστω ὁ κταινών. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Prom. 213. τοὺς ὑπερέχοντας. Prom. 264. τοὺς κακῶς πράσσοντας. Prom. 275. τῷ νῦν μογοῦντι. Prom. 389. τῷ νέον θανοῦντι. Prom. 524. ὁ πάντα νέμων. Prom. 642. πρὸς τῶν κλυόντων. Prom. 700. τοῖς νοσοῦσι. Prom. 893. μήτε τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν. Prom. 939. τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Pers. 365. τὸ μέλλον ἐκ θεῶν. Ag. 925. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς. Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον. Prom. 947. τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεούς. Prom. 960. τὸν νῦν κοιρανοῦντα. Prom. 972. τοὺς ὑβρίζοντας. Prom. 1006. τὸν μέγα στυγούμενον. Prom. 1060. αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι. Sept. 10. τὸν ἐλλείποντ' ἔτι ἥβης ἀκμαίας. Sept. 318. τὸν φθίμενον. Sept. 386. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων. Sept. 537. τοῦ πάρος λελεγμένου. Sept. 542. τῷ φέροντι. Sept. 660. τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ. Sept. 1059. τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα. Ag. 305. ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.' Ag. 315. τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων. Ag. 337. τῶν ὀλωλότων. Ag. 530. τῶν ἀντερώντων. Ag. 556. τοὺς ἀναλωθέντας. Ag. 764. τῷ δυσπραγοῦντι. Ag. 782. τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 809. τῷ πεπαμένῳ. Ag. 859. τὸν πεσόντα. Ag. 994. τῶν φθιμένων. Ag. 1166. τῷ πατοῦντι. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος. Ag. 1543. ὁ καίνων. Ag. 1546. τὸν ἔρξαντα. Ag. 1649. τὸν κρατοῦντα. Choeph. 92. τοῖσι πέμπουσιν τάδε. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 265. τοὺς κρατοῦντας. Choeph. 324. ὁ θνήσκων. Choeph. 325. ὁ βλάπτων. Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων. Choeph. 705. τοῖς κρατοῦσι δωμάτων. Choeph. 723. ἡ κρατοῦσα. Choeph. 906. τὸν πονοῦντα. Eum. 210. τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους. Eum. 303. τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας. Eum. 316. 325. τῷ τεθυμένῳ. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα. Eum. 553. ὁ διώκων. Eum. 571. τοὺς δικάζοντας. Eum. 599. οἵ τ' ἐφήμενοι. Eum. 630. ὁ θρώσκων. Eum. 695. τὸν σέβοντα. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. Eum. 857. τῷ σέβοντι. Eum. 870. τῶν δυσσεβούντων. Suppl. 149. τῶν κεκμηκότων. Suppl. 608. τὸν μὴ βοηθήσαντα. Fragm. 270. τῷ περῶντι τὴν θέμιν. Fragm. 273. τῶν κεκτημένων. Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Fragm. 283. τῷ κάμνοντι. Fragm. 286. τὸν κακῶς πράσσοντα. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι. Choeph. 679. τὸν τεκόντα. Sept. 909. Choeph. 131. Eum. 441. ἡ τεκοῦσα. Sept. 49. Pers. 241. Choeph. 670. τοῖς τεκοῦσι. Pers. 828.

Ag. 1312. 1334. Choeph. 149. 320. Eum. 308. Suppl. 411. Phryg. 244. ὁ θανὼν etc. Ag. 554. Choeph. 873. Myrm. 120. οἱ τεθνηκότες etc. Pers. 538. οἱ οἰχόμενοι. Ag. 557. Choeph. 873. Myrm. 120. ὁ ζῶν etc. Choeph. 41. 142. 187. 362. Eum. 400. ὁ κτανὼν etc. Prom. 127. τὸ προσέρπον. Prom. 211. Pers. 365. 446. Ag. 242. 1213. Suppl. 1042. τὸ μέλλον. Prom. 845. πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Ag. 471. πρὸ τοῦ φανέντος. Ag. 68. 670. τὸ πεπρωμένον. Ag. 820. τὸ μὲν καλῶς ἔχον. Choeph. 308. τοὐφειλόμενον. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν. Choeph. 918. τὸ μὴ χρεών. Fragm. 305. τὸ πρέπον. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα. Prom. 47. τῶν νῦν παρόντων. Prom. 102. τὰ μέλλοντα. Prom. 216. τῶν παρεστώτων. Prom. 686. Suppl. 961. τὰ πραχθέντα. Pers. 519. 787. Choeph. 792. τὰ πεπραγμένα. Ag. 771. τὰ δοκοῦντα. Choeph. 763. τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις. Choeph. 767. τῶν λελεγμένων δίχα. Choeph. 768. τἀπεσταλμένα. Suppl. 896. τἀπολωλότα. — cum adiectivis. Prom. 157. ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Prom. 564. ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Prom. 571. μὲ τὰν τάλαιναν. Prom. 596. εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ. Prom. 598. μὲ τὰν ταλαίπωρον. Prom. 626. τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος. Prom. 946. σὲ τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον. Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1233. κτενεῖ με τὴν τάλαιναν. Choeph. 684. ἀποψιλοῖς με τὴν πανάθλιαν. Eum. 750. 773. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα. Ag. 559. ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν. Prom. 954. Choeph. 289. τοῖς τοιούτοις. Ag. 1603. τῷ τηλικούτῳ. Sept. 11. τὸν ἔξηβον χρόνῳ. Sept. 209. τὸν ἀμήχανον. Sept. 452. τὸν φερέγγυον. Pers. 780. τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν. Ag. 448. τῶν πολυκτόνων. Ag. 594. τοῖς δύσφροσιν. Ag. 912. ὁ δ' ἀφθόνητος. Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις. Ag. 993. τὸν ὀρθοδαῆ. Ag. 1810. ἡ παντότολμος. Ag. 1277. τῶν εὐδαιμόνων. Ag. 1623. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα. Choeph. 101. τὸν ἐλεύθερον. Choeph. 107. τοῖσιν εὔφροσιν. Choeph. 140. Eum. 746. τοῖς ἐναντίοις. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους. Choeph. 612. ἁ κυνόφρων. Eum. 63. τοῖσιν ἄλλοις. Eum. 100. πρὸς τῶν φιλτάτων. Ag. 131. τοῖς σώφροσιν. Eum. 445. τοὺς ἐπαιτίους. Eum. 872. τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος. Suppl. 200. τοὺς ἥσσονας. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν. Suppl. 929. τοῖς ἄρσεσιν. Ixion. 80. τὸν δ' ἡμίεπον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. Fragm. 286. τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Prom. 39. 289. τὸ συγγενές. Prom. 212. Suppl. 607. τὸ καρτερόν. Prom. 476. τὸ μὲν μέγιστον. Sept. 245. 263. Choeph. 101. 457. τὸ μόρσιμον. Prom. 187. Sept. 1065. Choeph. 306. Eum. 589. Suppl. 73. 401. τὸ δίκαιον. Pers. 98. Ag. 1260. τὸ πρῶτον. Ag. 1052. τὸ δεύτερον. Pers. 103. τὸ παλαιόν. Ag. 79. τὸ ὑπέργηρων. Ag. 129. τὸ βίαιον. Ag. 214. τὸ παντότολμον. Ag. 368. τὸ βέλτιστον. Ag. 536. τὸ σόν. Ag.

876. τἀναγκαῖον. Ag. 972. τὸ μὴ τελέσφορον. Ag. 1054. Choeph. 952. τὸ θεῖον. Choeph. 625. Eum. 492. 668. τὸ δεινόν. Choeph. 628. τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 900. τὸ δυστυχές. Eum. 666. τὸ ἄναρχον. Eum. 707. τὸ ἄρσεν. Eum. 961. τὸ ἀτηρόν. Eum. 962. τὸ κερδαλέον. Suppl. 194. τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 195. τὸ μὴ μάταιον. Suppl. 321. τἀρχαῖον. Suppl. 361. 513. τὸ κοινόν. Suppl. 365. 680. τὸ δήμιον. Suppl. 591. τὸ μεῖον. Suppl. 1055. τὸ βέλτερον. Suppl. 1056. τὸ δίμοιρον. Prom. 474. 637. 699. 705. 782. 846. Sept. 66. 536. Pers. 518. 977. Choeph. 810. Eum. 653. 678. 733. 985. τὸ λοιπόν, τὰ λοιπά. Prom. 215. 273. 354. 630. 963. 1008. Ag. 168. 417. 668. 965. Choeph. 125. 328. 401. 428. 513. 673. 927. 963. Eum. 52. 83. 157. 191. 281. 379. 393. 510. 640. 851. 986. Suppl. 674. 762. τὸ πᾶν, τὰ πάντα ταὐτόν. Eum. 595. ταὐτόν. Eum. 524. τὰ πολλά. Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια. Sept. 601. Choeph. 575. Suppl. 441. τὰ καίρια. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοά. Sept. 781. Eum. 602. τὰ πλεῖστα. Prom. 204. 308. Ag. 1023. Suppl. 940. 952. Europ. 49. τὰ λῷστα. Prom. 70. τῶν ἐπαξίων. Sept. 1063. τὰ δίκαια. Pers. 214. Eum. 841. τὰ ἀγαθά. Pers. 224. τὰ χρηστά. Pers. 404. τὰ πρῶτα. Pers. 596. τἀνταῖα. Pers. 837. Eum. 207. τὰ φίλτατα. Ag. 36. 595. 818. 886. 892. 1218. Choeph. 505. 545. 576. Eum. 620. 637. Suppl. 992. τὰ ἄλλα. Ag. 606. τὰ ψευδῆ. Ag. 608. 666. τἀληθῆ. Ag. 637. Eum. 643. τὰ πιστά. Ag. 900. τῶν ποικίλων. Ag. 1123. τὰ ἐπίφοβα. Ag. 1228. τὰ πυθόκραντα. Ag. 1346. τἀναντία. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων. Choeph. 145. πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν. Choeph. 700. 703. τὰ πρόσφορα. Eum. 106. πολλὰ τῶν ἐμῶν. Myrm. 120. τἀμά. Eum. 409. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένη. Eum. 465. ἀστῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα. Suppl. 945. τὰ θυμηδέστατα. Niob. 144. τἀνθρώπεια. Sept. 23. τὰ πλείω. Sept. 248. τὰ κρείσσω. Pers. 432. τὰ μάσσονα. Ag. 584. τὰ μάσσω. — cum adverbiis. Prom. 335. Eum. 391. τοὺς πέλας. Suppl. 378. τοῖς πέλας. Sept. 68. 175. τὰ τῶν θύραθεν. Pers. 180. τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα. Choeph. 39. τοὺς γᾶς νέρθεν. Choeph. 163. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω. Eum. 642. τοὺς ἔπειτα. Prom. 441. Pers. 490. Ag. 636. 878. Choeph. 53. 552. Suppl. 326. τὸ πρίν. Ag. 120. 137. 154. 340. τὸ εὖ. Prom. 202. Ag. 1398. τοὔμπαλιν. Ag. 1411. τὸ πρόσθεν. Sept. 40. τἀκεῖθεν. Sept. 183. τἄξωθεν. Sept. 1070. τὰ μάλιστα. Ag. 19. τὰ πρόσθε. Eum. 60. τἀντεῦθεν. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν. Suppl. 254. τἀπέκεινα. — cum praepositione. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Sept. 295. τοῖσι μὲν ἐξ πύργων. Ag. 1601. τῶν ἐπὶ ζυγῷ. Eum. 912. τοῖς ὑπὸ γαῖαν. Psychagog. 258. οἱ περὶ λίμναν. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν. Ag. 246. τἀπὶ τούτοισιν. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα. Choeph. 572. τἀν οἴκῳ. Eum. 890. τὰ κατ' ἀνθρώ-

πους. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσον. — cum genitivo. Sept. 68. 175. τὰ τῶν θύραθεν. Sept. 357. τὰ τῶν ἐναντίων. Sept. 968. 1038. τὰ τοῦδε. Pers. 589. 976. τὰ Περσῶν. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν. Choeph. 393. τὰ χθονίων. Suppl. 595. τὰ τῶν ἐγχωρίων. Suppl. 1047. τὰ θεῶν. — ὁ μέν, ὁ δέ. Prom. 201. 2. οἱ μὲν θέλοντες —, οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες. Prom. 784. τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Sept. 277. 280. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους στείχουσιν, — τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις. Sept. 493. ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει, Ὑπερβίῳ δὲ —. Sept. 741. τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' αἰρεῖ. Pers. 18 s. οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν. Pers. 178 s. ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη, ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν. Pers. 182 s. πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον. Pers. 188. 190. χἠ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ, — ἡ δ' ἐσφάδαζε. Pers. 475 s. οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος δίψει πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοί. Pers. 788. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ. Ag. 317. 321. οἱ μὲν γὰρ —, τοὺς δὲ —. Ag. 434 s. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μέν, ὡς μάχης ἴδρις, τὸν δὲ —. Ag. 538 s. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν, τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. Ag. 838. τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι —. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε παντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ, σὺ δὲ —. Choeph. 60 s. ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει, τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει χρονίζοντα βρύει. Choeph. 276 s. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς δὲ νῷν νόσους. Choeph. 370 s. τῶν μὲν ἀρωγοὶ κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι. Choeph. 446 s. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει, τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 1016. μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει. Eum. 213 s. τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην, τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν. Eum. 914. τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. Suppl. 564 s. τὰν μὲν βοός, τὰν δ' αὖ γυναικός. Suppl. 988. τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Edon. 51. ὁ μὲν — πίμπλησι μέλος. — ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ. Suppl. 1040. τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη, σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. Sept. 463 s. ἐπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν, τοῖοι δὲ δυστυχεῖν. Pers. 740 s. λέγουσι, δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει. Eum. 573. σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. — ὁ δέ non praecedente μέν. Prom. 162. ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ — δάμναται οὐρανίαν γένναν. Prom. 569. ὁ δὲ πορεύεται. Prom. 661. ὁ δὲ — θεσπρόπους ἴαλλεν. Prom. 818. τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον, ἐπαναδίπλαζε. Prom. 837. τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι; Prom. 858. οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας — ἥξουσι. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι. Sept. 323. τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ'

ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων. Sept. 518. ὁ δ' ὠμὸν — φρόνημα — ἔχων προσίσταται. Sept. 529. ὁ δὲ, τοιόσδ' ἀνὴρ, ἀπειλεῖ. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 205. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας παρεῖχε. Pers. 353. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν. Pers. 366. οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως — δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. Pers. 416. τοὶ δ' ὥστε θύννους — ἔπαιον. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι. Pers. 576. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν οὐκ ἔτι περσονομοῦνται. Pers. 761. τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Pers. 800. οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι. Ag. 153. τοῖς δ' ὁμόφωνον αἴλινον αἴλινον εἰπέ. Ag. 281. ὁ δ' οὔτι μέλλων — παρῆκεν. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν. Ag. 363. ὁ δ' οὐκ εὐσεβής. Ag. 440. οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος θήκας — κατέχουσιν. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Ag. 641. αἱ δὲ, κεροτυπούμεναι βίᾳ, — ᾤχοντο. Ag. 963. τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐριννύος. Ag. 1014. οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς. Ag. 1048. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ. Ag. 1329. οἱ δὲ — οὐ καθεύδουσιν. Choeph. 63. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ. Choeph. 154. οἱ δ' ὑπερκόπως — χλίουσιν. Choeph. 239. ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται. Choeph. 247. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός. Choeph. 414. τὰ δ' οὔτι θέλγεται. Choeph. 523. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν. Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει. Choeph. 546. τοιόσδ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μήτι δρᾶν λέγων. Choeph. 811. τὰ δ' εὖ. Choeph. 1036. τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργείους λέγω — μαρτυρεῖν. Eum. 111. ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται. Eum. 248. ὁ δ' αὖτε οὖν ἀλκὰν ἔχων — θέλει. Eum. 251. τὸ δ' οὐ πάρεστιν. Eum. 630. ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Dan. 36, 4. ἡ δὲ τίκτεται. Psychost. 264. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν — αὐτός ἐστιν ὁ κτανών. — ὁ μέν, non sequente δέ. Prom. 340. τὰ μέν σ' ἐπαινῶ. Ag. 980. καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλὼν —. (Atham. 1. τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατο. Thalamop. 64. ἀλλ' ὁ μέν τις — ἐμπεραινέται. Prom. sol. 177. τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν —.) — articulus pronominis demonstrativi vicem tenens. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε. Sept. 179. ἀνήρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον. Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ. Sept. 491. ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται. Sept. 895. σιδαρόπλακτοι δὲ τοῖς μένουσι. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Ag. 1177. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Ag. 1457. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως — τρέφεται. Eum. 2. ἐκ δὲ τῆς Θέμιν. Eum. 7. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ. Eum. 166. καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' -

ἐγὼ θήσω χρόνον l. d. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ σέβας ἀστῶν — τὸ μὴ ἀδικεῖν σχήσει. Eum. 754. 781. ἐκ δὲ τοῦ. Suppl. 353. τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. Suppl. 434. ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ᾽ ἔστ᾽ ἀνάγκη. Suppl. 948. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις. Suppl. 1093. τὸ γένοιτ᾽ ἄν. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. — pronominis relativi vicem tenens. Ag. 512. Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Choeph. 596. τὰν ἁ παιδολύμας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο πυρδαῆ τινα πρόνοιαν. Eum. 322. θνατῶν, τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι. Eum. 878. πόλιν, τὰν καὶ Ζεὺς — νέμει. Eum. 919. θεαὶ, τῶν Μοῖραι ματροκασιγνῆται. Suppl. 162. τὸν τᾶς βοὸς παῖδ᾽ ἀτιμάσας, τὸν αὐτός ποτ᾽ ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 262. κνωδάλων βροτοφθόρων, τὰ δὴ — ἀνῆκε γαῖα. Suppl. 301. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα Γῆς κατέκτανε. Suppl. 516. λιταῖς παραιτοῦ, τῶν σ᾽ ἔρως ἔχει τυχεῖν. Suppl. 579. φυσίζοον γένος, τὸ δὴ Ζηνός ἐστιν ἀληθῶς. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. Suppl. 680. τὸ δήμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει. Heliad. 59. δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει.

Οἶ heu. Pers. 116. 121. 562. 565. 570. 573.

Ὀβρίκαλα catuli. Ag. 141. φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι.

Ὄβριμος gravis. Ag. 1385. μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς. Cf. Ὄμβριμος.

Ὄγκα Minervae cognomen. Sept. 148. μάκαιρ᾽ ἄνασσ᾽ Ὄγκα. Sept. 469. πύλας ἔχων Ὄγκας Ἀθάνας. Sept. 484. Ὄγκα Παλλάς.

Ὅδε hic. Prom. 14. πάντως δ᾽ ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Prom. 43. ἄκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖσθαι. Prom. 51. τοῖσδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. Prom. 52. δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν. Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον. Prom. 63. πλὴν τοῦδε. Prom. 70. ὁρᾷ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Prom. 156. τοῖσδ᾽ ἐπεγήθει. Prom. 160. ὅτῳ τάδ᾽ ἐπιχαρῆ. Prom. 174. τόδ᾽ ἐγὼ καταμηνύσω. Prom. 197. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε. Prom. 244. οὔτ᾽ ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον. Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδε. Prom. 317. ἀρχαῖ᾽ ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 345. τοῦδ᾽ εἵνεκα. Prom. 401. ἀμέγαρτα γὰρ τάδε. Prom. 520. τόνδε δ᾽ οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν. Prom. 522. τόνδε γὰρ σώζων. Prom. 532. ἀλλά μοι τόδ᾽ ἐμμένοι. Prom. 552. ἔμαθον τάδε. Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 635. τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον. Prom. 638. ταῖσδ᾽ ὑπουργῆσαι χάριν. 675. πράσσειν τάδε. Prom. 703. μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ᾽ ἐχρῄζετε. Prom. 739. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι. Prom. 747. ἢ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε. Prom. 784. τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ᾽ ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 786. τῇδε μὲν γέγωνε. Prom. 800.

πόλεις δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς. Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν — ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ᾽ ἀκήκοεν. Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστί. Prom. 846. ὑμῖν τῇδέ τε. Prom. 917. ἐγὼ τάδ᾽ οἶδα. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ᾽ ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους. Prom. 936. ἆθλον ἄν σοι τοῦδ᾽ ἔτ᾽ ἀλγίω πόροι. Prom. 937. ὁ δ᾽ οὖν ποιείτω. Prom. 958. ἐκ τῶνδε. Prom. 989. παῖς τε κἄτι τοῦδ᾽ ἀνούστερος. Prom. 992. γεγωνῆσαι τάδε. Prom. 997. οὐδὲν τῶνδε. Prom. 1000. βεβούλευται τάδε. Prom. 1043. τάσδ᾽ ἀγγελίας ὅδ᾽ ἐθώϋξεν. Prom. 1061. πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε. Prom. 1069. μετὰ τοῦδε. Prom. 1072. οὐκ ἔστι νόσος, τῆσδ᾽ ἥντιν᾽ ἀπέπτυσα μᾶλλον. Sept. 38. τῶνδ᾽ ἀκούσας. Sept. 54. τῶνδε πύστις. Sept. 65. τῶνδε καιρόν. Sept. 199. οὔκουν τάδ᾽ ἔσται. Sept. 217. τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; Sept. 230. τῶνδε βουλεύειν πέρι. Sept. 232. μηδὲν τῶνδ᾽ ἐρεῖς. Sept. 234. ἀνασχήσῃ τάδε. Sept. 294. πρὸς τάδε. Sept. 319. βέλτερα τῶνδε. Sept. 338. ἐκ τῶνδε. Sept. 356. σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. Sept. 377. τίν᾽ ἀντιτάξεις τῷδε; Sept. 463. ἀπεύχομαι τάδε μὲν εὐτυχεῖν. Sept. 514. τόδ᾽ αὐδῶ. Sept. 535. τῷδ᾽, ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 549. εἴθε γὰρ θεοὶ τοῖσδ᾽ ἀλέσειαν. Sept. 615. τάχ᾽ ἂν τόδ᾽ ἦν. Sept. 827. τάδ᾽ ἀργέσεσθ᾽ ἔπειτα. Sept. 830. τάδ᾽ αὐτόδηλα. Sept. 912. τοιάδ᾽ ἔπεα. Sept. 958. ἀχέων τοίων τάδ᾽ ἐγγύθεν. Sept. 968. τὰ τοῦδε.

Sept. 981. δορός γε τῷδ᾽ ἀντηρέτας. Sept. 1003. ἀμφὶ τοῦδε. Sept. 1008. δοκεῖ τῷ τοῦδε. Sept. 1009. οὐκ ἀτιμάσας ὅδε. Sept. 1011. κατακτανῶν τόνδ᾽ ὑπ᾽ οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ᾽ ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Sept. 1018. ἣν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Sept. 1038. τὰ τοῦδε. Sept. 1043. ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε. Sept. 1064. ἅμα τῷδε. Sept. 1067. ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν. Pers. 1. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται. Pers. 166. πρὸς τάδ᾽ ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 171. τῶνδε συμβούλους. Pers. 213. τῶνδ᾽ ἀποτροπήν. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε. Pers. 221. τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 323. κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε. Pers. 332. τῶνδε χωρίς. Pers. 430. τίς γένοιτ᾽ ἂν τῆσδ᾽ ἔτ᾽ ἐχθίων τύχη; Pers. 438. ποίᾳ μορφῇ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι; Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε. Pers. 483. ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε. Pers. 709. καὶ τόδ᾽ ἐξέπραξεν. Pers. 716. πρὸς τάδε. Pers. 727. τάδ᾽ ὥρμουν ἐκτελευτῆσαι θεοί. Pers. 730. τάδ᾽ οὐ κατειδώς. Pers. 736. πῶς τάδ᾽ οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ᾽ ἐμόν; Pers. 789. καίπερ τάδ᾽ ἐστί. Pers. 809. τῶνδε τἀπίχειρα. Pers. 895. ὅδ᾽ ἐγών. Pers. 934. τάδε σ᾽ ἐπανέρομαι. Pers. 960. τί τάδε λέγεις σεσωσμένον; Pers. 1002. καὶ τάδ᾽ ἀλγῶ. Ag. 155. εἰ τόδ᾽ αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ. Ag. 204. τί τῶνδ᾽ ἄνευ κακῶν. Ag. 263. τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 354. τὸν τάδε πράξαντα. Ag. 386. τὸν δ᾽ ἐπίστροφον τῶν-

δεδορκότα. Ag. 397. τόδ' ἐννέπουσι. Ag. 416. τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα. Ag. 437. τάδε σῖγά τις βαΰζει. Ag. 485. τὸν ἄκριον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργων λόγον. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλως — ἐπεύχεται. Ag. 509. τοῖσδ' ἅπασι. Ag. 568. τάδ' ἐκπράξεσα. Ag. 609. οὐκ εὔκριτα γίγνεται τάδε. Ag. 851. ἐκ τῶνδε. Ag. 853. μηδὲ θαυμάσῃς τόδε. Ag. 896. θροεῖς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χροιάν. Ag. 905. τόδ' εἰπέ. Ag. 907. ἔρδειν τάδε. Ag. 909. εἰ τάδ' ἤνυσεν. Ag. 930. ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε. Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε — ἔχειν. Ag. 1000. τάδ' ἐξήκει. Ag. 1029. εἴ τι δράσεις τῶνδε. Ag. 1058. εἰ δ' οὐ μὴ τόδ' ἐννοεῖς. Ag. 1059. καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς φύθῃ. Ag. 1078. τόδε γὰρ τελεῖς. Ag. 1081. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; Ag. 1102. κακῷ δέ τῳ ἐπεικάζω τάδε. Ag. 1146. ἑπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω. Ag. 1177. λέγειν τάδε. Ag. 1185. ὡς τάδ' ἤμπλακον. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε. Ag. 1212. τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1237. τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε; Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων. Ag. 1290. μαρτυρεῖτέ μοι τόδε. Ag. 1307. μηκέτ' εἰσέλθῃς τάδε. Ag. 1308. τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν. Ag. 1315. τάδ' ἀκούων. Ag. 1341. χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι. Ag. 1353. τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν. Ag. 1370. κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας. Ag. 1379. τάδ' ὧδ' ἔχει. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Ag. 1408. τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ. Ag. 1416. κοινόλεκτρος τοῦδε. Ag. 1421. κεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1442. τοῖσδε βαρυνθεὶς. Ag. 1467. τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Ag 1484. τόνδ' ἀπέτισεν. Ag. 1503. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Ag. 1506. ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν. Ag. 1523. τόδ' ἔρξαι πλήσῃ. Ag. 1551. τάδε μὲν στέργειν. Ag. 1572. τοῦδε δύσθεος πατήρ. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Ag. 1606. οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε; Ag. 1617. ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων. Ag. 1632. ἀμφοῖν τοῖνδε. Ag. 1633. δοκεῖς τάδ' ἔρδειν. Ag. 1640. τάδ' ἐξαμῆσαι. Ag. 1643. χρῆν τάδ' οἷς ἐπράξαμεν. Ag. 1647. τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἐπανθίσαι. Choeph. 4. τάδε γε κηρύσσω πατρί. Choeph. 69. τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος. Choeph. 95. τάδ' ἐκχέουσα. Choeph. 103. εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 110. ἐπεύξομαι τάδε. Choeph. 126. τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Choeph. 168. εὐξύμβολον τόδ' ἐστί. Choeph. 173. ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. Choeph. 175. μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ἦ τόδε; Choeph. 179. εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε. Choeph. 190. ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω. Choeph. 217. ὅδ' εἰμί. Choeph. 222. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; Choeph. 250. κἀμὲ τήνδε τε. Choeph. 264. πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε. Choeph. 274. ἔφασκε — τάδε τίσειν με. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε

φωνεῖ. Choeph. 334. τί τῶνδ' εὖ; Choeph. 336. ἐκ τῶνδε. Choeph. 433. ὡς τόδ' εἰδῇς. Choeph. 465. τῶνδ' ἑκάς. Choeph. 511. οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε. Choeph. 515. φράσον τάδε. Choeph. 544. τεράσκοπον δὲ τῶνδέ σ' αἰροῦμαι πέρι. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. Choeph. 573. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; Choeph. 698. τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν — τάδε. Choeph. 766. κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε. Choeph. 795. τόδε καλῶς κτάμενον. Choeph. 828. καὶ τόδ' ἂν φέρειν δόμοις γένοιτ' ἂν ἄχθος δειματοσταγές. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις; Choeph. 843. τάδ' ἐπευχομένη. Choeph. 879. τῷδε δ' ἀρκούντως ἔχει. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε. Choeph. 912. παρεὶς τάδε. Choeph. 919. τῶνδε συμφοράν. Choeph. 973. τάδ' εὐόρκως ἔχει. Choeph. 979. ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδε. Choeph. 1053. αἵδε πληθύουσι δή. Choeph. 1057. οὐχ ὁρᾶτε τάσδε. Eum. 81. δικαστὰς τῶνδε. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδε. Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 243. ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών. Eum. 288. ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος. Eum. 340. σπεύδομεν αἵδ' ἀφελεῖν. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδε. Eum. 367. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεται; Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Eum. 413. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν — θέλεις; Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδε. Eum. 443. καὶ τῶνδε κοινῇ Λοξίας ἐπαίτιος. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους. Eum. 447. τάδ' αἰνέσαι. Eum. 448. εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 458. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν. Eum. 516. πρὸς τάδε. Eum. 520. ἐκ τῶνδε. Eum. 543. πόλιν τε πᾶσαν — καὶ τόνδε. Eum. 559. ἣν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 564. τοῖς τοῦδε θεσφάτοισι. Eum. 571. δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε. Eum. 615. ἔστι τοῦδ' ἄκος. Eum. 622. τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖν. Eum. 639. καὶ τόνδ' ἔπεμψα. Eum. 641. καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο. Eum. 642. s. καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους. Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. 801. 832. ἐμὲ παθεῖν τάδε. Eum. 814. προὐννέπω τάδε. Eum. 887. τάδ' ἐγὼ — πράσσω. Eum. 895. πρὸς τάσδ' ἀπάγει. Eum. 909. ἦ τάδ' ἀκούετε; Eum. 926. τάδε τοι — ἐπικραινομένων γάνυμαι. Eum. 929. πρὸς τάσδε. Eum. 942. πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος. Eum. 946. τάσδε γὰρ — τιμῶντες. Suppl. 12. τάδε πεσσονομῶν. Suppl. 20. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεθα; Suppl. 208. εὖ τελευτήσει τάδε. Suppl. 226. πράξας τάδε. Suppl. 240. μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ. Suppl. 256. τῶνδ' ἔτ' ἐπὶ τάδε κρατῶ. Suppl. 313. τῆσδε βλάστημον. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομα. Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl. 393. τάδε πράξαιμ' ἄν. Suppl. 397. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπι-

σκοπεῖ. Suppl. 400 τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων. Suppl. 428. παισὶ τάδε καὶ δόμοις — μένει. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε. Suppl. 481. εἰσιδὼν τάδε. Suppl. 617. ὡς εἶναι τάδε. Suppl. 710. οὐδὲν ἔσται τῶνδε. Suppl. 771. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν. Suppl. 879. αἰνίσσω τάδε. Suppl. 894. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδέ μοι. Suppl. 902. εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται. Suppl. 922. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ. Suppl. 943. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις; Suppl. 989. εὐπετῆ τάδε. Arg. 15. ὅδ' ἐστὶν, ὃς — ἔῤῥιψεν. Dan. 36. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. Lycurg. 107. ἐκ τῶνδε. Myrm. 115. τάδε μὲν λεύσσεις. Myrm. 116. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Myrm. 118. ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. Psychost. 264. τάδ' εἰπών. Fragm. 308. ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα; — Prom. sol. 181. εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε. — Pers. 517. ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις. Choeph. 305. τῇδε τελευτᾶν. Eum. 45. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. Suppl. 198. τὸ τῇδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος. — cum substantantivo et articulo. Prom. 4. τόνδε — τὸν λεωργόν. Prom. 304. τόνδε τὸν Διὸς φίλον. Prom. 384. τῇδε τῇ νόσῳ. Prom. 706. τήνδε τὴν νεάνιδα. Prom. 777. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία. Prom. 906. ὅδε γ' ὁ πόλεμος. Prom. 941. τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον. Prom. 943. τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν. Prom. 982. τόδε τοὔπος. Prom. 1032. ὅδ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος. Sept. 664. τοῦδε τοῦ μιάσματος. Pers. 619. ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις. Ag. 1190. τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους νέους. Ag. 1476. τόδε τοὔργον. Ag. 1586. τοῦδε τοῦ φόνου. Ag. 1590. τοῦδε τἀνδρός. Choeph. 144. τήνδε τὴν κακὴν ἀράν. Eum. 67. τάσδε τὰς μάργους. Eum. 547. ὅδ' ἀνήρ. Eum. 975. τῶνδε τῶν κατευγμάτων. Suppl. 229. τόνδε τὸν τόπον. Prom. 286. τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν. Sept. 620. τὸν αὐτὸν τόνδε τρόπον. Choeph. 8. τὸν δεύτερον, δὲ τόνδε πενθητήριον. Eum. 945. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Prom. 386. τἀμπλάκημα τόδε. Prom. 57. τοὔργον τόδε. Prom. 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδε. Prom. 977. τὸ λοιπὸν τόδε. Ag. 925. τὴν ξένην τήνδε. Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδε. Ag. 1415. ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε. Ag. 1563. 1627. τὸν ἄνδρα τόνδε. Ag. 1634. τοὔργον οὐχ ἑκὰς τόδε. Choeph. 543. τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Choeph. 726. τὴν νεάγγελτον φάτιν — τήνδε. Eum. 46. τἀνδρὸς τοῦδε. Eum. 197. τὰς προπόμπους δῆτα τάσδε. Eum. 743. πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε. Eum. 767. τῇ γῇ τῇδε. Eum. 872. τῶν δικαίων τῶνδε. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε. — cum substantivo sine articulo. Prom. 20. 31. 60. 84. 87. 100. 107. 128. 130. 142. 148. 177. 183. 223. 249. 270. 282. 316. 326. 338. 339. 393. 507. 578. 619. 629. 740. 750. 760. 771. 873. 874. 928. 967. 970. 1008. 1020. 1042. 1062.

Sept. 20. 21. 22. 48. 152. 166. 173. 202. 287. 299. 386. 419. 452. 453. 474. 526. 557. 569. 629. 633. 696. 708. 775. 806. 820. 833. 904. 934. 959. 997. 998. 1004. 1016. 1021. 1041. 1061. 1062. Pers. 117. 137. 167. 188. 200. 210. 222. 223. 229. 253. 256. 257. 336. 431. 599. 607. 611. 614. 661. 664. 691. 705. 723. 744. 747. 748. 752. 763. 771. 853. 857. 864. 874. 878. 904. 979. 1001. Ag. 1. 17. 18. 33. 35. 40. 46. 58. 99. 126. 247. 270. 271. 301. 302. 309. 311. 478. 487. 490. 492. 506. 526. 528. 529. 531. 561. 605. 631. 803. 829. 841. 870. 880. 891. 908. 920. 939. 949. 1009. 1012. 1024. 1025. 1028. 1040. 1041. 1060. 1067. 1072. 1073. 1090. 1134. 1155. 1170. 1175. 1221. 1244. 1255. 1256. 1264. 1267. 1274. 1330. 1350. 1366. 1378. 1383. 1388. 1393. 1408. 1413. 1456. 1460. 1471. 1473. 1482. 1487. 1497. 1499. 1541. 1548. 1553. 1565. 1596. 1597. 1610. 1618. 1644. 1655. 1657. 1658. Choeph. 3. 10. 14. 21. 37. 46. 83. 85. 90. 92. 98. 112. 127. 140. 147. 152. 164. 166. 180. 185. 186. 191. 195. 198. 224. 244. 254. 258. 268. 280. 365. 369. 405. 468. 470. 481. 488. 493. 494. 496. 502. 518. 531. 533. 540. 548. 554. 644. 658. 662. 674. 681. 702. 707. 717. 734. 750. 753. 754. 812. 860. 878. 883. 898. 914. 915. 924. 982. 997. 1006. 1010. 1012. 1025. 1031. 1034. 1038. 1039. 1049. 1050. 1056. 1061. Eum. 1. 3. 11. 16. 18. 57. 60. 78. 83. 91. 92. 103. 120. 137. 170. 178. 186. 196. 198. 200. 206. 222. 268. 278. 296. 306. 314. 317. 326. 329. 340. 344. 383. 384. 387. 416. 417. 460. 470. 471. 477. 540. 545. 548. 550. 551. 583. 584. 592. 593. 600. 609. 632. 655. 658. 681. 690. 702. 704. 705. 722. 731. 732. 751. 774. 798. 800. 814. 816. 844. 848. 862. 875. 887. 934. 946. 959. 960. 965. 981. Suppl. 21. 31. 39. 70. 120. 174. 181. 184. 186. 193. 202. 209. 212. 214. 219. 230. 231. 248. 250. 253. 257. 261. 275. 289. 294. 312. 314. 320. 325. 328. 341. 350. 373. 432. 447. 455. 456. 458. 460. 466. 467. 475. 478. 498. 503. 532. 583. 603. 604. 608. 633. 646. 664. 691. 693. 694. 706. 712. 736. 806. 810. 890. 930. 942. 963. 975. 990. 1002. 1010. 1015. 1017. 1036. Aetn. 6. Theocr. 65. Lycurg. 108. Xantr. 156. Fragm. 300. 319. 321. 398. 434. — ad sequentia referendum. Prom. 890. *ὅς πρῶτος τόδ' ἐβάστασε* —. Sept. 212. *ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν.* Sept. 369. *ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε.* Sept. 454. *πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε.* Sept. 613. *τὸν ἕβδομον δὴ τόνδε — λέξω.* Pers. 169. *εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι.* Pers. 216. *πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε, — ἐσθλά σοι πέμπειν.* Pers. 348. *ἔδοξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε.* Pers. 355. *πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.* Pers. 423. *εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι.* Pers. 427. *εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν.* Pers. 770.

σὺ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσϑι —. Pers. 833. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει —. Ag. 198. τόδ' εἶπε φωνῶν. Ag. 481. μαρτυρεῖ — κόνις τάδε. Ag. 806. παυροῖς γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε —. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν. Choeph. 84. γένεσϑε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Choeph. 561. ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ — καὶ τάδ' ἐννέπειν. Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν —. Suppl. 286. διδαχϑεὶς ἂν τόδ' εἰδείης πλέον —. Suppl. 373. σὺ δ' αὖ τόδ' εὔφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς. Suppl. 485. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα. Suppl. 928. ἴσϑι τάδε —. Niob. 144. καί με προσφωνεῖ τάδε. — appositionis instar postpositum. Sept. 390. Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον, τόνδ' ἀντιτάξω. Pers. 301. Αἴλαιος, Ἀρσάμης τε κἀγρήστης τρίτος, οἵδ' ἀμφὶ νῆσον — κύρισσον. Pers. 305. Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης καὶ Φερεσσεύης τρίτος, — οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον. Sept. 406. Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις, γίγας ὅδ' ἄλλος. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς ϑεός. — Sept. 1029. ταφὰς γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ γυνή περ οὖσα τῷδε μηχανήσομαι. — locum significans. Prom. 561. τίνα φῶ λεύσσειν τόνδε; Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς. Sept. 354. ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος εἴσω. Sept. 843. ἥκουσ' αἵδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Pers. 146. ἀλλ' ἥδε ϑεοῖς ἴσον ὀφϑαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως. Pers. 243. τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαϑεῖν. Ag. 479. κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Choeph. 720. τροφὸν δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην. Choeph. 1044. αἵδε Γοργόνων δίκην φαιοχίτωνες. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ. Suppl. 215. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε. Suppl. 217. Ἑρμῆς ὅδ' ἄλλος.

Ὁδηγεῖν *viam praeire.* Prom. 730. αὐταί σ' ὁδηγήσουσι.

Ὅδιος *bonum itineris faciendi omen exhibens.* Ag. 152. ἀπ' ὀρνίϑων ὁδίων. Ag. 104. ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν.

Ὅδισμα *via.* Pers. 71. πολύγομφον ὅδισμα.

Ὀδμή *odor.* Prom. 115. τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής;

Ὁδοιπόρος *viator.* Ag. 875. ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. Leon. 106. ὁδοιπόρων δήλημα χωρίτης δράκων.

Ὁδός *via, iter.* Prom. 334. μή τι πημανϑῇς ὁδῷ. Prom. 708. ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάϑῃς ὁδοῦ. Prom. 952. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηϑεῦ, προσβάλῃς. Sept. 37. τοὺς πέποιϑα μὴ ματᾶν ὁδῷ. Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Sept. 696. μὴ λήϑης ὁδοὺς σὺ τάσδε. Ag. 80. τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Choeph. 70. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες. Choeph. 667. ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν. Eum. 740. ὁδοὺς ἀϑύμους καὶ παρόρνιϑας πόρους τιϑέντες. Eum. 994. καϑ' ὁδὸν δ' ὀλολύξατε. Suppl. 697. πρῷρα πρόσϑεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. Cabir 83. ὄρνιϑα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. Niob. 143. δώδεκ'

ἡμερῶν ὁδόν. Oedip. 161. ἐσῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τριόδου. Fragm. 333. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ. — sensu translato. Eum. 944. γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει. Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακοῤῥήμονας;

Ὀδοῦν *viam praeire.* Prom. 496. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητούς. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα.

Ὀδυνᾶσθαι *dolere.* Choeph. 368. l. c.

Ὀδύνη *dolor.* Eum. 806. 837. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα. Suppl. 558. ὀδύναις τε κεντροδαλήτοις.

Ὀδυνοσπάδης *doloribus laceratus.* Fragm. 381. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδους λυγροῦ γέροντος.

Ὀδύρεσθαι *contristari.* Prom. 845. καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι θεόσσυτον χειμῶνα. — *eiulari.* Sept. 638. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.

Ὄδυρμα *eiulatus.* Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα.

Ὀδυρμός *eiulatus.* Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ.

Ὀδυσσεύς *Ulysses.* Ag. 815.

Ὄζειν *olere.* Ag. 1283. τόδ' ὄζει θυμάτων ἑφεστίων.

Ὅθεν *unde.* Prom. 647. ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο. Pers. 808. ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος. Eum. 892. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου. Suppl. 15. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον. Fragm. 433. ὅθεν καλεῖν Κουρῆτα λαὸν ἤνεσαν. — Eum. 207. Κύπρις —, ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Add. Τόθεν.

Ὅθι *ubi.* Suppl. 117. ὅθι θάνατος ἀπῇ l. d.

Ὁθούνεκα *quod.* Prom. 330. ζηλῶ σ' ὁθούνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς.

Οἴ *vae.* Sept. 790. Pers. 437. 509. 655. 658. 895. 916. 928. 964. 1002. 1040. Ag. 1230. Choeph. 680. 874. 880. 915. Eum. 805. Suppl. 854. 862.

Οἷ *ei.* Ag. 1118. περιβάλοντό οἱ πτεροφόρον δέμας θεοί.

Οἰακονόμος *gubernator.* Prom. 149. νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου.

Οἰακοστροφεῖν *gubernare.* Pers. 753. φρένας γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.

Οἰακοστρόφος *gubernator.* Prom. 513. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Sept. 62. ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος.

Οἴαξ *gubernaculum.* Ag. 649. οἴακος θιγών. Suppl. 698. οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς. — sensu translato. Sept. 3. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Ag. 776. εὖ πραπίδων οἴακα νέμων.

Οἰβάρης nom. propr. Pers. 946. μέγαν τ' Οἰβάρην ἔλιπες.

Οἴγειν *aperire.* Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων. Fragm. 326. δόμον Ἀρτέμιδος πύλας οἴγειν.

Οἰδίπους *Oedipus.* Sept. 185. 659. Οἰδίπου τέκος. Sept. 354. Οἰδίπου τόκος. Sept. 636. 789. Οἰδίπου γένος. Sept. 783. Οἰδίπου γένει. Sept. 815. γένεος Οἰδίπου τ' Ἀρά. Sept. 691. Οἰδίπου κατεύγματα. Sept. 961. 976. Οἰδίπου σκιά. — Sept. 707. κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα. Sept. 868. πατρὸς Οἰδιπόδα. Sept. 1047.

Οἰδιπόδα γόνος. — Sept. 753. *ὅσον τόδ' Οἰδίπου τίον.* — Sept. 734. *πατροκτόνον Οἰδιπόδαν.*

Οἰδματόεις fluctuosus. Hellad. 59. *πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον.*

Οἴεσθαι opinari. Prom. 268. *οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοιαῖσί με κατισχανεῖσθαι.* Eum. 448. *εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν.* Fragm. 394. *μηδὲν οἴεσθαι μέγα.* — Choeph. 747. *πολλὰ δ', οἴομαι, ψευσθεῖσα.* Prom. 970. *κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ.* Ag. 312. *οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.* Ag. 1502. *οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι.*

Οἰζύς miseria. Ag. 784. *ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.* Ag. 1440. *ἀνδρὸς οἰζύς.* Eum. 853. *πάσης ἀπήμον' οἰζύος.* Suppl. 858. *οἰζύος ὄνομ' ἔχων* l. c.

Οἴκαδε domum. Ag. 1310. *θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει.*

Οἰκεῖν habitare. Prom. 717. *λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.* Prom. 808. *χρυσόῤῥυτον οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα.* Ag. 1207. *Σκύλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι.* Eum. 728. *ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις.* Eum. 802. 833. *ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν.* Eum. 185. *λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός.* Eum. 624. *ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;* Suppl. 939. *πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους.* Suppl. 989. *τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ οἰκεῖν.*

Οἰκεῖος domesticus. Prom. 396. *σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι.* Ag. 1193. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς.* Choeph. 664. *οἰκείᾳ σάγῃ.* Atham. 1. *οἰκεῖος λέβης.*

Οἰκέτης domus habitator. Ag. 715. *ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις.* Choeph. 726. *πρὸς μὲν οἰκέτας — γέλων κεύθουσα.*

Οἴκημα domus. Ag. 325. *ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν ναίουσιν.*

Οἴκησις habitatio. Suppl. 987. *οἴκησις δὲ καὶ διπλῆ πάρα.*

Οἰκήτωρ incola. Prom. 351. *Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων.* Suppl. 930. *τῆσδε γῆς οἰκήτορας.*

Οἰκιστήρ habitator. Sept. 19. *ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους πιστούς.*

Ὀϊκλείδης Oïclides. Sept. 364. *μάντιν Ὀϊκλείδην σοφόν.*

Ὀϊκλῆς Oïcles. Sept. 591. *υἱὸν Ὀϊκλέους.*

Οἴκοθεν domi. Suppl. 385. *δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν.*

Οἴκοι domi. Fragm. 286. *οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.*

Οἰκονόμος domum regens. Ag. 150. *οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις.*

Οἶκος domus. Prom. 387. *σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν.* Sept. 172. *οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.* Ag. 18. *οἴκου τοῦδε συμφοράν.* Ag. 37. *οἶκος δ' αὐτὸς — σαφέσταθ' ἂν λέξειεν.* Ag. 132. *οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνά.* Ag. 714. *αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη.* Ag. 841. *ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις.* Ag. 935. *οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε — ἔχειν.* Ag. 1514. *πιτνόντος οἴκου.* Choeph. 572. *φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς.* Eum. 437. *μολὼν ἐς οἶκον.* Eum. 721. *οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.*

Eum. 855. ὡς μὴ κατ' οἶκον τὸν θανεῖν ἄνευ μάθον. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 368, 30. ἀκνίσωτος οἶκος. Pers. 514. ἐξ οἴκων ἐμῶν. Pers. 819. ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους. Pers. 847. εὖ πράσσοντας ἄγου οἴκους. Ag. 35. χέρα ἄνακτος οἴκων. Ag. 152. οἴκοις βασιλείοις. Ag. 328. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Ag. 334. πρὸς οἴκους. Ag. 415. τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη. Ag. 739. οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί. Ag. 1400. μέγαν οἴκοις τοῖσδε δαίμονα. Ag. 1505. δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε. Ag. 1533. δόμ' ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Choeph. 74. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν. Choeph. 708. φίλιοι δμωΐδες οἴκων. Choeph. 754. ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον οἴκων. Choeph. 849. Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον. Choeph. 922. ὀφθαλμὸν οἴκων. Choeph. 956. μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων. Eum. 230. προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις. Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Eum. 430. πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων.

Οἰκουρεῖν *domi sedendo tueri.* Ag. 783. τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

Οἰκουρός *domi sedens.* Ag. 1198. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον οἰκουρόν. — *domi sedendo exspectans.* Ag. 1608. τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον οἰκουρός.

Οἰκοφύλαξ *domus custos.* Suppl. 26. Ζεὺς σωτὴρ τρίτος οἰκοφύλαξ ὁσίων ἀνδρῶν.

Οἰκτείρειν *commiserari.* Prom. 352. τὸ γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων ἰδὼν ᾤκτειρα. Pers. 194. πατὴρ παρίσταται Δαρεῖος οἰκτείρων σφε. Ag. 1214. ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Ag. 1294. οἰκτείρω σε θεσφάτου μόρου. Ag. 1303. ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ. Choeph. 495. οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Suppl. 206. κόπων οἴκτειρε μὴ 'πολωλότας. Prom. sol. 182. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ.

Οἰκτίζειν, οἰκτίζεσθαι, *commiserari.* Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ. Prom. 687. μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε. Suppl. 630. οὕνεκ' ᾤκτισεν ἡμᾶς. — Suppl. 1012. ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα. — *queri.* Eum. 490. ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτο.

Οἰκτισμός *eiulatus.* Eum. 180. μύζουσιν οἰκτισμὸν πολύν.

Οἶκτος *commiseratio.* Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος. Sept. 51. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. Suppl. 381. δυσπαραθέλκτοις παθόντος οἴκτοις. Suppl. 481. τάχ' ἄν τις οἶκτος εἰσιδὼν τάδε l. d. — *gemitus.* Choeph. 405. τόνδε κλύουσαν οἶκτον. Eum. 490. τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτο. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν αἴων. Suppl. 62. πενθεῖ νέον οἶκτον.

Οἰκτρός *miserabilis.* Prom. 238. πημοναῖσι κάμπτομαι, πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν. Prom. 433. στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν. Suppl. 57. οἶκτον οἰκτρὸν αἴων. Suppl. 59. οἰκτρᾶς ἀλόχου.

Sept. 803. οἰκτρὸν γάρ, πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἅιδι προϊάψαι.

Οἰκτρῶς miserabiliter. Pers. 674. οἰκτρῶς καλεῖσθέ με. (Pers. 936. τεθνᾶσιν οἰκτρῶς, ubi nunc rectius αἰσχρῶς legitur.)

Οἴμοι vae. Ag. 1198. Choeph. 428. 862. 863.

Οἶμος via. Prom. 2. Σκύθην ἐς οἶμον. Prom. 394. λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει. Teleph. 217. ἁπλοῦς γὰρ οἶμος εἰς ᾅδου φέρει.

Οἰμωγή eiulatus. Pers. 418. οἰμωγὴ — κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.

Οἴμωγμα eiulatus. Sept. 8. ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις οἰμώγμασίν τε. Sept. 1014. ὀξυμόλποις προσσείβειν οἰμώγμασιν. Ag. 1319. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγματι. Ag. 1339. τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευσόμεσθα. Ag. 1357. κἂν δυοῖν οἰμώγμασιν μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα.

Οἰμώζειν eiulari. Ag. 1581. ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον ᾤμωξεν.

Οἰνηρός vinarius. Fragm. 328. μήτ' οἰνηροὺς μήθ' ὑδατηροὺς (κώθους).

Οἶνος vinum. Ag. 945. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. Eum. 698. οἴνῳ παρηπατήσας ἀρχαίας θεάς l. c. Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

Οἰνοῦσθαι inebriari. Suppl. 404. δεδορκὸς ὄμμα μηδ' ἄγαν οἰνωμένον.

Οἶνοψ nom. propr. Sept. 486. κε-ος Οἴνοπος τόκος.

Οἰοβουκόλος unius vaccae pastor. Suppl. 300. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;

Οἶον solummodo. Ag. 130. οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ.

Οἰοπροκρεμὰς solitarie prominens. Suppl. 776. οἰοπροκρεμὰς γυπιὰς πέτρα.

Οἶος nomen urbis. Teleph. 132.

Οἷος qualis. Prom. 141. ἐσίδεσθ' ἔμ', οἵῳ δεσμῷ προσπορπατὸς — ὀχήσω. Prom. 306. δέρκου — οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 475. κλύουσα — οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Prom. 608. τίνος, οἴ' ἐγώ, μογοῦσιν; Prom. 705. ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη τλῆναι. Prom. 1017. σκέψαι — οἷός σε χειμὼν — ἔπεισι. Prom. 92 s. ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός· δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν διακναιόμενος — ἀθλεύσω. Sept. 615. λέξω — οἷον γ' ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας. Pers. 259. φράσαιμ' ἄν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά. Pers. 637. πέμπετε δ' ἄνω, οἷον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν. Pers. 746. ἔργον —, οἷον οὐδέπω τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν. Ag. 550. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον, οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών. Ag. 1201. οὐκ οἶδεν, οἵα γλῶσσα — τεύξεται. Choeph. 200. εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα, οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα. Choeph. 384. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Eum. 182. ἆρ' ἀκούετε, οἵας ἑορτᾶς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι; Eum. 636. πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διὸς —, οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός. Eum. 672. πόλεως σωτήριον ἔχοιτ' ἄν, οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum.

910. ἢ τάδ' ἀκούετε —, οἷ' ἐπικραίνει; Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον, οἵα νεάζει πυθμήν. — οἷος i. q. ὅτι τοιοῦτος. Prom. 910. ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται γάμον γαμεῖν. — οἷα quomodo. Ag. 1103. οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών. — exemplo afferendo inserviens. Pers. 21. οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης. Pers. 850. οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι. Pers. 858. οἵα Λέσβος ἐλαιόφυτός τε Σάμος. Pers. 919. οἷος ἦν Φαρανδάκης Ag. 388. οἷος καὶ Πάρις. — in exclamatione. Sept. 238. γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Pers. 643. ἀνείης Ἀϊδωνεὺς Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα. Pers. 719. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε. Pers. 968. οἷον δέδορκεν ἄτα. Pers. 969. οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. Ag. 1229. οἷον τὸ πῦρ. — οἷόστε, οἷόν τε. Prom. 41. ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόντε πῶς; Prom. 84. τί σοι οἷοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 107. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάσδ' ἐστί.

Οἷόσπερ qualis. Ag. 593. γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολών, οἵανπερ οὖν ἔλειπε. Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν, οἷάπερ νομίζεται.

Οἰόφρων solitarius. Suppl. 776. οἰόφρων κρεμὰς γυπιὰς πέτρα l. d.

Ὀϊστοδέγμων sagittas recipiens, pharetra. Pers. 979. τάνδε τ' ὀϊστοδέγμονα.

Οἰστρεῖν furere. Prom. 838. ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν κέλευθον ἦξας.

Οἰστρήλατος oestro percitus. Prom. 581. οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι.

Οἰστροδίνητος oestro circumactus. Prom. 591. τῆς οἰστροδινήτου κόρης.

Οἰστροδόνητος oestro actus. Suppl. 568. οἰστροδόνητον Ἰώ.

Οἰστρόδονος oestro actus. Suppl. 16. τῆς οἰστροδόνου βοός.

Οἰστρόπληξ oestro percussus. Prom. 684. οἰστρόπληξ δ' ἐγὼ — ἐλαύνομαι.

Οἶστρος oestrus. Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος. Prom. 881. οἴστρου δ' ἄρδις χρίει μ' ἄπυρος. Suppl. 536. Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα. (Suppl. 304. οἶστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.)

Οἴχεσθαι profectum esse, abiisse. Pers. 1. Περσῶν τῶν οἰχομένων Ἑλλάδ' ἐς αἶαν. Pers. 13. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχωκε. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται. Eum. 111. ὁ δ' ἐξαλύξας οἴχεται. Eum. 117. ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων. Eum. 120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Eum. 142. οἴχεται δ' ὁ θήρ. Pers. 60. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. — periisse. Pers. 248. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν. Ag. 166. τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 643. ᾤχοντ' ἄφαντοι. Choeph. 627. βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος. Choeph. 765. Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων; Eum. 253. τὸ διερὸν πέδῳ χυμένον οἴχετα[ι]. Suppl. 767. οἴχομαι φόβῳ. Pe[rs.] 880. μετ' ἀνδρῶν τῶν οἰχο[μέ]νων. Pers. 538. μόρον τῶν [οἰ]χομένων αἴγω δοκίμως λυπενθῆ.

Οἰωνόθροος ab avibus cla[moribus] editus. Ag. 56. οἰωνόθρο[ον] γόον.

Οἰωνοκτόνος *aves interficiens.* Ag. 549. χειμῶνα — οἰωνοκτόνον.

Οἰωνοπόλος *avium observator.* Suppl. 56. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων.

Οἰωνός *avis.* Prom. 125. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν; Prom. 281. αἰθέρα θ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν. Prom. 286. τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν. Prom. 395. τετρασκελὴς οἰωνός. Prom. 486. γαμψωνύχων τε κτῆσιν οἰωνῶν. Sept. 24. οἰωνῶν βοτήρ. Sept. 1011. πετεινῶν ὑπ' οἰωνῶν ταφέντα. Ag. 113. οἰωνῶν βασιλεύς.

Ὀκνεῖν *metuere.* Prom. 631. σάφ' δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας.

Ὄκνος *cunctatio timida.* Sept. 54. καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται. — *timor.* Ag. 981. πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλών.

Ὀκριόεις *asper.* Prom. 281. ὀκριοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελᾶν. Sept. 282. χερμάδ' ὀκριόεσσαν.

Ὄκρις *asper.* Prom. 1018. ὄκριδα φάραγγα.

Ὀκτώπας fluvii nomen Adolesc. 137.

Ὀλβίζειν *beatum praedicare.* Ag. 902. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ.

Ὄλβιος *fortunatus.* Ag. 915. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει. Suppl. 521. ὄλβιε Ζεῦ.

Ὄλβος *opulentia, felicitas.* Sept. 753. ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Pers. 160. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. Pers. 248. κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 695. ὦ πάντων βροτῶν ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν. Pers. 812. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 458. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 811. τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν. Choeph. 852. ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει, πατέρων μέγαν ὄλβον. Eum. 509. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 533. τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας.

Ὀλέθριος *exitiosus.* Sept. 180. ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύεται. Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; Ag. 1128. γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. Choeph. 940. ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον.

Ὄλεθρος *exitium.* Choeph. 849. Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον. Eum. 895. σιγῶν ὄλεθρος.

Ὀλέσθαι *perire.* Prom. 563. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλέκῃ;

Ὀλιγοδρανία *inertia.* Prom. 547. οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄκικυν.

Ὀλίγος *exiguus.* Sept. 744. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει. — *paucus.* Pers. 322. ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

Ὁλκή *tractus.* Suppl. 861. ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.

Ὀλλύναι *perdere, delere.* Pers. 453. ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν. Pers. 714. ναυτικὸς κατωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Ag. 989. πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς — νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν. Sept. 1048. Οἰδιπόδα γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν. Sept. 549. εἴ-

θεν γὰρ θανεῖ τοιᾶδ' ὀλέσθαι ἐν γᾷ. Pers. 526. Περσῶν — στρατιὰν ὀλέσας. Ag. 1432. τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ. Ag. 1445. πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα. — ὤλεσα amisi. Eum. 143. ἄγραν ὤλεσα. Sept. 697. ὤλεσε δῶμα. Ag. 54. πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες. — ὀλωλέναι perisse. Sept. 586. ὄλωλεν ἀνδρῶν τῶν θεοπτύστῳ γένει. Pers. 976. ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσῶν. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. Ag. 337. τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 1340. μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι; — ὄλλυσθαι perire. Ag. 474. ταχύμορον γυναικοκήρυκτον ὄλλυται κλέος. Sept. 313. λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου. Choeph. 383. ἀνδρὸς θεινομένου γυναικός τ' ὀλλυμένας. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθα. Suppl. 822. σοῦσθ' ὀλούμεναι. Choeph. 1067. λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ. Eum. 535. ὤλετ' ἄκλαυστος, ἄϊστος. Suppl. 65. ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν. Sept. 813. ὤλοντ' ἀσεβεῖ διανοίᾳ. Choeph. 432. ἔπειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν. Choeph. 1000. ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. Suppl. 764. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ κόνις — ὀλοίμαν. Suppl. 847. δυσπάλαμος ὄλοιο. Sept. 434. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 534. ἢ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Suppl. 36. ὀμβροφόροισίν τ' ἀνέμοις — ὄλοιντο. Ag. 1584. οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Sept. 403. ὑπὲρ φίλων ὀλομένων. Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται. Pers. 1031. βάρεσιν ὀλόμενοι. Ag. 1140. πόνοι πόλεος ὀλομένας. Choeph. 151. ὀλομένῳ δεσπότᾳ. Suppl. 845. ὀλόμεναι παλόμεναι. — Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας.

Ὀλολυγμός ululatus mulierum, laetus. Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον. Ag. 28. ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῇδε λαμπάδι ἐπορθιάζειν. Ag. 591. γυναικείῳ νόμῳ ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν ἔλασκον. Choeph. 381. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πευκήεντ' ὀλολυγμόν.

Ὀλολύζειν ululare. Eum. 995. 999. ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

Ὀλοός exitiosus. Prom. 553. σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται. Sept. 973. 982. ὀλοὰ λέγειν, ὀλοὰ δ' ὁρῶν. Sept. 195. νιφάδος — ὀλοᾶς νιφομένης. — perditus. Pers. 923. ὀλοοὺς ἀπέλιπον.

Ὀλύμπιος Olympius. Choeph. 773. πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 588. Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 73. μισήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων. Eum. 634. παῖς Ὀλυμπίου Διός. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 959. θεοῖς Ὀλυμπίοις. Suppl. 992. πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων.

Ὄλυμπος Olympus. Prom. 149. νέοι γὰρ οἰακονόμοι κρατοῦσ' Ὀλύμπου.

Ὅμαιμος consanguineus. Sept. 663. ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος. Sept. 922. πάρτα δ' εἴθ' ὅμαιμοι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος. Eum. 575.

οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτός. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ. Suppl. 222. ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένος. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται. Suppl. 469. ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν. Suppl. 639. ἅζονται γὰρ ὁμαίμους.

Ὁμαίμων consanguineus. Sept. 933. ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες. Suppl. 897. ἀμφοτέροις ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ Ζεύς.

Ὁμαλὸς aequalis. Prom. 903. ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος.

Ὁμαρτεῖν sequi. Prom. 681. ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει. Sept. 1013. μηδ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα. Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ.

Ὁμαυλία contubernium, connubium. Choeph. 591. ξυζύγους δ' ὁμαυλίας — ἔρως παρανικᾷ κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

Ὄμβριμος violentus. Sept. 776. πίπτοιεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα. (nisi ὀβρίμων legendum.)

Ὀμβροκτύπος pluvialis. Ag. 642. χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ.

Ὄμβρος imber. Ag. 1515. δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ. Dan. 36. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσὼν ἔκυσε γαῖαν.

Ὀμβροφόρος imbrem ferens. Suppl. 35. ὀμβροφόροισιν ἀνέμοις.

Ὁμήγυρις coetus. Choeph. 10. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν. Ag. 4. ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν.

Ὁμιλεῖν conversari. Pers. 739. τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν. Eum. 690. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν.

Ὁμιλητὸς conversationi tolerabilis. Sept. 171. οὐχ ὁμιλητὸν θράσος.

Ὁμιλία societas. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβὴς ὁμιλία. — familiaritas. Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. Ag. 813. ὁμιλίας κάτοπτρον. — coetus. Eum. 984. ἥδ' ὁμιλία. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας. Eum. 384. 681. τήνδ' ὁμιλίαν. — conversatio. Eum. 924. ἐπιβριθεῖς ἐνδίκους ὁμιλίαις.

Ὅμιλος turba, multitudo. Prom. 415. Σκύθης ὅμιλος. Sept. 35. μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Pers. 122. γυναικοπληθὴς ὅμιλος. Pers. 966. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον; Suppl. 231. ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον — προσφωνοῦμεν; Suppl. 350. ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον.

Ὀμίχλη nebula. Prom. 145. ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλη προσῇξε πλήρης δακρύων.

Ὄμιχμα lotium. Fragm. 427.

Ὄμμα oculus. Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Prom. 356. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. Prom. 569. δόλιον ὄμμ' ἔχων. Prom. 657. ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Prom. 797. κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην. Prom. 905. μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με. Sept. 210. ὕπερθ' ὀμμάτων κρη-

μυθομενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ. Sept. 341. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων. Sept. 512. μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον. Sept. 519. γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων προσίσταται. Sept. 605. ποδώκες ὄμμα. Sept. 678. ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι. Sept. 766. κρεισσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη. Pers. 805. ἄφωνα σημαινοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν. Pers. 81. κυάνεον δ' ὄμμασι λεύσσων. Pers. 596. φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 407. ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις ἔῤῥει πᾶσ' Ἀφροδίτα. Ag. 506. φαιδροῖσι τοῖς δ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 722. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Ag. 753. παλιντρόποισιν ὄμμασιν. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω. Ag. 921. μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 961. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον. Ag. 1267. ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε. Ag. 1403. λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος. Choeph. 97. ἀστρέφοισιν ὄμμασιν. Choeph. 183. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Choeph. 660. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία. Choeph. 727. σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα. Choeph. 798. ἰδεῖν φιλίοις ὄμμασι. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Choeph. 1054. κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. Eum. 54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα. Eum. 104. εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Eum. 385. θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. Eum. 928. στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς. Suppl. 196. ὄμματος παρ' ἡσύχου. Suppl. 207. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Suppl. 404. δεῖ τοι — ἐς βυθὸν μολεῖν δεδορκὸς ὄμμα. Suppl. 697. πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. Suppl. 794. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Suppl. 927. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. Suppl. 982. ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλών. — blande de hominibus dictum. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα. Choeph. 124. πατρῴων ὀμμάτων ἐπισκόπους. — sensu translato. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Eum. 979. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἄν. — Pers. 420. κελαινῆς νυκτὸς ὄμμα. Xantr. 159. ἀστραπὸν ὄμμα Λυσσας κόρης.

Ὀμματοστερής oculis privatus. Eum. 900. φλεγμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν.

Ὀμματοῦν illustrare. Suppl. 462. ὠμματωσα γὰρ σαφέστερον. — Choeph. 841. οὔτοι φρένα κλέψαιεν ὠμματωμένην.

Ὀμνύναι iurare. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμήν. — Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας.

Ὁμοδέμνιος tori socius. Ag. 1079. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν.

Ὁμοιοπρεπής similis. Ag. 767. ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς.

Ὅμοιος similis, par. Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Sept. 660. ὀργὴν ὅμοιος τῷ πίκρω αὐδωμένῳ. Sept. 703. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεὸν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν. Ag. 595. καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Ag. 1397. ἐκ τῶν ὁμοίων, Choeph. 204. καὶ μὴν στίβοι γε — ποδῶν ὅμοιοι. Choëph. 255. πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθοίνου γέρας; Choeph. 491. τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν. Eum. 388. ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Suppl. 431. ὁμοίαν θέμιν. Suppl. 492. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. — ὅμοιόν ἐστι perinde est. Ag. 1212. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Ag. 1376. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον. — ὅμοια pariter. Eum. 231. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν.

Ὁμοίως pariter. Pers. 210. οὐδεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός. Ag. 67. Δαναοῖσιν Τρωσί θ' ὁμοίως. Choeph. 317. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος εὐκλεής. Choeph. 333. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως. Choeph. 698. ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν. Choeph. 905. ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Eum. 268. ἐπίσταμαι — λέγειν ὅπου δεῖ σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 338. κρατερὸν ὄνθ' ὁμοίως μαυροῦμεν l. d. Eum. 498. πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν.

Ὁμοκλή vox. Edon. 51. πίμπλησι μέλος, μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλάν.

Ὁμολωΐδες nomen portae Thebanae. Sept. 552. Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις.

Ὁμοπάτριος eodem patre natus. Prom. 557. ὅτε τὰν ὁμοπάτριον ἤγαγες Ἡσιόναν.

Ὁμόπτερος similia vela habens. Pers. 551. ὁμόπτεροι κυανώπιδες νᾶες. — similis. Choeph. 172. καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος. — cognatus. Suppl. 221. κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ.

Ὁμόσπλαγχνος cognatus. Sept. 871. ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων.

Ὁμόσπορος germanus. Sept. 802. βασιλέοιν δ' ὁμοσπόροιν πέπωκεν αἷμα γαῖα. Sept. 915. ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν. Sept. 916. ὁμόσποροι δῆτα. Ag. 1490. βιάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιῤῥοαῖσιν αἱμάτων μέλας Ἄρης. Choeph. 240. καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου.

Ὁμόστολος similis. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.

Ὁμότοιχος conterminus. Ag. 976. γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.

Ὁμοῦ simul. Pers. 393. παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν. Pers. 999. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς. Pers. 418. οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα. Ag. 1124. τὸ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις. Choeph. 495. οἴκτειρε θῆλυν ἄρσενός θ' ὁμοῦ γόνον. Choeph. 809. θῆλυν οὐριοστάταν ὁμοῦ κρεκτὸν γοήτων νόμον μεθήσομεν πόλει. Eum. 276. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.

Ὁμόφωνος concinens. Ag. 153. τοῖς δ' ὁμόφωνον αἴλινον, αἴλινον εἰπέ.

'Ομφαλός *umbilicus*. Eum. 40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 159. γᾶς ὀμφαλόν.

"Ομφαξ *uva immatura*. Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον.

'Ομφή *vox*. Suppl. 789. ἴυζε δ' ὀμφάν.

'Ομώνυμος *ad idem nomen pertinens*. Sept. 971. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.

'Ομῶς *pariter*. Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Eum. 366. δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισι καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς. Eum. 662. τότ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς.

"Ομως *tamen*. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Pers. 250. ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Pers. 513. ὅμως δ' ἐπειδὴ τῆδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω. Pers. 677. ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ ἥκω. Ag. 580. ὅμως δ' ἔθυον. Ag. 1228. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυσμαθῆ δ' ὅμως. Choeph. 378. τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. Choeph. 921. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε. Eum. 453. ὅμως δ' ἄμεμφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Suppl. 473. ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον. Suppl. 711. ὅμως ἄμεινον — ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. — in secundaria sententia positum. Pers. 287. λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως. Choeph. 113. μέμνησ' 'Ορέστου, κεἰ θυραῖος ἔσθ' ὅμως. Sept. 694. πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως. Eum. 451. κατηρτυκὼς ὅμως ἱκέτης προσῆλθες. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. Pers. 826. ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως ψυχῇ διδόντες ἡδονήν. Ag. 963. τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ θρῆνον 'Ερινύος.

"Οναρ *somnium*. Ag. 82. ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει. Choeph. 519. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ. Suppl. 865. ὄναρ, ὄναρ μέλαν. — ὄναρ *per somnium*. Eum. 116. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ. Eum. 126. ὄναρ διώκεις θῆρα. — Add. "Ονειρος.

'Ονειδίζειν *exprobrare*. Choeph. 904. αἰσχύνομαί σοι ταῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

"Ονειδος *probrum, ignominia*. Sept. 364. θένει δ' ὀνείδει μάντιν. Sept. 521. τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Ag. 1541. ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδους. Choeph. 488. ἆρ' ἐξεγείρῃ τοιάδ' ὀνείδεσιν; Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται. Eum. 130. ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκοις ὀνείδεσιν. Eum. 150. ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν.

'Ονειρόμαντις *somniorum interpres*. Choeph. 33. τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ δόμων ὀνειρόμαντις.

"Ονειρον *somnium*. Choeph. 534. τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. Choeph. 543. ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Ag. 281. ὀνείρων φάσματα. Ag. 1191. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν. Ag. 13. εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην. — Choeph. 524. ἐν τοὔνείρατι. Prom. 446. ὀνειράτων ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Prom. 483.

κάκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Ag. 477. ὀνειράτων δίκην. Ag. 954. δίκαν δυσκρίτων ὀνειράτων. Choeph. 37. κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων. Choeph. 516. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη. Choeph. 916. δεῖξ ὀνειράτων φόβος. Eum. 150. ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολόν. Pers. 172. νυκτέροις ὀνείρασι. Ag. 865. ἐν δ' ὀνείρασιν — ἐξηγειρόμην. Prom. 658. τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνειχόμην. Prom. 660. νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.

Ὀνειρόφαντος *somnio similis.* Ag. 409. ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες πάρεισιν δόξαι.

Ὀνήσιμος *fructuosus.* Eum. 884. ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους.

Ὄνησις *fructus.* Ag. 341. πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.

Ὄνθος *stercus.* Psychag. 257. ὄνθῳ σε πλήξει.

Ὄνομα *nomen.* Prom. 210. Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία. Prom. 595. πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις; Pers. 276. ὢ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Sept. 559 s. ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν, δίς τ' ἐν τελευτῇ τοὔνομ' ἐνδατούμενος. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον. Suppl. 317. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομα. (Suppl. 853. οἰζύος ὄνομ' ἔχων.) Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

Ὀνομάζειν *nominare.* Prom. 599. θεόσυτόν τε νόσον ὠνόμασας. Ag. 667. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως — τὰν δοριγαμβρον ἀμφινεικῆ θ' Ἑλέναν; Fragm. 293. αἱ δ' ἔπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι.

Ὄνος *asinus.* Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα.

Ὀνοτάζεσθαι *abominari.* Suppl. 10. γάμον Αἰγύπτου παίδων — ὀνοταζόμεναι.

Ὄνυξ *unguis.* Choeph. 25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ.

Ὄξος *acetum.* Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας.

Ὀξυβόας *alta voce clamans.* Ag. 57. οἰωνόθροον γόον ὀξυβόαν.

Ὀξυγλυκύς *dulcacidus.* Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα κοκκιεῖς ῥοάν.

Ὀξύγοος *alta voce eiulans.* Sept. 302. ὀξυγόοις λιταῖσιν.

Ὀξύθυμος *iracundus.* Eum. 675. βουλευτήριον αἰδοῖον, ὀξύθυμον.

Ὀξυκάρδιος *iracundus.* Sept. 889. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήματα.

Ὀξυμήνιτος *iracundia commissus.* Eum. 450. φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας.

Ὀξύμολπος *stridulo cantu editus.* Sept. 1014. ὀξυμόλποις προσείβειν οἰμώγμασιν.

Ὀξυπευκής *acie amarus.* Choeph. 631. ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ.

Ὀξύπρωρος *acutus.* Prom. 421. ὀξυπρώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

Ὀξύς *acutus.* Sept. 936. ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Pers. 1015. ἄυτει δ' ὀξύ. Ag. 1362. κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. Suppl. 884. οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

Ὀξύστομος *acuto rostro praeditus.* Prom. 667. ὀξυστόμῳ μύωπι χρι-

σθεῖσα. Prom. 805. ὀξυστόμους γὰρ — Γρύπας φύλαξαι.

'Οξύχειρ celeri manuum motu editus. Choeph. 23. ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ.

'Οπαδός comes. Ag. 414. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. Suppl. 963. ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους ἔταξαν. Suppl. 1001. ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.

'Οπάζειν addere, dare. Prom. 252. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. Pers. 748. ἐξ οὖτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 503. παντὶ μέσῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασε. Eum. 592. Ζεὺς — τόνδε χρησμὸν ὤπασε. Prom. 8. παντέχνου πυρὸς σέλας θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας. — facere. Sept. 238. γυναικῶν οἷον ὤπασας γένος. Sept. 474. ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι.

'Οπάων comes. Choeph. 758. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας. Suppl. 487. ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον. Suppl. 932. σὺν φίλοις ὀπάοσι.

"Οπη ubi. Prom. 641. ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δακρύ. — quo. Prom. 563. σήμηνον ὅπη γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Ag. 1514. ἀμηχανῶ — ὅπᾳ τράπωμαι. — qua ratione. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν. Ag. 67. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι. Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπη τελεῖ. Choeph. 1017. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπη τελεῖ. Prom. 877. ὅπως δὲ χὤπη. Pers. 588. οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη πημονὰς ἀλύξω.

'Οπηδεῖν sequi. Fragm. 271. ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

"Οπιθεν a tergo. Pers. 962. ὄπιθεν ἑπόμενοι.

'Οπισθοβριθής a parte posteriore gravis. Fragm. 366. ὀπισθοβριθὲς ἔγχος.

'Οπισθόπους pedissequa. Choeph. 702. ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους.

"Οπλα arma. Sept. 114. φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων. Sept. 489. ὅπλων σχέσιν μωμητός. Pers. 371. πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης. Myrm. 127. ὅπλων ὅπλων δεῖ. Pers. 449. φράξαντες εὖ χαλκοῖς δέμας ὅπλοισιν.

'Οπλίζειν instruere. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη. — Choeph. 537. οὔφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο l. c.

'Οπλισμός armatura. Ag. 393. κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς.

'Οπλίτης miles. Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.

'Οπόθι ubi. Suppl. 117. ὁπόθι θάνατος ἀπῇ.

"Οποι quo. Pers. 451. ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. Ag. 1492. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.

'Οποῖος qualis. Eum. 863. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα. Prom. 473. ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

'Οποιόσπερ qualis. Choeph. 658. ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα.

'Οπόσος quantus. Sept. 714. χθόνα ναίειν διαπήλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. — ὁπόσοι quotquot. Sept. 852. δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται. Sept. 910. πρὸ

πασῶν γυναικῶν, ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται. Pers. 121. πᾶσι θεοῖς —, ὁπόσοι τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν. Prom. 409. ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος νέμονται.

Ὁπότερος *uter.* Suppl. 429. ὁπότερ' ἂν κτίσῃς.

Ὅπου *ubi.* Sept. 994. ὅπου τιμιώτατον. Choeph. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Eum. 267. ἐπίσταμαι — λέγειν ὅπου δίκη σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 401. ὅπου τὰ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Eum. 492. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν — δειμανεῖ. Suppl. 949. τοῦ γὰρ προτέρα μῆτις, ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη. Fragm. in Fabricii Bibl. Gr. T. XII. p. 626. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.

Ὀπτήρ *speculator.* Suppl. 182. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται ὀπτῆρες εἶεν ἀγγέλων πεπυσμένοι.

Ὀπτός *assus.* Ag. 1068. ὀπτάς τε σάρκας.

Ὄπωρα *aestas.* Fragm. 300. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἀνανθῇ στάχυς. — *pubertas.* Suppl. 976. τέρειν' ὄπωρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς. Suppl. 993. ἐμῆς δ' ὀπώρας οὕνεκ' εὖ θάρσει.

Ὅπως *quomodo, ut.* Prom. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι. Prom. 544. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. Prom. 877. ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ χρόνου εἰπεῖν. Prom. 942. κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον, ὅπως θέλει. Ag. 108. ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος — πέμπει θούριος ὄρνις. Ag. 1344. Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως. Eum. 551. σὺ δ' εἴσαγε ὅπως ἐπίστᾳ. Eum. 561. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες. Suppl. 235. ὅπως δὲ χώραν — μολεῖν ἔτλης' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει. Suppl. 275. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί, ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος. Suppl. 287. διδαχθεὶς ἂν τόδ' εἰδείην πλέον, ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. — Ag. 606. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι. Choeph. 190. ὅπως μὲν ἄντικρυς τάδ' αἰνέσω —. comparationi inserviens. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. — cum superlativo, *quam.* Ag. 586. ὅπως ἄριστα. Ag. 591. 1323. Choeph. 724. 865. Suppl. 460. Sacerd. 74. ὅπως τάχιστα. — Suppl. 817. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. — *ut,* tempus significans. Prom. 228. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθέζεται. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. — *ut,* consilium significans, cum futuri indicativo. Ag. 821. ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον. Suppl. 405. ὅπως ἄνατα ταῦτα — ἐκτελευτήσει. Suppl. 444. ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται, δεῖ κάρτα θύειν. — Prom. 67. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ. — cum futuro et coniunctivo. Choeph. 263 s. σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα, γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε. — cum coniunctivo. Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη, δέσπο-

τα δεσπότου φάνηθι. Ag. 1681. *Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος, ὅπως κατελθὼν — ἀμφοῖν γένηται φονεύς;* Choeph. 860. *ἀποσταθῶμεν —, ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν εἶναι.* Prom. 461. *ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον.* — cum optativo. Sept. 20. *ἐθρέψατο, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.* Eum. 288. *ἔλθοι, — ὅπως γένοιτο τῶνδέ μοι λυτήριος.* Eum. 640. *καὶ τόνδ' ἔπεμψα —, ὅπως γένοιτο πιστός.* Pers. 442. *ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως — κτείνοιεν.* — cum indicativo praeteriti. Prom. 751. *τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει ἔρριψ' ἐμαυτὴν —, ὅπως πέδῳ σκήψασα τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην;* Choeph. 194. *εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην, ὅπως δίφροντις οὖσα μὴ κινυσσόμην.* — *ὅπως ἂν* cum coniunctivo. Prom. 826. *ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύουσά μου, — φράσω.* Choeph. 573. *φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς, ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε.* Eum. 543. *σιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμούς, — ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.* Eum. 984. *τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός, ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία — πρέπῃ.* Suppl. 230. *σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον, ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.* Ag. 355. *τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν — βέλος ἠλίθιον σκήψειεν.*

Ὁρᾶν videre. Prom. 307. *ὁρῶ, Προμηθεῦ.* Pers. 978. *ὁρῶ, ὁρῶ.* Prom. 677. *ὡς ὁρᾶτε.* Pers. 184. *ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν.* Ag. 1579. *ὡς ὁρᾷς.* Choeph. 400. *ἴδετε πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων.* Eum. 245. *ὅρα ὅρα μάλ' αὖ.* Suppl. 205. *Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.* Suppl. 207. *ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος.* Choeph. 911. *ὅρα.* — Ag. 1606. *οὐχ ὁρᾷς ὁρῶν τάδε.* Choeph. 283. *ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.* — Ag. 1327. *ὁρᾶν πάρεστιν.* Ag. 402. *πάρεστι σιγὰς ἀτίμους — ἰδεῖν.* Pers. 411. *θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν.* Choeph. 419. *πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν — ὀρέγματα.* Suppl. 701. *πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοισι γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.* — Sept. 957. *δειλαῖ δ' ὁρᾶν.* Sept. 974. 983. *ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.* Pers. 379. *εὐφεγγὴς ἰδεῖν.* Pers. 390. *πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.* Prom. 238. *πάσχειν μὲν ἀλγειναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν.* Sept. 626. *ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν.* Pers. 27. *φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν.* Pers. 206. *ταῦτ' ἐμοί γε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν.* Ag. 340. *μὴ διχορρόπως ἰδεῖν.* Choeph. 142. *ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.* Choeph. 174. *προσφερὴς ἰδεῖν.* Choeph. 775. *σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.* Eum. 51. *ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται.* — Prom. 259. *οὐχ ὁρᾷς, ὅτι ἥμαρτες;* Prom. 323. *ὁρῶν ὅτι τραχὺς μόναρχος — κρατεῖ.* Prom. 953. *ὁρᾷς δ' ὅτι Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.* Pers. 712. *ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.* Eum. 622. *πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα.* Prom. 999. *ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.* Eum. 259. *ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν.* Eum. 137. *ἰδώ-*

μεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου μακρᾷ. — Prom. 69. ὁρᾷς θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον. Sept. 536. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον. Sept. 864. πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες. Prom. 149. ὁρᾶτε δεσμώτην με. Prom. 615. πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα. Prom. 352. Κιλικίων οἰκήτορα ἄντρων ἰδών. Prom. 760. τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν. Pers. 194. τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ Ξέρξης. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες. Pers. 217. ὄνπερ φῂς ἰδεῖν. Pers. 534. ἀνδρῶν ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν. Pers. 698. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Pers. 457. κακῶν ὁρᾶν βάθος. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια. Pers. 977. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς. Ag. 121. ἰδὼν δύο λήμασι δισσούς. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Ag. 411. ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν. Ag. 479. κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ. Ag. 669. ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν. Ag. 868. ἀμφί σοι πάθη ὁρῶσα πλείω. Ag. 1190. ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους; Ag. 1593. ἰδόντα τόνδε τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Choeph. 185. πλόκαμον ἰδούσῃ τόνδε. Choeph. 223. αὐτόν με νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. Choeph. 224. κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε. Choeph. 227. κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. Choeph. 251. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τε — ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Choeph. 797. καί νιν ἐλευθερίως λαμπρῶς τ' ἰδεῖν. Choeph. 838. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Choeph. 964. τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις. Choeph. 978. ὡς ἴδῃ πατὴρ, — ἄναγνα μητρὸς ἔργα. Choeph. 1057. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάσδ' ἐγὼ δ' ὁρῶ. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν. Eum. 384. ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονός. Eum. 513. κέρδος ἰδών. Eum. 531. τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον. Eum. 715. ἆρ' ὁρᾷς τάδε; Eum. Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν; Eum. 945. μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις. Suppl. 73. κλύετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες. Suppl. 177. ὁρῶ κόνιν. Suppl. 215. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε. Suppl. 299. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακα. Suppl. 324. πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. Suppl. 345. ἴδε με τὰν ἱκέτιν. Suppl. 349. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον νέον θ' ὅμιλον. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ. Suppl. 694. ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμια. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν ἐνδίκοις. Myrm. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος. Fragm. 271. ὁρᾷς Δίκην ἄναυδον, οὐχ ὁρωμένην. Fragm. 376. οὐδ' ἄποθεν εἶδες αὐτόν; οὐ γὰρ ἐγγύθεν ὁρᾷς. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόλον. Prom. 22. οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Suppl. 888. πολλοὺς ἄνακτας — ὄψεσθε. Pers. 175. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Suppl. 354. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον

φυγάν. Choeph. 401. ἴδεσθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπά. Choeph. 967. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα. Choeph. 974. ἴδεσθε δ' αὖτε — τὸ μηχάνημα. Choeph. 229. ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 245. ἰδοῦ δὲ γέννᾳν εὖνιν αἰετοῦ πατρός. Sept. 403. τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους — ἰδέσθαι. — Prom. 70. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων. Prom. 382. τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Prom. 436. ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον. Prom. 975. χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετόν. Sept. 496. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Ag. 645. ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς. Ag. 1260. εἶδον Ἰλίου πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν. Ag. 1563. ἰδὼν — τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον. Ag. 1585. πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 265. οὐ ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας. Choeph. 494. ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐφημένους τάφῳ. Choeph. 720. τροφον δ' Ὀρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην. Eum. 40. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 67. καὶ νῦν ἁλούσας τάσδε τὰς μάργους ὁρᾷς. Eum. 110. καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα. Suppl. 418. μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν. Prom. sol. 182, 6. ἰδὼν δ' ἀμηχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ. Prom. 898. μήποτέ μ', ὦ Μοῖραι, λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν. — Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπᾳ φύγοιμ' ἄν. Choeph. 1030. καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ' ὡς παρεσκευασμένος — προσίξομαι. Prom. 92. ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. — Suppl. 706. πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. — Ag. 1096. ἰδοὺ ἰδού. Ag. 1242. ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμέ. Sisyph. 207. ἰδοὺ σταθμοῦχος ἐγκατιλλοφῶν. — Choeph. 291. οὐχ ὁρωμένην πατρὸς μῆνιν. Fragm. 271. Δίκην ἄναυδον οὐχ ὁρωμένην. Eum. 389. οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις. Prom. 1000. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε. (ὁρῶ Prom. 70. 307. 908. Pers. 201. 978. Ag. 479. Choeph. 166. 720. 1057. Eum. 40. 110. 945. Suppl. 177. 215. 349. 694. 810. ὁρᾷς Prom. 69. 259. 382. 615. 953. Pers. 977. Ag. 1579. 1606. Eum. 67. 715. Fragm. 271. ὁρᾷ Sept. 536. Pers. 194. Eum. 103. ὁρῶμεν Ag. 645. 669. ὁρᾶτε Prom. 119. 677. Ag. 1190. Choeph. 1030. 1057. ὅρα Prom. 999. Choeph. 911. Eum. 245. 622. ὁρᾶν Sept. 957. 974. 983. Pers. 184. Ag. 411. 1377. Choeph. 227. ὁρῶν Prom. 323. 436. Pers. 457. Ag. 1606. Eum. 731. Suppl. 793. ὁρῶντα Choeph. 283. Suppl. 299. ὁρῶντες Pers. 809. ὁρῶσα Ag. 868. Choeph. 223. Eum. 384. ὁρῶσας Suppl. 706. εἶδον Ag. 239. 1260. Eum. 50. εἶδες Pers. 213. Fragm. 376. εἶδε Sept. 496. ἴδῃς Suppl. 418. ἴδῃ Choeph. 978. ἴδωσι Suppl. 478. ἴδοιμι Prom. 975. Choeph. 265. Suppl. 834. ἴδοις Suppl. 324. ἴδοι Suppl. 203. ἴδε Suppl. 345. ἴδετε Sept. 106.

Choeph. 400. ἰδεῖν Prom. 238. Sept. 626. Pers. 27. 206. 217. 379. 390. 411. 584. 698. 712. Ag. 340. 402. 1585. Choeph. 142. 174. 251. 419. 775. 787. 797. 838. 955. 964. 966. Eum. 51. Suppl. 701. ἰδὼν Prom. 352. Ag. 121. 1568. Choeph. 494. Eum. 513. 531. Prom. sol. 182. ἰδόντα Ag. 1593. Myrm. 116. ἰδόντες Sept. 864. Suppl. 73. ἰδοῦσα Prom. 760. Choeph. 224. ἰδοίσῃ Choeph. 89. ὄπωπα Eum. 57. ὄψομαι Orith. 267. ὄψει Prom. 22. Eum. 259. ὄψεσθε Suppl. 888. εἰδόμην Pers. 175. ἰδώμεθα Eum. 137. ἴδοιτο Suppl. 267. 354. ἴδοισθε Prom. 898. ἰδοῦ Choeph. 229. 245. ἰδέσθαι Suppl. 97. ἴδεσθε Prom. 92. Choeph. 401. 967. 974. ἰδέσθαι Sept. 403. ἰδοὺ Ag. 1196. 1242. Sisyph. 207. ὁρωμένην Choeph. 291. Fragm. 271. ὁρωμέναις Eum. 389. ὤπται Prom. 1000.)

Ὄργανον *instrumentum musicum.* Edon. 51.

Ὀργεὼν *sacerdos.* Mys. 131. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών.

Ὀργὴ *animi affectio.* Prom. 80. ὀργῆς τε τραχύτητα. Prom. 378. ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. cf. Fagm. 280. — *cupiditas.* Suppl. 744. κνωδάλων ἔχοντες ὀργάς. — *ira.* Prom. 190. τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν. Prom. 315. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prom. 681. ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος. Sept. 660. ὀργὴν ὅμοιος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ. Ag. 71. ἀπύρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει. Ag. 208. παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ περιόργως ἐπιθυμεῖν θέμις. Choeph. 323. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. Choeph. 447. τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν. Choeph. 822. τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων χάριτος ὀργὰς λυπράς. Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοί. Eum. 897. μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει. Eum. 936. δι' ὀργάν. Suppl. 184. ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.

Ὄργιον *sacrum.* Sept. 162. φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἔστε μοι.

Ὀρέγεσθαι *porrigere.* Ag. 1082. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα.

Ὄρεγμα *porrectio.* Choeph. 420. πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα. — *spatium extensum.* Choeph. 788. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον, ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα.

Ὄρειος *montanus.* Ag. 483. φλόγα ὕλης ὀρείας.

Ὀρείκοος *monticola.* Sept. 514. μητρὸς ἐξ ὀρεικόου.

Ὀρέστης *Orestes.* Ag. 853. 1631. 1652. Choeph. 113. 129. 134. 136. 175. 192. 215. 222. 671. 685. 710. 720. 738. 751. 765. 828. 854. 921. Eum. 120. 212. 593. 705. 711. 766.

Ὀρθιάζειν *clamare.* Pers. 673. ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.

Ὄρθιος *arrectus.* Sept. 546. τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται. — *alta voce editus et ad incitandum aptus.* Pers. 381. ὄρθιον δ' ἅμα ἀντηλάλαξε — ἠχώ. Ag. 1124. ὀρθίοις ἐν νόμοις. Choeph. 740. νυκτίπλαγκτον ὀρθίων κελευμάτων.

Ὀρθόβουλος *recte consulens.* Prom.

18. τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.

'Ορθοδαής peritus. Ag. 993. τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν.

'Ορθοδίκαιος iustus. Ag. 948. πόλιν ὀρθοδίκαιον.

'Ορθόθριξ capillos erigens. Choeph. 32. φόβος ὀρθόθριξ.

'Ορθομάντεια vaticinatio verax. Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος.

'Ορθονόμος iusta tribuens. Eum. 921. δαίμονες ὀρθονόμοι.

'Ορθός erectus. Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρα; Fragm. 379. 'Αργεὺς δ' 'Απόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος. — rectus, iustus. Eum. 308. μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.

'Ορθοστάδην stando. Prom. 32. ὀρθοστάδην, ἄϋπνος, οὐ κάμπτων γόνυ.

'Ορθοῦν erigere. Sept. 211. πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. Eum. 721. οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. — regere. Suppl. 658. ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. — statuere. Choeph. 577. ξιφηφόρους ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι. Eum. 857. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. — corrigere, recte ponere. Ag. 1454. νῦν δ' ὤρθωσας στόματος γνώμην. Suppl. 893. οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. — ὀρθοῦσθαι surgere. Eum. 678. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή. — corrigi. Choeph. 762. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. — recte agi. Eum. 742. ὀρθουμένων δέ.

'Ορθώνυμος nomini recte respondens. Ag. 683. 'Ιλίῳ δὲ κῆδος ὀρθώνυμον τελεσσίφρων μῆνις ἤλασε.

'Ορθῶς recte. Prom. 1002. ὀρθῶς φρονεῖν. Sept. 387. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 811. οἳ δῆτ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντο. Sept. 855. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθῶς μ' ἐλιγαίνειν. Choeph. 519. ὥστ' ὀρθῶς φράσαι. Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ. Eum. 718. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων.

'Ορίζειν dividere. Suppl. 541. διχῆ δ' ἀντίπορον γαῖαν ἐν αἴσᾳ διατέμνουσα πόρον κυματίαν ὁρίζει. — destinare. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον. — ὁρίζεσθαι sibi vindicare. Suppl. 253. ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραιβῶν χθόνα. — sibi constituere. Suppl. 389. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος φυγᾷ.

'Ορκάνη opus urbem obsessam circumvallans. Sept. 328. ὀρκάνα πυργῶτις.

"Ορκιον iusiurandum. Ag. 1406. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν. Eum. 461. φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἱρουμένους l. d.

"Ορκος iusiurandum. Ag. 1171. καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν, παιώνιον γένοιτο; Ag. 1257. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ag. 1551. ὅρκους θεμένη. Choeph. 971. ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν. Eum. 209. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη ὅρκου 'στὶ μείζων. Eum. 407. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν. Eum. 410. ὅρκοις τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω. Prom. 591. ὅρ-

κος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον. Eum. 650. ὅρκον αἰδεῖσθε. Eum. 680. αἰδουμένοις τὸν ὅρκον. Fragm. 281. οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ. Fragm. 282. ὅρκος βέβαιός ἐστιν. Eum. 467. ὅρκον περῶντας l. d.

Ὅρκωμα *iusiurandum.* Eum. 464. ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα.

Ὁρκωμοτεῖν *iurare.* Sept. 46. Ἄρην, Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον ὡρκωμότησαν. Eum. 734. χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ — ὁρκωμοτήσας.

Ὁρμαίνειν *agitare.* Ag. 1361. τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών. — *morae impatientem, abeundi cupidum esse.* Sept. 376. βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.

Ὁρμᾶν *ferri.* Pers. 386. ἐς μάχην ὁρμῶντες. — ὁρμᾶσθαι *ferri, celeriter incedere, accedere, discedere.* Prom. 337. ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντισπάσῃς. Prom. 393. ὁρμωμένῳ μοι τόνδ' ἐθώϋξας λόγον. Sept. 31. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες. Pers. 147. ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως. Pers. 495. ὅστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας, ὡρμήθη. Eum. 93. τόδ' ἐκ νόμων σέβας, ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ. Eum. 983. τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν ὡρμημένος. (Fragm. 415. κεζικὸς ὥρμηται λεώς.)

Ὁρμεῖν *iacere.* Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.

Ὅρμος *portus.* Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν. Suppl. 746. οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι.

Ὅρμος *monile.* Choeph. 608. χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις.

Ὄρνις *avis.* Sept. 26. χρηστηρίους ὄρνιθας. Ag. 112. θούριος ὄρνις. Ag. 152. μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν. Ag. 1289. οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις. Suppl. 209. καὶ Ζηνὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών; Suppl. 782. ἐπιχωρίοις ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν. Fragm. 300. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν. — Eum. 828. ἐνοικίον δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην. — *augurium.* Cabir. 83. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. — *fatum.* Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

Ὀρνύναι *incitare.* Pers. 488. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε. — ὄρνυσθαι *incedere, ingruere.* Sept. 88. ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός. Sept. 401. πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Sept. 87. ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. Sept. 110. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον. Ag. 960. εὖτ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Ag. 1382. κακὸν — ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Suppl. 417. τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς δυσθέοις ὀρμέναν. — Ag. 639. ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.

Ὀροθύνεσθαι *moveri.* Prom. 200.

στάσει τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠρθώνετο.

Ὄρον *prelum.* Cercyon. 93.

Ὄρος *mons.* Ag. 294. ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον. Suppl. 255. ὄρη τε Δωδωναῖα. Suppl. 546. δι' ὀρῶν Κιλίκων. Fragm. 450. δυσχιμῶν ὀρῶν ἄναξ. Prom. 721. ὀρῶν ὕψιστον. Prom. 813. Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο. Pers. 486. Παγγαῖόν τ' ὄρος.

Ὅρος *finis.* Prom. 669. γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον. Eum. 901. τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. —, sensu translato. Ag. 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται. Ag. 1125. πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ;

Ὀροτύπος *montem feriens.* Sept. 85. δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

Ὀρούειν *salire, currere.* Ag. 800. πήδημ' ὀρούσας. Eum. 113. κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν.

Ὄροφος *tectum.* Suppl. 638. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα;

Ὀρόχθειος *clivosus.* Niob. 143. πᾶν ὀρόχθειον πέδον.

Ὀρσολοπεῖσθαι *vexari.* Pers. 10. ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν.

Ὀρταλίχος *pullus.* Ag. 54. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες.

Ὀρφεύς *Orpheus.* Ag. 1612. Ὀρφεῖ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.

Ὀρφναῖος *per tenebras lucens.* Ag. 21. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.

Ὄρχαμος *dux.* Pers. 127. σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ.

Ὀρχεῖσθαι *palpitare.* Choeph. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

Ὀρχησμός *tripudium.* Eum. 354. ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός.

Ὅς *qui.* Prom. 4. ἐπιστολάς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 31. ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Prom. 110. πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης — πέφηνε. Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε, — τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. Prom. 254. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Prom. 315. ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες. Prom. 348. Ἄτλαντος, ὃς πρὸς ἑσπέρους τόπους ἕστηκε. Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον, πᾶσιν ὃς ἀντέστη θεοῖς. Prom. 359. κεραυνὸς —, ὅς αὐτὸν ἐξέπληξε. Prom. 419. ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα — νέμονται. Prom. 426. Ἄτλανθ', ὃς αἰὲν — ὑποστενάζει. Prom. 481. κράσεις —, αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους. Prom. 483. κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Prom. 548. ὀλιγοδρανίην —, ᾇ τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Prom. 592. κόρης τῆς Ἰναχείης, ἣ Διὸς θάλπει κέαρ. Prom. 599. νόσον —, ἃ μαραίνει με. Prom. 671. κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσει γένος. Prom. 711. Σκύθας —, οἳ πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Prom. 714. οἷς μὴ πελάζειν. Prom. 717. Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή. Prom. 720. ποταμὸν —, ὃν μὴ περάσῃς. Prom. 726. Ἀμαζόνων —, αἳ Θεμίσκυράν ποτε κατοικιοῦσιν. Prom. 732. ἰσθμὸν —, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. Prom. 742. οὓς γὰρ νῦν ἀκηκόας λόγους.

Prom. 766. γάμον —, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Prom. 791. πλάνην φράσω, ἣν ἐγγράφου σύ. Prom. 798. Φορκίδες —, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται. Prom. 802. Γοργόνες —, ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε φράσω. Pers. 835. αἱ προσήγοροι δρύες, ὑφ' ὧν — προσηγορεύθης. Prom. 840. κόλπον Ῥέας, ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις. Prom. 853. Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται. Prom. 874. τόξοισι κλεινὸς, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 890. ἦ σοφὸς, ὃς πρῶτος τόδ' ἐβάστασε. Prom. 911. γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος — ἐκβαλεῖ. Prom. 914. ἀρὰ —, ἣν ἐκπιτνῶν ἠρᾶτο. Prom. 924. παλαιστὴν —, ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Prom. 930. ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ. Prom. 931. ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 950. γάμους —, πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Sept. 5. ὃ μὴ γένοιτο. Sept. 8. οἰμώγμασιν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο. Sept. 103. πόλιν, ἂν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. Sept. 383. νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — κυρεῖν. Sept. 394. ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο. Sept. 408. ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη. Sept. 434. ὄλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται. Sept. 457. Μεγαρεὺς —, ὃς — ἐκ πυλῶν χωρήσεται. Sept. 511. ὄμνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει. Sept. 531. πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός. Sept. 535. τῷδ' ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Sept. 538. Ἄκτωρ —, ὃς οὐκ ἐάσει. Sept. 576. βαθεῖαν ἄλοκα —, ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. Sept. 742. ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει. Sept. 805. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε. Sept. 811. πολεμάρχους, οἳ δῆτα — ὤλοντο. Sept. 838. πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται. Sept. 902. ἐκ φρενὸς ἃ — μινύθει. Sept. 938. ἐν πύλαις, ἐν αἷς ἐθείνοντο. Sept. 1009. θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε —. Sept. 1022. τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. Sept. 1037. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Pers. 5. φύλακες, οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο. Pers. 61. ἀνδρῶν, οὓς πέρι πᾶσα χθὼν — στένεται. Pers. 160. ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν. Pers. 200. δαίμοσι —, ὧν τέλη τάδε. Pers. 440. νῆσος —, ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει. Pers. 467. κοὐκ ἀπήρκεσαν, οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Pers. 468. ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν. Pers. 470. ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον. Pers. 506. κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος. Pers. 771. ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν. Pers. 834. ἀτιμίαν —, ἥ νιν ἀμπέχει. Pers. 852. πόλεις —, αἳ — τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον. Pers. 885. ἀνδρῶν, οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν. Ag. 2. φρουρᾶς —, ἣν κοιμώμενος — κάτοιδα. Ag. 100. μερίμνης, ἣ νῦν ποτὲ μὲν κακόφρων τελέθει. Ag. 165. ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-

κτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 333. ποθεῖν ἃ μὴ χρή. Ag. 690. ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν. Ag. 882. δμωαὶ —, αἷς ἐπέσταλται. Ag. 1195. σπλάγχνα —, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Ag. 1261. οἵ δ' εἷχον πόλιν, οὕτως ἀπαλλάσσουσιν. Ag. 1389. ἀνδρὶ τῷδε —, ὅς — ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα. Ag. 1408. Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ. Ag. 1447. δαῖμον, ὃς ἐμπιτνεῖς. Ag. 1552. ὃ δὲ λοιπόν. Choeph. 125. γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Choeph. 171. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Choeph. 265. πρὸς τοὺς κρατοῦντας, οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας. Choeph. 484. μέμνησο λουτρῶν οἷς ἐνοσφίσθης. Choeph. 485. μέμνησο δ' ἀμφίβληστρον ᾧ σ' ἐκαίνισαν. Choeph. 662. ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔργον, οἷς κοινώσομεν. Choeph. 712. ἀκτὴ —, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι. Choeph. 739. Ὀρέστην —, ὃν ἐξέθρεψα. Choeph. 789. οἵ τ' ἔσωθε δωμάτων πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε, κλύετε σύμφρονες θεοί. Choeph. 884. μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων — ἐξήμελξας. Choeph. 894. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Choeph. 918. κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν. Choeph. 934. ἔμολε δ' ᾳ μέλει κρυπταδίου μάχας δολιόφρων ποινά. Choeph. 986. ἀνδρὶ —, ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 3. Θέμιν, η δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἕζετο μαντεῖον. Eum. 69. παλαιαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου. Eum. 311. μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες. Eum. 377. γῆν —, ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες — ἔνειμαν. Eum. 435. Ἀγαμέμνονα —, ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 575. φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. Eum. 649. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατε. Eum. 706. μήτηρ γάρ οὔτις ἔστιν ἥ μ' ἐγείνατο. Eum. 730. σωτῆρος, ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον σώζει με. Eum. 827. πόλεμος —, ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; Suppl. 23. ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ, ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι. Suppl. 37. λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει. Suppl. 251. πᾶσαν αἱ , ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται. Suppl. 290. Ἰὼ —, ἣν ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ —. Suppl. 346. δάμαλιν, ἃν πέτραις — μέμυκε. Suppl. 378. βροτῶν, οἳ — δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου. Suppl. 411. ἀλάστορα, ὃς οὐδ' ἐν ᾄδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ. Suppl. 531. Ἰοῦς, δι' ἃς τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι. Suppl. 560. βροτοὶ δ', οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 637. σκοπὸν δυσπολέμητον, ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι; Suppl. 658. Ζῆνα —, ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ. Suppl. 685. θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν. Suppl. 774. θρόνος, πρὸς ὃν — γίνεται χιών. Suppl. 984. μὴ πάθωμεν, ὧν πολὺς πόνος — οὕνεκ' ἡρέθη. Suppl. 998. θεοὺς — οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται. Suppl. 1006. ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν. Arg. 15. ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔῤῥιψεν. Myrm. 115. μόχθους, οὓς προπέπωκας. Niob. 145. οἱ Ζηνὸς

ἐγγὺς, οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ — βωμός ἐστι. Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται. Arm. iud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρὸς, ἥ σ' ἐγείνατο. Arm. iud. 164. βίοτον, ὃς λύπας φέρει. Prom. sol. 182. πέτρων —, οἷς ἔπειτα σὺ βαλὼν διώσεις. Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται. Semel. 205. Ζεὺς, ὃς κατέκτα τοῦτον. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε. Fragm. 300. ὄρνιν —, ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερόν. Fragm. 321. τῆς αὐτῆς ὑὸς, ἣ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους. — causam et explicationem continens. Prom. 445. οἳ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν οὐ μόρσιμον; Sept. 860. μέλεοι δῆθ', οἳ μελέους θανάτους εὕροντο. Pers. 795. οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν. Ag. 1617. ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον, δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. cf. Ὅστις. — in interrogatione indirecta. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα χᾦ τρόπῳ. Prom. 998. ὥστε καὶ φράσαι, πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Ag. 422. οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 1065. μαστεύειν δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον. cf. Ὅστις. — ad sensum constructum, ut cum numero substantivi non consentiat. Prom. 415. Σκύθης ὅμιλος, οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον ἔχουσι. Prom. 807. στρατὸν Ἀριμασπὸν —, οἳ χρυσόῤῥυτον οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα. Prom. 810. κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. — Eum. 792. δωμάτων —, ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος. — cum attractione. Prom. 444. ὧν δέδοικ' εὔνοιαν ἐξηγούμενος. Prom. 965. οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ. Prom. 986. οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Ag. 322. πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις. Ag. 786. δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν Πριάμου. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι. Eum. 544. ὧν ἔχεις αὐτὸς κράτει. (Cf. Sept. 291. εὐτρεφέστατον πωμάτων ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν. Choeph. 217. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.) — Sept. 382, νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος — κυρεῖν, τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοίᾳ τινί. Sept. 535. τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα. Suppl. 1022. Πόθος ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ. — οὗ ubi. Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. Pers. 478. οὗ Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Pers. 793. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Eum. 177. οὗ καρανιστῆρες ὀφθαλμώρυχοι. cf. Ὅσπερ. — ᾗ qua ratione. Prom. 211. τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προὐτεθεσπίκει. Choeph. 551. ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. cf. Ὅσπερ. — ᾗ quo. Choeph. 306. τῇδε τελευτᾶν, ᾗ τὸ δίκαιον μεταβαίνει. — ὃς cum coniunctivo. Sept. 239. ἄνδρες, ὧν ἀλῷ

πόλις. Sept. 800. ἕξουσι δ' ἣν λάβωσι ἐν ταφῇ χθονός. Eum. 588. οὐπώποτ' εἶπον —, ὃ μὴ κελεύσῃ Ζεύς. Eum. 631. ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος, οἷς μὴ βλάψῃ θεός. (Add. Eum. 322. θνατῶν τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι. cf. Ὅστις.) — ὃς ἄν. Pers. 170. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ. Ag. 1320. κοινωσώμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. cf. Ὅσπερ. Ὅστε.

Ὅς suus. Sept. 623. ἐποπτῆρας λιτῶν τῶν ὧν. Eum. 345. ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας ἃς ἀπηξιώσατο.

Ὅσιος purus, sanctus. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ τέθνηκεν. Eum. 372. τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. Ag. 754. ὁσία προσέβα. Suppl. 27. οἰκόφυλαξ ὁσίων ἀνδρῶν. Suppl. 399. νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. Prom. 527. θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

Ὀσμή odor. Eum. 244. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Cf. Ὀδμή.

Ὅσος quantus. Prom. 789. πᾶν ὅσον προσχρῄζετε. Prom. 854. ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα. Prom. 929. μαθήσεται, ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα. Sept. 757. ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον. Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Eum. 589. ὅσον σθένει. Eum. 819. τιμίαν ἕδραν —, ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. — ὅσον cum superlativo. Prom. 522. ὅσον μάλιστα. Choeph. 761. Suppl. 860. ὅσον τάχιστα. — ὅσοι quam multi. Pers. 848. ὅσσας δ' εἷλε πόλεις. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. — quotquot, quiqui. Prom. 978. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοὺς, ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως. Sept. 291. εὐτρεφέστατον πωμάτων, ὅσων ἵησιν Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.

Ὅσοσπερ quantus. Ag. 834. τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. — ὅσοιπερ quotquot. Pers. 415. πᾶσα ναῦς ἐρέσσετο, ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 433. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν.

Ὅσπερ qui. Prom. 628. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ', ὅπερ μέλλω παθεῖν. Prom. 644. πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Prom. 964. κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν. Pers. 217. σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν. Pers. 602. φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια. Ag. 815. μόνος δ' Ὀδυσσεὺς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει. Ag. 827. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι, οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Ag. 1511. θανάτῳ τίσας ἅπερ ἦρξεν. Choeph. 132. Αἴγισθον ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 648. κυρίοισι δωμάτων, πρὸς οὕσπερ ἥκω. Choeph. 687. ἥπερ ἐν δόμοισιν βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπὶς ἦν, παροῦσαν ἐγγράφει. Eum. 609. ὡς δηχθῇ λεὼς, ὅσπερ τέτακται. Suppl. 942. ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος. Suppl. 1050. Ζεὺς —, ὅσπερ Ἰὼ πημο-

ναῦς ἐλύσατο. Fragm. 296. θάνατον —, ὅσπερ μέγ' ἐστ' ἴαμα. — Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἐκυρσα τοῦπερ ἤθελον. Pers. 963. βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Choeph. 412. ἢ τάπερ πάθομεν ἄχεα; Choeph. 941. τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος. Cf. Ὁ. — cum attractione. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. — ἀφ' οὗπερ ex quo. Pers. 173. ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς — Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων. — οὗπερ ubi. Sept. 1002. τέθνηκεν, οὗπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν. — ᾗπερ qua ratione. Choeph. 434. ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν ὧδε θάπτει. — ἅπερ quemadmodum. Choeph. 375. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος. Eum. 126. κλαγγαίνεις δ' ἅπερ κύων. Eum. 630. ἡ δ' ἅπερ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. — ὅσπερ ἄν. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι. Ag. 948. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.

Ὄσσε oculi. Pers. 1021. διαίνου δ' ὄσσε. Prom. 398. ἀπ' ὄσσων. Prom. 144. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλη προσῇξε. Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκώς. Ag. 456. βάλλεται γὰρ ὄσσοις Διόθεν κεραυνός.

Ὄσσος. Pers. 848. Vid. Ὄσος.

Ὅτε qui. Prom. 555. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδ' ἐκεῖνο θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν. Prom. 1073. μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω. Sept. 127. Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ. Sept. 483. Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις. Sept. 735. Οἰδιπόδαν, ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν — ἔτλα. Sept. 1047. Ἐριννύες, αἵτ' Οἰδιπόδα γένος ὠλέσατε. Pers. 16. οἵτε τὸ Σούσων — ἕρκος προλιπόντες ἔβαν. Pers. 42. Λυδῶν ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος. Pers. 289. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελάων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθεὶς ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών. Ag. 49. τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων — στροφοδινοῦνται. Ag. 348. μεγάλων κόσμων κτεάτειρα, ἥτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον. Ag. 1093. σταγών, ἅτε γᾷ δορὶ πτώσιμος ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς. Choeph. 606. Σκύλλαν, ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Eum. 882. πόλιν —, ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι. Eum. 978. ξὺν προσπόλοισιν, οἵτε φρουροῦσιν βρέτας. Suppl. 48. Ἔπαφόν τ' ἐγέννασε, ὄντ' ἐπιλεξαμένα — ἐπιδείξω. Suppl. 61. ἀηδόνος, ἅτ' ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα πενθεῖ. Suppl. 554. λειμῶνα χιονοβόσκον, ὄντ' ἐπέρχεται. — ἐξ οὗτε ex quo. Pers. 748. ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός. — ὅστε ἄν. Sept. 682. οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται.

Ὀστέον os. Fragm. 360. ὀστέων στέγαστρον.

Ὅστις qui. Prom. 160. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; Prom. 170. τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 243. ἐκ πέτρας

εἰργασμένος, ὅστις, Προμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 263. ἐλαφρὸν, ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει, παραινεῖν. Prom. 291. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμι. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῄζεις μαθεῖν. Prom. 824. χάριν δὸς ἥντιν αἰτούμεσθα. Prom. 949. πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους αὐδᾶν. Sept. 2. χρὴ λέγειν τὰ καίρια, ὅστις φυλάσσει πρᾶγος. Sept. 179. ἀνὴρ γυνή τε χὤτι τῶν μεταίχμιον. Sept. 376. ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Sept. 474. ὁ σηματουργὸς —, ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασε. Pers. 494. χὤστις μὲν ἡμῶν — ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ. Pers. 499. εὐτυχὴς δέ τοι, ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Pers. 590. κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ, ἐπίσταται. Pers. 819. κόσμον, ὅστις εὐπρεπής. Prom. 991. οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ', ὅτῳ προτρέψεταί με Ζεύς. Prom. 1066. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ', ὅτι καὶ πείσεις. Prom. 1169. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Prom. 1072. κοὐκ ἔστι νόσος τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ. Ag. 97. τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν. Ag. 155. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν. Ag. 162. οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας — οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 487. ὅστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει. Ag. 669. μή τις, ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν; Ag. 769. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Ag. 1439. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις. Choeph. 108. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ. Choeph. 119. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν. Choeph. 594. ἴστω δ', ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαείς. Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμὸς, ὅντιν' ἀντεδεξάμην. Choeph. 985. ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος —, τίσει δοκεῖ; Eum. 306. ὅστις δ' ἀλιτρῶν, ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ, χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει, — αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστι, τὸ γένοιτ' ἄν. Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγὸν, ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός. Fragm. 305. μὴ παρασπίστης ἐμοὶ εἴη, — ὅστις μὴ φίλος. — causam et explicationem continens. Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 755. ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον. Prom. 761. ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς. Pers. 731. ὅστις Ἑλλήσποντον ἱερὸν — ἤλπισε σχήσειν. Ag. 1035. ἦ μαίνεταί γε —, ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον ἥκει. Ag. 1373. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν ὡς θρασύστομος, ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. — in interrogatione indirecta. Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα αἰκίζεταί με. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 487 s. διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν εὐωνύμους τε καὶ δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκα-

στοι. Prom. 608. τέκμηρον, ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. Prom. 620. λέγ', ἥντιν' αἰτῇ. Prom. 621. σήμηνον, ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν. Prom. 686. εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν, ὅτι λοιπὸν πόνων. Prom. 768. τί δ' ὅντινα; Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω, ἥτις γυναικῶν ἥδε προστροπή. Eum. 58. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας, οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων. — cum coniunctivo. Eum. 202. γυναικὸς, ἥτις ἄνδρα νοσφίσῃ. Iaculatr. 219. γυναικὸς —, ἥτις ἀνδρὸς ᾖ γεγευμένη. — ὅστις ἄν. Prom. 35. ἅπας δὲ τραχὺς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

Ὄστρακον *putamen ovi.* Fragm. 428.

Ὀστρακοῦσθαι *in testas diffringi.* Arg. 15. ἐναυάγησεν ὀστρακουμένη.

Ὄστρειον *ostreum.* Glauc. 21. κόγχοι, μύες κὤστρεια.

Ὀσφυαλγὴς *coxam dolentem habens.* Fragm. 381. ἐξ ὀσφυαλγοῦς κὠδυνοσπάδους λυγροῦ γέροντος.

Ὀσφὺς *coxa.* Prom. 495. μακρὰν ὀσφὺν πυρώσας.

Ὅταν *quando.* Prom. 189. μαλακογνώμων ἔσται ποθ', ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ. Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ. Prom. 746. τί που δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά; Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον. Pers. 591. ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ, ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτὸς, χὠ θεὸς συνάπτεται. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. Ag. 16. ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, — κλαίω τότε. Ag. 624. ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει — φέρῃ. Ag. 744. ὅταν τὸ κύριον μόλῃ. Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεύς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει. Ag. 1291. ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ. Choeph. 409. ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὴς κ. τ. λ. l. c. Choeph. 814. ὅταν ἥκῃ μέρος ἔργων. Choeph. 960. παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑστίας μύσος πᾶν ἐλάσῃ. Eum. 335. δωμάτων γὰρ εἱλόμαν ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ. Eum. 526. λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — cum optativo. Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο, κτείνοιεν.

Ὅτε *quum.* Sept. 187. ἔδεισ' ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον, ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι. Sept. 195. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τότ' ἤρθην. Ag. 574. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο, ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός. Eum. 656. ὅτ' ἦλθον Θησεῖ κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι. — Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Suppl. 625. νῦν ὅτε καὶ θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτε. cum optativo. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι.

Ὅτι *quod.* Prom. 104. γιγνώσκονθ' ὅτι τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. Prom. 186. οἶδ' ὅτι τρα-

χὺς καὶ παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 259. οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἥμαρτες; Prom. 323. ὁρῶν ὅτι τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Prom. 328. ἦ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς, ὢν περισσόφρων, ὅτι γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. Prom. 377. γινώσκεις ὅτι ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Prom. 953. ὁρᾷς δ' ὅτι Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Eum. 98. προὐννέπω δ' ὑμῖν ὅτι ἔχω μεγίστην αἰτίαν. — *quia*. Prom. 903. ἐμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος ἄφοβος, οὐ δέδια. Eum. 928. στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.

Ὄτλος *labor*. Sept. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον.

Ὀτοβεῖν *crepare*. Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον. Edon. 51. ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Ὄτοβος *strepitus*. Sept. 136. ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω. Sept. 186. ἔδεισ' ἀκούσασα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον, ὄτοβον.

Ὀτοτοῖ. Pers. 260. 266. 882. 1000. 1008. 1024. Ag. 1042. 1046. 1230. Choeph. 156. 856. Suppl. 866. 875.

Ὀτοτύζεσθαι *deplorari*. Choeph. 324. ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήσκων.

Ὀτρύνειν *impellere*. Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει. Ag. 295. ὤτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.

Οὗ pronomen reflexivum, cf. Ἕθεν. Οἱ. — σφέ pro αὐτόν. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Sept. 599. ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 1019. ἐγώ σφε θάψω. Pers. 194. πίπτει δ' ἐμὸς παῖς. καὶ πατὴρ παρίσταται Δαρεῖος οἰκτείρων σφε. Ag. 1626. λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται. Eum. 225. εἰ προβῶ σφ' ἑκών. — σφέ pro αὐτήν. Eum. 580. εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. — σφέ pro αὐτούς. Sept. 612. Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῷ. Sept. 721. τίς ἄν σφε λούσειεν; Sept. 770. καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερί ποτε λαχεῖν κτήματα. Sept. 993. ποῦ σφε θήσομεν χθονός; Suppl. 502. καὶ δή σφε λείπω. — σφέ pro αὐτάς. Sept. 846. οἶμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν ἄλγος. — σφίσιν pro αὐτοῖς. Prom. 479. πρὶν ἐγὼ σφίσιν ἔδειξα. — σφίν pro αὐτοῖς. Prom. 252. πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα. Prom. 455. ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα. Sept. 909. δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα. Pers. 745. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον. Pers. 793. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Niob. ap. Plat. de rep. p. 391. E. κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

Οὗ *ubi*. Vid. Ὅς.

Οὐ *non*, ad verbum finitum pertinens. Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Prom. 206. πιθεῖν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Prom. 240. οὐκ ἠξιώθην αὐτός. Prom. 243. σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 266. οὐκ ἀρνήσομαι. Prom. 291. 333. 345. 373. 446. 449. 468. 472. 478. 509. 518. 629. 643.

755. 788. 904. 908. 935. 969. 982. 991. 1032. 1034. 1055. Sept. 54. 96. 184. 269. 356. 381. 472. 473. 527. 528. 573. 582. 598. 605. 664. 667. 680. 681. 695. 697. 701. 750. 778. 826. 891. 1036. Pers. 100. 209. 350. 411. 577. 578. 724. 758. 767. 772. 795. 806. 961. 984. Ag. 78. 158. 291. 331. 377. 448. 525. 560. 569. 600. 611. 622. 669. 830. 845. 851. 860. 913. 936. 983. 1036. 1039. 1059. 1201. 1226. 1330. 1331. 1337. 1346. 1353. 1409. 1418. 1594. 1628. 1637. Choeph. 89. 290. 321. 372. 497. 511. 594. 632. 679. 864. 867. 910. 918. 983. 1005. 1028. 1046. 1057. 1058. Eum. 57. 66. 69. 97. 166. 185. 190. 251. 324. 355. 407. 409. 441. 521. 522. 566. 581. 585. 619. 686. 709. 828. 874. 892. Suppl. 81. 178. 200. 270. 353. 363. 372. 379. 451. 491. 492. 497. 695. 742. 755. 765. 782. 852. 880. 884. 888. 895. 913. 924. 995. 1016. 1033. 1042. Glauc. 33. Cabir. 88. Myrm. 116. 121. Niob. 147. Prom. sol. 182. Orith. 267. Fragm. 274. 278. 307. — ad participium pertinens. Prom. 29. 32. 541. 613. Sept. 455. 694. Pers. 353. 730. 848. Ag. 13. 19. 39. 543. 654. 754. 791. 832. 886. 965. 1389. Choeph. 291. 510. 570. 706. 989. Eum. 560. 685. 699. Suppl. 931. Fragm. 271. — ad adiectivum pertinens. Prom. 75. 277. 350. 719. 856. 860. 921. 979. 1038. Sept. 99. 164. 171. 447. 571. 676. 703. 901. Pers. 338. 473. 502. 597. 674. 720. 799. Ag. 148. 240. 302. 346. 363. 609. 635. 815. 1160. 1350. 1412. 1580. Choeph. 472. 825. 979. Eum. 53. 116. 228. 454. 482. Suppl. 159. 392. 465. 468. 699. Fragm. 287. — ad substantivum pertinens. Sept. 829. Pers. 735. Ag. 649. Eum. 37. 763. — ad adverbia et locutiones adverbiales pertinens. Prom. 209. 212. 859. Sept. 407. 845. Pers. 160. 317. 366. 409. 973. Ag. 314. 413. 779. 787. 789. 1052. 1245. 1533. Choeph. 114. 179. 635. 1023. Eum. 436. 812. 826. Suppl. 393. 600. 903. 960. Fragm. 296. — in interrogatione. Prom. 37. 161. 749. 761. Pers. 288. 736. 975. 976. Ag. 542. 1467. Choeph. 121. 629. 743. Eum. 367. 413. 574. 612. Suppl. 412. Myrm. 119. — interrogationis initio positum. Prom. 41. 259. 328. 958. 989. Sept. 232. 234. Pers. 784. Ag. 1393. 1606. Choeph. 335. Eum. 121. — sententiae initio collocatum. Prom. 509. 991. Sept. 664. 699. Pers. 211. 238. Ag. 266. 360. 606. 770. 1091. 1101. 1272. 1285. 1536. 1598. 1650. Choeph. 170. 1046. 1049. Eum. 203. 212. 423. 575. 628. 788. Suppl. 730. Fragm. 281. 306. — οὐ γάρ Prom. 296. 333. 720. 768. 1066. Sept. 263. 361. 574. Pers. 365. 384. 837. Ag. 371. 492. 774. 1045. Choeph. 248. 744. Eum. 198. 595. 762. Suppl. 213. 871. 905. Heracl. 61. Philoct. 235. Fragm. 376. — οὐ δῆτα Prom. 347. 772. — οὐ μήν Prom. 268. Sept. 520. Ag. 1038. 1252. — κοὐ Prom. 57. 336. 1071. 1079. 1082. Pers. 258. 376. 399. 466. Ag. 39. Choeph. 706. 1017.

1058. Eum. 119. Prom. sol. 181. — vocabulo ei ad quod pertinet, postpositum. Prom. 755. *ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον.* Prom. 981. *εἴης φορητὸς οὐκ ἄν.* Prom. 985. *σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἄν.* Prom. 788. *συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.* Prom. 942. *δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.* — sine verbo positum. Sept. 1039. *οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.* Ag. 1222. *οὔκ, εἴπερ ἔσται γε.* Ag. 1652. *οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνῃ μολεῖν.* Ag. 1272. *οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων.* — cum verbo in unam notionem coalescens. Sept. 1038. *ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατετίμηται θεοῖς;* Suppl. 861. *ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται.* — negationis iteratio. Ag. 1617. *ὃς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον, δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.* Pers. 422. *κακῶν δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.* Eum. 587. *οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖσιν ἐν θρόνοις οὐκ ἀνδρός, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι.* Pers. 376. *κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.* Pers. 211. *οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις, οὔτε θαρσύνειν.* Prom. 215. *οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.* Prom. 232. *λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα.* Prom. 258. *οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν.* Prom. 477. *οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν.* Ag. 618. *οὐκ οἶδεν οὐδείς.* Suppl. 386. *οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδέν.* (Add. Prom. 102. *οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει.* Ag. 162. *οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας.* — *οὐδὲν ἂν λέξαι.* Ag. 1185. *ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν.* Prom. 452. *ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος.*) — *οὐ μή* et *μὴ οὐ* vid. *Μή.*

Οὐδαμῇ haudquaquam. Prom. 256. *αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν.* Prom. 340. *τὰ μέν σ' ἐπαινῶ κοὐδαμῇ λήξω ποτέ.* Pers. 377. *κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο.*

Οὐδαμοῦ nusquam. Suppl. 324. *πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.* Suppl. 437. *ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.* Suppl. 466. *κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.* — *nullo loco.* Pers. 490. *θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ.*

Οὐδαμῶς haudquaquam. Prom. 520. *τόνδε δ' οὐδαμῶς καιρὸς γεγωνεῖν.* Pers. 158. *οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος.* Ag. 898. *ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.* Choeph. 188. *οὐδαμῶς ἐπώνυμον φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη.* Choeph. 827. *φάτιν — οὐδαμῶς ἐφίμερον.* Suppl. 277. *Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.* Suppl. 904. *ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.* Suppl. 976. *ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς.* Pers. 236. 702. *οὐδαμῶς.*

Οὖδας solum. Pers. 159. *κονίσας οὖδας.* Ag. 489. *ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός.* Suppl. 1010. *τόδε μειλίσσοντες οὖδας.*

Οὐδέ neque. Prom. 102. *προὐξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει.* Prom. 165. *δάμναται οὐρανίαν γένναν οὐδὲ λήξει.* Prom. 257. *οὐδ' ἐστὶν ἄθλου τέρμα σοι*

προκείμενον. Prom. 293. *γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ' οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι*. Prom. 324. *τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος*. Prom. 546. *οὐδ' ἐδέρχθης ὀλιγοδρανίην ἄκικυν;* Prom. 588. *ἅδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασ', οὐδ' ἔχω μαθεῖν*. Prom. 718. *ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις*. Prom. 771. *οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;* Prom. 907. *οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν*. Sept. 255. *Δίρκης τε πηγαῖς οὐδ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λίγω*. Sept. 410. *ἐκπέρσειν πόλιν — φησίν, οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν*. Sept. 791. *οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένοι*. Sept. 822. *ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε*. Sept. 965. *οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν*. Sept. 1020. *ἐγὼ σφε θάψω, — οὐδ' αἰσχύνομαι*. Pers. 583. *οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς*. Pers. 718. *Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων*. Ag. 162. *οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας — οὐδὲν ἂν λέξαι*. Ag. 597. *οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν*. Ag. 776. *ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος, οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων*. Ag. 862. *πηγαὶ κατεσβήκασιν οὐδ' ἔνι σταγών*. Ag. 953. *οὐδὲ — θάρσος εὐπιθὲς ἵζει*. Ag. 993. *οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ — Ζεὺς ἂν αὐτ' ἔπαυσεν*. Choeph. 1034. *οὐδ' ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο*. Eum. 5. *θελούσης οὐδὲ πρὸς βίαν τινός*. Eum. 24. *Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον οὐδ' ἀμνημονῶ*. Eum. 49. *οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις*. Eum. 293. *οὐδ' ἀντιφωνεῖς;* Eum. 330. *οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάκοινος*. Eum. 372. *ἔπι δέ μοι γέρας παλαιὸν οὐδ' ἀτιμίας κυρῶ*. Eum. 532. *δύναις λίπαδνον οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν*. Eum. 877. *δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν*. Suppl. 85. *πίπτει δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ νώτῳ*. Suppl. 130. *ἀχείματον μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς, οὐδὲ μέμφομαι*. Suppl. 634. *αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διὸς —, οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο*. Arg. 15. *ἔδρασεν οὐδ' ἥμαρτε*. Fragm. 271. *οὐδ' ἐγκαλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένα*. — praecedente negatione. Prom. 212. *οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν*. Prom. 373. *σὺ δ' οὐκ ἄπειρος οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου χρῄζεις*. Prom. 991. *οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημα*. Prom. 1079. *οὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως*. Sept. 540. *ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν — ἀλδαίνειν κακά, οὐδ' εἰσαμείψει*. Sept. 598. *οὐχ ὡς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ*. Sept. 893. *διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης*. Pers. 238. *οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι*. Pers. 354. *οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον*. Pers. 796. *οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς*. Pers. 849. *πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθείς*. Ag. 779. *οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως*. Ag. 985. *οὐκ ἰδὼν πρέπει δόμος — οὐδ' ἀπόπτυσας σκάφος*. Choeph. 89. *τοῦτό δ' οὐ πάρεστι θάρσος οὐδ' ἔχω τί φῶ*. Eum. 58. *τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας, οὐδ' ἥτις αἶα — ἐπεύχεται*. Eum. 70. *αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις οὐδ' ἄνθρωπος*

οὐδὲ θὴρ ποτε. Eum. 228. οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον. Eum. 423. οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος οὐδ' ἔχει μύσος. Suppl. 234. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. Suppl. 373. ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ, οὐδ' αὖ τόδ' εὔφρον. Suppl. 871. οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. Suppl. 925. ταῦτ' οὐ πίναξιν ἐστιν ἐγγεγραμμένα οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα. Niob. 147. οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται. Prom. 820. σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Prom. 693. οὔποτ' ηὔχουν ξένους μολεῖσθαι λόγους —, οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ. Sept. 380. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ, οὐδ' ἑλκοποιὰ γίνεται τὰ σήματα. Ag. 281. οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ νικώμενος. Choeph. 697. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν, οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. Eum. 289. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Suppl. 746. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή, οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι. — omissa negatione, quae praecedere debebat. Choeph. 465. τῶνδ' ἑκὰς οὐδ' ἀπ' ἄλλων. — sequente οὐ. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν. — sequente τέ. Suppl. 235. οὐδὲ κηρύκων ὕπο, ἀπρόξενοί τε. — *neque vero*. Ag. 254. κλύοιμ' ἂν εὔφρων οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Eum. 295. καὶ ζῶν με δαίσεις, οὐδὲ πρὸς βωμῷ σφαγείς. Eum. 449. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴτις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν· οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις. — *nonne etiam*. Ag. 1504. οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε; — *ne — quidem*. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Prom. 570. ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει. Sept. 451. ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. Sept. 1026. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες λύκοι πάσονται. Pers. 421. οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα στοιχηγοροίην. Pers. 782. οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Choeph. 187. ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦσ' ἐκείρατο. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Suppl. 225 οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν φύγῃ. Suppl. 411. οὐδ' ἐν Ἅιδου. Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. Choeph. 497. οὐδέ περ θανών. Suppl. 394. οὐδέ περ κρατῶν.

Οὐδείς *nemo*. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. Prom. 502. οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Prom. 915. οὐδεὶς θεῶν — πλὴν ἐμοῦ. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδείς. Ag. 927. ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. Ag. 1277. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. Eum. 109. ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν. — *nullus*. Prom. 232. βρο-

τῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα. Prom. 631. φθόνος μὲν οὐδείς. Prom. 802. θνητὸς οὐδείς. Sept. 854. δόλος οὐδείς. Prom. 103. πῆμ' οὐδέν. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ. Prom. 477. οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 596. σημαντήριον οὐδέν. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. Ag. 1143. ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσαν. Ag. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Eum. 388. ὁμοίως οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Suppl. 386. οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδέν. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Philoct. 227. ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ. — οὐδέν nihil. Prom. 51. κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω. Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις. Prom. 342. οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοί. Prom. 878. οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς. Prom. 920. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει. Prom. 965. πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ με. Prom. 1015. οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Sept. 582. ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Pers. 205. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας παρεῖχε. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα. Pers. 828. πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 164. οὐδὲν ἂν λέξαι. Ag. 1002. οὐδὲν ἐπελπομένα ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Ag. 1110. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν. Ag. 1388. οὐδὲν τόδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. Choeph. 16. οὐδέν ποτ' ἄλλο. Choeph. 439. οὐδὲν ἀξία. Eum. 385. ταρβῶ μὲν οὐδέν. Eum. 528. καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδέν. Eum. 621. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Suppl. 710. οὐδὲν ἔσται τῶνδε. Suppl. 893. οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. Suppl. 1022. ᾇ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει. Ag. 221. κληδόνας πατρῴους παρ' οὐδὲν — ἔθεντο. Eum. 204. παρ' οὐδὲν ἠρκέσω — πιστώματα. Eum. 809. 840. παρ' οὐδὲν ἦραν. Eum. 38. δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν. Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν. Suppl. 901. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν. — οὐδέν non. Prom. 47. τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Prom. 179. δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδέν. Prom. 1044. πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές. Sept. 427. κεραυνὸν οὐδὲν ἐξεικασμένον μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὔξάνειν. Ag. 1049. τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. Ag. 1217. κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἐξεικασμένα. Choeph. 507. πυθέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔξω δρόμου. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς; Eum. 700. ἐμῇ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν. Eum. 793. οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ. Suppl. 733. βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν. Suppl. 740. θεῶν οὐδὲν ἐπαΐοντες. Suppl. 899. τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ. Fragm. 288. πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά. Prom. 835. οὐδὲν αἰνικτηρίως. Ag. 1364. χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον. Choeph. 805. οὐδὲν ἐμφανέστερος. Sept. 979. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών. Eum. 242. οὐδὲν ὑστέρα νεώς.

Οὐδέπω nondum. Prom. 320. σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός. Pers. 746. οἷον οὐδέπω τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν. Pers. 800. κοὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν. Ag. 287. λαμπὰς οὐδέπω μαυρουμένη.

Οὖθαρ uber. Choeph. 525. ἄτρωτον οὖθαρ ἦν.

Οὐκέτι non amplius. Ag. 319. οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου δέρης ἀποιμώζουσι. Ag. 1151. ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Ag. 1156. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Add. Ἔτι.

Οὔκουν non. Prom. 52. οὔκουν ἐπείξῃ; Prom. 377. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις; Prom. 619. οὔκουν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί; Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν; Suppl. 296. οὔκουν πελάζει Ζεὺς ἔτ' εὐκραίρῳ βοΐ; Suppl. 818. οὔκουν, οὔκουν τιλμοί, τιλμοί; Sept. 230. οὔκουν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι; — Prom. 322. οὔκουν — πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Prom. 516. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην. Sept. 199. οὔκουν τάδ' ἔσται.

Οὖλα gingivae. Choeph. 885. οὔλοισιν ἐξήμελξας εὔτραφὲς γάλα.

Οὖν. Choeph. 919. στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν. Eum. 210. εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς. Eum. 243. ὁ δ' αὖτε γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων. Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος. Prom. 518. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο. — Prom. 226. ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτε, — τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. Ag. 34. γένοιτο δ' οὖν. Ag. 217. εὖ γὰρ εἴη. Ag. 246. πέλοιτο δ' οὖν. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 1012. εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιῤῥέποι τύχης. Ag. 1549. ἐγὼ δ' οὖν ἐθέλω. Choeph. 564. εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλόν. Choeph. 572. σὺ δ' οὖν σὺ μὲν φύλασσε. Eum. 217. σὺ δ' οὖν δίωκε. Eum. 847. σὺ δ' οὖν μένοις ἄν. — Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων. Choeph. 689. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν — ἂν ἤθελον γνωστὸς γενέσθαι. Suppl. 127. πλέκτα μὲν οὖν λινοῤῥαφῆ τε δόμος. Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. Pers. 989. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. Ag. 1061. μισόθεον μὲν οὖν. Ag. 1369. ὑπερδίκως μὲν οὖν. Choeph. 993. δίκτυον μὲν οὖν. Eum. 38. ἀντίπαις μὲν οὖν. Prom. 937. ὁ δ' οὖν ποιείτω. Prom. 1060. ἀλλ' οὖν ὑμεῖς — τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε. Prom. 1073. ἀλλ' οὖν μεμνῆσθε. Sept. 199. ἀλλ' οὖν θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος. — Ag. 510. καὶ γὰρ οὖν πρέπει. Ag. 660. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. Eum. 346. μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα. Fragm. 300. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ. — Prom. 513. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστιν; Sept. 1057. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο; Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Eum. 367. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεται; Suppl. 214. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι; Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇσδε βλάστημον λέγεις; Sept. 190. Pers. 773. Suppl. 309. τί οὖν;

Sept. 686. *τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;* Eum. 862. *τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;* Suppl. 802. *τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοῖ;* Pers. 239. *πᾶς ἂν οὖν μένοιεν;* Choeph. 169. *πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;* Choeph. 755. *πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;* Suppl. 294. *πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων ναίων τάδε;* Suppl. 335. *πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;* Choeph. 175. *μῶν οὖν Ὀρέστου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε;* — Ag. 593. *οἵανπερ οὖν ἔλειπε.* Ag. 1144. *ὥσπερ οὖν ἔχει.* Ag. 1401. *ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.* Choeph. 94. *ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ.* Choeph. 875. *ὥσπερ οὖν ἐκτείναμεν.* — Choeph. 672. *εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήσει φίλων, εἴτ' οὖν μέτοικον — θάπτειν.* Ag. 477. *εἴτ' οὖν ἀληθεῖς, εἴτ' ὀνειράτων δίκην.* Ag. 817. *εἴτ' οὖν θανόντος, εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.* Phryg. 244. *εἰ θέλεις εὐεργετεῖν εἴτ' οὖν κακουργεῖν.* Fragm. 318. *εἴτ' οὖν σοφιστής.* Ag. 350. *μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τινά.* Ag. 460. *μήτ' εἴην πτολιπόρθης, μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.* Eum. 390. *οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις, οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.*

Οὕνεκα quia. Suppl. 630. *οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς.* Fragm. 310. *οὕνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια.* — *propter.* Ag. 797. *γυναικὸς οὕνεκα.* Suppl. 472. *γυναικῶν οὕνεκα.* Suppl. 993. *ἐμῆς ὀπώρας οὕνεκα.* Suppl. 985. *ὧν πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος οὕνεκ' ἠρόθη* l. d. (Prom. 345. *τοῦδ' οὕνεκα.* Suppl. 185. *παντὸς οὕνεκα* ubi in codd. *εἵνεκα* legitur.)

Οὔποτε nunquam. Prom. 174. *οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας.* Prom. 550. *οὔποτε τὴν Διὸς ἁρμονίαν θνητῶν παρεξίασι βουλαί.* Sept. 633. *οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψῃ.* Ag. 1014. *οἱ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς.* Ag. 1028. *ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.* Ag. 1159. *τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορός.* Eum. 127. *μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου.* Eum. 167. *οὔποτ — ἐλευθεροῦται.* Eum. 522. *πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο.* Eum. 531. *τὸν οὔποτ' αὐχοῦντα.* Eum. 665. *οὔποθ' εὐφρόσεις ποτόν.* Eum. 819. *ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.*

Οὔπω nondum. Prom. 984. *οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.* Sept. 496. *κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.* Pers. 637. *οἷον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.* Ag. 664. *μηχαναῖς Διὸς οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος.* Ag. 1083. *οὔπω ξυνῆκα.* Choeph. 766. *οὔπω.* Niob. ap. Plat. de rep. p. 391. E. *κοὔπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.* Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. *οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα — ἔπεμψεν.* — vocabulo interposito disiunctum. Prom. 27. *ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.* Pers. 175. *οὔ τί πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην.* Choeph. 736. *οὔ τι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.* Eum. 560. *οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.* Orith. 267. *οὐ κέκραγά πω.*

Οὐπώποτε nunquam. Prom. 691.

οὐπώποτ' ηὔχουν. Eum. 586. οὐπώποτ' εἶπον.

Οὐράνη matula. Arg. 15. τὴν κάκοσμον οὐράνην.

Οὐρανίζεσθαι coelum attingere. Fragm. 429.

Οὐράνιος coelestis. Prom. 164. δάμναται οὐρανίαν γένναν. Prom. 427. οὐράνιον πόλον. Prom. 1051. τῶν οὐρανίων ἄστρων διόδους. Ag. 90. θεῶν — τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων. Suppl. 789. οὐράνια μέλη λίτανα θεοῖσι. — *ingens.* Pers. 565. ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη.

Οὐρανομήκης coelum attingens. Ag. 92. οὐρανομήκης λαμπὰς ἀνίσχει.

Οὐρανόνικος coelum superans. Suppl. 156. 170. κοινῷ δ' ἄταν γαμετᾶς οὐρανόνικον.

Οὐρανός Uranus. Prom. 205. Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα.

Οὐρανός coelum. Prom. 349. κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Sept. 383. ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ. Sept. 424. ἐς οὐρανὸν πέμπει — ἔπη. Pers. 491. γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανόν. Ag. 546. ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κἀπὸ γῆς λειμώνιαι δρόσοι κατεψέκαζον. Eum. 865. ἔκ τε ποντίας δρόσου ἐξ οὐρανοῦ τε. Suppl. 211. Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Dan. 36, 1. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. Dan. 36, 3. ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσών. Niob. 144. οὐρανῷ κυρῶν ἄνω. Salam. 200. ἐμοὶ γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ.

Οὐρανοστεγής coelum sustinens. Fragm. 293. πατρὸς μέγιστον ἆθλον οὐρανοστεγῆ κλαίεσκον.

Οὐρανοῦχος coelum tenens. Choeph. 954. ἄξιον δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν.

Οὐρίζειν secundo flatu propellere. Pers. 594. τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης. Choeph. 315. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄνεκαθεν οὐρίσας;

Οὔριος secundus, feliciter procedens. Choeph. 801. πρᾶξιν οὐρίαν θέλων. — *favens.* Suppl. 589. οὔριος Ζεύς.

Οὐριοστάτης prospere institutus. Choeph. 808. θῆλυν οὐριοστάταν — νόμον μεθήσομεν.

Οὖρος ventus secundus Sept. 672. ἴτω κατ' οὖρον. Sept. 836. γόων, ὦ φίλαι, κατ' οὖρον ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Pers. 473. κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.

Οὖς auris. Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν. Pers. 597. βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος. Choeph. 54. δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. Choeph. 374. τοῦτο διαμπερὲς οὖς ἵκετ' ἅπερ τε βέλος. Lycurg. 109. ἄκου' ἂν' οὖς ἔχων.

Οὐτάζειν vulnerare. Ag. 1317. τὶς πληγὴν ἀΰτεῖ καιρίως οὐτασμένος.

Οὐτᾶν vulnerare. Choeph. 631. ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ.

Οὔτε neque. Prom. 21. ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόν τε μοι τάσδ' ἐστί. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος οὔτε καρπίμου θέρους βέβαιον. Prom. 798. ἃς

οὐθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν, οὐθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. Sept. 337. οὔτε μεῖον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός. Sept. 638. οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει. Sept. 646 sqq. ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον, οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω, οὔτ' ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο, οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας. Pers. 14. κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις οὔτε θαρσύνειν. Ag. 69. οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δακρύων. Ag. 239. τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω. Ag. 482. οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα. Eum. 55. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. Eum. 389. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει, οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν. Eum. 673. οὔτε Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις. Niob. 147. οὔτ' ἄν τι θύων οὔτ' ἐπισπένδων ἄνοις. Xantr. 159. ὃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται οὔτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητῴας κόρης. Prom. sol. 184. ἵν' οὔτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ' ἄρουραν. Philoct. 229. ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐᾷ. Fragm. 295. οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις —, οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει. Fragm. 312. οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ. (comparationi inserviens. Choeph. 256. οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρας πάλιν πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπειθῆ βροτοῖς, οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει.) — priore οὔτε omisso. Ag. 518. Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις ἐξεύχεται. Choeph. 292. δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά. — praecedente οὐ Pers. 580. οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις, οὔτ' ἐς γᾶν προπιτνοῦντες ἄρξονται. — sequente οὐ. Prom. 448. κοὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσείλους ᾖσαν, οὐ ξυλουργίαν. Choeph. 289. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός. — sequente τέ. Prom. 244. οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. Prom. 260. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. (comparationi inserviens. Choeph. 69. οἴγοντι δ' οὔτε νυμφικῶν ἑδωλίων ἄκος, πόροι τε πάντες κ. τ. λ. l. c.) — cum praecedentibus iungens, ita ut nihil ei respondeat. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ. Ag. 1502. οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι. Eum. 476. οὔτε γὰρ βροτοσκόπων μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τις ἐργμάτων·

Οὐτιδανός vilis. Sept. 343. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται.

Οὔτις nemo. Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. Prom. 465. οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ. Ag. 1306. οὔτις ἀπευπὼν εἴργει με-

λάθρων. Choeph. 628. σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχᾶς δ' οὔτινος θοάζων. Suppl. 592. οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. — nullus. Prom. 443. μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποις ἔχων. Sept. 51. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. Sept. 379. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ. Pers. 175. οὔτε πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Pers. 406. ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Ag. 179. μάντιν οὔτινα ψέγων. Ag. 454. οὔτις ἀλκά. Ag. 1070. προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν. Choeph. 69. θίγοντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων ἄκος. Ag. 385. οὔτις θεῶν. Choeph. 558. θυρωρῶν οὔτις. Choeph. 736. οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Choeph. 1013. οὔτις μερόπων. Eum. 188. οὔτις εὐφιλὴς θεῶν. Eum. 304. οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος. Eum. 558. οὔτις ἄρνησις πέλει. Eum. 618. οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. Eum. 636. οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός. Eum. 672. οἷον οὔτις ἀνθρώπων ἔχει. Eum. 706. μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστί. Suppl. 6. οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν — γνωσθεῖσαι. Suppl. 92. βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει. Suppl. 637. ὃν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι. Prom. sol. 182. ἐλέσθαι δ' οὔτιν' ἐκ γαίας λίθον ἕξει. — οὔτι non, haudquaquam. Prom. 172. καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξει. Sept. 457. οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρέμον φοβηθείς. Sept. 518. οὔτι παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Ag. 281. οὔτι μέλλων. Ag. 967. σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει. Ag. 1221. οὔτι Παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ. Choeph. 414. τὰ δ' οὔτι θέλγεται. Eum. 591. ὅρκος γὰρ οὔτι Ζηνὸς ἰσχύει πλέον. Eum. 597. οὔτι θουρίοις τόξοις ἑκηβόλοισιν. Eum. 973. οὔτι μέμψεσθαι συμφορὰς βίου. Suppl. 511. οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. — Sept. 181. οὔτι μὴ φύγῃ μόρον. Ag. 1624. ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειρασφόρον κριθῶντα πῶλον. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ.

Οὔτοι profecto non. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Ag. 914. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἱμείρειν μάχης. Ag. 1025. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. Ag. 1289. οὔτοι δυσοίζω. Choeph. 267. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 527. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν. Choeph. 841. οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην. Choeph. 901. οὔτοι σ' ἀπέῤῥιψα. Eum. 48. οὔτοι γυναῖκας ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Eum. 64. οὔτοι προδώσω. Eum. 176. οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει. Eum. 289. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Eum. 841. οὔτοι καμοῦμαι. Suppl. 360. οὔτοι κάθησθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν. Suppl. 505. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν. Suppl. 508. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός. Suppl. 745. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

Suppl. 861. ὀλκὴ γὰρ οὗτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται. Suppl. 870. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε. Suppl. 912. οὗτος δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης.

Οὗτος *hic*. Prom. 239. θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος τούτου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην αὐτός. Prom. 390. τοῦτον φυλάσσου μήποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. Prom. 515. τούτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστιν ἀσθενέστερος; Prom. 730. αὗταί σ' ὁδηγήσουσι. Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 809. τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. Prom. 812. τούτου παρ' ὄχθας ἕρπε. Prom. 815. οὗτός σ' ὁδώσει. Prom. 871. αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. Prom. 975. καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω. Sept. 27. οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων λέγει. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 450. βοᾷ δὲ χοὗτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς. Sept. 577. τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐπαινῶ. Sept. 1004. τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε. Sept. 1026. τούτου δὲ σάρκας. Sept. 1036. ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. Pers. 184. τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσιν. Ag. 601. αὕτη μὲν οὕτως εἶκε. Ag. 834. ὅσουπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 928. αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Ag. 1377. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων. 1393. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν. Ag. 1412. οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ μικρὰ θράσους. Ag. 1504. οὗτος δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε. Ag. 1565. τούτου πατήρ. Ag. 1593. ἰδόντα τοῦτον τῆς Δίκης ἐν ἕρκεσιν. Choeph. 108. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; Choeph. 576. τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεῦσαι λέγω. Choeph. 893. τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδε. Eum. 52. ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν αὗται. Eum. 436. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς. Eum. 454. αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον. Eum. 583. ὡς τούτοις φράσω. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον. Eum. 890. πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους ἔλαχον διέπειν. Eum. 892. ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων. Suppl. 499. τούτῳ μὲν εἶπας. Suppl. 918. ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν ἄγοις ἄν. Semel. 205. Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον. Fregm. 286. καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν. — οὗτος in vocando. Suppl. 889. οὗτος τί ποιεῖς; — ταύτῃ *hac ratione*. Prom. 189. ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ. Prom. 509. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται. — τοῦτο. Prom. 41. οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον; Prom. 227. τοῦτο δὴ σαφηνιῶ. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 278. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας τοῦτο. Prom. 518. τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο. Prom. 787. 828. Pers. 723. 724. 779. Ag. 157. 359. 1281. Choeph. 114. 173. 374. 904. Eum. 199. 558. 677. Suppl. 237. 907. Lycurg. 107. — ad sequentia referendum. Prom. 377. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γινώσκεις, ὅτι ὀργῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι; Prom. 628. μήτοι με κρύ-

ψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν, πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων. Ag. 588. τί γὰρ γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν, ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ πύλας ἀνοῖξαι; Choeph. 921. τοῦθ' ὅμως αἱρούμεθα, ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον; — ταῦτα Prom. 72. 261. 265. 498. 509. 625. 784. 872. 877. 917. 920. 930. 994. 999. 1032. 1045. Sept. 67. 165. 247. 654. 1057. Pers. 114. 155. 161. 196. 206. 220. 224. 233. 505. 739. 774. 815. Ag. 97. 142. 246. 537. 553. 571. 590. 659. 795. 869. 918. 924. 1044. 1277. 1293. 1303. 1600. Choeph. 111. 120. 143. 366. 706. 747. 759. 770. 831. 897. 1027. Eum. 110. 190. 420. 429. 430. 612. 613. 619. 766. Suppl. 246. 265. 273. 293. 298. 306. 405. 453. 515. 517. 734. 912. 924. 940. 969. 984. Iaculatr. 219. καὶ ταῦτα *idque*. Prom. 951. καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε. Eum. 112. καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυσμάτων ὤρουσεν. Eum. 597. καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Eum. 864. καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου. — οὗτος cum nomine et articulo. Sept. 246. τοῦτ' ἐντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι. Sept. 591. οὗτος δ' ὁ μάντις. Ag. 1076. τούτων ἄϊδρίς εἰμι τῶν μαντευμάτων. Ag. 1611. ταῦτα τάπη. Choeph. 91. τοῦτο φάσκω τοὔπος. Prom. 437. θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις.

Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; Ag. 1531. σὺ δὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο. Choeph. 534. τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. Choeph. 894. τὸν ἄνδρα τοῦτον. Eum. 589. τὸ μὲν δίκαιον τοῦτο. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον. — cum nomine sine articulo. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Prom. 803. τοῦτο φρούριον. Prom. 1067. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν. Sept. 382. νύκτα ταύτην. Sept. 487. ἄνδρα τοῦτον. Sept. 561. τοῦτ' ἔπος. Suppl. 699. τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος. Pers. 121. τοῦτ' ἔπος. Pers. 487. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ. Ag. 564. λάφυρα ταῦτα. Ag. 1224. τοῦτ' ἄχος. Ag. 1231. αὕτη δίπους λέαινα. Choeph. 229. ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 372. στυγερῶν τούτων. Choeph. 787. τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον. Choeph. 985. τοῦτ' ἐμήσατο στύγος. Eum. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς. Eum. 68. τοῦτ' ἐπεύχεται γένος. Eum. 320. τοῦτο γὰρ λάχος. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. Eum. 466. τοῦτο πρᾶγμα. Eum. 486. τοῦτ' ἔπος. Eum. 606. οὗτος εἴρηται μόρος. Eum. 654. 674. τοῦτο βουλευτήριον. Eum. 677. ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν. Eum. 713. τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος. Suppl. 351. πρᾶγμα τοῦτο. Sacerd. 74. ταῦτα γὰρ πατὴρ Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξίᾳ θεσπίσματα. Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν

αὐτοῦ κακῶν. Fragm. 388. Αἴγινα δ' αὕτη.

Οὕτω, οὕτως sic. Prom. 195. οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς. Prom. 289. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει. Prom. 972. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. Sept. 404. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί. Sept. 508. οὕτως γένοιτο. Sept. 793. οὕτως ἀδελφοῖς χεροὶν ἠναίροντο. Sept. 794. οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν. Sept. 1003. οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν. Sept. 1011. οὕτω πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Sept. 1048. γένος ὤλεσαν πρυμνόθεν οὕτως. Pers. 166. ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Pers. 546. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 60. οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει. Ag. 124. οὕτω δ' εἶπε τεράζων. Ag. 601. αὕτη μὲν οὕτως εἶπε. Ag. 701. ἔθρεψεν δὲ λέοντα οὕτως ἀνήρ. Ag. 924. τούτων μὲν οὕτως. Ag. 1262. οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει. Ag. 1353. οὕτω δ' ἔπραξα. Ag. 1361. οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως. Ag. 1584. οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Ag. 1592. οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί. Choeph. 250. οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τε — ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 362. οὕτως θαμῆναι. Choeph. 446. τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει. Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτίζοιντο. Choeph. 497. οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας. Choeph. 545. γένοιτο δ' οὕτως. Choeph. 560. μενοῦμεν οὕτως. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινά. Eum. 481. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω. Eum. 709. οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον. Eum. 998. οὕτω μοῖρά τε συγκατέβα. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 752. οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ. Suppl. 955. τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες, οὕτως.

Οὐχί non. Prom. 934. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς; Prom. 954. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Ag. 264. τί δ' οὐχί; Suppl. 471. πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν; Suppl. 896. πῶς δ' οὐχί; Fragm. 320. τί δ' οὐχί;

Ὀφείλειν debere. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. — Choeph. 308. τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀυτεῖ. Fragm. 268. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. — Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. — in voto. Pers. 879. εἴθ' ὄφελεν, Ζεῦ, κἀμὲ — θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

Ὀφέλλειν adiuvare. Sept. 175. τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡς ἄριστ' ὀφέλλετε. — ὀφέλλεσθαι augeri. Sept. 231. ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.

Ὄφελος utilitas. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.

Ὀφθαλμός oculus. Sept. 67. ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἕξω. Sept. 385. εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι. Pers. 146. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος. Choeph. 567. κατ' ὀφθαλμοὺς

βαλεῖ. Eum. 34. δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν. Iaculatr. 219. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. — sensu translato. Pers. 941. τὸν Περσῶν αὐτοῦ τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. — lux. Sept. 372. νυκτὸς ὀφθαλμός. Choeph. 922. ὀφθαλμὸν οἴκων. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος, ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

Ὀφθαλμώρυχος *oculos effodiens.* Eum. 177. καρανηστῆρες ὀφθαλμώρυχοι δίκαι.

Ὄφις *serpens.* Sept. 477. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται. Choeph. 537. ὄφις τε πᾶσιν σπαργάνοις ὡπλίζετο. Choeph. 915. τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. Suppl. 872. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις. — sensu translato de sagitta dictum. Eum. 172. λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν.

Ὀφλισκάνειν *convictum, damnatum esse.* Ag. 520. ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην.

Ὄφρα *quamdiu.* Choeph. 355. βασιλεὺς γὰρ ἦσθ' ὄφρ' ἔζης. — *donec.* Eum. 323. τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ.

Ὀφρύς *supercilium.* Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν.

Ὀχεῖν *sustinere.* Prom. 143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω.

Ὀχεῖον *vehiculum.* Prom. sol. 180. ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα.

Ὀχετεύεσθαι *ferri.* Ag. 841. ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις.

Ὄχημα *vehiculum.* Prom. 466. λινόπτερ' εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι.

Ὄχθη *ripa.* Prom. 811. τούτου παρ' ὄχθας ἕρπε. Sept. 374. παρ' ὄχθαις ποταμίαις.

Ὄχθος *tumulus.* Pers. 459. ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός. — *bustum.* Pers. 639. ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος. Pers. 650. ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου. Choeph. 4. τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ. — *ripa.* Ag. 1133. ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους ὄχθους.

Ὀχλεῖν *urgere.* Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με.

Ὄχλος *turba.* Sept. 216. δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει. Pers. 42. ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν ὄχλος. Pers. 53. πάμμεικτον ὄχλον. Pers. 917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος; Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω. Prom. 829. ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων.

Ὀχμάζειν *affigere.* Prom. 5. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. Prom. 621. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.

Ὄχος *currus.* Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. Prom. 712. πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. Ag. 1040. τόνδ' ἐρημώσασ' ὄχον. Eum. 383. πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον. — *navis.* Suppl. 32. ξὺν ὄχῳ ταχυήρει πέμψατε πόντονδε.

Ὀχυρός *firmus.* Pers. 78. ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφλοῖς ἐφέταις. Ag. 44. ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν.

Ὄψ *vox.* Suppl. 58. δοξάσει τις ἀκούων ὄπα τᾶς Τηρείας — ἀλόχου.

Ὄψανον *visum.* Choeph. 527. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.

Ὀψέ *sero.* Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Ὀψίγονος *iuvenis.* Suppl. 356. σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραφρονῶν.

Ὀψίκοιτος *sero dormiens.* Ag. 863. ἐν ὀψικοίτοις δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω.

Ὄψις *species, visum.* Prom. 648. ὄψεις ἔννυχοι. Sept. 693. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Pers. 510. ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων. Ag. 418. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον. — *spectaculum.* Pers. 48. φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι. Suppl. 562. ὄψιν ἀήθη. Suppl. 1044. ὄψιν ἄβυσσον. — — *visus.* Suppl. 465. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν. Bacchi nutr. 42. δίκρα ὄψις. Pers. 179. εἰς ὄψιν μολεῖν. — *aspectus.* Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.

Ὄψον *obsonium.* Fragm. 319. ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον;

Π.

Πᾶ vid. Πῆ.

Παγγαῖος mons. Pers. 486. Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα Παγγαῖόν τ' ὄρος.

Πάγη *decipula, insidiae.* Ag. 796. πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα.

Παγκαίνιστος *semper recens.* Ag. 934. πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα παγκαίνιστον.

Παγκάκως *pessime.* Sept. 534. ἦ τὰν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Pers. 274. ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν. Choeph. 729. δόμους δὲ τοιοῖσδε παγκάκως ἔχει.

Πάγκλαυτος *valde flebilis.* Sept. 350. παγκλαύταν ἀλγέων ἐπίρροθον. Pers. 808. πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.

Παγκληρία *tota hereditas.* Choeph. 479. χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω.

Πάγκοινος *omnibus communis.* Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ. Choeph. 451. στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθεῖ.

Παγκρατής *omnibus superior, omnibus imperans.* Prom. 389. τῷ νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἕδρας. Sept. 237. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ. Eum. 878. Ζεὺς ὁ παγκρατής. Suppl. 796. γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ. — *plane superans.* Ag. 1632. ὅπως — ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς.

Παγκρότως *omnibus remis strepentibus.* Suppl. 704. στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.

Πάγος *collis.* Prom. 20. προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ. Prom. 117. ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον. Prom. 130. προσέβα τόνδε πάγον. Prom. 270. τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. Eum. 655. πάγον δ' Ἄρειον. Eum. 660. πάγος τ' Ἄρειος. Suppl. 186. πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. Niob. 145. ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ. Fragm. 300. δρυμοὺς ἐρήμους ἢ πάγους.

Πάγος *gelu.* Ag. 326. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

Πάγχαλκος *totus ex aere confectus.* Sept. 573. ἀσπίδ' εὔκυκλον νέμων πάγχαλκον.

Πάγχυ *prorsus.* Sept. 623. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ — ἐποπτῆρας

λιτῶν τῶν ὢν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.

Πάθος *malum, calamitas.* Prom. 705. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι. Sept. 833. τέλεια τάδε πάθη. Pers. 250. ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος. Pers. 284. τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη. Pers. 286. πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Ag. 170. τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν. Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Ag. 867. ἀμφί σοι πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 1108. τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος. Ag. 1149. μελίζειν πάθη γοερά. Ag. 1183. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. Choeph. 509. μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος. Choeph. 540. ἡ δ' ἀμφιταρβεῖ τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει. Choeph. 970. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστι. Choeph. 1004. μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ. Choeph. 1011. ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος. Choeph. 1066. ἀνδρὸς βασίλεια πάθη. Eum. 119. κοὐ κατοικτίζεις πάθος. Eum. 140. ἐπάθομεν πάθος δυσαχές. Eum. 474. παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Prom. sol. 177. δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποψόμενοι.

Παιάν *hymnus.* Sept. 617. ἀλαίσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας. Sept. 851. Ἀΐδᾳ τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Ag. 631. πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων. Choeph. 149. παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

Παιάν *Apollo Liberator.* Ag. 144. Ἰήϊον δὲ καλέω Παιᾶνα. — *Mors.* Philoct. 227. ὦ Θάνατε Παιάν.

Παιανίζειν *canere.* Sept. 250. ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.

Παιδεία *educatio puerilis.* Sept. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον.

Παίδειος *a liberis profectus.* Ag. 1215. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1575. παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.

Παιδιά *lusus puerilis.* Prom. 314. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.

Παιδνός *puerilis.* Ag. 466. τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος;

Παιδοβόρος *nativorus.* Choeph. 1064. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι.

Παιδολέτωρ *liberos perdens.* Sept. 708. παιδολέτωρ Ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Παιδολύμης *filium perdens.* Choeph. 596. ἁ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς.

Παιδότρωτος *a liberis vulnerantibus inflictus.* Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν.

Παίειν *ferire, percutere.* Prom. 887. θολεροὶ δὲ λόγοι παίουσ' εἰκῆ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Sept. 940. παισθεὶς ἔπαισας. Pers. 389. κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον. Pers. 401. ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Pers. 418. θραύσμασίν τ' ἐρειπίων ἔπαιον. Pers. 455. ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη. Ag. 978. πότμος εὐθυπορῶν

ἀνδρὸς ἔπαισεν — ἄφαντον ἕρμα. Ag. 1352. *ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισα.* Ag. 1357. *παίω δέ νιν δίς.* — Sept. 940. *παισθεὶς ἔπαισας.* Choeph. 182. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Pers. 407. *αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο.*

Παῖς, *puer*. Prom. 989. *οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος;* Prom. 988. *ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.* Ag. 81. *παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων.* Ag. 319. *παῖδες γερόντων.* Ag. 383. *διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν.* Ag. 1192. *παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων.* Choeph. 522. *ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην.* Choeph. 744. *οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις.* Choeph. 748. *παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια.* Eum. 179. *σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων.* Eum. 981. *λόχος παίδων, γυναικῶν.* — *servus*. Choeph. 642. *παῖ παῖ.* Choeph. 643. *ὦ παῖ παῖ.* — *filius*. Prom. 18. *Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ.* Prom. 185. *Κρόνου παῖς.* Prom. 578. *ὦ Κρόνιε παῖ.* Prom. 770. *ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.* Prom. 775. *ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει πόνων;* Sept. 912. *παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα.* Pers. 173. 185. 207. 344. 465. 468. 730. *παῖς ἐμός.* Pers. 193. 229. 768. *ἐμὸς παῖς.* Pers. 223. *παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι.* Pers. 348. *παιδὶ σῷ.* Pers. 521. *καὶ παῖδα — παρηγορεῖτε.* Pers. 601. *παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα.* Pers. 725. 737. *παῖδ' ἐμόν.* Pers. 752. *ἐκείνου παῖς.* Pers. 759. *Κύρου δὲ παῖς.* Pers. 820. *ὑπαντίαζε παιδί.* Pers. 833. *ἀτιμίαν γε παιδός.* 836. *παιδ' ἐμῷ.* Pers. 943. *Βατανώχου παῖδα.* Ag. 851. *ἐκ τῶνδέ σοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ.* Ag. 60. *Ἀτρέως παῖδας.* Ag. 1010. *παῖδα — Ἀλκμήνης.* Choeph. 599. *καταίθουσα παιδὸς δαφοινὸν δαλὸν ἥλικα.* Choeph. 800. *παῖς ὁ Μαίας.* Choeph. 883. *ἐπίσχες, ὦ παῖ.* Eum. 13. *παῖδες Ἡφαίστου.* Eum. 144. *παῖ Διός.* Suppl. 9. *γάμον Αἰγύπτου παίδων.* Suppl. 63. *παιδὸς μόρον.* Suppl. 162. *τὸν τᾶς βοὸς παῖδα.* Suppl. 260. *παῖς Ἀπόλλωνος.* Suppl. 301. *παῖδα Γῆς.* Suppl. 336. 469. 906. *παισὶν Αἰγύπτου.* Suppl. 382. *παῖδες Αἰγύπτου.* Suppl. 576. *γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ.* Suppl. 869. 878. *Γᾶς παῖ Ζεῦ.* Suppl. 887. *παῖδας Αἰγύπτου.* Iphig. 82. *Ἀτρέως — παῖ.* Palam. 167. *παῖδ' ἐμόν.* Psychost. 264. *τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.* — *ἡ παῖς puella*. Prom. 654. *ὦ παῖ.* Prom. 867. *μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει.* Ag. 268. *παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.* Choeph. 366. *ὦ παῖ.* Eum. 69. *παλαιαὶ παῖδες.* — *filia*. Sept. 644. *ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη.* Ag. 1391. *ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα.* Ag. 1407. *μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην.* Eum. 6. *Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονός.* Eum. 634. *παῖς Ὀλυμπίου Διός.* Eum. 987. *μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες.* Suppl. 173. *παῖδες, φρονεῖν χρή.* Suppl. 595. *θαρσεῖτε, παῖδες.* Suppl. 958. *ὦ παῖδες.* Prom. 139. *παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ.* Fragm. 293. *αἱ δ' ἑπτ' Ἄτλαντος παῖδες.* — *παῖδες liberi*. Sept. 293. *Τηθύος τε παῖδες.* Sept. 774.

θαρσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι. Pers. 394. ὦ παῖδες Ἑλλήνων. Pers. 396. ἐλευθεροῦτε δὲ παῖδας, γυναῖκας. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Choeph. 262. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 373. παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται. Choeph. 471. πέμπετ' ἀρωγὴν παισίν. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι θανόντι. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. Eum. 965. πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ. Suppl. 428. παισὶ τάδε καὶ δόμοις — μένει. — de animalibus dictum. Pers. 570. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου. Ag. 50. τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις ἄλγεσι παίδων — στροφοδινοῦνται.

Παιών *medicus*. Ag. 99. παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης. Ag. 1221. ἀλλ' οὔτι παιὼν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ. — *paean, hymnus*. Choeph. 339. ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων παιὼν μελάθροις ἐν βασιλείοις νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. Psychost. 264. θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιῶν' ἐπευφήμησεν.

Παίων *Paeon*. Suppl. 254. Παιόνων πέλας.

Παιωνίζεσθαι *hymno celebrari*. Niob. 147. οὐδὲ παιωνίζεται.

Παιώνιος *medicabilis*. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Suppl. 1052. χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών. — Ag. 1172. καὶ πῶς ἂν ὅρκος πῆγμα γενναίως παγὲν, παιώνιον γένοιτο; Pers. 597. βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος. Mys. 131. εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις.

Παλαγμός *contaminatio*. Fragm. 340. παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου.

Πάλαι *iamdudum*. Prom. 1000. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε. Pers. 282. σιγῶ πάλαι δύστηνος. Ag. 355. τείνοντα πάλαι τόξον. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 1350. οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι. Choeph. 213. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι. Choeph. 457. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Eum. 429. πάλαι πρὸς ἄλλαις ταῦτ' ἀφιερούμεθα οἴκοισι. — *olim, antiquitus*. Ag. 506. εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 1158. κακῶν — τῶν πάλαι πεπραγμένων. Choeph. 792. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα. Suppl. 258. Ἀπίας πέδον τόδε πάλαι κέκληται. — *antea*. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Prom. 847. ἐς ταυτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.

Παλαιγενής *antiquitus natus, priscus*. Prom. 220. τὸν παλαιγενῆ Κρόνον. Prom. 875. ἡ παλαιγενὴς μήτηρ — Θέμις. Eum. 165. παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας. — Sept. 724. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραιβασίαν. — Ag. 1620. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἦ παλαιγενής.

Παλαιός *antiquus*. Sept. 722. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς. Sept. 784. παλαιᾶς Λαΐου δυσβουλίας. Pers. 17. τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος. Pers. 154. δαίμων παλαιός. Pers. 607. παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος. Pers. 689. δῖος παλαιόν. Ag. 742. ὕβρις παλαιά.

Ag. 1170. παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων. Ag. 1351. νείκης παλαιᾶς. Ag. 1459. τὸ παλαιὸν ἄχος. Ag. 1482. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ. Choeph. 733. τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλγη. Eum. 80. παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέτας. Eum. 372. ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν. Eum. 748. 775. παλαιοὺς νόμους. Suppl. 262. παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασι. Suppl. 533. παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν. Suppl. 1000. οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται παλαιόν. Bassar. 20. κάρφει παλαιῷ. Theocr. 65. παλαιῶν τῶνδέ σοι σκοπευμάτων. Psychag. 257. παλαιὸν δέρμα. Ag. 72. ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ. — *aetate profectus.* Sept. 309. νέας τε καὶ παλαιάς. Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Eum. 69. παλαιαὶ παῖδες. Eum. 697. παλαιὰς δαίμονας. Eum. 843. θεὸς παλαιά. — τὸ παλαιόν *antiquitus.* Pers. 103. θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιόν. — Choeph. 639. δωμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Eum. 691. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς.

Παλαιόφρων vetus. Eum. 802. 833. ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ γᾶν οἰκεῖν. Suppl. 588. γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων.

Πάλαισμα luctatio. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Eum. 746. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις.

Παλαιστής luctator. Prom. 922. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ. Ag. 1179. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

Παλαίφατος antiquitus dictus. Sept. 748. παλαίφατοι ἀραί. Ag. 730. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. — *antiquus.* Suppl. 527. παλαίφατον ἁμέτερον γένος.

Παλαίχθων regionem antiquitus possidens. Sept. 100. παλαίχθων Ἄρης.

Παλαίχθων nom. propr. Suppl. 247. τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος ἶνις. Suppl. 343. Παλαίχθονος τέκος.

Παλάμη manuum vis. Suppl. 845. ὀλόμεναι παλάμαις. — *ars.* Prom. 165. πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ ἢ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν.

Παλαμναῖος interfector. Eum. 426. ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος.

Παλάμνς Fragm. in Bekk. Anecd. p. 1408.

Πάλη lucta. Choeph. 853. τοιάνδε πάλην — δισσοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν.

Παλίγκοτος odiosus. Ag. 837. πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων. — *adversus.* Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. — *adversarius.* Suppl. 371. ἄγος μὲν εἴη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις.

Παλῖκοι Palici dei. Aetn. 6. σεμνοὺς Παλίκους Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν. ἦ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις;

Παλιμμήκης duplo longior. Ag. 189. παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι τρίβῳ.

Παλίμπλαγκτος retro errans. Prom.

840. παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.

Παλίμποινος pretium vicissim solutum. Choeph. 782. δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

Πάλιν retro, rursus. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. Prom. 856. πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Prom. 964. κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν. Pers. 600. κέλευθον τήνδε — ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. Ag. 335. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Ag. 587. πάλιν μολόντα. Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 827. οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Ag. 993. ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων; Ag. 1334. δυσμηχανῶ λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. Ag. 1569. προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν. Choeph. 96. στείχω καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας πάλιν; Choeph. 674. ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν. Eum. 35. πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Aetn. 6. πάλιν γὰρ ἤκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος. Prom. 25. πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. Ag. 502. εὐμενεῖς πάλιν στρατὸν δέχεσθαι. Choeph. 965. μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν. Suppl. 336. αἰτοῦσι μὴ 'κδῷς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν. Suppl. 834. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι ταῦτ' ἀναστρέψας πάλιν. Ag. 310. ὡς λέγοις πάλιν. — in posterum. Ag. 256. οὔτ' αἰετοῦ γένεθλ' ἀποφθείρειε πάλιν πέμπειν ἔχοις ἂν σήματα. Eum. 690. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. — contra. Sept. 1031. μηδὲ τῳ δόξῃ πάλιν.

Παλίνορτος denuo resurgens. Ag. 149. παλίνορτος οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

Παλινστομεῖν obgannire. Sept. 240. παλινστομεῖς αὖ;

Παλίντονος reflexus. Choeph. 159. παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων.

Παλίντροπος aversus. Ag. 753. παλιντρόποισιν ὄμμασιν. Suppl. 164. νῦν ἔχων παλίντροπον ὄψιν ἐν λιταῖσιν.

Παλιντυχής adversam fortunam afferens. Ag. 452. παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου.

Παλίρροθος ab undis refluis percussus. Ag. 183. Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόθοις ἐν Αὐλίδος τόποις.

Πάλλαγμα concubitus. Suppl. 293. καὶ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τῶν παλλαγμάτων.

Παλλάς Minerva. Sept. 121. ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς. Sept. 483. Ὄγκα Παλλάς. Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσιν Παλλάδος θεᾶς. Eum. 10. ἐπ' ἀκτὰς ναυπόρους τὰς Παλλάδος. Eum. 21. Παλλὰς προναία. Eum. 79. Παλλάδος ποτὶ πτόλιν. Eum. 215. δίκας δὲ Παλλὰς τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά. Eum. 728. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι. Eum. 742. πόλιν τὴν Παλλάδος. Eum. 876. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Eum. 955. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς. Eum. 971. Παλλάδος πόλιν. Eum. 997. Παλλάδος ἀστοῖσι. Eum. 599. 637. 724. Παλλάς vocativo.

Πάλλεσθαι concuti, agitari. Suppl. 562. χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλεντο. Suppl. 766. μελανόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία. Choeph. 404. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Choeph. 517. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη.

Πάλλευκος candidus. Eum. 332. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην.

Παλλήνη Pallene. Fragm. 300. μίσει τῶνδε Παλλήνης τόπων.

Πάλος sors. Sept. 55. πάλῳ λαχών. Sept. 119. Eum. 32. πάλῳ λαχόντες. Sept. 358. ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον. Sept. 440. τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους. Pers. 765. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Eum. 712. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Eum. 723. ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.

Παλτὸν iaculum. Arg. 14. καὶ παλτὰ κἀγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.

Πάμβοτος omnes nutriens. Suppl. 563. δῖον πάμβοτον ἄλσος.

Παμμάταιος omnino inanis. Ag. 377. ἄκος δὲ παμμάταιον. (l. d. πᾶν μάταιον legendum videtur.)

Πάμμαχος cum omnibus certans. Ag. 163. παμμάχῳ θράσει βρύων.

Παμμήτωρ omnium mater. Prom. 90. παμμῆτόρ τε γῆ.

Παμμιγὴς ex omnibus commixtus. Pers. 261. τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ.

Πάμμικτος ex omnibus commixtus. Pers. 53. πάμμικτον ὄχλον. Pers. 870. παμμίκτων τ' ἐπικούρων.

Παμπήδην omnino. Pers. 715. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; Fragm. 294. ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

Παμπησία tota possessio. Sept. 799. διέλαχον — κτημάτων παμπησίαν.

Πάμπρεπτος late conspicuus. Ag. 117. παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν.

Παμπρόσθη. Ag. 696. l. c.

Παμφαὴς pellucidus. Pers. 604. παμφαὲς μέλι.

Πάμφθαρτος plane exitiosus. Choeph. 294. παμφθάρτῳ μόρῳ.

Πάμφορος omnia gignens. Pers. 610. παμφόρου γαίας τέκνα.

Πάμφυλος Pamphylius. Suppl. 547. Παμφύλων τε γένη διορνυμένα.

Πὰν Pan. Pers. 441. νῆσός τις ἔστι —, ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν ἐμβατεύει. Ag. 56. ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πὰν ἢ Ζεύς.

Πανάθλιος miserrimus. Sept. 953. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε. Choeph. 522. κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα l. d. Choeph. 684. φίλων ἀποψιλοῖς με τὴν παναθλίαν.

Παναίολος multiplex. Pers. 627. τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα.

Παναίτιος omnis rei auctor. Ag. 1465. διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα. Eum. 191. ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος.

Παναληθὴς verissimus. Sept. 704. παναληθῆ κακόμαντιν πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννύν.

Παναληθῶς verissime. Suppl. 80. εἴθ' εἴη Διὸς εὖ παναληθῶς.

Παναλκὴς validissimus. Sept. 150. ἰὼ παναλκεῖς θεοί.

Πανάλωτος omnia capiens. Ag. 352. μέγα δουλείας γάγγαμον, ἄτης παναλώτου.

Πανάρκετος omnibus sufficiens, validus. Choeph. 67. *παναρκέτας νόσου.*

Πανδάκρυτος omnino deflendus. Sept. 636. *ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος.*

Πανδημεί vulgo, toto populo coniuncto. Sept. 278. *τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεί, πανομιλεὶ στείχουσιν.* Eum. 991. *εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί.*

Πανδημίᾳ vulgo. Suppl. 602. *πανδημίᾳ γὰρ χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ.*

Πάνδικος iustissimus. Sept. 155. *κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.*

Πανδίκως prorsus. Choeph. 239. *ἣ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται.* Sept. 652. *πανδίκως ψευδώνυμος.* Choeph. 670. *πανδίκως μεμνημένος.* Eum. 771. *ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.* Suppl. 414. *γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος.*

Πανδοκεῖν totum in se recipere. Sept. 18. *ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον.*

Πάνδοκος omnes in se recipiens. Sept. 842. *πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.* Choeph. 651. *ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.*

Πάνδυρτος gemitu plenus. Pers. 903. *πάνδυρτον δύσθροον αὐδάν.* Pers. 906. *ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον.*

Πανεργέτης omnia efficiens. Ag. 1465. *διαὶ Διὸς παναιτίου πανεργέτα.*

Πανήγυρις coetus. Sept. 202. *θεῶν ἄδε πανήγυρις.* — Ag. 819. *κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει βουλευσόμεσθα.*

Πανήμερος quotidianus. Prom. 1026. *ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος.*

Πάνιος a Pane habitatus. Callist. 87. *Πανίας βήσσας.*

Πάννυχος totam noctem durans. Pers. 374. *πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν.*

Πανόδυρτος v. l. Pers. 903. 906.

Πανοιζύς penitus aerumnosa. Choeph. 48. *ἰὼ πανοιζὺς ἑστία.*

Πανοίμοι omnino eheu. Choeph. 862. *οἴμοι πανοίμοι δεσπότου τελουμένου.*

Πάνολβος omnino fortunatus. Suppl. 577 *δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον.*

Πανομιλεί confertim, tota turba coniuncta. Sept. 278. *τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους πανδημεί, πανομιλεὶ στείχουσιν.*

Πάνοπλος plene armatus. Sept. 59. *πάνοπλος Ἀργείων στρατός.*

Πανόπτης omnia cernens. Prom. 91. *τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου.* Eum. 997. *Ζεὺς πανόπτας.* Suppl. 300. *πανόπτην οἰοβουκόλον.*

Πανός taeda. Ag. 275. *μέγαν δὲ πανόν.*

Πανουργία nequitia. Sept. 585. *ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς καὶ πανουργίᾳ τινί.*

Πανοῦργος ad omnia audenda paratus. Choeph. 378. *βροτῶν τλήμονι καὶ πονούργῳ χειρί.*

Πανσέληνος luna plena. Sept. 371. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει.*

Πάνσοφος sapientissimus. Sept. 315. *τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον* l. d.

Πανταῖ ubique. Suppl. 82. *πανταῖ τοι φλεγέθει κἂν σκότῳ.* Eum. 925. *πανταῖ τιμιώταται θεῶν.*

Παντάλας miserrimus. Pers. 629. *παντάλαν' ἄχη διαβοάσω.*

Παντάρκης ad omnia sufficiens.

Pers. 841. ὁ γηραιὸς, παντταρκὴς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεύς.

Πανταχῆ quavis ratione. Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω. Prom. 198. πανταχῆ δὲ δύσποτμα. Pers. 221. εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

Παντελής omnia perficiens. Sept. 111. ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. — perfectus. Choeph. 553. παντελῆ σάγην ἔχων. Suppl. 596. παντελῆ ψηφίσματα.

Παντελῶς perfecte. Prom. 438. γέρα τίς ἄλλος ἢ 'γὼ παντελῶς διώρισεν; Prom. 913. ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται.

Παντευχία plena armatura. Sept. 31. σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ — Fragm. 300. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ.

Πάντεχνος omnes artes adiuvans. Prom. 7. παντέχνου πυρὸς σέλας.

Παντοδαπός varius. Sept. 339. παντοδαπὸς δὲ καρπός.

Πάντοθεν undequaque. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι.

Πάντολμος omnia audens, facinorosus. Sept. 653. φωτὶ παντόλμῳ φρένας. Choeph. 423. δαΐα πάντολμε μῆτερ. Choeph. 589. παντόλμους ἔρωτας.

Παντομισής omnibus odiosus. Eum. 614. ὦ παντομισῆ κνώδαλα.

Παντόπτης omnia cernens. Suppl. 131. πατὴρ ὁ παντόπτας. Prom. sol. 178. ὁ παντόπτας Ἥλιος.

Παντόσεμνος omnibus venerabilis. Eum. 607. ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὗτος εἴρηται μόρος τοῦ παντοσέμνου.

Παντότολμος omnia audens, facinorosus. Ag. 1210. ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος. — Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.

Παντοτρόφος omnes alens. Prom. sol. 178. λίμναν παντοτρόφον Αἰθιόπων.

Παντόφυρτος promiscue habitus. Eum. 524. τὰ πολλὰ παντόφυρτα.

Πάντρεμος valde trepidans. Sept. 276. πάντρομος πελειάς v. l.

Πάντροπος penitus in fugam conversus. Sept. 936. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους.

Παντρόφος omni cura educans. Sept. 276. παντρόφος πελειάς l. d.

Πάντως omnino. Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 1055. πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει. Sept. 112. πάντως ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν. — Prom. 639. ἄλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός. Pers. 675. ἄλλως τε πάντως χοὶ κατὰ χθονὸς θεοὶ λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι. Eum. 696. ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι.

Πάνυ prorsus, valde. Pers. 890. πάνυ γὰρ φύσεις μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται. Ag. 1431. τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχάς. Choeph. 848. μέλλουσι — πάνυ θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός.

Πανώλεθρος prorsus perditus. Sept. 70. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε. Sept. 916. ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι. Ag. 521. πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δό-

μον. Choeph. 922. ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν. Eum. 522. πανώλεθρος δ' οὔποτ' ἂν γένοιτο. — *prorsus exitiosus.* Pers. 554. πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς. Suppl. 409. τὸν πανώλεθρον θεόν.

Πανώλης prorsus perditus. Sept. 534. ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο. Suppl. 91. ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς. Pers. 718. Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος.

Πάνωρος quovis anni tempore proveniens. Suppl. 672. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ.

Παπαῖ papae. Pers. 988. 989. Ag. 1085. 1229. Eum. 252.

Παπταίνειν videre, circumspicere. Prom. 334. πάπταινε δ' αὐτὸς μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 1036. πάπταινε καὶ φρόντιζε.

Πάρ pro παρά. Eum. 220, Suppl. 548. vid. *Παρά.*

Παρά. I. cum genitivo, *ab.* Sept. 606. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ. Pers. 898. παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 1016. ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται. Choeph. 87. λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 169. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω; Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ. Eum. 818 s. τεύξῃ παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων, ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Suppl. 198. ἴτω — ὄμματος παρ' ἡσύχου. — in anastropha. Prom. 637. σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα. Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα. Pers. 380. κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν. Ag. 256. ὡς γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. Ag. 832. οὐκ ἄλλων πάρα μαθοῦσα. Choeph. 88. τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα. Choeph. 120. καὶ ταῦτα μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα; Suppl. 224. γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα; Suppl. 1059. θεοῦ πάρα. — II. cum dativo, *apud.* Prom. 186. παρ' ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων. Sept. 374. βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις. Choeph. 477. παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος. Eum. 911. μέγα γὰρ δύναται πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις. Suppl. 239. κλάδοι — κεῖνται παρ' ὑμῖν. Suppl. 283. χθόνα παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Prom. sol. 178. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν. Fragm. 295. ἥμενος παρ' ἑστίᾳ. — Eum. 220. μέγας γὰρ ἔμπας πὰρ Διὸς θρόνοις λέγῃ. — III. cum accusativo, *iuxta, ad.* Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον. Prom.. 812. τοῦτον παρ' ὄχθας ἕρπε. Pers. 295. στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν. Ag. 497. ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάψαι. Ag. 173. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν. — Suppl. 548. παρ' ποταμοὺς ἀενάους. — Ag. 221. κληδόνας πατρῴους παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο. Eum. 204. παρ' οὐδὲν ἡγέσω

Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Eum. 809. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. — *praeter.* Ag. 870. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Ag. 905. τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί. Ag. 1015. ὤμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην. Eum. 164. παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων. Suppl. 74. μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν. Suppl. 449. γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν. — IV. πάρα pro πάρεστι *adest.* Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Pers. 609. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα. Ag. 1025. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. Eum. 385. θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα. Eum. 406. ἥμισυς λόγου πάρα. Suppl. 987. οἰκήσεις δὲ καὶ διπλῆ πάρα. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. — pro πάρεισι *adsunt.* Eum. 31. καὶ πάρ' Ἑλλήνων τινές. — pro πάρεστι *suppetit, licet.* Prom. 54. πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. Pers. 279. μεμνῆσθαί τοι πάρα. Pers. 463. τοιάνδε σοι — συμφορὰν πάρα στένειν. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Ag. 1654. ἐπεὶ πάρα. Choeph. 952. πάρα τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.

Παραβαίνειν *transgredi.* Ag. 763. δίκην παραβάντες. Eum. 738. τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα. — *peccare.* Ag. 59. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.

Παραβάλλειν *traiicere.* Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην.

Παραβασία vid. Παραιβασία.

Παραβάτης, Παράβατος vid. Παρβάτης, Πάρβατος.

Παραγγέλλειν *nuntiare, tradere.* Pers. 461. πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι. Ag. 280. σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω. Ag. 307. ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

Παράγγελμα *nuntius.* Ag. 467. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις.

Παράγειν *seducere.* Pers. 98. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα.

Παραγίνεσθαι *adesse.* Eum. 309. μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν παραγινόμεναι.

Παραθέλγειν *demulcere.* Ag. 71. ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

Παραιβασία *delictum.* Sept. 725. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραιβασίαν ὠκύποινον.

Παραινεῖν *consulere, suadere.* Pers. 264. παραινεῖν νουθετεῖν τε τοὺς κακῶς πράσσοντας. Prom. 307. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Pers. 220. ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα. Choeph. 890. παραινεῖς μοι καλῶς.

Παραίνεσις *suasio.* Eum. 677. ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖς παραίνεσιν ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπόν.

Παραιτεῖσθαι *precari.* Suppl. 516. θεοὺς ἐγχωρίους λιταῖς παραιτοῦ· τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν. Choeph. 772. νῦν παραιτουμένῃ μοι, πάτερ Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων, δός.

Παραίτιος auctor. Choeph. 897. *ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.* Dan. 36. *τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.*

Παρακαλεῖν advocare. Pers. 372. *τάξις δὲ τάξιν παρακάλει νεὼς μακρᾶς.*

Παρακλίνειν in peiorem partem deflectere. Ag. 724. *παρακλίνουσ' ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς.*

Παρακοπή mentis alienatio. Ag. 216. *βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.* Eum. 317. 326. *τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής.*

Παράκοπος mente commotus. Pers. 582. *οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις;*

Παράκτιος litoralis. Prom. 838. *τὴν παρακτίαν κέλευθον.*

Παράλιος litoralis. Prom. 573. *ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.*

Παραλλαγαί invicem se excipientium vices. Ag. 476. *λαμπάδων φαεσφόρων φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.*

Παραλλάσσειν elabi. Ag. 412. *παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.*

Παραμελεῖν negligere. Sept. 684. *θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα.* Eum. 290. *ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἐῤῥεῖν.*

Παράμουσος dissonus. Choeph. 460. *παράμουσος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά.*

Παραμυθεῖσθαι suadere. Prom. 1065. *ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' ὅτι καὶ πείσεις.*

Παραμυκᾶσθαι admugire. Prom. 1084. *βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται βροντῆς.*

Παρανικᾶν devincere. Choeph. 592. *ξυζύγους δ' ὁμαυλίας — ἔρως παρανικᾷ.*

Παράνοια dementia. Sept. 738. *παράνοια σύναγε νυμφίους φρενώλεις.*

Παράνους demens. Ag. 1430. *παράνους Ἑλένα.*

Παραπαίειν male plectere, aberrare. Fragm. 318. *παραπαίων χέλυν.* delirare. Prom. 1058. *τί γὰρ ἐλλείπει μὴ παραπαίειν;*

Παραπατᾶν defraudare. Eum. 698. *θοινῶν παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.*

Παράῤῥυσις storea. Suppl. 698. *παραῤῥύσεις νεώς.*

Παράσημος male notatus. Ag. 755. *δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ.*

Παρασκευάζεσθαι sibi parare. Prom. 922. *τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ.* — se accingere. Ag. 344. *θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.* *παρεσκευασμένος* instructus, paratus. Eum. 1030. *παρεσκευασμένος ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι.* Suppl. 422. *Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος.* Ag. 1396. *τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων.*

Παρασκηνοῦν expandere. Eum. 604. *φᾶρος παρεσκήνωσεν.*

Παρασκοπεῖν perperam intelligere. Ag. 1225. *ἦ κάρτ' ἄγαν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.*

Παρασπιστής comes. Fragm. 305. *μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ εἴη.*

Παρασταδόν prope adstando. Choeph. 977. *κύκλῳ παρασταδὸν στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε.*

Παραστατεῖν adstare. Ag. 14. *φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ.*

Ag. 851. ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 1049. ἐν γόοις παραστατεῖν. Ag. 1174. ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

Παραστάτης comes. Pers. 918. ποῦ δέ σοι παραστάται;

Παραστείχειν praeterire. Choeph. 561. δόμοις παραστείχοντα.

Παρασύρειν praeter necessitatem in medium proferre. Prom. 1067. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

Παραυτά statim. Ag. 719. παραυτὰ δ' ἐλθεῖν ἐς Ἴλιον πόλιν λέγοιμ' ἄν.

Παραυτίκα illico. Suppl. 748. οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα.

Παραφορά mentis alienatio. Eum. 317. 326. τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής.

Παραφρονεῖν mente commotum esse. Sept. 788. παραφρονῶ φόβῳ λόγου.

Παρβαίνειν. Eum. 738. vid. *Παραβαίνειν.*

Παρβάτης peccator. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον — παρβάταν.

Πάρβατος superabilis. Suppl. 1033. Διὸς οὐ πάρβατός ἐστιν μεγάλα φρήν.

Παρειά gena. Prom. 399. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. Suppl. 67. δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.

Παρεῖναι adesse. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Sept. 644. εἰ δ' ἡ Διὸς παρθένος Δίκη παρῆν ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν. Sept. 786. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; Choeph. 839. εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρών. Eum. 826. θυραῖος ἔστω πόλεμος οὐ μόλις παρών. Sept. 1032. θάρσει παρέσται μηχανὴ δραστήριος. Pers. 231. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; Pers. 322. πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. Pers. 383. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν. Pers. 406. ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν. Pers. 869. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν. Pers. 258. παρὼν γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων. Ag. 400. πάρεστι σιγὰς, ἀτίμος. Ag. 410. πενθήμονες πάρεισιν δόξαι. Ag. 1222. εἰ παρέσται γε. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί. Choeph. 89. τῶδ' οὐ πάρεστι θάρσος. Choeph. 209. πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά. Choeph. 516. παρῇ γάρ. Choeph. 563. εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών. Choeph. 657. πάρεστι γὰρ, ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς. Eum. 406. δυοῖν παρόντοιν ἥμισυς λόγου πάρα. Eum. 634. πέλας μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός. Eum. 764. λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. Suppl. 593. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 1022. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Psychost. 264. αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών. Fragm. 274. ἃ δεῖ παρὼν φρόντιζε, πῇ παρὼν ἀπῇς. Ag. 1213. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Choeph. 1009. νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών. Choeph. 688. παροῦσαν ἐγγράφει. — παρών *praesens.* Prom. 26. τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ. Prom. 47. πόνων — τῶν νῦν

παρόντων. Prom. 98. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα. Prom. 271. τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη. Prom. 314. τὸν νῦν χόλον παρόντα. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσβαλεῖν θέλεις. Prom. 375. τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Prom. 392. σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. Prom. 469. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς. Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Prom. 1002. πρὸς τὰς παρούσας πημονάς. Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα. Pers. 829. πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι — πήματα. — πάρεστι suppetit, licet. Sept. 905. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν. Pers. 1006. μέλειν πάρεστι δεσπότα. Ag. 359. πάρεστι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦσαι. Ag. 1327. ὁρᾶν πάρεστι. Choeph. 251. ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν. Choeph. 971. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστι. Eum. 153. πάρεστι μαστίκτορος κρύος ἔχειν. Eum. 159. πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν. Eum. 251. τὸ δ' οὐ πάρεστιν. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Suppl. 939. πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους. Suppl. 941. πάρεστι, λωτίσασθε. Pers. 393. παρῆν δ' ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν.

Παρειπεῖν persuadere. Prom. 131. πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας.

Παρείρειν inserere. Orith. 267. μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάῤῥοον.

Παρεκβαίνειν transgredi. Choeph. 635. τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες.

Παρεκπερᾶν transire. Glauc. 22. Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

Παρεξιέναι transgredi, superare. Prom. 551. οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

Παρέρχεσθαι praeterire. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. — accedere. Choeph. 836. πυνθάνου δὲ τῶν ξένων ἔσω παρελθών.

Πάρευνος iuxta accumbens. Sept. 995. ἰὼ πῆμα πατρὶ πάρευνον.

Παρέχειν praebere. Pers. 20. πολέμου στῖφος παρέχοντες. Pers. 206. πτήξας δέμας παρεῖχε. Pers. 314. Ἀριόμαρδος Σάρδεσι πένθος παρασχών. Pers. 320. πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Ag. 550. χειμῶνα —, οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών. Ag. 1493. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει. Ag. 1575. πατρὶ τῷ 'μῷ — παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν. Eum. 915. τοῖς δ' αὖ δακρύων βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

Παρηβᾶν iuventutem transire, senescere. Ag. 958. πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς — παρήβησεν.

Παρηγορεῖν monere. Prom. 1003. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν. Prom. 649. παρηγόρουν λείοισι μύθοις. Eum. 483. τλάμων δὲ τις μάταν παρηγορεῖ. — consolari. Pers. 522. καὶ παῖδ', ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ, παρηγορεῖτε.

Παρηγόρημα cohortatio. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 6, 13. ἄτεγκτος παρηγορήμασιν.

Παρηγορία consolatio, fomentum.

Ag. 95. φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.

Παρηΐς genae. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων. Choeph. 24. πρέπει παρηῒς φοινίοις ἀμυγμοῖς.

Πάρηξις adventus. Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.

Παρήορος protensus. Prom. 363. ἀχρεῖον καὶ παρήορον δέμας κεῖται.

Παρθένειος virgineus. Ag. 221. παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο.

Παρθενεύεσθαι virginitatem servare. Prom. 651. τί παρθενεύῃ δαρόν;

Παρθενία virginitas. Prom. 900. ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν.

Παρθένιος virgineus. Ag. 208. παρθενίου θ' αἵματος — ἐπιθυμεῖν θέμις.

Παρθενοπαῖος Parthenopaeus. Sept. 529.

Παρθένος virgo. Prom. 414. Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι παρθένοι. Prom. 590. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου; Prom. 611. φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Sept. 106. ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον. Sept. 155. κλύετε παρθένων. Sept. 518. ἁμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον φρόνημα. Sept. 644. ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη. Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Eum. 953. παρθένοις φίλαις· φίλοι. Suppl. 475. πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων. Suppl. 981. παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι. Niob. 150. Ἴστρος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται. Iaculatr. 219. ἁγναῖς παρθένοις γαμηλίων λέκτρων ἀγεύστοις. Philoct. 228. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; Fragm. 433. χλιδῶν τε πλοκαμὸς ὥστε παρθένοις ἁβραῖς.

Παρθενοσφάγος in virginis caede effusus. Ag. 202. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας.

Παρθενών virginis cubile. Prom. 649. πωλεύμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.

Πάρθος nom. propr. Pers. 946.

Παριέναι praetermittere, negligere. Ag. 282. ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος. Choeph. 912. παρεὶς τάδε. Choeph. 1028. παριέντι δ' οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν. — Prom. 821. εἰ μέν τι τῆσδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν. — permittere. Ag. 917. κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.

Πάρις Paris. Ag. 388. 518. 695. 1128.

Παρίστασθαι adstare. Sept. 469. ξὺν βοῇ παρίσταται. Pers. 193. πατὴρ παρίσταται. Eum. 65. ἐγγὺς παρεστώς. Sept. 213. παρασταίη πρόφρων. Sept. 687. νῦν ὅτι σοι παρέστακεν. — τὰ παρεστῶτα res praesentes. Prom. 236. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε ἐφαίνετ' εἶναι. Ag. 1023. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.

Παρνάσσιος Parnassius. Choeph. 941. ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσσιος.

Παρνησίς Parnassia. Choeph. 556. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα.

Παρνησός Parnassus. Eum. 11. ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἕδρας.

Πάροιθε, Πάροιθεν prius. Pers.

176. τῆς πάροιθεν εὐφρόνης. Pers. 463. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 600. χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Ag. 162. ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας. Ag. 1345. πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων. — Prom. 501. χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ; — ante. Choeph. 385. πάροιθεν δὲ πρώρας δριμὺς ἄηται καρδίας θυμός.

Πάροικος vicinus. Pers. 850. οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ πάροικοι Θρηϊκίων ἐπαύλων.

Παροιμία proverbium. Ag. 255. ὥσπερ ἡ παροιμία.

Παροίχεσθαι praeteriisse. Ag. 553 s. παροίχεται πόνος, παροίχεται δὲ τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν τὸ μήποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν. Suppl. 719. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴτι μοι, παροίχομαι, πάτερ, δείματι. (praeterii illud, neglexi prae metu.) — ignorare, non curare. Suppl. 447. νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι.

Πάρορνις male auspicatus. Eum. 740. ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους τιθέντες.

Πάρος prius. Prom. 404. θεοῖς τοῖς πάρος. Sept. 406. τοῦ πάρος λελεγμένου μείζων. Sept. 537. ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου. Suppl. 363. ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν πάρος. Suppl. 914. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν. Choeph. 362. l. c.

Πάρος insulae nomen. Pers. 859.

Παρουσία praesentia. Pers. 165. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Choeph. 660. δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.

Παροψώνημα deliciae ad alia gaudia accedentes. Ag. 1422. ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Παρώνυμος aliunde cognominatus. Eum. 8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

Πᾶς I. sine substantivo, πᾶς omnis, quisque. Ag. 765. τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 1178. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει. Suppl. 950. πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν. Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει. Choeph. 168. εὔξυμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι (nisi is dativus neutrius est.) — πᾶν omne, quodvis. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν, ὅτι χρῄζεις μαθεῖν. Prom. 644. πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Pers. 789. πᾶν, ὅσον προσχρῄζετε. Ag. 756. πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. Ag. 1556. πᾶν ἀπόχρη μοι. Suppl. 185. ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκα. — τὸ πᾶν totum, res tota. Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Prom. 454. ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον. Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν; Prom. 963. πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. Prom. 1008. τοῦ παντὸς δέω. Choeph. 963. τύχᾳ δ' εὐπροσωποκοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις. Suppl. 674. τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάβοιεν. — τὸ πᾶν adverbialiter, omnino, prorsus. Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν. Ag. 168. τεύξεται—

φρονῶν τὸ πᾶν. Ag. 417. τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις πένθεια τλησικάρδιος δόμῳ 'ν ἑκάστου πρέπει. Ag. 1140. μόνος πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν. Choeph. 328. γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν. Choeph. 428. τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας. Eum. 157. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ, κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Suppl. 762. μέλας γενοίμαν καπνὸς νέφεσσι γειτονῶν Διὸς, τὸ πᾶν δ' ἄφαντος. — ἐς τὸ πᾶν, omnino, prorsus. Ag. 668. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως. Choeph. 673. μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ἀξένον. Choeph. 927. ἔλαχε δ' ἐς τὸ πᾶν ὁ πυθοχρήστας φυγάς. Eum. 52. μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 191. τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ, ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας. Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 379. ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί. Eum. 510. ἐς τὸ πᾶν δέ τοι λέγω βωμὸν αἴδεσαι Δίκας. Eum. 851. δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eum. 996. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων l. c. — Eum. 640. ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου. — διὰ παντός in perpetuum, per omne tempus. Choeph. 849. μέλλουσι — θήσειν Ἀγαμεμνονίων οἴκων ὄλεθρον διὰ παντός. Eum. 932. νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. — πάντες omnes. Prom. 1093. πάντων — κοινὸν φάος. Sept. 31. ὁρμᾶσθε πάντες. Sept. 105. ἴτε πάντες. Sept. 987. πρὸ πάντων δ' ἐμοί. Sept. 991. ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι. Pers. 150. χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 363. πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον. Pers. 390. πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν. Pers. 937. πάντας ἐνὶ πιτύλῳ — πλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. Choeph. 243. σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Eum. 386. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω. Eum. 508. ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 949. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. Suppl. 364. ἀστῶν δὲ πᾶσι τοιόσδε. Suppl. 932. ὑμεῖς δὲ πᾶσαι. Sept. 852. δυσαδελφόταται πασῶν, ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται. — πάντα omnia. Prom. 331. 448. 503. 524. 620. 823. 937. 983. 996. Pers. 225. 254. 274. 387. 897. 544. 592. 595. 685. 820. 845. 916. 941. Ag. 159. 595. 869. 904. 1015. 1613. Choeph. 264. 293. 491. 979. Eum. 110. 246. 265. 276. 420. 707. 729. Suppl. 273. 299. 806. — τὰ πάντα omnia. Prom. 738. ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς βίαιος. Choeph. 125. γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος ἑνός. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως. — II. cum substantivo, sine articulo, πᾶς omnis, quisque. Prom. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης. Prom. 1035. πᾶν ἔπος τελεῖ. Sept. 283. παντὶ τρόπῳ. Pers. 370 s. πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης. Pers. 414. πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο. Ag. 377. ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. Choeph. 776. διὰ δίκας πᾶν ἔπος ἔλακον. Eum. 240. πᾶς πεποι-

μαντεῖαι τόποι. Eum. 478. πάντ' ἐφήσω μόρον. Eum. 503. παντὶ μένῳ τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν. Eum. 646. πᾶν τετόξευται βέλος. Eum. 853. πάσης ἀπήμον' οἰζύος. Eum. 922 s. παντὶ δόμῳ μετάκοινοι, παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς τ' ἀσφαλέας. Suppl. 370. χρέος πᾶν ἐπικραίνεις. — sine articulo, πᾶς totus. Prom. 138. περὶ πᾶσαν — χθόνα. Prom. 193. πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον. Prom. 671. πᾶν ἐξαϊστωθείη γένος. Sept. 236. καὶ σὲ καὶ πᾶσαν πόλιν. Pers. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς ᾤχωκε. Pers. 56. 61. 74. 124. 230. 242. 250. 251. 265. 270. 286. 375. 379. 408. 450. 458. 488. 508. 657. 664. 699. 702. 704. 715. 716. 749. 757. 784. Ag. 225. 328. 408. 514. 568. 585. 1077. 1591. Choeph. 258. 961. 1011. 1014. 1042. Eum. 183. 542. 979. Suppl. 251. 420. 435. 578. Niob. 143. Prom. sol. 182, 5. Fragm. 299. 323. — πᾶς omnis, quisque, articulo ante nomen posito. Prom. 127. πᾶν — τὸ προσέρπον. Eum. 668. τὸ δεινὸν πᾶν. — totus, articulo ante nomen posito. Sept. 673. πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Ag. 1584. πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος. Suppl. 702. πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία. — totus, articulo ante πᾶς posito. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἤδη τέρμ' ἀκήκοεν. Pers. 331. ὁ πᾶς ἀριθμός. Pers. 345. τοῦ παντὸς κακοῦ. Pers. 892. ὁ πᾶς στόλος. Pers. 575. τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος. Ag. 965. οὐ τὸ πᾶν ἔχων ἐλπίδος φίλον θράσος. Choeph. 634. τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες. Suppl. 589. τὸ πᾶν μῆχαρ. Prom. 233. ἀϊστώσας — γένος τὸ πᾶν. — πάντες omnes sine articulo. Prom. 120. 354. πᾶσι θεοῖς. Prom. 504. πᾶσαι τέχναι. Prom. 658. πάσας εὐφρόνας. Prom. 1088. ἀνέμων πνεύματα πάντων. Sept. 907. 910. Pers. 215. 355. 383. 402. 695. 729. 735. 755. Ag. 88. 127. 140. 1183. 1305. Choeph. 70. 537. 1036. Eum. 471. Suppl. 219. 479. 942. — articulo ante substantivum posito. Prom. 101. πάντα προὐξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. Pers. 168. πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα. Eum. 890. πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους διέπειν ἔλαχον. Eum. 969. πάντες οἱ κατὰ πτόλιν. Ag. 500. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ. Europ. 49. τὰ λῷστα πάντα. — articulo ante πάντες posito. Prom. 751. ὅπως — τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 843. τοῖς πᾶσιν βροτοῖς. Prom. 977. τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς.

Πάσασθαι possidere. Prot. 195. ἐπάσω. Eum. 169. ἕτερον ἐν κάρα μιάστορ' ἐκ κείνου πάσεται. Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Ag. 809. τῷ πεπαμένῳ νόσον.

Πασσαλεύειν affigere. Prom. 56. λαβών νιν — πασσάλευε πρὸς πέτραις. Ag. 565. θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν. — transfigere. Prom. 65. σφηνὸς αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευε.

Πασσαλευτός affixus. Prom. 113. ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν.

Πάσχειν *pati.* Prom. 92. *ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.* Prom. 158. *ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα.* Prom. 238. *πάσχειν μὲν ἀλγεινοῖσιν, οἰκτροῖσιν δ' ἰδεῖν.* Prom. 470. *πέπονθας αἰκὲς πῆμα.* Prom. 609. *τέκμηρον ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.* Prom. 617. *τοῦ δίκην πάσχεις τάδε;* Prom. 628. *μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.* Prom. 753. *τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.* Prom. 761. *ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς.* Prom. 1043. *πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.* Prom. 1069. *μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω.* Prom. 1095. *ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.* Sept. 141. *τί πόλις ἄμμιν πάσχει;* Sept. 245. *σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.* Sept. 970. *τάλαν γένος, τάλανα παθόν.* Sept. 1040. *παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.* Sept. 1049. *τί πάθω;* Pers. 793. *οὔ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν.* Pers. 800. *κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι.* Pers. 876. *τί πάθω τλήμων;* Ag. 241. *Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσι μαθεῖν ἐπιῤῥέπει τὸ μέλλον.* Ag. 1144. *τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.* Ag. 1508. *ἄξια πάσχων.* Ag. 1545. *μίμνει δὲ — παθεῖν τὸν ἔρξαντα.* Ag. 1643. *πρὶν παθεῖν ἔρξαντα.* Choeph. 311. *δράσαντι παθεῖν τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.* Choeph. 413. *τάπερ πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων.* Choeph. 918. *τὸ μὴ χρεὼν πάθε.* Eum. 100. *παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων.* Eum. 139 sqq. *ἐπάθομεν, φίλαι, ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. ἐπάθομεν πάθος δυσαχές.* Eum. 758. *δύσοιστα πολίταις πάθον.* Eum. 801. 832. *ἐμὲ παθεῖν τάδε.* Suppl. 381. *Ζηνὸς ἱκταίου κότος δυσπαράθελκτοις παθόντος οἴκτοις.* Suppl. 758. *τί πεισόμεσθα;* Suppl. 886. *ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.* Suppl. 984. *μὴ πάθωμεν.* Heraclid. 61. *οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.* Fragm. 268. *δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.* — *εὖ πάσχειν* *beneficiis affici.* Prom. 978. *ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.* Eum. 830. *εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν.* (*πάσχω* Prom. 92. 761. 1095. *πάσχεις* Prom. 617. *πάσχει* Sept. 141. *πάσχομεν* Suppl. 886. *πάσχουσι* Pers. 800. *πάσχειν* Prom. 238. 753. 1043. 1069. *πάσχων* Ag. 1508. *πάσχουσαν* Eum. 830. *πάθον* Eum. 758. *ἐπάθομεν* Eum. 139. 141. *πάθομεν* Choeph. 413. *πάθω* Sept. 1049. Pers. 876. *πάθωμεν* Suppl. 984. *πάθε* Choeph. 918. *παθεῖν* Prom. 609. 628. Pers. 793. Ag. 1144. 1545. 1643. Choeph. 311. Eum. 801. 832. Fragm. 268. *παθών* Sept. 1040 *παθοῦσα* Eum. 100. 140. *παθόν* Sept. 970. *παθόντος* Suppl. 381. *παθόντες* Prom. 978. *παθοῦσι* Ag. 241.)

Πάταγος *strepitus.* Sept. 99. *πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.* Sept. 221. *ποταίνιον κλύουσα πάταγον.*

Πατεῖν *calcare.* Ag. 931. *εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.* — *incedere.* Choeph. 721. *ποῖ δὴ πατεῖς;* Ag. 1271. *πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;* — *proculcare, violare, negligere.* Ag. 1166. *τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.* Ag. 1330. *τῆς μελλούσης κλέος πέ-*

δον πατοῦντες. — Ag. 363. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον. Eum. 110. καὶ πάντα· ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.

Πατεῖσθαι vesci. Sept. 1027. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες λύκοι πάσονται. Ag. 1382. τί κακόν, ὦ γύναι, χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα.

Πατήρ pater. Prom. 4. ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 53. ὡς μή σ' ἐλιννύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Prom. 949. πατὴρ ἄνωγέ σ' — αὐδᾶν. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρῄζει πατήρ. Prom. 1020. φάραγγα — πατὴρ σπαράξει τήνδε. Sept. 494. Ζεὺς πατήρ. Pers. 193. πατὴρ παρίσταται Δαρεῖος. Ag. 223. φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ. Ag. 1195. ὧν πατὴρ ἐγεύσατο. Ag. 1565. τούτου πατήρ. Ag. 1572. τοῦδε δύσθεος πατὴρ Ἀτρεύς. Choeph. 95. ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ. Choeph. 162. ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ. Choeph. 978. ὡς ἴδῃ πατήρ. Eum. 488. ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθὴς οἶκτον οἰκτίσαιτο. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 588. Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ. Eum. 619. πατὴρ οὑμός. Eum. 633. πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός. Eum. 687. ἢ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων; Eum. 956. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ. Suppl. 11. Δαναὸς δὲ πατήρ. Suppl. 131. πατὴρ ὁ παντόπτας. Suppl. 511. οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. Suppl. 587. πατὴρ φυτουργός. Sacerd. 74. πατὴρ Ζεύς. Prom. 17. πατρὸς λόγους. Prom. 40. πατρὸς λόγων. Prom. 140. παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον. Prom. 595. πατρὸς ὄνομα. Prom. 639. κασιγνήταις πατρός. Prom. 656. ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός. Prom. 770. παῖδα φέρτερον πατρός. Prom. 912. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου. Sept. 70. Ἐρινὺς πατρός. Sept. 461. δῶμα κοσμήσει πατρός. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Sept. 677. πατρὸς τέλει' Ἀρά. Sept. 705. πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν. Sept. 801. πατρὸς κατ' εὐχάς. Sept. 868. πατρὸς Οἰδιπόδα πότνι' Ἐρινύς. Sept. 880. ἐκ πατρός. Sept. 927. ἀρὰν πατρός. Sept. 1013. ἀπὸ δυστήνου πατρός. Ag. 134. πτανοῖσιν κυσὶ πατρός. Ag. 235. πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας. Ag. 236. πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα. Ag. 1068. πρὸς πατρός. Ag. 1141. θυσίαι πατρός. Ag. 1254. κοινάτωρ πατρός. Ag. 1258. ὑπτίασμα κειμένου πατρός. Choeph. 19. μόρον πατρός. Choeph. 90. ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 104. τύμβον πατρός. Choeph. 106. τάφον πατρός. Choeph. 178. κουρίμην χάριν πατρός. Choeph. 198. τιμὴν πατρός. Choeph. 233. δώμασιν πατρός. Choeph. 235. δῶμ' ἀνακτήσῃ πατρός. Choeph. 245. γέννων εὖνιν αἰετοῦ πατρός. Choeph. 254. πατρὸς νεοσσούς. Choeph. 262. σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 271. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους. Choeph. 291. πατρὸς μῆνιν. Choeph. 298. πατρὸς πένθος μέγα. Choeph. 429. πα-

τρὸς δ' ἀτίμασιν. Choeph. 533. πατρὸς τάφῳ. Choeph. 565. ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρὸς Choeph. 815. πατρὸς ἔργῳ. Choeph. 816. πατρὸς αὐδάν. Choeph. 892. κρείσσον' ἡγήσω πατρός. Choeph. 902. ὧν ἐλευθέρου πατρός. Choeph. 905. πατρὸς τοῦ σοῦ μάτας. Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρός. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἶσα. Eum. 19. Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός. Eum. 89. αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός. Eum. 194. κοινὰς τοῦ πατρός. Eum. 442. κοιναῖσι φιλτάτου πατρός. Eum. 590. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὔμμ' ἐπισπέσθαι πατρός. Eum. 593. τὸν πατρὸς φόνον. Eum. 610. πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον. Eum. 624. δώματ' οἰκήσει πατρός. Eum. 708. κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός. Suppl 314. πατέρα τοὐμοῦ πατρός. Suppl. 692. ἀπαύσασαι πατρὸς — λόγους. Suppl. 767. πατρὸς σκοπαί. Suppl. 970. σωφρονίσμασιν πατρός. Suppl. 990. τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός. Heliad. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρός. Heliad. 60. ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός. Fragm. 293. πατρὸς μέγιστον ἆθλον. Prom. 659. ἔστι δὴ πατρὶ ἔτλην γεγωνεῖν. Prom 971. πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Sept. 995. πῆμα πατρὶ πάρεδρον. Pers. 601. παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα. Ag. 872. μονογενὲς τέκνον πατρί. Ag. 1573. πατρὶ τῷ 'μῷ. Ag. 1587. ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελκύνει. Choeph. 4. τάδε γε κηρύσσω πατρί. Choeph. 14. πατρὶ τῷ 'μῷ. Choeph. 86. πῶς κατεύξωμαι πατρί. Choeph. 751. 'Ορέστην ἐξεδεξάμην πατρί. Choeph. 972. ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί. Choeph. 975. δεσμὸν ἀθλίῳ πατρί. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Suppl. 174. τῷδε ναυκλήρῳ πατρί. Ag. 1538. πατέρ' ἀντιάσασα. Ag. 1566. πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν. Choeph. 128. καλοῦσα πατέρα. Choeph. 238. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα. Choeph. 482. ἄνες μοι πατέρα. Eum. 433. πατέρα δ' ἱστορεῖς καλῶς. Eum. 572. πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν. Eum. 611. ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον. Suppl. 314. πατέρα τοὐδ' ἐμοῦ πατρός. Suppl. 514. σὸν διδάξω πατέρα. Suppl. 947. ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῆ. Sept. 111. ὦ Ζεῦ πάτερ. Pers. 653. 658. βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν. Ag. 1278. Choeph. 137. 141. 313. 329. 342. 349. 449. 472. 474. 484. 486. 488. 493. 772. Suppl. 201. 475. 715. 719. 729. 737. 792. 863. 993. Fragm. 350. πάτερ. Choeph. 326. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος. Choeph. 852. πατέρων μέγαν ὄλβον.

Πατησμὸς *conculcatio.* Ag. 931. πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν εὐξάμην.

Πάτρα *patria.* Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ. Pers. 182. πάτραν δ' ἔναιον. Pers. 760. αἰσχύνῃ πάτρᾳ.

Πατραδελφεία *consanguinitas a patris fratre descendens.* Suppl. 38. πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἴργει, σφετεριξάμενον πατραδελφείαν τήνδ' ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

Πάτριος *patrius.* Pers. 896. μέλεος γέννα γᾷ τε πατρίᾳ l. c. Ag.

1129. Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.

Πατρὶς patria. Sept. 367. πατρίς τε γαῖα. Pers. 395. ἐλευθεροῦτε πατρίδα.

Πατρόθεν a patre, patris. Sept. 823. οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις. Ag. 1488. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.

Πατροκτονεῖν parricidam esse. Choeph. 896. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Πατροκτόνος qui patrem interfecit. Sept. 734. πατροκτόνον Οἰδιπόδαν. Choeph. 968. πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας. Choeph. 1010. πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Choeph. 1024. πατροκτόνον μίασμα.

Πατροστερὴς patre orbatus. Choeph. 251. πατροστερῆ γόνον.

Πατροφόνος qui patrem interfecit. Sept. 765. πατροφόνῳ χερί.

Πατρωνύμιος a patre nomen ducens. Pers. 142. πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς Δαρειογενής, τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον;

Πατρῷος paternus. Choeph. 437 s. κλύεις πατρῴους δύας ἀτίμους. λέγεις πατρῷϊον μόρον. — Prom. 130. πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας. Prom. 228. τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθίζετο. Sept. 630. πόλιν ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς. Sept. 693. πατρῴων χρημάτων δατήριοι. Sept. 858. πατρῴους δόμους ἑλόντες. Pers. 742. πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὔξάνειν. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας. Ag. 220. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους. Ag. 522. πατρῷον ἔθρισεν δόμον. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. Choeph. 1. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη. Choeph. 124. πατρῴων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους. Choeph. 240. θήραν πατρῴαν. Choeph. 282. ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων πελουμένας. Choeph. 480. πατρῴων ἐκ δόμων. Eum. 728. ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Eum. 730. πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον. Niob. 145. Διὸς πατρῴου βωμός. — *patrius.* Sept. 564. πόλιν πατρῴαν. Sept. 622. θεοὺς γενεθλίους καλεῖ πατρῴας γῆς. Sept. 650. ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ. Sept. 894. τάφων πατρῴων λαχαί. Sept. 1001. ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὤν. Sept. 1009. ἄγος — θεῶν πατρῴων. Pers. 396. θεῶν τε πατρῴων ἕδη. Pers. 896. μέλεος γέννα γᾶ τε πατρῴα. Ag. 489. πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός. Ag. 526. ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς. Ag. 1250. βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 75. ἐκ γὰρ οἴκων πατρῴων δούλιον ἐσᾶγον αἶσαν. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον. Suppl. 821. πατρῷα δώματα. Suppl. 686. πατρῴαις δαφνηφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.

Παύειν finem imponere, facere ut aliquis desinat. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον. Ag. 995. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἂν αὐτ' ἔπαυσεν. Fragm. 303. παῦ' ὕδωρ δίκην πυρός. — παύεσθαι *finiri.* Sept. 920. πέπαυται δ' ἔχθος. Suppl. 573. βίᾳ δ' ἀπημάντῳ σθένει καὶ θείαις ἐπιπνοίαις παύεται. — *desinere cum*

gen. Prom. 11. φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου. — cum participio. Prom. 618. ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Pers. 492. πολλὰ θεσσαλῶν' ἐπαύσατο στρατός. Ag. 1017. οὐ τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.

Παῦροι pauci. Pers. 786. παῦροί γε πολλῶν. Ag. 806. παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε.

Παυσάνεμος procellae finem faciens. Ag. 207. παυσανέμου θυσίας.

Πάφος Paphus. Pers. 859. Χίος ἠδὲ Πάφος. Fragm. 323. Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον.

Πάχνη pruina. Prom. 25. πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. — sanguis concretus. Ag. 1493. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

Παχνοῦσθαι congelari. Choeph. 81. κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη.

Παχύνειν augere. Suppl. 613. ἱκεσίου Διὸς κότον μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσοπιν χρόνου πόλιν παχῦναι l. d. — Sept. 753. ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Πεδαίχμιος in aere versans. Choeph. 582. πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμεροι.

Πεδάμερος diurnus. Choeph. 582. πεδαίχμιοι λαμπάδες πεδάμεροι.

Πεδᾶν constringere. Eum. 605. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ.

Πεδάρσιος sublimis. Prom. 269. πρὸς πέτραις πεδαρσίοις. Prom. 712. πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις. Prom. 918. τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός. Choeph. 833. λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι.

Πέδη vinculum. Prom. 6. ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις. Prom. 76. θεῖνε διατόρους πέδας. Pers. 733. πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλών. Choeph. 486. πέδαις δ' ἀχαλκεύτοις ἐθηρεύθης. Choeph. 976. πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα. Eum. 615. πέδας μὲν ἂν λύσειεν.

Πεδιήρης campestris. Pers 558. Θρήκης ἂμ πεδιήρεις δυσχίμους τε κελεύθους.

Πεδίον planities, campus. Prom. 795. πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης. Sept. 60. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει. Sept. 715. τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους. Pers. 479. Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον. Pers. 791. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 288. ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ. Nereid. 140. δελφινοφόρον πεδίον πόντου διαμειψαμένας. Fragm. 346. σπίδιον πεδίον.

Πεδιονόμος in campis habitans. Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις.

Πεδιοπλόκτυπος sonus a campis editus, qui equorum ungulis quatiuntur. Sept. 83. πεδιοπλόκτυπος ὅπλοι χρίμπτεται βοᾷ l. d.

Πεδοβάμων humi repens. Choeph. 584. πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα.

Πεδοῖ humi. Prom. 272. πεδοῖ δὲ βᾶσαι.

Πέδοικος habitationis socius. Bacchi nutr. 43. πεδοίκου χελιδόνος.

Πέδον solum. Prom. 736. Εὐρώπης πέδον. Prom. 751. πέδῳ σκήψασα. Sept. 17. νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ. Sept. 411. τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν. Sept. 884. στείνει πέδον φίλανδρον. Pers. 669. χαράσσεται πέδον. Ag. 230. κρό-

κου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα. Ag. 512. Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον. Ag. 883. αἷς ἐπέσταλκας τέλος, πέδον καλύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμένους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. Ag. 1571. πατρῷον αἱμάξαι πέδον. Choeph. 47. πεσόντος αἵματος πέδῳ. Choeph. 395. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον. Eum. 253. τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται. Eum. 457. ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών. Eum. 623. τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδῳ. Eum. 755. 782. λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος — πέδον ἐπισύμενος. Eum. 845. τοῦδ' ἀπόξενος πέδου. Suppl. 472. ἄνδρας γυναικῶν οὕνεχ' αἱμάξαι πέδον. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Niob. 143. πᾶν ὀρόχθειον πέδον. Choeph. 1032. μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον. Prom. 736. Εὐρώπης πέδον. Suppl. 257. Ἀπίας πέδον τόδε. Pers. 480. γῆς Ἀχαΐδος πέδον. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον. Sept. 286. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον; Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. — πέδον adverbialiter, *humum*. Ag. 1330. τῆς μελλοῦς κλέος πέδον πατοῦντες. Choeph. 633. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰξ πέδον πατούμενον.

Πεδοστιβής terra incedens. Pers. 125. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας καὶ πεδοστιβὴς λεώς. Suppl. 978. κνώδαλά πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ.

Πεζικός pedester. Fragm. 415. πεζικὸς ὥρμηται λεώς f. d.

Πεζονόμος terrae possessor. Pers. 76. ἐλαύνει διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης.

Πεζός pedester. Pers. 19. οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοί τε βάδην. Pers. 461. πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι. Pers. 550. πεζούς τε καὶ θαλασσίους — νᾶες ἤγαγον. Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας; Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

Πεζοφόρος talaris, orarium habens. Iaculatr. 220. πεζοφόροις ζώμασιν.

Πειθάνωρ viro obediens. Ag. 1623. τὸν δὲ μὴ πειθάνορα ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον κριθῶντα πῶλον.

Πειθαρχία obedientia. Sept. 206. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ.

Πείθαρχος obediens. Pers. 366. πειθάρχῳ φρενί.

Πείθειν persuadere. Prom. 333. πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν. Prom. 1066. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ' ὅτι καὶ πείσεις. Sept. 81. αἰθερία κόνις με πείθει. Ag. 1022. πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν. Ag. 1212. καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Eum. 84. καὶ γὰρ κτανεῖν σ' ἔπεισα μητρῷον δέμας. Eum. 694. Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς. Suppl. 513. πείσω τὸ κοινόν. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπεισθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 919. εἴπερ εὐσεβὴς πιθοῖ λόγος. Prom. 204. πείθειν Τιτᾶνας — οὐκ ἠδυνήθην. Prom. 599. ἤγαγες Ἡσιόναν πιθὼν δάμαρτα κοινόλεκτρον. — πείθεσθαι sibi

persuaderi pati, parere. Ag. 1019. πείθοι᾽ ἂν εἰ πείθοιο. Prom. 1041. πείθου. Sept. 694. πείθου γυναιξί. Ag. 1024. πείθου λιποῦσα τόνδ᾽ ἁμαξήρη θρόνον. Suppl. 522. πείθου τε καὶ γενέσθω. Prom. 274. πείθεσθέ μοι, πείθεσθε. Pers. 683. σοῖς γόοις πεπεισμένος. Pers. 790. κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος. Eum. 563. πρὸς τοῦ δ᾽ ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν; Prom. 1016. ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. Prom. 672. τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. Ag. 577. φρυκτώρων διὰ πεισθεῖσα. Sept. 1057. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο; Ag. 917. πιθοῦ. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. Ag. 199. βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι. Choeph. 770. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. — Choeph. 609. πιθήσασα δώροισι Μίνω. — πεποιθέναι *confidere.* Prom. 225. τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Sept. 654. τούτοις πεποιθὼς εἶμι. Pers. 78. ἐχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέταις. Ag. 654. οὐ πεποιθότες τύχῃ. Choeph. 235. ἀλκῇ πεποιθώς. Choeph. 295 s. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔστ᾽ ἐργαστέον. Eum. 417. πεποιθὼς τῇ δίκῃ. Eum. 790. κἀγὼ πέποιθα Ζηνί. — Sept. 37. ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδοῦ. Sept. 426. πέποιθα δ᾽ αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν. Sept. 503. πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα — κεφαλὰν ἰάψειν. Sept. 512. αἰχμήν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς. Pers. 593. πεποιθέναι τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης. Eum. 568. πέποιθ᾽, ἀρωγὰς δ᾽ ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 569. νεκροῖσι νῦν πέπεισθι.

Πειθὼ suadela. Prom. 172. μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν. Ag. 87. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς; Choeph. 715. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολία. — *Suada.* Ag. 106. ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει Πειθὼ μολπάν. Ag. 375. βιᾶται δ᾽ ἁ τάλαινα Πειθώ. Eum. 845. εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας. Eum. 928. στέργω δ᾽ ὄμματα Πειθοῦς. Suppl. 518. Πειθὼ δ᾽ ἕποιτο. Suppl. 1025. ᾇ τ᾽ οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ. Niob. 147. μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

Πεῖρα conatus. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ᾽ ἐμώρανεν τάλας;

Πειρὰ acies. Choeph. 847. μιανθεῖσαι πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων.

Πειρᾶσθαι tentare, conari. Ag. 1374. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος. Ag. 1648. δαίμονας πειρωμένους. Choeph. 506. δαίμονος πειρώμενος. — Prom. 325. πειράσομαι, ἐὰν δύνωμαι, τῶνδέ σ᾽ ἐκλῦσαι πόνων. Sept. 213. πολεμίων πειρωμένων. Pers. 836. ὑπαντιάζειν παιδ᾽ ἐμῷ πειράσομαι. Ag. 824. πειρασόμεσθα πῆμ᾽ ἀποστρέψαι νόσου. Ag. 1622. πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν.

Πεισίμβροτος hominibus obedientiam imponens. Choeph. 357. πεισίμβροτον βάκτρον.

Πεῖσμα retinaculum navis. Pers. 112. πίσυνοι λεπτοδόμοις πεισμα-

σι. Ag. 188. ναῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς. Suppl. 746. πεισμάτων σωτηρία.

Πελάγιος *marinus*. Pers. 419. κατεῖχε πελαγίαν ἅλα. Pers. 459. ἀγχι πελαγίας ἁλός.

Πέλαγος *mare*. Pers. 850. Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες. Ag. 645. πέλαγος Αἰγαῖον. — sensu translato. Prom. 748. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης. Suppl. 465. ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον. Pers. 425. κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα.

Πελάγων nom. propr. Pers. 920.

Πελάζειν *appropinquare*. Prom. 714. οἷς μὴ πελάζειν. Prom. 809. τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. Suppl. 296. οὐκοῦν πελάζει Ζεὺς ἔτ' εὐκραίρῳ βοΐ; — *admovere*. Prom. 155. δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας. — πελάζεσθαι *accedere*. Sept. 130. λιταῖσί σε θεοκλύτοις ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.

Πελάθειν *appropinquare*. Myrm. 119. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Πελᾶν *appropinquare*. Prom. 282. χθονὶ τῇδε πελῶ.

Πέλανος *libum*. Pers. 200. ἀποτρόποισι δαίμοσι θέλουσα θῦσαι πέλανον. Pers. 516. ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν. — *grumus*. Pers. 802. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγής. — *libamen*. Choeph. 90. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. — *liquor spissus*. Eum. 255. ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον. Ag. 96. φαρμασσομένη χρίματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, πελάνῳ μυχόθεν βασιλείῳ.

Πέλας *prope*. Prom. 125. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω πέλας οἰωνῶν; Prom. 800. πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς. Sept. 618. κτανὼν θανεῖν πέλας. Sept. 651. οἶμαί νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας. Choeph. 870. ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυροῦ πέλας αὐχὴν πεσεῖσθαι. Eum. 633. πέλας μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός. Suppl. 56. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων. Suppl. 872. μαιμᾷ πέλας δίπους ὄφις. Fragm. 326. δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν. cum genitivo. Prom. 420. Καυκάσου πέλας. Sept. 959. πέλας αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν l. d. Pers. 670. τάφου πέλας. Ag. 203. βωμοῦ πέλας. Ag. 1008. σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας. Ag. 1656. ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας. Eum. 418. ἑστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 254. Παιόνων πέλας. (Suppl. 304. οἱ Νείλου πέλας.) — cum dativo. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Cercyon. 89. ἀμφωτίδας τοῖς ἐνωτίοις πέλας. — οἱ πέλας *alii homines*. Prom. 335. ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς. Eum. 391. λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς. Eum. 480. τὰ τῶν πέλας κακά. Suppl. 378. τοῖς πέλας προσήμενοι.

Πελασγία *Pelasgia*. Prom. 862. Πελασγία δὲ δέξεται.

Πελάσγιος *Pelasgius*. Suppl. 627. Πελασγίαν πόλιν l. d.

Πελασγοί *Pelasgi*. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν. Suppl. 323. 611. ἄναξ Πελασγῶν. Suppl. 344. Πελασγῶν ἄναξ. Suppl. 619. δῆμος Πελασγῶν. Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν. Suppl. 945. δῖε Πελασγῶν. Suppl. 1003. πόλιν τήνδε Πελασγῶν.

Πελασγός *Pelasgus*. Suppl. 248. *Παλαίχθονος ἶνις Πελασγός*. Suppl. 988. *τὴν μὲν Πελασγὸς, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ.*

Πελάτης *accola*. Pers. 49. *ἱεροῦ Τμώλου πελάται.*

Πέλεια *columba*. Prom. 859. *κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι.*

Πελειάδες *Pleiades*. Fragm. 293. *ἄπτεροι Πελειάδες.*

Πελειάς *columba*. Sept. 276. *δυσευνήτειρα παντρόφος πελειάς.* Suppl. 220. *ἑσμὸς ὡς πελειάδων.*

Πέλειν *esse*. Prom. 898. *μήποτέ μ' ὦ Μοῖραι λεχέων Διὸς εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν.* Pers. 518. *εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.* Pers. 778. *αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.* Ag. 381. *μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθεὶς.* Ag. 486. *εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι.* Ag. 913. *ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.* Ag. 945. *τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.* Ag. 1095. *ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.* Choeph. 302. *δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.* Choeph. 527. *οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψανον πέλει.* Eum. 224. *δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις.* Eum. 271. *μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει.* Eum. 558. *τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.* Eum. 870. *τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.* Suppl. 76. *πέλοιτ' ἂν ἔνδικοι γάμοις.* Suppl. 237. *τοῦτο θαυμαστὸν πέλει.* Suppl. 335. *πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;* Suppl. 453. *τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.* Suppl. 615. *ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.* Suppl. 765. *ἄφυκτον δ' οὐκ ἔτ' ἂν πέλοι κέαρ.* Suppl. 782. *ὄρνισι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.* Suppl. 966. *χώρᾳ δ' ἄχθος ἀξίαν πέλοι.* Suppl. 1015. *στυγνὸν πέλει τόδ' ἆθλον.* Suppl. 1037. *μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.* — Eum. 144. *ἐπίκλοπος πέλῃ.* Eum. 159. *αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ.* Ag. 246. *γένοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὖ πρᾶξις.* Suppl. 791. *πελόμενα μοι λύσιμα.* Suppl. 116. *πελομένων καλῶς.*

Πελειοθρέμμων *columbas alens*. Pers. 301. *ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα.*

Πέλεκυς *securis*. Choeph. 876. *δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν.*

Πελοπίδης *Pelopida*. Ag. 1582. *μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται.* Choeph. 496. *μὴ 'ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.*

Πέλοψ *Pelops*. Eum. 673. *Πέλοπος ἐν τόποις.*

Πέλυντρον sive *Πέλυτρον* *pedale*. Phoen. 239. *πέλυντρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις.*

Πελώριος *validus*. Prom. 151. *τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ.*

Πεμπάζειν *numerare*. Eum. 718. *πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων.*

Πεμπαστὴς *qui numeravit*. Pers. 942. *τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν, μύρια μύρια πεμπαστάν.*

Πέμπειν *mittere*. Prom. 132. *κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.* Sept. 37. *σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα.* Sept. 417. *τῷδε φωτὶ πέμπε.* Sept. 425. *ἐς οὐρανὸν πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.* Sept.

452. καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φαρέγγυον. Sept. 454. πέμποιμ᾽ ἂν ἤδη τόνδε. Sept. 578. τούτῳ σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας πέμπειν ἐπαινῶ. Sept. 632. τίνα πέμπειν δοκεῖς. Pers. 34. ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν. Pers. 54. Βαβυλὼν δ᾽ ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον πέμπει. Pers. 218. πρευμενῶς δ᾽ αἰτοῦ τάδε σὸν πόσιν Δαρεῖον — ἐσθλά σοι πέμπειν. Pers. 442. ἐνταῦθα πέμπει τούσδε. Pers. 616. πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς. Pers. 622. πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Pers. 636. πέμπετε δ᾽ ἄνω οἷον οὔπω Περσὶς αἶ᾽ ἐκάλυψεν. Pers 901. πέμψω, πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. Pers. 1032. πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 59 ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν. Ag. 61. Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος Ζεύς. Ag. 111. Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγὰν πέμπει — θούριος ὄρνις Τευκρίδ᾽ ἐπ᾽ αἶαν. Ag. 296. πέμπουσι — φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 422. οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν οἶδεν. Ag. 429. φίλευσι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 502. ἥρως τε τοὺς πέμψαντας. Ag. 827. οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν. Choeph. 92. τοῖσι πέμπουσιν τάδε. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην. Choeph. 257. πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ᾽ εὐπειθῆ βροτοῖς. Choeph. 470. πέμπετ᾽ ἀρωγὴν παισίν. Choeph. 508. πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; Choeph. 518. χοὰς ἔπεμψε τάσδε. Choeph. 531. πέμπει τ᾽ ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς. Eum. 12. πέμπουσι δ᾽ αὐτὸν — παῖδες Ἡφαίστου. Eum. 86. δεινὰ δ᾽ ὀφθαλμοῖς δρακεῖν πάλιν μ᾽ ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου. Eum. 194. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. Eum. 459. πέμπειν δὲ δυσπήμαντ᾽ ἀμηχάνως ἐμοί. Eum. 568. ἀρωγὰς δ᾽ ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 639. καὶ τόνδ᾽ ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον. Eum. 963. τὸ δὲ κερδαλέον πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ. Eum. 976. πέμψω τε φέγγει λαμπάδων. Suppl. 33. ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ — πέμψατε πόντονδε. Suppl. 229. πλάτα — ἀχείματόν μ᾽ ἔπεμψε σὺν πνοαῖς. Suppl. 216. ἀλλ᾽ εὖ τ᾽ ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 946. πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ᾽ ἡμέτερον πατέρα. Suppl. 983. παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ᾽ ἔπεμψεν. Sphing. 215. Σφίγγα δυσαμέριον πρύτανιν κύνα πέμπει. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. οὔπω τις Ἀκταίων᾽ ἄθηρος ἡμέρα κενὸν, πόνου πλουτοῦντ᾽, ἔπεμψεν ἐς δόμους. — Choeph. 511. θανόντι δ᾽, οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. Sept. 455. καὶ δὴ πέπεμπται.

Πέμπτος quintus. Prom. 855. πέμπτη δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ γέννα. Sept. 508 s. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω, πέμπταισι προσταχθέντα Βοῤῥαίαις πύλαις. Pers. 760. πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν.

Πέμφιξ flatus. Prom. sol. 181. μή σ᾽ ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω. Ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ. — *radius.* Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται. —

gutta. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς.

Πένεσθαι egere. Ag. 936. πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος. Eum. 409. τῶν σόφων γὰρ οὐ πένῃ. Suppl. 357. ποτικρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενῇ l. d.

Πένθεια luctus. Ag. 419. πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει.

Πενθεῖν lugere. Pers. 288. τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν; Pers. 537. πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. Pers. 571. πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς. Ag. 553. τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; Choeph. 171. ἐχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Suppl. 62. πενθεῖ νέον οἶκτον ἠθέων. Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε;

Πενθεὺς Pentheus. Eum. 26. Πενθεῖ καταῤῥάψας μόρον.

Πένθημα luctus. Choeph. 426. ἄνευ δὲ πενθημάτων ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

Πενθήμων luctificus. Ag. 409. ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες πάρεισιν δόξαι.

Πενθητὴρ lugens. Sept. 1054. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 908. πόλεως γέννας πενθητῆρος.

Πενθητήριος luctum significans. Choeph. 8. πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον.

Πένθιμος luctuosus. Suppl. 574. δακρύων δ' ἀποστάζει πένθιμον αἰδῶ.

Πένθος luctus. Pers. 314. Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν πένθος παρασχών. Pers. 528. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας. Choeph. 17. δοκῶ στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ πρέπουσαν. Choeph. 298. πατρὸς πένθος μέγα. — Choeph. 81. κρυφαίοις πένθεσι παχνουμένη. Choeph. 330. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη.

Πεντάκις quinquies. Pers. 315. πεντήκοντα πεντάκις νεῶν ταγός.

Πεντήκοντα quinquaginta. Pers. 315. πεντήκοντα πεντάκις νεῶν ταγός. Arm. ind. 165. δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν.

Πεντηκοντόπαις quinquaginta filios habens. Suppl. 316. ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκοντόπαις. Prom. 855. γέννα πεντηκοντόπαις.

Πεπαίτερος mitior. Ag. 1338. πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. Phryg. 245. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μόρων. Cf. Πέπων.

Πέπλος peplum. Sept. 92. πέπλων καὶ στεφέων πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφιλίταν ἕξομεν; Pers. 123. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. Pers. 178. πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη. Ag. 225. πέπλοισι περιπετῆ. Ag. 1097. ἐν πέπλοισιν μελαγκέρων λαβοῦσα μηχανήματι τύπτει. Ag. 1562. ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων. Choeph. 30. πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων. Choeph. 994. ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους. Eum. 332. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος, ἄκληρος ἐτύχθην. Eum. 605. ἐν δ' ἀτέρμονι κόπτει πεδήσασ' ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι χλίοντα. Suppl. 427. πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν. Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων. Fragm. 437. πέ-

πλοις μελαγχίμοις. Fragm. 449. ἐν μανοστήμοις πέπλοις. — vestis virilis. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 460. ῥῆξας δὲ πέπλους. Pers. 987. πέπλον δ' ἐπέῤῥηξε. Pers. 1017. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν.

Πέπλωμα vestis. Sept. 1030. κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος. Suppl. 701. πρέπουσι δ' ἄνδρες νήϊοι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.

Πέπρωται fato constitutum, destinatum est. Prom. 510. οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται. Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν; Prom. 816. οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν, Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. Prom. sol. 182. πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν ἐνταῦθα. Prom. 755. ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον. — Fragm. 295. τὸν πεπρωμένον μόρον. Prom. 103. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα. Prom. 516. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην. Ag. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Ag. 670. προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου. — πεπρωμένος constitutus, tributus. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ' οἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους.

Πέπων mitis. Eum. 66. ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι πέπων.

Πέρ quamquam, quamvis. Sept. 1029. γυνή περ οὖσα. Ag. 138. τόσσον περ εὔφρων ἁ καλά. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1176. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρῳ πεπληγμένος; Ag. 1552. τάδε μὲν στέργειν δύστλητά περ ὄντα. Suppl. 54. ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Choeph. 497. οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκας οὐδέ περ θανών. Suppl. 394. οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἂν οὐδέ περ κρατῶν. Prom. sol. 182. οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὢν μέμψῃ.

Πέρα ultra. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα.

Περαίνειν ad finem perducere, perficere. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν. Pers. 685. εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα. Choeph. 817. περαίνων ἐπίμομφον ἄταν. Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; — Prom. 57. περαίνεται δὴ τοὔργον κοὐ ματᾷ τόδε. — pertinere. Choeph. 55. σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν, δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον.

Περαιτέρω ultra, longius. Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;

Πέραν trans. Ag. 183. Χαλκίδος πέραν. Ag. 1173. πόντου πέραν.

Περᾶν progredi. Prom. 572. ἀλλά με τὴν τάλαιναν ἐξ ἐνέρων περῶν κυνηγετεῖ. — transgredi. Prom. 720. ὃν μὴ περάσῃς, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον. Prom. 794. πόντου περῶσα φλοῖσβον. Sept. 360. πόρον δ' Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν ὁ μάντις. Pers. 65. πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Pers. 493. περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον. Pers. 501. Θρῄκην περάσαντες. Pers. 707. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε

πεζὸς ἤνυσεν περᾶν; Pers. 785. οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμόν; Suppl. 544. περᾷ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν Λύδιά τε γύαλα. Eum. 901. τὸ μὴ περᾶν ὅρον τόπων. — *transgredi*, *violare*. Eum. 467. ὅρκον περῶντας. Fragm. 270. πεῖσ' ἀμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν. — *perferre*. Choeph. 268. κελεύων τόνδε κίνδυνον πέρᾶν. — Eum. 603. περῶντι λουτρά l. d.

Πέρας *finis*. Pers. 624. μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

Πέργαμον *arx*. Prom. 958. δοκεῖτε δὴ ναίειν ἀπενθῆ πέργαμα.

Πέρθειν *vastari*. Pers. 174. Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων. — Sept. 307. πόλιν — περθομέναν ἀτίμως. — *evellere*. Pers. 1013. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.

Περί I. cum genitivo, *de*. Eum. 114. ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Eum. 912. περί τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σέθεν. — nomini postpositum. Sept. 230. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι. Pers. 221. σὺ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Ag. 817. εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω. Ag. 1332. τοῦ δρῶντος ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. Choeph. 84. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι. Choeph. 707. βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι. Choeph. 769. μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέλῃ πέρι. Choeph. 837. ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Eum. 587. οὐπώποτ' εἶπον — οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι. Eum. 600. ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Suppl. 364. ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι. — II. cum dativo, *circa*. Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη. Eum. 248. περὶ βρέτει πλεχθεὶς. Choeph. 35. φόβος — περὶ φόβῳ γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Arg. 15. περὶ δ' ἐμᾷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν. Pers. 662. περὶ γᾷ σᾷ l. d. — *prae*. Pers. 682. σέβομαι δ' ἀντία λέξαι σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. — III. cum accusativo, *circa*. Prom. 138. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόνα — Ὠκεανοῦ. Sept. 108. κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν — καχλάζει. Sept. 742. ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως καχλάζει. Ag. 440. περὶ τεῖχος θῆκας Ἰλιάδος γᾶς εὔμορφοι κατέχουσιν. Eum. 159. φονολιβῆ θρόνον περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν. Psychag. 258. εἰ περὶ λίμναν. — nomini postpositum. Pers. 61. οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις θρέψασα πόθῳ στένεται. — IV. adverbialiter, per tmesin a verbo disiunctum. Ag. 1540. περὶ χεῖρε βαλοῦσα. Pers. 852. (πόλεις) ἐληλαμέναι περὶ πύργον.

Περιβάλλειν *circumdare*, *circumiicere*. Pers. 734. πόρον μετερρύθμιζε καὶ πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν. Ag. 515. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον. Choeph. 569. νεκρὸν θήσω ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. — Ag. 1540.

περὶ χειρὶ [illegible] Ag. 1118. περιβάλλουσι [illegible] δι- μὰς θεοὶ Suppl. 665. [illegible] [illegible] περιβάλλοιεν.

Περίβαρυς [illegible] Eum. 155. βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος.

Περιγραφή vestigium, circumscriptio. Choeph. 205. δύ' ἐστὸν τῶδε περιγραφὰ ποδοῖν.

Περίδρομος circumcurrens. Suppl. 345. ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον. — circumdans. Sept. 477. περίδρομον κύτος προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.

Περίθυμος iracundus. Sept. 706. τὰς περιθύμους κατάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.

Περιθύμως iracunde. Choeph. 40. μέμφεσθαι τοὺς γᾶς νέρθεν περιθύμως.

Περιίστασθαι circumstare. Fragm. 434. ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας κύκλῳ περίστητε.

Περίκλυστος circumfluus. Pers. 588. Αἴαντος περικλύστα νᾶσος. Pers. 856. νᾶσοι θ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι.

Περιναίειν circumhabitare. Suppl. 1000. οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται παλαιόν.

Πέριξ circa. Pers. 360. νῆσον Αἴαντος πέριξ. — circumcirca. Pers. 410. νῆες οὐκ ἀφραδμόνως κύκλῳ πέριξ ἔθεινον.

Περιοργῶς vehementer, cupidissime. Ag. 209. παρθενίου θ' αἵματος ὀργᾷ περιοργῶς ἐπιθυμεῖν θέμις.

Περίπεμπτος circumcirca missus. Ag. 87. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκινεῖς;

Περιπετής circumfusus. Ag. 225. πέπλοισι περιπετῆ.

Περιπετνεῖν circumfundi. Sept. 816.

[illegible] [illegible] περιπετνεῖ [illegible] 147. 251. 253. 258.

Περιῤῥηγνύναι circumscindere. Sept. [illegible] περιῤῥηγνυμένων φαρέων.

[illegible] Eum. 77. [illegible]

Περίσεπτος valde honoratus. Eum. 1000. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περίσεπτα.

Περισσός superfluus, nimius. Prom. 383. [illegible] περισσὸν [illegible] Sept. 1034. [illegible]

[illegible] valde intelligens. Prom. 328. [illegible]

Περιστέλλειν tollere, curare. Eum. 667. [illegible] δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσι [illegible]

Περιστιχίζειν circumvallare. Ag. 1356. [illegible] περιστιχίζω.

Περίφοβος formidolosus. Suppl. 717. περίφοβον δ' ἔχει τάρβος.

Περίφρων superbus. Ag. 1401. περίφρονα δ' [illegible] Suppl. 738. [illegible]

Περίχρεμπτος abominandus. Suppl. 856. περίχρεμπτα βρυάζεις. L. d.

Περιχρεμπτός Suppl. 856. L. d.

Περιώδυνος dolores excitans. Ag. 1423. μὴ περιώδυνος μηδὲ δεμνιοτήρης.

Πεῤῥαιβός Perrhaebus. Suppl. 253. τήνδε Περραιβῶν χθόνα.

Πέρσαι Persae. Περσῶν. Pers. 1. 15. 23. 91. 153. 248. 433. 504. 524. 589. 700. 876. 940. 976. Περσᾶν Pers. 635. 888. 974. Πέρσαις Pers. 104. 273. 324. 426. 506. 615. 646. 679. 697. 948.

Πέρσαι Pers. 405. Πέρσαι Pers. 136. 167. 251. 253. 258. 668.

Περσέπτολις urbes delens. Pers. 65. ὁ περσέπτολις ἤδη βασίλειος στρατός.

Περσεύς Perseus. Choeph. 819. Περσέως τε ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθών.

Περσέφασσα Proserpina. Choeph. 483. ὦ Περσέφασσα, δὸς δέ γ' εὔμορφον κράτος.

Περσικός Persicus. Pers. 416. Περσικοῦ στρατεύματος. Pers. 178. πέπλοισι Περσικοῖσιν. Pers. 243. δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Pers. 247. Περσικῷ στρατεύματι. Pers. 404. Περσικοῦ στρατοῦ. Pers. 598. Περσικῷ γένει. Pers. 775. Περσικὸς λεώς.

Περσίς Persica. Pers. 398. Περσίδος γλώσσης ῥόθος. Pers. 59. ἄνθος Περσίδος αἴας. Pers. 246. 638. 1026. 1030. Περσὶς αἶα. — mulier Persica. Pers. 132. Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς. Pers. 151. ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη. Pers. 280. πολλὰς Περσίδων. Pers. 533. αἱ δ' ἁβρόγοοι Περσίδες.

Περσονομεῖσθαι Persarum legibus parere. Pers. 577. οὐκ ἔτι περσονομοῦνται.

Περσονόμος Persis imperans. Pers. 883. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης.

Πέσημα casus. Suppl. 915. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν.

Πεσσονομεῖν instituere, regere. Suppl. 12. τάδε πεσσονομῶν.

Πέτασμα vestis stragula. Ag. 883. οἷς ἐπέσταλται τέλος πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν.

Πετεινός volucer. Sept. 1011. πετεινῶν — ὑπ' οἰωνῶν.

Πέτρα petra. Prom. 4. πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις. Prom. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Prom. 56. πασσάλευε πρὸς πέτραις. Prom. 147. πέτραις προσαναπλέγμενος. Prom. 242. σιδηρόφρων καὶ πέτρας εἰργασμένος. Prom. 269. πρὸς πέτραις πεδαρσίοις. Prom. 750. τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Prom. 970. τῇδε λατρεύειν πέτρᾳ. Pers. 382. ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας ἠχώ. Ag. 1207. Σίβυλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραις. Eum. 22. Κωρυκὶς πέτρα. Eum. 660. ἔνθεν ἔστ' ἐπώνυμος πέτρα πάγος τ' Ἄρειος. Suppl. 346. ἐν πέτραις ἠλιβάτοισιν. Suppl. 777. γυπιὰς πέτρα.

Πετραῖος petraeus. Prom. 1021. πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει. Fragm. 299. πετραίαν χιόνα. Fragm. 300. τραχὺν πετραῖον ὄρνιν.

Πετρηρεφής rupibus tectus. Prom. 300. πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα.

Πέτρινος petraeus. Prom. 561. χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν.

Πέτρος lapis. Sept. 658. κνημῖδας, αἰχμὴν καὶ πέτρων προβλήματα. Pers. 452. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο. Prom. sol. 182. νιφάδι γογγύλων πέτρων.

Πεύθεσθαι quaerere. Ag. 608. Μενέλεων δὲ πεύθομαι εἰ νόστιμός γε καὶ σεσωσμένος πάλιν ἥξει ξὺν ὑμῖν. — comperire. Ag. 961. πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων νόστον. Choeph. 668. πεύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Choeph. 828. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς. Choeph. 837.

ἐς αὐτὸν πάππον ἄνδρα πευθή-σθαι πάρα. Cf. Πευθήσεσθαι.

Πευθώ nuntius. Sept. 352. πευθώ σὺ ἡμῖν [illegible]

Πεύκη taeda. Ag. 279. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν πεύ-κη. Xantr. 162. πάμπαιε πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι.

Πευκήεις acerbus. Choeph. 381. πευκήεντ' ὀλολυγμόν.

Πῆ ubi. Prom. 99. πῆ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 183. πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν; qua. Prom. 577. πῆ με ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; Choeph. 403. πᾶ τις τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

Πηγαῖος fontanus. Ag. 875. πηγαῖον ῥέος.

Πηγασταγών nom. propr. Pers. 35.

Πηγή fons. Prom. 89. ποταμῶν τε πηγαί. Prom. 432. πηγαί τ' ἁγνορρύτων ποταμῶν. Sept. 855. Δίρκης τε πηγαῖς. Pers. 198. καλλιῤῥόου ἔψαυσα πηγῆς. Pers. 303. πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν. Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Eum. 27. Πλείστου τε πηγάς. — sensu translato. Prom. 401. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. Ag. 961. κλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαὶ κατεσβήκασιν. — Prom. 811. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Prom. 110. πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν. Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι. Pers. 729. νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. — Sept. 566. μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;

Πῆγμα firmamentum, pactum. Ag. 1171. ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν.

Πηγνύναι congelare. Pers. 498. θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν ῥέεθρον. — πήγνυσθαι compingi. Ag. 1171. πῆγμα γενναίως παγέν. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν. — infigi. Eum. 181. ἰὰ ῥάχιν πεπηγότας.

Πηδάλιον, gubernaculum. — gubernaculum equestre, habena. Sept. 188. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διὰ στόμα.

Πηδᾶν prosilire. Sept. 441. [illegible]

Πήδημα saltus. Pers. 695. [illegible] Pers. 297. πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο. Ag. 800. πήδημ' ὀρούσας.

Πηλόπλαστος ex luto fictus. Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή.

Πηλός lutum. Ag. 481. κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα.

Πῆμα calamitas, damnum. Prom. 99. τὸ παρόν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα στενάχω. Prom. 103. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Prom. 316. ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς. Prom. 411. μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνητοί. Prom. 440. τἀν βροτοῖς δὲ πήματα ἀκούσατε. Prom. 470. πέπονθας αἰκὲς πῆμα. Prom. 694. δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 756. αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή. Prom. 1077. Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν. Sept. 829. ἦλθε

δ' αἰνικτὰ πήματα. Sept. 983. [illegible] πήματα. Sept. 992. [illegible] πημάτων. Sept. 995. [illegible] Pers. 167. [illegible] Pers. 439. [illegible] Pers. 692. [illegible] Pers. 772. [illegible] Pers. 850. ἢ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' [illegible] Pers. 985. [illegible]δον δὲ πῆμ' ἄελπτον. Pers. 995. [illegible] πήματ'. Ag. 537. [illegible] τὸ πῆμα τῶν [illegible] Ag. 570. [illegible] Ag. 615. [illegible] δὲ πῆμα [illegible] Ag. 624. [illegible] Ag. 786. [illegible] πημάτων σεσαγμένον. Ag. 810. [illegible] Ag. 824. [illegible] πῆμ' [illegible] Ag. 839. ἐπεισφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα. Ag. 855. [illegible] Ag. 1135. [illegible] Choeph. 552. [illegible] πημάτων. Choeph. 625. [illegible] Choeph. 736. ἀλλ' [illegible] πῆμ' [illegible] Choeph. 782. [illegible] ἐν ἅρματι πημάτων. Choeph. 788. ἀνύμενον πημάτων ὄρεγμα. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Choeph. 1049. οὐκ εἰσὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί. Choeph. 1056. ἐλεύθερόν σε τῶνδε πημάτων κτίσει. Eum. 129. μηδ' ἀγνοήσῃς πῆμα. Eum. 720.

[illegible] πῆμα γίνεται [illegible] Suppl. 634. [illegible]

Πημαίνειν damnificare. Prom. [illegible]

Πημονή calamitas. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι [illegible] Prom. 276. ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. [illegible] Prom. [illegible] Prom. 469. [illegible] τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Prom. 510. [illegible] Prom. 560. [illegible] ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 589. οὐδ' ἔχω μαθεῖν, ὅπῃ πημονὰς [illegible] Prom. 967. ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1002. τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Pers. 285. θνητοῖς δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Ag. 964. [illegible] πημονῆς γέμων ἄγαν. Ag. 1346. πῶς γάρ τις — πημονὴν [illegible] φράξειεν; Ag. 1641. πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει. Suppl. 446. πημονῆς ἄτη. Suppl. 918. ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς. Suppl. 1051. ὥσπερ Ἰὼ πημονᾶς ἐλύσατο.

Πημοσύνη calamitas. Prom. 1060. ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε.

Πιαίνειν pinguefacere. Sept. 569. ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα. — extollere. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις. Ag. 1654. πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην.

Πίασμα nutrimentum. Pers. 792. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.

Πιέζειν premere. Choeph. 248. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους νῆστις πιέζει λιμός. Choeph. 299. καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία.

Πιθανὸς credulus. Ag 472. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται.

Πικρόγλωσσος amare dictus. Sept. 769. πικρογλώσσους ἀράς.

Πικρόκαρπος amaros fructus ferens. Sept. 675. πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν.

Πικρὸς acerbus. Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. Prom. 178. πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 741. πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων μνηστῆρος. Sept. 341. πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων. Sept. 712. κτεάνων χρηματοδαίτας πικρός. Sept. 844. ἤκουσ' αὐδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρόν. Sept. 863. πικρὰς μοναρχίας ἰδόντες. Sept. 923. πικρὸς λυτὴρ νεικέων. Sept. 925. πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης. Pers. 465. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε. Ag. 191. πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ. Ag. 725. γάμου πικρὰς τελευτάς. Choeph. 78. βίᾳ φερομένων αἰνέσαι πικρόν. Suppl. 471. πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν; Prom. sol. 181. πικροὶ γὰρ καὶ διὰ ζωῆς ἀτμοί. — *infestus.* Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Eum. 147. ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν. Eum. 796. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος. — Suppl. 853. ἴυζε καὶ βόα πικρότερ' ἀχέων l. c.

Πικρῶς acerbe. Prom. 195. οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται. Prom. 946. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον. Suppl. 962. καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐγγενεῖς φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίους.

Πιμπλάναι implere. Ag. 1371. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας ἀραίων. Choeph. 356. μόριμον λαχὼν πιμπλάντων χεροῖν πεισίμβροτόν τε βάκτρον. Edon. 51. πίμπλησι μέλος. — Pers. 131. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν.

Πιμπράναι comburere. Pers. 796. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς. Sept. 416. πρήσω πάλιν.

Πίναξ tabula. Suppl. 924. ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα. — Suppl. 458. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.

Πίνδος Pindus. Suppl. 254. Πίνδον τε τἀπέκεινα.

Πίνειν bibere. Sept. 718. ἐπειδὰν — χθόνια κόνις πίῃ μελαμπαγὲς αἷμα. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖα. Ag. 1161. πεπωκὼς — βρότειον αἷμα κῶμος. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται. Eum. 935. πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν. Suppl. 931. οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ. Lycurg. 107. κἀκ τοῦδ' ἔπινε βρῦτον.

Πίνος sordes. Ag. 752. σὺν πίνῳ χερῶν.

Πινύσκειν docere. Pers. 816. ἐκεῖνον — πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασι.

Πιπράσκειν vendere. Choeph. 902. διχῶς ἐπράθην. Ag. 1011. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι.

Πίπτειν cadere. Prom. 921. *πεσεῖν ἀτίμως πτώματ᾽ οὐκ ἀνασχετά.* Sept. 340. *καρπὸς χαμάδις πεσών.* Sept. 776. *πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα.* Pers. 193. *πίπτει δ᾽ ἐμὸς παῖς.* Pers. 248. *τὸ Περσῶν δ᾽ ἄνθος οἴχεται πεσόν.* Pers. 747. *ἔργον —, οἷον οὐδέπω τόδ᾽ ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν.* Ag. 32. *τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι.* Ag. 435. *ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντα.* Ag. 859. *σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.* Ag. 1240. *ἴτ᾽ ἐς φθόρον πεσόντα.* Ag. 1292. *ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ᾽ ἀνδρὸς πέσῃ.* Ag. 1358. *πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι.* Ag. 1361. *οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών.* Ag. 1585. *πεσόντα τόνδ᾽ ἰδεῖν πάρα.* Choeph. 261. *δόμον δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.* Choeph. 285. *ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων.* Choeph. 871. *ἔοικε νῦν αὐτῆς — αὐχὴν πεσεῖσθαι.* Choeph. 922. *ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.* Choeph. 965. *μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.* Eum. 355. *πίπτων δ᾽ οὐκ οἶδεν τόδ᾽ ὑπ᾽ ἄφρονι λύμᾳ.* Suppl. 445. *δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά.* Niob. 144. *θυμὸς — ἔραζε πίπτει.* — *πίπτειν ἀπό τινος.* Dan. 36. *ὄμβρος δ᾽ ἀπ᾽ εὐνάοντος οὐρανοῦ πεσών.* — *πίπτειν ἔκ τινος.* Pers. 305. *οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.* Ag. 1218. *ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.* Choeph. 183. *ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες.* Eum. 142. *ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν.* — *πίπτειν εἴς τι.* Prom. 472. *ἐς νόσον πεσών.* Prom. 476. *εἴ τις εἰς νόσον πέσοι.* Ag. 971. *εὔχομαι δ᾽ ἀπ᾽ ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.* — *πίπτειν πρός τι.* Sept. 167. *βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν.* — *πίπτειν ἐπί τι.* Ag. 990. *τὸ δ᾽ ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον — αἷμα.* — *πίπτειν ἀμφί τινι.* Ag. 317. *ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν κασιγνήτων.* — *πίπτειν ἐπί τινι.* Sept. 385. *εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς πέσοι.* Pers. 498. *πίπτον δ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν.* Suppl. 85. *πίπτει δ᾽ ἀσφαλὲς οὐδ᾽ ἐπὶ νώτῳ.* — *πίπτειν ἔν τινι.* Pers. 123. *βυσσίνοις δ᾽ ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς.* Ag. 552. *εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών.* — *πίπτειν τινί.* Choeph. 47. *πεσόντος αἵματος πέδῳ.* Eum. 457. *ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών.* Eum. 68. *ὕπνῳ πεσοῦσαι.* (*πίπτει* Pers. 193. Suppl. 85. Niob. 144. *πίπτουσι* Choeph. 183. *πίπτων* Eum. 355. *πίπτον* Pers. 498. *πέπτωκεν* Sept. 776. Eum. 142. *πεπτωκέναι* Choeph. 261. *πεπτωκότι* Ag. 1358. *πεπτωκότες* Ag. 317. *πεπτωκότων* Choeph. 285. *πέσον* Pers. 305. *πέσῃ* Pers. 123. Ag. 1292. *πέσοι* Prom. 476. Sept. 385. *πεσεῖν* Prom. 921. Ag. 971. Choeph. 922. Suppl. 445. *πεσών* Prom. 472. Sept. 340. Ag. 552. 1218. 1361. Eum. 457. Dan. 36. *πεσόν* Pers. 248. 747. Ag. 990. *πεσόντος* Choeph. 47. *πεσόντα* Ag. 435. 859. 1585. *πεσοῦσαι* Eum. 68. *πεσούσας* Sept. 167. *πεσόντα* Ag. 32. 1240. *πεσοῦνται* Choeph. 965. *πεσεῖσθαι* Choeph. 871.) — Add. *Πιτνεῖν.*

Πίσσα pix. Prom. ignif. 175. *λίγνυδες καὶ πίσσα.*

Πισσήρης piceus. Choeph. 266. *θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός.*

Πισσοκώνητος pice oblitus. Cress. 103. *πισσοκωνήτῳ μόρφ.*

Πιστεύειν confidere. Pers. 786. *εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν.*

Πίστευμα fidei pigneratio. Ag. 852. *ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων.*

Πίστις fides. Pers. 435. *ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί.* — id quod fidem facit. Fragm. 281. *οὐκ ἀνδρὸς ὅρκοι πίστις ἀλλ' ὅρκων ἀνήρ.*

Πιστός potulentus. Prom. 478 *οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.*

Πιστός fidelis. Prom. 971. *πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.* Sept. 20. *ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδηφόρους πιστούς.* Sept. 66. *πιστὸν ἡμεροσκόπον ὀφθαλμὸν ἕξω.* Pers. 2. *τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων — πιστὰ καλεῖται.* Pers. 520. *ὑμᾶς δὲ χρὴ — πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα.* Pers. 667. *ὦ πιστὰ πιστῶν ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς.* Pers. 941. *τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν.* Ag. 592. *γυναῖκα πιστήν.* Ag. 1417. *πιστὴ ξύνευνος.* Choeph. 241. *πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθα.* Eum. 281. *πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε ξύμμαχον.* Eum. 641. *ὅπως γένοιτο πιστὸς εἰς τὸ πᾶν χρόνου.* Suppl. 174. *ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι.* — fide dignus, certus. Ag. 263. *τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;* Ag. 343. *ἀκούσας πιστά σοι τεκμήρια.* Ag. 1188. *ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.* Choeph. 888. *καὶ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα, τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;* Suppl. 63. *πιστὰ τεκμήρια.* Suppl. 456. *εἰ μή τι πιστὸν τῶνδ' ὑποστήσεις στόλῳ.* Fragm. 288. *τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.* — *τὰ πιστά* certitudo, fiducia. Ag. 637. *ξυνώμοσαν γάρ — πῦρ καὶ θάλασσα καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην.* Eum. 643. *καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.* Choeph. 391. *πιστὰ γένοιτο χώρα.* — *πιστός*, confisus. Prom. 919. *τοῖς πεδαρσίοις κτύποις πιστός.* Pers. 55. *τοξουλκῷ λήματι πιστούς.*

Πιστώματα fidei confirmatio. Eum. 205. *Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα.* — fides. Choeph. 971. *ὅρκος τ' ἐμμένει πιστώμασιν.* — homines fidi. Pers. 167. *Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.*

Πίσυνος confisus. Sept. 194. *θεοῖσι πίσυνος.* Pers. 112. *πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι.* Suppl. 347. *ἀλκᾷ πίσυνος.*

Πιτνεῖν cadere. Sept. 741. *τὸ μὲν πιτνόν, ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον.* Ag. 1514 *πιτνόντος οἴκου.* Eum. 491. *ἐπειδὴ πιτνεῖ δόμος Δίκας.* — *πιτνεῖν εἴς τι.* Choeph. 1052. *ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ.* — *πιτνεῖν περί τινι.* Choeph. 36. *φόβος — περὶ φόβῳ γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών.* — *πιτνεῖν ἔν τινι.* Ag. 1099. *πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.*

Πίτυλος strepitus manuum pulsantium. Sept. 838. *ἐρέσσετ' ἀμφὶ*

κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον. Pers. 937. πάντα ἐνὶ πιτύλῳ — πλάμονα ἀσπαίρουσι χερσῷ.

Πίτυς pinus. Philoct. ap. Eustath. ad Od. p. 1748, 57. κρεμάστα τόξα πίτυος ἐκ μελανδρύου.

Πιφαύσκειν ostendere. Pers. 652. βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων. Ag. 23. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων. — indicare. Choeph. 277. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλίγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε. — iubere. Eum. 590. βουλῇ πιφαύσκω δ' ὕμμ' ἐπισπέσθαι πατρός.

Πίων pinguis. Ag. 794. σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.

Πλαγκτός errabundus. Pers. 269. πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. — Ag. 579. πλαγκτὸς οὐδ' ἐφαινόμην.

Πλάζεσθαι circumerrare. Sept. 766. τῶν κρεσσοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Πλάθεσθαι appropinquare. Prom. 899. μηδὲ πλαθείην γαμέτᾳ τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.

Πλανᾶν in errorem circumagere. Prom. 573. πλανᾷ τε νήστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον. — πλανᾶσθαι circumerrare. Prom. 275. ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 564. ὅπῃ γῆς ᾗ μογερὰ πεπλάνημαι. — animo errare. Prom. 471. πλανᾷ, κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις ἐς νόσον πεσὼν ἀθυμεῖς.

Πλάνη error. Prom. 577. πῇ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι; Prom. 588. ἅδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασι. Prom 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον. Prom. 740. τάσδ' ἐπέῤῥιψε πλάνας. Prom. 786. γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην. Prom. 790. πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 822. τῆς πολυφθόρου πλάνης.

Πλάνημα error. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.

Πλανοστιβής vagis cursibus peragratus. Eum. 76. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα.

Πλάξ planities. Pers. 704. κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα. Pers. 914. νυχίαν πλάκα κερσάμενος. Eum. 285. Φλεγραίαν πλάκα.

Πλάσσειν fingere. Prom. 1032. ὅδ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος.

Πλάστιγξ flagrum. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας.

Πλαστός cui appropinquari potest. Eum. 53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Πλάτα remus. Suppl. 127. πλάτα μὲ οἶν λινοῤῥαφής τε δόμος. Ag. 679. κατ' ἴχνος πλάταν ἄφαντον κελσάντων.

Πλατύῤῥους late fluens. Prom. 854. πλατύῤῥους Νεῖλος.

Πλατύς latus. Pers. 854. Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατύν.

Πλειάς Pleïas. Ag. 800. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν.

Πλεῖν navigare. Pers. 373. πλέουσι δ', ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 676. ἔπλευσε Ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ. Ag. 815. ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει. Suppl. 725. ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ.

Πλεισθένης Plisthenes. Ag. 1584. τὸ Πλεισθένους γένος.

Πλεισθενίδαι Plisthenidae. Ag. 1550. δαίμονι τῷ Πλεισθενιδᾶν.

Πλειστήρης omnis. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον.

Πλειστηρίζεσθαι plurimi facere, maxime auctorem habere. Choeph. 1026. καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζομαι τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.

Πλεῖστος plurimus. Prom. 346. θέλοιμ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν. Prom. 629. ζῆλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείπω λόγων. Sept. 526. ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' [illegible] φίλη. Sept. 781. καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστα. Pers. 276. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Pers. 319. εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 482. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον. Eum. 809. τὰ πλεῖστ' ἀμείνον' εὐφρ[illegible]γμένη.

Πλεῖστος Plistus, fluvius. Eum. 27. Πλείστου τε πηγάς.

Πλείων vid. *Πλέων.*

Πλέκειν nectere. Choeph. 218. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις. Fragm. 309. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. — Eum. 249. περὶ βρέτει πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου.

Πλεκτανᾶν implicare. Choeph. 1045. πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν.

Πλεκτάνη spira. Sept. 477. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται. — sipho. Orith. 267. μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον.

Πλεκτή spira. Choeph. 246. θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης.

Πλεκτός textilis. Prom. 711. πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Pers. 610. ἄνθη τε πλεκτά.

Πλέον adverb. magis. Prom. 41. οὐ τοῦτο δειμαίνεις πλέον; Prom. 474. θαυμάσῃ πλέον. Ag. 859. [illegible] πλέον. Ag. 1461. [illegible] πλέον. Ag. 1178. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον. Choeph. 889. ἅπαντας ἐχθροὺς τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον. Eum. 157. κρατύνοντες τὸ πᾶν δίκας πλέον. Suppl. 286. [illegible] ἂν τόδ' [illegible] πλέον. Suppl. 991. καὶ τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. — Eum. 218. πό[illegible]

Πλεύμονες pulmones. Choeph. 630. τὸ δ' ἄγχι πλευμόνων ξίφος διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾷ. Add. *Πνεύμονες.*

Πλευρά latera. Prom. 192. [illegible] πλευρὰ πρὸς [illegible] πεπληγμένην.

Πλευραί latera. Prom. 71. ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε. Eum. 806. 837. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;

Πλευρώματα latera. Sept. 872. ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων. Choeph. 675. λέβητος χαλκέου πλευρώματα.

Πλέων, *Πλείων* amplior. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Pers. 777. εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέω. Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Sept. 172. [illegible] καὶ πόλει πλέον κακόν. Pers. 623. εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Pers. 989. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν. Ag. 292. πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων. Ag. 519. ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον. Ag. 544. πλέον στύγος. Ag. 998. εἶργε μὴ πλέον φέρειν. Choeph. 58. τὸ δ' εὐτυχεῖν, τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον. Eum. 591. ὅμως γὰρ

οὔτε Ζηνὸς ἰσχύει πλέον. — πλείονα plura. Ag. 787. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 842. τετρῶσθαι δικτύου πλέω λέγειν. Ag. 868. ἀπάθη ὁρῶσα πλέω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμασθήσομαι. — τὰ πλείω plerumque. Sept. 23. καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ. — Adde Πλέον.

Πλέως plenus. Prom. 42. αἰεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως. Prom. 955. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν. Prom. 689. φόβου πλέα τις εἶ. Pers. 595. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα. Theor. ap. Phot. p. 655, 12. πλέω γράσου τε καὶ ῥυπαίου καὶ ῥύπου.

Πληγή plaga, vulnus. Sept. 778. πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου πολλαῖσι πληγαῖς ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Sept. 876. διανταίαν λέγεις πλαγάν. Pers. 247. ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 296. πληγῇ δορός. Pers. 872. δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν. Pers. 1010. οἵ στονόεσσα πλαγά. Ag. 358. Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω. Ag. 1317. σῖγα, τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος; Choeph. 230. σπάθης τε πλαγάς. Choeph. 310 s. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. Choeph. 461. παράμονος ἄτης αἱματόεσσα πλαγά. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν. Eum. 893. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.

Πλήθειν plenum esse. Pers. 264. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 412. θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. Ag. 1193. χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς. Choeph. 582. πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων ἀνταίων βροτοῖσι πλάθουσι.

Πλῆθος multitudo. Pers. 40. δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Pers. 326. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων. Pers. 329. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους ναυσὶ κρατῆσαι. Pers. 334. χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος. Pers. 344. πλήθει καταστῆναι νεῶν. Pers. 405. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 421. κακῶν δὲ πλῆθος. Pers. 424. πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασας. Pers. 789. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται.

Πληθύειν augeri, frequentem esse. Choeph. 1053. αἵδε πληθύουσι δή. Ag. 843. ὡς ἐπλήθυον λόγοι.

Πληθύνεσθαι multitudine praevalente inclinari. Ag. 1343. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται.

Πλημμυρὶς exundatio. Choeph. 184. σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.

Πλὴν praeter. Prom. 49. ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν. Prom. 258. οὐκ ἄλλο γ' οὐδὲν πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ. Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν

ἀεὶ κρατεῖν; Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 707. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν. — Prom. 50. ἐλεύθερος γὰρ οὔτις ἐστὶ πλὴν Διός. Prom. 63. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι. Prom. 234. καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ. Prom. 916. οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς. Ag. 160. οὐκ ἔχω προσεικάσαι πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός. Ag. 539. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Ag. 619. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς — πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Choeph. 170. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν.

Πλήρης plenus. Prom. 145. ὀμίχλη προσῇξε πλήρης δακρύων.

Πληροῦν implere. Sept. 32. πληροῦτε θωρακεῖα. — Sept. 446. μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι. Ag. 304. ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. Eum. 538. σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη. Eum. 540. πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου. Fragm. 299. Αἴγυπτος ἁγνοῦ νάματος πληρουμένη. — *plene reddere*. Sept. 459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.

Πλησίον prope. Prom. 364. κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου.

Πλήσιος vicinus. Eum. 186. χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι.

Πλήσσειν ferire, percutere. Psychag. 257. ὄνθῳ σ' ἔπληξεν. — Sept. 590. πληγεὶς θεοῦ μάστιγι. Arg. 15. περὶ δ' ἐμῷ κάρᾳ πληγεῖσ' ἐναυάγησεν. Myrm. 116. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αὐτόν. Sept. 878. πεπληγμένοι ἐνέπω. Pers. 969. 970. πεπλήγμεθα. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάγας πέπληγμαι. Ag. 1316. πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω. Ag. 1326. δευτέραν πεπληγμένος. Choeph. 371. ἔοικε νῦν αὖ τῆς — αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένη. Ag. 1640. δαίμονος χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι. Choeph. 31. πέπλων ἐγκλάδοις ξυμφοραῖς πεπληγμένων. Prom. 192. φάρα μέλαινα κλωρὰ πρὸς πέδοις πεπληγμένη. Ag. 1135. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ. Ag. 530. τῶν ἀντερώντων ἱμέρῳ πεπληγμένους. Ag. 1176. μῶν καὶ θεός τις ἱμέρῳ πεπληγμένος; — *exprimere, excudere*. Suppl. 280. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.

Πλινθοφυής latericius. Prom. 448. πλινθυφεῖς δόμους.

Πλοῖον navigium. Sept. 584. ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς. Ag. 617. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ, αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. Suppl. 695. ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 702. καὶ τἄλλα πλοῖα πάντα [illegible] πίσυρα εὐπρεπτος.

Πλόκαμος cincinnus. Sept. 310. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι — ἱππηδὸν πλοκάμων. Sept. 546. τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται. Choeph. 7. πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον. Choeph. 185. πλόκαμον ἰδοῦσα τόνδε. Suppl. 861. ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐ δαμάζεται. Fragm. 433. χλιδῶν τε

πλόκαμος, ὥστε παρθένοις ἁβρύνει.

Πλόκος cincinnus. Choeph. 194. τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.

Πλουτεῖν abundare, locupletari in Bekk. Anecd. p. 351, 6. πόνου πλουτοῦντα.

Πλουτίζειν locupletare. Ag. 572. δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμνήστρᾳ μέλειν εἰκὸς μάλιστα, ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ. Ag. 1240. ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.

Πλουτογαθής divitiis laetans. Choeph. 790. πλουτογαθῆ μυχόν.

Πλοῦτος divitiae. Prom. 893. τῶν πλούτῳ διαθρυπτομένων. Sept. 931. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. Pers. 161. μέγας πλοῦτος. Pers. 164. ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής. Pers. 233. πλοῦτος ἐξαρκὴς δόμοις; Pers. 246. πολὺς πλούτου λιμήν. Pers. 737. πολὺς πλούτου πόνος οὑμός. Pers. 741. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 828. τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 372. οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις πλούτου. Ag. 721. ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου. Ag. 755. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ. Ag. 794. ἀποδὸς προπέμπει πλέονας πλούτου χρεάς. Ag. 923. σωματοφθορεῖν ποσὶν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. Ag. 1356. πλοῦτον εἵματος κακόν. Choeph. 806. πλοῦτον δωμάτων λυτήριον. Eum. 950. χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου.

Πλουτόχθων terrae divitias possidens. Eum. 907. γόνος πλουτόχθων.

Πλούτων Pluto. Prom. 806. οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου.

Πνεῖν spirare. Choeph. 1063. τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. Eum. 866. κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα. Eum. 898. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα. — Ag. 15. καιροῖς μητρῴων τεκνέων πνέουσ' ἐμοί. — Ag. 1154. λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσάξειν. Choeph. 612. Νίσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. — Sept. 53. σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει. — cum accusativo. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Ag. 366. Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Ag. 1209. ἄσπονδόν τ' Ἄρην φίλοις πνέουσαν. Ag. 1179. κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Ag. 1282. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Choeph. 34. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Choeph. 940. ὀλέθριον πνέων ἐν ἐχθροῖς κότον. Eum. 804. 835. πνέω τοι μένος ἅπαντά τε κότον.

Πνεῦμα spiritus, halitus. Prom. 886. λύσσης πνεύματι μάργῳ. Sept. 446. φιμοὶ — μυκτηροκόμποις πνεύμασι πληρούμενοι. Sept. 690. δαίμων — ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ πνεύματι. Eum. 132. αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ. Eum. 538. σάλπιγξ βροτείου πνεύματος πληρουμένη. — venti flatus. Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι. Prom. 1088. σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων. Pers. 110. θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ. Suppl. 158. 172. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. — vitae spiritus. Sept. 966. σωθεὶς δὲ πνεῦμ'

ἀπώλεσεν. Pers 499. *ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου*. — *aura, favor*. Suppl. 29. *δέξασθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ πνεύματι χώρας*.

Πνεύμονες pulmones, spiramina. Sept. 61. *ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων*.

Πνοή spiritus. Prom. 802. *ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς*. — *spiramentum*. Sept. 63. *πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεος*. Sept. 109. *πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον*. — *exhalatio*. Ag. 794. *συνθνήσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς*. — *flatus, ventus*. Fragm. 388. *Αἴγινα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοάς*. Prom. 88. *ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί*. Ag. 185. *πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι*. Ag. 640. *ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον*. Suppl. 129. *ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς*. Prom. sol. 181. *Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς*.

Πόα herba. Gland. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. *ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών*. ib. p. 347, 24. *καὶ γεύομαί πως τῆς ἀειζώου πόας*.

Ποδαπός cuias. Choeph. 568. 646. *ποδαπὸς ὁ ξένος;* Suppl. 231. *ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνέλληνα στόλον — προσφωνοῦμεν;*

Ποδένδυτος pedibus circumdatus. Choeph. 992. *νεκροῦ ποδένδυτον δροίτης κατασκήνωμα*.

Ποδήρης ad pedes pertinens. Ag. 1576. *τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας*. — *ad imum pertingens*. Ag. 872. *ὑψηλῆς στέγης στόλον ποδήρη*.

Ποδιστήρ pedes circumdans. Choeph. 994. *ποδιστῆρας πέπλους*.

Ποδόψηστρα tapetes pedibus substrati. Ag. 900. *χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων κληδὼν αὐτεῖ*.

Ποδώκης velox. Sept. 605. *ποδώκες ὄμμα*. Choeph. 569. *ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι*. Fragm. 269. *πρό τοι κακῶν ποδώκης ἔρχεται βροτοῖς*.

Ποδωκία velocitas. Eum. 37. *τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν*.

Ποθέω desiderare. Prom. 787. *τοῦτο γὰρ ποθῶ*. Pers. 604. *ποθοῦ-σαι φαλτέσι ... χθονός*. Pers. 536. *Περσίδες ἁβρόγοοι ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν*. Pers. 954. *καὶ μὴν ἄλλων γε ποθοῦμεν*. Ag. 333. *ποθεῖν ἃ μὴ χρή*. Ag. 531. *ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;*

Πόθεν unde? Prom. 595. *πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;* Ag. 533. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ;* Ag. 1121. *πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις ματαίους δύας;* Ag. 1125. *πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ κακορρήμονας;* Choeph. 254. *πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;* Choeph. 646. *ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;* Choeph. 842. *πόθεν ἄρξωμαι;* Suppl. 773. *πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος;* — *qua ex causa?* Choeph. 508. *πόθεν χοὰς ἔπεμψεν; ἐκ τίνος λόγου;*

Ποθέν alicunde. Pers. 346. *φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν*. Choeph. 1069. *νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ*. Edon. 51. *ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι*.

Πόθος desiderium. Prom. 657. ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Pers. 62. πόθῳ στένεται μαλερῷ. Pers. 130. λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ πίμπλαται δακρύμασιν. Pers. 133. πόθῳ φιλάνορι. Ag. 403. πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δόμων ἀνάσσειν.

Πόθος Cupido. Suppl. 1022. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν Πόθος ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.

Ποῖ quo? Prom. 577. ποῖ, ποῖ, ποῖ μ' ἄγουσι τηλέπλαγκτοι πλάναι; Ag. 1055. ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1100. ποῖ δή με δεῦρο τὴν ταλαίναν ἤγαγες; Choeph. 721. ποῖ δὴ πατεῖς; Suppl. 120. ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει; Suppl. 768. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός; — Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; Pers. 721. πῶς τε καὶ δὴ ποῖ τελευτᾶν; Pers. 773. ποῖ καταστρέψεις λόγων τελευτήν; Choeph. 521. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος; Choeph. 1071. ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει μετακοιμισθὲν μένος ἄτης; Suppl. 598. ποῖ τετράφθαι τέλος; — Choeph. 399. ποῖ ποῖ δ' ἡ νερτέρων τυραννίδες; Choeph. 869. ποῖ Κλυταιμνήστρα;

Ποιεῖν facere. Prom. 937. ὁ δ' οὖν ποιείτω. Choeph. 546. τοὺς δ' ἔν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 619. τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ οὑμός. Suppl. 889. οὗτος τί ποιεῖς; Cabir. 83. ὄρνιθα δ' οὐ ποιῶ σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας.

Ποικιλείμων variegata veste indutus. Prom. 24. ἡ ποικιλείμων νύξ.

Ποίκιλμα vestis variis coloribus distincta. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.

Ποικίλος varius. Prom. 493. λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Pers. 822. ποικίλων ἐσθημάτων. Ag. 897. ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν βαίνειν. Eum. 438. ποικίλοις ἀγρεύμασιν κρύψασα. — *versutus.* Prom. 308. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ. — τὰ ποικίλα *tapetes variegati.* Ag. 900. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων. Ag. 910. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.

Ποικιλοῦν variegare. Fragm. 300. τοῦτον δ' ἐπόπτην ἔποπα τῶν αὑτοῦ κακῶν πεποικίλωκε.

Ποιμαίνειν pascere. Eum. 91. τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην. — *peragrare.* Eum. 240. χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος.

Ποιμανόριον grex. Pers. 75. ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.

Ποιμάνωρ gregis dux. Pers. 237. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ.

Ποιμὴν dux, curator. Suppl. 748. νεῶν ποιμένες. — Ag. 643. ποιμένος κακοῦ στρόβῳ de procella dictum.

Ποίμνη grex. Prom. 656. ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός. — Eum. 188. ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν. Suppl. 633. αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός, ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον.

Ποινάτωρ ultor. Ag. 1254. ποινάτωρ πατρός.

Ποινή poena, ultio. Choeph. 924.

βαρύδικος ποινά. Choeph. 925. δολιόφρονα ποινά. Eum. 312. μᾶτερ, ἅ μ' ἔτικτες, — ἀλαοῖς καὶ δεδορκόσιν ποινάν. Eum. 514. ποινὰ γὰρ ἐπέρχεται. Prom. 112. τοιᾶσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω. Prom. 176. ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ. Prom. 223. κακαῖσι ποιναῖς ταῖσδέ μ' ἐξημείψατο. Prom. 268. τῷ μήν τι ποιναῖς γ' ᾤμην τοίαισί με κατισχνανεῖσθαι. Prom. 563. τίνος ἀμπλακίης ποινὰς ὀλέκῃ; Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1313. ποινὰς θανάτων ἄγαν ἐπικρανεῖ. Eum. 194. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. Eum. 442. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν — ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός. Eum. 236. μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν δι' ὀργὰν ποινάς, ἀντιφόνους ἄτας, ἁρπαλίσαι πόλεως. — *remuneratio.* Eum. 621. λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις εὐχὰς ἀγαθὰς ἀγαθῶν ποινάς.

Ποιονόμος *herbivorus.* Ag. 1142. θυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων.

Ποιόνομος *herbosus, pascuus.* Suppl. 49. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις.

Ποῖος *qualis?* Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Prom. 765. ποίῳ τρόπῳ; Prom. 781. ποίων; Sept. 286. ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον τᾶσδ' ἄρειον; Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φὴς ὀλωλέναι; Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Ag. 1057. πρὸς ποίαν στέγην; Ag. 1090. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ ἐπορθιάζειν; Choeph. 12. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; Choeph. 173. ποίας ἐθείρας; Eum. 625. ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; ποίᾳ δὲ μόνῳ [illegible] Suppl. 300. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις; Suppl. 889. ἐκ ποίου φρονήματος ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; Suppl. 987. ποίοισιν αὐτὴν προξένοις, ἐγχωρίοις; Fragm. 308. ποία ξυνωρὶς τῆσδε [illegible]; — in interrogatione indirecta. Prom. 194. γέγωνε πάντα λόγον, ποίῳ λαβών σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι — αἰκίζεται. Suppl. 514. καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.

Ποίφυγμα *singultus.* Sept. 282. ἐν ματαίοισι κἀγρίοις ποιφύγμασιν.

Πολεῖν *frequentare.* Pers. 299. νῆσον Αἴαντος πολεῖ. — πολεῖσθαι *migrari.* Prom. 648. ὄψεις ἔννυχοι πολεύμεναι ἐς παρθενῶνας τοὺς ἐμούς.

Πολέμαρχος *belli dux.* Sept. 810. ἀτέκνους ὀλάσω πολεμάρχους; Choeph. 1068. Ἀχαιῶν πολέμαρχος ἀνήρ.

Πολέμιος *hostilis.* Sept. 198. 398. πολέμιον δόρυ. Sept. 252. λύουσα πολέμιον φόβον. Sept. 492. ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς. Sept. 541. πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 570. κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός. Pers. 239. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας; Ag. 594. δωμάτων κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν. — οἱ πο-

λέμιος ἀκτεῖ. Sept. 259. *πολεμίων ἐσθήματα.*

Πολεμιστρία bellatrix. Choeph. 418. *Κισσίας νόμοισι πολεμιστρίας.*

Πολεμόκραντος in bello confectus. Sept. 146. *πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος.*

Πόλεμος bellum. Prom. 906. *ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος.* Sept. 23. *καλῶς τὰ πλεῖστα πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.* Pers. 90. [illegible] *στέφος συμφέρουσιν.* Pers. 105. *ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαισι πολέμους πυργοδαΐκτους διέπειν.* Pers. 848. *νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπαθεῖς ... οἴκους.* Pers. 871. *θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι.* Ag. 218. *γυναικοποίνων πολέμων ἀρωγάν.* Eum. 826. *θυραῖος ἔστω πόλεμος.* Suppl. 337. *φαρεῖ σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.* Suppl. 434. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖσι πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη.* Suppl. 928. *πόλεμον αἴρεσθαι νέον.* Suppl. 1028. *πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.* Add. *Πτόλεμος.*

Πολεμόφθορος bello perditus. Pers. 645. *οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ πολεμοφθόροισιν ἄταις.*

Πολιαίνεσθαι incanescere. Pers. 109. *θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ.*

Πολιήτης civis, Pers. 548. *ἀβλαβὴς ἐπῆν τόξαρχος πολιήταις.* Vid. *Πολίτης.*

Πολιός vetustus. Suppl. 658. *ὃς πολιῷ νόμῳ αἶσαν ὀρθοῖ.*

Πολιοῦχος urbem tenens, tuens. Sept. 294. *ὦ πολιοῦχοι θεοί.* Suppl. 997. *μάκαρας θεοὺς γανάεντες πολιούχους.* Add. *Πολισοῦχος* et *Πολισσοῦχος.*

Πόλις urbs. Prom. 848. *ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός.* Sept. 22. *ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν.* Sept. 9. *ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.* Sept. 14. *πόλει τ' ἀρήγειν.* Sept. 29. *νυκτηγορεῖσθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.* Sept. 46. *πόλιν κατασκαφὰς θέντες.* Sept. 57. *ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως.* Sept. 71. *μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε.* Sept. 74. *γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν.* Sept. 77. *πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.* Sept. 89. *ἐπὶ πόλιν διώκων.* Sept. 102. *ἔπιδε πόλιν.* Sept. 126. *Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον.* Sept. 136. *ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.* Sept. 141. *τί πόλις ἄμμιν πάσχει;* Sept. 148. *πρὸ πόλεως.* Sept. 153. *πόλιν δορίπονον μὴ προδῶτε.* Sept. 158. *ἀμφιβάντες πόλιν.* Sept. 162. *φιλοθύτων δέ τοι πόλεων ὀργίων.* Sept. 165. *ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια;* Sept. 172. *οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.* Sept. 197. *πόλεως ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.* Sept. 200. *θεοὺς τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.* Sept. 203. *μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμένην πόλιν.* Sept. 215. *πόλιν νεμοίμεθ' ἀδάματον.* Sept. 236. *αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.* Sept. 256. *πόλεως σεσωσμένης.* Sept. 284. *πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε.* Sept. 300. *πόλεως ῥυτῆρες.* Sept. 303. *πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν.* Sept. 312. *βοᾷ δ' ἐκκενουμένα πόλις.* Sept. 400. *πόλεως πρόμαχος.* Sept. 409. *ἐκπέρσειν πόλιν.* Sept. 416. *πρήσω πόλιν.* Sept. 434. *πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται.* Sept. 453. *πό-*

λεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν. Sept. 521. τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος. Sept. 554. τὸν πόλεως ταράκτορα. Sept. 564. πόλιν πατρῴαν. Sept. 595. τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν. Sept. 609. ὡς πόλις εὐτυχῇ. Sept. 614. πόλει θ᾽ οἵας γ᾽ ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας. Sept. 629. πόλιν ἄξει. Sept. 634. γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν. Sept. 731. σώζειν πόλιν. Sept. 743. περὶ πρύμναν πόλεως. Sept. 747. μὴ πόλις δαμασθῇ. Sept. 756. ξυνέστιοι πόλεως. Sept. 775. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν. Sept. 777. πόλις — ἄντλον οὐκ ἐδέξατο. Sept. 785. πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν. Sept. 797. πόλιν μὲν εὖ πράσσουσαν. Sept. (786.) 802. πόλις σέσωσται. Sept. 808. πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι. Sept. 882. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος. Sept. 980. ἐπεὶ κατῆλθεν ἐς πόλιν. Sept. 997. προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως. Sept. 1000. θάνατον εἵλετ᾽ ἐν πόλει. Sept. 1010. ἤρει πόλιν. Sept. 1021. ἔχουσ᾽ ἄπιστον τήνδ᾽ ἀναρχίαν πόλει. Sept. 1033. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τόδε. Sept. 1037. ὃν πόλις στυγεῖ. Sept. 1058. δράτω τι πόλις. Sept. 1058. πόλις ἄλλως ἄλλοτ᾽ ἐπαινεῖ τὰ δίκαια. Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Sept. 1067. Καδμείων ἤρυξε πόλιν. Pers. 117. μὴ πόλις πύθηται. Pers. 209. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Pers. 215. καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. Pers. 229. ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς τήνδε θηρᾶσαι πόλιν. Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Pers. 340. ἔτ᾽ ἄρ᾽ Ἀθηνῶν ἔστ᾽ ἀπόρθητος πόλις; Pers. 503. ὡς στένων πόλιν Περσῶν. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 767. δεῦ κακῶν τοσῶνδε προσέβαλεν πόλει. Pers. 908. πόλεως γέννας πανθη-τῆρος. Ag. 29. Ἰλίου πόλις. Ag. 126. Πριάμου πόλιν. Ag. 258. Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 269. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις; Ag. 312. οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν. Ag. 322. ὧν ἔχει πόλις. Ag. 384. πόλει πρόστριμμ᾽ ἄφερτον ἐνθείς. Ag. 463. πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Ag. 487. ὅστις τάδ᾽ ἄλλως τῇδ᾽ ἐπεύχεται πόλει. Ag. 518. συντελὴς πόλις. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 591. ἐράσμιον πόλει. Ag. 624. ὅταν δ᾽ ἀπευκτὰ πήματ᾽ ἄγγελος πόλει — φέρῃ. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. Ag. 633. πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 693. Πριάμου πόλις. Ag. 719. ἐς Ἰλίου πόλιν. Ag. 783. τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα. Ag. 786. πόλιν Πριάμου. Ag. 792. καπνῷ δ᾽ ἁλοῦσα νῦν ἔτ᾽ εὔσημος πόλις. Ag. 798. πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος. Ag. 818. πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς. Ag. 1035. πόλιν νεαίρετον. Ag. 1077. πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ. Ag. 1140. πόνοι πόλεος ὀλομένας. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1173. ἀλλόθρουν πόλιν. Ag. 1260. Ἰλίου πόλιν. Ag. 1261. οἳ δ᾽ εἷχον πόλιν. Ag. 1308. τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν μάκαρες Πριάμου. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Ag. 1386. δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν

ἐμοί. Ag. 1569. ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Choeph. 287. διώκεται πόλεως χαλκηλάτῳ πλάστιγγι λυμανθὲν δέμας. Choeph. 210. κρατερὸν γοήτων νόμον μυθήσομεν πόλει. Ag. 1042. Μυθεραίνεις πᾶσαν Ἀργείαν πόλιν. Eum. 435. Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 458. ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει. Eum. 498. πόλις βροτός θ' ὁμοίως ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν. Eum. 542. πόλιν τε πᾶσαν. Eum. 587. οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικὸς, οὐ πόλεως πέρι. Eum. 667. πόλιν νεόπτολιν τήνδε. Eum. 668. πόλεως ἔξω βαλεῖν. Eum. 671. πόλεως σωτήριον. Eum. 703. θυμοῦσθαι πόλει. Eum. 742. πόλιν τὴν Παλλάδος. Eum. 848. οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν. Eum. 875. τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 877. οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν. Eum. 909. πόλεως φρούριον. Eum. 933. μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τῇδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. Eum. 938. ἁρπαλίσαι πόλεως. Eum. 948. πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψετε πάντες διάγοντες. Eum. 963. πόλεως ἐπὶ νίκῃ. Eum. 971. Παλλάδος πόλιν. Suppl. 7. ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι. Suppl. 23. ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ. Suppl. 245. πόλεως ἀγόν. Suppl. 270. μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 340. πρύμναν πόλεος. Suppl. 352 s. μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις. Suppl. 361. τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλις. Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως. Suppl. 396. ἀπώλεσας πόλιν. Suppl. 405. πρᾶξαι μὲν πόλει αὐτοῖσί θ' ἡμῖν. Suppl. 613. πόλιν παχύνει. Suppl. 614. μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Suppl. 627. Πελασγῶν πόλιν. Suppl. 646. ἀνθρώπων τάνδε πόλιν. Suppl. 655. ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 684. τάνδε πόλιν δαΐζων. Suppl. 756. ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται πόλις. Suppl. 863. ἀτίετ' ἀνὰ πόλιν εὐσεβῶν. Suppl. 881. πόλεως ἀγοί. Suppl. 891. γυναικῶν ἐς πόλιν. Suppl. 920. δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται. Suppl. 933. στείχετ' εὐερκῆ πόλιν. Suppl. 988. τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ. Suppl. 1002. πόλιν τήνδε Πελασγῶν. Pers. 107. πόλεών τ' ἀναστάσεις. Pers. 848. ὅσσας δ' εἷλε πόλεις. Pers. 863. Κυπρίας τε πόλεις. — Eum. 77. ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις insulas. — Add. Πτόλις.

Πόλισμα urbs. Prom. 419. ὑψίκρημνόν θ' οἳ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται. Sept. 63. φράξαι πόλισμα. Sept. 113. Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου κυκλοῦνται. Sept. 229. στένει πόλισμα. Sept. 324. καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν. Sept. 460. πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος ἑλών. Pers. 119. τὸ Κίσσινον πόλισμα. Pers. 245. ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα. Pers. 481. Θεσσαλῶν πόλισμα. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν.

Πολισσοῦχος urbem tenens. Sept. 804. ὦ μεγάλε Ζεῦ καὶ πολισσοῦχοι δαίμονες. Vid. Πολισσοῦχος.

Πολισσονόμος in urbe degens. Pers. 838. πολισσονόμου βιοτᾶς ἐπεπέρσαμεν. — urbem regens. Choeph.

851. ἀρχὰς τὲ πολλισσονόμους ἕξει.

Πολισσοῦχος urbem tenens, tuens. Sept. 69. πολισσοῦχοι θεοί. Sept. 104. θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός. Sept. 167. βρέτη πεσοῦσαν πρὸς πολισσούχων θεῶν. Sept. 253. χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς. Ag. 329. εἰ δ' εὐσεβοῦσι τοὺς πολισσούχους θεούς. Suppl. 488. τῶν πολισσούχων θεῶν βωμούς. — urbem incolens. Eum. 745. πολισσοῦχος λεώς. Eum. 843. πολισσούχων βροτῶν. Eum. 964. πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ. Cf. Πολιοῦχος. Πολισοῦχος.

Πολίτης civis. Sept. 1. Κάδμου πολῖται. Sept. 173. πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς θεῖσαι. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς. Sept. 281. ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκρυόεσσαν. Sept. 299. ἄροισθε κῦδος τοῖσδε πολίταις. Sept. 906. ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Sept. 1053. δεῖμα πολιτῶν. Ag. 697. ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμα. Ag. 783. τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν. Ag. 829. ἄνδρες πολῖται. Ag. 1183. πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη. Ag. 1623. πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. Choeph. 300. πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν. Choeph. 425. ἄνευ πολιτᾶν. Eum. 663. αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους. Eum. 758. 785. δύσοιστα πολίταις πάθον. Eum. 816. τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Eum. 887. 946. τοῖσδε πολίταις. Eum. 932. μέλαν αἷμα πολιτᾶν. Eum. 967. εἴη δ' ἀγαθῶν ἀγαθὴ διάνοια πολίταις. Suppl. 479. πάντες πολῖται. — urbem tenens. Sept. 235. θεοὶ πολῖται. — Add. Πολιήτης.

Πολλάκι, *Πολλάκις* saepe. Sept. 209. πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμήχανον — ὀρθοῖ. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Ag. 234. πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν. Suppl. 113. 124. πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι λίνοισιν.

Πολλαχῇ multis rationibus. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

Πόλος polus. Prom. 427. οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστενάζει.

Πολυαίμων cruentus. Suppl. 820. πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Πολύανδρος viris frequens. Pers. 73. πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων. Pers. 525. Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων στρατιάν. Pers. 867. (πόλεις) πολυάνδρους Ἑλλάνων. Ag. 678. πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοί.

Πολυάνωρ multos maritos habens. Ag. 62. πολυάνορος ἀμφὶ γυναικός.

Πολυβαφής saepe mari immersus. Pers. 267. ἄλίδονα σώματα πολυβαφῆ.

Πολύγομφος multis clavis compactus. Pers. 71. πολύγομφον ὅδισμα.

Πολύγονος multos partus edens. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τὰς πολύγονα τελέθοι.

Πολύδακρυς flebilis. Pers. 902. πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν. Choeph. 442. πολύδακρυν γόον.

Πολυδάκρυτος multum defletus. Sept.

952. ἰὼ πολυδάκρυτε σύ. Choeph. 330. πολυδάκρυτα πένθη.

Πολύδονος multum circumactus. Prom. 790. πολύδονον πλάνην.

Πολύδρομος celeriter currens. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγῆς.

Πολυεπής verbosus. Ag. 1103. πολυεπεῖς τέχναι.

Πολύευκτος multum exoptatus. Eum. 509. ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος.

Πολυηλάκατος calamis abundans. Aetn. ap. Schol. Hom. p. 448. Buttm. ποταμοὺς πολυηλακάτους.

Πολύθεος Deis frequens. Suppl. 419. ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων.

Πολυθρέμμων multos alens. Pers. 33. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος.

Πολύθρηνος flebilis. Ag. 694. μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον Πριάμου πόλις γεραιὰ πολύθρηνον μέγα που στένει. Ag. 696. πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

Πολύθροος multo cum clamore coniunctus. Suppl. 800. μάταιοι πολυθρόοις.

Πολυκανής multos interficiens. Ag. 1142. θυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων.

Πολύκλαυτος multum defletus. Pers. 660. ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών. Ag. 1507. τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγένειαν.

Πολυκοίρανος multis imperans. Iphig. 82. Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.

Πολυκρατής praepotens. Choeph. 400. πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων.

Πολυκτόνος multos interficiens. Ag. 448. τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ ἄσκοποι θεοί. Ag. 716. μέγα σίνος πολυκτόνον.

Πολύμιτος ex multis filis contextus. Suppl. 427. πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

Πολυμνήστος bene memor. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. — celebratus. Ag. 1438. πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον.

Πολυμνήστωρ memor. Suppl. 530. γένος πολυμνήστορ, ἐφάπτορ Ἰοῦς.

Πολυναύτης multas naves ducens. Pers. 83. πολύχειρ καὶ πολυναύτης.

Πολυνεικής multum rixans. Sept. 812. ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν καὶ πολυνεικεῖς ὤλοντο.

Πολυνείκης Polynices. Sept. 659. ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκους βίαν. Sept. 623. Πολυνείκους βίᾳ. Sept. 640. ἐπωνύμῳ δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω. Sept. 1004. τόνδε Πολυνείκους νεκρόν. Sept. 1059. τοὺς κλαίοντας Πολυνείκην.

Πολύξενος multos hospitio excipiens. Suppl. 148. τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Sisyph. in Etym. Gud. p. 227. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ χαίρειν.

Πολυπενθής lugubris. Pers. 539. μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.

Πολύπλαγκτος multum circumvagatus. Suppl. 567. πολύπλαγκτον ἀθλίαν οἰστροδόνητον Ἰώ.

Πολυπλάνητος multum circumvagans. Choeph. 419. πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα.

Πολύπλανος multum circumerrans. Prom. 587. ἄδδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασι.

Πολύπονος aerumnosus. Sept. 991. *ἰὼ πάντων πολυπονώτατοι.* Suppl. 377. *φύλακα πολυπόνων βροτῶν.* — *multos labores excitans.* Pers. 312. *πολύπονον δόρυ ναυμῶν.*

Πολύπυρος frumento abundans. Suppl. 550. *πᾶς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν.*

Πολύῤῥοθος multiloquus. Sept. 7. *φροιμίοις πολυῤῥόθοις.*

Πολύρυτος multifluus. Suppl. 823. *ἀνὰ πολύρυτον ἁλμήεντα πόρον.*

Πολύς multus. Sept. 80. *ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς.* Pers. 246. *πολὺς πλούτου λιμήν.* Pers. 247. *κατέφθαρται πολὺς ὄλβος.* Pers. 737. *πολὺς πλούτου πόνος.* Eum. 274. *πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος.* Suppl. 984 s. *πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος.* Sept. 342. *πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος γᾶς δόσις ῥυτιδανοῖς ἐν ῥεθίοις φορεῖται.* Ag. 986. *πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής.* Ag. 536. *καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.* Ag. 1013. *ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.* Ag. 922. *πολλὴ γὰρ αἰδώς.* Suppl. 290. *φάτις πολλὴ κρατεῖ.* Eum. 616. *πολλὴ μηχανὴ λυτήριος.* — Prom. 963. *πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω.* — Pers. 25. *στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι.* Ag. 933. *πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα.* Ag. 974. *τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα.* Eum. 798. *πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια.* — Pers. 501. *πολλῷ πόνῳ.* Pers. 734. 766. *πολλῷ στρατῷ.* Ag. 507. 537. *πολλῷ χρόνῳ.* — Suppl. 843. *βίᾳ τε πολλᾷ.* — Sept. 12. *βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν.* Ag. 607. *ἐς τὸν πολὺν — χρόνον.* Choeph. 957. *πολὺν ἄγαν χρόνον.* Eum. 180. *οἰκτισμὸν πολύν.* Heliad. 59. *πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον.* — Pers. 394. *παρῆν ὁμοῦ κλύειν πολλὴν βοήν.* Pers. 734. *πολλὴν κέλευθον ἤνυσαν.* — Pers. 502. *οὐ πολλοί τινες.* Pers. 889. *πολλοὶ φῶτες.* Ag. 762. *πολλοὶ δὲ βροτῶν.* Choeph. 297. *πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν συμπίτνουσιν ἵμεροι.* Choeph. 529. *πολλοὶ δ' ἀνῆλθον λαμπτῆρες.* — Pers. 529. *πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι.* Eum. 555. *πολλαὶ μὲν ἐσμέν.* — Pers. 720. *οὐ πολλῶν μέτα.* Pers. 786. *παῦροί γε πολλῶν.* Pers. 982. *βαιοί γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.* Suppl. 938. *πολλῶν μετ' ἄλλων.* — Prom. 210. *πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία.* Sept. 1054. *πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ.* Pers. 322. *πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.* Ag. 24. *χορῶν κατάστασιν πολλῶν.* Ag. 341. *πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην.* Ag. 491. *πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων.* Ag. 627. *πολλῶν ἐξαγισθέντων δόμων.* Ag. 928. *πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος.* Ag. 937. *πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων.* Ag. 1007. *πολλῶν μετὰ δούλων.* Ag. 1345. *πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων.* Ag. 1444. *πολλῶν ἀνδρῶν ψυχάς.* Choeph. 920. *πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε.* Eum. 942. *πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.* Suppl. 450. *πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.* Suppl. 485. *πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠξιωμένα.* Suppl. 1035. *μετὰ πολλῶν δὲ γάμων.* — Sept. 932. *πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν.* Pers. 46. *πολλοῖς ἅρμασιν.* Pers.

172. πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι ξύνειμι. Eum. 239. πολλοῖς δὲ μόχθοις. Suppl. 446. θεοῖσι πολλοῖς. Suppl. 970. πολλοῖσιν ἄλλοις σφραγίσμασιν. — Sept. 778. πολλαῖσι πληγαῖς. — Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων. Choeph. 998. πολλοὺς ἀναιρῶν. Suppl. 727. πολλούς δέ γ' εὑρήσουσιν. Prom. 33. πολλοὺς δ' ὀδυρμούς. Prom. 482. τρόπους δὲ πολλούς. Eum. 267. ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμούς. Suppl. 887. πολλοὺς ἄνακτας. — Pers. 280. πολλὰς Περσίδων. Prom. 254. πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Ag. 837. πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους. Ag. 1431. μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασα. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα. — Sept. 906. ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Pers. 232. ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Pers. 261. τὰ πολλὰ βέλεα. Pers. 505. πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων κακῶν. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Pers. 829. πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι — πήματα. Pers. 831. ὥς με πολλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη. Ag. 878. πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνειχόμεσθα. Ag. 1061. πολλὰ συνίστορα αὐτοφόνα κακά. Ag. 1428. πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί. Choeph. 275. πολλὰ δυστερπῆ κακά. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη. [Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων.] Eum. 106. πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε. Eum. 473. πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα. Eum. 524. τὰ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκης. Suppl. 241. κἄτ' ἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν. Suppl. 446. χρηστήρια — πολλά. Suppl. 538. πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα φῦλα. Suppl. 893. πόλλ' ἁμαρτών. Suppl. 914. πολλὰ γίνεται πάρος πεσήματ' ἀνδρῶν. Perrhaeb. 172. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα; Phin. 238. ψευδόδειπνα πολλά. Fragm. 274. ὁ πόλλ' εἰδώς. Fragm. 321. ἦ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά. Fragm. 296. ὥσπερ μέγ' ἐστ' ἴαμα τῶν πολλῶν κακῶν. — bis positum. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Ag. 627. πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων. Suppl. 446. πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά. Choeph. 998. πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρενί. — πολὺς καὶ —. Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν γε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Ag. 63. πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῆ. Choeph. 682. πόλλ' ἐπωπᾶς κἀμποδὼν εὖ κείμενα. Choeph. 741. πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφέλητ' ἐμοὶ τλάσῃ. Prom. 1009. ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν. Eum. 139. ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ. Sept. 320. πολλὰ γὰρ — δυστυχῆ τε πράσσει. — πολύ adverb. Ag. 396. πολὺ δ' ἔστενον. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. — πολύ, πολλῷ cum comparativo et superlativo. Ag. 1155. τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 1303. ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτείρω πολύ. Choeph. 138. σωφρονεστέ-

ραν πολὺ μητρός. Pers. 180. τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολύ. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς. — πολλά multifariam, saepe. Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. Sept. 553. κακοῖσι βάζει πολλὰ Πολυνείκους βίαν. Pers. 451. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο. Pers. 492. ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο στρατός. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρῶς ἐκ φρενός μ' ἀγαστένειν. Ag. 556. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ. Ag. 705. πολλὰ δ' ἔσσ' ἐν ἀγκάλαις. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Ag. 1640. ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος. Choeph. 215. σύνοσθ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην. Choeph. 269. κἀξορθιάζων πολλά. Choeph. 747. πολλὰ δ' οἴομαι ψευσθεῖσα. Choeph. 884. πρὸς ᾧ αὖ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα — ἐξήμελξας. Choeph. 1008. πολλὰ θερμαίνοι φρένα. — πολύς ita usurpatum, ut eandem rem saepius fieri significet. Sept. 6. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖτο. Sept. 471. ἄλω δὲ πολλὴν — ἔφριξα δινήσαντος. Ag. 845. πολλὴν ἄνωθεν — τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών. Ag. 849. πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν. — Sept. 726. πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Ag. 705. πολέα δ' ἔσσ' ἐν ἀγκάλαις. — Add. Πλέων. Πλέον. Πλεῖστος.

Πολύσινος noxius. Choeph. 440. μυχοῦ δ' ἄφερκτος πολυσίνου.

Πολυστεφής multis coronis ornatus. Eum. 39. ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν.

Πολυστομεῖν multiloquum esse. Suppl. 497. καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών.

Πολύστονος multos gemitus ciens. Sept. 827. ἰὼ πολύστονοι, τοῦδ' εἰργάσασθ' ἄπιστον. Eum. 658. πολύστονος φάτις.

Πολύτεκνος multos liberos habens. Prom. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα. — Suppl. 1008. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι.

Πολυφθόρος exitiosus. Prom. 636. τὰς πολυφθόρους τύχας. Prom. 822. τῆς πολυφθόρου πλάνης. — Sept. 908. πολυφθόρους ἐν δαΐοις.

Πολυφόντης Polyphontes. Sept. 439. Πολυφόντου βία.

Πολύχειρ magna militum manu instructus. Pers. 83. πολύχειρ καὶ πολυναύτης.

Πολύχρυσος auro abundans. Pers. 3. τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Pers. 9. πολυχρύσου στρατιᾶς. Pers. 45. πολύχρυσοι Σάρδεις. Pers. 53. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος.

Πολύχωστος in altum congestus. Choeph. 346. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον.

Πολυψάμαθος arenosus. Suppl. 849. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον.

Πομπαῖος ductor. Eum. 91. κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι.

Πομπή missus. Ag. 728. πομπᾷ Διὸς ξενίου. — comitatus. Eum. 987. ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ. — iter. Sept. 595. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πόλιν μολεῖν.

Πόμπιμος mittens. Sept. 353. διά-

κων πομπίμους χνόας ποδῶν. Sept. 837. ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον.

Πομπός missor. Pers. 618. αἰτησόμεσθα φθιμένων πομποὺς εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν. Choeph. 145. ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω. Ag. 123. ἐδάη λαγοδαίτας πομπούς τ' ἀρχάς. — *comes.* Choeph. 84. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί. — *nuntius.* Ag. 290. ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.

Πονεῖν operam dare. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. Prom. 342. εἰ μηδὲν πονεῖ, μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοὶ πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Ag. 1529. τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ — πονήσει; *laborare.* Pers. 476. δίψει πονοῦντες. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Choeph. 906. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔσω καθημένη. Fragm. 301. τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Πονηρὸς malus. Choeph. 1041. μὴτ' ἐπιζευχθῇ στόμα φήμαις πονηραῖς. Ixion. 77. βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος. (Fragm. 412. ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.)

Πόνος labor, aerumna. Prom. 75. πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ. Sept. 984. ἰὼ ἰὼ πόνος. Pers. 319. πλεῖστον πόνον ἐχθροῖς παρασχών. Pers. 501. Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ. Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Ag. 173. μνησιπήμων πόνος. Ag. 321. νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος. Ag. 553. παροίχεται πόνος. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 1188. δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος. Choeph. 459. ὦ πόνος ἐγγενής. Eum. 79. τόνδε βουκολούμενος πόνον. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται. Eum. 127. μέριμναν οὔποτ' ἐκλιπὼν πόνου. Eum. 128. μή σε νικάτω πόνος. Eum. 217. πόνον πλέον. Eum. 526. λαῖφος ὅταν λάβῃ πόνος θραυομένας κεραίας. Eum. 741. ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος. Suppl. 324. πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν. Suppl. 501. σημεῖον πόνου. Suppl. 984. πολὺς πόνος. Iacu-latr. in Bekk. Anecd. p. 351, 6. πόνου πλουτοῦντα. Fragm. 301. τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος. Fragm. 307. πόνου γὰρ ἄκρον. Prom. 46. πόνων γὰρ — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Prom. 66. σῶν ὑπερστένω πόνων. Prom. 84. τί σοι οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 118. πόνων ἐμῶν θεωρός. Prom. 183. πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom. 267. αὐτὸς εὑρόμην πόνους. Prom. 282. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Prom. 298. πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; Prom. 326. 339. τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 423. ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις. Prom. 618. τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους. Prom. 687. ὅτι λοιπὸν πόνων. Prom. 751. τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. Prom. 778. μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους. Prom. 782. πόνων τὰ λοιπά. Prom. 874. πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ λύσει. Prom. 902. δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων. Prom. 933. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πό-

νους. Prom. 1000. διάδοχος τῶν σῶν πόνων. Sept. 722. ὦ πόνοι δόμων νέοι. Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Sept. 933. πολλοῖς ἐπιστρωθέντες πόνοισι γενεάν. Ag. 1. κοιμηθεὶς ἀπαλλαγὴν πόνων. Ag. 20. εὐτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων. Ag. 345. χάριν γὰρ οὐκ ἄτιμον ἄρχεται πόνων. Ag. 1139. ἰὼ πόνοι, πόνοι πόλεος ὀλομένας. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα. Choeph. 265. τῶνδε πόνων ἄπειρον. Choeph. 615. ἐπεὶ δ' ἐπεμπόμην ἀμειλίχων πόνων. Choeph. 650. πόνων θελκτήρια. Eum. 59. μὴ μεταστένειν πόνων. Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Suppl. 51. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα. Suppl. 119. δυσάγκριτοι πόνοι. Suppl. 537. μαινομένα πόνοις ἀτίμοις. Suppl. 810. ὅπως παῖδα φροίμιον πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. Xantr. 156. τῶνδε βουλευτὴς πόνων. Prom. sol. 180. πόνων ἐπίδικτορα. Fragm. 295. οἵ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα. — res magno labore effecta, parta. Fragm. 378. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνων. Ag. 54. δεμνιοτήρη πόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες. Pers. 737. πολὺς πλούτου πόνος ὄλμος. (et fortasse Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.)

Ποντίζειν submergere. Ag. 985. οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.

Πόντιος marinus. Prom. 89. ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα. Prom. 429. βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων. Prom. 584. ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν. Prom. 841. πόντιος μυχός. Sept. 192. ποντίῳ πρὸς κύματι. Sept. 994. ὁ πόντιος ξεῖνος ... ἐνθάδ' εἰς θνητὸς οἴδαφος. Pers. 114. πόντιον ἄλσος. Pers. 441. ποντίας ἀκτῆς ἔπι. Pers. 545. βαρίδεσσι ποντίαις. Pers. 872. ἀμφιθέντες μεγάλας πλαγκτὰς ποντίας. Pers. 994. ἔτλας ποντίαισιν. Ag. 653. ὕδωρ πόντιον κεφαλίνηγέτας. Choeph. 580. πάκτωμά τ' αἰγιαλέα. Eum. 864. γῆθεν ἐκ τῆς ποντίας δρόσου. Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος.

Ποντομέδων maris imperium tenens. Sept. 122. ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ.

Πόντονδε in mare. Suppl. 33. πέμψατε πόντονδε.

Πόντος mare. Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος. Prom. 794. πόντιον περῶσα φλοῖσβον. Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. Prom. 1090. συντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ. Pers. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου. Ag. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι. Ag. 551. εὖτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὕδοι πεσών. Ag. 1173. πόντου πέραν τραφεῖσαν. Eum. 77. ὑπέρ τε πόντον καὶ περιρρύτας πόλεις. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν ἦλθον. Suppl. 985. πολὺς πόνος, πολὺς δὲ πόντος. Nereid. 140. δελφινοφόρον πεδίον πόντου.

Πόπαξ exclamatio indignabundi. Eum. 138. ἰοὺ ἰοὺ πόπαξ, ἐπάθομεν φίλαι.

Πόποι exclamatio dolentis. Pers. 542. Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, πόποι. Pers. 552. νᾶες μὲν ἤγαγον, πόποι. Ag. 1042. 1046. ὀτοτοτοτοῖ

πόνοι δᾶ. Ag. 1071. *ἰὼ πόνοι.* Pers. 717. *ὦ πόνων καδοῖς ἀμαγῆς.* Pers. 838. *ὦ σκότος.* Eum. 140. *ἔπαθομεν παθοῦσα πολλὰ δὴ ὦ πόνοι.*

Πορεία iter. Prom. 735. *ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας.* Prom. 826. *τὸ λοιπὸν πορείας ἦδε τέρμ᾽ ἀνήνυσεν.* Prom. 843. *τῆς σῆς πορείας μνήματα.*

Πορεῖν praebere, exhibere. Prom. 109. *θνητοῖς γὰρ γέρα πορών.* Prom. 619. *οὔκουν πόρευσας τήνδε δωρεὰν ἐμοί;* Prom. 634. *γλυκεῖαν δ᾽ ἡδονῆς κἀμοὶ πόρε.* Prom. 936. *ἀλλ᾽ ἆθλον ἄν σοι τοῦδ᾽ ἔτ᾽ ἀλγίω πόροι.* Prom. 948. *ἐφημέροις πορόντα τιμάς.* Sept. 720. *τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι;*

Πορεύεσθαι ire. Prom. 569. *ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ᾽ ἔχων.*

Πόρευμα vehiculum. Eum. 230. *προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις καὶ πορεύμασι βροτῶν.*

Πορευτός migrans. Ag. 178. *ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.*

Πορθεῖν delere, diripere. Sept. 565. *πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς πορθεῖν.* — Sept. 176. *αὐτοὶ δ᾽ ὑφ᾽ αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.* Choeph. 680. *κατ᾽ ἄκρας ἐνθάδ᾽ ὡς πορθούμεθα.* Suppl. 438. *χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων.* Ag. 269. *ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;* Ag. 577. *Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;*

Πορθήτωρ vastator. Ag. 884. *τὸν σὸν πόδ᾽, ὦ ναξ, Ἰλίου πορθήτορα.* Choeph. 966. *πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.*

Πορθμεύειν perferre. Choeph. 674. *ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν.*

Πόρθμευμα trajectio. Ag. 1539. *πατέρ᾽ ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ᾽ ἀχέων.*

Πορθμὸς fretum. Pers. 69. *πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.* Pers. 708. *μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν.* Pers. 725. *περᾷν Ἕλλης πορθμόν.* Ag. 298. *Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.*

Πόριμος praebens. Prom. 906. *ἀπόλεμος ὅδε γ᾽ ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος.*

Πόρος transitus. Pers. 708. *μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν ὥστ᾽ ἔχειν πόρον.* — *via.* Prom. 281. *αἰθέρα θ᾽ ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν.* Sept. 528. *μακρᾶς κελεύθου — πόρον.* Ag. 884. *πορφυρόστρωτος πόρος.* Ag. 895. *μηδ᾽ εἵμασι στρώσασ᾽ ἐπίφθονον πόρον τίθει.* Eum. 740. [illegible] *πόρους τιθέντες.* Suppl. 89. *δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι.* — *vadum, fretum, via maritima.* Suppl. 541. *πόρον κυματίαν ὁρίζει.* Suppl. 824. *ἀλμήεντα πόρον.* Heliad. 59. *οἰδματόεντ᾽ ἀμφίδρομον πόρον.* Pers. 359. *ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους.* Pers. 445. *φίλους θ᾽ ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων.* Pers. 493. *περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον.* Pers. 497. *ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε.* Pers. 733. *καὶ πόρον μετερρύθμιζε.* Pers. 834. *Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατύν.* Prom. 530. *παρ᾽ Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον.* — *fluvius.* Prom. 808. *ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου.* Sept. 360. *πόρον δ᾽ Ἰσμηνὸν οὐκ ἐᾷ περᾶν.* Pers. 485. *ἐπ᾽ Ἀξίου πόρον.* Pers.

848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον. Choeph. 70. πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βαίνοντες. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεύμασιν γενεθλίου πόρου. Eum. 430. ῥυσοῖς πόροισι. — *exitus, se expediendi ratio.* Prom. 59. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρον. — *res, qua aliquid perficitur.* Prom. 111. διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω;

Πορπάζειν *affigere.* Prom. 61. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς.

Πορσύνειν *parare.* Choeph. 898. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Ag. 1347. ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσυνῶν. Suppl. 517. ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι. — Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. — Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορσύνεται; Pers. 259. 1037. ἐπορσύνθη κακά.

Πόρτις *iuvencus.* Suppl. 41. Δίον πόρτιν. Suppl. 309. ὁ Δῖος πόρτις.

Πορφύρα *purpura.* Ag. 933. τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα. — πορφύραι *tapetes purpurei.* Ag. 931. πορφύρας πατῶν.

Πορφύρεος *purpureus.* Pers. 309. ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.

Πορφυροειδής *purpureus.* Suppl. 524. λίμνᾳ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

Πορφυρόστρωτος *purpureis tapetibus stratus.* Ag. 884. γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος.

Ποσειδῶν *Neptunus.* Prom. 927. τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος. Sept. 123. ποντομέδων ἄναξ ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ Ποσειδῶν. Sept. 291. Ποσειδῶν ὁ γαιάοχος. Eum. 27. Ποσειδῶνος κράτος.

Πόσις *maritus.* Sept. 912. παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα. Pers. 217. σὸν πόσιν Δαρεῖον. Ag. 586. τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν. Ag. 590. τοῦτ' ἀπάγγειλον πόσει. Ag. 1079. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν. Ag. 1377. Ἀγαμέμνων, ἐμὸς πόσις.

Πόσις *potio.* Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν.

Πόσος *quantus?* Pers. 324. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων;

Ποταίνιος *novus, improvisus.* Prom. 102. οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει. Sept. 221. ποταίνιον κλύουσα πάταγον. — *recens.* Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Eum. 272. ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.

Ποτάμιος *fluvialis.* Sept. 374. βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις.

Ποταμός *fluvius.* Prom. 89. ποταμῶν τε πηγαί. Prom. 368. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρός. Prom. 432. πηγαί θ' ἁγνορύτων ποταμῶν. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμόν. Prom. 722. ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾷ μένος. Prom. 811. ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ. Pers. 848. πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο. Suppl. 61. ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα. Suppl. 464. κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται. Suppl. 548. πάρ ποταμοὺς ἀενάους. Suppl. 1006. ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.

Mys. 131. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν. Philoct. 234. Σπερχειὲ ποταμέ. Fragm. 386. ἄνω ποταμῶν.

Ποτανὸς volucer. Ag. 383. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν.

Ποτᾶσθαι volare, Sept. 84. χρίμπτεται βοά, ποτᾶται. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις. Ag. 951. δεῖγμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται. Choeph. 383. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Suppl. 644. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Psychag. 257. ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος. — Pers. 656. Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. Eum. 350. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται.

Πότε quando? Sept. 98. πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφίλιταν ἕξομεν; Choeph. 388. πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι; Choeph. 709. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχύν;

Ποτὲ aliquando, unquam. Prom. 68. ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ. Prom. 189. μαλακογνώμων ἔσται ποτέ. Prom. 192. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντί ποθ' ἥξει. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς. Prom. 340. κοὐδαμῇ λήξω ποτέ. Prom. 367. ἔνθεν ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοί. Prom. 726. αἵ Θεμίσκυράν ποτε κατοικιοῦσιν. Prom. 759. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία; Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Prom. 799. ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν, οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ. Prom. 1001. τόλμησόν ποτε. Prom. 1037. μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ. Prom. 1075. μηδὲ πόθ' εἴπητε. Sept. 15. τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε. Sept. 193. ἐκεῖδε πόλιν, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. Sept. 438. πρίν — δορὶ πορθήσαι. Sept. 771. καί σφε σιδαρονόμῳ διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν χρήματα. Pers. 644. οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ. Ag. 492. οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν. Ag. 1002. οὐδὲν ἐκπεπληγμένη ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Choeph. 265. οὓς ἴδοιμ' ἐγώ ποτε θανόντας. Choeph. 764. τροπαίου Ζηνὸς καμὸν θήσει ποτέ. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ. Eum. 50. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. Eum. 70. αἷς οὐ μίγνυται θεῶν τις, οὐδ' ἄνθρωπος, οὐδὲ θὴρ ποτε. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ. Suppl. 37. πρίν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι. Suppl. 163. τὸν αὐτός ποτ' ἔκτισεν γόνῳ. Suppl. 267. μνήμην ποτ' ἀντίμισθον εὕρετ' ἐν λιταῖς. Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος. Suppl. 712. ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ. Arg. 15. ὅδ' ἐστίν, ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔρριψεν. — in interrogatione, tandem. Prom. 99. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 124. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 183. πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom.

578. τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Pers. 546. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 667. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως; Ag. 1057. ποῖ ποτ' ἤγαγές με; Ag. 1071. τί ποτε μήδεται; Ag. 1470. 1496. τί ποτ' εἴπω; Choeph. 10. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει; Choeph. 167. τίνος ποτ' ἀνδρός; Eum. 386. τίνες ποτ' ἐστέ; Suppl. 1030. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν; Edon. 52. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις; Myrm. 119. τί ποτ' — οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; cum relativo *quisquis tandem.* Ag. 155. Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν. — *profecto.* Ag. 1100. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Choeph. 1[illegible] οὐδέν ποτ' ἄλλο.

Πότερα utrum? Pers. 235. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς γ' αὐτοῖς πρέπει; Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; Ag. 616. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο; Choeph. 13. πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον ἢ — ἐπεικάσας τύχω; Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν; Choeph. 118. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις; Suppl. 331. πότερα κατ' ἔχθραν ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται;

Πότερον utrum? Sept. 807. πότερον χαίρω — ἢ τοὺς μογεροὺς καὶ δυσδαίμονας ἀτέκνους κλαύσω πολεμάρχους; Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν ἢ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν; Pers. 343. τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης ἢ παῖς ἐμός; Ag. 612. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ; Suppl. 244. ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω ἢ τηρὸν ἱεροῦ ῥάβδον;

Πότερος quis? Sept. 91. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

Ποτί pro πρός *ad.* Sept. 277. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους — στείχουσιν. Sept. 328. ποτὶ πτόλιν δ' ὀρκάνα πυργῶτις. Ag. 707. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα. Eum. 79. μολὼν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιν. Vid. Πρός.

Ποτινίσσεσθαι adire. Prom. 528. θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

Ποτιπίπτειν prosterni ad aliquid. Sept. 92. πότερα δῆτ' ἐγὼ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;

Ποτιτρόπαιος supplex. Suppl. 357. ποτιτρόπαιον αἰδόμενος. — *qui piaculum sibi contraxit.* Eum. 168. ποτιτρόπαιος ὤν. Cf. Προστρόπαιος.

Πότμος sors, fortuna. Sept. 881. διχόφρονι πότμῳ. Pers. 695. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ. Ag. 740. οἴκων γὰρ εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος αἰεί. Ag. 977. πότμος εὐθυπορῶν. Fragm. 361. αὐτορέγμονος πότμου.

Πότνια venerabilis, potens. Sept. 137. ὦ πότνι' Ἥρα. Sept. 869. Eum. 911. πότνι' Ἐρινύς. Sept. 961. 976. πότνιά τ' Οἰδίπου σκιὰ μέλαινά τ' Ἐρινύς. Choeph. 711. ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ χώματος.

Ποτνιάς *Potnias.* Oedip. 161. ἔνθα συμβολὰς τριῶν κελευθῶν Ποτνιάδων ἠμείβομεν.

Ποτόν *potus.* Pers. 607. ποτόν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε. Eum. 665. σύνεσθ', εὑρήσεις ποτόν. — *lympha.* Pers. 479. Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Ag. 1129. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.

Ποτός *potulentus.* Ag. 1381. τί κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν.

Ποῦ *ubi?* Prom. 545. ποῦ τις ἀλκά; Sept. 993. ποῦ σφε θήσομεν χθονός; Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός; Pers. 471. ποῦ τάσδ' ἔλειπες; Pers. 917. ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος; ποῦ δέ σοι παραστάται; Pers. 928. ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος; Pers. 930. ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ; Choeph. 887. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα; Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμός, ὅντιν' ἀντεδεξάμην; Eum. 400. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Suppl. 500. ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; Perrhaeb. 172. ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα κἀκροθίνια; ποῦ χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα; Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; Fragm. 322. ποῦ δ' ἐστὶν Ἀργοῦς — ξύλον;

Πού *forte, fere.* Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω. Prom. 519. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις. Prom. 745. τί που δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά; Prom. 824. μέμνησαι δέ που. Prom. 1066. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος. Sept. 496. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Pers. 710. γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο. Pers. 726. ἐγὼ δέ που διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτῆσαι θεούς. Ag. 175. δαιμόνων δέ που χάρις. Ag. 506. εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Ag. 694. πολύθρηνον μέγα που στένει. Ag. 1630. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος; Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. — *alicubi.* Suppl. 759. κελαινὸν εἴ τι κεῦθος ἔστι που. Eum. 243. καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἔστι που καταπτακών. — *aliquorsum.* Prom. 1062. τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.

Πουλύβοτος *almus.* Sept. 756. πουλύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν.

Ποῦς *pes.* Prom. 279. ἐλαφρῷ ποδὶ κραιπνόσσυτον θῶκον προλιποῦσα. Sept. 353. διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Sept. 356. σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα. Pers. 95. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων; Pers. 159. μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ ὄλβον. Pers. 508. ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 651. κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων. Ag. 881. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδ', ὦ 'ναξ, Ἰλίου πορθήτορα. Ag. 919. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός. Ag. 922. ποσὶν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. Choeph. 180. εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί. Choeph. 204. καὶ μὴν στίβοι γε — ποδῶν

ὅμοιοι. Choeph. 205. καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν. Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας. Choeph. 976. ποδοῖν ξυνωρίδα. Eum. 284. τίθησιν ὀρθὸν η κατηρεφῆ πόδα. Eum. 348. καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Eum. 254. ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός. Eum. 381. ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα. Eum. 513. μηδέ νιν — ἀθέῳ ποδὶ λὰξ ἀτίσῃς. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Suppl. 817. σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπως ποδῶν. Laj. 105. κεκμηότι μαλακίων ποδί. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός. Philoct. 233. ὦ πούς, ἀφήσω σε. Philoct. 235. ἔκφυσιν ποδὸς λαβών. — proverbiales locutiones. Prom. 263. ὅστις πημάτων ἔξω πόδα ἔχει. Choeph. 686. ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα. — Eum. 159. φονολιβῆ θρόνον περὶ πόδα, περὶ κάρα πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν.

Πρᾶγμα *res*. Sept. 671. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός. Ag. 1324. καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεοῤῥύτῳ ξίφει. Ag. 1517. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 859. ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου. Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 268. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φονεῖν ἐτάχθην. Eum. 448. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 460. ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσπεσεν τόδε. Eum. 466. διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμα. Eum. 455. μὴ ξυγχέαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Eum. 554. γένοιτ' ἂν ὀρθῶς πράγματος διδάσκαλος. Eum. 600. διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 351. μή δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων. Suppl. 706. πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας. Fragm. 408. τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκοτον πόλει παρόν v. l. Prom. 973. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι. Sept. 41. αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων. Pers. 711. διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγματα. Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον. Ag. 1300. ἰὼ βρότεια πράγματα. Choeph. 244. θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦς. Choeph. 690. κεδνῶν ἔκατι πραγμάτων. Eum. 685. αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαβὼν σέβεις. Suppl. 339. πραγμάτων κοινωνὸς ἦν. Suppl. 463. καὶ πολλαχῇ γε δυσπάλαιστα πράγματα.

Πρᾶγος *facinus*, *res*. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 581. ἐν παντὶ πράγει δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς κάκιον οὐδέν. Sept. 843. ἤκουσ' αἴδ' ἐπὶ πρᾶγος πικρόν. Sept. 785. τί δ' ἐστὶ πρᾶγος νεόκοτον πόλει παρόν; Pers. 244. καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Suppl. 230. ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικᾷ τόδε.

Πρακτήριος *efficax*. Suppl. 518.

πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

Πράκτωρ poenae exactor, vindex. Ag. 111. *πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι.* Eum. 309. *πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν.* Suppl. 636. *ὅπιν ἐπιδόμενος πράκτορά τε σκοπὸν δυσπολέμητον.*

Πρᾶξις facinus, effectus. Choeph. 801. *πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.* — eventus. Pers. 723. *ψυχεῖ γ' ἦλθε χρηστῶν πρᾶξις.* — conditio, sors. Prom. 697. *εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.*

Πραπίδες animus, mens. Ag. 370. *εὖ πραπίδων λαχόντα.* Ag. 776. *εὖ πραπίδων οἴακα νέμων.* Suppl. 87. *δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι.*

Πράσσειν I. sensu transitivo, facere. Prom. 455. *ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον.* Prom. 663. *τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.* Prom. 675. *ἐπηνάγκαζε νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.* Ag. 354. *τὸν τάδε πράξαντα.* Ag. 360. *ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν.* Ag. 1328. *τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.* Ag. 1353. *οὕτω δ' ἔπραξα.* Ag. 1446. *ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν.* Ag. 1643. *ὡς ἐπράξαμεν.* Ag. 1654. *πρᾶσσε, πιαίνου μιαίνων τὴν δίκην.* Choeph. 661. *εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον.* Choeph. 704. *αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.* Choeph. 768. *πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.* Choeph. 1027. *πράξαντι μὲν ταῦτα.* Choeph. 1040. *εὖ γε πράξας.* Eum. 191. *εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας.* Eum. 214. *τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα σ' ἐνθυμουμένην, τὰ δ' ἐμφανῶς πράσσουσαν ἡσυχαιτέραν.* Eum. 408. *κλύειν δικαίως μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλεις.* Suppl. 226. *πράξας τάδε.* Suppl. 266. *τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια πράξας.* Suppl. 319. *πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον.* Suppl. 394. *οὐκ ἄνευ δήμου τάδε πράξαιμ' ἄν.* Suppl. 510. *σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.* Suppl. 755. *πράξασ' ἀρωγήν.* Suppl. 987. *μηδ' αἶσχος ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖς ἐμοῖς πράξωμεν.* Suppl. 1030. *τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν;* Eum. 888. *τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις πράσσω.* Eum. 739. *τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα ἀμηχάνοισι πράξομεν δυσπραξίαις — ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος.* Eum. 856. *σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον;* — Ag. 797. *πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα.* — Prom. 686. *κλύεις τὰ πραχθέντα.* Suppl. 961. *τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς.* Prom. 75. *πέπρακται τοὔργον.* Ag. 537. *εὖ γὰρ πέπρακται.* Pers. 519. *ἐπὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις.* Pers. 787. *τὰ νῦν πεπραγμένα.* Ag. 1158. Choeph. 792. *τῶν πάλαι πεπραγμένων.* — Eum. 122. *τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;* Prom. 49. *ἅπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν* l. d. — conficere. Choeph. 434. *ἔπραξε δ' ὑπέρ νιν, ὧδε θάπτει.* *πεπραγμένοι* confecti, de quibus actum est. Choeph. 130. *πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα πρὸς τῆς τεκούσης.* — poenam exigere, ulcisci. Pers. 468. *ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.* Choeph. 309. *τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ.* Eum.

594. τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα. Phryg. 244. τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει βλάβην Ag. 786. [illegible] Πριάμου. Ag. 688. [illegible] πρασσομένα [illegible] μέλος [illegible] — H. sensu intransitivo, cum adverbio, se habere. Prom. 265. [illegible] κακῶς πράσσοντας. Pers. 209. κακῶς [illegible] Fragm. 286. τὸν κακῶς πράσσοντα. Fragm. 442. κακῶς πράσσοντα. Prom. 981. [illegible] πράσσεις καλῶς. Eum. 795. [illegible] Sept. 4. εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα. Sept. 797. πόλις μὲν εὖ πράσσει. Pers. 208. πράξας μὲν εὖ. Pers. 847. εὖ πράσσοντας. Ag. 1488. [illegible] εὖ πράσσειν Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ. Fragm. 287. εὖ πράσσουσιν. Pers. 775. [illegible] ὡς ἄριστα. Eum. 447. πράξας καλῶς [illegible]. Pers. 140. πῶς ἄρα πράσσει [illegible] Ag. 904. [illegible] Sept. 499. [illegible] πράξειν ἄνδρας [illegible] Ag. 1261. Ἴλιον πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν. — cum accusativo, pati. Sept. 319. 321. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν. πολλὰ γὰρ εὖτε πόλις δαμασθῇ, [illegible] τε πράσσει. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ᾽ ἐπιστενάζετε; Ag. 1418. [illegible] δ᾽ οὐκ ἐπραξάτην. — Ag. 1263. [illegible] πράξω, τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.

(πράσσει Eum. 888. πράσσει Sept. 321. Pers. 140. Phryg. 244. πράσσομεν Ag. 904. πράσσεις Prom. 289. Suppl. 319. πράσσουσι Pers. 775. πράσσε Ag. 1654. Choeph. 768. πράσσειν Ag. 1178. Suppl. 510. πράσσουσα Sept. 77. Choeph. 309. πράσσοντα Fragm. 286. 412. πράσσουσαν Sept. 797. Eum. 244. πράσσοντες Ag. 1328. Fragm. 287. πράσσοντας Prom. 265. Pers. 847. πράσσειν Prom. 263. 675. Sept. 319. Choeph. 704. Eum. 795. πράττειν Ag. 1304. [illegible] Prom. 455. πράξω Ag. 1263. πράξεις Eum. 856. πράξομεν Eum. 739. πράξεις Sept. 499. Pers. 468. ἔπραξα Ag. 1353. ἔπραξας Eum. 191. ἔπραξεν Ag. 360. 1261. 1446. Choeph. 434. [illegible] Ag. 1643. ἐπραξάτην Ag. 1418. ἔπραξαν Suppl. 1030. πράξαιμεν Suppl. 987. πράξαιμι Suppl. 394. πράξαιμεν Sept. 4. πράξας Pers. 208. 209. Choeph. 1040. Eum. 447. Suppl. 226. 266. πράξασα Suppl. 755. πράξαντα [illegible] Choeph. 1027. πράξαντα Ag. 254. Eum. 594. πράξασαν Ag. 1261. πράξασιν Pers. 713. πράξαι Choeph. 661. Eum. 408. πρασσομένα Ag. 688. ἐπραξάμην Ag. 786. ἐπραξάμεσθα Ag. 797. πέπρωται Prom. 75. Ag. 537. Eum. 132. πεπραγμένοι Choeph. 130. πεπραγμένων Ag. 1158. Choeph. 792. πεπραγμένοις Pers. 519. πεπραγμένα Pers. 787. ἐπράχθη Prom. 49. πραχθέντα Prom. 686. Suppl. 961.)

Πραΰνειν mitigare. Pers. 186. παῖς δ᾽ ἐμὸς μαθὼν κατεῖχε κἀπράϋνεν. Pers. 823. ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνων λόγοις.

Πρέπειν conspicuum esse. Sept. 372. *λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει — πρέπει.* Pers. 235. *πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χεροῖν αὐτοῖς πρέπει;* Ag. 233. *πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς.* Ag. 378. *πρέπει δὲ φῶς αἰθολαμπές, αἰθοῖ.* Ag. 420. *συνορμένοισι πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει.* — cum participio. Ag. 1193. *τὸν ἐντέρων τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος, πρέπουσ' ἔχοντες.* Ag. 30. *ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.* Eum. 949. *πόλιν ὀρθοδίκαιον πρέψουσι πάντες διάγοντες.* — cum infinitivo. Pers. 243. *τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν.* Suppl. 700. *πρέπουσι δ' ἄνδρες νήιοι μελαγχίμοις γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.* — cum dativo rei, qua quis insignis vel praeditus est. Sept. 117. *ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσοῖς σάγαις.* Choeph. 12. *ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα.* Choeph. 24. *πρέπει παρῇς φοινίοις ἀμυγμοῖς.* Choeph. 18. *ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ πρέπουσαν.* — *similem esse.* Suppl. 297. *πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας.* Fragm. 491. *πρέψαι.* — de rebus, quae non oculis se offerunt sed aliis sensibus. Ag. 312. *οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν.* Ag. 1284. *ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.* — *πρέπει decet.* Ag. 510. *ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει.* Sept. 638. *οὔτε κλαίειν οὔτ' ὀδύρεσθαι πρέπει.* Ag. 622. *εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλῳ γλώσσῃ μιαίνειν.* Ag. 631. *πρέπει λέγειν παρόντα.* Ag. 1393. *εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ* etc. Choeph. 448. *πρέπει δ' ἀσέμπτῳ μόνος καθήμενος.* Eum. 176. *οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.* — cum dativo. Ag. 470. *γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.* Ag. 915. *τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.* Choeph. 77. *πρέπον τ' ἀρχαῖς βίου.* — cum accusativo. Suppl. 192. *ὡς ἐπήλυδας πρέπει.* — cum accusativo et infinitivo. Suppl. 200. *θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἥσσονας.* Suppl. 909. *πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.* Fragm. 409. *μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ.*

Πρεπόντως convenienter. Ag. 673. *ἐπεὶ πρεπόντως ἑλέναυς, ἕλανδρος ἔπλευσε.*

Πρεπτὸς insignis. Eum. 874. *τῶν ἀρειφάτων — πρεπτῶν ἀγώνων.*

Πρεσβεῖα senectutis dignitas. Pers. 4. *κατὰ πρεσβείαν οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.*

Πρεσβεύειν prae ceteris colere. Choeph. 481. *πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον.* Eum. 1. *πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.* — *πρεσβεύεσθαι* primum locum obtinere. Ag. 1273. *ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.* Eum. 21. *Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.* Choeph. 622. *κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ.*

Πρέσβιστος praestantissimus. Sept. 372. *πανσέληνος — πρέσβιστον ἄστρων.*

Πρέσβος homo venerandus. Pers. 615. *βασίλεια γύναι, πρέσβος*

Πέρσαις. — hominum delectorum, dignissimorum coetus. Ag. 829. 1366. πρέσβος Ἀργείων τόδε.

Πρέσβυς princeps, venerabilis. Ag. 177. ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς νεῶν Ἀχαϊκῶν. Ag. 198. ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς. Ag. 516. ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς. Suppl. 597. ὦ χαῖρε, πρέσβυ. — legatus. Suppl. 708. ἴσως γὰρ ἢ κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι. — πρέσβεις senes venerabiles, principes. Pers. 826. ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετε.

Πρεσβύτης senex. Eum. 611. ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.

Πρεσβῦτις anus. Eum. 701. καθιππάζῃ με πρεσβῦτιν νέος. Eum. 881. στόλος πρεσβυτίδων.

Πρεσβυτοδόκος senes recipiens. Suppl. 653. γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι.

Πρευμενής benignus, favens. Pers. 601. παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα. Pers. 671. χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην. Suppl. 132. τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν. Ag. 814. δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί. Ag. 1631. κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ. Suppl. 207. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. Dan. 35. πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους.

Πρευμενῶς benigne. Pers. 216. πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε σὸν πόσιν Δαρεῖον — ἐσθλά σοι πρέπειν. Pers. 220. ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρῄνεσα. Ag. 924. τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς τήνδ' ἐσκόμιζε. Eum. 237. δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα. Eum. 883. ἅτ' ἐγὼ κατεύχομαι θεσπίσασα πρευμενῶς.

Πριαμίδαι Priamidae. Ag. 523. διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια. Ag. 727. συμένα Πριαμίδαισιν. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ.

Πρίαμος Priamus. Ag. 40. Πριάμου μέγας ἀντίδικος. Ag. 126. Πριάμου πόλιν. Ag. 258. Πριάμου γὰρ ᾑρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν. Ag. 693. Πριάμου πόλις γεραιά. Ag. 787. 1309. πόλιν Πριάμου. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν;

Πρὶν prius, olim. Prom. 966. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Ag. 164. οὐδὲν ἂν λέξαι πρὶν ὤν. Suppl. 393. εἶπον δὲ καὶ πρίν. — Prom. 151. τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀϊστοῖ. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα κούφως. Eum. 30. τῶν πρὶν εἰσόδων. Eum. 533. τὸν πρὶν ὄλβον. — Prom. 441. νηπίους ὄντας τὸ πρίν. Pers. 490. θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ. Ag. 636. ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν. Choeph. 53. σέβος δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρίν. Choeph. 552. μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν. Suppl. 326. κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν. Ag. 878. πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ ἠνειχόμεσθα. — priusquam cum indicativo aoristi. Prom. 479. πρίν γ' ἐγώ σφίσιν ἔδειξα κράσεις. — cum infinitivo aoristi. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐμεμόχθηκε. Sept. 63. πρὶν καταιγίσαι πνοὰς Ἄρεως. Sept. 287. πρὶν ἀγγέλους σπερχνοὺς — ἱκέσθαι. Sept. 496. πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον. Sept. 1039. πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

Pers. 494. πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας. Pers. 698. πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος. Ag. 1458. πρὶν καταλῆξαι τὸ παλαιὸν ἄχος. Ag. 1520. πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν. Ag. 1643. πρὶν παθεῖν. Choeph. 568. πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Suppl. 37. πρίν ποτε λέκτρων — ἐπιβῆναι. Suppl. 753. πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι. Suppl. 770. πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν. Suppl. 779. πρὶν δαΐκτορος βίᾳ καρδίας γάμου κυρῆσαι. — cum infinitivo praesentis. Ag. 1037. πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος. Suppl. 683. πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη. — πρὶν ἂν cum coniunctivo. Prom. 165. οὐδὲ λήξει, πρὶν ἂν ἢ κορέσῃ κέαρ ἤ παλάμῃ τινὶ τὴν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 175. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. Prom. 772. πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ. Prom. 993. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια. Prom. 1029. πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. (Producitur Prom. 479. 772.)

Πρό ante, locum significans. Sept. 148. ἐν μάχαισί τε μάκαιρ' ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύου. Ag. 172. στάζει δ' ἐν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 356. ὅπως ἂν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄστρων βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Ag. 980. πρὸ χρημάτων κτησίων ὄκνος βαλών. Choeph. 779. πρὸ δὲ δὴ'χθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Suppl. 470. σταθεὶς πρὸ τειχέων. Suppl. 614. διπλοῦν μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Suppl. 855. λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκει. — tempus significans. Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτᾶκα θυομένοισιν. Ag. 471. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. Ag. 1239. σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου. Ag. 1177. πρὸ τοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε. Eum. 440. σὺν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνου. — prae. Sept. 910. δυσδαίμων σφιν ἁ τεκοῦσα πρὸ πασᾶν γυναικῶν. Sept. 987. πρὸ πάντων δ' ἐμοί. — pro. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. — successionem rei in alterius locum significans. Prom. 685. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι. — potius quam. Suppl. 785. ἐλθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

Προβαίνειν procedere. Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Ag. 1492. ὅποι δὲ καὶ προβαίνων πάχνα κουροβόρῳ παρέξει.

Προβατογνώμων oves discernens, inde *qui hominum mores et ingenia internoscere potest*. Ag. 769. ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Cf. Ἱππογνώμων.

Πρόβλημα res, quae tuendi corporis causa protenditur. Sept. 522. σάκει, κυκλωτῷ σώματος προβλήματι. Sept. 658. φέρ' ὡς τάχος κνη-

μῖδας, αἰχμὴν, καὶ πέτρων προβλήματα.

Προβουλόπαις filia consiliatrix. Ag. 376. ἁ τάλαινα Πειθὼ, προβουλόπαις ἄφερτος Ἄτας.

Πρόβουλος curator. Sept. 997. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως.

Πρόγονος atavus. Psychag. 258. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν. — *atavia.* Suppl. 43. τῖν τ' ἀνθονομούσας προγόνου βοὸς. Suppl. 528. παλαίφατον ἁμέτερον γένος φιλίας προγόνου γυναικός. — πρόγονοι *maiores.* Pers. 397. θεῶν τε πατρῴων ἕδη θῆκάς τε προγόνων.

Προδεικνύναι indicare. Prom. 781. τοῖσιν; πρόδειξον αἵρεσιν τ' ἐμοὶ δίδου.

Προδέρκεσθαι praevidere. Prom. 248. θνητοὺς ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

Προδιδόναι prodere. Prom. 38. ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Sept. 100. προδώσεις, παλαίχθων Ἄρης, τὰν τὰν γᾶν; Sept. 153. πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ. Sept. 233. μὴ προδῷς πυργώματα. Pers. 837. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν. Choeph. 267. οὔτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 882. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷς ποτέ. Eum. 64. οὔτοι προδώσω. Eum. 225. εἰ προδῷ σφ' ἑκών. Suppl. 415. τὸν φυγάδα μὴ προδῷς.

Πρόδικος iustitiae vindex. Ag. 439. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρείδαις.

Προδότης proditor. Prom 1070. τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον.

Πρόδουλος serviens. Ag. 919. ἁβρῶς — πρόδουλον ἐμβάσιν ποδός.

Πρόδρομος praecurrens. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας. Sept. 193. ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη. — *ante aliquid stans.* Fragm. 400. δέσποιν' Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων.

Προεννέπειν vid. *Προννέπειν.*

Προεξεπίστασθαι vid. *Προεξεπίστασθαι.*

Προθεσπίζειν praedicere. Prom. 211. τὰ μέλλον' ᾗ κρατοῖντο, προυθέσπιζε.

Προθυμεῖσθαι animo proclivem esse. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; — *cupere.* Prom. 833. ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. Prom. 788. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι.

Προθυμία animi proclivitas. Prom. 341. προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις.

Προθύμως animo proclivi, cupide. Ag. 1573. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως.

Πρόθυρα atrium. Choeph. 960. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων.

Προϊάπτειν proiicere. Sept. 304. οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἀΐδῃ προϊάψαι.

Προιτίδες porta Thebana. Sept. 359. πρὸς πύλαις Προιτίσιν.

Προῖτος Proetus. Sept. 377. Προίτου πύλαις.

Προκαλεισθαι vid. *Προσκαλεῖσθαι.* Suppl. 844. l. d.

Πρόκακος permalus. Pers. 948. κακὰ πρόκακα λέγειν. Pers. 951. κλαυσα δύσγυα πρόκακα λέγων.

Προκάλυμμα velamen. Ag. 675. ἐκ τῶν ἀβροτίμων προκαλυμμάτων ἔπλευσε.

Προκάμνειν prius lassitudine deficere. Eum. 78. μὴ προκάμνε τόνδε βουκολούμενος πόνον.

Πρόκεισθαι prostratum iacere. Sept. 948. πρόκειται. — propositum esse. Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἆθλον τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 757. νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων. Pers. 803. πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.

Προκηδέσθαι curam gerere. Prom. 632. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

Προκλύειν antea audire. Ag. 243. τὸ δὲ προκλύειν — προχαιρέτω.

Πρόκωπος strictus. Ag. 1636. ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. — gladium strictum habens. Ag. 1637. ἀλλὰ κἀγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

Προλέγειν praedicare. Sept. 318. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν. — praedicere. Prom. 1073. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἅτ' ἐγὼ προλέγω.

Προλείπειν relinquere. Prom. 280. κραιπνόσυτον θῶκον προλιποῦσα. Pers. 18. τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος προλιπόντες ἔβαν. Suppl. 729. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε.

Πρόλεσχος procax. Suppl. 197. μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ.

Πρόμαντις praesaga. Choeph. 747. τούτων πρόμαντις οὖσα.

Προμάτωρ atavia. Sept. 127. Κύπρις, ἅτ' εἶ γένους προμάτωρ.

Πρόμαχος propugnator. Sept. 401. πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Sept. 464. ἰὼ πρόμαχ' ἐμῶν δόμων.

Προμήθεια providentia, cautio. Suppl. 175. καὶ τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι.

Προμηθεῖσθαι prospicere. Prom. 381. v. l.

Προμηθεὺς curator. Prom. 86. αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως. — prospiciens. Suppl. 681. προμαθεὺς εὐκοινόμητις ἀρχά.

Προμηθεὺς Prometheus. Prom. 504. Sphing. 214. Προμηθέως. Prom. 85. 615. Προμηθεῦ. Prom. 66. 144. 243. 278. 285. 307. 319. 377. 391. 397. 543. 553. 617. 953. Προμηθεῦ.

Πρόμνος princeps. Suppl. 882. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμνοι. l. d.

Πρόμος dux, princeps. Ag. 193. χείματος ἄλλο μῆχαρ βριθύτερον πρόμοισι μάντις ἔκλαγξεν. Ag. 398. ἰὼ δῶμα, δῶμα καὶ πρόμοι. Eum. 377. Ἀχαιῶν ἄντορές τε καὶ πρόμοι.

Προναία protemplaris, Minervae cognomen. Eum. 21. Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.

Πρόναος ante templum collocatus. Suppl. 489. βωμοὺς προνάους.

Προνέμειν porrigere. Eum. 303. τὸν μὲν καθαρὰς χεῖρας προνέμοντ' οὔτις ἐφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει. l. d.

Πρόνοια providentia. Choeph. 598. τὰν ἁ παιδολυμὰς τάλαινα Θεστιὰς μήσατο πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν. Ag. 669. προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου.

Πρόνομος pronus, capite prono pascens. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ γᾶς πολύγονα τελέθοι.

Πρόνοος prospiciens. Suppl. 947.

πατὴρ' εὔθαρσῆ Δαναῶν, πρόνωπη καὶ βούλαρχον.

Προνωπὴς pronus. Ag. 226. προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην.

Πρόξενος hospes, patronus. Suppl. 414. γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος. Suppl. 486. αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν. Suppl. 897. ποίοισιν εἰπεῖν προξένοις ἐγχωρίοις; Suppl. 898. Ἐμῷ μεγίστῳ προξένῳ μαστηρίῳ. — incipiens. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμια πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν.

Προοίμιον prooemium. Prom. 743. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους εἶναι δόκει σοὶ μηδέπω 'ν προοιμίοις. Add. Φροίμιον.

Προομνύναι iurare. Ag. 1169. ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι.

Πρόπαρ prius, potius. Suppl. 772. πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.

Προπάροιθε ante. Sept. 316. ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν. — antea. Ag. 992. τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα.

Πρόπας totus. Prom. 405. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. Pers. 426. Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει. Pers. 540. πρόπασα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιάς. Ag. 983. οὐκ ἴδυ πρόπας δόμος. Eum. 858. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου;

Προπέμπειν emittere. Sept. 899. δόμων μάλ' ἀχὰν ἐπ' αὐτοὺς προπέμπει δαϊκτὴρ γόος. Pers. 614. γανόωντος δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. Ag. 794. σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. — prosequi. Sept. 1051. πῶς τολμήσω μήτε σε κλάειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον; Pers. 522. καὶ παῖδα — παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐς δόμους.

Προπίνειν prodere. Myrm. 115.

Προπιτνεῖν prolabi. Pers. 580. ἐς γᾶς προπιτνοῦντες.

Πρόπολος princeps. Choeph. 352. πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.

Προπομπός comes. Sept. 1061. ἡμεῖς μὲν ἴμεν καὶ συνθάψομεν αἵδε προπομποί. Pers. 993. γαμικός αἶμα προπομπῶν. Eum. 197. καὶ τὰς προπομποὺς δῶμα τοῖσδε λοιδορεῖς; Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτε. — comitans. Choeph. 23. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην χοὰς προπομπός.

Προποντίς Propontis. Pers. 854. μυχία τε Προποντίς.

Προπράσσειν prius exsequi. Choeph. 821. ταῖς τ' ἄνωθεν προπράσσων χάριτος ὀργᾶς λυπράς.

Πρόπρυμνα funditus, plane. Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Πρόπυργος pro salute urbis factus. Ag. 1141. ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρός.

Πρόῤῥιζα funditus. Pers. 798. δαιμόνων θ', ἱδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.

Πρός I. cum genitivo, ab, locum significans. Suppl. 252. πρὸς δύνοντος ἡλίου. — eum significans, a cuius partibus aliquis stat. Sept. 498. πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων. — ex indole, moribus conveniens. Ag. 578. ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ. Ag. 1619. τὸ γὰρ

δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφές. Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοῦ γ᾽ ἐν φρεσὶν, τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. eum significans, per quem, cujus auctoritate aliquid fit. Sept. 193. οὐκοῦν ἐσαῦθις ἔσται πρὸς θεῶν; Choeph. 832. πρὸς γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι πεδάρσιοι θρώσκουσι. Eum. 427. ἔστ᾽ ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. Suppl. 992. ταῦτ᾽ εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων. — causa a quo quid proficiscitur. Suppl. 891. κρινεῖ σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Suppl. 526. τὸ πρὸς γυναικῶν ἐπίφθονον. Ag. 598. οὐδ᾽ οἶδα τέρψιν οὐδ᾽ ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός. — cum verbis passivis. Prom. 653. Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Prom. 763 s. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; αὐτὸς πρὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων. Prom. 769. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων; Prom. 1074. πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ᾽ ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 954. πρὸς φίλου ἔφθισο. Pers. 569. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου. Ag. 617. φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο. Ag. 1068. σφαγὰς πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄχος πορσύνεται; Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δυσποτούμενον χερός. Choeph. 131. πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα πρὸς τῆς τεκούσης. Choeph. 341. πρὸς τινος Λυκίων, πάτερ, δορίτμητος κατηναρίσθης. Eum. 102. κατασφαγεῖσα πρὸς χερῶν μητροκτόνων. Eum. 269. φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 389. ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν δρωμέναις. Eum. 563. πρὸς τοῦ δ᾽ ἐπείσθης; Suppl. 280. πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων. Suppl. 910. πρὸς τίνος τ᾽ ἀφαιρεθείς; — cum verbis passivae significationis. Prom. 92. οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός. Prom. 700. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς Ἥρας. Choeph. 413. τάπερ πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. Eum. 100. παθοῦσα δ᾽ οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων. Prom. 950. πρὸς ὧν ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους. Prom. 998. πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπίπτειν τυραννίδος. Ag. 1492. παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων. Eum. 597. ἄνδρα γενναῖον θανεῖν — καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός. Suppl. 64. ὤλετο πρὸς χειρὸς ἔθεν. Ag. 1429. πρὸς γυναικὸς δ᾽ ἀπέφθισαν βίον. Ag. 1531. πρὸς ἡμῶν κάππεσε, κάτθανε. Eum. 648. πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ᾽ ἄμομφος ὦ; Eum. 842. πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ — ἄτιμοι ἔρρειν. — cum verbis accipiendi. Prom. 642. ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν. — II. cum dativo, locum significans, apud, ad. Prom. 4. τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι. Prom. 15. θεὸν δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. Prom. 56. πασσάλευε πρὸς πέτραις. Prom. 269. καταισχανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις. Prom. 810. πρὸς ἡλίου ναίουσι πηγαῖς. Prom. 849. ἔστιν πόλις — Νείλου πρὸς

αὐτῷ στόματι καὶ πρόσχήματι. Prom. 868. λόγοι παίουσ' εἰκῇ στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης. Prom. 928. παίδας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. Sept. 192. νεὼς καμούσης ποντίῳ πρὸς κύματι. Sept. 359. πρὸς πελάσει Προνοίας βρέμει. Sept. 439. τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις λέξω. Sept. 440. θέλουσας πρὸς πύλαις κεκτῆσθαι. Sept. 474. δοκεῖ τόδ' ἔργον ἐκ ... σεν πρὸς ἐσπίδα. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πόλαις κομπάζεται. Sept. 532. πρὸς πύλαις τεταγμένος. Pers. 228. πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων. Pers. 803. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς πρὸς γῇ Πλαταιῶν. Ag. 322. πόνους νῆσους πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις, τάσσει. Ag. 545. εὐναὶ γὰρ ἦσαν δηΐων πρὸς τείχεσιν. Ag. 640. ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλησι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον. Ag. 968. σπλάγχνα δ' οὔτι ματάζει πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις δίναις κυκλούμενον κέαρ. Ag. 1518. δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα. Choeph. 884. μαστὸν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα. Choeph. 1020. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος. Eum. 272. πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη. Eum. 295. πρὸς βωμῷ σφαγείς. Eum. 424. οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χειρὶ τῇ μῇ. Eum. 429. πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερώμεθα οἴκοισι. Eum. 817. ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως. Suppl. 239. κλάδοι — κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις. Penth. 169. μηδ' αἵματος πέμφιγα πρὸς πέδῳ βάλῃς. Prot. 192. πρὸς πέτραις πεπλεγμένην. — significans aliquam rem ad alteram insuper accedere, praeter. Prom. 151. πρὸς τοῖσδε μέντοι νῦν ἐγὼ [illegible] ὤνασα. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσιν δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις. Prom. 625. καὶ πρός γε τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον. Prom. 776. τρίτος γε φύντων πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Sept. 247. καὶ πρός γε τούτοις — [illegible] τὰ πρέσσω. Pers. 238. καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; Pers. 463. [illegible] σοι πρὸς τῇ παρούσῃ συμφορᾷ κακῶν [illegible]. Pers. 523. μή καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν. Ag. 486. οὐ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη καλοῖς. Suppl. 969. καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν. — III. cum accusativo, locum significans, versus. Prom. 348. πρὸς ἑσπέρους τόπους ἕστηκε. Prom. 709. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς. Ag. 1153. [illegible] δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς πνέων ἐσᾴξειν. Fragm. 388. Αἴγυπτα δ' αὕτη πρὸς νότου κεῖται πνοαῖς. — ad. Prom. 276. ταὐτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 285. δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος πρὸς σέ. Prom. 655 s. ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός. Prom. 679. ἧσσον πρὸς αὐτόν τε Κεγχρείας [illegible]. Prom. 721. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς. Prom. 795. ἔστ' ἂν

ἔξεισι πρὸς Γοργόνεια πεδία. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα τῶν πλανημάτων. Prom. 831. ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα. Prom. 839. ᾖξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας. Prom. 856. πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται. Sept. 50. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ἅρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον. Sept. 56. ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Sept. 449. στεῖχε πρὸς ἐχθρῶν πύργον. Sept. 735. ἐπεὶ πρὸς ἀγκὰς … φεύγοντα … Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν. Pers. 723. πρὸς ἤπειρον κομίζεσθαι τήνδε. Pers. 995. πρὸς δόμους δ' ἔλθοι. Ag. 274. Ἴδη μὲν (ἔπεμψε) πρὸς Ἑρμαῖον λέπας. Ag. 289. ὑπερθορεῖν πεδίον Ἀσωποῦ — πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας. Ag. 334. δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν. Ag. 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ. Ag. 633. ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐαστοῖ πόλιν. Ag. 652. μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα. Ag. 665. ἐλπὶς αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 841. ὡς πρὸς οἶκον … φύτις. Ag. 1057. ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην; πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν. Ag. 1271. πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς. Ag. 1322. πρὸς δῶμα δεῦρ' … κηρύσσειν βοήν. Ag. 1538. πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων. Ag. 1642. στείχετε — πρὸς δόμους πεπρωμένους. Choeph. 152. πρὸς ἔρυμα πόδα. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανῆναί μοι καλῶς. Choeph. 648. πρὸς οὕσπερ ἥκει. Eum. 39. ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν. Eum. 55. πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δίκην τεμών. Eum. 734. ἄπειμι πρὸς δόμους. Eum. 895. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματά νιν πρὸς τάσδ' ἀπάγει. Suppl. 181. … πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται ὀπτῆρες εἶεν. Suppl. 624. … πρὸς ἅπαντα. Suppl. 774. πρὸς ὃν … γίνεται μοίρα. Prom. sol. 481. Βορεάδας ἕξεις πρὸς πνοάς, — ἰκτίς. Ag. 1027. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός. Choeph. 891. πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάξαι θέλω. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. — Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. Ag. 1155. πρὸς αὐγάς. Ag. 1297. ἡλίου δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. — contra. Prom. 323. οὔκουν — πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Prom. 1012. πρὸς … μάχη. Sept. 610. δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες γᾶς πρὸς ἐπιμόλους. Ag. 1607. πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε. Choeph. 453. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 556. ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει πιθεῖς. Eum. 825. Ἄρη ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν. Eum. 929. ὅτε μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπερπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἐπανηναμένας. Suppl. 298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός; Suppl. 961. τὰ μὲν πραχθέντα πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς — erga. Prom. 489. πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα. Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;

cum verbis dicendi. Ag. 831. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς. Ag. 1375. πρὸς εἰδότας λέγω. Choeph. 265. ὅπως μὴ — ἀπαγγελεῖ τάδε πρὸς τοὺς κρατοῦντας. Choeph. 666. ἁγνὼς πρὸς ἁγνὸν εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. Choeph. 670. πρὸς τοὺς τεκόντας — τεθνεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ. Choeph. 816. θρασύνω πρὸς σέ. Eum. 584. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν ὅρκον. Suppl. 201. πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις. Suppl. 244. πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω; Suppl. 723. λέγω πρὸς εἰδότα. — coram. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Ag. 818. τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς — βουλευσόμεσθα. Choeph. 726. πρὸς μὲν οἰκέτας θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα. — cum verbis videndi et audiendi. Suppl. 706. πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας. Choeph. 408. πρὸς ἔπος κλυούσῃ. — usum significans, cui quid est. Sept. 20. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. Sept. 196. ᾔρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Prom. 492. χροιὰν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Ag. 278. ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονήν. — rationem significans, quam quid sequitur, secundum. Eum. 238. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Prom. 1002. τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Sept. 501. πρὸς λόγον τοῦ σήματος. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Choeph. 216. πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Suppl. 246. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῶς ἐμοί. — πρὸς ταῦτα, πρὸς τάδε quod ad haec attinet, proinde. Prom. 917. πρὸς ταῦτα νῦν θαρσῶν καθήσθω. Prom. 994. πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ. Prom. 1032. πρὸς ταῦτα βούλευε. Prom. 1045. πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος. Sept. 57. πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας — τάγευσαι τάχος. Pers. 815. πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον — μινήσκετε. Suppl. 515. πρὸς ταῦτα μίμνε. Suppl. 984. πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν. Sept. 294. πρὸς τάδε — ἄρεσθε κῦδος. Pers. 166. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε. Pers. 716. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει. Eum. 516. πρὸς τάδε — αἰδόμενός τις ἔστω. — adverbio circumscribendo inservit. Prom. 208. 353. 594. 675. Ag. 850. Eum. 5. πρὸς βίαν. Ag. 129. πρὸς τὸ βίαιον. Prom. 212. πρὸς τὸ καρτερόν. Sept. 480. Suppl. 812. πρὸς ἀλκήν. Pers. 561. πρὸς ἀνάγκην. Ag. 372. πρὸς κόρον. Choeph. 871. πρὸς δίκην. — substantivo suo postpositum. Sept. 167. βρέτη πεσούσας πρὸς πολισσούχων θεῶν. — IV. adverbii instar positum, insuper, praeterea. Prom. 73. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός. Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Choeph. 299. καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία. Eum. 229. ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρός.

Προσάγειν adigere. Suppl. 436. σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Προσαγορεύειν *appellare.* Choeph. 938. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν. Prom. 834. ὑφ' ὧν — προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ μέλλουσ' ἔσεσθαι. Add. Προσεικεῖν.

Προσαΐσσειν *offundi.* Prom. 145. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλη προσῇξε.

Προσαιτεῖν *apposcere.* Choeph. 395. νόμος μέν, φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν αἷμα.

Προσαμβασις *gradus.* Sept. 446. κλίμακος προσαμβάσεις στείχει.

Προσάπτειν *adhaerere.* Ag. 1547. κεκόλληται γένος προσάψαι.

Προσαυαίνεσθαι *marcescere alicui rei inhaerendo.* Prom. 147. σὸν δέμας εἰσιδούσῃ πέτραις προσαυαινόμενον.

Προσαυδᾶν *alloqui.* Prom. 985. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην. Pers. 150. προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Ag. 500. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ. Choeph. 237. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα.

Προσβαίνειν *accedere.* Prom. 130. φιλία γὰρ ἥδε τάξις — προσέβα τόνδε πάγον. Ag. 754. ὅσια προσέβα.

Προσβάλλειν *imponere.* Prom. 933. μηδέ μοι διπλᾶς ὁδοὺς, Προμηθεῦ, προσβάλῃς. Pers. 767. ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει. — *appelleret* Eum. 534. τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν Δίκας. — *adducere.* Sept. 442. πύλαισι Νηΐτησι προσβαλεῖν λόχον. — *adoriri.* Sept. 597. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις. — *ferire.* Prom. sol. 181. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα κέρας. — προσβαλλόμενος *allectum habere.* Perrhaeb. 170: ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Προσβλέπειν *adspicere.* Prom. 215. οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν.

Προσβολή *invasio.* Sept. 28. λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαΐδα συνηγορεῖσθαι. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων. — Eum. 570. δυοῖν γὰρ ἐκ προσβολαὶ παθημάτων. — *allisio.* Ag. 380. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει δικαιωθείς.

Προσγελᾶν *arridere, afflare.* Eum. 246. ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ.

Προσδέρκεσθαι *adspicere.* Prom. 53. ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ. Prom. 798. ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη. Prom. 905. μηδὲ κρεισσόνων θεῶν ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδέρκοιτό με. Ag. 928. τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Xantr. 159. ἃς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρκεται. — Edon. 160. πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν.

Προσδέχεσθαι *accipere, admittere.* Eum. 626. ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;

Προσδοκᾶν *exspectare.* Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα. Prom. 932. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα. Ag. 661. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.

Προσδοκητός *exspectatus.* Prom. 937. πάντα προσδοκητά μοι.

Προσεδαφίζειν solo aequum reddere. Sept. 476. ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται.

Προσείδεσθαι similem esse. Choeph. 176. μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται.

Προσεικάζειν aequiparare, comparare. Sept. 413. τὰς δ' ἀστραπάς τε καὶ κεραυνίους βολὰς μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν προσεικάσαι. Ag. 158. οὐκ ἔχω προσεικάσαι. Ag. 1102. κακῷ δέ νιν προσεικάζω τινί. Choeph. 12. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;

Πρόσειλος apricus. Prom. 449. κοὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσείλους ᾔδαν.

Προσεῖναι insuper adesse. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν.

Προσειπεῖν alloqui, salutare. Sept. 649. οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῇ τριχώματος Δίκη προσεῖπε καὶ κατηξιώσατο. Ag. 344. θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι. Ag. 759. πῶς σε προσείπω; Ag. 785. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσειπεῖν. — appellare. Choeph. 991. τί νιν προσείπω;

Προσεννέπειν alloqui. Choeph. 222. τάδ' ἐγὼ προσεννέπω. Ag. 235. προσεννέπειν θέλουσα. Ag. 1264. ᾄδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω. Choeph. 108. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; — appellare. Ag. 157. τοῦτό νιν προσεννέπω. Ag. 314. διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις.

Προσέρπειν accedere, imminere. Prom. 127. πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον. Prom. 272. τὰς προσερπούσας τύχας.

Προσέρχεσθαι adire. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ. Eum. 452. ἱκέτης προσῆλθεν καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις.

Προσεύχεσθαι adorare. Prom. 939. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί. Ag. 508. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι.

Προσέχειν praebere. Choeph. 524. αὐτὴ προσέσχε μαζόν.

Προσήγορος vocalis. Prom. 834. αἱ προσήγοροι δρύες.

Προσήκειν accedere. Pers. 139. χρεία δὲ προσήκει. — convenire, decere. Ag. 1530. οὐ δὲ προσήκει τὸ μέλημα λέγειν τοῦτο. Choeph. 171. ἐχθροὶ γάρ, οἷς προσῆκε πενθῆσαι τριχί. Ag. 1049. τὸν θεὸν καλεῖ οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν. — προσήκων cognatus. Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων.

Προσῆσθαι adsidere, vicinum esse. Pers. 857. νᾶσοι δ' αἱ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι, τᾷδε γᾷ προσήμεναι. Ag. 1164. ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι. Ag. 1600. νερτέρα προσήμενος κώπῃ. Suppl. 378. οὔτε πέλας προσήμενοι. — cum accusativo. Ag. 808. ἐς καρδίαν προσήμενος.

Πρόσθε, Πρόσθεν. I. de tempore dictum *prius.* Prom. 425. μόνον δὴ πρόσθεν ἄλλον — εἰσιδόμην. Prom. 497. φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα. Pers. 467. οὐ πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Ag. 128. κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ Μοῖρ' ἀλαπάξει. Choeph. 830. φόνῳ τῷ πρόσθεν ἐλαύνοντι. Choeph. 1000. ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις. Suppl. 51. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα. Suppl. 995. ἴχνος τὸ πρόσθεν

οὐ διαρτάμω φρενός. — Ag. 1409. ὡς τὰ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί. Ag. 19. οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου. — cum genitivo. Pers. 521. ἐάνπερ δεῦρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ. — II. locum significans, in anteriore parte. Suppl. 697. πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. — cum genitivo, ante. Sept. 507. πρόσθε πυλῶν. Pers. 439. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Eum. 46. πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος εὕδει.

Προσθήκη sermonis adiectio. Ag. 486. ἡ γὰρ πρὸς σὺ μαντείοι προσθήκη πέλοι.

Προσθιγεῖν attingere. Choeph. 1055. Λοξίου δὲ προσθιγών.

Προσθόδομος aedium defensor. Choeph. 319. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος εὐκλεὴς προσθοδόμοις Ἀτρείδαις.

Προσθροεῖν alloqui. Prom. 598. τίς ἄρα μ', ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα προσθροεῖς;

Προσιέναι accedere. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. — Eum. 233. πρόσειμι δῶμα καὶ βρέτας τὸ σόν.

Προσιζάνειν adsidere, adhaerere. Sept. 677. φίλου γάρ ἐχθρά μοι πατρὸς τέλει' Ἀρὰ ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει. Prom. 276. πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.

Προσίζειν adsidere. Suppl. 186. ἄμεινόν ἐστι — πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.

Προσικνεῖσθαι pervenire. Ag. 766. δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται. — attingere. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. — supplicem accedere. Choeph. 1031. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον.

Προσίκτωρ supplex. Eum. 118. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες. Eum. 419. ἧσαι — σεμνὸς προσίκτωρ.

Προσιπτάσθαι advolare, accedere. Prom. 115. τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής; Prom. 554. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα. — Prom. 647. διαφθορὰν μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλία προσέπτατο.

Προσίστασθαι adstare. Sept. 119. πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται. Sept. 519. κοτὸν δ' ἅμ' ἔχων προσίσταται. — προσστῆναι accessisse. Choeph. 181. κἀμοὶ προσέστη καρδίας κλυδώνιον. — Pers. 199. βωμὸν προσέστην.

Πρόσκοπος prospiciens. Eum. 105. ἐν ἡμέρᾳ δὲ μοῖρα πρόσκοπος βροτῶν.

Προσκυνεῖν adorare. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. Pers. 491. γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.

Προσκυρεῖν accidere. Choeph. 13. πότερα δόμοισι πῆμα προσκυρεῖ νέον;

Προσλαμβάνειν adsumere, adhibere. Prom. 217. κράτιστα δή μοι — ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντι μητέρα ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν. — insuper accipere. Prom. 321. πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις.

Προσμανθάνειν insuper audire. Prom. 699. ἐπίσχες, ἕως ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.

Προσμένειν imminere. Eum. 474. πάθεα προσμένει τοιαῦτα.

Προσμηχανᾶν *artificiose adfigere.* Sept. 523. *Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην γόμφοις ἐνώμα.* Sept. 625. *διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.*

Πρόσμορος. Sept. 558. *τὸν σὸν μόθις πρόσμορον ἀδελφεόν* l. c.

Προσνέμειν. Eum. 303. *τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας* l. c.

Προσορᾶν *adspicere.* Prom. 553. *σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας.* — Pers. 48. *φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.* Pers. 680. *σέβομαι μὲν προσιδέσθαι.*

Πρόσπαιος *novus.* Ag. 338. *εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.*

Προσπασσαλεύειν *affigere.* Prom. 20. *ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν προσπασσαλεύσω τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ.*

Προσπιέζειν *insuper premere.* Choeph. 299. *καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία* l. vulg.

Προσπιτνεῖν *advolare.* Pers. 468. *ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν.* — *adorare.* Pers. 148. *προσπιτνῶμεν* l. d.

Πρόσπλαστος *cui appropinquari potest.* Prom. 718. *ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλαστοι ξένοις.*

Πρόσπολος *minister.* Sept. 558. *Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου.* — *ancilla.* Eum. 978. *ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας τοὐμόν.*

Προσπορπατός *affixus.* Prom. 141. *οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός.*

Προσσαίνειν *blandiri.* Prom. 887. *εἴ τῶνδε προσσαίνει σέ τι.* Ag. 1650. *οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.*

Προσσέβειν *honorare.* Sept. 1044. *ἀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν.*

Πρόσσω. Choeph. 864. vid. *Πρόσω.*

Προστάσσειν *collocare.* Sept. 509. *πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαισι πύλαις.* — *imperare.* Eum. 199. *ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.*

Προστατεῖν *propugnatorem esse.* Sept. 378. *τίς Προίτου πυλῶν — προστατεῖν φερέγγυος;*

Προστατήριος *qui aliquid tollit adversum.* Ag. 950. *δεῖγμα προστατήριον καρδίας.* — *tutelaris.* Sept. 431. *προστατηρίας Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι.*

Προστάτης *defensor, tutor.* Sept. 390. *τόνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων.* Sept. 780. *πύλας φάργνοις ἐφαρξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.* — *praeses, patronus.* Sept. 1017. *ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.* Suppl. 941. *προστάτης δ' ἐγὼ ἀστοί τε πάντες.*

Προστέλλεσθαι *propugnatorem mittere.* Sept. 397. *Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.*

Προστενάζειν *praemature gemere.* Prom. 698. *πρό γε στενάζεις.*

Προστένειν *praemature gemere.* Ag. 244. *ἴσον δὲ τῷ προστένειν.*

Πρόστερνος *pectoralis.* Choeph. 29. *πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων.*

Προστιθέναι *addere, apponere.* Prom. 83. *θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροισι προστίθει.* Choeph. 112. *τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε προστιθῶ στάσει;* Choeph. 228. *τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.* Choeph. 475. *μέγαν προσθεῖσαν Αἴγισθον φόρον.* Cho-

eph. 785. προστεθεὶς μέτρον. Suppl. 607. ἐὰν δὲ προστεθῇ τὸ καρτερόν. Eum. 705. ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι. Pers. 533. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι προσθῆται κακόν.

Προστόμιον, ostium. Suppl. 3. ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων Νείλου.

Προστρέπεσθαι, supplicem adire. Eum. 196. χρὴ προστρέπεσθαι τοῖσδ' ἐπαρκέσιον δόμοις.

Προστρέφεσθαι, nutriri. Ag. 718. ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη.

Προστρίβεσθαι, infligi. Prom. 329. γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται. — teneri, obtundi. Eum. 280. ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις.

Πρόστριμμα, afflictio. Ag. 384. πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.

Προστρόπαιος, supplex. Ag. 1569. προστρόπαιος ἑστίας μολών. Choeph. 285. ἐκ προστροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων. Eum. 41. ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῷ μὲν ἄνδρα θεομυσῆ ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον. Eum. 225. δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κἀν θεοῖς πέλει τοῦ προστροπαίου μῆνις. Eum. 228. δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα, οὐ προστρόπαιον. Eum. 423. οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος.

Προστροπή, supplicatio. Pers. 212. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη. Choeph. 21. ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή. Choeph. 83. ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί. Eum. 688. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.

Πρόσφαγμα immolatio. Ag. 1251. θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.

Πρόσφατος, recens. Choeph. 793. τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ' αἷμα προσφάτοις δίκαις.

Προσφέρειν, afferre. Choeph. 74. ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν. Choeph. 240. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν. Fragm. 339. κάπηλα προσφέρειν τεχνήματα.

Προσφερής, similis. Ag. 1191. ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν. Choeph. 174. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.

Πρόσφθεγμα, appellatio. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. — exclamatio. Choeph. 863. εἶπον καὶ αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν.

Πρόσφθογγος, salutans. Pers. 149. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Pers. 898. πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν κακοφάτιδα βοὰν — πέμψω.

Προσφίλεια, amicitia. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.

Προσφιλής, amicus. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές.

Πρόσφορος, conveniens. Choeph. 700. τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. Choeph. 703. κἀκεῖ κυρούντων δώμασιν τὰ πρόσφορα. Eum. 198. οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφορον μολεῖν.

Προσφύειν, asserere. Suppl. 273. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ πάντα προσφύσω λόγῳ.

Προσφωνεῖν, alloqui. Choeph. 1010. πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Suppl. 233. ποδαπὸν ὅμιλον — προσφωνοῦμεν;

Niob. 144. καί με προσφωνεῖ τάδε.

Προσχαίνειν *acclamare*. Ag. 904. μηδὲ — χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί.

Προσχρῄζειν *cupere*. Prom. 641. πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε. Prom. 786. οὐκ ἐναντιώσομαι τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.

Πρόσχωμα *alluvio*. Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι.

Πρόσχωρος *vicinus*. Pers. 265. [illegible] λιμένος ἅπας καὶ πᾶς ὁ πρόσχωρος τόπος.

Πρόσω *porro*. Sept. 998. καὶ πρόσω γ' ἐμοί. Ag. 285. οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω. Ag. 298. κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω φλέγουσαν. Suppl. 269. γένοιτ' ἂν [illegible] καὶ λέγοις πρόσω. — *in longinquum*. Ag. 827. εἴπερ πρόσω τηλέφαντος ἤγαγον πάλιν. — *in posterum*. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἐκεῖνο ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν. — *procul*. Choeph. 364. θανατηφόρον αἶσαν πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι. Eum. 65. ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν. Eum. 117. ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. cum genitivo. Eum. 392. πρόσω δικαίων.

Πρόσωθεν *e longinquo*. Ag. 921. μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 926. θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται. Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. Eum. 287. κλύει δὲ πρόσωθεν ὢν θεός. Eum. 375. πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοήν.

Πρόσωπον *vultus*. Ag. 625. στυγνῷ προσώπῳ. Ag. 768. ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι. Eum. 945. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Suppl. 496. [illegible] δ' ἐκ [illegible] ἔσω προσώπων.

Προταρβεῖν *timere*. Sept. 314. βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Προτάσσεσθαι *tueri*. Suppl. 815. ἄναξ προτάσσου.

Προτείνειν *porrigere*. Prom. 779. μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει. — *porrigi*. Ag. 1081. προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ χερὸς ὀρεγομένα.

Προτέλεια *praeludia*, *velitationes*. Ag. 65. ἐν προτελείοις κάμακος. Ag. 219. πολέμων ἀρωγὰν καὶ προτέλεια ναῶν. Ag. 702. ἐν βιότου προτελείοις.

Πρότερος *prior*. Sept. 679. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Ag. 1146. ἑπόμενα προτέροισι τοῖσδ' ἐφημίοις. Ag. 1311. εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτίσει. Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων. Eum. 553. πρότερος ἐξ ἀρχῆς λέγων. Eum. 1004. τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀμπλακήματα. Eum. 957. ἀπροσκέπτει δὲ [illegible] σταίχειν. Suppl. 948. τοῦ γὰρ προτέρου μήδεις. Suppl. 1057. ἅδε τελευτὰ προτερᾶν πέλοι γυναικῶν. — πρότερον *adv.* *prius*. Sept. 548. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν. Ag. 332. [illegible] δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ.

Προτίειν *maioris facere*, *praeferre*. Ag. 763. πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι. Eum. 516. τοκέων σέβας εὖ προτίων.

Προτίθεσθαι *sibi proponere*. Prom. 239. θνητοὺς δ' ἐν οἴκτῳ προθέμενος.

Προτιμᾶν maioris facere, magis curare. Ag. 1389. *οὐ προτιμῶν.* Eum. 610. *πατρὸς προτιμᾷ Ζεὺς μόρον.* Eum. 709. *γυναικὸς οὐ προτιμῶμεν μόρον.* — Ag. 1657. *μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.*

Πρότονοι rudens. Ag. 877. *σωτῆρα ναὸς πρότονον.*

Προτρέπεσθαι impellere. Prom. 932. *προτρέπεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε.*

Προτύπτειν prius percutere. Ag. 131. *προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας.*

Προυννέπειν praedicere. Eum. 814. *προυννέπω τόδε.* — praedicere. Eum. 98. *προυννέπω δ' ὑμῖν, ὅτι ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπερ.* — Choeph. 222. l. c.

Προυξεπίστασθαι praescire. Prom. 101. *πάντα προυξεπίσταμαι.* Prom. 701. *τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι πάρα.*

Προὔπτος manifestus. Sept. 830. *προὔπτος ἀγγέλου λόγος.*

Προυσελεῖν ignominiose tractare. Prom. 436. *ὑβρίζων ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.*

Προφέρειν proferre, proloqui. Ag. 194. *προφέρων Ἄρτεμιν.* Ag. 938. *δόμοις προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις.*

Προφεύγειν profugere. Heliad. 59. *εἰς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.*

Προφήτης vates. Sept. 593. *μέγας προφήτης.* Ag. 397. *δόμων προφῆται.* Ag. 1070. *προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.* Eum. 19. *Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός.*

Προφθάνειν praevenire. Ag. 999. *προφθάσασα καρδία γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξεῖχε.*

Προφοβεῖσθαι metuere. Suppl. 1029. *πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.*

Πρόφρονως animo propenso. Ag. 167. *Ἥρα δὲ τῇ προφρόνως ἐπινίκια κλάζων τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.* Choeph. 471. *πέμπετ' ἀρωγὴν παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκῃ.* Eum. 887. *ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε συμβίοις πράσσω.* Eum. 926. *τάδε τοι χώρᾳ τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γάνυμαι.* Suppl. 1. *Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον.*

Πρόφρων propitius, benevolus. Choeph. 1059. *καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι.* Suppl. 213. *ἀγνοοῖτο δῆτα καὶ παραιτοίη πρόφρων.* Suppl. 344. *κλύοι μου πρόφρονι καρδίᾳ.* Suppl. 946. *πέμπον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμετέραν πατέρα.* — Suppl. 612. l. c.

Προφωνεῖν proloqui. Pers. 355. *πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον.* Ag. 856. *ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν.* Eum. 444. *ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίᾳ.* Eum. 479. *προφωνῶν τὰ τῶν πέλας κακά.* Suppl. 612. *ἱκεσίου Διὸς κότον μέγαν προφωνῶν.*

Προχαίρειν. Ag. 243. *τὸ δὲ προκλύειν — προχαιρέτω,* valeat, absit.

Προχαλκεύειν procudere. Choeph. 637. *προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.*

Πρόχειρος paratus. Prom. 54. *καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.*

Προχοαὶ fluenta. Prom. sol. 178. *θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς.* — ostia. Suppl. 1005. *Νείλου προχοάς.*

Πρύμνα puppis. Sept. 2. ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 742. ὃ καὶ περὶ πρύμναν πόλεως κλάζει. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.

Πρύμνηθεν ex puppi. Sept. 191. ὁ ναύτης ἆρα μὴ 'ς πρῷραν φυγὼν πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας;

Πρυμνήσια retinacula navis. Ag. 957. πρυμνησίων ξυνεμβόλαις.

Πρυμνήτης gubernaculum tenens. Eum. 16. χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Eum. 735. ἄνδρα πρυμνήτην χθονός.

Πρυμνόθεν funditus. Sept. 71. μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε. Sept. 1048. Οἰδίπου γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν.

Πρύτανις praeses. Prom. 169. μακάρων πρύτανιν. Suppl. 366. πρύτανις ἄκριτος ὢν — Sphing. 215. Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει.

Πρών promontorium. Pers. 129. ἀμφοτέρας ἅλιον πρώνα κοινὸν αἴας. Pers. 856. νᾶσοι θ' αἳ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυστοι. Ag. 298. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.

Πρῷρα prora. Sept. 199. ἐς πρῷραν φυγών. Suppl. 697. πρῷρα πρόσθεν ὄμμασιν βλέπουσ' ὁδόν. Choeph. 385. πάροιθεν δὲ πρῴρας.

Πρώταρχος primam originem praebens. Ag. 1165. πρώταρχον ἄτην.

Πρώτιστα primum. Prom. sol. 181. πρώτιστα μὲν Βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς.

Πρωτοκτόνος primam caedem parans. Eum. 688. πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίονος.

Πρωτόμαντις primum vaticinans. Eum. 2. τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν.

Πρωτόμορος primum moriens. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι.

Πρωτοπήμων primum mali fontem adducens. Ag. 216. τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

Πρῶτος primus. Prom. 460. κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα. Prom. 483. [illegible] πρῶτος. Prom. 890. ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε. Pers. 222. κεῖνος γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής. Pers. 308. Φοινίσσαισι πρῶτος εἰς εὐψυχίαν. Pers. 436. αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοισιν ἀεί. Pers. 751. Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 574. ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος. Eum. 652. πρώτας δίκας κρίνοντες. Myr. 431. [illegible] πρώτας ὀργεών. Rhin. 238. ἐν πρώτῃ χαρᾷ — πρῶτον adverb. primum. Prom. 635. τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον. Prom. 709. πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω. Sept. 488. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλὰς — εἴρξει. Pers. 249. κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά. Pers. 380. πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν εὐφήμησεν. Pers. 401. τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας ἡγεῖτο. Ag. 661. Μενέλεων γὰρ οὖν πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. Ag. 784. πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους δίκη προσειπεῖν. Ag. 835. τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον — ἧσθαι δόμοις ἔρημον. Choeph. 109. πρῶτον μὲν

αὐτήν. Choeph. 481. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε προσβλέψω τάφον. Choeph. 1064. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι. Eum. 1. πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν. Eum. 421. πρῶτον ἐκ τῶν κατάρων τόδε [illegible] μέγα. Eum. 557. τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον [illegible]. Suppl. 895. ξένας μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι. Glauc. 28. καλὰν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος ἕξομεν. Epig. 46. [illegible] πρῶτον ὡραίου γάμου [illegible] πρῶτον [illegible]. Pers. 98. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον. Ag. 1260. ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν. — πρῶτα primum. Prom. 445. πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην. Prom. 903. [illegible] θεῶν γὰρ [illegible] πρῶτ' ἐχρῄζετο. Prom. 1018. πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα φάραγγα πατὴρ σπαράξει τήνδε. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατιὰς ἀπεφαινόμεθα. Ag. 826. θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἐχέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ. Suppl. 405. πρῶτα μὲν πόλει καὶ τοῖσδ' ὑμῖν. — τὰ πρῶτα primum. Pers. 404. τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ ἀντεῖχεν.

Πταίειν offendere. Prom. 928. πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ. Ag. 1607. μὴ πταίσας μογῇς.

Πτάξ animal timidum, lepus. Ag. 135. αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν.

Πτέρνα talus. Choeph. 207. πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαί.

Πτερόεις alatus. Suppl. 552. βουκόλου πτερόεντος. Suppl. 978. κνώδαλα πτεροῦντα.

Πτερόν ala. Prom. 394. λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς τετρασκελὴς οἰωνός. Pers. 204. κίρκον [illegible] δρόμῳ πτεροῖς ἐφορμαίνοντα. Ag. 414. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῦς ὕπνου κελεύθοις. Eum. 382. πτερῶν ἄτερ. Myrm. 116. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Fragm. 300. διαπάλλει πτερὸν κίρκον λεπάργου. — *augurium, sors*. Suppl. 324. πίνων δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ τοὐμὸν πτερόν. — *tutela*. Eum. 955. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἅζεται πατήρ.

Πτεροφόρος alatus. Ag. 1118. πτεροφόρον δέμας.

Πτερυγωκής alis velocibus instructus. Prom. 286. τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνόν.

Πτέρυξ ala. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Prom. 129. πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις. Ag. 52. πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι. Suppl. 764. ἄπτερθε πτερύγων. Fragm. 300. στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.

Πτέρωμα pennae. Myrm. 116. ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος.

Πτερωτός alatus. Prom. 135. σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ. Suppl. 505. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.

Πτηνός volucer. Prom. 1024. Διὸς δέ τοι πτηνὸς κύων δαφοινὸς αἰετός. Ag. 134. πτανοῖσιν κυσὶ πατρός. Choeph. 584. πτηνά τε καὶ πεδοβάμονα. Eum. 172. λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστὴν ὄφιν.

Πτῆσις volatus. Prom. 486. γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισα.

Πτήσσειν expavescere. Pers. 205. πτήξας δέμας παρεῖχε. — Prom.

174. στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας.

Πτοεῖσθαι perturbari. Prom. 858. ἐπτοημένοι φρένας. Choeph. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη.

Πτόλεμος. Suppl. 77. vid. *Πόλεμος.*

Πτολιπόρθης urbium vastator. Ag. 459. μήτ' εἴην πτολιπόρθης.

Πτόλις urbs. Sept. 6. 252. Ag. 381. Eum. 969. κατὰ πτόλιν. Sept. 108. περὶ πτόλιν. Sept. 320. ὅπως πτόλις δαμασθῇ. Sept. 328. Eum. 79. ποτὶ πτόλιν. Sept. 465. ἐπὶ πτόλει. Sept. 825. ἀμφὶ πτόλιν. Sept. 543. ὑπὸ πτόλιν. Suppl. 680. τὸ πτόλιν κρατύνει. Add. *Πόλις.*

Πτύον vannus. Prot. 192. πρὸς πτύοις πεπληγμένην.

Πτυχή volumen. Suppl. 925. ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα.

Πτῶμα lapsus. Prom. 921. πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά. Suppl. 648. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς. Suppl. 778. βαθὺ πτῶμα μαρτυροῦσά μοι. — calamitas. Choeph. 13. πότερα δόμοισι πτῶμα προσκυρεῖ νέον;

Πτὼξ fugitivus. Eum. 315. τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα.

Πτώσιμος caducus, lapsus. Ag. 625. πτωσίμου στρατοῦ. Ag. 1093. σταγών, ἅτε καιρία πτώσιμος ξυνανύτει.

Πτωχός mendicus. Ag. 1247. ἀγύρτρια πτωχὸς τάλαινα.

Πυθικός Pythicus. Sept. 729. ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.

Πύθιος Pythius. Ag. 495. ὁ Πύθιός τ' ἄναξ.

Πυθμὴν fundamentum, radix. Prom. 1048. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι. Choeph. 636. Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμήν. Glauc. 25. ἄκυλος δ' ὑπήνη καὶ γεραιάδος πυθμήν. — stirps. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 258. οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει. Suppl. 99. οἷα νεάζει πυθμήν.

Πυθόκραντος oraculum Pythicum. Ag. 1255. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ δ' ὅμως.

Πυθόμαντις vates Pythicus. Choeph. 1026. τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.

Πυθόχρηστος ab oraculo Pythico missus. Choeph. 938. ὁ πυθόχρηστος φυγάς.

Πυθόχρηστος ab oraculo Pythico effatus. Choeph. 888. μαντεύματα τὰ πυθόχρηστα.

Πυθώ Pytho. Prom. 661. ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης πυκνοὺς θεοπρόπους ἵαλλεν.

Πυκάζεσθαι se instruere. Sept. 134. τόξον τε πυκάζου.

Πυκνὸς frequens. Prom. 661. πυκνοὺς θεοπρόπους ἵαλλεν. Prom. 681. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκώς. Sept. 543. πυκνῷ προσηλῷ τυγχάνουσα. Choeph. 1046. πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν. Myrm. 121. ὦ δυσχέριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Πύκασμα velamen. Suppl. 232. πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκάσμασι χλίοντα.

Πυλάδης Pylades. Choeph. 555. *Πυλάδη.* Choeph. 20. 886. *Πυλάδη.*

Πύλαι porta. Prom. 731. ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις. Sept. 30. πύλας πυργωμάτων. Sept. 33. 58. πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις.

Sept. 58. *πρὸς πύλαις.* Sept. 118. *πύλαισιν ἑβδόμαις προσίσταται.* Sept. 145. *πάναβος ἐν πύλαις.* Sept. 195. *θρόμος ἐν πύλαις.* Sept. 231. *ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ἀπόλλυται.* Sept. 358. *ὡς ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον.* Sept. 359. *πρὸς πύλαισι Προιτίσι.* Sept. 377. *Προίτου πυλῶν.* Sept. 405. *ἐπ' Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις.* Sept. 433. *πύλαις, ἐν πύλαις εἰληχότα.* Sept. 439. *τὸν ἐνθένδ' εἰληχόντα πρὸς πύλαις.* Sept. 442. *πύλαισι Νηΐτησι.* Sept. 444. *πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.* Sept. 458. *ἐκ πυλῶν φορήσεται.* Sept. 468. *καὶ τονδε πύλας ἔχων.* Sept. 482. *πρὸς πύλαις κομπάζεται.* Sept. 484 *πύλαισι γείτων.* Sept. 567. *πρόσθε πυλῶν.* Sept. 609. *πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις.* Sept. 510. *ἀρίσταισι πύλαις.* Sept. 531. *ἴσον πυλῶν.* Sept. 553. *Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος.* Sept. 579. *προσβολεῖν πύλαις.* Sept. 613. 696. *ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.* Sept. 779. *πύλαις ἐφορεξάμεσθα.* Sept. 937. *ἐν πύλαις.* Ag. 305. *ῥύμαι διὰ πυλῶν.* Ag. 590. *πύλας ἀνοῖξαι.* Ag. 1264. *Ἅιδου πύλας.* Choeph. 554. *ἐφ' ἑρκείους πύλας.* Choeph. 562. *τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται Αἴγισθος;* Choeph. 564. *βαλὸν ἑρκείων πυλῶν.* Choeph. 721. *δωμάτων πύλας.* Choeph. 865 *γυναικείας πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε.*

Πύλωμα porta. Sept. 390. *προστάτην πυλωμάτων.* Sept. 781. *ἐν ἓξ πυλώμασιν.*

Πυλωρός portitor. Sept. 603. *ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν.*

Πυνθάνεσθαι comperire. Prom. 518. *τοῦτ' οὐκ ἂν οὖν πύθοιο.* Prom. 645. *πᾶν, ὅπερ προσχρῄζετε, πεύσεσθε.* Prom. 746. *ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά.* Prom. 965. *πεύσῃ γὰρ οὐδέν.* Pers. 117. *μὴ πόλις πύθηται.* Ag. 252. *εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη.* Ag. 257. *πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον.* Ag. 1069. *ἦμεν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι.* Choeph. 263. *ὅπως μὴ πεύσεταί τις.* Choeph. 364. *θανατηφόρον αἶσαν πρόσσω τινὰ πυνθάνεσθαι.* Choeph. 507. *πυθέσθαι δ' οὐδέν ἐστ' ἔξω δρόμου πρόσθεν χοὰς ἔπεμψεν.* Choeph. 519. *ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ;* Choeph. 732. *ὡς τ' ἂν πύθηται μῦθον.* Eum. 393. *πεύσῃ τὰ πάντα.* Eum. 397. *τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα.* Eum. 432. *γέρας δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα.* Eum. 479. *πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν.* — cum participio. Sept. 225. *ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε.* — cum genitivo rei. Choeph. 754. *φίλων δὲ τῶνδε πεύσεται λόγων.* — cum genitivo personae. Ag. 585. *ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.* Choeph. 835. *πυνθάνου δὲ τῶν ξένων.* Suppl. 182. *ἀγγέλων πεπυσμένοι* — *πυνθάνεσθαι παρά τινος.* Prom. 990. *εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα.* *π. ἀπό τινος* Choeph. 726. *ὡς σαφέστερον ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε.* (*πυνθάνῃ* Prom. 746. *πυνθάνου* Choeph. 835. *πυνθάνεσθαι* Choeph. 364. *πέπυσθε* Choeph. 519. *πεπυσμένη* Ag. 252. *πεπυσμένοι* Ag. 1062. Suppl. 182. *πεύσομαι* Ag. 585. *πεύσῃ* Prom 965. Ag. 257. Eum. 393. 397. 432. *πεύσεται* Choeph.

283. 754. Eum. 479. *πεύσεσθε* Prom. 645. *πευσεῖσθαι* Prom. 990. *πύθηται* Pers. 117. Choeph. 726. 732. *πύθησθε* Sept. 225. *πύθοιο* Prom. 518. *πυθέσθαι* Choeph. 507.) Cf. *Πεύθεσθαι.*

Πῦρ ignis. Prom. 7. *παντέχνου πυρὸς σέλας.* Prom. 109. *πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν.* Prom. 252. *πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.* Prom. 253. *καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;* Prom. 368. *ποταμοὶ πυρός.* Prom. 583. *πυρί φλέξον.* Prom. 615. *πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὁρᾷς Προμηθέα.* Prom. 948. *τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω.* Prom. 1046. *πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.* Sept. 25. *πυρὸς δίχα.* Sept. 204. *στράτευμ' ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ.* Sept. 476. *αἰόλην πυρὸς κάσιν.* Sept. 924. *ἐκ πυρὸς συθείς.* Ag. 9. *αὐγὴν πυρός.* Ag. 21. *εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός.* Ag. 273. *φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν.* Ag. 286. *γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.* Ag. 290. *ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.* Ag. 295. *ὤτρυνε θεσμὸν μηχαρίζεσθαι πυρός.* Ag. 302. *φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.* Ag. 462. *πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου.* Ag. 476. *πυρὸς παραλλαγάς.* Ag. 483. *καπνῷ πυρός.* Ag. 574. *ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός.* Ag. 637. *ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν πῦρ καὶ θάλασσα.* Ag. 1027. *πρὸς σφαγὰς πυρός.* Ag. 1229. *οἷον τὸ πῦρ.* Ag. 1410. *ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς.* Choeph. 322. *πυρὸς μαλερὰ γνάθος.* Choeph. 850. *πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων.* Choeph. 1033. *πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον.* Eum. 108. *ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρός.* Eum. 133. *ἀτμῷ κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί.* Eum. 983. *τὸ φέγγος ὁρμᾶσθαι πυρός.* Ath. 1. *τὴν ὑπὲρ πυρὸς στέγην.* Fragm. 303. *παῦ', ἔδωρ, δίκην πυρός.* Fragm. 320. *ἔψου, μηδὲ λωφήσῃς, πυρά.* Fragm. 434. *πυρὸς σέλας κύκλῳ περιέστηκε.*

Πυρά sacrificia, ignes. Choeph. 478. *ἐν πυραῖσι κνισωτοῖς.*

Πυραύστης pyrausta. Fragm. 298. *δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.*

Πυργηρεῖσθαι obsideri. Sept. 22. *χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις.* Sept. 166. *στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ.*

Πύργινος ad urbes obsidione captas pertinens. Pers. 844. *νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπεύθυνον.*

Πυργοδάϊκτος urbes expugnans. Pers. 105. *πολέμους πυργοδαΐκτους.*

Πύργος turris. Sept. 33. *ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε.* Sept. 198. *πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.* Sept. 216. *δυσμενῶν δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.* Sept. 277. *ποτὶ πύργους στείχουσιν.* Sept. 296. *τοῖσι μὲν ἔξω πύργων.* Sept. 408. *πύργοις δ' ἀπειλεῖ δεινά.* Sept. 449. *πρὸς ἐχθρῶν πύργον.* Sept. 531. *πύργοις ἀπειλεῖ τοιάδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.* Sept. 611. *πύργων δ' ἔκτοθεν βαλών.* Sept. 616. *πύργοις ἐμβάς.* Sept. 745. *τείνει πύργος ἐν αὔρᾳ.* Sept. 779. *στέγει δὲ πύργος.* Sept. 805. *Κάδμου πύργους τούσδε.* Sept. 883. *στένουσι πύργοι.* Pers. 852. *εἰληλαμένας περὶ πύργον.* Ag. 127. *πάντα δὲ πύργων κτήνη.*

Ag. 348. *ἐπὶ Τροίας πύργοις.* Ag. 891. *ὑπερθορὼν δὲ πύργον.* Suppl. 187. *κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός.* Suppl. 984. *πόλιν πύργων βαθείᾳ μηχανῇ κεκλῃμένην.*

Πυργοῦσθαι coerceri, domari. Pers. 188. *ἡ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ.*

Πυργοφύλαξ turrium custos. Sept. 182. *ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες.*

Πύργωμα munimentum. Sept. 30. *πύλας πυργωμάτων.* Sept. 233. *μὴ προδῷς πυργώματα.* Sept. 451. *ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.*

Πυργῶτις turrita. Sept. 328. *ὁρκάνα πυργῶτιν.*

Πυρδαής igni consumens. Choeph. 598. *μήσατο πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν.*

Πυριγενής in igni natus. Sept. 189. *διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν.*

Πυρίδαπτος ab igni consumtus. Eum. 993. *πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμεναι.*

Πυρίφατος ab igni consumtus. Suppl. 627. *πυρίφατον Πελασγὰν πόλιν.*

Πυρίφλεκτος igni combustus. Xantr. 157. *κάμακες εὐνῆς οἱ πυρίφλεκτοι.*

Πυροῦν comburere. Prom. 495. *μακρὰν ὀσφὺν πυρώσας.* Ag. 428. *πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα.* Orith. 267. *στέγην πυρώσω.* — *inflammare.* Ag. 468. *φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν.*

Πύρπνοος ignivomus. Prom. 371. *θερμοῖς ἀπλήστου βέλεσι πυρπνόου ζάλης.* Prom. 919. *τινάσσων χερσὶ πυρπνόον βέλος.* Sept. 475. *ἵεντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνύν.* Sept. 493. *πυρπνόον Τυφῶνα.*

Πυῤῥός rutilus. Pers. 308. *πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα.*

Πυῤῥόκορσος rutilam iubam habens. Praecon. 97. *πυῤῥοκόρσου λέοντος.*

Πυρφορεῖν ignem inferre. Sept. 323. *φονεύει, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.*

Πυρφόρος ignifer. Sept. 414. *ἄνδρα πυρφόρον.* Sept. 425. *τὸν πυρφόρον — κεραυνόν.* Niob. 148. *πυρφόροισιν αἰετοῖς.*

Πυρωπός igneus. Prom. 670. *πυρωπὸν — κεραυνόν.* Fragm. 299. *ἥλιος πυρωπός.*

Πίστις auditus. Sept. 54. *καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.*

Πῶ interrogativum. Ag. 1488. *πῶ πῶ;* Prom. 577. v. l.

Πώ a negatione seiunctum, cum qua significat *nondum.* Prom. 27. *ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.* Prom. 509. *οὐ ταῦτα ταύτῃ Μοῖρά πω τελεσφόρος κρᾶναι πέπρωται.* Sept. 647. *οὔτ' ἐν τροφαῖσιν οὔτ' ἐφηβήσαντά πω.* Pers. 175. *ἀλλ' οὔ τι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην.* Choeph. 736. *ἀλλ' οὔ τι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.* Eum. 560. *οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζεις λόγον.* Orith. 267. *νῦν δ' οὐ κέκραγά πω τὸ γενναῖον μέλος.*

Πώγων barba, conus. Ag. 297. *φλογὸς μέγαν πώγωνα.*

Πωλικός virginalis. Sept. 436. *πωλικῶν θ' ἑδωλίων.*

Πῶλος pullus equinus. Prom. 1017. *ὡς νεοζυγὴς πῶλος.* Ag. 1625. *κριθῶντα πῶλον.* Eum. 383. *πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξας ὄχον.* Fragm. 341. *ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.* Fragm.

345. *ἐν διῤῥυμίᾳ πῶλοι.* — *iuvenis.* Choeph. 783. *ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖνιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι πημάτων.*

Πῶμα potus. Sept. 290. *ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτρεφέστατον πωμάτων.* Eum. 256. *βοσκὰν φοιβάν πώματος δυσπότου.* Suppl. 1007. *ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.*

Πῶς quomodo? Prom. 41. *ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων οἷόν τε πῶς;* Prom. 259. *δόξει δὲ πῶς;* Prom. 299. *πῶς ἐτόλμησας;* Prom. 591. *πῶς δ' οὐ κλύω τῆς οἰστροδινήτου κόρης;* Prom. 761. *πῶς δ' οὐκ ἄν;* Prom. 775. Pers. 784. *πῶς εἶπας;* Prom. 934. *πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς;* Prom. 1068. *πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;* Sept. 568. *πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται;* Sept. 1050. *πῶς τολμήσω;* Pers. 140. *πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης;* Pers. 239. *πῶς ἂν οὖν μένοιεν;* Pers. 707. *πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;* Pers. 721. *πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;* Pers. 736. *πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν;* Pers. 774. *πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι πράσσοιμεν ὡς ἄριστα;* Pers. 779. *πῶς τοῦτ' ἔλεξας;* Pers. 975. *πῶς δ' οὔ;* Ag. 205. *πῶς λιπόναυς γένωμαι;* Ag. 259. *πῶς φής;* Ag. 529. *πῶς δὴ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου;* Ag. 535. *καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;* Ag. 1171. *καὶ πῶς ἂν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγὲν παιώνιον γένοιτο;* Ag. 1283. Choeph. 525. 765. *καὶ πῶς;* Choeph. 177. *καὶ πῶς ἐκεῖνοι δεῦρ' ἐτόλμησαν μολεῖν;* Suppl. 504. *καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;* Ag. 608. *πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;* Ag. 1181. *πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα;* Ag. 620. *πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν;* Ag. 654. *πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω;* Ag. 759. *πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω;* Ag. 1080. *πῶς φράσω τέλος;* Ag. 1270. *πῶς θηλάτου βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;* Ag. 1347. *πῶς γάρ τις — πημονὴν ἀρκύστατον φράξειεν;* Ag. 1469. 1495. *πῶς σε δακρύσω;* Choeph. 86. *πῶς εὔφρον' εἴπω; πῶς κατεύξωμαι πατρί;* Choeph. 121. *πῶς δ' οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;* Choeph. 129. *πῶς ἀνάξομεν δόμοις;* Choeph. 169. *πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέροις μάθω;* Choeph. 185. *πῶς γὰρ ἐλπίσω;* Choeph. 743. *πῶς γὰρ οὔ;* Choeph. 755. *πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;* Choeph. 756. *ἢ πῶς;* Choeph. 831. *πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;* Choeph. 845. *πῶς ἴσον εἰπὼν ἐνδώσω;* Choeph. 858. *πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται δόμοις;* Choeph. 912. *τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω;* Eum. 192. 409. 571. *πῶς δή;* Eum. 413. *πῶς δ' οὔ;* Eum. 577. *πῶς γάρ σ' ἔθρεψεν;* Eum. 612. *πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;* Eum. 622. *πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;* Eum. 648. *πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;* Eum. 714. *πῶς ἀγὼν κριθήσεται;* Suppl. 223 s. *ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών; πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα ἁγνὸς γένοιτ' ἄν;* Suppl. 294. *πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε;* Suppl. 321.

πῶς πατρῷα δώματα λιπεῖν ἔτλητε; Suppl. 335. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω; Suppl. 471. πῶς οὐχὶ τἀνάλωμα γίνεται πικρόν; Suppl. 500. ἐγὼ δὲ πῶς δρῶ; Suppl. 896. πῶς δ' οὐχί; Suppl. 910. πῶς φῇς; — in interrogatione indirecta. Eum. 647. μίμνω δ' ἀκοῦσαι, πῶς ἀγὼν κριθήσεται. Suppl. 459. ἀλλὰ πῶς φράσον.

Πώς aliqua ratione, fere. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Sept. 684. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα. Ag. 1292. ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως. Ag. 1320. ἀλλὰ κοινωσαίμεθ', ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα. Choeph. 130. πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα. Choeph. 952. κρατεῖται πως τὸ θεῖον. Suppl. 94. ἧμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας. Suppl. 791. τέλεα δέ μοί πως πελόμενά μοι λύσιμα. Suppl. 973. τό τ' εἰπεῖν εὔπετὲς μύσαγμά πως.

Πώτημα volatus. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν ἦλθον.

Ρ.

Ῥά interrogativum. Pers. 625. ἦ ῥ' αἰεὶ μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεύς;

Ῥάβδος baculus. Suppl. 245. τηρῶν ἱεροῦ ῥάβδον l. d.

Ῥαδινός mollis. Prom. 399. ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος.

Ῥᾳδίως facile. Prom. sol. 182. διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν.

Ῥαίεσθαι affligi. Prom. 189. ὅταν ταύτῃ ῥαισθῇ.

Ῥαίνεσθαι madefieri, demergi. Pers. 563. τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι — ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας ἔῤῥανται.

Ῥαιστήρ malleus. Prom. 56. ῥαιστῆρι θεῖνε.

Ῥάκος lacinia. Prom. 1025. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος.

Ῥαντήριος conspersus. Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.

Ῥᾷστα facillime. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα.

Ῥαφεύς machinator. Ag. 1586. κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.

Ῥαχία litus. Prom. 714. ἁλιστόνοις γ' ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν.

Ῥαχίζειν scindere. Pers. 418. θραύμασιν τ' ἐρετμῶν ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον.

Ῥάχις spina dorsi. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες.

Ῥέα Rhea. Prom. 839. πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας.

Ῥέγκειν stertere. Eum. 53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Ῥέεθρον fluentum. Pers. 489. ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρύμονος. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥεέθροις πατρῴους χέρας. Prom. 792. ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον.

Ῥέζειν facere. Sept. 100. τί ῥέξεις; Choeph. 314. τί ῥέξας τύχοιμ' ἀνέκαθεν οὐρίσας; Eum. 757. 784. τί ῥέξω;

Ῥεῖθρον. Prom. 792. vid. Ῥέεθρον.

Ῥεῖν fluere. Sept. 80. ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς. Sept. 539. ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἔργμάτων ἄτερ ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά. Pers. 732. ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν — ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ. — Suppl.

486. αἰδοῖον εὖ ῥέοντα πρόξενον λαβεῖν l. d. — Fragm. ap. Schol. Aristoph. Lysistr. 1259. ἀφρὸς βρότειος ἐῤῥύη κατὰ στόμα.

'Ρέος *fluentum*. Prom. 679. πρός εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος. Prom. 814. ἥξει σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος. Ag. 875. ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος. — Prom. 399. δακρυσίστακτον δ' ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος.

'Ρέπειν *vergere*. Pers. 432. τὴν δ' αὖ φῇς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα; Iaculatr. 219. κάτω γὰρ ἀγναῖς παρθένοις — βλεμμάτων ῥέπει βολή. — Choeph. 238. τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον. Sept. 21. καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός. — ῥέπεσθαι *librari*. Suppl. 400. τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων.

'Ρεῦμα *flumen*. Prom. 139. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 300. λιπὼν ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα. Fragm. 299. γαῖαν κυλίνδων ῥευμάτων ἐπομβρίαις. — sensu translato. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 404. ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ.

'Ρήγιον *Rhegium*. Prom. sol. 189. ἀφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κικλήσκεται.

'Ρηγνύναι *discindere*. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 450. ῥήξας δὲ πέπλους. — ἐῤῥωγέναι *irruisse*. Pers. 425. κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα Πέρσαις. — ῥήγνυσθαι *frangi*. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων.

'Ρῆσις *oratio*. Ag. 1295. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρῆνον θέλω. Suppl. 270. μακρὰν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις. Suppl. 610. τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Fragm. 336. ἰωνικὴν ῥῆσιν ἐκτείνας.

'Ρητός *effabilis*. Prom. 767. εἰ ῥητόν, φράσον. Prom. 768. οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τάδε.

'Ρίζα *radix*. Prom. 365. ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο. Prom. 1049. χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι. — Ag. 940. ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. Sept. 737. ὅστε μητρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη, ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα.

'Ρίζωμα *radix, origo*. Sept. 395. ὑπερτέρων δ' ἀπ' ἀνδρῶν — ῥίζωμ' ἀνεῖται.

'Ρῖμφα *cito*. Ag. 395. βάψαντες ῥίμφα δαμοῦντας [illegible]

'Ρινηλατεῖν *indagare*. Ag. 1158. μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν ῥινηλατούσῃ.

'Ρῖπαι *montes Rhipaei*. Heliad. 60. Ῥῖπαι μὲν δὴ πατρός.

'Ριπή *ictus*. Prom. 126. ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς. Ag. 867. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος. — *impetus*. Prom. 1091. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον στείχει.

'Ρίπτειν *iacere*. Prom. 750. ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Prom. 1053. ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην ῥίψειε δέμας τοὐμόν. Choeph. 900. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές. Arg. 15. ὅς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — ἔῤῥιψεν. — Prom. 312. εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις. Ag. 1038. οὐ μὴν πλέω ῥίψασ' ἀτιμωθήσομαι. —

Prom. 994. πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ. Prom. 1045. ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος.

Ῥίψοπλος arma abiiciens. Sept. 297. ῥίψοπλον ἄταν.

Ῥόα malum punicum. Fragm. 329. ὀξυγλυκεῖαν τἄρα κοκκιεῖς ῥόαν.

Ῥόδος Rhodus. Pers. 863. καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον.

Ῥοὴ fluentum. Pers. 791. ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς ἄρδει. Ag. 283. ἐπ' Εὐρίπου ῥοάς.

Ῥοθεῖν aestuare. Fragm. 319. ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ.

Ῥοθιὰς strepens. Pers. 889. κώπης ῥοθιάδος ξυνέμβαλε.

Ῥόθιον aestus, unda. Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. Sept. 344. γᾶς δόσις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται.

Ῥόθος strepitus. Pers. 398. Περσίδος γλώσσης ῥόθος. — impetus. Pers. 454. ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι.

Ῥοιβδεῖν vibrare. Eum. 382. ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος.

Ῥόος fluentum. Pers. 732. Βόσπορον ῥόον θεοῦ.

Ῥοπὴ pondus. Pers. 429. ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. — discrimen. Choeph. 59. ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν.

Ῥοφεῖν haurire. Eum. 254. ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον.

Ῥύεσθαι tueri, servare. Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; Sept. 285. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε. Sept. 806. δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμου πύργους τούσδε ῥύεσθε. Eum. 223. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύσομαι. Eum. 290. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὔτ' Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ' ἄν. Suppl. 504. καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἄν ῥύοιτό με.

Ῥυθμίζεσθαι tractari. Prom. 241. νηλεῶς ὧδ' ἐρρύθμισμαι Ζηνί.

Ῥυθμὸς modus. Choeph. 786. σωζόμενον ῥυθμόν. Thalamop. 64. κύκλ' ἐκ τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

Ῥῦμα tensio. Pers. 148. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. — praesidium. Suppl. 79. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης φυγάσιν ῥῦμα.

Ῥύπαι nomen urbis. Fragm. 324. κεραυνίας Ῥύπας.

Ῥύπος sordes. Theor. ap. Phot. p. 655, 12. πλέω γράσου γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου.

Ῥυσιάζειν trahere. Phin. 238. καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐρρυσίαζον. — Suppl. 419. μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν.

Ῥυσίβωμος aras tuens. Eum. 880. ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων.

Ῥύσιον praeda abducta. Ag. 521. τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε. — liberatio, servatio. Sept. 310. ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.

Ῥύσιος tuens, servans. Suppl. 141. διωγμοῖς ἀσφαλέας ἀδμήτας ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω. — τὰ ῥύσια arae salutem afferentes. Suppl. 709. ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες.

Ῥυσίπολις urbem servans. Sept. 121. ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς.

Ῥυτὴρ sospitator. Sept. 300. πόλεως ῥυτῆρες.

Ῥυτὸς fluens. Ag. 1382. ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρόμενον. Eum. 430. ῥυτοῖς πόροις.

Ῥώμη *robur.* Pers. 877. λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη.

Ῥῶπος *sarcina.* Phryg. 243. ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός.

Σ.

Σαβαῖος *Bacchus.* Fragm. 411. ὁ Κισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ Σαβαῖος,

Σάγη *vestitus, armatura.* Choeph. 552. παντελῆ σάγην ἔχων. Choeph. 664. οἰκείᾳ σάγῃ. Sept. 128. δορυσσόοις σάγαις. Sept. 373. ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις. Pers. 236. φαρέτριδες σάγαι.

Σαίνειν *blandiri.* Pers. 97. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον. Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι. Choeph. 414. πάρεστι σαίνειν. — *blandiendo avertere.* Sept. 865. σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίᾳ. Sept. 686. τί νῦν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον; — *inservire.* Ag. 707. σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. — σαίνεσθαι *deliniri.* Choeph. 192. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.

Σάκος *scutum.* Sept. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος. Sept. 145. κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων. Sept. 371. ἐν μέσῳ σάκει. Sept. 504. ἔχοντ' ἄφειλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας. Sept. 522. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει. Sept. 624. ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος. Suppl. 187. κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος.

Σάκτωρ *referciens.* Pers. 888. ἥβαν Ξέρξᾳ κτιμέναν, Ἅιδου σάκτορι Περσᾶν.

Σάλα *cura.* Fragm. 432.

Σαλαμινιὰς *Salaminia.* Pers. 926. ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι.

Σαλαμὶς *Salamis.* Pers. 265. Σαλαμῖνος ἀκταί. Pers. 278. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν. Pers. 439. πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Pers. 664. Σαλαμῖνά τε.

Σαλεύεσθαι *concuti.* Prom. 1083. χθὼν σεσάλευται.

Σαλμυδήσιος *Salmydesius.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος.

Σάλπιγξ *tuba.* Sept. 376. βοῇ σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων. Pers. 387. σάλπιγξ δ' ἀυτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν. Eum. 538. Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Σάμος *Samus.* Pers. 858. ἐλαιόφυτός τε Σάμος.

Σαργάνη *vinculum.* Suppl. 769. θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν ἐν σαργάναις.

Σάρδεις *Sardes.* Pers. 45. πολύχρυσοι Σάρδεις. Pers. 313. Σάρδεσι πένθος παρασχών.

Σὰρξ *caro.* Sept. 604. γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. Ag. 72. ἡμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιᾷ. Sept. 1026. τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες λύκοι σπάσονται. Ag. 1068. ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας. Choeph. 278. σαρκῶν ἐπαμβατῆρας. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Σαρπηδόνιος *Sarpedonius.* Suppl. 848. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα.

Σαρωνικὸς *Saronicus.* Ag. 297. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶνα.

Σάττειν *refercire.* Ag. 630. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον.

Σαύρα *lacerta.* Adolesc. 134. *σαύρας ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.*

Σαυτοῦ, Σεαυτοῦ *tui.* Prom. 506. *σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος.* Prom. 778. *καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.* Choeph. 225. *κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς σαυτῆς ἀδελφοῦ.* Prom. 68. *ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.* Prom. 309. *γίνωσκε σαυτόν.* Prom. 336. *πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν.* Prom. 344. *σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων.* Prom. 967. *ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.* Prom. 710. *στρέψασα σαυτήν.* Prom. 374. *σεαυτὸν σῶζε.* Prom. 472. *σεαυτὸν οὐκ ἔχεις εὑρεῖν.* Choeph. 910. *σύ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς.*

Σάφα *perspicue, manifesto.* Prom. 502. Suppl. 721. Prom. sol. 182. *σάφ' οἶδα.* Pers. 329. Choeph. 567. Ag. 1599. *σάφ' ἴσθι.* Ag. 1341. *σάφ' εἰδότας.* Ag. 1342. *τὸ σάφ' εἰδέναι.* Choeph. 195. *ἀλλ' εὖ σάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον.*

Σαφήνεια *perspicuitas.* Sept. 67. *σαφήνειαν λόγου εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν.*

Σαφηνής *manifestus.* Pers. 626. *βάρβαρα σαφηνῆ ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα.* Pers. 724. *λέγος κρατεῖ σαφηνής.*

Σαφηνίζειν *manifestare, narrare.* Prom. 227. *τοῦτο δὴ σαφηνιῶ.* Prom. 624. *τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.* Choeph. 667. *ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν.*

Σαφηνῶς *manifesto.* Prom. 783. *τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς.*

Σαφής *manifestus, certus.* Prom. 644. *σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν — πεύσεσθε.* Sept. 40. *ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων.* Sept. 82. *σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.* Pers. 244. *φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.* Pers. 691. *σαφές τί μοι λέξον.* Ag. 1017. *σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.* Suppl. 926. *σαφῆ δ' ἀκούσεις.* Fragm. 376. *γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.*

Σαφῶς *manifesto, certo.* Prom. 387. *σαφῶς μ' ἐς οἶκον ὅδε λόγος στέλλει πάλιν.* Prom. 667. *σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη.* Prom. 819. *σαφῶς ἐκμάνθανε.* Prom. 842. 969. *σαφῶς ἐπίστασο.* Prom. 916. *οὐδεὶς θεῶν δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.* Pers. 511. *ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.* Pers. 770. *σὺ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴσθι.* Ag. 1619. *τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς.* Choeph. 20. *ὡς ἂν σαφῶς μάθω.* Choeph. 904. *αἰσχύνομαί σοι ταῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.* Choeph. 1050. *σαφῶς γὰρ αἵδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.* — Choeph. 724. *ὡς σαφέστερον — τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται τήνδε.* Choeph. 756. *λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.* Suppl. 462. *ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.* Suppl. 908. *ὡς ἂν εἰδῇς ἐννέπω σαφέστερον.* — Ag. 38. *οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι, σαφέστατ' ἂν λέξειεν.*

Σέβας *verecundia, reverentia.* Choeph. 53. *σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον, νῦν ἀφίσταται.* Choeph. 241. *πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων.* Choeph. 619. *ἐπ' ἀνδρὶ δήοισιν ἐπικότῳ σέβας.* Choeph.

635. τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ᾽ ἐκ νόμων σέβας. Eum. 516. τοκέων σέβας αὖ προτίων. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 736. θεῶν σέβη δείσαντες. Myrm. 121. σέβας δὲ μηρῶν ἁγνὸν οὐκ ἐπῃδέσω. Eum. 660. ἐν δὲ τῷ σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Eum. 845. εἰ μὲν ἁγνόν ἐστι σοι Πειθοῦς σέβας. Suppl. 79. δαιμόνων σέβας. Suppl. 391. κρῖνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. Suppl. 688. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας τρίτον τόδ᾽ ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται. — is qui colitur. Prom. 1093. ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας. Choeph. 154. κλύε δέ μοι, κλύε, σέβας ὦ δέσποτα. Suppl. 757. ἰὼ γᾶ βοῦνι, ἔνδικον σέβας. Ag. 501. Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας. — plurali. Suppl. 736. τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες.

Σέβειν colere, revereri. Eum. 92. σέβει τοι Ζεὺς τόδ᾽ ἐκ νόμων σέβας. — Sept. 512. ὄμνυσι δ᾽ αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς. Sept. 578. δεινὸς ὃς θεοὺς σέβει. Pers. 162. μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Ag. 265. πότερα δ᾽ ὀνείρων φάσματ᾽ εὐπειθῆ σέβεις; Ag. 755. δύναμιν οὐ σέβουσα πλούτου παράσημον αἴνῳ. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ᾽ ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 899. λέγω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεὸν, σέβειν ἐμέ. Ag. 1594. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω. Choeph. 628. σέβει γὰρ οὔτις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς. Choeph. 954. ἄξιον δ᾽ οὐρανοῦχον ἀρχὰν σέβειν. Eum. 22. σέβω δὲ νύμφας. Eum. 146. τὸν ἱκέταν σέβων. Eum. 413. σέβουσαί γ᾽ ἀξίαν ἐπ᾽ ἀξίων. Eum. 499. τίς δὲ — ἔτ᾽ ἂν σέβοι δίκαν; Eum. 667. τὸ μήτ᾽ ἄναρχον μήτε δεσποτούμενον ἀστοῖς περιστέλλουσα βουλεύω σέβειν. Eum. 685. ἀλλ᾽ αἱματηρὰ πράγματ᾽ οὐ λαχὼν σέβεις. Eum. 695. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ᾽ εὐεργετεῖν; Eum. 719. τὸ μὴ 'δικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει. Eum. 857. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. Eum. 973. μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν εὖ σέβοντες. Suppl. 592. οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κάτω. Suppl. 656. Ζῆνα μέγαν σεβόντων. Suppl. 1005. μηδ᾽ ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις. Niob. 144. γίνωσκε τἀνθρώπεια μὴ σέβειν ἄγαν. — σέβεσθαι colere. Prom. 542. σέβῃ θνητοὺς ἄγαν. Prom. 939. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ᾽ ἀεί. Suppl. 220. πάντων δ᾽ ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν σέβεσθε. Suppl. 899. τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβῃ. Suppl. 968. εὐπρυμνῆ φρενὸς χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ. — vereri. Pers. 680 s. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, σέβομαι δ᾽ ἀντία λέξαι.

Σεβίζειν colere, venerari. Ag. 249. ἥκω σεβίζων σὸν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 759. πῶς σε σεβίζω; Eum. 12. πέμπουσι δ᾽ αὐτὸν καὶ σεβίζουσιν μέγα. — Pers. 907. λαοπαθῆ σεβίζων ἀλίτυπα βάρη. — σεβίζεσθαι venerari, vereri. Suppl. 900. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι. Suppl. 795. σεβίζου δ᾽ ἱκέτας σέθεν. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀρὰς, τέκνον;

Σέθεν vid. *Σύ.*

Σείειν quatere. Sept. 367. *τρεῖς κατασκίους λόφους σείει.*

Σειληνός Silenus. Glauc. 24.

Σειραφόρος funarius. Ag. 816. *ζευχθεὶς ὑποσμοσιν ἦν ἐμοὶ σειραφόρος.* Ag. 1624. *ζεύξω βαρείαις οὔτι μὴ σειραφόρον κριθῶντα πῶλον.*

Σείριος Sirius. Ag. 941. *σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.*

Σέλας fulgor. Prom. 7. *παντέχνου πυρὸς σέλας.* Prom. 356. *ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας.* Ag. 272. *Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.* Ag. 289. *τὸ χρυσοφεγγὲς, ὥς τις ἥλιος, σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς.* Eum. 886. *φαιδρὸν ἁλίου σέλας.* Orith. 267. *μὴ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.* Fragm. 434. *πυρὸς σέλας.*

Σελασφόρος fulgens. Eum. 976. *φέγγη λαμπάδων σελασφόρων.*

Σελήνη luna. Ag. 289. *δίκην φαιδρᾶς σελήνης.*

Σέλμα tabulatum. Sept. 32. *ἐπὶ σέλμασι πύργων στάθητε.* — *transtrum.* Pers. 350. *σέλμασι ναῶν ἐπενθορόντες.* Ag. 1417. *ναυτίλων δὲ σελμάτων ἰστοτρίβης.* — sensu translato. Ag. 176. *δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων.*

Σεμνοκομπεῖν se iactare. Lycurg. 107. *κἀσεμνοκόμπει τοὔτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ.*

Σεμνός venerabilis. Prom. 519. *ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.* Sept. 782. *ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας ἄναξ Ἀπόλλων.* Pers. 385. *παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνόν.* Ag. 176. *σέλμα σεμνὸν ἡμένων.* Ag. 505. *σεμνοί τε θᾶκοι.* Choeph. 107. *φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφρόσιν.* Choeph. 969. *σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι.* Eum. 351. *δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί.* Eum. 361. *κακῶν τε μνήμονες σεμναί.* Eum. 419. *σεμνὸς προσίκτωρ.* Eum. 960. *σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν.* Suppl. 133. 142. *σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός.* Suppl. 138. *ἔχουσα σέμν' ἐνώπια.* Suppl. 1020. *ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.* Aetn. 6. *σεμνοὺς Παλικοὺς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.* Edon. 51. *σεμνὰ Κότυς ἐν τοῖς Ἠδωνοῖς.* — Eum. 361. *κακῶν τε μνήμονες, σεμναί.* Eum. 993. *δεῦρ' ἴτε, σεμναί.*

Σεμνόστομος magniloquus. Prom. 955. *σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν.*

Σεμνότιμος venerabilis. Choeph. 352. *σεμνότιμος ἀνάκτωρ.* Eum. 797. *ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.*

Σεμνῶς verecunde. Suppl. 190. *ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν.*

Σεπτός sanctus. Prom. 814. *ἵησι σεπτὸς Νεῖλος εὔποτον ῥέος.*

Σεσωφρονισμένως modeste. Suppl. 705. *ἡσύχως — καὶ σεσωφρονισμένως.*

Σευάλκης nom. propr. Pers. 930.

Σεύεσθαι currere, ire, venire. Ag. 727. *συμένα Πριαμίδαισιν.* Eum. 961. *κατὰ γῆς σύμεναι.* Prom. 135. *σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.* Pers. 849. *ἀφ' ἑστίας συθεὶς.* Sept. 924. *ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος.*

Σῆμα signum, omen. Prom. 496. *φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα.* Choeph. 257. *πέμπειν ἔχοις ἂν*

σῆμαϑ᾽ εὐπειθῆ βροτοῖς. — *insigne.* Sept. 369. ἔχει δ᾽ ὑπέρφρον σῆμ᾽ ἐπ᾽ ἀσπίδος τόδε. Sept. 380. οὐδ᾽ ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα. Sept. 386. τῷ τοι φέροντι σῆμ᾽ ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 414. ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον. Sept. 501. πρὸς λόγον τοῦ σήματος. Sept. 573. σῆμα δ᾽ οὐκ ἐπῆν κύκλῳ. Sept. 625. διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.

Σημαίνειν *indicare.* Prom. 295. σήμαιν᾽ ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 563. σήμηνον ὅπῃ γῆς ἡ μογερὰ πεπλάνημαι. Prom. 621. σήμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ᾽ ὤχμασεν. Prom. 685. εἰ δ᾽ ἔχεις εἰπεῖν ὅτι λοιπὸν πόνων, σήμαινε. Prom. 765. ποίῳ τρόπῳ; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Pers. 805. ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν. Ag. 284. Μεσαπίου φυλάξι σημαίνει μολόν. Ag. 483. σημανεῖ καπνῷ πυρός. Ag. 943. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών. Choeph. 656. κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν. — cum vi iubendi. Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς, εὐνῆς ἐπαντείλασαν — ἐπορθιάζειν.

Σημαντήριον *sigillum.* Ag. 595. σημαντήριον οὐδὲν διαφθείρασαν.

Σηματουργός *signifex.* Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν.

Σημεῖον *signum.* Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ᾽ ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Suppl. 215. σημεῖον θεοῦ. Suppl. 501. σημεῖον πόνου.

Σήπειν *putrefacere.* Psychag. 257. ἄκανθα ποντίου βοσκήματος σήψει παλαιὸν δέρμα. Choeph. 989. μύραινά γ᾽ εἴτ᾽ ἔχιδν᾽ ἔφυ σήπειν θιγοῦσ᾽ ἂν ἄλλον.

Σησάμης nom. propr. Pers. 944. τοῦ Σησάμα.

Σθένειν *valere.* Prom. 1015. αὐτὴ καθ᾽ αὑτὴν οὐδενὸς μεῖζον σθένει. Ag. 287. σθένουσα λαμπὰς δ᾽ οὐδέπω μαυρουμένη. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Eum. 589. τὸ μὲν δίκαιον τοῦτ᾽, ὅσον σθένει μαθεῖν. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον;

Σθένος *vis.* Prom. 55. ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε. Prom. 105. τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ᾽ ἀδήριτον σθένος. Prom. 362. ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος. Prom. 426. ὃς αἰὲν ὑπείροχον σθένος γάϊον οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστεγάζει. Pers. 163. ὅσον σθένος πάρα. Pers. 869. ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν. Pers. 992. καὶ σθένος γ᾽ ἐκολούσθη. Choeph. 836. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 289. οὔτοι σ᾽ Ἀπόλλων οὔτ᾽ Ἀθηναίας σθένος ῥύσαιτ᾽ ἄν. Suppl. 139. παντὶ δὲ σθένει. Suppl. 333. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς. Suppl. 571. ἀπημάντῳ σθένει. Fragm. 397. λαμπάδων σθένει.

Σῖγα *tacite.* Sept. 232. οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ᾽ ἐρεῖς κατὰ πτόλιν; Ag. 437. τάδε σῖγά τις βαΰζει. Ag. 1317. σῖγα. τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος. Choeph. 94.

ἢ σῖγ' ἀτίμως — κάθ' ἐκχέουσα γάποτον χύσιν στείχω;

Σιγᾶν *tacere.* Prom. 106. οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάσδ' ἐστί. Prom. 198. ἄλγος δὲ σιγᾶν. Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με. Prom. 439. ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ. Sept. 214. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Sept. 234. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Sept. 244. σίγησον, ὦ τάλαινα. Sept. 245. σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. Pers. 282. σιγῶ πάλαι δύστηνος. Ag. 36. τὰ δ' ἄλλα σιγῶ. Ag. 254. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Choeph. 263. σιγᾶτε. Ag. 575. σιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια. Eum. 268. ἐπίσταμαι — λέγειν, ὅπου δίκη, σιγᾶν θ' ὁμοίως. Eum. 541. σιγᾶν ἀρήγει. Eum. 895. σιγῶν ὄλεθρος. Suppl. 176. σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἄξονήλατοι.

Σιγάς *tacita.* Ag. 400. πάρεστι σιγὰς, ἄτιμος, ἀλοίδορος. l. d.

Σιδηρομήτωρ *ferrum pariens.* Prom. 301. τὴν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν.

Σιδηρονόμος *ferro dividens.* Sept. 770. σιδηρονόμῳ χερί.

Σιδηρόπληκτος *ferro percussus.* Sept. 894. s. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι.

Σίδηρος *ferrum.* Prom. 500. χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε. Sept. 712. ὠμόφρων σίδαρος. Sept. 799. διέλαχον σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ κτημάτων παμπησίαν. Sept. 865. διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Sept. 925. ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος.

Σιδηροτέκτων *faber ferrarius.* Prom. 716. λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.

Σιδηρόφρων *ferreum, durum animum habens.* Prom. 242. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος. Sept. 52. σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων ἔπνει.

Σιδόνιος *Sidonius.* Suppl. 115. 126. λίνοισιν ἢ Σιδονίᾳ καλύπτρᾳ.

Σικελία *Sicilia.* Prom. 369. τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευρὰς γύας.

Σιλήνιαι *Sileniae*, Salaminis pars. Pers. 295. στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.

Σιμόεις *Simois* fluvius. Ag. 680. Σιμόεντος ἀκτάς.

Σίνις *noxius.* Ag. 700. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις.

Σίνος *noxa.* Ag. 378. πρέπει δὲ φῶς αἰνολαμπὲς σίνος. Ag. 547. δρόσοι κατεψίκαζον, ἔμπεδον σίνος ἐσθημάτων. Ag. 716. ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις, μέγα σίνος πολυκτόνον.

Σίπυλος *Sipylus.* Niob. 146. Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα.

Σίσυρνα *penula.* Praec. 96. καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας.

Σίσυφος *Sisyphus.* Arm. jud. 162. ἀλλ' Ἀντικλείας ἇσσον ἦλθε Σίσυφος.

Σιτεῖσθαι *pasci.* Prot. 192. σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα. — Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.

Σῖτος *cibus.* Palam. 168. σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα.

Σκαιός *sinister.* Fragm. 292. τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλών.

Σκαλμός *scalmus.* Pers. 368. τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

Σκάμανδρος *Scamandrus.* Ag. 497. ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦλθες ἀνάρσιος. Ag. 1129. ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν. Choeph. 361. παρὰ Σκαμάνδρου πόρον. Eum. 376. ἀπὸ Σκαμάνδρου.

Σκάφη *scapha.* Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Σκάφος *navis, alveus.* Pers. 411. ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν. Ag. 647. ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος. Ag. 985. οὐδ' ἐπόντιος σκάφος. Suppl. 435. σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Σκεδαννύναι *dispellere, delere.* Prom. 25. πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. Prom. 927. τρίαιναν αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. — *spargere.* Pers. 494. πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ ἀκτῖνας.

Σκεθρῶς *accurate.* Prom. 102. πάντα προυξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα. Prom. 486. πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισα.

Σκέλος *crus.* Prom. 74. σκέλη δὲ κίρκωσον βίᾳ. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσὶν οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν.

Σκέπτεσθαι *adspicere.* Choeph. 228. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός. Prom. 1016. σκέψαι δὲ — οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισι.

Σκευοθήκη Psychag. 260.

Σκηνή *tentorium.* Pers. 961. ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν. Eum. 656. Ἀμαζόνων ἕδραν σκηνάς τε.

Σκήνημα *nidus.* Choeph. 249. οὐ γὰρ ἐντελὴς θήραν πατρῴαν προσφέρειν σκηνήμασιν.

Σκήπτειν *ruere, irruere.* Ag. 293. λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος. Ag. 299. εἶτ' ἔσκηψεν. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος φάος. Prom. 751. πέδῳ σκήψασα. Sept. 411. τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν. — σκήπτεσθαι *infligere, immittere.* Eum. 768. ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκήψησθε.

Σκηπτός *calamitas irruens.* Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει;

Σκηπτουχία *sceptrigeri, ducis munus.* Pers. 289. ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθείς.

Σκῆπτρον *scipio.* Ag. 75. ἰσχὺν ἰσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις. Ag. 1238. καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη. — *sceptrum,* imperii insigne. Prom. 171. σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; Pers. 750. ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον. Eum. 596. διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον.

Σκῆψις *argumentatio.* Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.

Σκιά *umbra.* Sept. 961. 976. πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά. Ag. 813. εἴδωλον σκιᾶς. Eum. 292. ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν. Fragm. 288. κάπνου σκιά. Ag. 941. σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός. Ag. 1301. εὐτυχοῦντα μὲν σκιά τις ἂν τρέψειεν.

Σκιρτᾶν *ruere.* Prom. 1087. σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων.

Σκίρτημα *saltus.* Prom. 678. ἐμμανεῖ σκιρτήματι ᾖσσον. Prom. 602. σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις λαβρόσυτος ἦλθον.

Σκληρός *durus, asper.* Pers. 311. σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.

Σκοπεῖν *contemplari.* Suppl. 229.

σκοπεῖτε κἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον.

Σκόπελος scopulus. Prom. 142. τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις.

Σκόπευμα saltationis genus. Theor. 65. l. d. Vid. *Σκώπευμα.*

Σκοπή specula. Ag. 280. αἴλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς. Ag. 300. ἀφίκετο Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς. Suppl. 694. ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ τὸ πλοῖον. Suppl. 767. πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον.

Σκοπός speculator. Sept. 36. σκοποὺς δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ ἔπεμψα. Suppl. 378. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει. Suppl. 636. δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπόν. — *scopus.* Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ. Ossileg. 166 l. c.

Σκόρπιος scorpius. Xantr. 155. κέντημα γλώσσης σκορπίου βέλος λέγω.

Σκοτεινός caliginosus. Choeph. 284. τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλος. Choeph. 650. νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται σκοτεινόν.

Σκότος caligo. Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σκότον. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Pers. 219. τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίᾳ κάτοχα μαυροῦσθαι σκότῳ. Ag. 745. νεαροφαῆ σκότον. Ag. 1001. νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει. Ag. 1625. ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος. Choeph. 61. ἐν μεταιχμίῳ σκότου. Choeph. 283. λαμπρὸν ἐν σκότῳ νωμῶντ' ὀφρύν. Choeph. 317. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον. Choeph. 529. πολλοὶ δ' ἀνῆλθον ἐκτυφλωθέντες σκότῳ λαμπτῆρες. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται. Suppl. 83. παντᾷ τοι φλεγέθει κἂν σκότῳ.

Σκύθης Scytha. Prom. 711. Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας. Sept. 710. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. Choeph. 158. τίς δορυσθενὴς ἀνήρ, ἀναλυτὴρ δόμων, Σκύθης. Eum. 673. οὔτε Σκύθῃσιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις. Prom. sol. 190. ἱππάκης βρωτῆρες εὔνομοι Σκύθαι. — adj. *Scythicus.* Prom. 2. Σκύθην ἐς οἶμον. Prom. 415. Σκύθης ὅμιλος. Sept. 799. σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ.

Σκυθρωπός torvus. Choeph. 727. πρὸς μὲν οἰκέτας θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων κεύθουσα.

Σκύλλα Scylla. Ag. 1206. ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινὰ οἰκοῦσαν ἐν πέτραισι. Choeph. 605. φονίαν Σκύλλαν.

Σκύλλεσθαι lacerari. Pers. 569. σκύλλονται πρὸς ἀναύδων παίδων τᾶς ἀμιάντου.

Σκύμνος pullus. Fragm. 305. λέοντος σκύμνον.

Σκύφωμα scyphus. Perrhaeb. 172. χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα.

Σκώπευμα saltationis genus. Theor. 65. καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων.

Σμερδνός terribilis. Prom. 355. σμερδναῖσι γαμφηλῇσι συρίζων φόνον.

Σμῆνος examen. Pers. 126. σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν.

Σμικρός parvus. Sept. 447. ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον. Ag. 1274. σμικρᾷ κερδανῶ φυγῇ. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Choeph. 260. ἀπὸ σμικροῦ

δ' ἂν ἄρσεας μέγαν δόμον. Suppl. 936. δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί. Add. Μικρός.

Σμίνθος mus. Sisyph. 208. ἀλλ' ἀρουραῖός ἐστι σμίνθος ὡς ὑπερφυής.

Σόλοι Soli. Pers. 864. ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε.

Σός tuus. Prom. 7. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος. Prom. 38. τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας. Prom. 282. τοὺς σοὺς δὲ πόνους. Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις. Prom. 391. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορά. Prom. 407. τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. Prom. 735. 843. τῆς σῆς πορείας. Prom. 741. τῶν σῶν γάμων. Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών. Prom. 968. τῆς σῆς λατρείας. Prom. 1021. δέμας τὸ σόν. Prom. 1029. διάδοχος τῶν σῶν πόνων. Sept. 101. τὰν σὰν γᾶν. Sept. 558. τὸν σὸν — ἀδελφεόν. Pers. 662. περὶ τᾷ σᾷ — πάσᾳ γᾷ τᾷδε. Pers. 941. τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δή. Ag. 804. τὸ σὸν φρόντιμα. Ag. 881. τὸν σὸν πόδα. Ag. 1598. τὸ σὸν κάρα. Choeph. 135. ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι. Choeph. 221. κἂν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς. Choeph. 225. τῷ σῷ κάρᾳ. Choeph. 473. κράτος τῶν σῶν δόμων. Choeph. 489. τὸ σὸν κάρα. Choeph. 905. πατρὸς τοῦ σοῦ. Eum. 66. ἐχθροῖσι τοῖς σοῖς. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν. Eum. 233. βρέτας τὸ σόν. Eum. 416. ξυμφορὰς τὰς σάς. Eum. 422. τῶν σῶν ἐπῶν. Eum. 424. τὸ σὸν ἐφεζομένη βρέτας. Eum. 582. τῇ σῇ φρενί. Eum. 610. τῷ σῷ λόγῳ. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα. Eum. 732. τῷ σῷ στρατῷ. Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ σόν. Amym. 12. τὰς σὰς βακχάρεις. Myrm. 128. μηρῶν τε τῶν σῶν. Arm. jud. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. Prom. sol. 177. τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε. Fragm. 410. τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων — absque articulo positum. Prom. 66. σῶν ὕπερ στένω πόνων. Prom. 146. σὸν δέμας εἰσιδούσῃ. Prom. 182. ἀμφὶ σαῖς τύχαις. Prom. 243. σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 387. σὸς λόγος. Prom. 411. μεγαλοστόνοισι σοῖς πήμασι. Prom. 552. σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας. Prom. 556. λέχος σόν. Prom. 631. σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας. Prom. 638. σὸν ἔργον. Prom. 830. τέρμα σῶν πλανημάτων. Sept. 214. σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν. Sept. 567. σῆς ὑπὸ σπουδῆς. Pers. 217. σὸν πόσιν Δαρεῖον. Pers. 348. παιδὶ σῷ Ξέρξῃ. Pers. 683. σοῖς γόοις πεπεισμένος. Ag. 249. σεβίζων σόν, Κλυταιμνήστρα, κράτος. Ag. 852. ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστευμάτων. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας. Choeph. 132. ὥσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 229. σῆς ἔργον χερός. Choeph. 436. ἄφερτον αἰῶνι σῷ. Choeph. 770. σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις. Eum. 639. σῶν δόμων ἐφέστιον. Suppl. 514. σὸν διδάξω πατέρα. Suppl. 802. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου.

Σοῦσα Susa. Pers. 16. τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος. Pers. 527. ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων. Pers. 716. Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν. Pers. 747. τόδ' ἄστυ Σούσων.

Σούσας nom. propr. viri. Pers. 920.

Σοῦσθαι *currere*. Pers. 25. βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου σοῦνται. Sept. 31. ὁρμᾶσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ. Suppl. 816. σοῦσθε σοῦσθ' ἐπὶ βᾶριν. Suppl. 822. σοῦσθε σοῦσθ' — ἐπ' ἀμίδα.

Σουσιγενὴς *Susis natus*. Pers. 635. Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν.

Σουσίς *Susa*. Pers. 118. κένανδρον μέγ' ἄστυ Σουσίδος. Pers. 549. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ.

Σουσισκάνης nom. propr. Pers. 34. 921.

Σόφισμα *ars*. Prom. 457. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξεῦρον αὐτοῖς. Prom. 468. οὐκ ἔχω σόφισμ', ὅτῳ τῆς νῦν παρούσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. Prom. 1013. σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.

Σοφιστὴς *artium, dolorum inventor*. Prom. 62. ἵνα μάθῃ σοφιστὴς ὢν Διὸς νωθέστερος. Prom. 946. σὲ τὸν σοφιστὴν — λέγω.

Σοφὸς *sapiens*. Prom. 889. ἦ σοφὸς, ἦ σοφὸς, ὃς πρῶτος ἐν γνώμᾳ τόδ' ἐβάστασε. Prom. 938. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί. Prom. 1040. τὴν σοφὴν εὐβουλίαν. Prom. 1041. σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν. Sept. 364. μάντιν Οἰκλείδην σοφόν. Sept. 577. σοφούς τε κἀγαθοὺς ἀντηρέτας. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Eum. 269. πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Suppl. 751. κυβερνήτῃ σοφῷ. Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδὼς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός. Fragm. 375. ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν. Eum. 409. τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένῃ. Fragm. 384. κακὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά. — Suppl. 448. θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν εἶναι. — Eum. 811. σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα.

Σπάθη *radius textorius*. Choeph. 230. σπάθης τε πληγάς.

Σπαθητὸς *textus*. Fragm. 330. σπαθητοῖς κριμιττίνδις ὑφάσμασι.

Σπᾶν *ducere*. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. — Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι.

Σπανίζειν *carere*. Choeph. 706. οὐ σπανίζοντες φίλων. Cabir. 86. ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας. — σπανίζεσθαι *privari, deseri*. Pers. 983. ἐσπανισμέθ' ἀρωγῶν.

Σπαραγμὸς *convulsio*. Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα.

Σπαράσσειν *convellere*. Prom. 1020. φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ πατὴρ σπαράξει τήνδε.

Σπάργανα *fasciae*. Ag. 1588. συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις. Choeph. 522. ἐν σπαργάνοισι παιδὸς ὁρμῆσαι δίκην. Choeph. 537. ἐν σπαργάνοις ὡπλίζετο. Choeph. 744. παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Choeph. 748. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια.

Σπαρνὸς *rarus*. Ag. 542. σπαρνὰς παρήξεις καὶ κακοστρώτους.

Σπαρτὸς *satus*. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν. Sept. 456. τοῦ σπαρτῶν γένους. Eum. 388. ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει.

Σπείραμα *spira*. Choeph. 246. θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης.

Σπείρειν *serere*. Sept. 736. μὴ πρὸς ἁγνὰν σπείρας ἄρουραν. Niob. 143. σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ὁδόν.

Σπέρμα *semen*. Ag. 514. σπέρμα

πάσης ἐξαπόλλυται χθονός. Choeph. 202. σμικροῦ γένοιτ᾽ ἂν σπέρματος μέγας πυθμήν. Eum. 178. σπερματός τ᾽ ἀποφθοραί. Eum. 770. βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. Eum. 869. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. — soboles, proles. Suppl. 287. ὅπως γένεθλον σπέρμα τ᾽ Ἀργεῖον τὸ σόν. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ᾽ ἐφήμερα φρονεῖ. Fragm. 380. τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητὴ γυνή. Choeph. 234. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 496. μὴ ᾽ξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε. Suppl. 133. 142. σπέρμα σεμνᾶς μέγα ματρός. Suppl. 272. σπέρματ᾽ εὐτέκνου βοός. — Sept. 456. Μεγαρεὺς Κρέοντος σπέρμα. Prom. 707. σὺ δ᾽ Ἰνάχειον σπέρμα.

Σπερχειός Spercheus. Pers. 479. οὗ Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ. Philoct. 234. Σπερχειὲ ποταμέ.

Σπερχνός celer. Sept. 267. ἀγγέλους σπερχνούς.

Σπεύδειν operam dare. Prom. 192. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα σπεύδων σπεύδοντι ποθ᾽ ἥξει. Pers. 728. ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός. Prom. 203. σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ᾽ ἄρξειεν θεῶν. Ag. 587. ὅπως δ᾽ ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. Eum. 340. σπεύδομεν αἴδ᾽ ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. — Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. — σπεύδεσθαι parare. Ag. 147. σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν.

Σπίδιος longus. Fragm. 333. σπίδιον μῆκος ὁδοῦ. Fragm. 346. σπίδιον πεδίον.

Σπλάγχνον pulmo. Eum. 240. πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον. — uterus. Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. — σπλάγχνα viscera. Prom. 491. σπλάγχνων τε λειότητα. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα — πρέπουσ᾽ ἔχοντες. — praecordia. Ag. 967. σπλάγχνα δ᾽ οὔτι ματάζει κυκλούμενον κέαρ. Choeph. 407. σπλάγχνα δέ μου κελαινοῦται πρὸς ἔπος κλυούσῃ. Eum. 821. αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας νέων.

Σπόγγος spongia. Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.

Σποδεῖν occidere. Ag. 656. στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.

Σποδός cineres. Ag. 424. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 431. ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀντήνορος σποδοῦ. Ag. 734. συνθνήσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. Choeph. 676. λέβητος χαλκέου πλευρώματα σποδὸν κέκευθεν ἀνδρός.

Σπονδή libatio. Suppl. 960. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεὼν θύειν τε λείβειν θ᾽ ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις σπονδάς. Fragm. 335. νεοκρᾶτας σπονδάς. Fragm. 438. σπονδαὶ χαλίκρητοι. Eum. 996. σπονδαὶ δ᾽ ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων l. c.

Σπορά partus. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασύς.

Σπορητός seges. Ag. 1365. Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός.

Σπουδή festinatio. Sept. 353. σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν. Sept. 356. σπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ᾽ οὐκ ἀπαρτίζει πόδος. — studium,

opera. Sept. 567. σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα.

Στάγμα latex. Pers. 604. τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι.

Σταγών gutta. Ag. 862. πηγαὶ κατεσβήκασιν οὐδ' ἔνι σταγών. Ag. 1093. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών. Choeph. 184. ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι σταγόνες. Choeph. 394. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον.

Σταδαῖος statarius. Sept. 495. Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος σταδαῖος ἧσται. — ad pugnam statariam aptus. Pers. 236. ἔγχη σταδαῖα.

Στάζειν stillare. Ag. 172. στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Eum. 42. αἵματι στάζοντα χεῖρας. — transitive Choeph. 1054. κἀξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλές. — maturum esse. Suppl. 979. καρπώματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Σταθερός stabilis. Psychag. 261.

Σταθευτός adustus. Prom. 22. σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί.

Στάθμη amussis. Ag. 1015. ὤμοι τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.

Σταθμός stabulum. Prom. 396. σταθμοῖς ἐν οἰκείοισι. Ag. 870. λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα.

Σταθμοῦχος aedium dominus, pater familias. Sisyph. 207.

Στάλαγμα stilla. Eum. 769. ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα.

Σταλαγμός stilla. Sept. 61. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων. Eum. 238. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκμαστεύομεν. Eum. 753. 780. ἀντιπαθῆ μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν.

Στασίαρχος catervae dux. Suppl. 12. Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος καὶ στασίαρχος.

Στάσις statio. Eum. 36. ὡς μήτε σώκειν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν. Atham. 1. ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. — seditio, dissidium. Prom. 200. στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο. Prom. 1089. σκιρτᾷ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων, εἰς ἄλληλα στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα. Pers. 184. τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσιν. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς ἢ στάσις πόλει; Pers. 724. τοῦτό γ' οὐκ ἔνι στάσις. Ag. 1088. στάσις δ' ἀκόρετος γένει κατολολυξάτω θύματος λευσίμου. Eum. 933. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν μήποτ' ἐν πόλει στάσιν τᾷδ' ἐπεύχομαι βρέμειν. — caterva. Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 451. στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιῤῥοθεῖ. Eum. 301. ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἅμα.

Στάχυς spica. Suppl. 742. βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν. Fragm. 299. φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν. Fragm. 300. νέας δ' ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς. — fructus sensu translato. Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης.

Στεγανός tegens. Ag. 349. ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες στεγανὸν δίκτυον.

Στέγαστρον involucrum. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρὸς δείξατε. Fragm. 360. ὀστέων στέγαστρον.

Στέγειν tueri. Sept. 779. στέγει δὲ πύργος. — defendere, arcere. Sept. 198. πύργον στέγειν εὔχεσθε

πολέμιον δόρυ. Suppl. 128. πλάτα μὲν οὖν λινοῤῥαφής τε δόμος ἅλα στέγων.

Στέγη tectum, domus. Prom. 711. πλεκτὰς στέγας πεδάρσιοι ναίουσι. Ag. 3. στέγαις Ἀτρειδῶν. Ag. 504. ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι. Ag. 871. ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη. Ag. 1057. πρὸς ποίαν στέγην; Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορός. Eum. 56. ἐς ἀνθρώπων στέγας. Lycurg. 107. ἐν ἀνδρείᾳ στέγῃ. Lycurg. 111. ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη. Orith. 267. στέγην πυρώσω. Fragm. 295. ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ.

Στέγος domus. Pers. 137. τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον. Ag. 301. Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος.

Στείχειν ire, incedere. Prom. 81. στείχωμεν. Prom 710. στεῖχ' ἀνηρότους γύας. Sept. 449. ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις στείχει. Ag. 81. τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Suppl. 933. στείχετ' εὐερκῆ πόλιν. Prom. 1092. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν τεύχουσα φόβον στείχει. Sept. 279. τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους — στείχουσιν. Sept. 516. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρῃίδων. Ag. 1642. στείχετ' ἤδη δ', οἱ γέροντες, πρὸς δόμους πεπρωμένους. Choeph. 11. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν; Choeph. 17. Ἠλέκτραν δοκῶ στείχειν. Choeph. 96. στείχω. Choeph. 547. τήνδε μὲν στείχειν ἔσω. Choeph. 664. στείχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείᾳ σάγῃ ἐς Ἄργος. Choeph. 753. στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα. Eum. 958. προτέρα δέ με χρὴ στείχειν. Suppl. 491. ἀσφάλεια δ' ᾖ δι' ἄστεος στείχουσι. Suppl. 495. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες. Fragm. 271. εὕδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθημένῳ.

Στέλλειν mittere. Prom. 387. σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν. — exercitum parare, movere. Pers. 173. στείλας στρατόν. Ag. 773. στέλλων στρατιάν. — velum contrahere. Suppl. 704. στείλασα λαῖφος παγχρόταις ἐρέσσεται. — ire. Pers. 601. κέλευθον τήνδε — ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. — Sacerd. 74. στέλλειν ὅπως τάχιστα. — στέλλεσθαι abire. Prom. 392. στέλλου, κομίζου. — venire. Ag. 1104. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; — pass. instrui. Choeph. 755. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;

Στεναγμός eiulatus. Pers. 865. τῶνδ' αἰτία στεναγμῶν. Fragm. 395. αἵ τε στεναγμοὶ τῶν πόνων ἐρείσματα.

Στενάζειν eiulari. Pers. 1003. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eum. 757. 784. στενάζω; — Prom. 698. πρὶ γε στενάζεις.

Στενάχειν deflere. Prom. 99. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα στενάχω.

Στένειν gemere. Prom. 66. σῶν ὑπερ στένω πόνων. Prom. 67. τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις. Prom. 430. στένει βύθος. Sept. 229. στένει πόλισμα. Sept. 883. στένουσι πύργοι, στένει πέδον φίλανδρον. Pers. 503. ὡς στένειν πόλιν Περσῶν. Pers. 540. στένει γαῖ' Ἀσιάς. Pers. 669. στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον. Ag. 694. Πριάμου πόλις γεραιὰ πολύθρηνον μέγα που στένει. Sept. 951. ἐντὸς δὲ καρδία στένει. Pers. 277. τῶν

Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 287. *καὶ στένεις κακοῖς ὅμως.* Pers. 563. *στένε καὶ δυσνάζου.* Ag. 396. *πολὺ δ' ἔστενον.* Ag. 433. *στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄνδρα.* Ag. 543. *τί δ' οὐ στένοντες, οὐ λαχόντες, ἤματος μέρος;* Ag. 811. *τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.* — cum accusativo. Prom. 397. *στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας.* Prom. 407. *στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν.* Prom. 433. *στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.* Pers. 463. *τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.* Pers. 716. *ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.* Ag. 18. *κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων.* Ag. 1115. *Ἴτυν Ἴτυν στένουσα.* Choeph. 919. *στένωμεν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.* — *στένεσθαι* gemere. Sept. 854. *κλαίω, στένομαι.* Pers. 62. *οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ.*

Στενόν angustiae. Pers. 405. *ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο.*

Στενόπορος angustum transitum praebens. Prom. 731. *ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις.*

Στένος gemitus. Eum. 495. *ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει.*

Στενόστομος angustum orificium habens. Praec. 95. *στενόστομον τὸ τεῦχος.*

Στενωπόν angustiae. Prom. 364. *κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου.*

Στέργειν diligere. Prom. 11. *ὡς ἂν διδαχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα στέργειν.* Sept. 694. *πείθου γυναιξὶ καίπερ οὐ στέργων ὅμως.* Sept. 699. *οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.* Eum. 871. *στέργω γὰρ — τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.* Eum. 927. *στέργω δ' ὄμμα Πειθοῦς.* Suppl. 270. *μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.* — contentum esse, acquiescere. Ag. 1551. *ἐθέλω — τάδε μὲν στέργειν δύστλητά περ ὄντα.* — sustinere. Eum. 643. *στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισκόπους.*

Στέργηθρον amor. Prom. 490. *πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι.* Choeph. 239. *τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον.* Eum. 183. *οἵας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς στέργηθρ' ἔχουσαι.*

Στερεῖν privare. Prom. 864. *γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ.* — Pers. 363. *πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.* Ag. 1404. *στερομέναν φίλων.* Eum. 725. *γῆς πατρῴας ἐστερημένον.* Ag. 1312. *φροντίδων στερηθείς.* Pers. 571. *πενθεῖ δ' ἀνδρῶν δόμος στερηθείς.*

Στερεός durus. Prom. 173. *στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας.*

Στέρνα pectus. Prom. 65. *στέρνων διαμπάξ.* Pers. 1011. *στέρν' ἄρασσε.* Ag. 76. *μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνάσσων.* Choeph. 735. *ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα.* Fragm. 295. *πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβών.*

Στερνόφθαλμοι homines oculos in pectoribus habentes. Prom. sol. 188.

Στεροπή fulmen. Prom. 1086. *ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι.* Suppl. 34. *βροντῇ στεροπῇ τε.*

Στεῤῥός durus, asper. Prom. 1054. *ἀνάγκης στεῤῥαῖς δίναις.*

Στεῦνται profitentur, pollicentur. Pers. 49. *στεῦντο δ' ἱεροῦ Τμώ-*

λου πελάται ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι.

Στέφανος corona. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος.

Στέφειν coronare. Eum. 44. λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ᾽ ἐστεμμένην. — corollae instar suspendere. Sept. 50. μνημεῖά θ᾽ αὑτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους πρὸς ἅρμ᾽ Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον.

Στέφος redimiculum. Sphing. 214. τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανος ἀρχαῖον στέφος. — corona. Sept. 97. πέπλων καὶ στεφέων πότ᾽, εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λίταν᾽ ἕξομεν; Ag. 1238. μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη. Choeph. 93. τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη. Choeph. 1031. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει.

Στῆθος pectus. Sept. 545. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων. Sept. 847. οἶμαί σφ᾽ ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.

Στημοῤῥαγεῖν staminibus ruptis scindi. Pers. 822. λακίδες ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.

Στίβος vestigium. Prom. 682. πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους. Ag. 399. ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες. Choeph. 203. καὶ μὴν στίβοι γε — ποδῶν ὅμοιοι. Choeph. 208. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 226. ἰχνοσκοποῦσά τ᾽ ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς.

Στιγμός punctio. Suppl. 819. τιλμοὶ καὶ στιγμοί.

Στικτός distinctus. Fragm. 300. στικτή νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.

Στῖφος stipata turba. Pers. 20. πολέμου στῖφος παρέχοντες. Pers. 358. νεῶν στῖφος.

Στίχες ordines. Sept. 907. ὡς ἐξεῖτην πολλὰ μὲν πολίτας ξένων τε πάντων στίχας.

Στίχος ordo. Pers. 358. τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν.

Στοιχηγορεῖν deinceps narrare. Pers. 422. εἰ δέκ᾽ ἤματα στοιχηγοροίην.

Στοιχίζειν proponere. Prom. 482. τρόπους δὲ πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα.

Στολή apparatus. Pers. 188. τῇ μὲν τῇδ᾽ ἐπυργοῦτο στολῇ. Pers. 977. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς; Suppl. 745. οὕτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

Στολμός ornamentum. Choeph. 29. πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων. Suppl. 696. στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεώς.

Στόλος exercitus. Pers. 781. εὐσταλῆ καὶ λεπτὸν ἀροῦμεν στόλον. Ag. 563. Τροίαν ἑλόντες δήποτ᾽ Ἀργείων στόλος. — classis. Pers. 892. ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει. Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν. — expeditio, iter. Suppl. 2. στόλον ἡμέτερον νάϊον. Suppl. 184. τόνδ᾽ ἐπόρνυται στόλον. — hominum coetus, qui ad pompam ducendam, ad iter suscipiendum convenit. Eum. 818. πὰρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων. Eum. 981. λόχος παίδων, γυναικῶν καὶ στόλος πρεσβυτίδων. Suppl. 28. τὸν θηλυγενῆ στόλον. Suppl. 231. τόνδ᾽ ἀνέλληνα στόλον. Suppl. 319. Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῶνδ᾽ ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου. Suppl. 911. γυναικῶν αὐ-

ταυέψιον στόλον. Suppl. 922. στόλον γυναικῶν. Suppl. 1012. ἐπίδοι δ᾽ Ἄρτεμις ἁγνὰ στόλον οἰκτιζομένα. — *rostrum navis.* Pers. 400. ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν. Pers. 408. ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον.

Στόμα *os.* Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Prom. 1034. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Δῖον. Sept. 51. οἶκτος δ᾽ οὔτις ἦν διὰ στόμα. 423. ἀπογυμνάζων στόμα. Sept. 475. Τυφῶν᾽ ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνὺν μέλαιναν. Sept. 561. λέγει δὲ τοῦτ᾽ ἔπος διὰ στόμα. Pers. 189. ἐν ἡνίαισιν εἶχεν εὔαρκτον στόμα. Ag. 226. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Ag. 1220. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα. Ag. 1454. ὤρθωσας στόματος γνώμην. Choeph. 566. μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα ἐρεῖ. Choeph. 709. πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχὺν ἐπ᾽ Ὀρέστῃ; Choeph. 1040. μήτ᾽ ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαις πονηραῖς. Eum. 277. ἀφ᾽ ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ χώρας ἄνασσαν τῆσδ᾽ Ἀθηναίαν. Eum. 929. στέργω δ᾽ ὄμματα Πειθοῦς, ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ᾽ ἐπωπᾷ. Suppl. 623. Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίαν στόματος τιμάς. Suppl. 644. ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Suppl. 677. ἁγνῶν τ᾽ ἐκ στομάτων φερέσθω φῆμα φιλοφόρμιγξ. Glauc. 28. εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χίωμεν. Lycurg. 108. καὶ τοὔνδε κημοὺς στόματος. Prom. sol. 181. ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλῃ στόμα πέμφιξ. Phin. 238. καὶ ψευδάδεμπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤῥυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ. Psychost. 264. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα. Fragm. 285. πρὸ τῶν ποιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα. Fragm. 337. ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Fragm. 384. ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα. — *ostium.* Prom. 849. Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι.

Στόμαργος *rabula.* Sept. 429. καὶ στόμαργός ἐστ᾽ ἄγαν.

Στόμιον *frenum.* Prom. 287. τόνδ᾽ οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων. Prom. 1011. δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος. — Ag. 131. προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας. — *os speluncae.* Choeph. 796. ὦ μέγα ναίων στόμιον. — *orificium.* Perrhaeb. 170. ἀργυρηλάτοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις.

Στόμις *durus, obstinatus.* Fragm. 347.

Στομοῦν *os obturare.* Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Στόμωμα *ostium.* Pers. 855. στόμωμα πόντου.

Στομωτὸς *ad oris similitudinem prominens.* Philoct. 235. ἐνώμισεν δεινὴν στομωτὸν ἔκφυσιν.

Στονόεις *querulus.* Prom. 405. πρόπασα δ᾽ ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. Pers. 1010. στονόεσσα πλαγά.

Στόνος *gemitus.* Sept. 132. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ στόνων ἀϋτᾶς. Sept. 882. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος.

Στορεννύναι *ponere.* Prom. 190. τὴν δ᾽ ἀτέραμνον στορέσας ὀργήν.

Στόχος *coniectura.* Suppl. 240. μό-

νον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.

Στρατάρχης exercitus dux. Palam. 168. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας.

Στρατεία expeditio bellica. Ag. 589. ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ. Eum. 601. ἀπὸ στρατείας γάρ μιν ἠμποληκότα.

Στρατεύεσθαι ad bellum proficisci. Pers. 776. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον.

Στράτευμα exercitus. Sept. 203. στράτευμ' ἁπτόμενον πυρὶ δαΐῳ. Sept. 565. στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα. Sept. 1010. στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν. Pers. 116. Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε. Pers. 327. Περσικῷ στρατεύματι μάχην συνάψαι. Pers. 415. ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος. Pers. 461. πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι. Pers. 706. διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν. Pers. 777. μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν. Pers. 784. πᾶν στράτευμα βαρβάρων. — expeditio bellica. Pers. 744 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

Στρατηγεῖν belli ducem esse. Eum. 25. ἐξ οὗτε Βάκχαις ἐστρατήγησεν θεός.

Στρατηγός exercitus dux. Sept. 798. δισσὼ στρατηγώ. Ag. 567. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγούς. Ag. 1610. ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον.

Στρατηλατεῖν exercitum ducere, bellum inferre. Pers. 307. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Eum. 657. ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι.

Στρατηλάτης dux. Eum. 607. τοῦ στρατηλάτου νεῶν.

Στρατιά exercitus. Pers. 9. ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς. Pers. 25. στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι. Pers. 526. Περσῶν — στρατιὰν ὀλέσας. Pers. 843. πρῶτα μὲν εὐδαίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθα. Pers. 884. ὀτοτοῖ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς. Ag. 773. στέλλων στρατιάν.

Στρατιῶτις militaris. Ag. 47. στρατιῶτιν ἀρωγάν.

Στρατόμαντις exercitus vates. Ag. 121. κεδνὸς δὲ στρατόμαντις.

Στρατόπεδον castra. Sept. 79. μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπών.

Στρατός exercitus. Sept. 36. κατοπτῆρας στρατοῦ. Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Sept. 59. πάνοπλος Ἀργείων στρατός. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ. Sept. 79. μεθεῖται στρατός. Sept. 117. ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ δορυσσόοις σάγαις. Sept. 132. Λύκειος γενοῦ στρατῷ δαΐῳ. Sept. 154. πόλιν δορίπονον μὴ προδῷθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ. Sept. 166. στρατῷ τε θάρσος τῷδε πυργηρουμένῳ. Sept. 351. ὅ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ πευθώ τιν' ἡμῖν — φέρει. Pers. 67. ὁ περσέπτολις βασίλειος στρατός. Pers. 92. ὁ Περσῶν στρατός. Pers. 127. σὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ. Pers. 173. στείλας στρατόν. Pers. 231. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ. Pers. 232. στρατὸς τοιοῦτος. Pers. 237. τίς δὲ ποιμά-

νωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατοῦ; Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Pers. 251. στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων. Pers. 271. πᾶς δ' ἀπώλλυτο στρατός. Pers. 275. στρατοῦ φθαρέντος. Pers. 337. δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. Pers. 347. ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ ἐλθών. Pers. 376. Ἑλλήνων στρατός. Pers. 404. ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ. Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 444. Ἑλλήνων στρατόν. Pers. 458. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Pers. 474. στρατὸς δ' ὁ λοιπός. Pers. 493. θεοκλυτῶν ἐπαύσατο στρατός. Pers. 509. διαπεπραγμένου στρατοῦ. Pers. 648. ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει. Pers. 702. πᾶς διέφθαρται στρατός. Pers. 707. στρατὸς τοσόσδε. Pers. 714. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. Pers. 717. κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ. Pers. 734. πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ. Pers. 751. ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Pers. 783. ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις στρατός. Pers. 789. πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ. Pers. 963. ἀγρόται στρατοῦ. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Pers. 1019. κατοίκτισαι στρατόν. Ag. 332. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ. Ag. 336. θεοῖς δ' ἂν ἀμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός. Ag. 503. στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός. Ag. 524. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Ag. 531. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις; Ag. 533. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ; Ag. 559. ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ. Ag. 610. ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ. Ag. 613. ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ; Ag. 620. ναυτικῷ στρατῷ. Ag. 625. πτωσίμου στρατοῦ. Ag. 638. τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 929. στρατοῦ δώρημα. Ag. 960. ναυβάτας στρατός. Suppl. 177. ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ. Suppl. 726. πολεῖ μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Suppl. 745. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή. Suppl. 752. ἔκβασις στρατοῦ. Europ. 49. Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωποῦν στρατοῦ. Palam. 168. ἑκατοντάρχας στρατῷ ἔταξα. Prom. sol. 182, 1. ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν. Prom. sol. 182, 9. διώσεις ῥᾳδίως Λιγὺν στρατόν. — *turba, populus.* Prom. 421. οἳ πόλισμα Καυκάσου πέλας νέμονται, δάϊος στρατός. Prom. 725. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις. Prom. 806. τόν τε μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπόν. Sept. 284. πόλιν καὶ στρατὸν Καδμογενῆ ῥύεσθε. Eum. 536. στρατὸν κατεργάθου. Eum. 539. ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ. Eum. 638. τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 653. Αἰγείῳ στρατῷ Eum. 732. χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ. Eum. 849. οὐ τὰν δικαίως τῇδ' ἐπιῤῥέποις πόλει μῆνιν — ἢ βλάβην στρατῷ.

Στρατοῦσθαι *in bellum duci.* Ag. 132. στόμιον μέγα Τροίας στρατωθέν.

Στρέβλη *cylindrus.* Suppl. 436. σκί-

φος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.

Στρέφειν convertere. Prom. 710. ἡλίου πρὸς ἀντολὰς στρέψασα σαυτήν. Eum. 621. τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησιν.

Στροβεῖν circumagere. Ag. 1189. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Choeph. 1048. τίνες σε δόξαι — στροβοῦσιν; Choeph. 201. οἵοισιν ἐν χειμῶσι — στροβούμεθα.

Στρόβος vertigo. Ag. 643. χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ ᾤχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβῳ. — cingulum. Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.

Στρόμβος turbo. Prom. 1086. στρόμβοι δὲ κόνιν εἱλίσσουσι.

Στρουθός avis. Ag. 143. δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.

Στροφή oratio versuta. Suppl. 818. δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπειθεῖς στροφὰς δῆμος.

Στρόφιος Strophius. Ag. 855. Choeph. 668. Στρόφιος ὁ Φωκεύς.

Στροφοδινεῖσθαι circumvolitare. Ag. 51. ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται.

Στρόφος strophium. Sept. 853. ὁπόσαι στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται.

Στρυμόνιος Strymonius. Pers. 850. Στρυμονίου πελάγους.

Στρυμών Strymon. Pers. 489. ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. Ag. 185. πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι. Suppl. 252. ἧς δι' Ἄλγος ἔρχεται Στρυμών τε.

Στρωμνή lectus. Choeph. 660. στρωμνὴ δικαίων τ' ὀμμάτων παρουσία.

Στρωννύναι sternere. Ag. 883. αἷς ἐπίσταλται τέλος πέδον κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Ag. 895. μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθει.

Στρωφᾶσθαι versari. Ag. 1197. λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον.

Στυγάνωρ viros odio persequens. Prom. 726. Ἀμαζόνων στρατὸν ἥξεις στυγάνορα.

Στυγεῖν odisse. Prom. 37. τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν; Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Prom. 980. εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν. Sept. 217. τί τάδε νέμεσις στυγεῖ; Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους. Sept. 1037. ὃν πόλις στυγεῖ. Ag. 136. στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν. Choeph. 109. ὅστις Αἴγισθον στυγεῖ. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 894. ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Eum. 941. στυγεῖν μιᾷ φρενί. Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας. — Prom. 1006. λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον. Sept. 673. Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.

Στυγερός odiosus, tristis, infelix. Sept. 317. διαμεῖψαι δωμάτων στυγερὰν ὁδόν. Pers. 873. στυγερᾶς μοίρας τῆσδε κυρήσας. Choeph. 372. χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων. Choeph. 1002. στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης. Eum. 298. Μοῦσαν στυγερὰν ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν. Suppl. 1015. στυγερὸν πέλει τόδ' ἆθλον.

Στυγητός exosus. Prom. 594. Ἥρᾳ στυγητός.

Στύγιος *Stygius.* Pers. 656. *Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.*

Στυγνός *odiosus.* Prom. 888. *στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.* Pers. 278. *στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις.* Pers. 464. *ὦ στυγνὲ δαῖμον.* Pers. 936. *κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας.* Pers. 951. *στυγνὰ πρόκακα λέγων.* — *tristis.* Ag. 625. *στυγνῷ προσώπῳ.*

Στύγος *tristitia, taedium, odium.* Ag. 533. *πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος στρατῷ.* Ag. 1281. *εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.* Choeph. 79. *φρενῶν στύγος.* Choeph. 387. *ἔγκοτον στύγος.* Choeph. 759. *μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει.* — *res detestabilis.* Choeph. 981. *ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος.* Ag. 544. *τὰ δ' αὖτε χερσῷ καὶ προσῆν, πλέον στύγος.* — *homo odiosus.* Choeph. 1024. *κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης, πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος.* Eum. 614. *ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν.* Sept. 635. *ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος.*

Στῦλος *columna.* Ag. 872. *ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη.*

Στύξ *monstrum horribile.* Choeph. 625. *ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός;*

Στύφελος *asper.* Pers. 926. *ἐπ' ἀκταῖς Σαλαμινιάσι στυφέλου θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.* — *severus.* Pers. 79. *ὀχυροῖσι πεποιθὼς στυφέλοις ἐφέταις.*

Στυφλός *asper.* Prom. 750. *τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας.* Pers. 295. *στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.*

Σύ *tu.* Prom. 42. *ἀεί γε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως.* Prom. 43. *σὺ δὲ τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.* Prom. 67. *σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς;* Prom. 79. *σὺ μαλθακίζου.* Prom. 178. *σὺ μὲν θρασύς.* Prom. 298. *καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης;* Prom. 320. *σὺ δ' οὐδέπω ταπεινός.* Prom. 327. *σὺ δ' ἡσύχαζε.* Prom. 373. *σὺ δ' οὐκ ἄπειρος.* Prom. 595. *πόθεν ἐμοῦ σὺ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;* Prom. 654. *σὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίσῃς λέχος.* Prom. 707. *σὺ δ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλε.* Prom. 745. *σὺ δ' αὖ κέκραγας.* Prom. 784. *τοῖνυν σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον.* Prom. 791. *ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.* Prom. 809. *τούτοις σὺ μὴ πέλαζε.* Prom. 835. *ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς — προσηγορεύθης.* Prom. 878. *σὺ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.* Prom. 963. *σὺ δὲ κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν.* Prom. 984. *καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.* Prom. 989. *οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος;* Prom. 1035. *σὺ δὲ πάπταινε.* Sept. 62. *σὺ δὲ — φράξαι πόλισμα.* Sept. 120. *σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος, ῥυσίπολις γενοῦ.* Sept. 125. *σύ τ', Ἄρης, — πόλιν φύλαξον.* Sept. 131. *καὶ σύ, Λυκεῖ' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ.* Sept. 133. *σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα, τόξον εὖ πυκάζου.* Sept. 236. *αὐτὴ σὺ δουλοῖς κἀμὲ καὶ σὲ καὶ πόλιν.* Sept. 249. *ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον.* Sept. 632. *σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι.* Sept. 634. *σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.* Sept. 680. *ἀλλὰ σὺ μὴ 'πιτρέπου.* Sept. 696. *μὴ 'λθῃς ὁδοὺς σὺ τάσδε.* Sept. 941. *σὺ δ' ἔθανες.* Sept. 953.

σὺ δ᾽ αὖτε καὶ πανάθλιε. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπερῶν. Sept. 979. σὺ δ᾽ οὐδὲν ὕστερον μαθών. Sept. 1037. ἀλλ᾽ ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Sept. 1054. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 470. σὺ δ᾽ εἰπέ. Pers. 616. σύ τε πέμπε χοάς. Pers. 632. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες. Pers. 740. ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Pers. 818. σὺ δ᾽, ὦ γεραιὰ μῆτερ —, ὑπαντίαζε παιδί. Pers. 823. ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνου λόγοις. Ag. 83. σὺ δέ, Τυνδάρεω θύγατερ, — τί χρέος; Ag. 252. σὺ δ᾽ εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς. Ag. 603. σὺ δ᾽ εἰπέ, κῆρυξ. Ag. 773. σὺ δέ μοι τότε μὲν — ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Ag. 1005. εἴσω κομίζου καὶ σύ. Ag. 1029. σὺ δ᾽, εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει. Ag. 1031. σὺ δ᾽ ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. Ag. 1058. εἰ σὺ μὴ τόδ᾽ ἐννοεῖς. Ag. 1213. καὶ σύ μ᾽ ἐν τάχει παρὼν — ἐρεῖς. Ag. 1223. σὺ μὲν κατεύχῃ. Ag. 1376. σὺ δ᾽ αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον. Ag. 1523. ἦ σὺ τόδ᾽ ἔρξαι τλήσῃ; Ag. 1596. σὺ δ᾽ ἄνδρα τόνδ᾽ ἔφῃς ἑκὼν κατακτανεῖν. Ag. 1600. οὐ ταῦτα φωνεῖς σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης νέον οἰκουρὸς — τόνδ᾽ ἐβούλευσας μόρον; Ag. 1614. σὺ δ᾽ ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν ἄξῃ. Ag. 1616. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ. Ag. 1658. ἐγὼ καὶ σὺ θήσομεν. Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ᾽ ἤδη φράσαι. Choeph. 137. καὶ σὺ κλῦθί μου. Choeph. 572. σὺ δ᾽ οὖν σὺ μὲν φύλασσε τἀν οἴκῳ καλῶς. Choeph. 759. μὴ νῦν σὺ ταῦτ᾽ ἄγγελλε. Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσοις. Choeph. 814. σὺ δὲ θαρσῶν. Choeph. 884. πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα οὔλοισιν ἐξήμελξας εὐτραφὲς γάλα. Choeph. 910. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς. Eum. 89. σὺ δ᾽, αὐτάδελφον αἷμα, — φύλασσε. Eum. 135. ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ᾽, ἐγὼ δὲ σέ. Eum. 190. αὐτὸς σὺ τούτων οὐ μεταίτιος πέλῃ. Eum. 217. σὺ δ᾽ οὖν δίωκε. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε. Eum. 435. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 446. σύ τ᾽, εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην. Eum. 451. σὺ μὲν κατηρτυκὼς ὅμως ἱκέτης προσῆλθες. Eum. 550. σὺ δ᾽ εἴσαγε. Eum. 573. σὺ μὲν ζῇς. Eum. 579. ἤδη σὺ μαρτύρησον. Eum. 592. ὡς λέγεις σύ. Eum. 692. ἄτιμος εἶ σύ. Eum. 697. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας — παρηπάτησας. Eum. 699. σύ τοι τάχ᾽ — ἐμῇ τὸν ἰόν. Eum. 725. γῆς πατρῴας ἐστερημένον σύ τοι κατῴκισάς με. Eum. 793. σὺ δ᾽ εὐπιθὴς ἐμοὶ — μὴ 'κβάλῃς. Eum. 811. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ᾽ ἐμοῦ σοφωτέρα. Eum. 816. καὶ σὺ τιμίαν ἕδραν ἔχουσα — τεύξῃ. Eum. 820. σὺ δ᾽ ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς. Eum. 847. σὺ δ᾽ οὖν μένοις ἄν. Eum. 853. δέχου δὲ σύ. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις; Suppl. 337. βαρέα σύ γ᾽ εἶπας. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος. Suppl. 356. σὺ δὲ παρ᾽ ὀψιγόνου μάθε. Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 475. σὺ μέν, πάτερ γεραιὲ — θές. Suppl. 510. σὺ καὶ λέγων

εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. Suppl. 753. σὺ δὲ φρόνει μέν. Suppl. 840. σὺ δὲ ναΐ, ναΐ βάσῃ τάχα. Suppl. 1041. σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. Suppl. 1042. σὺ δὲ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον. Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε; Prom. sol. 182. οἷς ἔπαισα σὺ βαλὼν διώσεις. Philoct. 227. μόνος γὰρ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν ἰατρός. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. Fragm. 330. σὺ δὲ σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι. — Prom. 78. ὅμοια μορφῇ γλῶσσά σου γηρύεται. Prom. 312. τάχ' ἂν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς. Prom. 637. τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχθήτω πάρα. Prom. 653. Ζεὺς γὰρ ἱμέρου βέλει πρὸς σοῦ τέθαλπται. Sept. 614. τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον. Pers. 824. μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 343. ἐγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια. Ag. 930. ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε. Ag. 942. σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν. Ag. 1069. ἦμεν κλέος σου μαντικὸν πεπυσμένοι. Ag. 1172. θαυμάζω δέ σου. Ag. 1278. ἰώ, πάτερ, σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν. Choeph. 141. λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον. Choeph. 474. τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. Eum. 255. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν. Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. — Sept. 128. σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος γεγόναμεν. Sept. 246. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔπος αἱροῦμαι σέθεν. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν. Pers. 682. σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Ag. 856. τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον. Choeph. 696. οὔτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν. Eum. 103. ὁρᾷ δὲ πληγὰς τάσδε καρδίᾳ σέθεν. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν. Eum. 763. οὐκ ἀτιμία σέθεν. Eum. 855. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Suppl. 202. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς. Suppl. 368. μονοψήφοισι νεύμασιν σέθεν. Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν. Suppl. 469. ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν. Suppl. 502. χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν. Suppl. 721. μαχοῦνται περὶ σέθεν. Suppl. 795. σεβίζου δ' ἱκέτας σέθεν. Suppl. 803. ἄνευ σέθεν. Suppl. 901. ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω. Suppl. 917. οἱ ξυνέμποροι σέθεν. — Prom. 3 s. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς, ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. Prom. 23. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος. Prom. 83. τί σοι οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 257. οὐδ' ἐστὶν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονήν, σοί τ' ἄλγος. Prom. 292. οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί. Prom. 295. ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 297. ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 307. παραινέσαι γέ σοι θέλω τὰ λῷστα. Prom. 313. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παι-

δεῖν εἶναι δοκεῖν. Prom. 817. ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 332. μηδέ σοι μελησάτω. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν. Prom. 624. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον. Prom. 627. τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρεῖσσον ἢ μαθεῖν τάδε. Prom. 629. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι δωρήματος. Prom. 651. ἐξόν σοι γάμου τυχεῖν. Prom. 742. εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Prom. 782. πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 803. τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Prom. 817. πέπρωταί σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι. Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ' ἐστί. Prom. 936. ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι. Prom. 961. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν; Prom. 999. εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι. Sept. 568. πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Sept. 618. σοὶ συμφέρεσθαι. Sept. 687. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν. Pers. 176. λέξω δέ σοι. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν. Pers. 218. ἐσθλά σοι πέμπειν. Pers. 220 s. ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρόυμενῶς παρῄνεσα, εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. Pers. 422. οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι. Pers. 462. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 689. δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται. Pers. 898. πρόσφθογγόν σοι νόστου βοάν. Pers. 918. ποῦ δέ σοι παραστάτας; Pers. 928. ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος; Ag. 263. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τέ σοι λέγω. Ag. 482. σύντε σοι δαίων φλόγα. Ag. 601. μανθάνοντί σοι. Ag. 664. τὰς ἀμφὶ σοὶ κλαίουσα λαμπτηρουχίας. Ag. 867. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρῶσα. Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; Ag. 918. εἰ δοκεῖ σοι ταῦτα. Ag. 948. μέλοι δέ τοί σοι. Ag. 1017. σοί τοι λέγουσα παύσεται σαφῆ λόγον. Ag. 1059. ἐγὼ λέγω σοι. Ag. 1100. τύχην σοι λέγω. Ag. 1395. λέγω δέ σοι. Ag. 1585. ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα. Choeph. 104. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὡς τύμβον πατρὸς λέξω. Choeph. 110. ἐμοί τε καὶ σοί γ' ἆρ' ἐπεύξομαι τάδε; Choeph. 137. κατεύχομαί σοι. Choeph. 251. ἰδεῖν πάρεστί σοι. Choeph. 258. οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει. Choeph. 313. τί σοι φάμενος; Choeph. 476. οὕτω γὰρ ἄν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῶν κτιζοίατο. Choeph. 479. κἀγὼ χοάς σοι — οἴσω. Choeph. 722. λύπη δ' ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος. Choeph. 904. αἰσχύνομαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς. Choeph. 914. πατρὸς γὰρ αἶσα τόνδε σουρίζει μόρον. Choeph. 988. τί σοι δοκεῖ; Choeph. 1051. ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα; Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 447. πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω. Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Eum. 565. ὁ μάντις ἐξηγεῖτό σοι μητροκτονεῖν; Eum. 632. τεκμήριον δὲ

καὶ δέ σοι δείξω λόγον. Eum. 810. ὀργάς ξυνοίσω σοι. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι πάρεστιν. Eum. 841. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά. Eum. 845. εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας. Eum. 873. τοιαῦτα σοὔστι. Suppl. 205. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων; Suppl. 735. εἴ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο. Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Amym. 11. σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μόρσιμον. Theor. 65. παλαιῶν τῶνδέ σοι σκωπευμάτων. — σέ Prom. 19. 27. 53. 85. 86. 183. 194. 255. 285. 326. 330. 339. 340. 388. 397. 507. 538. 621. 717. 730. 732. 773. 775. 780. 815. 850. 946. 949. 975. 979. 985. 1004. 1017. 1021. 1039. Sept. 129. 236. 619. 668. 674. 1033. 1034. 1050. Pers. 169. 211. 698. 1032. Ag. 267. 490. 526. 584. 759. 774. 1006. 1147. 1219. 1239. 1279. 1294. 1393. 1404. 1469. 1495. 1530. 1638. 1651. Choeph. 215. 222. 238. 253. 316. 331. 449. 485. 544. 816. 879. 890. 891. 895. 901. 1047. 1056. 1059. Eum. 75. 83. 84. 88. 128. 135. 212. 213. 254. 257. 289. 453. 561. 567. 577. Suppl. 244. 385. 505. 516. 857. Cabir. 83. Arm. jud. 162. Prom. sol. 181. 182. Philoct. 228. 233. Psychag. 257. Fragm. 340. — σφῷν Prom. 12. — ὑμεῖς Prom. 1060. Pers. 512. 672. 826. Choeph. 1057. Eum. 463. 767. 813. 957. 964. Suppl. 692. 932. — ὑμῶν Prom. 1063. Pers. 514. Eum. 95. 552. 648. — ὑμῖν Prom. 440. 642. 737. 846. Pers. 168. 207. Ag. 408. 1321. Choeph. 574. Eum. 98. 113. 606. 771. Suppl. 230. 239. 275. 372. 467. 483. — ὑμᾶς Prom. 1076. 1078. Sept. 10. 164. Pers. 157. 519. Ag. 831. Choeph. 148. Eum. 116. 388. 584. 618. Suppl. 286. 335. 409. 803. 974. — ὔμμε Eum. 590.

Συγγενής cognatus. Prom. 14. συγγενῆ θεόν. Prom. 857. φεύγοντες συγγενῆ γάμον ἀνεψιῶν. Choeph. 197. ξυγγενὴς ὤν. — *innatus.* Ag. 806. παυροῖς γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ συγγενὲς τόδε. Eum. 661. φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. — τὸ συγγενές *cognatio.* Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. Prom. 289. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει.

Συγγίνεσθαι adesse, auxilio esse. Choeph. 243. μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνὶ συγγένοιτό μοι. Choeph. 449. ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοις. Choeph. 454. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

Συγγνώσκειν propitium esse. Suppl. 212. εἰδὼς ἂν αἶσαν τήνδε συγγνῴη βροτοῖς. — Suppl. 213. συγγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταίη πρόφρων.

Σύγγονος cognatus. Sept. 1025. συγγόνῳ φρενί. Ag. 1163. συγγόνων Ἐρινύων — *innatus.* Ag. 858. σύγγονον βροτοῖσι, τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.

Συγκαθελκύεσθαι una cum aliis deorsum trahi. Sept. 596. συγκαθελκυσθήσεται.

Συγκαθεύδειν cum aliquo dormire. Choeph. 893. τούτῳ θανοῦσα ξυγκάθευδε.

Συγκαθιστάναι cum aliquo aliquid erigere. Prom. 305. τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα.

Συγκαλεῖν *convocare.* Suppl. 512. λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους.

Συγκαλυπτέος *celandus.* Prom. 521. (λόγος) συγκαλυπτέος ὅσον μάλιστα.

Συγκαλυπτὸς *contectus.* Prom. 494. κνίσσῃ τε κῶλα συγκαλυπτά.

Συγκάμνειν *condolere.* Prom. 412. σοῖς πήμασι συγκάμνουσι θνητοί. Prom. 1060. ὑμεῖς γ᾽ αἱ πημοσύναις συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε.

Συγκαταβαίνειν *simul descendere.* Choeph. 716. νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθὼ δολίαν ξυγκαταβῆναι. Eum. 998. οὕτω μοῖρα τε συγκατέβα.

Συγκεραννύναι *socium adiungere.* Choeph. 733. ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλγη δύσοιστα.

Συγκλινὴς *inclinatus.* Thrac. 71. τὸ συγκλινὲς ἐπ᾽ Αἴαντι.

Συγκοιμᾶσθαι *concubare.* Ag. 1231. δίπους λέαινα συγκοιμωμένη λύκῳ.

Συγκόλλως *congruenter.* Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Suppl. 306. καὶ ταῦτ᾽ ἔλεξας πάντα συγκόλλως ἐμοί.

Σύγκωμος *pompae socius.* Fragm. 409. μιξοβόαν πρέπει διθύραμβον ὁμαρτεῖν σύγκωμον Διονύσῳ.

Συγχαίρειν *cum aliis laetari.* Ag. 767. ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς.

Σύγχορτος *confinis.* Suppl. 5. χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ.

Συγχωννύναι *confundere.* Prom. 1051. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν.

Σύδην *tumultuose.* Pers. 472. σύδην κατ᾽ οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν.

Συέννεσις nom. propr. Pers. 318.

Συζῆν *inhabitare.* Glauc. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν.

Συζυγεῖν *coniunctum esse.* Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη.

Σύζυγος *coniugalis.* Choeph. 591. ξυζύγους δ᾽ ὁμαυλίας — ἔρως παρανικᾷ.

Σύζωμα *cingulum.* Suppl. 457. μηχανὴ συζωμάτων.

Συλᾶν *rapere.* Prom. 83. θεῶν γέρα συλῶν. — *spoliari.* Pers. 796. οὐ θεῶν βρέτη ᾐδοῦντο συλᾶν. — συλᾶσθαι *privari.* Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

Συλήτωρ *spoliator.* Suppl. 905. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.

Συλλαβὴ *vinculum.* Suppl. 452. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων. — *syllaba.* Sept. 450. βοᾷ δὲ χρυσοῖς γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς.

Συλλαμβάνειν *adiuvare.* Choeph. 799. ξυλλάβοι δ᾽ ἐνδίκως παῖς ὁ Μαίας.

Συλλήβδην *uno comprehensu.* Prom. 503. βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα συλλήβδην μάθε.

Συλλήπτωρ *adiutor, socius.* Ag. 1488. πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ᾽ ἂν ἀλάστωρ.

Συλλογὴ *accretio.* Sept. 648. ἐν γενείου συλλογῇ τριχώματος.

Συλλύειν. Choeph. 292. οὔτε συλλύειν τινά, dubiae significationis.

Συμβαίνειν *congruere.* Choeph. 206. εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις. Choeph. 573. ὅπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίνῃ τάδε. — *accidere.* Pers. 788. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ᾽ οὔ.

Συμβάλλειν *componere, claudere.*

Ag. 15. τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 1267. ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε. — congredi. Choeph. 454. Ἄρης Ἄρει ξυμβαλεῖ. Choeph. 666. ἁγνὸς πρὸς ἁγνῶν εἶπε συμβαλὼν ἀνήρ. — συμβάλλεσθαι concurrere, congruere. Choeph. 1007. φόνου δὲ κηλὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται.

Συμβολεῖν concurrere. Sept. 334. ξυμβολεῖ φέρων φέροντι.

Συμβολή congressus. Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Oedip. 161. συμβολὰς τριῶν κελεύθων.

Σύμβολον signum. Ag. 8. φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τέ σοι λέγω. — occurrentium avium omen. Ag. 142. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι.

Σύμβολος portenti occursus. Prom. 485. ἐνοδίους τε συμβόλους γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν.

Σύμβολος obvius. Suppl. 497. καὶ ξυμβόλοισιν οὐ πολεστομεῖν χρεών.

Σύμβουλος deliberationis socius, suasor. Pers. 166. σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε. Pers. 171. εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. Choeph. 84. γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι. Eum. 682. βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς ξύμβουλός εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.

Συμμαχεῖν adiutorem adesse. Pers. 779. τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

Συμμαχία belli societas. Ag. 206. ξυμμαχίας ἁμαρτών.

Σύμμαχος adiutor, belli socius. Prom. 221. κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον αὐτοῖσι συμμάχοισι. Sept. 248. εὔχου τὰ κρείσσω, συμμάχους εἶναι θεούς. Sept. 5[illegible]. πατρίς τε γαῖα — πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Pers. 778. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει. Pers. 719. οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσα. Choeph. 1. σωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχός τ' αἰτουμένῳ. Choeph. 19. γενοῦ δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις. Eum. 281. πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον. Eum. 64[illegible] — τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον. Eum. 743. συμμάχῳ δορί. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ Δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ. Suppl. 390. ξύμμαχον δ' ἑλόμενος Δίκαν.

Σύμμετρος congruens. Choeph. 225. κηδείου τριχὸς — συμμέτρου τῷ σῷ κάρᾳ. Eum. 505. ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω. — contemporaneus. Choeph. 602. δαλὸν ἥλικα, — σύμμετρόν τε διαὶ βίου.

Συμμιγής coniunctus, cohaerens. Sept. 723. πόνοι δόμων νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Συμμιγνύναι immiscere. Ag. 634. πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμίξω; Sept. 593. ἀνοσίοισι συμμιγεὶς θρασυστόμοισιν ἀνδράσι.

Συμπαραστατεῖν adiutorem adstare. Prom. 218. ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν.

Σύμπας cunctus. Psychost. 264. ξύμπαντά τ' εἰπών.

Συμπέμπειν comitem mittere. Suppl. 488. ὀπάονας δὲ φράστορας τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον.

Συμπενθεῖν condolere. Choeph. 197. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός.

Συμπίπτειν accidere. Eum. 322. τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι.

Συμπιτνεῖν collidi. Prom. 430. βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων ξυμπιτνῶν. — convenire. Choeph. 297. πολλοὶ γὰρ εἰς ἓν ξυμπιτνοῦσιν ἵμεροι.

Συμπνεῖν conspirare. Ag. 180. ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

Συμπολίτης civis. Sept. 587. ξυμπολίταισιν ἀνδράσιν.

Συμπονεῖν condolere. Prom. 274. συμπονήσατε τῷ νῦν μογοῦντι.

Συμπράττειν in alicuius utilitatem facere. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν.

Συμπρεπής conveniens. Sept. 13. ὥστε συμπρεπές. Suppl. 453. τύχη γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.

Συμφάναι assentire. Prom. 40. σύμφημι.

Συμφέρειν conferre. Sept. 492. ξυνοίσεται δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων θεούς. — Pers. 520. ὑμᾶς δὲ χρὴ 'πὶ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα. — condonare. Eum. 810. ὀργὰς ξυνοίσω σοι. — συμφέρει conducit, iuvat. Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτα. — συμφέρεσθαι congredi. Sept. 618. καὶ συμφέρεσθαι. — convenire. Suppl. 240. μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν ξυνοίσεται στόχῳ.

Σύμφθογγος concinens. Ag. 1160. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος, οὐκ εὔφωνος.

Συμφορά eventus, laetus. Ag. 24. τῆσδε συμφορᾶς χάριν. Eum. 985. ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ. — tristis, calamitas. Prom. 391. ἡ σή, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος. Prom. 760. τήνδ' ἰδοῦσαν συμφοράν. Prom. 976. ἢ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾷ; Sept. 5. εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Pers. 283. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά. Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν κακῶν. Pers. 988. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 437. οἴ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς. Pers. 463. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 832. μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει. Pers. 1001. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά. Ag. 18. οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων. Ag. 316. τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς. Ag. 558. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιῶ. Choeph. 12. ποίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω; Choeph. 31. πέπλων ἀγελάστοις ξυμφοραῖς πεπληγμένων. Choeph. 707. βουλευσόμεσθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι. Choeph. 919. ᾤμωξα μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς. Eum. 415. λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς τὰς σάς. Eum. 485. ξυμφορᾷ τετιμένος. Eum. 857. σὺ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν. Eum. 974. οὔτι μέμψεσθε συμφορὰς βίου.

Σύμφρων conspirans, unanimis. Ag. 110. Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγάν. Choeph. 791. κλύετε, σύμφρονες θεοί.

Σύμφυτος cum aliquo natus. Ag. 107. σύμφυτος αἰών. — cognatus. Ag. 148. νεικέων τέκτονα σύμφυτον.

Σὺν σὺν. Sept. 31. σεῦσθε σὺν πανσαγίᾳ. Sept. 245. σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον. Sept. 264. ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ. Sept. 426. πέπεισθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον ἥξειν κεραυνόν. Sept. 432. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. Sept. 454. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῳ. Sept. 469. σὺν βοῇ περίσταται. Sept. 586. ὄλωλεν ἀνδρῶν ξὺν θεοπτύστῳ γένει. Sept. 643. γράμματα ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν. Sept. 657. ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. Sept. 746. δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι μὴ πόλις δαμασθῇ. Pers. 127. σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν ξὺν ὀρχάμῳ στρατοῦ. Pers. 198. σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσέστην. Pers. 462. ἦιξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. Pers. 766. κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ. Ag. 111. πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι. Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 605. ἥξει ξὺν ὑμῖν. Ag. 642. κεροτυπούμεναι βίᾳ χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. Ag. 752. τὰ χρυσόπαστα δ' ἐσθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν. Ag. 887. θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἱμαρμένα. Ag. 920. σὺν παισὶ δέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν. Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε σπλάγχνα — πρέπουσ' ἔχοντες. Ag. 1324. πρᾶγμ' ἐλέγχειν ξὺν νεορρύτῳ ξίφει. Ag. 1528. εἰς δ' ἐπιτύμβιος αἶνος ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ σὺν δάκρυσιν ἰάπτων — πονήσει. Ag. 1548. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ κεχρημένα. Choeph. 23. ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην χοὰς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ. Choeph. 136. ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαι. Choeph. 146. σὺν θεοῖσι καὶ Γῇ καὶ Δίκῃ νικηφόρῳ. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Choeph. 554. ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῷδε. Choeph. 757. εἰ ξὺν λοχίταις εἴτε καὶ μονοστιβῆ; Choeph. 1007. φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφου δρόμου ἐξωτέρω. Choeph. 1031. ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ στέφει προσίξομαι. Eum. 435. ξὺν ᾧ σὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας. Eum. 580. αἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. Eum. 905. μῆλά τ' εὐθενοῦντ' ἄγαν ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις. Eum. 978. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων — ξὺν προσπόλοισιν. Suppl. 21. σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν. Suppl. 32. ἑσμὸν ὑβριστὴν — ξὺν ὄχῳ ταχυήρει πέμψατε πόντονδε. Suppl. 83. μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ. Suppl. 113. 124. πολλάκι δ' ἐμπιτνῶ ξὺν λακίδι λίνοισιν. Suppl. 129. ἀχείματόν μ' ἔπεμπε σὺν πνοαῖς. Suppl. 150. ἱξόμεσθα σὺν κλάδοις. Suppl. 173. ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι. Suppl. 180. ξὺν ἵπποις καμπύλοις τ' ὀχήμασι. Suppl. 184. ὠμῇ ξὺν ὀργῇ. Suppl. 605. κἀρρυσιάστους ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ. Suppl. 726. μελαγχίμῳ σὺν στρατῷ. Suppl. 825. δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει. Suppl. 932. σὺν φίλοις ὀπάοσι στείχετε. Suppl. 953. ξὺν

τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ ῥέξει — τάσσεσθε. Suppl. 1018. δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥρᾳ. Suppl. 1058. ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς λυτηρίοις. Dan. 35. ξὺν κόροις τε καὶ κόραις. Ag. 1351. ἦλθε σὺν χρόνῳ γε μήν. Eum. 525. βιαίως ξὺν χρόνῳ καθήσειν. — Sept. 859. πατρῴους δόμους ἑλόντες μέλεοι σὺν ἀλκᾷ. Sept. 865. διήλλαχθε σὺν σιδάρῳ. Pers. 741. πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ. Pers. 761. τὸν δὲ σὺν δόλῳ Ἀρταφρένης ἔκτεινεν. Choeph. 771. γένοιτο δ' ὧδε ἄριστα σὺν θεῶν δόσει. — adverbii instar positum. Ag. 752. ξὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ. Choeph. 453. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς.

Συνάγειν *ad certandum componere, concitare.* Sept. 490. Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν. Sept. 738. παράνοια σύναγε νυμφίους φρενώλεις.

Συναινεῖν *praedicare.* Ag. 471. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. — *concedere*, polliceri. Ag. 1181. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

Συναίρεσθαι *communem cum aliquo rem suscipere.* Prom. 653. συναίρεσθαι Κύπριν θέλει.

Συναίτιος *culpae particeps.* Ag. 1087. ἡ ξυναιτία φόνου.

Συναλγεῖν *condolere.* Prom. 288. ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.

Συναλλάσσειν *consociare.* Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.

Συναμπέχειν *occultum tenere.* Prom. 519. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις;

Συνανύτειν *simul ad finem pervenire.* Ag. 1094. σταγὼν, ἅτε καιρία πτώσιμος ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.

Συνάπτειν *conserere.* Pers. 828. ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι μάχην ξυνάψαι. — *componere.* Ag. 1591. πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας. — *contingere, confinem esse.* Pers. 859. Τήνῳ τε συνάπτουσ' Ἄνδρος ἀγχιγείτων. — συνάπτεσθαι *manum simul admovere, adiuvare.* Pers. 729. χὼ θεὸς συνάπτεται. Pers. 710. γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

Συναρμόζειν *coniungere, aptum reddere.* Eum. 471. πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχειρίᾳ συναρμόσαι βροτούς.

Συναρπάζειν *secum abripere.* Pers. 191. καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου διασπαράττει καὶ ξυναρπάζει βίᾳ.

Συνασχαλᾶν *condolere, simul indignari.* Prom. 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Prom. 243. οἷσιν οὐ ξυνασχαλᾷ μόχθοις. Prom. 303. ξυνασχαλῶν κακοῖς.

Συναυλία *conflictus.* Sept. 821. δύσορνις ἅδε ξυναυλία δορός.

Συνδαίτωρ *conviva.* Eum. 331. οὐδέ τις ἐστὶ συνδαίτωρ μετάκοινος.

Συνδικεῖν *patronum esse.* Eum. 549. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον, — καὶ ξυνδικήσων αὐτός.

Σύνδικος *causae patronus.* Eum. 731. μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν. Suppl. 707. ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.

Συνδίκως *iuste.* Ag. 1583. λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾷ.

Συνδρόμως *eadem via, congruenter.* Ag. 1157. καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν ῥινηλατούσῃ.

Συνεδρία *consociatio.* Prom. 490.

ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι.

Συνειδέναι *scire.* Choeph. 214 s. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν; σύνοιδ᾽ Ὀρέστην πολλά σ᾽ ἐκπαγλουμένην.

Συνεῖναι *adesse, adiuvare.* Sept. 653. Δίκη ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας. — *consuescere, uti.* Pers. 173. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασιν ξύνειμι.

Συνεισβαίνειν *una cum aliquo ingredi.* Sept. 584. ξυνεισβὰς πλοῖον εὐσεβὴς ἀνὴρ ναύτῃσι θερμοῖς.

Συνεμβολή *communis ictus.* Pers. 388. κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην.

Συνέμβολος *communis iactus.* Ag. 957. πρυμνησίων ξυνεμβόλος l. d.

Συνέμπορος *itineris socius.* Choeph. 206. αὐτοῦ τ᾽ ἐκείνου καὶ ξυνεμπόρου τινός. Choeph. 702. ὀπισθόπους δὲ τούσδε καὶ ξυνεμπόρους. Suppl. 917. αὐτὸς χοἱ ξυνέμποροι σέθεν. — Choeph. 722. λύπη δ᾽ ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

Συνεξελαύνειν *simul expellere.* Ag. 1588. τρίτον γὰρ ὄντα μ᾽ ἐπὶ δέκ᾽ ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει.

Συνεπαινεῖν *simul suadere, iubere.* Sept. 1065. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.

Συνέπεσθαι *comitari.* Ag. 929. ἐμοὶ ξυνέσπετο.

Συνέστιος *eiusdem loci habitator.* Sept. 755. θεοὶ καὶ ξυνέστιοι πόλεως. — *arae domesticae tutor.* Ag. 687. ξυνεστίου Διός.

Συνεύδειν *simul cum aliquo dormire.* Ag. 868. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.

Σύνευνος *lecti socius, socia.* Prom. 868. μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ κτεῖναι σύνευνον. Ag. 1087. ἀλλ᾽ ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναιτία φόνου. Ag. 1417. καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος πιστὴ ξύνευνος.

Συνέχεσθαι *consuescere, uti.* Prom. 659. τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνειχόμην.

Συνήγορος *patronus.* Ag. 805. συνήγορόν μ᾽ ἔχεις.

Συνῆλιξ *aequalis.* Pers. 770. ἐμοὶ ξυνήλικες.

Συνθάλπειν *permulcere.* Prom. 688. μηδέ μ᾽ οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν.

Συνθάπτειν *communi opera sepelire.* Sept. 1018. ἤν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ.

Σύνθεσις *compositio.* Prom. 458. γραμμάτων τε συνθέσεις.

Σύνθετος *fictus.* Prom. 689. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.

Συνθήκη *res, de qua inter plures convenit.* Choeph. 548. αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς.

Συνθνήσκειν *commori.* Ag. 793. συνθνήσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς. Ag. 1110. οὐδέν ποτ᾽ εἰ μὴ ξυνθανουμένην. Choeph. 973. ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρὶ καὶ ξυνθανεῖσθαι.

Συνιέναι *intelligere.* Pers. 353. οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρός. Ag. 1083. οὔπω ξυνῆκα. Ag. 1216. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Choeph. 874. ξυνῆκα τοὔπος ἐξ αἰνιγμάτων. Suppl. 462. ξυνῆκας.

Συνίστασθαι *ad pugnam congredi, ex adverso consistere.* Sept. 417. τίς ξυστήσεται; Sept. 491. ἐχθρὸς

γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσομαι. Sept. 654. ξυστήσομαι αὐτός.

Συνίστωρ conscius. Ag. 1061. μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα αὐτόφονα κακά.

Συνναίειν communem habitationem habere. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.

Σύννοια sollicitudo. Prom. 435. συννοίᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ.

Σύννομος consociatus. Choeph. 590. παντόλμους ἔρωτας ἄταισι συννόμους βροτῶν. — socius. Sept. 336. καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ, ξύννομον θέλων ἔχειν. — socia. Pers. 690. τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομε.

Συνοικεῖν communem domum habitare. Choeph. 896. πατροκτονοῦσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

Συνοικήτωρ eiusdem loci habitator. Eum. 797. ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί.

Συνοικία habitationis communio. Eum. 876. δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν. Suppl. 264. δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.

Σύνοικος eundem locum habitans. Sept. 170. μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει. Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Suppl. 410. τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. — Ag. 1626. ὁ δυσφιλὴς σκότῳ λιμὸς ξύνοικος.

Συνομαίμων consanguineus. Prom. 408. τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν.

Συνομνύναι coniurare. Ag. 636. ξυνώμοσαν γὰρ ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρὶν πῦρ καὶ θάλασσα. Choeph. 972. ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίῳ πατρί.

Σύνορθρος matutino tempori aequalis. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.

Συνόρνυσθαι simul proficisci. Ag. 418. ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις πένθεια τλησικάρδιος δόμων ἑκάστου πρέπει.

Σύνουρος affinis. Ag. 481. κάσις πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις.

Συνουσία convictus. Eum. 275. ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίᾳ.

Συνταράσσειν confundere. Prom. 1090. ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντῳ.

Συντέλεια coetus Deorum. Sept. 233. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷς πυργώματα.

Συντελής universus. Ag. 518. συντελὴς πόλις.

Συντέμνειν concidere, detrectare. Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. — contingere. Suppl. 255. συντέμνει δ' ὅρος ὑγρᾶς θαλάσσης.

Συντετραίνειν facere ut aliquid in intimum recessum penetret. Choeph. 444. δι' ὤτων δὲ συντέτραινε μῦθον.

Συντιθέναι componere. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον.

Σύντομος concisus, brevis. Pers. 684. μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων.

Συντόμως breviter. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Eum. 393. πεύσῃ τὰ πάντα συντόμως. Eum. 555. λέξομεν δὲ συντόμως.

Συντρέχειν congruere. Fragm. 295. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου.

Συντυγχάνειν contingere. Sept. 256. εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμένης.

Συνωμότης coniuratus. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται.

Συνώνυμος *eodem nomine appellandus.* Suppl. 190. ἱκετηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός, σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν συνωνύμων.

Συνωρὶς *biga.* Ag. 629. δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα. Fragm. 308. ὅπου γὰρ ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα; — *compes.* Choeph. 976. πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.

Σύρδην *tractim, magnis agminibus.* Pers. 54. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον πέμπει σύρδην.

Συρία *Syria.* Suppl. 5. χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ.

Σύριγξ *modiolus rotae.* Sept. 187. σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι. Suppl. 178. σύριγγες οὐ σιγῶσιν ἀξονήλατοι.

Συρίζειν *sibilare.* Prom. 355. σμερδναῖσι γαμφηλῇσι συρίζων φόνον. Sept. 445. φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον.

Σύριος *Syrius.* Pers. 84. Σύριόν θ' ἅρμα διώκων. Ag. 1285. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.

Συσπεύδειν *adiuvare.* Fragm. 882. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

Συστρέφειν *contorquere.* Prom. sol. 181. μή σ' ἀναρπάσῃ δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.

Σφαγεῖον *vas quo victimae sanguis recipitur.* Ag. 1063. ἀνδρὸς σφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον.

Σφαγὴ *caedes.* Ag. 1027. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγάς. Ag. 1067. κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς. Eum. 178. ὀφθαλμώρυχοι δίκαι σφαγαί τε. Eum. 428. ἔστ' ἂν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ καθαιμάξωσι νεοθήλου βοτοῦ. Prom. 865. δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος. — *sanguis.* Ag. ἐκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγήν. — *caro caesi hominis.* Ag. 1581. ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆς ἐμῶν.

Σφάγιον *sacrificium.* Sept. 212. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν. Sept. 361. οὐ γὰρ σφάγια γίνεται καλά. Eum. 960. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν κατὰ γῆς σύμεναι.

Σφαδάζειν *reluctari.* Pers. 190. ἡ δ' ἐσφάδαζε.

Σφάζειν *occidere.* Ag. 1408. αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ. Choeph. 894. πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάξαι θέλω. Eum. 295. πρὸς βωμῷ σφαγαῖς.

Σφάκελος *ardor.* Prom. 880. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσι. — *impetus.* Prom. 1047. αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ' ἀγρίων ἀνέμων.

Σφαλερὸς *labens.* Eum. 349. καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν σφαλερά.

Σφάλλεσθαι *falli.* Eum. 682. ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων;

Σφενδόνη *funda.* Ag. 982. σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου.

Σφετερίζεσθαι *sibi vindicare.* Suppl. 38. σφετεριξάμενον πατραδελφείαν τήνδε.

Σφέτερος *suus.* Pers. 868. ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν. Ag. 738. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει, σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννᾳ.

Σφὴν *cuneus.* Prom. 64. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευε.

Σφίγγειν *constringere.* Prom. 58.

ἄρεσκε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα.

Σφίγξ Sphinx. Sept. 523. Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην γόμφοις ἔνώμα. Sphing. 215. Σφίγγα δυσαμερίαν πρύτανιν κύνα πέμπει.

Σφοδρύνεσθαι obfirmari. Prom. 1013. ἀτὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.

Σφραγίζειν obsignare. Eum. 792. ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος.

Σφριγᾶν turgere, vigere. Prom. 380. σφριγῶντα θυμόν.

Σφῦρα malleus. Fragm. 421. σφύρας δέχεσθαι.

Σφυρήλατος malleo cusus. Sept. 798. σφυρηλάτῳ Σκύθῃ σιδήρῳ. Pers. 733. πέδαις σφυρηλάτοις περιβαλών.

Σχεδία ratis. Pers. 69. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας.

Σχέδιος ad cominus pugnandum aptus. Choeph. 161. σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν βέλη.

Σχεθεῖν habere. Eum. 819. ὅσην παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν. Choeph. 819. Περσέως τε ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθών. Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. — tenere. Sept. 75. ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν ζυγοῖσι δουλείοισι μήποτε σχεθεῖν. Sept. 411. οὐδὲ τὴν Διὸς Ἔριν πέδῳ σκήψασαν ἐμποδὼν σχεθεῖν (φησί).

Σχελίδες latera. Fragm. 342.

Σχέσις gerendi ratio. Sept. 489. οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐθ' ὅπλων σχέσιν μωμητός.

Σχέτλιος miser. Prom. 647. ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτατο.

Σχῆμα figura. Sept. 479. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.

Σχηματίζειν figuris ornare. Sept. ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον.

Σχίζειν scindere. Ag. 699. σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίνεται τάδε.

Σχισμός scissio. Ag. 1120. ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.

Σχιστός divergens. Oedip. 161. σχιστῆς κελεύθου τριόδου.

Σχολάζειν otiosum esse, cessare. Suppl. 204. μὴ νῦν σχόλαζε. Suppl. 860. μηδέ τις σχολαζέτω.

Σχολή otium. Prom. 820. σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι. Ag. 1025. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. — mora. Ag. 1029. σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει.

Σώζειν servare. Prom. 374. σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίστασαι. Prom. 392. σῶζε τὸν παρόντα νοῦν. Prom. 522. τόνδε γὰρ (λόγον) σώζων ἐγώ. Sept. 731. σώζειν πόλιν. Pers. 339. θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς. Ag. 589. ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ. Choeph. 500. τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστῆρα σώζοντες λίνον. Eum. 232. σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους. Eum. 631. ἡ δ' ἅπαξ ξένῳ ξένη ἔσωσεν ἔρνος. Eum. 724. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους. Eum. 731. ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον σώζει με. Myr. 131. εὐχαῖς δὲ σώζοις δεσπότας παιωνίαις. — Choeph. 502. αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 786. σωζόμενον ῥυθμόν. Sept. [786.] 802. πόλις σέσωσται. Pers. 703. πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε. Sept. 254. πόλεως σεσωσμένης. Pers. 495. σεσωσμένος κυρεῖ. Pers. 980. εἰ τόδε λέγεις σεσωσμένον; Ag. 604. εἰ νόστιμός γε καὶ

σεσωσμένος πάλιν ἥξει. Sept. 984. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν. Pers. 210. σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.

Σωκεῖν valere. Eum. 36. ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν.

Σῶμα corpus. Prom. 461. σώμασιν θ' ὅπως θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων γένωνθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. Prom. 1025. διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος. Sept. 12. βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολύν. Sept. 522. κυκλωτῷ σώματος προβλήματι. Sept. 877. δόμοισι καὶ σώμασι. Sept. 930. ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. Pers. 195. πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι. Pers. 267. φίλων ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι. Pers. 821. λακίδες ἀμφὶ σώματι στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων. Pers. 833. ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι ἐσθημάτων κλύουσαν. Ag. 217. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν κασιγνήτων. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων — πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 1451. ἐπὶ δὲ σώματος — σταθεῖσα. Choeph. 713. ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ σώματι κεῖσαι τῷ βασιλείῳ.

Σωματοφθορεῖν. Ag. 922. πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν φθείροντα πλοῦτον l. d.

Σωσθάνης nom. propr. Pers. 32.

Σωτήρ sospitator. Sept. 502. σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών. Sept. 808. πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι; l. d. Ag. 498. νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος, ἄναξ Ἄπολλον. Ag. 871. σωτῆρα ναὸς πρότονον. Ag. 1369. τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν. Choeph. 2. σωτὴρ γενοῦ μοι. Choeph. 262. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 730. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος. Suppl. 26. καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. Suppl. 960. ἐπεὶ σωτῆρσι οὐ διχοῤῥόπως. Epig. 46. τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. — sospitatrix. Ag. 650. Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο. Sept. 207. πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, γυνή; σωτῆρος.

Σωτηρία salus. Sept. 191. εὗρε μηχανὴν σωτηρίας. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας. Pers. 721. ἔστι τίς σωτηρία; Pers. 783. στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας. Ag. 334. νοστίμου σωτηρίας. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. Eum. 869. τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν. Suppl. 746. πεισμάτων σωτηρία.

Σωτήριος sospitans, salutifer. Sept. 165. ἢ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια; Ag. 632. σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον ἥκοντα. Choeph. 234. δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου. Choeph. 498. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι θανόντι. Eum. 747. πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις, σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον. Suppl. 210. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Suppl. 412. μῶν οὐ

δοκεῖ θεῶν φροντίδας σωτηρίου; — cum gen. Eum. 671. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας, ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον.

Σωφρονεῖν sapere, prudentem, modestum esse. Prom. 984. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι. Pers. 815. σωφρονεῖν κεχρημένοι. Ag. 174. καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν. Ag. 1399. γνώσῃ διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν. Ag. 1603. διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον. Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Eum. 954. σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.

Σωφρονίζειν vid. *Σεσωφρονισμένως.*

Σωφρόνισμα admonitio, praeceptum. Suppl. 970. καὶ ταῦτα μὲν γράψεσθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός.

Σωφρόνως sapienter. Sept. 627. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα — ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη. Eum. 44. κλάδον λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον.

Σώφρων sapiens. Sept. 168. σωφρόνων μισήματα. Sept. 592. σώφρων, δίκαιος, ἀγαθὸς, εὐσεβὴς ἀνήρ. Ag. 342. γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις. Ag. 1649. σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν. Choeph. 775. τὰ σώφροσιν εὖ μαιομένοις ἰδεῖν. Eum. 131. τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίνεται. Suppl. 691. εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας. — Sept. 550. ἐκτὸν λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστερον. Choeph. 138. αὐτῇ τ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι.

T.

Ταγεῖν imperatorem esse. Pers. 750. ἕν' ἄνδρα πάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου ταγεῖν.

Ταγεύεσθαι duces statuere. Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πόλεως πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.

Ταγή imperium, imperatorum par. Ag. 110. Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας ξύμφρονα ταγὰν πέμπει.

Ταγός rex, dux. Prom. 96. ὁ νέος ταγὸς μακάρων. Pers. 23. ταγοὶ Περσῶν. Pers. 316. πεντήκοντα πεντάκις νεῶν ταγός. Pers. 472. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων.

Ταγοῦχος imperium tenens. Eum. 286. θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνήρ.

Ταλαίπωρος miser. Prom. 231. βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον οὐκ ἔσχεν οὐδένα. Prom. 315. ὦ ταλαίπωρε. Prom. 598. τίς ἄρα μ' ὦ τάλας, τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς; Prom. 626. τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος;

Τάλαντον trutina. Pers. 338. τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ. Suppl. 803. σὸν δ' ἐπίπαν ζυγὸν ταλάντου.

Ταλαντοῦχος libram tenens. Ag. 427. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορός.

Τάλας miser. Prom. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας. Prom. 157. νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλας ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας. Prom. 597. ὦ τάλας. Sept. 1055. κεῖνος δ' ὁ τάλας. Pers. 705. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον τάλας πέπληγμαι. Philoct. 228. σύ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας. Choeph. 1065. μόχθοι τάλανες. Sept. 790. οἴ ἐγὼ τάλαινα. Pers. 437. οἴ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς. Pers. 509. οἴ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ. Sept. 244. σίγησον, ὦ τάλαινα. Ag. 1040. ἴθ', ὦ τάλαινα. Ag. 1078. ἰὼ τάλαινα. Ag. 1220. ὦ τάλαινα. Choeph. 732. ὦ τάλαιν' ἐγώ. Eum. 750. 777. ἐγὼ δ' ἄτιμος ἡ τάλαινα βαρύκοτος. Ag. 1130. ἀμφὶ σὰς ἀηδόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν τροφαῖς. Choeph. 752. τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι. Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος. Prom. 571. ἀλλά με τὰν τάλαιναν — κυνηγετεῖ. Ag. 1109. ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες; Ag. 1233. κτενεῖ με τὰν τάλαιναν. Ag. 1107. ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι. Sept. 1023. μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός. Pers. 567. τάλαιναν αὐδάν. Ag. 216. τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. Ag. 375. ἁ τάλαινα Πειθώ. Ag. 1114. ταλαίναις φρεσίν. Ag. 1247. ἀγύρτρια πτωχὸς τάλαινα. Ag. 1268. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ γύναι. Choeph. 597. οἱ παιδολύμας τάλαινα Θεστιάς. Sept. 969 s. τάλαν γένος, τάλανα παθόν.

Τανταλίδης *Tantalides*. Ag. 1448. δαῖμον, ὃς ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυίοισι Τανταλίδαισιν.

Τανύδρομος *longe currens*. Eum. 349. καταφέρω ποδὸς ἀκμὰν σφαλερὰ τανύδρομος.

Ταξιάρχης *militum dux*. Palam. 168. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας.

Τάξις *statio*. Eum. 374. καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. — hominum turba. Prom. 128. φιλία γὰρ ἥδε τάξις. Pers. 290. ἄναρχον τάξιν ἠρήμου θανών. Pers. 372. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς.

Ταπεινός *submissus*. Prom. 320. σὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς. Prom. 910. ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός.

Ταραγμὸς *perturbatio*. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πίτνει.

Ταράκτωρ *conturbator*. Sept. 554. τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα.

Ταράσσειν *conturbare*. Prom. 996. κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω. Ag. 1189. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις. Choeph. 287. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος κινεῖ, ταράσσει. Choeph. 328. γόος ἔνδικος ματεύει τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

Ταρβεῖν *vereri, timere*. Pers. 671. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας ταρβῶ. Suppl. 754. φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ μέλειν θεῶν. Prom. 934. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη; Prom. 900. ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν. Prom. 962. μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς; Sept. 35. μηδ' ἐπηλύδων ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον. Eum. 385. ταρβῶ μὲν οὐδέν. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἔνδικον σέβας. Eum. 684. χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω.

Τάρβος *timor*. Sept. 271. γείτονες δὲ καρδίας μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος τὸν ἀμφιτειχῆ λεών. Pers.

682. οἶδεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Ag. 832. ἐν χρόνῳ δ' ἀποφθίνει τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. Choeph. 540. ἀμφὶ τάρβει. Suppl. 717. περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος.

Ταρβόσυνος formidolosus. Sept. 222. ταρβοσύνῳ φόβῳ.

Ταριχεύειν exsiccare. Choeph. 294. κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳ.

Τάρταρος Tartarus. Prom. 154. εἰς ἀπέραντον Τάρταρον. Prom. 219. Ταρτάρου μελαμβαθὴς κευθμὼν. Prom. 1031. κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη. Prom. 1053. ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός.

Ταρφὺς densus. Sept. 517. ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.

Τάσσειν statuere, collocare. Sept. 266. ἀντηρέτας — εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών. Pers. 358. τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στίχοις τρισίν. Ag. 323. τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν, ὧν ἔχει πόλις, τάσσει. Sept. 430. ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ — αἴθων τέτακται λῆμα. Sept. 552. πρὸς πύλαις τεταγμένος. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Pers. 290. ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθείς. — constituere, iubere. Suppl. 964. ἐμοὺς δ' ὀπαδοὺς τούσδε καὶ δορυσσόους ἔταξαν. Palam. 168. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας — ἔταξα. Eum. 906. χρόνῳ τεταγμένῳ. Suppl. 499. τούτῳ μὲν εἶπας καὶ τεταγμένος κίοι. Ag. 996. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε μὴ πλέον φέρειν. Eum. 269. φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 609. ὅσπερ τέτακται τήνδε κυρῶσαι δίκην. — τάσσεσθαι se ordine collocare. Suppl. 955. τάσσεσθε, φίλαι δμωΐδες.

Ταύρειος taurinus. Sept. 44. θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου.

Ταυροκτονεῖν tauros occidere. Sept. 258. ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν.

Ταῦρος taurus. Ag. 1097. ἄπεχε τῆς βοὸς τὸν ταῦρον. Suppl. 297. πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας. Prom. sol. 180. ταύρων γονάς.

Ταυροσφαγεῖν tauros mactare. Sept. 43. ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος.

Ταυροῦσθαι ad tauri ferociam efferari. Choeph. 273. ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον.

Ταυρόφθογγος taurina voce clamans. Edon. 51. ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.

Ταφή humatio. Sept. 800. ἕξουσι δ' ἣν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός.

Τάφος sepulcrum. Sept. 897. τάφων πατρῴων λαχαί. Sept. 1028 τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ — μηχανήσομαι. Sept. 1037. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Pers. 670. λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας. Pers. 672. ἐγγὺς ἐντεῦθεν τάφου. Ag. 493. σὺ γάρ ποτ' ηὔχουν — μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει. Choeph. 106. ὥσπερ [illegible]σω τάφον πατρός. Choeph. 166. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. Choeph. 333. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως. Choeph. 347. πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς. Choeph. 481. πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον. Choeph. 494. ἰδὼν νεοσσοὺς τούσδ' ἐρημένους τάφῳ. Choeph. 533. εὔχομαι γῇ τῇδε καὶ πατρὸς τάφῳ.

Choeph. 881. τοὔμαρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ κείσῃ. Eum. 568. ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμπει πατήρ. Eum. 737. ὄντες ἐν τάφοις τότε. Niob. 149. ἐρημώσῃ τάφον.

Τάχα cito, mox. Sept. 243. τάχ' εἴσομαι. Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα. Pers. 242. τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον. Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα. Ag. 1133. ἔοικε θεσπιῳδήσειν τάχα. Ag. 1145. ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ. Ag. 1633. γνώσῃ τάχα. Choeph. 808. εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Eum. 892. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσῃ τάχα. Eum. 432. γένος δὲ τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα. Eum. 567. ἐρεῖς τάχα. Eum. 699. σύ τοι τάχ' — ἐμῇ τὸν ἰόν. Suppl. 841. βάσῃ τάχα. Suppl. 887 τάχα ὄψεσθε. — *facile.* Prom. 312. τάχ' ἄν σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω θακῶν κλύοι Ζεύς. Sept. 384. τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοια τινί. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι. Eum. 488. ταὐτά τις τάχ' ἂν πατὴρ — οἶκτον οἰκτίσαιτο. Suppl. 181. τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς — ἀφιγμένοι εἶεν. Suppl. 481. καὶ γὰρ τάχ' ἄν τις εἰπὼν — ἐχθήρειεν. Sept. 645. τάχ' ἂν τόδ' ἦν. — τάχιστα *celerrime.* Prom. 961. αἴσχιστα καὶ τάχιστα. Pers. 499. ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου. Choeph. 761. αὐτὸν ἐλθεῖν — ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα. Suppl. 860. βαίνειν κελεύω — ὅσον τάχιστα. Ag. 591. ἥκειν ὅπως τάχιστα. Ag. 1623. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπνεῦσαι δοκεῖ. Choeph. 724. τοὺς ξένους καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν. Choeph. 865. ἀνοίξατε ὅπως τάχιστα. Suppl. 480. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν. Sacerd. 74. στέλλειν ὅπως τάχιστα. Sept. 243. λέγοις ἂν ὡς τάχιστα. Eum. 712. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Suppl. 188. ὡς τάχιστα βᾶτε. Suppl. 927. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων. — ἐπεὶ τάχιστα, ὅπως τάχιστα *ut primum.* Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Prom. 228. ὅπως τάχιστα τὸν πατρῷον ἐς θρόνον καθέζετο.

Ταχέως celeriter. Ixion. 80. τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

Τάχος celeritas. Pers. 334. αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει ἑκατὸν δὶς ἦσαν. Ag. 271. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; Prom. 749. ἐν τάχει ἔῤῥιψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας. Ag. 1218. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτείρας ἐρεῖς. Ag. 1423. τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι; — τάχος. τάχος *celeriter.* Sept. 58. ἀρίστους ἄνδρας — τάγευσαι τάχος. Ag. 919. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Ag. 1081. τάχος γὰρ τόδ' ἔσται. Eum. 121. οὐκ ἀναστήσῃ τάχος; Eum. 170. ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε. Sept. 657. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας. Ag. 27. εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος. Choeph. 876. δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡς τάχος.

Ταχυήρης velocitate remorum actus. Suppl. 32. ξὺν ὄχῳ ταχυήρει.

Ταχύμορος cito periens. Ag. 473. ταχύμορον γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

Ταχύνειν festinare. Pers. 678. τάχυνε δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνων.

R 2

Choeph. 649. τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται.

Ταχύπομπος *celeriter prosequens.* Suppl. 1031. τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν ταχυπόμποισι διωγμοῖς;

Ταχύπορος *cito commotus.* Ag. 473. πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται ταχύπορος.

Ταχύπτερος *celeriter volans.* Prom. 88. ταχύπτεροι πνοαί.

Ταχύῤῥοθος *velox.* Sept. 267. πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους λόγους ἱκέσθαι.

Ταχύς *celer.* Pers. 725. ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Ag. 1095. ταχεῖα δ' ἄτα πέλει. Choeph. 60. ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκαν, ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει. Suppl. 745. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

Τέ *que.* I. singula vocabula iungens. Prom. 12. *Κράτος Βία τε.* Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. Prom. 80. αὐθαδίαν ὀργῆς τε τραχύτητα. Prom. 80. τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα. Prom. 138. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 152. ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἀΐδου. Prom. 171. σκῆπτρον τιμάς τε. Prom. 208. ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τε. Prom. 264. παραινεῖν νουθετεῖν τε. Prom. 280. θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνόν. Prom. 383. 408. 427. 456. 500. 511. 514. 555. 656. 665. 806. 832. 913. 925. 962. 1031. 1047. 1051. 1057. Sept. 87. 126. 151. 166. 179. 289. 293. 301. 321. 381. 387. 512. 534. 551. 557. 625. 630. 756. 815. 842. 880. 907. 961. 976. Pers. 19. 40. 44. 63. 77. 84. 92. 107. 113. 218. 225. 265. 298. 300. 310. 324. 335. 371. 413. 417. 484. 491. 535. 559. 667. 761. 764. 810. 838. 858. 859. 862. 863. 864. 884. 896. 915. 921. 929. 960. 979. Ag. 7. 10. 12. 65. 67. 113. 114. 140. 208. 221. 229. 306. 327. 330. 621. 642. 646. 647. 672. 746. 786. 923. 1068. 1119. 1121. 1124. 1200. 1208. 1278. 1287. 1383. 1387. 1408. 1415. 1567. 1604. Choeph. 2. 54. 93. 139. 152. 204. 207. 230. 250. 333. 353. 357. 382. 487. 495. 602. 617. 660. 749. 797. 804. 838. 968. 970. 1010. 1011. Eum. 9. 11. 16. 43. 72. 123. 229. 268. 281. 300. 354. 361. 396. 487. 498. 529. 599. 656. 660. 661. 664. 804. 835. 900. 990. Suppl. 9. 42. 60. 61. 68. 88. 127. 180. 211. 252. 271. 287. 350. 406. 427. 452. 487. 546. 547. 558. 605. 613. 636. 666. 676. 702. 707. 713. 723. 743. 826. 830. 910. 942. 1022. 1026. Myrm. 122. 128. Niob. 143. Palam. 168. Prom. sol. 177. 178. 180. Psychost. 264. — saepius repetitum. Prom. 89 sqq. ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί, ποταμῶν τε πηγαί, ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ. Prom. 458 sq. ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων ἐξηῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τε συνθέσεις, μνήμην τε. Prom. 493. 833. Pers. 36. 312. 396. 486. 852. 946. 956. Ag. 495. 505. Eum. 178. 481. 864. Suppl. 34. 254. 959. 1028. — respondens sequenti καί. Prom. 205. *Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα.* Prom. 242. σιδηρόφρων τε κἀκ πέτρας εἰργασμένος. Prom. 300. ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ αὐτόκτιτ' ἄντρα. Prom. 349. κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονός. Prom. 475. τέχνας τε

καὶ πόρους. Prom. 868. ἔξω δόμων τὸ καὶ πάτρας. Prom. 817. σοί τε καὶ τέκνοις. Prom. 818. μελλόν τε καὶ δυσεύρετον. Prom. 929. τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν. Prom. 955. 989. Sept. 45. 74. 267. 309. 365. 452. 505. 577. 588. 635. 656. 777. Pers. 47. 54. 156. 216. 240. 291. 426. 515. 550. 632. 721. Ag. 188. 318. 380. 393. 476. 520. 611. 661. 782. 818. 852. 900. 986. 1002. 1015. 1132. 1568. Choeph. 58. 101. 110. 206. 242. 298. 326. 516. 555. 575. 584. 593. 976. Eum. 77. 107. 294. 377. 469. 542. 620. 662. 671. 683. 691. 747. 772. 825. 970. Suppl. 735. 953. 998. Amym. 12. Dan. 35. 36. Fragm. 324. 375. ἄλλως τε — καὶ vid. Ἄλλως. — τε καὶ — τε Sept. 254. τοῖς πολισσούχοις θεοῖς, πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις, Δίρκης τε πηγαῖς. Pers. 434. ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς, αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Pers. 477. ἔς τε Φωκέων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν Μηλιᾶ τε κόλπον. Pers. 621. Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Eum. 463. μαρτύρια τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. — τε καὶ — τε — τε Sept. 14. πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων βωμοῖσι — τέκνοις τε γῇ τε μητρί. Pers. 29. Ἀρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης καὶ Μασίστρης ὅ τε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ' ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωσθάνης. — τε καὶ — καὶ Prom. 490. ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι. Sept. 391. μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπερφρόνας λόγους. Eum. 280. αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεών. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. Suppl. 696. στολμοί τε λαίφους καὶ παραῤῥύσεις νεὼς καὶ πρῷρα. Cress. 100. λευκοῖς τε γὰρ μόρφοισι καὶ μελαγχίμοις καὶ μιλτοπρέπτοις. — τε καὶ — καὶ — τε Sept. 69. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοὶ Ἀρά τε. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. — respondens sequenti τέ. Prom. 679. πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος Λέρνης ἄκρην τε. Pers. 180. μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ, κάλλει τ' ἀμώμω. Pers. 483. ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον δίψει τε λιμῷ τε. Pers. 654. ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη. Ag. 90. τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων. Ag. 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ' ἐγχέας. Ag. 499. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον Ἑρμῆν. Choeph. 820. τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν, τοῖς τ' ἄνωθεν προσπράσσων. Choeph. 1032. προσίξομαι μεσόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον, πυρός τε φέγγος. Eum. 387. πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω, βρίταις τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ, ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει. Eum. 911. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν. Suppl. 52. τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια, τά τ' ἀνόμοια. Suppl. 375. φόβος μ' ἔχει φρένας δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἑλεῖν. — saepius repetitum. Pers. 603. seqq. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα, τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, — ἀκήρατόν τε

μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτόν, — τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης ἴσον ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα, ἄνθη τε πλεκτά. — relatum ad sequens ἠδέ. Sept. 844. Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη. Pers. 26. τοξοδάμαντες τ' ἠδ' ἱπποβάται. Pers. 933. Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας. Pers. 957. Διαῖξιν τ' ἠδ' Ἀρσάκην. — respondens praecedenti ἤ. Eum. 498. ἤ πόλις βροτός θ' ὁμοίως. — II. τέ periodos et periodorum partes iungens. Prom. 25. νὺξ ἀποκρύψει φάος, πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν. Prom. 67. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς, τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις; Prom. 173: καί μ' οὔτι μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν θέλξει, στερεάς τ' οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ, ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ. Prom. 200. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο. Prom. 351. 432. 461. 487. 491. 573. 599. 781. 878. 926. 1030. 1052. Sept. 8. 49. 148. 358. 436. 560. 885. Pers. 56. 63. 214. 303. 318. 409. 612. 698. 757. 797. Ag. 31. 227. 233. 277. 294. 394. 659. 678. 708. 810. 1194. 1200. 1292. 1449. 1555. Choeph. 37. 41. 71. 126. 138. 159. 161. 221. 281. 291. 345. 531. 580. 789. 818. 956. 971. 997. 1023. Eum. 27. 167. 223. 241. 302. 351. 446. 573. 721. 765. 867. 904. 912. 917. 976. Suppl. 47. 279. 281. 476. 654. 674. 677. 679. 682. 973. Glauc. 27. Psychost. 264. Fragm. 434. — saepius repetitum. Prom. 409. — 419. 484 sqq. — respondens sequenti καί. Prom. 178. σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς. Prom. 256. αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ. Ag. 521. τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον αὐτόχθονον πατρῷον ἔθρισεν δόμον. Choeph. 238. προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον πατέρα τε καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει στέργηθρον. Choeph. 709. ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων κοινώσομέν τε κοὐ σπανίζοντες φίλων βουλευσόμεσθα. Eum. 368. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 637. τἄλλα θ', ὡς ἐπίσταμαι, τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγα, καὶ τόνδ' ἔπεμψα. Suppl. 522. πείθου τε καὶ γενέσθω. Eum. 166. κἀμοί τε λυπρός, καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται. — relatum ad sequens τε. Prom. 289. τό τε γάρ με, δοκῶ, ξυγγενὲς οὕτως ἐσαναγκάζει, χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν. — Sept. 500. εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ, Ὑπερβίῳ τε — σωτὴρ γένοιτο Ζεύς. Sept. 566. μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη, πατρίς τε γαῖα — πῶς σοι σύμμαχος γενήσεται; Sept. 849. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐρινύος ἰαχεῖν, Ἀίδα τ' ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Pers. 367. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην. Ag. 76. ὅ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων ἐντὸς ἀνάσσων ἰσόπρεσβυς, — τό θ' ὑπεργήρων — τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Ag. 856. ἀμφίλεκτα πήματα ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία βουλὴν καταρρίψειεν. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν, εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 269. γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο

καὶ λέγοις πρόσω. — respondens praecedenti οὔτε vel οὐδέ. Prom. 244. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον, εἰσιδοῦσά τ' ἠλγύνθην κέαρ. Prom. 261. οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. Suppl. 236. οὐδὲ κηρύκων ὕπο, ἀπρόξενοί τε. — relatum ad sequens δέ. Pers. 616. σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς, ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα. — respondens praecedenti καί vid. Καί. — abundanter illatum post participium. Ag. 99. τούτων λέξασ' ὅτι καὶ δυνατὸν καὶ θέμις αἰνεῖν παιών τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης. Choeph. 550. ὡς ἂν δόλῳ κτείναντες ἄνδρα τίμιον δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν. Choeph. 851. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων ἀρχάς τε πολισσονόμους ἕξει. — III. collocatio particulae negligentior, ut non ei vocabulo postposita sit, ad quod pertinet. Sept. 30. ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας. Prom. 661. ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνης. Pers. 474. ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο, — διεκπερῶμέν τ' ἔς τε Φωκίων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν. Pers. 599. ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν. Choeph. 516. ἔκ τ' ὀνειράτων καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων. Eum. 77. ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις. Eum. 691. ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις θεοῖς. Suppl. 953. ξύν τ' εὐκλείᾳ καὶ ἀμηνίτῳ βάξει. Sept. 432. Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς. Pers. 77. ἔκ τε θαλάσσης. Pers. 484. ἔς τε Μακεδόνων χώραν. Choeph. 804. πρό τ' ὀμμάτων. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντον. Eum. 864. γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου. Eum. 911. παρά τ' ἀθανάτοις τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν. Suppl. 605. ξύν τ' ἀσυλίᾳ βροτῶν. — Prom. 42. αἰεί τε δὴ νηλὴς σὺ καὶ θράσους πλέως. Suppl. 216. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάσθω χθονί. Sept. 187. ὅτι τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι, ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διαστόμια. Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Sept. 409. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν καὶ μὴ θέλοντος φησίν. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Choeph. 128. ἐποικτειρόν τ' ἐμὲ φίλον τ' Ὀρέστην. Eum. 387. βρέτας τε τοὐμὸν τῷδ' ἐφημένῳ ξένῳ, ὑμᾶς τε. Eum. 662. τό τ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς. — tertio loco posita particula post praepositionem vel articulum. Prom. 208. πρὸς βίαν τε. Prom. 668. ἔξω δόμων τε. Prom. 679. πρὸς εὔποτόν τε Κεγχρείας ῥέος. Sept. 147. ἐν μάχαισί τε. Ag. 642. σὺν ζάλῃ τε. Ag. 818. πρὸς πόλιν τε καὶ θεούς. Ag. 900. χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων. Ag. 1102. ἀμφὶ Κώκυτόν τε κἀχερουσίους ὄχθους. Ag. 1194. σὺν ἐντέροις τε. Ag. 1568. ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων. Eum. 865. ἐξ οὐρανοῦ τε. Dan. 35. σὺν κόροις τε καὶ κόραις. Fragm. 434. ἐν λόγῳ τε. Prom. 67. τῶν Διός τ' ἐχθρῶν. Prom. 832. τὴν αἰπύνωτόν τε. Sept. 849. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον. Pers. 156. τὸ Δαρεῖόν τε κἀμόν. Choeph. 41. τοῖς κτανοῦσί τε. Eum. 223. τὸν ἱκέτην τε. Suppl. 674. τὸ πᾶν τε. — quarto loco positum. Prom. 138. τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόνα. Eum. 281.

ἐς τὸ πᾶν τε. Eum. 464. ἀρωγὰ τῆς δίκης θ' ὁρκώματα. Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν τ' ἀφικόμην.

Τέγγειν madefacere. Prom. 400. παρειὰν νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς. Pers. 532. διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσι. — *tingere.* Pers. 309. πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα ἔτεγγε. — τέγγεσθαι *lacrymari.* Pers. 1022. τέγγομαί τοι. — *emolliri.* Prom. 1010. τέγγῃ γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσῃ λιταῖς ἐμαῖς.

Τέθριππος quadrigarius. Fragm. 374. τέθριππον ζεῦγος.

Τείνειν tendere. Ag. 355. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα πάλαι τόξον. — *extendere, ducere.* Prom. 535. ἡδύ τι θαρσαλέαις τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Ag. 1335. βίον τείνοντες. Pers. 694. ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω. Sept. 595. θρασυστόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βίᾳ τείνουσι πομπήν. — *vocem extendere, longam orationem habere.* Pers. 566. τεῖνε δὲ δυσβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν. Ag. 1269. μακρὰν ἔτεινας. Choeph. 503. ἀμόμφητον δ' ἔτεινα τὸν λόγον. — intransit. *extendi.* Sept. 745. μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου τείνει πύργος ἐν εὔρει. Pers. 65. τείνοντα χρόνον τρομέονται. Suppl. 88. δαυλοὶ γὰρ πραπίδων δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι.

Τείρειν angere, vexare. Prom. 348. ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι τείρουσ' Ἄτλαντος. Prom. 582. οἰστρηλάτῳ δὲ δείματι δειλαίαν παράκοπον ὧδε τείρεις. — Suppl. 77. ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης.

Τεῖχος murus. Sept. 88. ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λεώς. Ag. 440. περὶ τεῖχος. Ag. 545. δηΐων πρὸς τείχεσιν. Choeph. 359. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσιν φθίμενος. Suppl. 470. σταθεὶς πρὸ τειχέων.

Τεκμαίρειν indicare. Prom. 608. ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον, ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν. — τεκμαίρεσθαι *intelligere, iudicare.* Prom. 336. ἔργῳ κοὐ λόγῳ τεκμαίρομαι.

Τέκμαρ signum, indicium. Prom. 452. ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος. Ag. 263. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τέ σοι λέγω. Choeph. 656. κἀσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ. Eum. 235. τόδ' ἐστὶ τἀνδρὸς ἐκφανὲς τέκμαρ. Suppl. 478. ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ.

Τεκμήριον testimonium, documentum. Prom. 882. τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν. Ag. 323. πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον. Ag. 343. ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια. Ag. 1339. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων μαντευσόμεσθα; Choeph. 203. καὶ μὴν στίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον, ποδῶν ὅμοιοι. Eum. 425. τεκμήριον δὲ τῶνδέ σοι λέξω μέγα. Eum. 463. ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια καλεῖσθε. Eum. 632. τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου. Suppl. 53. τά τε νῦν ἐπιδείξω πιστὰ τεκμήρια. Suppl. 268. ἔχουσ' ἂν ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια.

Τεκνογόνος liberorum mater. Sept. 911. πρὸ πασᾶν γυναικῶν, ὁπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.

Τέκνον filius, filia, τέκνα *liberi.*

Prom. 205. Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα. Prom. 847. σοί τε καὶ τέκνοις. Sept. 16. τέκνοις τε γῇ τε μητρί. Sept. 767. τέκνοις δ' ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. Pers. 214. σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν. Pers. 218. ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε. Pers. 740. μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Ag. 201. εἰ τέκνον δαΐξω. Ag. 706. νεοτρόφου τέκνου δίκαν. Ag. 872. μονογενὲς τέκνον πατρί. Ag. 1180. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτον νόμῳ; Ag. 1278. σοῦ τῶν τε γενναίων τέκνων. Choeph. 345. τέκνων τε κελεύθοις ἐπίστρεπτον αἰῶνα κτίσσας. Choeph. 638. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν. Choeph. 746. νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων. Choeph. 883. τόνδε δ' αἴδεσαι, τέκνον, μαστόν. Choeph. 897. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία. Choeph. 899. οὐδὲν σεβίζῃ γενεθλίους ἀράς, τέκνον; Choeph. 907. ἄλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἴργεσθαι, τέκνον. Choeph. 909. κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 394. ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα. Eum. 628. ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. Suppl. 720. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα, θάρσει. Suppl. 734. καλῶς γ' ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα. Niob. 149. τέκνοις ἐπῳζε τοῖς τεθνηκόσιν. Prom. sol. 187. ἐχθροῦ πατρός μοι φίλτατον τέκνον. — allocutio blanda. Sept. 668. τί μέμονας, τέκνον; Choeph. 263. ὅπως μὴ πεύσεταί τις, ὦ τέκνα. Choeph. 320. τέκνον, φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει —. Choeph. 516. οἶδ', ὦ τέκνον. Choeph. 816. θροούσᾳ πρὸς σέ, τέκνον, πατρὸς αὐδάν. — translatum ad animalia, flores. Sept. 273. δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν — πελειάς. Pers. 610. ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.

Τεκνόποινος liberorum poenas exigens. Ag. 150. μνάμων μῆνις τεκνόποινος.

Τεκνοῦσθαι parere. Ag. 732. γέρων λόγος τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον τεκνοῦσθαι. — Sept. 639. μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.

Τέκνωμα progenies. Fragm. 301. τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

Τέκος filius, filia. Sept. 185. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος. Sept. 659. φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος. Suppl. 343. Παλαίχθονος τέκος. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος.

Τέκτων faber. Fragm. 378. ὑψηλὸν — τεκτόνων πόνον. — *auctor, effector, effectrix.* Suppl. 280. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων. Suppl. 589. γένους παλαιόφρων μέγας τέκτων. Ag. 148. σπευδομένα θυσίαν — νεικέων τέκτονα. Ag. 1379. ἐμὸς πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον δικαίας τέκτονος.

Τελέθειν esse. Ag. 100. τῆσδε μερίμνης, ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει. Ag. 454. ἐν δ' ἀΐστοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά. Suppl. 673. πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι. Suppl. 1024. ᾧ τ' οὐδὲν ἄπαρνον τελέθει.

Τελεῖν perficere, ad exitum perdu-

cere. Prom. 1035. ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. Sept. 35. εὖ τελεῖ θεός. Sept. 609. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς ἡμετέρας τελεῖτε. Ag. 947 s. τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει· μέλοι δέ τοί σοι τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Sept. 675. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν. Sept. 706. τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας. Sept. 764. δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν. Sept. 773. μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐριννύς. Pers. 213. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 1078. τόδε γὰρ τελεῖς. Ag. 1226. τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν. Choeph. 378. τοκεῦσι δ' ὅμως τέλει. Eum. 859. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ; — intrans. *exitum habere.* Sept. 641. τάχ' εἰσόμεσθα τἀπίσημ' ὅπῃ τελεῖ. Choeph. 1017. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ. Pers. 221. σὺ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι. — τελεῖσθαι *perfici, ad summum perduci.* Prom. 931. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω. Ag. 68. τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον. Ag. 1466. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; Choeph. 859. ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου. Choeph. 282. προσβολὰς Ἐριννύων ἐκ τῶν πατρῴων αἱμάτων τελουμένας. Choeph. 308. ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ γλῶσσα τελείσθω. Suppl. 18. ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον — τετέλεσται. Choeph. 1063. τρίτος αὖ χειμὼν πνεύσας γονίας ἐτελέσθη. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. — *confici, interfici.* Choeph. 862. οἴμοι, πανοίμοι δεσπότου τελουμένου.

Τέλειος perfectus, ad exitum perductus. Sept. 748. τέλειαι γὰρ παλαίφατοι ἀραί. Sept. 833. τέλεια τάδε πάθη. Suppl. 86. εἰ κρανθῇ πρᾶγμα τέλειον. Suppl. 720. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων. Suppl. 804. τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖσι τέλειόν ἐστιν; Dan. 36. δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι. Ag. 1433. νῦν δὲ τελείαν —. *perfectus, summus.* Ag. 946. ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου. — *perficiens.* Sept. 814. ὦ μέλαινα καὶ τελεία γένεος Οἰδίπου τ' ἀρά. (Sept. 677. πατρὸς τέλει' ἀρὰ l. c.) Ag. 1437. μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην. Eum. 360. εὐμήχανοι δὲ καὶ τέλειοι. — *deus, penes quem quodvis perficiendi potestas est.* Ag. 947. Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει. Eum. 28. τέλειον ὕψιστον Δία. Suppl. 521. τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ. Sept. 151. ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες. — *pronuba Juno.* Eum. 205. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Fragm. 327. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ.

Τέλεος perfectus, ratus. Eum. 371. ἐμοῦ κλύων θεσμὸν τὸν μοιρόκραντον ἐκ θεῶν δοθέντα τέλεον. Suppl. 74. ἢ καὶ μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ' αἶσαν. Suppl. 116. θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα, πελομένων καλῶς, ἐπίδρομα. Suppl. 791. οὐράνια μέλη λιτανὰ θεοῖσι καὶ τέλεα. — *vir consummatus, aetate provectus.* Ag. 1485. τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας. — *perficiens,*

potens. Suppl. 520. τελίων τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ.

Τελεσσίφρων animi propositum perficiens. Ag. 684. τελεσσίφρων μῆνις.

Τελεσφόρος finem afferens, exitum adducens. Prom. 509. Μοῖρα τελεσφόρος. Sept. 637. πατρὸς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. Ag. 968. πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις. Ag. 972. πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον. Choeph. 210. τελεσφόρους εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα. Choeph. 534. εὔχομαι — τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον. — imperium tenens. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος.

Τελευταῖος ultimus. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.

Τελευτᾶν finire. Ag. 903. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντα. — mori. Sept. 599. ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν. — finem habere, exitum habere. Ag. 621. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε; Choeph. 305. τῇδε τελευτᾶν. Suppl. 208. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε. Suppl. 294. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέων νείκη τάδε; Choeph. 521. καὶ ποῖ τελευτᾷ καὶ καρανοῦται λόγος; Pers. 721. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν;

Τελευτὴ finis. Sept. 560. ἐν τελευτῇ. Sept. 919. νείκεος ἐν τελευτᾷ. Sept. 933. τελευτᾷ δ' αἵδ' ἐπηλάλαξαν Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον. Pers. 774. ποῖ καταστρέφεις λόγων τελευτήν; — exitus. Suppl. 130. τελευτὰς δ' ἐν χρόνῳ πατὴρ ὁ παντόπτας πρευμενεῖς κτίσειεν. Pers. 726. ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων. Ag. 725. ἐπέκρανεν δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς. Suppl. 1036. μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

Τελέως cum vi efficaci. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. Eum. 913. περὶ τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.

Τέλλεσθαι ingruere. Sept. 750. τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.

Τέλος finis. Prom. 13. σφῷν μὲν ἐντολὴ Διὸς ἔχει τέλος δή. Sept. 142. ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός; Sept. 349. ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν. Sept. 888. δι' ὧν νεῖκος ἔβα καὶ θανάτου τέλος. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν, οἷον ἤνυσεν κακόν. Ag. 908. εἴπερ τις εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἐξεῖπον τέλος. Ag. 1080. πῶς φράσω τέλος; — discrimen. Choeph. 861. μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος. Eum. 234. ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 412. ἢ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος; Eum. 515. κύριον μένει τέλος. Eum. 699. οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος. Suppl. 598. ποῖ κεκύρωται τέλος; Suppl. 619. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Sept. 147. Διόθεν πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος. Suppl. 470. διὰ μάχης ἥξω τέλους. — voti perfectio, gratificatio. Sept. 242. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος. — munus, potestas. Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος. Ag. 882. αἷς ἐπέσταλται τέλος πέδος κελεύθου στρωννύναι πετάσμασιν. Eum. 713. ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος. Ag. 1175. μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει. Pers.

200. ἀποτρόποισι δαίμοσιν θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε. — ordo. Ner. 142. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. Pers. 47. δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη. — summus magistratus. Sept. 1016. τοιαῦτ᾽ ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. — sacrum. Eum. 799. θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους. Fragm. 398. ἔρως δὲ τοῦδε μυστικοῦ τέλους. — διὰ τέλους ad extremum usque. Prom. 273. ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. — τέλος postremo. Prom. 664. τέλος δ᾽ ἐναργὴς βάξις ἦλθεν Ἰνάχῳ. Pers. 454. τέλος δ᾽ ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι.

Τέμενος templum. Pers. 357. τέμενος αἰθέρος.

Τέμνειν secare. Ag. 823. ἢ τοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως πειρασόμεσθα πῆμ᾽ ἀποστρέψαι νόσου. Choeph. 1043. δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶς τεμὼν κάρα. Eum. 562. ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών. Prom. sol. 184. οὔτ᾽ ἄροτρον οὔτε γατόμος τέμνει δίκελλ᾽ ἄρουραν. — Choeph. 196. εἴπερ γ᾽ ἀπ᾽ ἐχθροῦ κρατὸς ἦν τετμημένος. — remedium parare. Suppl. 788. τίν᾽ ἀμφ᾽ αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω;

Τενάγων nom. propr. Pers. 298.

Τένων musculus tendens. Choeph. 207. πτέρναι τενόντων θ᾽ ὑπογραφαί.

Τεός tuus. Prom. 162. τίς οὐ ξυνασχαλᾷ κακοῖς τεοῖσι; Sept. 101. τὰν τεὰν γᾶν. Heliod. 59. ἐπὶ δυσμαῖσι τεοῦ πατρός.

Τεράζειν portenta interpretari. Ag. 124. οὕτω δ᾽ εἶπε τεράζων.

Τέρας monstrum. Prom. 352. δάϊον τέρας — Τυφῶνα θοῦρον. Prom. 923. δυσμαχώτατον τέρας. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας. Suppl. 565. τέρας δὲ θάμβουν. — miraculum, prodigium. Prom. 834. τέρας τ᾽ ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες.

Τερασκόπος prodigiorum interpres, vates. Ag. 951. δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου. Ag. 1415. ἥ τ᾽ αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος. Choeph. 544. τερασκόπον δὲ τῶνδέ σ᾽ αἱροῦμαι πέρι. Eum. 62. ἰατρόμαντις δ᾽ ἐστὶ καὶ τερασκόπος.

Τέρην tener. Suppl. 976. τέρειν᾽ ὀπώρα δ᾽ εὐφύλακτος οὐδαμῶς.

Τέρμα terminus, finis. Prom. 100. πῇ ποτὲ μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ᾽ ἐπιτεῖλαι; Prom. 184. πᾶ ποτὲ τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ᾽ ἐσιδεῖν; Prom. 257. οὐδ᾽ ἐστὶν ἆθλον τέρμα σοι προκείμενον; Prom. 284. ἥκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου διαμειψάμενος. Prom. 625. τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης. Prom. 708. ὡς ἂν τέρματ᾽ ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Prom. 757. οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον μόχθων. Prom. 825. τὸ πᾶν πορείας ἤδη τέρμ᾽ ἀκήκοεν. Prom. 830. πρὸς αὐτὸ δ᾽ εἶμι τέρμα τῶν πλανημάτων. Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα. Ag. 756. πᾶν δ᾽ ἐπὶ τέρμα νωμᾷ. Ag. 978. τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Ag. 1150. τέρμα δ᾽ ἀμηχανῶ. Eum. 400. ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 603. κἀπὶ τέρματι φᾶρος παρεσκήνωσεν. Eum. 716. νῦν δ᾽ ἀγχόνης μοι τέρματ᾽ ἢ φάος βλέπειν. Suppl. 450. πολλῶν ἄκουσον

τέρματ' ἀλδαίνει λόγων. Fragm. 295. εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου.

Τερμόνιος *in extremo fine situs.* Prom. 117. ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.

Τέρμων *finis,* Suppl. 624. τέρμον' ἀμέμπτως πρὸς ἅπαντα. Prom. sol. 177. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Τέρπεσθαι *gaudere.* Eum. 994. πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμεναι.

Τερπνὸς *laetificus.* Ag. 141. τερπνὰ τούτων αἰτεῖ ξύμβολα κρᾶναι. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας. Ag. 528. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου; Ag. 876. τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν. Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα.

Τέρψις *delectatio.* Pers. 536. χλιδανῆς ἥβης τέρψιν. Ag. 597. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός.

Τέσσαρες *quatuor.* Choeph. 236. ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον ἐμοί. Myrm. 130. βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα. Fragm. 341. ὃς εἶχε πώλους τέτταρας ζυγηφόρους.

Τέταρτος *quartus.* Sept. 468. τέταρτος ἄλλος γείτονας πύλας ἔχων. Pers. 759. Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνεν στρατόν. Eum. 18. ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοις.

Τετρασκελὴς *quadrupes.* Prom. 395. τετρασκελὴς οἰωνός.

Τέτταρες, vid. Τέσσαρες.

Τεύθρας nom. propr. Suppl. 544. Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν.

Τευκρὶς *Trojana.* Ag. 112. Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν.

Τεύχειν *efficere, parare.* Prom. 1092. ῥιπὴ — τεύχουσα φόβον. Sept. 817. ἐτευξάμεθα(?) μέλος. Pers. 185. τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν δρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλαισι. Ag. 146. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας τεύξῃ. Ag. 713. ἔπειτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν. Ag. 944. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον. Ag. 1234. φάρμακον τεύχουσα. Choeph. 719. ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν. Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά; Eum. 638. τὸ τὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν. Eum. 769. μηδ' ἀκαρπίαν τεύξητε. Suppl. 302. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότμῳ βοΐ; — Ag. 731. παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος τέτυκται. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον. Eum. 333. παλλεύκων δὲ πέπλων ἄμοιρος ἄκληρος ἐτύχθην. Suppl. 81. Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη.

Τευχεσφόρος *armiger.* Choeph. 618. ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ.

Τευχηστὴρ *armatus.* Pers. 869. σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων.

Τευχηστὴς *armatus.* Sept. 626. ἄνδρα τευχηστήν.

Τεῦχος *vas.* Ag. 789. ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως ψήφους ἔθεντο. Ag. 1099. πιτνεῖ δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει. Choeph. 97. δικοῦσα τεῦχος. Praec. 95. στενόστομον τὸ τεῦχος. Ag. 424. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Eum. 712. ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους. Arg. 15. χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

Τέχνη *ars.* Prom. 47. πόνων γὰρ — τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη. Prom. 110. διδάσκαλος

τέχνης φλόγα. Prom. 254. πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας. Prom. 475. οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην. Prom. 495. δυστέκμαρτον εἰς τέχνην ὥδωσα θνητούς. Prom. 504. πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως. Prom. 512. τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῷ. Sept. 26. ἀψευδεῖ τέχνῃ. Ag. 240. τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι. Ag. 1105. πολυεπεῖς τέχναι. Ag. 1182. τέχναισιν ἐνθέοις ᾑρημένη. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα. Psychost. 264. μαντικῇ βρύον τέχνῃ. — artificium. Prom. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης.

Τέχνημα artificium, dolus. Fragm. 339. κάπηλα προφέρων τεχνήματα.

Τέως aliquamdiu, hucusque. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν.

Τηθύς Tethys. Prom. 137. τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα. Sept. 293. Τηθύος τε παῖδες.

Τήκειν liquefacere. Fragm. 299. τήκει πετραίαν χιόνα. — τήκεσθαι absumi, perire. Eum. 352. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναὶ τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσιν ἄτιμοι.

Τῆλε procul. Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

Τηλέπλανος in longinquos errores abducens. Prom. 577. πᾷ μ' ἄγουσι τηλέπλανοι πλάναι.

Τηλέπομπος procul missus. Ag. 291. φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουρά.

Τηλικοῦτος ad eam aetatem provectus. Ag. 1603. διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ.

Τηλουρός ad extremos terminos situs. Prom. 1. χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις.

Τῆνος insula. Pers. 859. Τήνῳ τε συνάπτουσ' Ἄνδρος.

Τηρεΐος Tereius. Suppl. 58. τᾶς Τηρεΐας — ἀλόχου.

Τηρός Suppl. 245. τηρὸν ἱερὸν ῥάβδον l. c.

Τίειν colere, magni facere. Sept. 77. πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει. Sept. 757. ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα. Ag. 689. τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τίοντας. Ag. 751. τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον. Ag. 916. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις; Choeph. 620. τίω δ' ἀθέρμαντον ἑστίαν. Eum. 164. βρότεα μὲν τίων. Eum. 908. δαιμόνων δόσιν τίοι. Suppl. 686. θεοὺς — ἀεὶ τίοιεν ἐγχωρίους — βουθύτοισι τιμαῖς. Psychag. 258. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν. — τίεσθαι coli. Ag. 517. τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν τῶν νῦν. Suppl. 1019. τίεται δ' αἰολόμητις θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς. Choeph. 393. κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι. — τίσαι poenas solvere. Ag. 523. διπλᾶ δ' ἔτισαν Πριαμίδαι θάμάρτια. Ag. 1405. ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τίσαι. Ag. 511. θανάτῳ τίσαι ἅπερ ἦρξεν. Choeph. 275. ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν με. Choeph. 429. πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἆρα τίσει. — τίσασθαι ulcisci. Sept. 620. ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. Choeph. 18. δός με τίσασθαι μόρον πατρός.

Τιήρα *tiara.* Pers. 652. *βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.*

Τιθασὸς *mansuetus, mitis.* Eum. 336. *ὅταν Ἄρης τιθασὸς ὢν φίλον ἕλῃ.*

Τιθέναι *ponere.* Sept. 259. *ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια.* Choeph. 764. *ἀλλ' ἦ τρόπαια Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.* Sept. 993. *ποῦ σφε θήσομεν χθονός;* Pers. 188. *λέπαδν' ἐπ' αὐχένων τίθησι.* Ag. 880. *μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα.* Eum. 284. *τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα.* Suppl. 32. *πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι.* Choeph. 143. *ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι.* Choeph. 780. *πρὸ δὲ δὴ ἐχθρῶν τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ, θές.* Eum. 284. *τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα.* Eum. 462. *θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.* Eum. 556. *ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς.* Eum. 621. *τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω στρέφων τίθησι.* Suppl. 478. *κλάδους τε τούτους — βωμοὺς ἐπ' ἄλλους — θές.* Fragm. 319. *χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω.* — *instituere.* Pers. 225. *ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι, πάντα θήσομεν θεοῖσι.* Pers. 275. *πάντα παγκάκως ἔθεσαν.* Ag. 887. *τὰ δ' ἄλλα φροντὶς — θήσει δικαίως.* Ag. 1658. *θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.* Eum. 648. *πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;* — *facere, efficere.* Sept. 187. *μὴ βλάβην τίθει.* Ag. 1029. *μὴ σχολὴν τίθει.* Ag. 819. *κοινοὺς ἀγῶνας θέντες.* Pers. 999. *ἴυγγα μέλος ὁμοῦ τιθείς.* Ag. 1583. *λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθείς.* Choeph. 337. *ἀλλ' ἐκ ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους.* Choeph. 828. *φονίαν ἄταν τιθείς.* Choeph. 848. *μέλλουσι — θήσειν Ἀγαμεμνονείων οἴκων ὄλεθρον.* Eum. 741. *ὄδους εὐθύμους καὶ πάρορνιθας πόρους τιθέντες.* Sept. 47. *πόλει κατασκαφὰς θέντες.* Sept. 174. *πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς θεῖσαι.* Pers. 755. *ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.* Ag. 66. *πολλὰ παλαίσματα — θήσων Δαναοῖσιν.* Ag. 1505. *οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην οἴκοισιν ἔθηκε.* Cum infinitivo. Ag. 171. *τῷ πάθει μάθος θέντα κυρίως ἔχειν.* Ag. 1006. *ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων.* Ag. 1147. *τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων — μελίζειν πάθη;* — cum adjectivo, participio, vel substantivo, *reddere.* Prom. 442. *ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα.* Prom. 850. *ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα.* Sept. 219. *ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς.* Sept. 927. *Ἄρης ἀρὰν πατρὸς τιθεὶς ἀληθῆ.* Ag. 189. *παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι.* Ag. 453. *τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας — τιθεῖσ' ἀμαυρόν.* Ag. 548. *τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.* Ag. 896. *μηδ' εἵμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον τίθει.* Choeph. 655. *ἐπαργέμους λόγους τίθησιν.* Eum. 313. *ὁ Λατοῦς γάρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν.* Eum. 456. *Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας.* Eum. 694. *Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.* Suppl. 513. *πείσω τὸ κοινὸν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ.* Dan. 35. *πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους νόμοισι θέντων.* Prom. sol. 182. *ὑπόσκιον θήσει χθόνα.* — Eum. 14. *χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην.*

Choeph. 569. νεκρὸν θήσει. Suppl. 295. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεός. — τίθεσθαι *ponere, facere, praebere*. Ag. 1551. φόρμους θαμένη. Eum. 217. πόνον πλέον τίθου. Eum. 858. καί μοι πρὸ παντὸς ἐγγύην θήσῃ χρόνου; Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί; Suppl. 631. ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο. Suppl. 634. οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο. Ag. 790. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως ψήφους ἔθεντο. Prom. 785. τὴν μὲν τῆδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θάτερον. Pers. 967. ἔθεσθ' ἄελπτον κακόν. Prom. 525. μηδάμ' ὁ πάντα νέμων θεῖτ' ἐμᾷ γνώμᾳ κράτος ἀντίπαλον Ζεύς. Prom. 163. ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ τιθέμενος ἄγναμπτον νόον. Pers. 139. φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Ag. 32. τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι. — Ag. 222. λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους παρ' οὐδὲν αἰῶνα παρθένειόν τ' ἔθεντο. — *sibi habere, sibi conciliare*. Sept. 103. ἔπιδε πόλιν, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου. Sept. 912. παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτᾷ θεμένα. Suppl. 410. τὸν πανώλεθρον θεὸν βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα. (τίθημι Choeph. 143. τίθησι Prom. 850. Pers. 188. Ag. 1147. Choeph. 655. Eum. 284. 313. 621. τιθεῖσι Ag. 453. τιθῶ Suppl. 513. τιθῇς Sept. 219. τίθει Sept. 187. Ag. 896. 1029. τιθεὶς Sept. 927. Pers. 909. Ag. 683. 880. Choeph. 823. Eum. 566. τιθεῖσα Eum. 648. τιθέντες Ag. 546. Eum. 14. 741. τιθεῖσαι Ag. 189. θήσω Choeph. 569. Eum. 462. Fragm. 319. θήσει Ag. 887. Choeph. 764. Prom. sol. 182. θήσομεν Sept. 993. Pers. 225. Ag. 1658. θήσειν Ag. 66. θήσειν Sept. 269. Choeph. 848. ἔθηκε Prom. 442. ἔθηκεν Eum. 436. ἔθηκα Pers. 755. Ag. 1006. 1505. Suppl. 295. ἔθεσαν Pers. 275. θείη Choeph. 887. θὲς Choeph. 780. Suppl. 478. θέντων Dan. 35. θέντα Ag. 471. θέντες Sept. 47. Ag. 819. θεῖναι Sept. 174. θεῖναι Eum. 694. Suppl. 32. τίθου Eum. 217. τιθέμενος Prom. 163. θήσομαι Ag. 32. θήσῃ Eum. 858. θησόμεσθα Suppl. 410. θήσονται Aetn. 6. ἔθου Sept. 103. ἔθεσθε Pers. 967. ἔθεντο Ag. 222. 790. Suppl. 631. 634. θώμεθα Pers. 139. θεῖτο Prom. 525. θεμένη Sept. 912. Ag. 1551. θέσθαι Prom. 785.)

Τίκτειν *procreare*. Eum. 630. τίκτει δ' ὁ θρῴσκων. — *parere*. Prom. 853. τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον. Prom. 871. αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος. Sept. 398. τεκούσῃ μητρί. Sept. 913. τοιόνδ' ἔτεκε. Choeph. 520. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν. Choeph. 900. τεκοῦσα γάρ μ' ἔῤῥιψας ἐς τὸ δυστυχές. Choeph. 916. οἲ 'γὼ τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. Eum. 311. μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες. Eum. 636. οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός. — ὁ τεκὼν *pater*. Choeph. 679. τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. — ἡ τεκοῦσα *mater*. Sept. 909. δυσδαίμων σφὶν ἁ τεκοῦσα. Choeph. 531. πρὸς τῆς τεκούσης. Eum. 441. ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν. Eum. 489. πατὴρ ἢ τεκοῦσα νεοπαθής. — οἱ τεκόντες *parentes*. Sept. 49. μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν

— ἔντεκνον. Choeph. 326. πατέρων τε καὶ τεκόντων γόος. Choeph. 670. πρὸς τοὺς τεκόντας. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. — τίκτεσθαι *parere*. Choeph. 125. γαῖαν αὐτὴν ἣ τὰ πάντα τίκτεται. Dan. 36. ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον. Prom. 770. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός. Choeph. 413. πάθομεν ἄχεα πρός γε τῶν τεκομένων. — τίκτεσθαι *nasci*. τίκτεσθαι δ' ἐφόρους γᾶς ἄλλους εὐχόμεθ' ἀεί. — τίκτειν sensu translato. Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Ag. 737. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον μετὰ μὲν πλείονα τίκτει. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Suppl. 493. φύλαξον μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Suppl. 751. φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. — Sept. 419. καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

Τίλλειν vellicare. Pers. 205. κίρκον εἰσορῶ — χηλαῖς κάρα τίλλοντα.

Τιλμὸς vellicatio. Suppl. 819. τιλμοί, τιλμοὶ καὶ στιγμοί.

Τιμαλφεῖν honorare. Ag. 896. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Eum. 15. μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεώς. — Eum. 596. ἄνδρα — διοσδότοις σκήπτροισι τιμαλφούμενον. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

Τιμαλφὴς honoratus. Epig. 47.

Τιμᾶν honorare, colere. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 392. τὸν Αἰσχύνης θρόνον τιμῶντα. Sept. 698. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾷ θεός. Sept. 1037. ἀλλ' ἣν πόλις στυγεῖ σὺ τιμήσεις τάφῳ; Ag. 238. εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. Choeph. 253. τοῦ θυτῆρος καί σε τιμῶντος μέγα πατρὸς νεοσσούς. Choeph. 502. αὐτὸς δὲ σώζῃ τόνδε τιμήσας λόγον. Choeph. 509. μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος. Eum. 743. πόλιν τὴν Παλλάδος τιμῶσιν ἀεὶ — αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμὲν εὐμενέστεροι. Eum. 875. οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. Eum. 947. τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ μέγα τιμῶντες. Eum. 983. τιμᾶτε. Suppl. 109. ζῶσα γόοις με τιμῶ. Suppl. 396. ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν. Suppl. 991. τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον. Fragm. in Fabric. Bibl. gr. T. XII. p. 626. ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός. — passive. Eum. 830. εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην. Eum. 851. ἐς τὸ πᾶν τιμωμένη. Ag. 567. χάρις τιμήσεται Διός.

Τιμάορος patronus. Ag. 500. τόν τ' ἐμὸν τιμάορον Ἑρμῆν. — *ultor*. Ag. 1263. ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος. Ag. 1297. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη. Choeph. 141. λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον.

Τιμάορ patronus. Suppl. 42. ἐπικεκλόμεναι Δῖον πόρτιν ὑπερπόντιον τιμάορα.

Τιμὴ honor. Prom. 30. βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δίκης. Prom. 171. σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. Prom. 408. στένουσα τὰν σὰν ξυνομαιμόνων τε τιμάν. Prom. 948. ἐφημέροις πορόντα τιμάς.

Sept. 15. τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν. Pers. 614. γονεῦσι δ' ἐγὼ τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. Pers. 740. ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν. Pers. 883. Περσονόμου τιμῆς μεγάλης. Ag. 44. διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου τιμῆς. Ag. 628. χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν. Choeph. 198. εἶχε συμπενθεῖν ἐμοὶ ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. Eum. 200. τίς ἥδε τιμή; Eum. 218. τιμὰς σὺ μὴ σύντεμνε τὰς ἐμὰς λόγῳ. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς σέθεν. Eum. 227. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς παύσῃ τάχα. Eum. 594. μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. Eum. 717. ἡμῖν γὰρ ἔρδειν ἢ πράσσω τιμὰς νέμειν. Eum. 898. 839. ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαμιᾶν θεῶν δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι. Eum. 854. τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Eum. 990. καὶ τιμαῖς καὶ θυσίαις περισεπτοί. Suppl. 623. Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου στόματος τιμάς. Suppl. 679. φυλάσσοι τ' ἀσφαλέως τιμὰς τὸ δήμιον. Suppl. 687. δαφνηφόροισιν βουθύτοισι τιμαῖς.

Τίμημα honor. Choeph. 504. τίμημα τύμβου.

Τίμιος honoratus, venerabilis. Sept. 223. τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν, τίμιον ἕδος, ἱκόμαν. Choeph. 549. κτείναντες ἄνδρα τίμιον. Eum. 816. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα. Suppl. 964. ἔχοιμι τίμιον γέρας. — Eum. 815. οὐπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Suppl. 968. χώραν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ. — Sept. 994. ὅπου τιμιώτατον. Eum. 925. τιμιώτατοι θεῶν.

Τιμὸς pretium. Choeph. 903. ποῦ δῆθ' ὁ τιμός, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;

Τιμωρία ultio. Pers. 465. πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε.

Τινάκτειρα concutiens. Prom. 926. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον τρίαιναν.

Τινάσσειν vibrare. Prom. 919. τινάσσων χεροῖν πύρπνουν βέλος.

Τίνειν luere, solvere. Prom. 112. τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ ποινάς τε τίνειν τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ. Prom. 623. ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις; Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Ag. 1298. ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ. Choeph. 311. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. Choeph. 640. δωμάτων παλαιτέρων τίνειν μύσος. Eum. 258. ἀντιποίνους τίνειν ματροφόνας δύας. — Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. Ag. 796. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν.

Τίπτε cur. Ag. 949. τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖμα — ποτᾶται;

Τις aliquis. I. vi substantivi positum. Prom. 166. πρὶν ἂν — τὰν δυσάλωτον ἕλῃ τις ἀρχήν. Prom. 379. ἐάν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσσῃ κέαρ. Prom. 476. εἴ τις εἰς νόσον πέσοι. Prom. 641. ὅποι μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ. Sept. 178. καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται. Sept. 496. κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον. Sept. 665. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ. Sept. 896. τάχ' ἄν τις εἴποι. Sept. 1018. ἣν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλῃ. Pers. 439. θεὸς

δέ τις τὸ πρὶν κομίζων οἰκαδοῦ. Pers. 718. οὐδέ τις γέρων. Pers. 728. ὅπως σπεύδῃ τις αὐτός. Pers. 810. μηδέ τις — ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν. Ag. 167. Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. Ag. 360. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 411. ἀθλία τις δοκῶν ἀρά. Ag. 422. οὓς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν, οἶδεν. Ag. 437. τάδε σῖγά τις βαΰζει. Ag. 528. τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν. Ag. 549. καμφῶνοῦσθ' αἰ λέγει τις οἰωνοκτόνον. Ag. 576. καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε. Ag. 648. ἤ τοί τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξῃτήσατο. Ag. 669. μή τις, ὄντιν' οὐχ ὁρῶμεν. Ag. 908. εἴπερ τις αἰδώς γ' εὖ οὐδ' ἐξεῖπον τέλος. Ag. 918. ὑπαί τις ἀρβύλας λύοι. Ag. 1347. πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων — πράξειεν; Ag. 1646. εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν. Choeph. 96. καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας. Choeph. 263. ὅπως μὴ πεύσεταί τις. Choeph. 403. πᾶ τις τράποιτ' ἄν; Choeph. 513. τὰ πάντα γάρ τις ἐκχέας. Choeph. 624. εἴκασεν δέ τις τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασιν. Choeph. 876. δοίη τις ἀνδροκμῆτα πέλεκυν. Eum. 140. τις οὖν δ' ἀρεῖ τις δυσκλεῶς ἔχων. Eum. 330. οὐδέ τις ἐστι συνδαίτωρ μετάκοινος. Eum. 298. εἰ λόγοι τις ἐμφανῆ λέγων. Eum. 483. πλάσσων δέ τις μάταν παρηγορεῖ. Eum. 484. μηδέ τις κικλησκέτω. Eum. 516 s. πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων καὶ ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. Suppl. 55. γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει. Suppl. 58. δοξάσει τις ἀκούων. Suppl. 72. εἴ τίς ἐστι κηδεμών. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε. Suppl. 860. μηδέ τις σχολαζέτω. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. Suppl. 902. εἴ τις κάτωθε μὴ 'πωφελήσεται. Fragm. 296. οὕτω γάλλα τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν θνήσκει τις —, οὔτ' ἂν στέρξῃ τις ἥμενος παρ' ἐστίᾳ φεύγει. Fragm. 306. τὴν δ' ἐκτρίψῃ τις. Choeph. 190. φόβῳ τινός. Eum. 5. πρὸς βίαν τινός. Sept. 1007. μὴ δυσπραγεῖν τινί. Sept. 1021. μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν. Prom. 932. προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Choeph. 864. πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι. Choeph. 560. ὅπως δ' ἀποικίζων τινὰ δόμοις παροικοῦντα. Eum. 340. σπεύδομεν αἵδ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. Ag. 536. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; Prom. 990. εἰ προσδοκᾷς ἐμοῦ τι κωλύσεσθαι πάρα. Pers. 518. εἴ τι δὴ λῷον πέλει. Ag. 1367. θηροῦ τι. Ag. 1327. ψηφίζομαί τι δρᾶν. Choeph. 667. λέγοις ἂν εἴ τι δεῖ. Choeph. 744. οὐ γάρ τι φαυλ' ἐπαίς. Choeph. 767. ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα; Suppl. 396. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. — cum genitivo. Prom. 1029. Sept. 1007. Eum. 70. θεῶν τις. Pers. 710. γνώμης δὲ καί τις δαιμόνων ξυνήψατο. Ag. 657. ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων. Eum. 259. εἴ τις ἄλλον ἤλιτεν βροτῶν. Eum. 726. καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ. Suppl. 58. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων. Suppl. 714. θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν. Pers. 460. οὐκ ἄνευ θεῶν τινός. Prom. 21. οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν. Prom. 899. τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ. Prom. 774. τῶν σῶν τις αὐτὸν ἐκγόνων

εἶναι χρεών. Ag. 350. νεαρῶν τινά. Choeph. 117. βροτῶν τινά. Choeph. 186. ἀστῶν τιν' ἄλλον. Suppl. 606. ἐπηλύδων τινά. Eum. 31. Ἑλλήνων τινές. Prom. 818. τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν. Prom. 837. τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι; Ag. 1029. εἴ τι δράσεις τῶνδε. Ag. 1212. τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. Eum. 137. εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. Eum. 445. εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. — certum aliquem hominem tecte significans. Sept. 384. τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἡ 'νοια τινί. Ag. 1196. ἐκ τῶνδε ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Choeph. 57. φοβεῖται δέ τις. Suppl. 879. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν. — initio orationis positum. Ag. 1317. τὶς πληγὴν αὐτεῖ καιρίως οὐτασμένος. Choeph. 643. τὶς ἔνδον; — abundanter iteratum. Eum. 516 sqq. πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων καὶ ξενοτίμους ἐπιστροφὰς δωμάτων αἰδόμενός τις ἔστω. Suppl. 56 sqq. εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων ἔγγαιος, οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων δοξάσει τις ἀκούων ὄπα. — II. cum substantivis vel adiectivis iunctum. Prom. 471. κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις. Prom. 545. ποῦ τις ἀλκά; Prom. 566. χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος. Prom. 765. εἰ μή τις βλάβη. Sept. 273. ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν — πελειάς. Sept. 627. γυνή τις. Sept. 695. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις. Pers. 14. οὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεύς. Pers. 231. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; Pers. 234. ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι. Pers. 337. δαίμων τις. Pers. 439. νῆσός τις ἐστι. Pers. 656. Στύγια γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται. Pers. 701. λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός; Pers. 711. μέγας τις ἦλθε δαίμων. Ag. 130. μή τις ἄγα θεόθεν κνεφάσῃ. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις. Ag. 649. θεός τις. Ag. 662. εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ. Ag. 665. ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν. Ag. 717. ἱερεύς τις ἄτας. Ag. 921. μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Ag. 1113. οἷά τις ξουθὰ — ἀηδών. Ag. 1167. τοξότης τις ὥς. Ag. 1301. σκιά τις. Choeph. 652. ἐξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος γυνή. Choeph. 745. ἢ λιμὸς ἢ δίψη τις. Eum. 4. ὡς λόγος τις. Eum. 448. εἴ τις οἴεται τόδε βροτὸς δικάζειν. Eum. 477. κότος τις. Eum. 488. ταῦτά τις τάχ' ἂν πατὴρ ἢ τεκοῦσα — οἰκτίσαιτο. Eum. 827. ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως. Suppl. 292. μὴ καὶ λόγος τις. Suppl. 481. τάχ' ἄν τις οἶκτος — ἐχθήρειεν. Suppl. 663. μηδέ τις ἀνδροκμὴς λοιγὸς ἐπελθέτω. Suppl. 708. κῆρυξ τις. Suppl. 938. εἰ δέ τις μείζων χάρις. Iaculatr. in Bekk. Anecd. p. 317, 6. οὔπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα — ἔπεμψεν. Prom. 48. ἔμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὤφελεν λαχεῖν. Prom. 156. μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος. Pers. 238. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτός. Prom. 165. παλάμῃ τινί. Sept. 585. πανουργίᾳ τινί. Choeph. 136. σὺν τύχῃ τινί. Ag. 1102. κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε. Prom. 262. ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά. Sept. 352. πευθώ τινα — φέρει. Sept. 667. οὔ τιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Pers. 184. στάσιν τινά. Pers. 362. δρασμὸν εὑρόντες τινά. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον. Ag. 147. θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τινα. Ag. 1241. ἄλλην τινά. Choeph. 604. ἄλλαν δεῖ τιν', ἐν λόγοις στυγεῖν. Choeph. 117. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμονα. Choeph. 218. δόλον τινά. Eum. 260. ξένον τινά. Eum. 357. δνοφεράν τιν' ἀχλύν. Eum. 735. τιν' ἄνδρα. Eum. 849. μῆνίν τιν' ἢ κότον τινά. Eum. 855. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν. Orith. 267. εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι ψόλον. Ag. 145. μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῇδας ἀπλοίας τεύξῃ. Choeph. 826. πεύθομαι λέγειν τινὰς ξένους. Prom. 1028. τέρμα μή τι προσδόκα. Sept. 816. κακόν με καρδίαν τι περιπιτνεῖ κρύος. Pers. 244. φέρει σαφές τι πρᾶγος. Pers. 523. μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόσθηται κακόν. Pers. 623. εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον. Ag. 1086. δίκτυόν τί γ' Ἅιδου. Suppl. 508. οὔτοι τι θαῦμα. Suppl. 718. ὄφελος εἴ τί μοι. Suppl. 759. κελαινὸν εἴ τι κῆθος ἔστι που. Prom. 519. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν. Prom. 534. ἡδύ τι θαρσαλέαις μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι. Prom. 747. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῇδε πημάτων ἐρεῖς; Prom. 821. εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν — ἔχεις γεγωνεῖν. Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες. Prom. 945. πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθε. Prom. 1065. ἄλλο τι φώνει. Pers. 691. σαφές τί μοι λέξον. Ag. 446. μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου μέριμνα νυκτηρεφές. Choeph. 103. εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. Choeph. 661. εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον. Eum. 420. εὐμαθές τι. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσεις στόλῳ. Suppl. 994. εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον. Heracl. 61. οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι. — nominibus appellativis adiectum ad similitudinem aliquam significandam. Ag. 55. ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πάν. Ag. 279. ὡς τις ἥλιος. Ag. 1206. ἀμφίσβαιναν ἢ Σκύλλαν τινά. — adiectivis et pronominibus adiectum ad totum aliquod genus complectendum. Prom. 698. φόβου πλέα τις εἶ. Sept. 473. ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν. Sept. 962. 977. ἦ μεγασθενής τις εἶ. Pers. 256. ἦ μακρόβιστος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη. Ag. 780. εὔφρων τις πόνος εὖ τελέσασι. Ag. 1111. φρενομανής τις εἶ. Choeph. 598. τὰν οἱ παιδολύμας τάλαινα Θεστιὰς μήσατο πυρδαῆ τινὰ πρόνοιαν. Edon. 57. χλούνης τις εἶ. — Pers. 226. πόσον τι πλῆθος ἦν. Prom. 502. οὐ πολλοί τινες. Thalamop. 64. ὁ μέν τις Λέσβιον κῦμα — ἐκπεραινέτω. Ag. 765. πᾶς τις ἕτοιμος. Ag. 1178. ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις. Ag. 1636. πᾶς τις εὐτρεπιζέτω. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει. Suppl. 950. πᾶς τις ἐπειπεῖν — εὔγνκος. Suppl. 982. πᾶς τις παρελθών. — III. τι *aliqua ratione*, *aliquatenus*. Prom. 343. εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις. Prom. 196. εἴ τι μὴ βλάπτῃ λόγῳ. Prom. 334. μή τι πημανθῇς ὁδῷ. Prom. 247. μή πού τι προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω; Prom. 961. μή τί σοι δοκῶ ταρβεῖν; Prom. 976. ἂν κἀμὲ γάρ τι συμφορᾶς

μαντικῷ; Eum. 687. ἢ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων; Pers. 786. εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν. Pers. 154. εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκεν στρατῷ. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρενῶν στέγος. Choeph. 119. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ; Suppl. 977. θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί τί μιν. Prom. 268. οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοιαῖσί με κατισχνανεῖσθαι. Eum. 595. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν. Fragm. 293. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος — φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Sept. 38. οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ. Eum. 216. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λείπω ποτέ.

Τίς quis? Prom. 159. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν; Prom. 161. τίς οὐ ξυνασχαλᾷ; Prom. 500. τίς φήσειεν ἄν; Prom. 513. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; Prom. 560. τίνα φῶ λεύσσειν τόνδε; Prom. 596. τίς ὢν τίς ἄρα με — ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς; Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται; Prom. 773. τίς οὖν ὁ λύσων σ' ἐστίν; Sept. 90. τίς ἄρα ῥύσεται; τίς ἄρ' ἐπαρκέσει; Sept. 377. τίν' ἀντιτάξεις τῷδε; τίς Προίτου πυλῶν — προστατεῖν φερέγγυος; Sept. 417 s. τίς ξυστήσεται; τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ; Sept. 720 s. τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι; τίς ἄν σφε λούσειεν; Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν; Sept. 788. τίνες; Sept. 1057. τίς οὖν ταῦτα πίθοιτο; Pers. 95. τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων; Pers. 237. τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι; Pers. 288. τίς οὐ τέθνηκε; τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν τῶν ἀρχελείων; Pers. 343. τίνες κατῆρξαν; Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; Ag. 271. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος; Ag. 465. τίς οἶδεν; Ag. 466. τίς ὧδε παιδνός; Ag. 539. τίς δὲ πλὴν θεῶν ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον; Ag. 667. τίς ποτ' ὠνόμαξεν; Ag. 932. τίς δ' ἂν κατασβέσει; Ag. 992. μέλαν αἷμα τίς ἂν πάλιν ἀγκαλέσαιτο; Ag. 1314. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν; Ag. 1487. τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag. 1522. τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων; Ag. 1546. τίς ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων; Choeph. 108. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; Choeph. 214. τίνα σύνοισθά μοι καλουμένη βροτῶν; Choeph. 578. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι; Eum. 367. τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικε βροτῶν; Eum. 386. τίνες ποτ' ἐστέ; Eum. 495. τίς δὲ — ἔτ' ἂν σέβοι δίκαν; Eum. 563. πρὸς τοῦ δ' ἐπείσθης καὶ τίνος βουλεύμασιν; Eum. 669. τίς γὰρ δεδοικὼς μηδὲν ἔνδικος βροτῶν; Suppl. 214. τίν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι; Suppl. 325. τίς ἦρχε; Suppl. 332. τίς δ' ἂν φίλους ὀνοῖτο τοὺς κεκτημένους; Suppl. 384. τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι; Suppl. 566. τίς ἦν ὁ θέλξας; Suppl. 581. τίς γὰρ ἂν κατέπαυσεν Ἥρας νόσους; Suppl. 585. τίν' ἂν θεῶν — κεκλοίμαν; Suppl. 637. ὃν τίς ἂν δόμος ἔχοι; Suppl. 910. πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεῖσθαι με; Edon. 52. τίς ποτ' ἔσθ' ὁ.

μουσόμαντις; — Prom. 83. τί σοι οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων; Prom. 101. τί φημί; Prom. 118. τί δὴ θέλων; Prom. 517. τί γὰρ πέπρωται Ζηνί; Prom. 578. τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζευξας εὑρὼν ἁμαρτοῦσαν ἐν πημοναῖσιν; Prom. 745. τί που δράσεις; Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην; Prom. 1059. τί γὰρ ἐλλείπει; Prom. 1060. τί χαλᾷ μανιῶν; Sept. 100. τί ῥέξεις; Sept. 141. τί πόλις ἄμμιν πάσχει; τί γενήσεται; Sept. 279. τί γένωμαι; Sept. 338. τί μ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα; Sept. 668. τί μέμονας; Sept. 788. τί δ' εἶπας; Sept. 833. τί φῶ; Sept. 1049. τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι; Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπεστενάζετε; Pers. 876. τί πάθω; Pers. 980. τί τάδε λέγεις σεσωσμένον; Ag. 85. τί δ' ἐπαισθομένη; Ag. 204. τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν; Ag. 260. τί γὰρ τὸ πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ; Ag. 909. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος εἰ τάδ' ἤνυσεν; Ag. 1071. τί ποτε μήδεται; Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; Ag. 1281. τί τοῦτ' ἔφευξας; Ag. 1466 s. τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται; τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν; Ag. 1470. 1486. τί ποτ' εἴπω; Choeph. 116. τί φῶ; Choeph. 212. τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ; Choeph. 216. πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Choeph. 313. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας; Choeph. 334. τί τῶνδ' εὖ; τί δ' ἄτερ κακῶν; Choeph. 412. τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; Choeph. 629. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω; Choeph. 691. τί γὰρ ξένου ξένοισίν ἐστιν εὐμενέστερον; Choeph. 767. τί φής; Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις; Choeph. 842. τί λέγω; Choeph. 869. τί δρῶ; Choeph. 886. τί δράσω; Choeph. 988. τί σοι δοκεῖ; Choeph. 991. τί νιν προσείπω; Eum. 128. τί δρᾷς; Eum. 149. τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν; Eum. 414. τί πρὸς τάδ' εἶπεν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλεις; Eum. 545. τί τοῦδέ σοι μέτεστι πράγματος; Prom. 757. 784. τί ῥέξω; Eum. 862. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί; Suppl. 298. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός; Suppl. 328. τί φὴς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν; Suppl. 457. τί σοι περαίνει μηχανὴ σωζεμάτων; Suppl. 758. τί πεισόμεσθα; Suppl. 803. τί δ' ἄνευ σέθεν θνατοῖς τέλειόν ἐστιν; Suppl. 889. τί ποιεῖς; Suppl. 894. τί δ' ἠμπλάκηκας τῶνδέ μοι; Prom. 617. τοῦ δίκην πάσχεις τάδε; — Prom. 115. τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ' ἀφεγγής; Prom. 259. τίς ἐλπίς; Prom. 438. τίς ἄλλος; Prom. 560. τίς γῆ; Sept. 217. τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ; Suppl. 566. τίς κατασβέσει δίκη; Sept. 655. τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος; Pers. 94. τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; Pers. 342. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; Pers. 430. τίς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη; Pers. 721. ἔστι τίς σωτηρία; Ag. 1103. τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; Ag. 1147. τίς σε κακοφρονῶν τίθησι δαίμων μελίζειν; Ag. 1279. τίς σ' ὑποστρέψει φόβος; Ag. 1423. τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι μοῖρα; Ag. 1527. τίς δ' ἐπιτύμ-

βιος αἶνος — κονίσει; Choeph. 10. τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις στείχει; Choeph. 157. τίς δορυσθενὴς ἀνήρ; Eum. 209. τίς ᾗδε τιμή; Eum. 806. 887. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα; Eum. 854. τίς δέ μοι τιμὴ μένει; Suppl. 322. τίς κατέσκηψεν τύχη; Philoct. 228. τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα δέξαιτ' ἄν; Prom. 562. τίνος ἱεροκλαμάδος ποινὰς ὀλέκῃ; Ag. 861. τίνος ἀγγελίας πειθοῖ; Ag. 1224. τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται; Choeph. 167. τίνος πατρὸς ἀνδρός; Choeph. 508. ἐκ τίνος λόγου; Choeph. 523. τίνας βορρᾶ χρῄζοντα; Palam. 167. τίνας κατέκτας ὥσπερ παῖδ' ἐμὸν βλάβης; Pers. 701. τίνι τρόπῳ; Pers. 379. τίνι τρόπῳ δὲ συμμεγεῖ; Prom. 881. τίνα ὁρᾷς ἐκοῦσαν ζημίαν; Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 668. τίνα πόλις πονεῖ πόνον; Choeph. 112. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε προστιθῶ στάσει; Choeph. 872. τίνα βοὴν ἵστης δόμοις; Eum. 852. τίνα με φῂς ἔχειν ἕδραν; Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεσθα; Suppl. 313. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῇδε βλάστημον λέγεις; Suppl. 455. τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσῃ; Suppl. 787. τίν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμνω; Suppl. 1046. τίνα καιρόν με διδάσκεις; Choeph. 1047. τίνες σε δόξαι στροβοῦσιν; Prom. 124. τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 298. τί χρῆμα; Prom. 560. τί γένος; Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Prom. 749. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος; Sept. 785. τί δ' ἐστι πρᾶγος νεώτερον πόλει παρόν; Sept. 834. τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων; Pers. 233. τί πρὸς κοινὸν ἄλλος; Pers. 679. τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν; Ag. 851. τί χρέος; τί νέον; Ag. 542. τί δ' οὐ στένοντες, οὐ λαχόντες ἤματος μέρος; Ag. 587. τί γὰρ γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν; Ag. 1072. τί τόδε νέον ἄχος μέγα; Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Ag. 1206. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ' ἄν; Ag. 1079. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; Ag. 1280. τί κατὰ πόνον μάτην; Choeph. 10. τί χρῆμα λεύσσω; Choeph. 47. τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδῳ; Choeph. 872. τί δ' ἐστι χρῆμα; Eum. 122. τί σοι πέπρακται πρᾶγμα; Suppl. 302. τί οὖν ἔτεύξεν ἄλλο; Aetn. 6. τί δῆθεν αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί; Aetn. ind. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον ὃς λύπας φέρει; Fragm. 319. τί γὰρ ὄψον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτιον; τί — quid! cur? Prom. 36 s. τί μέλλεις καὶ κατοικτίζῃ μάτην; τί τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν; Prom. 630. τί δῆτα μέλλεις; Sept. 95. τί μέλλομεν; Ag. 882. τί μέλλεις; Suppl. 1043. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν; Ag. 553. τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; Ag. 556. τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή; Ag. 584. τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ γ' ἐμοὶ λέγειν; Eum. 94. καθεύδουσαν τί δεῖ; Eum. 790. καὶ τί δεῖ λέγειν; Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Prom. 46. τί νιν στυγεῖς; Prom. 650. τί παρθενεύῃ δαρόν; Prom. 768. τί δ' ὅντινα; Sept. 686. τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

Pers. 546. *τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν;* Ag. 1044. *τί ταῦτ' ἀνωτότυξας;* Ag. 1287. *τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε;* Ag. 1259. *τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὧδ' ἀναστένω;* Ag. 1627. *τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες;* Choeph. 283. *τί γὰρ κλύων θρεπτὸς [illegible] πονεῖται;* Choeph. 562. *τί δ'* [illegible] Eum. 524. *τίς δ'* [illegible] Suppl. 400. *τί* [illegible] *ἔρξαι;* Suppl. 942. *τί τῶνδε κρεισσόνους μένεις;* Suppl. 1030. *τί ποτ' ἄπλοιαν ἔπραξαν;* Myrmid. 119. *τί πότ'* [illegible] *ἐπ' ἀργαλέων.* Niob. 2. Diog. Laert. VIII, 28. *τί μ' αὐξεῖς;* — Sept. 318. *τί;* Ag. 1110. 1242. Choeph. 860. Eum. 202. 648. Iphig. 81. *τί γάρ;* Eum. 184. *τί μήν;* Ag. 658. *τί μή;* Pers. 976. *τί δ' οὐκ;* Ag. 264. Fragm. 320. *τί δ' οὐχί;* Sept. 190. Pers. 773. Suppl. 309. *τί οὖν;* — *τίς* in interrogatione directa. Prom. 489 sqq. *πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς διώρισα — καὶ δίαιταν ἥντινα ἔχουσ' ἕκαστοι καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι· σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροίαν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν.* Prom. 609. *τέκμηρον ὅτι μ' ἐπαμμένει παθεῖν, τί μὴ χρή.* Prom. 626. *τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.* Prom. 662. *ὡς μάθῃ, τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα.* Prom. 907. *οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν.* Sept. 632. *γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.* Sept. 896. *τάχ' ἄν τις αἴνοις τίνες.* Choeph. 89. *οὐδ' ἔχω τί φῶ.*

Τιτάν Titan. Prom. 425. *ἐν πόνοις δαμέντ' ἀδαμαντοδέτοις Τιτᾶνα λύμαις εἰσιδόμαν θεὸν Ἄτλαν.* Prom. 205. *πιθεῖν Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα οὐκ ἠδυνήθην.*

Τιτανίς Titanis. Prom. 876. *Τιτανὶς Θέμις;* Eum. 6. *Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθέζετο Φοίβη.*

Τιτήνη regina. Phryg. 255.

Τίτας vindex. Choeph. 65. *τίτας φόνος πέπηγεν.*

Τιτρώσκειν penetrare, perforare. Dan. 36. *ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα.* — vulnerare. Sept. 294. *ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους πύθησθε.* Ag. 842. *τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.*

Τλημόνως patienter. Choeph. 737. *τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά.*

Τλήμων patiens. Ag. 1275. *ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.* — cum accusativo. Sept. 346. *δμωΐδες δὲ καινοπήμονες νέαι τλήμονες εὐνὰν αἰχμάλωτον.* — miser. Prom. 617. *τλῆμον Προμηθεῦ.* Pers. 876. *τί πάθω τλήμων;* Pers. 939. *τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.* Ag. 1294. *ὦ τλῆμον.* Ag. 1570. *τλήμων Ὀρέστης.* Eum. 492. *τλάμων δέ τις μάταν παρηγορεῖ.* — audax. Choeph. 378. *βροτῶν τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί.* Choeph. 588. *γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων.* Choeph. 921. *ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν τλήμων Ὀρέστης.*

Τλῆναι pati, tolerare. Prom. 706. *οἷα χρὴ πάθη τλῆναι. πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.* Ag. 869. *ταῦτα πάντα τλᾶσα.* Ag. 1263. *τλῆ-*

σομαι τὸ κατθανεῖν. Ag. 1428. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου καὶ πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαί. Choeph. 742. πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνασφάλητ' ἐμοὶ τλάσομ — sustinere. Suppl. 423. μήτι τλῆς τὸν ἱκέταν εἰσιδεῖν. cum participio. Ag. 1041. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. — ausus est. Prom. 660. ἔστε δὴ πατρὶ ἔτλην γεγωνεῖν. Ag. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός. Choeph. 427. ἔτλης ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι. — audere. Ag. 396. ἄτλητα τλᾶσα. Ag. 1423. ἦ σὺ τάδ' ἔρξαι τλήσῃ; Ag. 1618. δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως. Suppl. 337. μολεῖν ἔτλητ' ἀτρέστως. Suppl. 322. πῶς πατρῴων δωμάτων ἀψαῦσαι ἔτλησαν. cum participio. Sept. 738. ὅστε μὴ πρὸς ἁγνὸν σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη, ῥίζαν αἱματόεσσαν ἔτλα.

Τλησικάρδιος patiens. Prom. 159. τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ; Ag. 419. πένθεια τλησικάρδιος.

Τλητός tolerabilis. Prom. 1067. οὐ γὰρ δή που τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.

Τμῶλος Tmolus. Pers. 49. ἱεροῦ Τμώλου πελάται.

Τόθεν inde. Ag. 213. τόθεν τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. — unde. Pers. 100. παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα, τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

Τοί. Prom. 8. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 1023. Διὸς δέ τοι πτηνὸς κύων — διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος. Prom. 1042. εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας ὅδ' ἐθώϋξεν. Sept. 162. φιλοθύτων δέ τοι πόλεως ὀργίων μνήστορες ἔστε μοι. Sept. 314. βαρείας τοι τύχας προσκοπῶ. Sept. 351. ὦ τοι κατόπτης — πεύθῃ τὰ τῶν ἐχθρῶν τι φέρει. Sept. 398. τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε, γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον. Sept. 697. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις. Pers. 279. μεμνῆσθαί τοι πάρα. Pers. 498. εὐτυχής δέ τοι ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου. Pers. 906. ἦσαν τοι καὶ πάνδορτον. Pers. 1012. τέγγομαί τοι. Pers. 1032. πέπληγμαι τοί σε δυσθρόοισιν γόοις. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις. Ag. 353. Μία τοι ξίφους μέγαν ὠδαῦμαι. Ag. 855. ἐν τῷδέ τοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 949. μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Ag. 1617. σοί τοι λέγουσα παύσεται σαφῆ λόγον. Ag. 1419. ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι — κεῖται φιλήτωρ τοῦδε. Ag. 1644. εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις γε. Choeph. 334. δίκα καί σ' ἐπισσεμβόωσα θρῆνος ἀναστενάξει. Choeph. 449. σὺ τοι λέγων. Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Choeph. 541. δεῖ τοί νιν — θανεῖν βιαίως. Choeph. 910. σύ τοι σεαυτὴν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖς. Choeph. 1052. ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ. Choeph.

1061. ὅδε τοι μέλαθρον τοῖς βασιλείοις τρίπους [illegible] χειμῶν — ἐξελάσθη. Eum. 92. σέβας καὶ Ζεὺς τόδ' ἐκ νόμων σέβεις. Eum. 610. ἐς τὸ πᾶν δίκαιον λέγω φωνὴν ἀξιῶσαι Δίκης. Eum. 670. τοιάνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Eum. 697. σύ τοι παλαιὰς δαίμονας καταφθίσας. Eum. 698. σύ τοι τάχ' — ὕβρει τὸν λόγον Eum. 725. γῆς πατρῴας [illegible] τοι [illegible] μοι Eum. 804. 835. [illegible] Eum. 926. τάδε τοι [illegible] προφρόνως ἐπικραινομένων [illegible] Suppl. 82. [illegible] τοι φλέγουσι Suppl. 365. σύ τοι πόλις, σὺ δὲ τὸ δήμιον. Suppl. 382. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 388. ὕπατος [illegible] τοι [illegible] βιάζομαι. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Suppl. 531. δι' ἄν τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι. Suppl. 671. [illegible] τοι Ζεὺς ἐπικραίνοι φέρμα [illegible] Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην. Suppl. 930. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας εὑρήσετε. Suppl. 1032. ὅτι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν. Arm. ind. 162. τῆς σῆς λέγω τοι μητρός. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταιδεῖν μοι δοκεῖς. Fragm. 309. δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι. Fragm. 329. ὀξυγλωσσίαν τἄρα κοινωνεῖς φοᾶν. — Prom. 434. μή τοι χλιδῇ δοκεῖτε — σιγᾶν με. Prom. 628. μή τοί με κρύψῃς τοῦτο. — Ag. 465. εἰ δ' ἐτητύμως τί ἐστιν ἢ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος;

Ag. 648. ἢ καί τις ἐξέκλεψεν ἢ ᾐτήσατο. Ag. 828. [illegible] Choeph. 490. ἢ [illegible] Prom. 390. [illegible] Sept. 534. [illegible] Ag. 844. [illegible] Choeph. 297. [illegible] Eum. 849. [illegible] — in locis communibus. Prom. 39. τὸ συγγενές τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία. Prom. 278. ταῦτά τοι πλανωμένη πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει. Prom. 780. [illegible] τοι [illegible] Sept. 428. [illegible] ματαίων ἀνδρῶν φρονημάτων ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίγνεται κατήγορος. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Pers. 813. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν. Ag. 898. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Ag. 873. μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Ag. 986. πολλά τοι δόσις — νῆστιν ὤλεσεν νόσον. Ag. 1276. ἀλλ' [illegible] τοι κατθανεῖν [illegible] Suppl. 380. μένει τοι Ζηνὸς ἱκταίου κότος. Fragm. 268. δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Fragm. 289. τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς.

Τοιγάρ itaque, proinde. Sept. 1024. τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν ψυχή. Pers. 599. τοιγάρ [illegible] — ἔστειλα. Pers.

745. τοιγὰρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον μέγιστον. Pers. 799. τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα πάσχουσι. Choeph. 881. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῷ τάφῳ κείσῃ. Eum. 573. τοιγὰρ σὺ μὲν ζῇς, ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Eum. 861. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὔθ' ἐπικτήσῃ φίλους. Suppl. 805. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῷ δρόμῳ; Suppl. 643. τοιγὰρ ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά.

Τοιγάρτοι itaque profecto. Suppl. 641. τοιγάρτοι καθαροῖσι βωμοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

Τοίνυν igitur. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 978. σὺ τοίνυν οἶσθα διαπορῶν. Choeph. 898. καὶ τάνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον. Suppl. 454. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.

Τοῖος talis. Prom. 268. οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ᾠόμην τοίαισί με κατισχανεῖσθαι. Sept. 562. ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές. Sept. 958. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχῃ. — Prom. 922. τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται ἐπ' αὐτὸς αὑτῷ. Pers. 598. τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας. Eum. 356. τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται. — Suppl. 514. καὶ σὸν διδάξω πατέρα, τοῖα χρὴ λέγειν l. d.

Τοιόσδε talis. Prom. 8. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην. Prom. 95. τοιόνδ' ὁ νέος ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ δεσμὸν ἀεικῆ. Prom. 112. τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω. Prom. 221. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος. Prom. 237. τῷ τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 255. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν αἰκίζεται. Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον. Prom. 658. τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνείρασιν ξυνειχόμην δύστηνος. Prom. 672. τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν. Prom. 866. τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις. Prom. 875. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε. Prom. 915. τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπήν. Prom. 934. τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη. Prom. 966. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας. Prom. 1028. τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα. Prom. 1056. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι. Prom. 1091. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ — στείχει. Sept. 27. τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων. Sept. 417. τοιῷδε φωτὶ πέμπε. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον. Sept. 497. τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων. Sept. 529. ὁ δὲ τοιόσδ' ἀνήρ. Pers. 59. τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας οἴχεται ἀνδρῶν. Pers. 175. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην. Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Pers. 428. τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους. Pers. 462. τοιάνδε σοι πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν. Pers. 743. τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν. Ag. 151. τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξε. Ag. 303. τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφό-

ρων νόμοι. Ag. 515. τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον. Ag. 599. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρός. Ag. 630. τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον. Ag. 848. τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων. Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει. Ag. 877. τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν. Ag. 1249. ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας. Ag. 1373. ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν. Choeph. 147. τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς. Choeph. 295. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι. Choeph. 474. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. Choeph. 694. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶν τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 736. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην. Choeph. 853. τοιάνδε πάλην — μέλλει θεῖος Ὀρέστης ἅψειν. Choeph. 999. τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ γένοιτο. Eum. 670. τοιόνδε τοι ταρβοῦντες ἐνδίκως σέβας. Suppl. 610. τοίανδ' ἔπειθε ῥῆσιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων. Suppl. 920. τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται. Suppl. 967. τοιῶνδε τυγχάνοντας. Fragm. 408. τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν.

Τοιοῦτος *talis*. Prom. 28. τοιαῦτ' ἀπηύρου τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Prom. 214. τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοισιν ἐξηγουμένου. Prom. 318. τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται. Prom. 467. τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλας. Prom. 498. τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτα. Sept. 177. τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς. Sept. 366. τοιαῦτ' αὐτῶν. Sept. 378. τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις. Sept. 572. τοιαῦθ' ὁ μάντις — ηὔδα. Sept. 621. τοιαῦτ' αὐτεῖ. Sept. 631. τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. Sept. 1016. τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει. Pers. 809. τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια. Ag. 339. τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύοις. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 1204. τοιαῦτα τολμᾷ. Ag. 1396. τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Eum. 156. τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοί. Eum. 458. τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν. Eum. 693. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις. Eum. 829. τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ. Eum. 873. τοιαῦτα σαῦάτι. Suppl. 104. τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω. Suppl. 616. τοιαῦτ' ἀκούων. Prom. 766. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον, ᾧ ποτ' ἀσχαλᾷ. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Pers. 232. καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά. Ag. 1333. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμι. Ag. 1325. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὤν. Prom. 803. τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Ag. 306. τέκμαρ τοιοῦτον ξύμβολόν τε σοὶ λέγω. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶ-

πον. Choeph. 995. τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φιλήτης ἀνήρ. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. Ag. 1648. κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα. Eum. 188. ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς θεῶν. Eum. 402. ἢ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Eum. 185. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου οἰκεῖν τοιούτους εἰκός. Nioh. 150. Ὅμοιος τοιαύτας παρθένους λοχεύεται. Suppl. 278. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν. Prom. 954. Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται. Choeph. 289. τοῖς τοιούτοις οὔτε κρατῆρος μέρος εἶναι μεταςχεῖν. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δαίνειν στόμα.

Τοκεύς parens. Eum. 629. οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου τοκεύς. — Pers. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον τείνοντα χρόνον τρομέονται. Pers. 672. τοκέες δ' ἄπαιδες. Ag. 710. ἀπέδειξεν ἦθος τὸ πρόσθε τοκήων. Eum. 516. τοκέων σέβας εὖ προτίων. Ag. 948. εἱδομέναν τοκεῦσιν. Choeph. 379. τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται. Eum. 147. ἄθεον ἄνδρα καὶ τοκεῦσιν πικρόν. Eum. 474. παιδότρωτα πάθεα προςμένει τοκεῦσιν. Eum. 261. ἢ θεὸν ἢ ξένον τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους.

Τόκος filius. Sept. 354. Οἰδίπου τόκος. Sept. 389. Ἀστάκου τόκον. Sept. 486. Οἴνοπος τόκος. — Eum. 380. ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις.

Τόλμα audacia. Prom. 16. πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν. Choeph. 990. τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος. — facinus audax. Choeph. 1025. καὶ φίλτρα τόλμης τῆςδε πλειστηρίζομαι τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν.

Τολμᾶν a se impetrare, sustinere. Prom. 1001. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Sept. 1050. πῶς τολμήσω μήτε σε κλαίειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβους — audere. Prom. 235. ἐγὼ δ' ἐτόλμησ'. ἐξερυσάμην βροτούς. Ag. 1204. τοιαῦτα τολμᾷ· θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἐστιν. Prom. 299. πῶς ἐτόλμησας — γῆν σιδηρομήτορα ἐλθεῖν ἐς αἶαν; Prom. 331. πάντων μετασχὼν καὶ τετολμηκὼς ἐμοί. Prom. 381. ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν; Choeph. 177. καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

Τόλμος nom. propr. Pers. 960.

Τομαῖος sectilis. Choeph. 166. ἰδοῦ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ. — ἄκος τομαῖον remedium pertum. Choeph. 532. ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Suppl. 265. ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια.

Τομή sectura. Choeph. 228. σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχός.

Τόνος funis. Prom. ignif. 175. ὠμολίνου μακροὶ τόνοι.

Τόξαρχος sagittariorum dux. Pers. 948. ἀβλαβὴς ἐκεῖν' τόξαρχος [illegible].

Τοξεύειν emittere. Suppl. 441. γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια. — Eum. 646. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.

Τόξευμα telum. Suppl. 983. πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν.

Τοξικός arcuarius. Pers. 452. τοξικῆς δ' ἀπὸ θώμιγγος ἰοὶ προσπιτνόντες ὤλλυσαν. Myrmid. 116. πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ.

Τοξοδάμας arcipotens. Pers. 26. τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται. Pers. 30. τοῖς γε τοξοδάμας ἐσθλὸς Ἰμαῖος. Pers. 890. πολλοὶ φῶτες — τοξοδάμαντες.

Τοξόδαμνος arcipotens. Pers. 86. ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρη.

Τόξον arcus. Sept. 134. τόξον εὖ πυκάζου. Pers. 143. πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. Ag. 355. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τείνοντα πάλαι τόξον. Choeph. 1029. τόξῳ γὰρ οὔτις πημάτων προσίξεται. Philoct. ap. Eust. ad Od. p. 1748, 57. κρεμάσας τόξον. Prom. 713. ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. Prom. 874. τόξοισι κλεινός. Pers. 270. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα. Ag. 496. τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη. Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη. Eum. 598. θουρίοις τόξοις ἑκηβόλοισιν.

Τοξοτευχής arcu instructus. Suppl. 285. εἰ τοξοτευχεῖς ἦτε.

Τοξότης sagittarius. Ag. 614. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ. Ag. 1167. ἥμαρτον ἢ θηρῶ τι τοξότης τις ὥς;

Τοξουλκός arcum tendens. Pers. 55. τοξουλκῷ λήματι πιστούς. Pers. 235. τοξουλκὸς αἰχμή.

Τοπάζειν coniicere. Ag. 1342. τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.

Τόπαρχος regionis domina. Choeph. 653. γυνὴ τόπαρχος l. d.

Τόπος locus. Prom. 348. πρὸς ἑσπέρους τόπους ἕστηκε. Prom. 416. γᾶς ἔσχατον τόπον. Prom. 1061. τόπων μεθίστασθε χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς. Pers. 265. πᾶς τε πρόσχωρος τόπος. Pers. 439. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων. Pers. 826. εἰ μὴ στρατεύσεσθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον. Pers. 782. ἐν Ἑλλάδος τόποις. Ag. 184. παλιρρόχθοις ἐν Αὐλίδος τόποις. Eum. 240. χθονὸς γὰρ πᾶς πεπαίμανται τόπος. Eum. 282. χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς. Eum. 673. Παλλάδος ἐν τόποις. Eum. 820. ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι. Eum. 901. τὸ μὴ περᾶν ὅρους τόπων. Eum. 977. ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Suppl. 50. ἐν ποιονόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις. Suppl. 229. ἀμείβεσθε τόνδε τὸν τόπον. Suppl. 234. ἀφ' Ἑλλάδος τόπων. Suppl. 250. τόπος σώφρων. Fragm. 300. ἄλλον εἰς τόπον.

Τόρνος tornus. Edon. 51. βόμβυκας ἔχων τόρνου κάματον.

Τορός clarus, perspicuus. Ag. 245. τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς. Ag. 602. τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν. Ag. 1032. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ δεῖσθαι. Ag. 1184. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Choeph. 82. τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ — ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα μυχόθεν ἔλακε. Suppl. 271. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος.

Τορῶς clare, perspicue. Prom. 607. ἀλλά μοι τορῶς τέκμηρον. Prom. 612. λέξω τορῶς σοι πᾶν. Prom. 901. τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς. Prom. 872. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς. Pers. 471. οἶσθα σημῆναι τορῶς; Ag. 26. Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς. Ag. 260.

ἢ τορῶς λέγω; Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 730. φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. Suppl. 193. τορῶς λέγουσα τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς. Suppl. 909. πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς ἕκαστα.

Τόσος tantus. Pers. 802. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγής. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις ὥστε με σθένειν τόσον; — τόσοι *tam multi.* Pers. 772. οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα. Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. — τόσον *tantopere.* Sept. 754. τίν' ἀνδρῶν γὰρ τόσον ἐθαύμασαν; Ag. 138. τόσσον περ εὔφρων.

Τοσόσδε tantus. Pers. 469. τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε. Pers. 707. στρατὸς τοσόσδε. Pers. 767. κακὸν τοσόνδε. Ag. 834. τοσόνδ', ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. — τοσοίδε *tam multi.* Ag. 1370. τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε πλήσας.

Τοσουτάριθμος tam numerosus. Pers. 424. πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων.

Τοσοῦτος tantus. Prom. 624. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον. Pers. 975. στρατὸν μὲν τοσοῦτον. Eum. 192. τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; — Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξεν. Ag. 666. Choeph. 677. τοσαῦτ' ἀκούσας. Fragm. 332. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον.

Τότε tum, de tempore futuro. Prom. 913. πατρὸς δ' ἀρὰ Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται. Choeph. 806. καὶ τότε δὴ — μεθήσομεν. Eum. 737. ὄντες ἐν τάφοις τότε — πράξομεν. Suppl. 159. καὶ τότ' οὐ δικαίοις Ζεὺς ἐνέξεται λόγοις. — de tempore praeterito. Sept. 196. νιφάδος ὅτ' ὀλοᾶς νιφομένης βρόμος ἐν πύλαις, δὴ τότ' ἤρθην φόβῳ. Sept. 757. ὅσον τότ' Οἰδίπου τίον. Pers. 385. παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Pers. 490. τότ' εὔχετο. Pers. 547. τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ' ἀβλαβὴς ἐπῆν; Ag. 73. τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες. Ag. 177. καὶ τόθ' ἡγεμὼν ὁ πρέσβυς — εἶπε. Ag. 690. ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν. Ag. 773. σὺ δέ μοι τότε μὲν — ἀπομούσως ἦσθα γεγραμμένος. Ag. 1130. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν' ἠνυτόμαν. Ag. 1439. ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις ἔρις. Choeph. 969. σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἥμενοι. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε. Suppl. 560. βροτοὶ δ' οἳ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Suppl. 566. καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας; — de tempore praesenti. Ag. 18. ὅταν δ' ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ, — κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων. Ag. 744. τότ' ἢ τόθ' ὅταν τὸ κύριον μόλῃ. Ag. 945. ὅταν δὲ τεύχῃ Ζεὺς γ' ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.

Τοτέ mox, interdum. Ag. 100 s. τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει, τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ φαίνουσα. Choeph. 406. τοτὲ μὲν δύσελπις —, ὅταν δὲ —.

Τοτοῖ interiectio. Pers. 543. 553.

Τραγέλαφος *monstrum ex hirco et cervo compositum.* Fragm. 447.

Τράγος *hircus.* Prom. ignif. 176. τράγος γένειον ἆρα πενθήσεις σύ γε.

Τρανῶς *clare.* Ag. 1344. τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ᾽ ὅπως. Eum. 45. τῇδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.

Τράπεζα *mensa.* Ag. 390. ᾔσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. Ag. 685. τράπεζας ἀτίμωσιν.

Τραῦμα *vulnus.* Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. Fragm. 295. πολλὰ τραύματ᾽ ἐν στέρνοις λαβών.

Τραυματίζειν *vulnerare.* Eum. 237. τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν.

Τραχύνειν *asperum aliquem dicere.* Sept. 1036. τράχυν᾽, ἄθαπτος δ᾽ οὗτος οὐ γενήσεται.

Τραχύς *asper, durus.* Prom. 728. τραχεῖα πόντου Σαλμυδησία γνάθος. Prom. 1050. κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ συγχώσειεν. — Prom. 35. ἅπας δὲ τραχύς, ὅστις ἂν νέον κρατῇ. Prom. 186. τραχὺς καὶ παρ᾽ ἑαυτῷ τὸ δίκαιον ἔχων Ζεύς. Prom. 311. εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις. Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ᾽ ὑπεύθυνος κρατεῖ. Sept. 1035. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά. Ag. 1395. δικαστὴς τραχὺς εἶ.

Τραχύτης *asperitas.* Prom. 80. ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ ᾽πίπλησσέ μοι.

Τρεῖν *tremere, timere.* Sept. 772. νῦν δὲ τρέω, μὴ τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς. Sept. 359. κομπὸν μὲν ἀνδρὸς οὔτιν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγώ. Sept. 418. τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ; Ag. 535. καὶ πῶς ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς; Eum. 404. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον; Suppl. 692. ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητε. Suppl. 710. μὴ τρέσητέ νιν.

Τρεῖς *tres.* Prom. 797. κόραι τρεῖς κυκνόμορφοι. Prom. 800. πέλας δ᾽ ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι. Sept. 366. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει. Pers. 358. ἐν στίχοις τρισίν. Eum. 559. ἓν μὲν τόδ᾽ ἤδη τῶν τριῶν παλαισμάτων. Oedip. 161. συμβολὰς τριῶν κελεύθων.

Τρέμειν *timere.* Sept. 401. τρέμω δ᾽ αἱματηφόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλυμένων ἰδέσθαι.

Τρέπειν *vertere.* Sept. 237. ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ᾽ ἄνω κάτω. — *evertere.* Ag. 1301. εὐτυχοῦντα μὲν σκιά τις ἂν τρέψειεν. — τραπέσθαι *se convertere.* Pers. 451. ὥστ᾽ ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. Ag. 1514. ἀμηχανῶ — ὅπα τράπωμαι. Choeph. 403. πᾶ τις τράποιτ᾽ ἄν; Choeph. 1035. οὐδ᾽ ἐφέστιον ἄλλην τραπέσθαι Λοξίας ἐφίετο. — τρεπέσθαι *in fugam converti.* Sept. 936. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. Pers. 986. τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

Τρέφειν *alere, educare.* Pers. 62. οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις θρέψασα πόθῳ στένεται μαλερῷ. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Ag. 699. ἔθρεψεν δὲ λέοντα. Ag. 854. τρέφει γάρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος. Ag. 933. ἔστιν θάλασσα — τρέφουσα πολλῆς πορφύρας

ἰσάργυρον κηκῖδα. Choeph. 126. γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει. Choeph. 541. ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας. Choeph. 578. πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη. Choeph. 743. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη. Choeph. 895. ἐγώ σ' ἔθρεψα. Choeph. 908. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμένας ἔσω. Eum. 59. ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων. Eum. 577. πῶς γάρ τ' ἔθρεψεν ἐντὸς, ὦ μιαιφόνε, ζώνης; Eum. 906. μῆλά τ' εὐθηνοῦντ' ἄγαν — τρέφοι. Suppl. 278. Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν. Suppl. 493. Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος τρέφει. Suppl. 871. οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ. Fragm. 306. μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν. Fragm. 410. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. — Sept. 19. ἡ γὰρ — ἐθρέψατ' οἰκιστῆρας εὐμενεῖ πέδῳ. Choeph. 915. τεκοῦσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην. — Ag. 1458. ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς — τρέφεται. Sept. 736. ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη. Eum. 294. ἐμοὶ τραφεὶς τε καὶ καθιερωμένος. Ag. 1589. τραφέντα δ' αὖθις ἡ Δίκη κατήγαγεν. Ag. 1173. πόντου πέραν τραφεῖσαν. Eum. 635. οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη. Sept. 774. θερσεῖτε παῖδες μητέρων τεθραμμένοι.

Τρέχειν incedere, currere. Eum. 37. τρέχω δὲ χερσὶν, οὐ ποδωκίᾳ σκελῶν. — Ag. 1218. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω. Ag. 305. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών. Ag. 1092. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς σταγών.

Τρίαινα tridens. Prom. 927. θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον, τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος σκεδᾷ. Suppl. 215. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε, σημεῖον θεοῦ. Suppl. 736. τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη δείσαντες.

Τριακάς triacontas. Pers. 331. ἐς τριακάδας δέκα ναῶν.

Τριακτήρ victor. Ag. 165. τριακτῆρος οἴχεται τυχών.

Τρίβειν conterere, conficere. Ag. 1554. ἄλλην γενεὰν τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι. — τριβὴν τρίβειν *commorari.* Ag. 1026. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα τρίβειν. — τρίβεσθαι *commorari.* Eum. 186. λέοντος ἄντρον αἱματοῤῥόφου οἰκεῖν τοιαύτας εἰκὸς, οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.

Τριβή consumtio temporis. Prom. 642. τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας ἐνταῦθ', ὅπη μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει. — *attritus.* Ag. 452. παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου. Choeph. 931. ἐπολολύξατ' ὦ δεσποσύνων δόμων ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβάς. — *cura.* Choeph. 738. φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.

Τρίβος mora. Ag. 190. παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι τρίβῳ. — *contritus.* Ag. 380. τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς μελαμπαγὴς πέλει. — *usus.* Suppl. 1026. δέδοται δ' Ἁρμονίᾳ μοῖρ' Ἀφροδίτας ψιθυρᾷ τρίβοι τ' Ἐρώτων.

Τριγέρων pervetustus. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Τρίγωνος *triquetrus.* Prom. 815. τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα Νειλῶτιν. Thalomop. 64. νῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

Τρικυμία *magnus fluctus.* Prom. 1017. οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος.

Τριμίτινος *trilix.* Fragm. 330. σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Τρίμοιρος *triplex.* Ag. 846. τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.

Τρίμορφος *triplex.* Prom. 514. Μοῖραι τρίμορφοι.

Τρίοδος *trivium.* Oedip. 161. σχιστῆς κελεύθου τρίοδον.

Τρίπαλτος *vehementissimus.* Sept. 972. δύσγρα τριπάλτων πημάτων.

Τριπάχυιος Ag. 1455. τὸν τριπάχυιον δαίμονα γέννας τῆσδε κικλήσκων l. c.

Τριπλοῦς *triplex.* Pers. 990. δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ. Choeph. 781. δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμποινα θέλων ἀμείψει.

Τρίπους *tripes.* Ag. 80. τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει. Atham. 1. τὸν μὲν τρίπουν ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης.

Τρίῤῥυμος *triiugus.* Pers. 47. δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη.

Τρὶς *ter.* Sept. 728. Ἀπόλλωνος — τρὶς εἰπόντος. Ag. 33. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.

Τρίσκαλμος *triremis.* Pers. 665. αἱ τρίσκαλμοι νᾶες. Pers. 1031. ἢ τρισκάλμοις ἢ βάρισιν ὀλόμενοι.

Τρισμύριοι *triginta millia complectens.* Pers. 307. ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας.

Τρισσόζωος *ter vivens, tres vitas agens.* Fragm. 371.

Τρισώματος *tricorpor.* Ag. 844. τρισώματος — Γηρυών.

Τρίτος *tertius.* Prom. 776. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς. Ag. 1587. τρίτον γάρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίῳ πατρὶ συνεξελαύνει. Prom. 960. δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην, τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι. Sept. 440. τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος ἐξ ὑπτίου πήδησεν εὐχάλκου κράνους. Sept. 726. αἰῶνα δ' ἐς τρίταν μένει. Pers. 754. τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος. Ag. 275. μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο. Ag. 1359. πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι. Choeph. 571. ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόσιν. Choeph. 644. τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ. Choeph. 863. οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. Choeph. 1062. τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη. Choeph. 1069. νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ. Eum. 4. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ λάχει. Suppl. 689. τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις Δίκας γέγραπται. Pers. 300. Ἀίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος. Pers. 304. Ἀρκτεὺς, Ἀδεύης καὶ Φερεσσεύης τρίτος. Choeph. 242. Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῷ τρίτῳ πάντων μεγίστῳ Ζηνί. Eum. 749. Παλλάδος καὶ Λοξίου ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου σωτῆρος. Suppl. 26. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος. Epig. 46. τρίτην Διὸς σωτῆρος εὐκταίαν λίβα. Palam. 168. ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα θ' αἱρεῖσθαι τρίτα.

Τριτόσπονδος *felicissimus, qui tertiam libationem Iovi Σωτῆρι facit.* Ag. 237. τριτόσπονδον εὔποτμον αἰῶνα.

Τριτόσπορος γονή *tertium postero-*

T 2

rum genus, pronepotes. Pers. 804. θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ ἄφωνα σημανοῦσιν.

Τρίτων Trito. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου.

Τρίχαλος trifidus. Sept. 742. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει, τὸ μὲν πιτνὸν, ἄλλο δ' ἀείρει τρίχαλον.

Τριχοῤῥυὴς depilis. Psychag. 257. παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοῤῥυές.

Τρίχωμα caesaries. Sept. 648. ἐν γενείῳ συλλογῇ τριχώματος.

Τροία Troia. Ag. 9. 307. ἐκ Τροίας. Ag. 131. στόμιον μέγα Τροίας. Ag. 260. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν. Ag. 311. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ. Ag. 348. ἐπὶ Τροίας πύργοις. Ag. 511. Τροίαν κατασκάψαντα. Ag. 515. Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον. Ag. 563. Τροίαν ἑλόντες. Ag. 577. Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς; Ag. 757. Τροίας πολιπόρθε. Ag. 1432. ὑπὸ Τροίᾳ. Choeph. 301. Τροίας ἀναστατῆρας. Eum. 435. Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν ἔθηκας.

Τρομεῖν tremere,* timere. Prom. 541. Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων. Pers. 64. τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον τείνοντα χρόνον τρομέονται.

Τρόμος tremor. Choeph. 456. τρόμος μ' ὑφέρπει.

Τροπαία conversio, mutatio. Sept. 688. δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Choeph. 764. τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ l. d.

Τρόπαιον tropaeum. Sept. 937. ἔστακε δ' Ἄτας τρόπαιον ἐν πύλαις. Sept. 259. ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια. Choeph. 764. τρόπαια Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.

Τροπή victoria. Ag. 1210. ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.

Τρόπος modus, ratio. Eum. 183. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς. Prom. 87. ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθήσῃ τέχνης. Prom. 917. ἐγὼ τάδ' οἶδα χῷ τρόπῳ. Sept. 283. παντὶ τρόπῳ. Pers. 701. τίνι τρόπῳ; Pers. 779. τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ; Prom. 765. ποίῳ τρόπῳ; Choeph. 743. τρόπῳ φρενός. Sept. 265. ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον. Sept. 445. φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον. Sept. 447. ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ σμικρὸν τρόπον. Sept. 620. τὸν σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. Choeph. 272. τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων. Ag. 49. τρόπον αἰγυπιῶν. Ag. 879. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον. Ag. 892. γυναικὸς ἐν τρόποις. Eum. 419. ἐν τρόποις Ἰξίονος. Choeph. 472. τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών. — mos, indoles, animus. Heliad. in Bekk. Anecd. p. 346, 10. Ἀδριηναί τε γυναῖκες τρόπον ἔξουσι γόων. Ag. 1033. τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου. Prom. 11. φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου. Prom. 28. τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου. Prom. 309. μεθαρμόσαι τρόπους] νέους. Ag. 830. τοὺς φιλάνορας τρόπους. Fragm. 306. τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Τροποῦσθαι remum strupo adligare. Pers. 368. ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

Τροφεῖον educationis merces. Sept.

459. θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.

Τροφεὺς *nutrix*. Choeph. 749. γναφεὺς τροφεύς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.

Τροφή *infantis nutricatus*. Sept. 647. οὔτ᾽ ἐν τροφαῖσιν οὔτ᾽ ἐφηβήσαντά πω. — *educatio*, *alimonia*. Sept. 530. Ἄργει δ᾽ ἐκτίνων καλὰς τροφάς. Sept. 768. τέκνοις δ᾽ ἀραίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφάς. Ag. 1131. τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰόνας τάλαιν᾽ ἠνυτόμαν τροφαῖς. Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Suppl. 871. οὐ γάρ μ᾽ ἔθρεψαν οὐδ᾽ ἐγήρασαν τροφῇ.

Τροφὸς *nutrix*. Sept. 16. γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ. Choeph. 64. δι᾽ αἵματ᾽ ἐκποθένθ᾽ ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 720. τροφὸν δ᾽ Ὀρέστου τήνδ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην. Eum. 629. τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.

Τροχήλατος *curru vectus*. Pers. 962. ἀμφὶ σκηναῖς τροχηλάτοισιν. — *curribus tritus*. Oedip. 161. τροχήλατον σχιστῆς κελεύθου τρίοδον.

Τρόχις *cursor*. Prom. 943. εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν.

Τροχοδινεῖσθαι *gyro circumvolvi*. Prom. 884. τροχοδινεῖται δ᾽ ὄμμαθ᾽ ἑλίγδην.

Τρύειν *conterere*. Prom. 27. ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθηδὼν κακοῦ τρύσει σε.

Τρῶες *Troiani*. Ag. 67. Δαναοῖσιν Τρωσί θ᾽ ὁμοίως.

Τρωΐα *Troia*. Choeph. 358. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσι φθίμενος l. d.

Τρωϊκὸς *Troianus*. Ag. 325. ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν.

Τυγχάνειν I. *nancisci*, *participem fieri*, cum gen. Prom. 239. τοίου τυχεῖν οὐκ ἠξιώθην. Prom 270. τυχόντ᾽ ἐρήμου τοῦδ᾽ ἀγείτονος πάγου. Prom. 652. ἐξόν σοι γάμου τυχεῖν μεγίστου. Sept. 235. μή με δουλείας τυχεῖν. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι. Sept. 543. πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ᾽ ὑπὸ πτόλιν. Sept. 1055. σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων τεύξῃ. Pers. 500. ὅσοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον σωτηρίας. Ag. 166. τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 168. τεύξεται φρενῶν. Ag. 491. πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων, μιᾶς τυχών. Ag. 840. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Ag. 1265. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν. Ag. 1331. οὐκ οἶδα βουλῆς ἥστινος τυχὼν λέγω. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. Choeph. 216. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων; Eum. 455. μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου. Eum. 689. μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης. Eum. 707. τὸ δ᾽ ἄρσεν αἰνῶ πάντα πλὴν γάμου τυχεῖν. Suppl. 65. δυσμάτορος κότου τυχών. Suppl. 152. μὴ τυχοῦσαι θεῶν Ὀλυμπίων. Suppl. 379. δίκας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου. Suppl. 516. παραιτοῦ τῶν σ᾽ ἔρως ἔχει τυχεῖν. Suppl. 769. θέλοιμι δ᾽ ἂν μορσίμου βρόχου τυχεῖν. Suppl. 967. τοιῶνδε τυγχάνοντας. Dan. 36. ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν. — omisso genitivo. Choeph. 939. Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοὶ τυχόντες καλῶς (sc. αὐτῆς). Eum. 818. τιμίαν ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως τεύξῃ παρ᾽ ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων (sc. τιμῆς), ὅσην παρ᾽ ἄλλων οἴποτ᾽

ἂν σχέθοις βροτῶν. — cum accusativo. Ag. 1203. οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς — τεύξεται κακῇ τύχῃ. Choeph. 700. ἀλλ᾽ ἔσθ᾽ ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα. Eum. 31. καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῷ ἄριστα δοῖεν. — II. absolute positum, *verum attingere, recte dicere vel facere*. Ag. 1206. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος τύχοιμ᾽ ἄν; Choeph. 412. τί δ᾽ ἂν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; —III. *accidere*. Sept. 5. εἰ δ᾽ αὖθ᾽, ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι. Ag. 338. εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά. Choeph. 211. εὔχου τὰ λοιπὰ — τυγχάνειν καλῶς. Choeph. 735. ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ᾽ ἐν Ἀτρέως δόμοις τυχόντα. Suppl. 395. εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι. Suppl. 786. ἐπελθέτω μόρος πρὸ κοίτας γαμηλίου τυχών. — cum dativo. Prom. 346. θέλοιμ᾽ ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν. Pers. 692. ἀνθρώπεια δ᾽ ἄν τοι πήματ᾽ ἂν τύχοι βροτοῖς. Ag. 626. πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν. — IV. cum participio, rem fortuitam significans. Choeph. 14. ἢ πατρὶ τῷ᾽μῷ τάσδ᾽ ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 315. τί ῥέξας τύχοιμ᾽ ἄνεκαθεν οὐρίσας; Choeph. 678. εἰ δὲ τυγχάνω τοῖς κυρίοισι καὶ προσήκουσιν λέγων. Choeph. 991. τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ᾽ εὐστομῶν; Eum. 696. ὅτε δεόμενος τύχοι. — omisso participio, quod e praecedentibus supplendum est. Ag. 608. πῶς δῆτ᾽ ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις (sc. εἰπών); — omisso participio verbi substantivi. Sept. 502. σωτὴρ γένοιτο Ζεὺς ἐπ᾽ ἀσπίδος τυχών.

Τυδεύς *Tydeus*. Sept. 359. 362. 389. 553.

Τύμβος *tumulus*. Sept. 510. τύμβον κατ᾽ αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος. Sept. 817. ἔτευξα τύμβῳ μέλος. Sept. 1051. πῶς τολμήσω μήτε σε κλάειν μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβον; Choeph. 4. τύμβου δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθῳ. Choeph. 85. τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς. Choeph. 90. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 104. αἰδουμένη σοι, βωμὸν ὡς, τύμβον πατρὸς λέξω. Choeph. 198. ἄγαλμα τύμβου τοῦδε. Choeph. 504. τίμημα τύμβου. Choeph. 913. ἔοικα θρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην. Glauc. 23. κατ᾽ αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

Τυμβοχόος *tumulum aggerens*. Sept. 1013. τυμβοχόα χειρώματα.

Τύμμα *caedes*. Ag. 1405. ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τῖσαι.

Τυνδάρεως *Tyndareus*. Ag. 83. Τυνδάρεω θύγατερ.

Τύπανον *tympanum*. Edon. 51. τυπάνου δ᾽ εἰκὼν ὥσθ᾽ ὑπογείου βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

Τύπος *figura*. Sept. 470. Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος. Eum. 49. οὐδ᾽ αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις. Suppl. 279. ἐν γυναικείοις τύποις.

Τύπτειν *ferire*. Ag. 1099. ἐν πέπλοισιν μελάγκερων λαβοῦσα μηχανήματι τύπτει. Eum. 151. ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου μεσολαβεῖ κέντρῳ ὑπὸ φρένας. — Prom. 361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπείς. Sept. 870 s. δι᾽ εὐωνύμων

τετυμμένοι. τετυμμένοι δῆτα. Eum. 485. ξυμφορᾷ τετυμμένος.

Τυραννικός regius. Ag. 802. ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ. Choeph. 472. τρόποισιν οὐ τυραννικοῖς θανών.

Τυραννίς regnum. Prom. 10. 357. τὴν Διὸς τυραννίδα. Prom. 224. ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῇ τυραννίδι νόσημα. Prom. 305. τὸν ξυγκαταστήσαντα τὴν τυραννίδα. Prom. 758. πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος. Prom. 911. ὅς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ. Prom. 998. πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Ag. 1328. τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. Ag. 1338. πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. Choeph. 399. ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες; — is qui regnum tenet. Choeph. 967. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα, πατροκτόνους τε δωμάτων πορθήτορας.

Τύραννος rex. Prom. 222. 738. ὁ τῶν θεῶν τύραννος. Prom. 310. νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. Prom. 944. τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον. Prom. 959. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ᾐσθόμην; Ag. 1616. ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ. Choeph. 354. πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων. — regius. Prom. 763. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;

Τύρβα turbate. Fragm. 321. δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

Τύριος Tyrius. Pers. 924. Τυρίας ἐκ ναός.

Τυρσηνικός Tyrrhenicus. Eum. 537. Τυρσηνικὴ σάλπιγξ.

Τυτθά vix. Pers. 556. τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.

Τυτθός parvulus. Ag. 1588. συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις.

Τυφλός coecus. Prom. 250. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.

Τυφώς Typhon. Prom. 370. τοιόνδε Τυφὼς ἐξαναζέσει χόλον. Prom. 354. Τυφῶνα θοῦρον. Sept. 475. Τυφῶν' ἱέντα πυρπνόον διὰ στόμα λιγνύν. Sept. 493. πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει. Sept. 500. εἰ Ζεύς τε Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ.

Τυφώς turbo. Ag. 642. κεροτυπούμεναι βίᾳ χειμῶνι τυφῷ. Suppl. 555. ὅντ' ἐπέρχεται τυφῶ μένος ὕδωρ τὸ Νεῖλου.

Τύχη fortuna. Sept. 408. πύργοις δ' ἀπειλεῖ δείν', ἃ μὴ κραίνοι τύχη. Sept. 488. ἐν χρείᾳ τύχης. Pers. 338. τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 654. οὐ πεποιθότες τύχῃ. Ag. 671. γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων. Ag. 733. ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν. Ag. 1203. οἷα — τεύξεται κακῇ τύχῃ. Ag. 1463. κακὸν αἶνον ἀτηρᾶς τύχας ἀκορέστου. Ag. 1638. τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα. Choeph. 504. τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκτου τύχης. Choeph. 933. δυσοίμου τύχας. Suppl. 375. δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν. Fragm. 273. κοινὸν τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων. — res quae accidit, casus, conditio. Prom. 375. τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην. Prom. 397. στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας. Prom. 771. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύ-

χης; Prom. 1075. *μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι μέμψησθε τύχην.* Ag. 557. *τὸν ζῶντα δ᾽ ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου.* Ag. 1012. *εἰ δ᾽ οὖν ἀνάγκη τῆσδ᾽ ἐπιῤῥέποι τύχης.* Ag. 1100. *δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.* Ag. 1137. *δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ θρεομένας.* Ag. 1402. *ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται.* Choeph. 963. *τύχᾳ δ᾽ εὐπροσωποκοίτᾳ τὸ πᾶν ἰδεῖν θρεομένοις.* Eum. 566. *καὶ δεῦρό γ᾽ ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.* Suppl. 83. *μελαίνᾳ ξὺν τύχᾳ.* Suppl. 322. *τίς κατέσκηψεν τύχη;* Suppl. 453. *τύχῃ γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλει.* — *fortuna secunda.* Sept. 454. *πέμποιμ᾽ ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ τῷ.* Choeph. 136. *ἐλθεῖν δ᾽ Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ κατεύχομαί σοι.* Ag. 1631. *κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ.* Eum. 93. *ὁρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχῃ.* Suppl. 518. *πειθὼ δ᾽ ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.* Choeph. 367. *μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου μείζονα φωνεῖς.* — *τύχαι res adversae, calamitates.* Prom. 106. *οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας οἷόντε μοι τάσδ᾽ ἐστί.* Prom. 132. *δέδια γὰρ ἀμφὶ σαῖς τύχαις.* Prom. 272. *τὰς προσερπούσας τύχας ἀκούσατε.* Prom. 288. *ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ.* Prom. 302. *θεωρήσων τύχας ἐμάς.* Prom. 347. *κασιγνήτου τύχαι.* Prom. 553. *σὰς προσιδοῦσ᾽ ὀλοὰς τύχας.* Prom. 636. *αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας.* Prom. 640. *τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας.* Sept. 314. *βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.* Sept. 615. *οἵας γ᾽ ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.* Ag. 180. *ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.* Ag. 1107. *ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι.* Ag. 1249. *ἀπήγαγ᾽ ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.* Choeph. 81. *ματαίοισι δεσποτᾶν τύχαις.* Eum. 916. *ἀνδροκμῆτας δ᾽ ἀώρους ἀπεννέπω τύχας.* — *res secundae.* Eum. 884. *ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους.* Psychost. 264. *θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχας παιών᾽ ἐπευφήμησεν.*

Τύχη Fortuna. Ag. 650. *Τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ᾽ ἐφέζετο.*

Τυχηρός felix. Ag. 451. *Ἐριννύες χρόνῳ τυχηρὸν ὄντ᾽ ἄνευ δίκας παλιντυχεῖ τριβᾷ βίου τιθεῖσ᾽ ἀμαυρόν.*

Τώς sic. Sept. 466. *τὼς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.* Sept. 619. *ἢ ζῶντ᾽ ἀτιμαστῆρα τὼς σ᾽ ἀνδρηλάτην — τίσασθαι.* Suppl. 66. *τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι δάπτω.* Suppl. 673. *πρόνομα δὲ βοτὰ τὼς πολύγονα τελέθοι.*

Υ.

Ὑβρίζειν superbire. Prom. 82. *ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε.* Ag. 1594. *ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.* Suppl. 857. *ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντ᾽ ἀποτρέψειέν σ᾽ ἄϊστον ὕβριν.* Ossileg. 166. *ὕβριζ᾽ ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.* — cum accusativo personae. Prom. 972. *οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.*

Ὕβρις insolentia, superbia. Sept. 388. *καὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τὴν ὕβριν μαντεύσεται.* Sept. 484. *ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ᾽ ὕβριν.* Pers.

794. ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. Pers. 807. ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν ἄτης. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεάζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν ὕβριν. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος. Suppl. 75. ὕβριν δ' ἑτοίμως στυγοῦντες. Suppl. 97. ἰδέσθω δ' ἐς ὕβριν βρότειον. Suppl. 421. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων. Suppl. 482. ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου. Suppl. 523. ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας. Suppl. 797. γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν δύσφορον. Suppl. 825. δεσποσίῳ ξὺν ὕβρει. Suppl. 858. ὑβρίζοντα — ἄϊστον ὕβριν.

Ὑβρισμός *facinus insolens.* Ossileg. 166. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.

Ὑβριστής *insolens.* Suppl. 30. ἑσμὸν ὑβριστὴν Αἰγυπτογενῆ.

Ὑβριστής nom. propr. Prom. 719. ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.

Ὑγίεια *sanitas.* Ag. 974. τᾶς πολλᾶς ὑγιείας ἀκόρεστον τέρμα. Eum. 507. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος.

Ὑγρός *humidus.* Suppl. 256. συντέμνει δ' ὑγρᾶς θαλάσσης.

Ὑγρώσσειν *madefacere.* Ag. 1302. βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσε γραφήν.

Ὑδαρής *aqua dilutus, non sincerus.* Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

Ὑδατηρός *aquarius.* Fragm. 328. μήτε κρωσσοὺς, μητ' οἰνηροὺς μηθ' ὑδατηρούς.

Ὑδρηλός *aquaticus.* Pers. 605. λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα. Suppl. 774. νέφη ὑδρηλά.

Ὑδρηρός *aquarius.* Cabir. in Bekk. Anecd. I. p. 115, 3. ὑδρηροὺς πίθους καὶ οἰνηρούς. Sed cf. Ὑδατηρός.

Ὕδωρ *aqua.* Sept. 85. ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. Sept. 289. ὕδωρ τε Διρκαῖον εὐτρεφέστατον πωμάτων. Eum. 664. κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων. Suppl. 23. ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ. Suppl. 556. ὕδωρ τὸ Νείλου νόσοις ἄθικτον. Suppl. 835. μήποτε πάλιν ἴδοιμ' ἀλφεσίβοιον ὕδωρ. Heliad. 178. θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς. Glauc. in Bekk. Anecd. p. 5, 21. ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν. Fragm. 303. καὖ ὕδωρ δίκην πυρός.

Υἱός *filius.* Sept. 591. υἱὸν Ὀϊκλέους λέγω.

Ὕλαγμα *latratus.* Ag. 1614. σὺ δ' ἐξορίνας ἠπίοις ὑλάγμασιν ἄξῃ. Ag. 1657. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων.

Ὑλάσκειν *latrare.* Suppl. 855. λύμασις ἢ πρὸ γᾶς ὑλάσκει.

Ὕλη *sylva.* Ag. 483. δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας.

Ὑμέναιος *hymenaeus.* Ag. 690. πρασσομένα τὸ νυμφότιμον μέλος ἐκφάτως τίοντας ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέῤῥεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν.

Ὑμεναιοῦν *hymenaeum canere.* Prom. 556. τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα τόδ' ἐκεῖνό θ', ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ καὶ λέχος σὸν ὑμεναίουν.

Ὑμνεῖν *canere.* Ag. 1164. ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασι προσήμεναι πρώταρχον ἄτην. Ag. 1453.

ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. Psychost. 264. ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν. — ὑμνεῖσθαι *sermonibus, conviciis celebrari.* Sept. 7. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις.

Ὕμνος *hymnus, cantilena.* Sept. 849. τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος ἰαχεῖν. Pers. 612. χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε. Pers. 617. ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεσθα. Ag. 692. μεταμανθάνουσα δ' ὑμνόν. Ag. 1164. ὑμνοῦσι δ' ὕμνον. Ag. 1453. ὕμνον ὑμνεῖν ἐπεύχεται. Choeph. 468. θεῶν τῶν κατὰ γᾶς ὅδ' ὕμνος. Eum. 296. ὕμνον δ' ἀκούσῃ τόνδε δέσμιον σέθεν. Eum. 318. 327. ὕμνος ἐξ Ἐριννύων, δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος. Suppl. 1005. μηδ' ἔτι Νείλου προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις.

Ὑμνῳδεῖν *canere.* Ag. 963. τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ θρῆνον Ἐριννύος.

Ὑπάγγελος *a nuntio vocatus.* Choeph. 825. ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος ἀλλ' ὑπάγγελος.

Ὑπαί cum genitivo, *ab.* Ag. 866. λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος. Choeph. 606. ἐχθρῶν ὕπαι φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. — *sub.* Eum. 395. Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. — adverbialiter positum. Ag. 918. ὕπαι τις ἀρβύλας λύοι τάχος. Ag. 1136. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ. Cf. Ὑπό.

Ὑπαίθριος *subdialis.* Prom. 113. ὑπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλευτὸς ὤν. Ag. 326. τῶν ὑπαιθρίων πάγων δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες.

Ὑπαντιάζειν *obviam ire.* Pers. 399. παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος ὑπηντίαζε. Pers. 820. ὑπαντίαζε παιδί. Pers. 836. ὑπαντιάζειν παιδ' ἐμῷ πειράσομαι.

Ὕπαρ *inter vigilandum.* Prom. 484. κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι.

Ὑπάρχειν *praesto esse.* Ag. 935. οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ, ἔχειν. Ag. 1641. πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει. Choeph. 1064. παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι.

Ὑπασπιστήρ *clypeatus.* Suppl. 179. ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυσσόον λεύσσω.

Ὕπαστρος *ab astris pendens.* Suppl. 388. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι.

Ὕπατος *sublimis.* Ag. 50. ὕπατοι λεχέων στροφοδινοῦνται. Ag. 55. ὕπατος δ' ἀΐων ἤ τις Ἀπόλλων ἢ Πάν. — *supremus.* Ag. 495. ὕπατός τε χώρας Ζεύς. — ὕπατοι *dei superi.* Ag. 89. πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὑπάτων, χθονίων. Suppl. 24. ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.

Ὑπέγγυος *sponsione obligatus.* Choeph. 38. κριταί τε τῶνδ' ὀνειράτων θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι.

Ὑπείκειν *cedere.* Ag. 1335. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;

Ὑπεῖναι *subesse.* Pers. 801. κοὐδέπω κακῶν κρηπὶς ὕπεστιν.

Ὑπείροχος *eminens.* Prom. 426. ὑπείροχον σθένος.

Ὑπεκσώζειν *servare aliquem ex aliquo periculo subtractum.* Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων.

Ὑπέρ I. cum gen. locum significans, *super*. Sept. 88. ὑπὲρ τειχέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαός. Ag. 356. ὕπερ ἄστρων. Ag. 562. ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις. Atham. 1. τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. — causam significans, *super*, *de*. Prom. 66. σῶν ὕπερ στένω πόνων. Prom. 67. τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ στένεις; Sept. 107. ἴδετε παρθένων ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ. Choeph. 501. ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα. — *in alicuius gratiam*, *pro*. Sept. 402. τρέμω δ' αἱματηφόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι. Pers. 397. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών. Eum. 101. οὐδεὶς ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται. Eum. 675. εὑδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι. — II. cum acc. *super*. Ag. 293. λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος. Eum. 77. ὑπέρ τε πόντον καὶ περιῤῥύτας πόλεις. Eum. 241. ὑπέρ τε πόντον — ἦλθον. — *ultra*. Ag. 368. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. — III. adverbialiter positum. Pers. 100. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

Ὑπεραίρειν *excedere*. Ag. 760. μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος.

Ὑπέραυχος *iactabundus*. Sept. 465. ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει.

Ὑπερβάλλειν *supergredi*. Prom. 724. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Ag. 298. Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν. — *superare*. Prom. 925. κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα βροντῆς θ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κτύπον. Pers. 283. ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.

Ὑπερβαρής *praegravis*. Ag. 1148. δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπιτνών.

Ὑπέρβατος *superans*. Ag. 416. τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.

Ὑπέρβιος nom. propr. Sept. 486. 494. 501.

Ὑπερβόρεος *hyperboreus*, *fortunatissimus*. Choeph. 367. μεγάλης δὲ τύχης καὶ ὑπερβορέου μείζονα φωνεῖς.

Ὑπέργηρως *admodum senex*. Ag. 79. τό θ' ὑπέργηρων — τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει.

Ὑπερδείδειν *pro aliquo timere*. Sept. 274. δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν λεχέων δυσευνήτειρα πάντροφος πελειάς.

Ὑπερδικεῖν *causam alicuius agere*. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς;

Ὑπερδίκως *iustissime*. Ag. 1369. τάδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.

Ὑπερέχειν *superiorem esse*. Prom. 213. ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χρείη, δόλῳ δὲ τοὺς ὑπερέξοντας κρατεῖν l. d. Pers. 695. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ. — *praetendere*. Sept. 197. πόλεος ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

Ὑπερήφανος *superbus*. Prom. 403. ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν.

Ὕπερθε *supra*. Sept. 210. ὕπερθ' ὀμμάτων κρημναμενᾶν νεφελᾶν. Ag. 224. ὕπερθε βωμοῦ.

Ὑπερθεῖν supergredi. Eum. 532. ἰδὼν ἀμηχάνοις δύαις λέπαδνον οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν.

Ὑπερθρώσκειν transsilire. Ag. 288. ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ. Ag. 801. ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων. Suppl. 852. Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορῇ.

Ὑπερθύμως vehementi ira. Eum. 788. μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.

Ὑπέρκομπος superbe iactabundus. Sept. 373. ταῖς ὑπερκόμποις σάγαις. Sept. 386. σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Pers. 813. Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν. Pers. 817. θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπῳ θράσει. — praestans. Pers. 334. αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει ἑκατὸν δὶς ἦσαν.

Ὑπέρκοπος superbus. Sept. 437. ὑπερκόπῳ δορί.

Ὑπερκόπως superbe, lascive. Choeph. 134. οἱ δ' ὑπερκόπως ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.

Ὑπέρκοτος gravis, saevus. Ag. 796. πάγας ὑπερκότους ἐπραξάμεσθα.

Ὑπερκότως immodice. Ag. 455. τὸ δ' ὑπερκότως κλύειν εὖ βαρύ.

Ὑπερμήκης perlongus. Prom. 593. τοὺς ὑπερμήκεις δρόμους.

Ὑπέρπικρος admodum acerbus. Prom. 946. τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον.

Ὑπέρπλουτος eximie dives. Prom. 464. ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.

Ὑπερπολλοί supra modum multi. Pers. 780. κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

Ὑπερπόντιος transmarinus. Ag. 403. πόθῳ δ' ὑπερποντίας φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν. Suppl. 41. Δῖον πόρτιν ὑπερποντίαν τιμάορα.

Ὑπερστατεῖν defensorem esse. Suppl. 338. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.

Ὑπέρτατος supremus. Pers. 151. ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη. Suppl. 657. Ζῆνα μέγαν σεβόντων, τὸν ξένιον δ' ὑπέρτατον.

Ὑπερτείνειν praetendere aliquid ad arcendam aliquam rem. Ag. 941. φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους, σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.

Ὑπερτελεῖν superare. Ag. 350. ὡς μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι μέγα δουλείας γάγγαμον.

Ὑπερτελής superans. Ag. 277. ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι, ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.

Ὑπερτενής prominens. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

Ὑπέρτερος superior. Sept. 348. ὡς δυσμενοῦς ὑπερτέρου. Phryg. 244. ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσίς ἐσθ' ὑπερτέρα. — amplior, ulterior. Choeph. 103. λέγοις ἂν εἴ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρτερον. — ὑπέρτερον magis, amplius. Sept. 512. ὄμνυσι δ' αἰχμήν, ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον.

Ὑπέρτολμος admodum audax. Choeph. 586. ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι;

Ὑπέρτονος admodum intentus. Eum. 539. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γῆρυμα φαινέτω στρατῷ.

Ὑπερτοξεύσιμος superabilis. Suppl. 468. μίασμ' ἔλεξας οὐχ ὑπερτοξεύσιμον.

Ὑπέρφευ *supra modum.* Pers. 806. οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 367. φλεόντων δωμάτων ὑπὲρ τὸ βέλτιστον.

Ὑπερφοβεῖσθαι *supra modum timere.* Sept. 220. μήδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

Ὑπερφρονεῖν *superbum esse.* Ag. 1009. μηδ' ὑπερφρόνει. — *superbe despicere.* Pers. 811. ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα.

Ὑπέρφρων *superbus.* Sept. 369. ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε. Sept. 392. στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λόγους.

Ὑπερφυής *eximius.* Sisyph. 208. ἀλλ' ἀρουραῖός ἐστι σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής.

Ὑπέρχεσθαι *subire.* Eum. 324. ὄφρ' ἂν γᾶν ὑπέλθῃ. — Xantr. 155. ἐκ ποδῶν δ' ἄνω ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα.

Ὑπεύθυνος *rationis reddendae necessitate obligatus.* Prom. 324. τραχὺς μόναρχος οὐδ' ὑπεύθυνος κρατεῖ. Pers. 209. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε.

Ὑπέχειν *subtendere.* Prom. sol. 182. νεφέλην δ' ὑποσχών.

Ὑπήκοος *subditus.* Pers. 230. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος. Pers. 238. οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι. Choeph. 302. δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.

Ὑπήνη *labium.* Glauc. 25. δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

Ὑπηρετεῖν *servire, se accommodare.* Fragm. 306. τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Ὑπηρέτης *minister.* Prom. 956. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου. Prom. 985. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.

Ὑπίσχεσθαι *promittere.* Eum. 771. ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι.

Ὑπνοδότης *consopiens.* Prom. 575. ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.

Ὕπνος *somnus.* Sept. 3. βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ. Ag. 14 s. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνῳ. Ag. 17. ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος. Ag. 172. στάζει δ' ἔν θ' ὕπνῳ πρὸ καρδίας μνησιπήμων πόνος. Ag. 281. ὕπνῳ νικώμενος. Ag. 414. βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις. Ag. 886. φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη. Ag. 1426. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον. Choeph. 33. ἐξ ὕπνου κότον πνέων. Choeph. 528. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγεν ἐπτοημένη. Choeph. 612. Νῖσον ἀθανάτας τριχὸς νοσφίσασ' ἀπροβούλως πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ. Eum. 68. ὕπνῳ πεσοῦσαι. Eum. 123. ὕπνος πόνος τε κύριοι συνωμόται. Eum. 129. μαλθαχθεῖσ' ὕπνῳ. Eum. 136. ἀπολακτίσασ' ὕπνον. Eum. 143. ὕπνῳ κρατηθεῖσα.

Ὑπνώσσειν *dormire.* Eum. 119. ἄγαν ὑπνώσσεις. Eum. 121. ὤζεις; ὑπνώσσεις; — *quiescere.* Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ.

Ὑπό. I. cum gen., locum significans, *sub.* Sept. 367. ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ χαλκηλάτῳ κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 570. μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός. Choeph. 79. δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων. Choeph. 820. τοῖς θ'

ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονός. — Cum verbis passivis vel passivae significationis, ab. Prom. 170. τὸ νέον βούλευμ', ὑφ' ὅτου σκῆπτρον τιμάς τ' ἀποσυλᾶται. — Prom. 306. οἵαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖσι κάμπτομαι. Prom. 835. ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς — προσηγορεύθης. Prom. 1081. εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας. Sept. 7. Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν. Sept. 176. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα. Sept. 306. ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν περθομέναν. Sept. 1011. πετεινῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν. Pers. 407. αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο. Ag. 1245. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Choeph. 64. δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ. Choeph. 192. σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος. Eum. 95. ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη. Eum. 774. ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας. Myrm. 116. τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα. Sept. 567. σῇς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ ἁλοῦσα. Ag. 460. ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων. Prom. 1044. πάσχειν δὲ κακῶς ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν. Eum. 99. ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπο. — ab adjectivo pendens. Pers. 802. τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς — Δωρίδος λόγχης ὕπο. Choeph. 525. ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ στυγός; — a substantivo pendens. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο. Choeph. 930. ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς ὑπὸ δυοῖν μιαστόροιν. — significans eum, per quem quid efficitur, causam a qua quid proficiscitur. Suppl. 235. χώραν οὐδὲ κηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τι μολεῖν ἔτλητε. Suppl. 912. οὕτω δικάζει ταὔτα μαρτύρων ὕπο Ἄρης. Ag. 462. πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου πόλιν διήκει θοὰ βάξις. Choeph. 730. δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει φήμης ὑφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι. Suppl. 1013. μηδ' ὑπ' ἀνάγκας γάμος ἔλθοι Κυθερείας. Eum. 339. κρατεροὶν ὄνθ' ὅμως μαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. — prae. Sept. 268. πρὶν — ταχυρρόθους λόγους ἀκούσασθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κάρτ' ὑπ' εὐθύμου φρενός. Pers. 476. ὑπ' ἄσθματος κενοί. Pers. 741. τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο ἔνδον αἰχμάζειν. Pers. 821. ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι στημορραγοῦσι. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Choeph. 844. ὑπὸ δ' εὐνοίας πῶς ἴσον εἰποῦσ' ἀνύσωμαι; Eum. 174. μὴ — ἀνῇς ὑπ' ἄλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν. Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο. — significans rem, qua comitante aliquid fit. Ag. 1533. κατθάψομεν οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων. Eum. 960. σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν κατὰ γῆς οἰμέναι. (huc referri potest etiam Suppl. 235. οὐδὲ κηρύκων ὕπο ἀπρόξενοί τε — μολεῖν ἔτλητε.) — II. cum dativo, locum significans et rem, sub qua quid versatur. Prom. 365. ἰπούμενος

ῥίζῃσιν Αἰτναίαις ὕπο. Prom. 714. ἁλιστόνοις γ' ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 930. ὑπὸ σὲ σώματι γᾶς πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται. Pers. 186. ἅρμασιν δ' ὕπο ζεύγνυσιν αὐτώ. Ag. 824. ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 856. τόν θ' ὑπ' Ἰλίῳ μένειν κίνδυνον. Ag. 1414. Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ. Ag. 1432. πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίᾳ. Choeph. 341. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίῳ — κατηναρίσθης. Choeph. 358. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσι φθίμενος. Eum. 959. γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι. Eum. 955. Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς ὄντας ἄζεται πατήρ. Eum. 351. δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί. Ag. 1001. ὑπὸ σκότῳ βρέμει. — Eum. 495. ξυμφέρει σωφρονεῖν ὑπὸ στένει. Eum. 907. βᾶτε — ὑπ' εὐθύφρονι πομπᾷ. — significans rem, sub cujus potestate aliquid fit, cujus vi aliquid efficitur. Sept. 329. πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ ὑπὸ δορὶ καίνεται. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανόν. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. Sept. 914. ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσίν. Eum. 355. πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τίδ' ὑπ' ἄφρονι λύμᾳ. Choeph. 28. λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν. — III. cum accusativo, locum significans et rem, sub quam quid fertur. Prom. 152. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν — ἧκεν. Prom. 463. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους. Pers. 616. πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς. Pers. 825. ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω. Ag. 959. εὖθ' ὑπ' Ἴλιον ὦρτο ναυβάτας στρατός. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγών. Suppl. 703. αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα — ἐρέσσεται. Eum. 153. ἔτυψεν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. Eum. 181. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες. Choeph. 270. δυσχειμέρους ἄτας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενος. — locum, ubi quid versatur, significans. Sept. 543. πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Eum. 373. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. Suppl. 590. ὑπ' ἀρχὰς δ' οὔτινος θοάζων. — IV. per tmesin adverbialiter positum. Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ. Prom. 880. ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσι. Ag. 1188. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει. Add. Ὑπαί.

Ὑποβρέμειν *substrepere*. Prom. 431. κελαινὸς δ' ἄϊδος ὑποβρέμει μυχὸς γᾶς.

Ὑπόγειος *subterraneus*. Edon. 51. τυπάνου δ' εἰκὼν ὥσθ' ὑπογείου βροντῆς φέρεται.

Ὑπογραφή *imago expressa*. Choeph. 207. τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι εἰς ταὐτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς στίβοις.

Ὑποδέχεσθαι *suscipere*. Suppl. 1001. ὑποδέξασθε δ' ὀπαδοὶ μέλος.

Ὑπόδικος *judicium subiens*. Eum. 250. ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.

Ὑπόδοσις *decrementum*. Eum. 481. λῆξιν ὑπόδοσίν τε μόχθων.

Ὑποδύεσθαι *subire*. Eum. 806. 837. τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;

Ὑποζευγνύναι *subjugare.* Prom. 108. ἀνάγκαις ταῖσδ' ὑπέζευγμαι v. l.

Ὑποθάλπειν *succendere.* Prom. 880. ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς μανίαι θάλπουσι.

Ὑποκάμπτειν *deflectere, deficere.* Ag. 76. μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος.

Ὑποκλαίειν *lamentari.* Ag. 69. οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων οὔτε δακρύων — ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει.

Ὑπολείβειν *libare.* Ag. 69. οὔθ' ὑποκλαίων οὔθ' ὑπολείβων.

Ὑπολείπειν *relinquere.* Ag. 73. τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες.

Ὑπομηκᾶσθαι *mugire.* Edon. 51. ταυρόφθογγοι δ' ὑπομηκῶνταί ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῖμοι.

Ὑπομιμνήσκειν *in memoriam revocare.* Pers. 950. ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις. — ὑπομιμνήσκεσθαι *reminisci, mentionem facere.* Pers. 321. τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.

Ὑποπομπή *ductus, imperium.* Pers. 58. δειναῖς βασιλέως ὑποπομπαῖς.

Ὑπόπτερος *levis.* Choeph. 594. ὅστις οὐχ ὑπόπτερος φροντίσιν δαείς.

Ὑποπτήσσειν *timere.* Prom. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον. Prom. 962. μή τι σοὶ δοκῶ ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς.

Ὕποπτος *suspectus.* Ag. 1620. ἐγὼ δ' ὕποπτος ἐχθρὸς ἢ παλαιγενής.

Ὑπορχεῖσθαι *ad cantum saltare.* Choeph. 1021. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος ἠδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.

Ὑπόσκιος *umbrosus.* Suppl. 653. ὑποσκίων ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά. Adolesc. 134. ὑποσκίοισιν ἐν φυτηρίοις. Prom. sol. 182. ὑπόσκιον θήσει χθόνα.

Ὑπόσκοπος χείρ *manus fronti obtenta, sub qua speculari possis.* Theocr. 68.

Ὑποσπανίζεσθαι *privari, carere.* Pers. 481. ὑποσπανισμένους βορᾶς. Choeph. 570. φόνου δ' Ἐρινὺς οὐχ ὑποσπανισμένη.

Ὑποστεγάζειν *sustinere.* Prom. 428. γαῖον οὐράνιόν τε πόλον νώτοις ὑποστεγάζει.

Ὑποστροβεῖν *subagitare.* Ag. 1188. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ.

Ὑποσυρίζειν *substridere.* Prom. 126. αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

Ὑπόσχεσις *promissum.* Suppl. 363. ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόσχεσιν.

Ὑποτοβεῖν *substrepere.* Prom. 574. ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόναξ ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον.

Ὑπουργεῖν *morem gerere, gratificari.* Prom. 638. σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Choeph. 953. τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς.

Ὑποχείριος *subjectus.* Suppl. 387. μήτι ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος κράτεσιν ἀρσένων.

Ὕποχος *subditus.* Pers. 24. βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου.

Ὑπτίασμα *resupinatio.* Ag. 1258. ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. — Prom. 1007. γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.

Ὕπτιος *supinus.* Sept. 441. πάλος ἐξ ὑπτίου κήδησιν εὐχάλκου κράνους.

Ὑπτιοῦσθαι *subverti.* Pers. 410. ὑπτιοῦτο δὲ σκάφη νεῶν.

Ὗς *sus.* Fragm. 321. θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός.

Ὑσταίχμας nom. propr. Pers. 933.

Ὕστατος *ultimus*. Sept. 1042. Ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν. Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Ag. 1297. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Ag. 1420. τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον. Eum. 421. πρῶτον ἐκ τῶν ὑστάτων τῶν σῶν ἐπῶν. μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα. Suppl. 228. ὑστάτας δίκας. Suppl. 698. οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς.

Ὑστερόποινος *postea puniens*. Ag. 58. ὑστερόποινον πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν. Choeph. 377. κάτωθεν ἀμπέμπων ὑστερόποινον Ἄταν.

Ὕστερος *posterior*. Sept. 679. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. Ag. 686. ὑστέρῳ χρόνῳ. Ag. 1651. ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις. — Eum. 242. οὐδὲν ὑστέρα νεώς. — ὕστερον *serius*, *postea*. Sept. 979. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερον μαθών. Choeph. 323. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. — *a tergo*. Fragm. 271. ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

Ὑφαντός *textus*. Ag. 1562. ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐριννύων τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον.

Ὕφασμα *textura*. Ag. 1471. 1497. κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδε. Choeph. 27. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες. Choeph. 229. ἰδοὺ δ' ὕφασμα τοῦτο. Choeph. 1010. πατροκτόνον θ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε. Fragm. 330. σπαθητοῖς τριμιτίνοις ὑφάσμασι.

Ὑφέρπειν *subrepere*. Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει. Choeph. 456. τρόμος μ' ὑφέρπει. — Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρείδαις.

Ὑφή *textura*. Ag. 923. φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.

Ὑφηγεῖσθαι *docere*. Eum. 183. πᾶς δ' ὑφηγεῖται τρόπος μορφῆς.

Ὑφίστασθαι *in se recipere*, *promittere*. Suppl. 456. εἰ μή τι πιστὸν τῷδ' ὑποστήσῃ στόλῳ. Eum. 195. κἄπειθ' ὑπέστης αἵματος δέκτωρ νέου. — ὑποστῆναι *obsistere* Pers. 87. δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν.

Ὑψήγορος *magniloquus*. Prom. 318. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης. Prom. 360. ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων κομπασμάτων.

Ὑψηλόκρημνος *praeceps*. Prom. 5. πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις.

Ὑψηλός *altus*. Pers. 459. ὑψηλὸν ὄχθον. Ag. 871. ὑψηλῆς στέγης στῦλον ποδήρη. Fragm. 378. ὑψηλὸν τεκτόνων πόνον.

Ὑψιγέννητος *in altum succrescens*. Eum. 43. ἐλαίας θ' ὑψιγέννητον κλάδον.

Ὑψίκρημνος *in alto praecipitio situs*. Prom. 419. ὑψίκρημνον πόλισμα. Glauc. 27. ἐς ὑψίκρημνον Ἱμέραν ἀφικόμην.

Ὑψίπυργος *altis turribus munitus*. Eum. 658. πόλιν νεόπτολιν τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε. — *turis instar in altum exstructus*. Suppl. 90. ἰάπτει δ' ὑψιπύργων πανώλεις βροτούς.

Ὕψιστος *altissimus*. Prom. 722. πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὀρῶν ὕψιστον. — *extremus*, *summus*. Pers. 323. κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε. Pers. 793. οὔ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ

ἐν βροτοῖς φόβος. — Eum. 28. τέλειον ὕψιστον Δία.

Ὑψόθεν *desuper*, *ex alto*. Suppl. 166. ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενος. Suppl. 376. τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει. Psychag. 257. ἐρῳδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος ὄνθῳ σ' ἔπληξεν.

Ὕψος *altitudo*. Ag. 1349. ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος.

Ὑψοῦ, *in alto*. Nereid. 142. ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει.

Ὑψώ *Hypsipyle*. Fragm. in Etym. Gud. p. 316, 30.

Φ.

Φαγέδαινα *phagedaena*, *morbus ulcerosus*. Philoct. 231. φαγέδαιναν, ἥ μου σάρκας ἐσθίει ποδός.

Φαγεῖν *comedere*. Suppl. 223. ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἁγνεύοι φαγών; Glauc. in Bekk. Anecd. p. 347, 22. ἀτὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.

Φαεσφόρος *lucifer*. Ag. 475. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων — παραλλαγάς.

Φαίδιμος *illustris*. Myrm. 115. φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Φαιδρόνους *animum serenum habens*. Ag. 1202. γλῶσσα μισητῆς κυνὸς λείξασα κἀκτείνασα φαιδρόνους.

Φαιδρός *lucidus*. Ag. 289. δίκην φαιδρᾶς σελήνης. Eum. 886. φαιδρὸν ἁλίου σέλας. — *serenus*, *hilaris*. Ag. 506. φαιδροῖσι τοῖσιδ' ὄμμασι δέξασθε κόσμῳ βασιλέα. Choeph. 558. θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾷ φρενὶ δέξαιτο.

Φαιδρύνειν *nitidum reddere*. Ag. 1080. τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φαιδρύνασα. — *exhilarare*. Ag. 1091. οὔ με φαιδρύνει λόγος.

Φαιδρύντρια *lotrix*. Choeph. 748. παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια.

Φαιδρωπός *vultu renidens*. Ag 707. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαίνων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Φαίνειν *in lucem edere*. Fragm. 300. ὃς ἦρι μὲν φαίνοντι διαπάλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου. — *ostendere*, *prodere*. Choeph. 323. φαίνει δ' ὕστερον ὀργάς. Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνει, κακόν. Choeph. 1017. ἄλλος φανεῖ δίκα. Fragm. 300. δύο γὰρ οὖν μορφὰς φανεῖ. — *sonum edere*. Eum. 541. σάλπιγξ — ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῷ. — *cum participio*, *perspicuum reddere*, *manifestare*. Ag. 101. ἐκ θυσιῶν ἀγανὰ (sc. οὖσα) φαίνουσ' ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδα. — φαίνεσθαι *apparere*. Prom. 616. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς. Prom. 1030. πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ. Sept. 81. αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσα. Pers. 346. φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν. Pers. 655. δέσποτα δεσπότου φάνηθι. Ag. 24. εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. Ag. 115. ὁ κελαινὸς ὅ τ' ἐξόπιν ἀργίας φανέντες ἴκταρ μελάθρων. Ag. 471. πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. Ag. 486. εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. Ag. 873. γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα. Choeph. 141. τοῖς δ' ἐναντίοις λέγω φανῆναι σοῦ, πάτερ, τιμάορον. Eum. 310. πράκτορες αἵματος αὐτῷ τελέως ἐφάνημεν. Suppl. 614. λέγων δίπλαν

μίασμα πρὸ πόλεως φανέν. Pers. 256. ἢ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη γεραιοῖς. Suppl. 54. ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται. Choeph. 411. πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς. Fragm. 314. πότερα γυνή τις Αἰθίοψ φανήσεται; Ag. 364. πέφανται δ' ἐγγόνοις ἀτόλμητον Ἄρη πνεόντων. — Prom. 111. ἣ διδάσκαλος τέχνης πάσης βροτοῖς πέφηνε. — cum infinitivo, *videri*. Prom. 217. κράτιστα δή μοι τῶν παρεστώτων τότε ἐφαίνετ' εἶναι. Prom. 317. ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε. Prom. 1038. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται λέγειν. omisso infinitivo εἶναι. Prom. 999. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται. Pers. 596. ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν. Ag. 1085. τί τόδε φαίνεται; — cum participio, *perspicuum, manifestum esse*. Pers. 772. οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα. Ag. 579. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην. omisso participio ὤν. Ag. 1615. κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανεῖ.

Φαιοχίτων *atra veste indutus*. Choeph. 1045. αἵδε Γοργόνων δίκην φαιοχίτωνες.

Φάλαρον *ornamentum splendidum*. Pers. 652. βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.

Φάναι *dicere*. Prom. 101. καίτοι τί φημι; Prom. 501. ἄργυρον χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ; Prom. 560. τίνα φῶ λεύσσειν τόνδε; Prom. 689. νόσημα γὰρ αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους. Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησίν. Sept. 410. θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν καὶ μὴ θέλοντός φησιν. Sept. 628. Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν. Sept. 833. τί φῶ; Pers. 217. ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην. Pers. 227. ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός; Pers. 431. τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ ἐλθεῖν; Pers. 438. ποίῳ μόρῳ δὲ τούσδε φῂς ὀλωλέναι; Pers. 720. Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα—μολεῖν. Ag. 259. πῶς φῄς; Ag. 805. καὶ φημὶ ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις. Ag. 1010. καὶ παῖδα γάρ τοί φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ πραθέντα τλῆναι. Ag. 1196. ποινάς φημι βουλεύειν τινά. Ag. 1219. Ἀγαμέμνονός σε φημ' ἐπόψεσθαι μόρον. Ag. 1560. φαίην ἂν ἤδη νῦν. Ag. 1596. σὺ δ' ἄνδρα τόνδ' ἔφης ἑκὼν κατακτανεῖν. Choeph. 89. οὐδ' ἔχω τί φῶ. Choeph. 116. τί φῶ; Choeph. 787. τί φῄς; Choeph. 1023. κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης. Eum. 523. τὸν ἀντίτολμον δὲ φαμὶ παρβάταν — καθήσειν. Eum. 852. τινά με φῂς ἔχειν ἕδραν; Suppl. 288. κληδοῦχον Ἥρας φασὶ δωμάτων ποτὲ Ἰὼ γενέσθαι. Suppl. 297. φασὶν πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας. Suppl. 328. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν; Suppl. 910. πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς ἥκειν; — οὐ φάναι *negare*. Ag. 360. οὐκ ἔφα τις θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν. Ag. 1598. οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα. Eum. 212. οὔ φημ' Ὀρέστην σ' ἐνδίκως ἀνδρηλατεῖν.—φάσθαι *dicere*. Pers. 687. δέομαι δ' ἀντία φάσθαι. Choeph. 314. τί σοι φάμενος ἢ τί ῥέξας; passivo

Prom. 845. δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.

Φανερῶς palam, manifeste. Prom. 1092. τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς. Eum. 913. περὶ τ' ἀνθρώπων φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν.

Φανὸς laetus. Prom. 536. φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.

Φαντάζεσθαι specie adsimilari. Ag. 1481. φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ τοῦδε.

Φάντασμα species, visum. Sept. 692. ἐνυπνίων φαντασμάτων ὄψεις. Fragm. 293. νυκτέρων φαντασμάτων ἔχουσι μορφάς.

Φάος lux. Prom. 24. ἀσμένῳ δέ σοι ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάος. Prom. 1023. ἄψοῤῥον ἥξεις ἐς φάος. Prom. 1094. ὦ πάντων αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων. Pers. 147. ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως. Pers. 218. ἐσθλὰ σοὶ πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος. Pers. 291. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει. Ag. 291. φάος δὲ τηλέπομπον οὐχ ἠναίνετο φρουρά. Ag. 293. λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος. Ag. 302. φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός. Ag. 494. χαῖρε δ' ἡλίου φάος. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 644. ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος. Ag. 1631. Ὀρέστης ἆρά που βλέπει φάος; Choeph. 60. ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας ταχεῖα τοῖς μὲν ἐν φάει. Choeph. 317. σκότῳ φάος ἰσόμοιρον. Choeph. 452. ἄκουσον ἐς φάος μολών. Eum. 716. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ' ἢ φάος βλέπειν. Anth. 6. πάλιν γὰρ ἥκουσ' ἐκ σκότους τόδ' ἐς φάος. Dan. 35. λαμπρὸν ἡλίου φάος. — dies. Pers. 255. ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος. — laetitia, gaudium. Pers. 292. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα. Ag. 23. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτὸς, ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν. Eum. 496. μηδὲν (στένοι) ἐν φάει καρδίας ἀνατρέφων. Cf. φῶς.

Φάραγξ rupes. Prom. 15. δῆσαι βίᾳ φάραγγι πρὸς δυσχειμέρῳ. Prom. 142. τῆσδε φάραγγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις. Prom. 621. σίμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν. Prom. 1019. ὀκρίδα φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ πατὴρ σπαράξει τήνδε.

Φαρανδάκης nom. propr. Pers. 31. 919.

Φάρμακον remedium. Prom. 249. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου; Prom. 473. ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος. Prom. 478. φαρμάκων χρείᾳ κατεσκέλλοντο. Prom. 609. τί φάρμακον νόσου; Ag. 534. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω. Ag. 822. ὅτῳ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων. Ag. 1233. φάρμακον τεύχουσα.

Φαρμάσσειν delinire. Ag. 94. λαμπὰς ἀνίσχει φαρμασσομένη χρίσματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.

Φαρνοῦχος nom. propr. Pers. 305. 928.

Φᾶρος pallium. Sept. 311. περιῤῥηγνυμένων φαρέων. Choeph. 11. ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα. Choeph. 1006. μαρτυρεῖ δέ μοι φᾶρος τόδε. Eum. 604. φᾶρος παρ

ἐσκήνωσεν. Salam. 200. εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἶσον οὐρανῷ.

Φάσγανον gladius. Ag. 1235. θήγουσα φωτὶ φάσγανον.

Φασγανουργός gladios fabricans. Choeph. 637. προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.

Φᾶσις Phasis fluvius. Prom sol. 177. Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν.

Φάσκειν dicere. Choeph. 91. ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος; Choeph. 274. αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν με. Suppl. 383. νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι.

Φάσμα species, visum. Ag. 143. δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν. Ag. 265. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπειθῆ σέβεις; Ag. 404. φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.

Φάτις dictum, sermo. Sept. 823. ἐξέπραξεν οὐδ' ἀπεῖπε πατρόθεν εὐκταία φάτις. Pers. 223. τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν. Pers. 513. ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις ὑμῶν. Ag. 444. βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ. Ag. 597. οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν ἄλλου πρὸς ἀνδρός. Ag. 1103. ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις βροτοῖς στέλλεται; Eum. 358. δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις. — fama, rumor. Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν ἁλώσιμόν τε βάξιν. Ag. 267. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις. Ag. 617. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλῄζετο; Ag. 842. ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις. Choeph. 725. τὴν νεάγγελτον φάτιν. Choeph. 826. νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινάς. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. — appellatio. Aetn. 6. ἦ καὶ Παλίκων εὐλόγως μένει φάτις. — sermo, lingua. Ag. 1227. καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἕλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.

Φαύλως perperam. Pers. 512. ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.

Φάψ palumbes minor. Prot. 192. δύστηνον ἀθλίαν φάβα. Philoct. 232. φαβῶν.

Φέγγος lux. Pers. 369. ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο. Ag. 490. δεκάτῳ σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους. Ag. 1559. ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου. Choeph. 1033. πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον. Eum. 983. τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός. — Eum. 976. πέμψω τε φέγγη λαμπάδων σελασφόρων. — spectaculum laetum. Ag. 588. τί γὰρ γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν;

Φείδεσθαι parcere. Sept. 394. σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο.

Φελλός suber. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὡς ἄγουσι δίκτυον.

Φέρασπις clypeo instructus. Ag. 678. πολύανδροί τε φεράσπιδες κυναγοί. Pers. 236. ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σάγαι.

Φερέγγυος idoneus. Sept. 378. τίς Προίτου πυλῶν, κλείθρων λυθέντων, προστατεῖν φερέγγυος; Sept. 431. φερέγγυον φρούρημα. Sept. 452. πέμπε τὸν φερέγγυον πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλειον ζυγόν. Sept. 779. πύλας φερεγγύοις ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις. Eum. 87. σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.

Φέρειν ferre. Sept. 334. ξυμβολεῖ φέρων φέροντι. Sept. 386. τῷ τοι

φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 541. ἐχθίστον δάκους εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος. Sept. 542. ἔξωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται. Sept. 1030. κόλπῳ φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος. Choeph. 986. ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγκ' ὑπὸ ζώνην βάρος. Suppl. 747. οὐδ' ὅρμος οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία ἐς γῆν ἐνεγκεῖν. Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσι. — *ferre, tolerare.* Ag. 1036. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν. Ag. 1199. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν. Prom. 104. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα. Prom. 754. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις. Sept. 665. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνης ἄτερ. Pers. 285. ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν. Pers. 871. θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν. Eum. 761. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν. — *gestare, habere.* Sept. 604. σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει. Choeph. 574. ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν, Suppl. 972. πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν. Choeph. 241. πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοὶ σέβας φέρων. Suppl. 484. τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει. Ag. 860. τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. Choeph. 804. νύκτα πρό τ' ὀμμάτων σκότον φέρει. — *suffragia ferre.* Eum. 644. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν. Eum. 650. ψῆφον φέροντες. — *ferre, ducere.* Teleph. 217. ἁπλοῦς οἶμος εἰς ᾅδου φέρει. — *asportare.* Eum. 51. εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας. — *abripere.* Sept. 669. μήτι σε θυμοπληθὴς δορίμαργος ἄτα φερέτω. Choeph. 1019. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δύσαρκτοι. Ag. 1543. φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων. — *proferre, producere.* Prom. sol. 184. αἰτοσπόροι γύαι φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς. — *proferre, eloqui.* Ag. 998. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα Μοῖρα Μοῖραν ἐκ θεῶν εἶργε μὴ πλέον φέρειν. Ag. 1388. οὐδὲν τοῦδ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων. — *adducere, efficere.* Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς. Sept. 751. πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Arm. jud. 164. τί γὰρ καλὸν ζῆν βίοτον, ὃς λύπας φέρει; Eum. 795. γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπὸν, φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς. — *afferre.* Sept. 667. φέρ' ὡς τάχος κνημῖδας. Pers. 602. παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα. Choeph. 15. ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας; Choeph. 87. πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν γυναικὸς ἀνδρί; Choeph. 480. χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Eum. 56. κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας. Ag. 508. ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 1425. τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον. Ag. 410. πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. Ag. 1106. πολυ-

παῖς τέχναι θεσπιῳδὸν φόβον φέρουσιν μαθεῖν. Sept. 352. πεύθεσθ' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει. Ag. 9. αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν. Choeph. 648. πρὸς οὕσπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺς λόγους. — *nunciare*. Sept. 40. ἥκω σαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων. Pers. 244. καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν. Ag. 625. ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει — φέρῃ. — φέρε *age*. Prom. 294. φέρε γὰρ, σήμαινε. Prom. 544. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά; — φέρεσθαι *auferre*, *accipere*. Prom. 641. ὅπῃ μέλλει τις οἴσεσθαι δάκρυ πρὸς τῶν κλυόντων. Eum. 256. ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν. — passiv. φέρεσθαι *ferri*, *rapi*. Pers. 268. σώματα πολυβαφῆ κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. — Suppl. 677. ἀγνῶν δ' ἐκ στομάτων φερέσθω φήμα φιλοφόρμιγξ. Edon. 51. τυπάνου δ' ἠχὼ — φέρεται βαρυταρβής. — Prom. 885. ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι. Choeph. 78. βίᾳ φερομένων. (φέρω Choeph. 648. φέρει Sept. 352. 525. 604. 665. 751. Pers: 244. Ag. 860. 1543. Choeph. 884. Suppl. 484. 594. 972. Arm. jud. 164. Teleph. 217. φέρομεν Pers. 871. φέρουσι Ag. 1106. Choeph. 1019. Prom. sol. 184. Fragm. 313. φέρῃ Ag. 625. φέροις Prom. 764. φέρε Prom. 294. 544. Sept. 657. φερέτω Sept. 669. φέρειν Prom. 104. Pers. 285. Ag. 998. 1036. 1199. Choeph. 87. 574. Eum. 56. 644. 761. Sisyph. 206. φέρων Sept. 40. 334. Ag. 508. 1388. Choeph. 241. φέροντι Sept. 334. 388. 542. φέροντα Sept. 541. Ag. 1543. Eum. 795. φέροντες Eum. 650. φέροντας Ag. 5. φέρουσα Sept. 1030. Pers. 602. Ag. 1425. φέρουσαν Ag. 9. φέρουσαι Ag. 410. φερούσας Choeph. 15. Eum. 51. οἴσω Choeph. 480. ἤνεγκε Choeph. 986. ἐνεγκεῖν Suppl. 747. — φεροίμαν Eum. 256. οἴσεσθαι Prom. 641. — φέρομαι Prom. 885. φέρεται Edon. 51. φερέσθω Suppl. 677. φέρεσθαι Pers. 268. φερομένων Choeph. 78.)

Φερέσβιος *victum praebens*. Fragm. 299. φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

Φερεσσεύης nom. propr. Pers. 304.

Φέρης nom. propr. Eum. 693. φέρητος ἐν δόμοις.

Φέριστος *optimus*. Sept. 39. φέριστε Καδμείων ἄναξ.

Φέρμα *foetus*. Ag. 118. βοσκόμενοι λαγίναν ἐρικύμονα φέρματι γένναν. Suppl. 672. καρποτελεῖ δέ τοι Ζεὺς ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρῳ.

Φερνή *dos*. Suppl. 957. ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.

Φέρτερος *fortior*. Prom. 770. ἢ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.

Φεῦ interiectio. Prom. 124. φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω; Prom. 690. ἄπεχε, φεῦ. Sept. 125. σύ τ' Ἄρης, φεῦ φεῦ, Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φύλαξον. Sept. 579. φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις. Sept. 1045. φεῦ φεῦ, ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς Κῆρες. Pers. 277. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ἃς στένω

μεμνημένος. Pers. 560. τοὶ δ' ἄρ' πρωτόμοροι, φεῦ. Pers. 568. γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινᾷ, φεῦ σκύλλονται. Pers. 711. φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων. Pers. 725. φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Ag. 1114. ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν Ἴτυν Ἴτυν στένουσα. Ag. 1280. φεῦ φεῦ. Ag. 1423. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει — μόλοι; Ag. 1462...αἰνεῖς, φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον. Choeph. 193. φεῦ. εἴθ' εἶχε φώνην εὔφρονα. Choeph. 390. φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξας. Eum. 751. 778. ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ, ἰοὺ, ἀντιπαθῆ μεθεῖσα κραδίας σταλαγμόν. Eum. 801. 832. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ. Eum. 803. 834. ἀτίετον, φεῦ, μύσος. Eum. 805. 836. οἶ οἶ δᾶ φεῦ.

Φεύγειν *fugere.* Prom. 857. φεύγουσα συγγενῆ γάμον. Prom. 908. τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν. Sept. 190. ἐς πρώραν φυγών. Sept. 646. φυγόντα μητρόθεν σκότον. Pers. 101. τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν. Pers. 201. ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν Φοίβου. Choeph. 1034. φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν. Eum. 74. ὅμως δὲ φεῦγε. Eum. 117. ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω. Eum. 167. ὑπό τε γᾶν φυγών. Suppl. 5. χθόνα σύγχορτον Συρίᾳ φεύγομεν. Suppl. 14. φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον. Suppl. 385. δεῖ τοί σε φεύγειν. Suppl. 537. ἔνθεν Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα φεύγει. Suppl. 758. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός; — Suppl. 451. λέγοις ἄν, οὔ με φεύξεται. — *effugere.* Sept. 181. λευστῆρα δήμου δ' οὔτι μὴ φύγῃ μόρον. Sept. 263. οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον. Pers. 361. εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν. Pers. 470. ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Choeph. 475. κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω, φυγεῖν μέγαν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ μόρον. Fragm. 295. οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. Ag. 653. ἄδην πόντιον πεφευγότες. Sept. 775. πόλις πέφευγεν ἥδε δούλειον ζυγόν. Choeph. 912. τὰς τοῦ πατρὸς δὲ πῶς φύγω; Suppl. 226. οὐδὲ μὴ 'ν ᾅδου θανὼν φύγῃ ματαίου αἰτίας. Eum. 622. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα. — Ag. 259. πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας. — φεύγων *exul.* Ag. 1653. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους. Choeph. 134. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. (φεύγει Suppl. 537. Fragm. 295. φεύγομεν Suppl. 5. φεῦγε Eum. 74. φεύγειν Ag. 1354. Eum. 622. Suppl. 14. 385. φεύγων Choeph. 134. 1034. Eum. 117. 440. φεύγοντα Pers. 201. φεύγοντας Ag. 1653. φεύγουσα Prom. 857. φύγω Choeph. 912. φύγῃς Sept. 263. φύγῃ Sept. 181. Suppl. 226. φύγωμεν Suppl. 758. φύγοιμι Prom. 908. φυγεῖν Pers. 101. Choeph. 475. φυγών Sept. 190. Eum. 167. φυγόντα Sept. 646. πέφευγε Sept. 775. Ag. 259. πεφεύγασι Pers. 470. πεφευγότες Ag. 653. φεύξεται Suppl. 451. φευξοίατο Pers. 361.)

Φεύζειν, φεῦ *exclamare*. Ag. 1281. τί ταῦτ' ἔφευξας;

Φεψαλοῦσθαι *comburi*. Prom. 362. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεὶς ἐφεψαλώθη.

Φηλήτης *fallax*. Choeph. 995. φηλήτης ἀνήρ.

Φηλοῦν *fallere*. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας.

Φήμη *vociferatio, cantus*. Sept. 848. ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἐριννύος ἰαχεῖν. Suppl. 678. ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέσθω φήμα φιλοφόρμιγξ. — *sermo*. Ag. 912. φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει. Choeph. 1041. μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμαις πονηραῖς. — *nuncius*. Choeph. 730. φήμης ὕφ' ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς. — *dictum, quod vulgo obtinet*. Suppl. 741. ἀλλ' ἔστι φήμη τοὺς λύκους κρείσσους κυνῶν εἶναι.

Φημίζειν *dicere*. Choeph. 551. ἦ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν. — φημίζεσθαι *dicere, eloqui*. Ag. 615. μακρὸν δὲ πῆμα ξυντόμως ἐφημίσω. Ag. 1134. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω; Ag. 1146. ἑπόμενα προτέροισιν τάδ' ἐφημίσω.

Φθάνειν *celeritate occupare, primum esse*. Pers. 738. δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

Φθέγγεσθαι *vocem emittere*. Choeph. 107. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν. Prom. 34. πολλοὺς δ' ὀδυρμοὺς καὶ γόους ἀνωφελεῖς φθέγξῃ.

Φθέγμα *vox*. Prom. 590. κλύεις φθέγμα τᾶς βούκερω παρθένου;

Φθείρειν *perdere, pessumdare*. Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Ag. 638. φθείροντι τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν. Ag. 923. ποσὶν φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. Choeph. 1008. πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος. — φθείρεσθαι *vinci, confici, perdi*. Pers. 443. ὅταν νεῶν φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο. Pers. 275. στρατοῦ φθαρέντος. Pers. 264. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων Σαλαμῖνος ἀκταί.

Φθερσιγενής *genus perdens*. Sept. 1046. φθερσιγενεῖς Κῆρες Ἐριννύες.

Φθίνασμα *occasus*. Pers. 228. τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

Φθίνειν *occidere*. Ag. 7. ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν. — φθίσαι *perdere*. Eum. 165. παλαιγενεῖς δὲ Μοίρας φθίσας. — φθίσθαι *periisse*. Sept. 954. πρὸς φίλου ἔφθισο. Eum. 436. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς. — φθίμενος *mortuus*. Sept. 318. τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω βέλτερα τῶνδε πράσσειν. Sept. 714. χθόνα ναίειν διαπήλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν. Pers. 618. φθιμένων πομποὺς εὔφρονας. Ag. 994. οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ τῶν φθιμένων ἀνάγειν Ζεὺς ἂν αὐτ' ἔπαυσεν. Choeph. 359. ὑπὸ Τρωΐας τείχεσσι φθίμενος. Choeph. 397. παρὰ τῶν προτέρων φθιμένων. Choeph. 400. πολυκρατεῖς Ἀραὶ φθιμένων.

Φθιτός *mortuus*. Pers. 216. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 514. ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα

ἥξω λαβοῦσα πέλανον. Eum. 97. ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται.

Φθιώτης *Phthiota*. Myrm. 119. Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ.

Φθογγή *vox*. Ag. 37. οἶκος δ' αὐτὸς εἰ φθογγὴν λάβοι σαφέστατ' ἂν λέξειεν. Ag. 316. καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατησάντων δίχα φθογγὰς ἀκούειν ἔστι. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Suppl. 194. φθογγῇ δ' ἑπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ.

Φθόγγος *vox, sermo*. Sept. 73. πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Ag. 228. φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Suppl. 242. εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.

Φθονεῖν *recusare, negare*. Prom. 586. μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων, ἄναξ. Sept. 218. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος. Sept. 462. μηδέ μοι φθόνει λέγων.

Φθονερός *invisus*. Ag. 438. φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει.

Φθόνος *invidia*. Prom. 631. φθόνος μὲν οὐδείς, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας. Prom. 861. φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός. Pers. 354. οὐ ξυνεὶς δόλον Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον. Ag. 254. οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν. Ag. 878. φθόνος δ' ἀπέστω. Ag. 921. θεῶν μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος. Eum. 656. ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φθόνον στρατηλατοῦσαι.

Φθορά *exitium*. Ag. 394. ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίῳ φθοράν. Ag. 788. ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθοράς.

Φθόρος *exitium*, ἐς φθόρον *exsecrandi formula*. Sept. 234. οὐκ ἐς φθόρον σιγῶσ' ἀνασχήσῃ τάδε; Ag. 1240. ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα.

Φιλαίακτος *eiulatus ciens*. Suppl. 784. τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦται φιλαιάκτων κακῶν.

Φιλαίματος *sanguine amans*. Sept. 45. φιλαίματον φόβον.

Φιλαίτιος *ad culpandum proclivis*. Suppl. 480. κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς.

Φίλανδρος *viros amans*. Sept. 884. στένει πέδον φίλανδρον.

Φιλάνθρωπος *homines amans*. Prom. 11. φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου. Prom. 28. τοιαῦτ' ἀπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.

Φιλάνωρ *mariti amans*. Pers. 133. πόθῳ φιλάνορι. Ag. 399. ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες. Ag. 830. οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους λέξαι πρὸς ὑμᾶς.

Φιλεῖν *amare*. Ag. 628. διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ. Choeph. 881. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; Choeph. 893 s. ἐπεὶ φιλεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Myrm. 118. καὶ μήν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε. — cum infinitivo. Sept. 393. αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ. Sept. 601. φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια. — *solere*. Pers. 592. πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Ag. 741. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις — ὕβριν. Suppl. 750. φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ. Europ. 49. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ ἀεὶ τὰ λῷστα πάντ' ἀπανθρωποῦν στρατοῦ. Fragm. 283. φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός. —

osculari. Ag. 1540. πατέρ' ἀντιάσασα — περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Φίλημα osculum. Myrm. 121. ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

Φιλήνιος freno adsuetus. Prom. 463. ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίους ἵππους.

Φιλήτης Choeph. 998 l. d. Vid. Φηλήτης.

Φιλήτωρ amatrix. Ag. 1421. κεῖται φιλήτωρ τοῦδε.

Φιλία amicitia. [Sept. 866. οὐκ ἐπὶ φιλίᾳ, ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.]

Φίλιος amicus. Sept. 128. φιλία γὰρ ἥδε τάξις — προσίβα. Ag. 346. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Νὺξ φιλία. Ag. 1470. 1496. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; Choeph. 708. φίλιαι δμωΐδες οἴκων. Choeph. 798. φιλίοις ὄμμασι. Suppl. 528. γένος φιλίας προγόνου γυναικός.

Φιλόγαθής laetitiam amans. Sept. 901. γόος — δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής.

Φιλόδυρτος eiulationes amans. Suppl. 66. φιλόδυρτος Ἰαονίοισι νόμοισι δάπτω τὰν ἁπαλὰν νειλοθερῆ παρειάν.

Φιλόθυτος lubenti animo et ex consuetudine sacra faciens. Sept. 162. φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων μνήστορες ἔστε μοι.

Φιλοικτος misericordiam movens. Ag. 232. ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτῳ.

Φιλόμαστος uberibus adhaerens. Ag. 140. πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις θηρῶν ὀβρικάλοισι. Ag. 701. ἔθρεψεν δὲ λέοντα σίνιν δόμοις ἀγάλακτον οὕτως ἀνὴρ φιλόμαστον.

Φιλόμαχος pugnae amans. Sept. 120. σύ τ' ὦ Διογενὲς, φιλόμαχον κράτος. Ag. 222. φιλόμαχοι βραβῆς.

Φιλόξενος hospites colens. Choeph. 645. εἴπερ (δώματα) φιλόξεν' ἐστὶν Αἰγίσθου δίαι. Suppl. 904. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον. Prom. sol. 184. δῆμον ἐνδικώτατον — καὶ φιλοξενώτατον.

Φιλόπολις urbis amans. Sept. 159. ἰὼ φίλοι δαίμονες, — δείξαθ' ὡς φιλοπόλις.

Φίλορνις avibus refugium praebens. Eum. 23. Κωρυκὶς πέτρα κοίλη, φίλορνις.

Φίλος carus, dilectus, amicus. Sept. 144. ὦ φίλ' Ἄπολλον. Sept. 135. 139. Ἄρτεμι φίλα. Sept. 157. ἰὼ φίλοι δαίμονες. Sept. 169. Ag. 903. ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Sept. 185. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος. Sept. 677. φίλου γάρ ἐχθρά μοι πατρὸς — Ἀρά. Sept. 917. διατομαῖς οὐ φίλαις. Sept. 999. γῆς φίλαις κατασκαφαῖς. Pers. 549. Σουσίδαις φίλος ἄκτωρ. Pers. 639 s. ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος, φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν. Pers. 792. φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί. Pers. 818. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Ag. 237. πατρὸς φίλου. Ag. 501. Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα. Ag. 504. φίλαι στέγαι. Ag. 605. τῆσδε γῆς φίλον κράτος. Ag. 879. ἐμοὶ φίλον κάρα. Ag. 956. φρενὸς φίλον θρόνον. Ag. 966. ἐλπίδος φίλον θράσος. Ag. 1634. φίλοι λοχῖται. Choeph. 87. λέγουσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν

γυναικὸς ἀνδρί. Choeph. 129. φίλον τ' Ὀρέστην. Choeph. 217. μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον. Choeph. 274. τῇ φίλῃ ψυχῇ. Choeph. 404. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ. Choeph. 539. θρόμβῳ δ' ἔμιξεν αἵματος φίλον γάλα. Choeph. 607. φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Choeph. 697. οὐδ' ἧσσον ἂν γένοιο δώμασιν φίλος. Choeph. 738. φίλον δ' Ὀρέστην Choeph. 783. ἀνδρὸς φίλου πῶλον. Eum. 261. τοκέας φίλους. Eum. 508. ὁ πᾶσιν φίλος καὶ πολύευκτος ὄλβος. Eum. 953. παρθένου φίλας φίλοι. Suppl. 793. βίαια μὴ φίλοις ὁρῶν ὄμμασιν. Suppl. 932. σὺν φίλοις ὀπάοσι. Suppl. 955. φίλαι δμωΐδες. Suppl. 1021. μετάκοινοι δὲ φίλᾳ ματρὶ πάρεισιν. Phryg. 252. ἄλοχον ἤγαγεν φίλην. — *acceptus, gratus*. Ag. 156. εἰ τόδ' αὐτῷ φίλον κεκλημένῳ. Prom. 663. δαίμοσιν πράττειν φίλα. — τὰ φίλα *amor, cupiditas*. Sept. 732. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων ἀβουλίαις. — φίλτατος *carissimus, dilectissimus*. Sept. 16. γῇ τε μητρί, φιλτάτῃ τροφῷ. Sept. 659. φίλτατ' ἀνδρῶν. Pers. 504. φιλτάτην ἥβην χθονός. Ag. 320. ἀποιμώζουσι φιλτάτων μόρον. Ag. 493. φιλτάτου τάφου μέρος. Ag. 1391. φιλτάτην ἐμοὶ ὠδῖνα. Ag. 1639. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. Choeph. 191. τοῦ φιλτάτου βροτῶν Ὀρέστου. Choeph. 232. τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῷν ὄντας πικρούς. Choeph. 233. ὦ φίλτατον μέλημα. Choeph. 489. ἆρ' ὀρθὸν αἴρεις φίλτατον τὸ σὸν κάρας; Choeph. 880. τέθνηκας φίλτατ' Αἰγίσθου βία. Choeph. 1047. φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί. Eum. 100. παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλτάτων. Eum. 442. ποιναῖσι φιλτάτου πατρός. Eum. 578. μητρὸς αἷμα φίλτατον. Prom. sol. 18. ἐχθροῦ πατρός μοι φίλτατον τέκνον. Suppl. 597. φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί. Eum. 207. ὅθεν βροτοῖσι γίνεται τὰ φίλτατα. Pers. 837. οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν. — φίλος substantivi vice fungens, *amicus*. Prom. 225. τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι. Prom. 246. καὶ μὴν φίλοις ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ. Prom. 296. ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 304. τόνδε τὸν Διὸς φίλον. Prom. 614. ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Sept. 244. μὴ φίλους φέβει. Sept. 252. θάρσος φίλοις. Sept. 402. ὑπὲρ φίλων ὀλομένων. Sept. 857. φίλων ἄπιστοι. Sept. 892. διαλλακτῆρι δ' οὐκ ἀμεμφία φίλοις. Sept. 945 s. πρὸς φίλων ἔφθισο. καὶ φίλον ἔκτανες. Sept. 1015. ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο. Pers. 215. καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. Pers. 225. θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις. Pers. 266. φίλων ἁλίδονα σώματα. Pers. 445. φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν. Pers. 660. ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών. Pers. 688. λέξας δυσλύκτα φίλοισιν. Pers. 729. νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις. Pers. 755. ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις. Pers. 917. ποῖ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος; Pers. 944. φίλων ἄταισι ποντίαισι. Ag. 429. φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα. Ag. 607. ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον. Ag. 807. φίλον τὸν εὐτυχοῦντα. Ag. 1074. κακὸν

ἄφερτον φίλοισιν. Ag. 1128. γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων. Ag. 1192. πρὸς τῶν φίλων. Ag. 1209. ἄσπονδόν τ' ἄρην φίλοις πνέουσαν. Ag. 1245. καταγελωμένην μέγα φίλων ὕπο. Ag. 1256. ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις. Ag. 1347. ἐχθροῖς — φίλοις δοκοῦσιν εἶναι. Ag. 1404. στερομέναν φίλων. Choeph. 108. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω; Choeph. 340. νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν. Choeph. 349. φίλος φίλοισι τοῖς ἐκεῖ καλῶς θανοῦσι. Choeph. 449. ξυγγενοῦ πάτερ φίλοις. Choeph. 490. Δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις. Choeph. 545. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις. Choeph. 672. δόξα νικήσει φίλων. Choeph. 684. φίλων ἀποφιλοῖς με. Choeph. 694. τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις. Choeph. 706. οὐ σπανίζοντες φίλων. Choeph. 813. ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Choeph. 820. τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν. Choeph. 970. σεμνοὶ μὲν ἦσαν — φίλοι τε καὶ νῦν. Choeph. 987. φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν. Choeph. 1022. κηρύσσω φίλοις. Eum. 118. φίλοις γάρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες. Eum. 285. φίλοις ἀρήγουσα. Eum. 336. ὅταν Ἄρης — φίλον ἕλῃ. Eum. 861. ἐπικτήσῃ φίλους. Eum. 953. παρθένου φίλας φίλοι. Suppl. 70. δειμαίνουσα φίλους. Suppl. 332. τίς δ' ἂν φίλους ὤνοῖτο; Suppl. 494. καὶ δὴ φίλον τις ἔκτανε. Suppl. 699. ὡς ἂν οὐ φίλῃ. Suppl. 962. πρὸς τοὺς ἐκτενεῖς φίλους. Prom. 545. ὦ φίλος. Pers. 227. 611. ὦ φίλοι. Pers. 158. 202. 437. 590. φίλοι. Sept. 352. 836. Choeph. 98. ὦ φίλαι. Eum. 138. Suppl. 691. φίλαι.

Φιλόσπονδος libari solitus. Choeph. 290. φιλοσπόνδου λιβός.

Φιλοστόνως cum magno eiulatu. Sept. 261. τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως θεοῖς.

Φιλότης amicitia. Prom. 123. διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν. Prom. 191. εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα — ἥξει. Ag. 772. τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

Φιλότιμος venerabilis. Eum. 986. μεγάλαι φιλότιμοι Νυκτὸς παῖδες. — venerabundus. Suppl. 644. ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά.

Φιλοφόρμιγξ ad citharam cantatus. Suppl. 678. ἐκ στομάτων φερέσθω φῆμα φιλοφόρμιγξ.

Φιλόφρων mitis, clemens. Pers. 97. φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει βροτόν.

Φιλόχορος saltationes amans. Pers. 440. ὁ φιλόχορος Πάν.

Φίλτρον incitamentum. Choeph. 1025. φίλτρα τόλμης τῆσδε.

Φίλως amice. Ag. 238. εὔποτμον αἰῶνα φίλως ἐτίμα. Ag. 314. διχοστατοῦντ' ἂν οὐ φίλως προσεννέποις. Ag. 1573. προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως. Ag. 1563. τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί.

Φιμός capistrum. Sept. 445. φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον. Fragm. 341. πώλους — φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἐστομωμένας.

Φινεύς Phineus. Eum. 50. Φινέως — δεῖπνον φερούσας.

Φιτύειν procreare. Prom. 233. αἰστώσας γένος τὸ πᾶν ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον. Suppl. 308.

καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.

Φίτυμα proles. Ag. 1254. μητροκτόνον φίτυμα, ποινατὴρ πατρός.

Φιτυποιμὴν plantarum curator, hortulanus. Eum. 871. ἀνδρὸς φιτυποιμένος δίκην.

Φλάζειν discindere, φλαδεῖν dissilire, discindi. Choeph. 28. λινόφθοροι δ' ὑφασμάτων λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν.

Φλαῦρος malus. Pers. 213. εἴ τι φλαῦρον εἶδες.

Φλεγέθειν flagrare. Suppl. 82. παντᾶ τοι φλεγέθει κὰν σκότῳ.

Φλέγειν comburere. Prom. 583. πυρί φλέξον. — calefacere. Pers. 356. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ. Pers. 496. φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε. — ignem vibrare. Sept. 495. Ζεὺς — διὰ χερὸς βέλος φλέγων. — Intransitive lucere, splendere. Sept. 370. φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανόν. Sept. 415. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη. Ag. 299. φλογὸς μέγαν πώγωνα — φλέγουσαν. — Suppl. 654. γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι φλεγόντων τε. — flagrare. Sept. 52. θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων. Iaculatr. 219. νέας γυναικὸς οὔ με μὴ λάθῃ φλέγων ὀφθαλμός. — exardescere. Sept. 268. πρὶν — ταχυῤῥόθους λόγους ἐκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. — φλέγεσθαι lucere. Ag. 91. βωμοὶ δώροισι φλέγονται.

Φλεγραῖος Phlegraeus. Eum. 285. Φλεγραίαν πλάκα.

Φλέδων nugatrix. Ag. 1168. ἡ ψευδόμαντις εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Φλεῖν abundare. Ag. 367. φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ. Ag. 1390. μήλων φλεόντων.

Φλέψ vena. Sisyph. 211. σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῖκυς οὐδ' αἱμόῤῥυτοι φλέβες.

Φλογμός ardor. Eum. 909. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν.

Φλογωπός lucidus, igneus. Prom. 253. φλογωπὸν πῦρ. Prom. 496. φλογωπὰ σήματα.

Φλογώψ lucidus. Prom. 793. πρὸς ἀντολὰς φλογώπας ἡλιοστιβεῖς.

Φλοῖσβος aestus. Prom. 794. πόντου περῶσα φλοῖσβον.

Φλόξ flamma. Prom. 22. σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί. Prom. 359. καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα. Prom. 924. κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα. Prom. 994. ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ. Prom. 1019. βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογί. Pers. 497. ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε θερμαίνων φλογί. Ag. 297. φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ag. 467. φλογὸς παραγγέλμασιν νέοις πυρωθέντα καρδίαν. Ag. 482. δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας. Ag. 583. θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα. Choeph. 266. θανόντας ἐν κηκῖδι πισσήρει φλογός. Fragm. 299. πομπὸν ἐκλάμψας φλόγα.

Φλύειν magniloque se iactare. Prom. 502. μὴ μάτην φλῦσαι θέλων. Sept. 643. γράμματα ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα.

Φοβεῖν metu percellere. Sept. 244. μὴ φίλους φόβει. Pers. 211. οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις. — φοβεῖσθαι metuere. Prom. 128. μηδὲν φο-

βηθῇς. Prom. 568. φοβοῦμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν. Prom. 935. τί δ' ἂν φοβοίμην; Prom. 1005. Διὸς γνώμην φοβηθείς. Sept. 458. βρόμον φοβηθείς. Sept. 1052. φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι δεῖμα πολιτῶν. Choeph. 46. φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν. Choeph. 57. φοβεῖται δέ τις. Choeph. 1048. μὴ φοβοῦ νικῶν πολύ. Suppl. 715. πάτερ, φοβοῦμαι. Suppl. 870. οἴμοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε.

Φοβερός *formidabilis*. Prom. 127. πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον. Sept. 78. θρεῦμαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη. Pers. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν. Pers. 48. φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι. Ag. 149. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος — μῆνις. Eum. 944. ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων. Suppl. 868. 877. βοᾶν φοβερὸν ἀπότρεπε. Edon. 51. φοβεροὶ μῖμοι. — *ex horrore exortus*. Prom. 144. φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὁμίχλη προσῇξε.

Φόβη *cincinnus*. Choeph. 186. πῶς γὰρ ἐλπίσω ἀστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;

Φόβος *metus*. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος. Prom. 698. φόβου πλέα τις εἶ. Prom. 883. καρδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Prom. 1092. τεύχουσα φόβον. Sept. 114. φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων. Sept. 196. ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς. Sept. 292. ταρβοσύνῳ φόβῳ — ἱκόμαν. Sept. 241. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶσσαν ἁρπάζει φόβος. Sept. 252. λύουσα πολέμιον φόβον. Sept. 269. φόβῳ δ' οὐχ ὑπαίσσετο κέαρ. Sept. 268. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 480. φόβον βλέπων. Sept. 482. φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται. Sept. 788. παραφρονῶ φόβῳ λέγουσ. Pers. 115. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Pers. 164. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος. Pers. 202. φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην. Pers. 383. φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν. Pers. 595. πάντα μὲν φόβου πλέα — φαίνεται. Ag. 14. φόβος γὰρ ἀνθ' ὕπνου παραστατεῖ. Ag. 898. βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. Ag. 1106. φόβον φέρουσιν μαθεῖν. Ag. 1216. φόβος μ' ἔχει. Ag. 1279. τίς σ' ὑποστρέφει φόβος. Ag. 1289. οὕτως δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβῳ. Ag. 1409. οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν. Choeph. 32. 35. τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ — μυχόθεν ἔλακε, περὶ φόβῳ γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺς πιτνών. Choeph. 100. μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβῳ τινός. Choeph. 165. ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ. Choeph. 286. μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος κινεῖ. Choeph. 916. ἦ κάρτα μάντις οὑξ ὀνειράτων φόβος. Choeph. 1020. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ᾄδειν ἕτοιμος. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 661. σέβας ἀστῶν φόβος τε συγγενὴς τὸ μὴ 'δικεῖν σχήσει. Suppl. 221. κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 474. ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος. Suppl. 493. φύλαξαι, μὴ θράσος τέκῃ φόβον. Suppl. 508. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός. Suppl. 767. οἴχομαι φόβῳ. — Sept. 124. ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου. — Φόβος *Timor*. Sept. 45. Ἄρην,

Ἐννὼ καὶ φιλαίματον Φόβον ἀρκωμότησαν.

Φοίβη *Phoebe.* Eum. 7 s. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονὸς καθίζετο Φοίβη· δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.

Φοῖβος *Phoebus.* Sept. 673. Φοίβῳ στυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένος. Pers. 202. πρὸς ἐσχάραν Φοίβου. Eum. 8. δίδωσι δ' ἡ γενέθλιον δόσιν Φοίβῳ. Eum. 273. πρὸς ἑστίᾳ θεοῦ Φοίβου. Eum. 714. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον. Psychost. 264. τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα.

Φοῖβος *lucidus.* Prom. 22. σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβῃ φλογί.

Φοινικόβαπτος *purpura tinctus.* Eum. 982. φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασι.

Φοινικόπεδος *rubram planitiem, superficiem habens.* Prom. sol. 178. φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης.

Φοίνιος *purpureus.* Sept. 719. μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον. — *cruentus.* Ag. 629. φοινίαν ξυνωρίδα. Ag. 1136. πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίῳ. Ag. 1251. κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι. Ag. 1363. ψακάδι φοινίας δρόσου. Choeph. 24. πρέπει παρηὶς φοινίοις ἀμυγμοῖς. Choeph. 605. φοινίαν Σκύλλαν. Choeph. 823. φοινίαν ἄταν τιθείς.

Φοίνισσα *Phoenissa.* Pers. 402. πάντα Φοινίσσης νεὼς κόρυμβα.

Φοιταλέος *circumagens.* Prom. 601. χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν.

Φοιτὰς *insana.* Ag. 1246. καλουμένη δὲ φοιτὰς — ἠνεσχόμην.

Φοῖτος *rabies.* Sept. 643. σὺν φοίτῳ φρενῶν.

Φονεύειν *necare.* Sept. 323. ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει.

Φονεὺς *interfector.* Ag. 1204. θῆλυς ἄρσενος φονεύς ἐστιν. Ag. 1298. φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς. Ag. 1632. ὅπως — ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴς φονεύς. Eum. 120. φονεὺς δ' Ὀρέστης τῆσδε μητρὸς οἴχεται. Eum. 403. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠξιώσατο.

Φονὴ *caedes.* Ag. 435. τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντα.

Φόνιος *caedis cupidus.* Pers. 82. φονίου δέργμα δράκοντος. — *necans.* Choeph. 310. ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν πληγὴν τινέτω. — *caede pollutus.* Eum. 307. χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. — *in caede effusus.* Choeph. 394. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον. — *cruentus.* Suppl. 820. πολυαίμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός.

Φονολιβὴς *sanguinem stillans.* Ag. 1402. φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται. Eum. 158. φονολιβῆ θρόνον.

Φονόρυτος *sanguine conspersus.* Sept. 921. ἐν δὲ γαίᾳ ζωὰ φονορύτῳ μέμικται.

Φόνος *caedes.* Prom. 355. συρίζων φόνον. Sept. 116. κινύρονται φόνον χαλινοί. Sept. 48. γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ. Sept. 226. τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται φόνῳ βροτῶν. Sept. 556. Ἐριννύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου. Sept. 803. πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. [Sept. 867. ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.] Ag. 1065. ὧν ἀνευρήσει φόνον. Ag. 1088. ἡ ξυναιτία φόνου. Ag. 1236. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτίσασθαι φόνον. Ag. 1282. φόνον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ. Ag. 1487.

ἀναίτιος εἶ τοῦδε φόνου. Ag. 1586. τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς. Ag. 1597. ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον. Choeph. 65. τίτας φόνος πέπηγεν. Choeph. 72. τὸν χαιρομυσῆ φόνον καθαίροντες. Choeph. 116. τοῦ φόνου μεμνημένη. Choeph. 132. ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος. Choeph. 570. φόνου δ' Ἐριννὺς οὐχ ὑπεσπανισμένη. Choeph. 794. γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι. Eum. 203. οὐκ ἂν γένοιτ' ὅμαιμος αὐθέντης φόνος. Eum. 315. ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου. Eum. 439. λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον. Eum. 450. φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτου δίκας. Eum. 548. φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος. Eum. 550. αἰτίαν δ' ἔχω τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. Eum. 573. ἡ δ' ἐλευθέρα φόνου. Eum. 593. τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα. — Eum. 461. φόνων δικαστάς. — *occisorum cadavera.* Pers. 412. θάλασσα — ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν. — *cruor.* Sept. 44. θιγγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου. Choeph. 1007. φόνου δὲ κηκὶς σὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Eum. 175. ἐμοῦσα θρόμβους οὓς ἀφείλκυσας φόνου.

Φορεῖσθαι *ferri.* Sept. 344. γᾶς δόσεις οὐτιδανοῖς ἐν ῥοθίοις φορεῖται. Sept. 801. πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φορούμενοι.

Φόρημα *onus.* Fragm. 276. ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

Φορητός *tolerabilis.* Prom. 981. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.

Φορκίδες *Phorcides.* Prom. 796. ἵνα αἱ Φορκίδες ναίουσι.

Φορτηγός *onerarius.* Phryg. 243. ναυβάτην φορτηγόν.

Φραδή *indicium, consilium.* Eum. 236. ἔπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς. Choeph. 929. θεόθεν εὖ φραδαῖσιν.

Φράζειν *dicere.* Prom. 611. θρόει, φράζε τᾷ δυσπλάνῳ παρθένῳ. Prom. 767. εἰ ῥητόν, φράσον. Prom. 783. ἑλοῦ γάρ· ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι φράσω σαφηνῶς ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. Prom. 790. σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω. Prom. 827. ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν — φράσω. Prom. 846. τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω. Prom. 997. ὥστε καὶ φράσαι, πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Sept. 792. βαρέα δ' οὖν ὅμως φράσον. Pers. 169. εὖ τόδ' ἴσθι — μή σε δὶς φράσαι μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον. Pers. 259. φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά. Pers. 325. ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν. Pers. 342. ἀγχῇ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον. Pers. 703. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον. Ag. 223. φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχάν. Ag. 575. φράζων ἅλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν. Ag. 1031. σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. Ag. 1080. πῶς φράσω τέλος; Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 119. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ. Choeph. 515. θέλοντι δ', εἴπερ οἶσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε. Choeph. 119. ὥστ' ὀρθῶς φράσαι. Eum. 583. κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω. Suppl. 315. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα ταὐτό μοι φράσον. Suppl. 348. φρά-

ζουσα βοτῆρι μόχθους. Suppl. 459. ἀλλὰ πῶς φράσον. — *iubere.* Eum. 593. τόνδε χρησμὸν ὤπασεν, φράζειν Ὀρέστῃ τῷδε — μητρὸς μηδαμοῦ τιμὰς νέμειν. — φράζεσθαι *secum reputare.* Choeph. 111. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι. Choeph. 585. κἀνεμοέντων αἰγίδων φράσαι κότον. Suppl. 432. τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη. Suppl. 433. καὶ δὴ πέφρασμαι. — *animum advertere, observare.* Eum. 125. λάβε, φράζου.

Φράσσειν *circumsepire.* Ag. 1349. πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων — πημονὴν ἀρκύστατον φράξειεν; — *munire.* Pers. 448. φράξαντες εὐχάλκοις δέμας ὅπλοισιν. — φράσσεσθαι *munire.* Sept. 63. φράξαι πόλισμα. Sept. 780. πύλας φερεγγύοις ἐφραξάμεσθα μονομάχοισι προστάταις.

Φράστωρ *index, itineris dux.* Suppl. 487. ὀπάονας δὲ φράστοράς τ' ἐγχωρίων ξύμπεμψον.

Φράτωρ *curialis.* Eum. 626. ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται;

Φρενοδαλής *mentem commovens.* Eum. 317. 326. παραφορὰ φρενοδαλής.

Φρενομανής *mente commotus.* Ag. 1111. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος.

Φρενοπληγής *mentem concutiens.* Prom. 880. φρενοπληγεῖς μανίαι.

Φρενόπληκτος *mente commotus.* Prom. 1056. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων βουλεύματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκοῦσαι.

Φρενοῦν *monere, docere.* Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σαυτόν. Ag. 1156. φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων. Choeph. 114. κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.

Φρενώλης *demens.* Sept. 739. παράνοια σύναγε νυμφίους φρενώλεις.

Φρήν *praecordia.* Prom. 883. κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Prom. 361. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπείς. Eum. 153. ἔτυψεν — ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβόν. — *animus, mens.* Prom. 844. σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός. Sept. 466. μαινομένᾳ φρενί. Sept. 575. βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος. Sept. 855. δόλος οὐδεὶς μὴ 'κ φρενὸς ὀρθᾶς με λιγαίνειν. Sept. 902. δακρυχέων ἐκ φρενός. Sept. 950. μαίνεται γόοισι φρήν. Sept. 1025. συγγόνῳ φρενί. Pers. 115. μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Pers. 364. τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός. Pers. 366. πειθάρχῳ φρενί. Ag. 103. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπην l. d. Ag. 212. φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν. Ag. 266. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. Ag. 779. ἀπ' ἄκρας φρενός. Ag. 869. ἀπενθήτῳ φρενί. Ag. 956. θάρσος εὔπιθες ἵζει φρενὸς φίλον θρόνον. Ag. 1004. ζωπυρουμένας φρενός. Ag. 1054. μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί. Ag. 1275. ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός. Ag. 1402. φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται. Ag. 1470. 1496. φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω; Choeph. 54. δι' ὤτων φρενός τε δαμίας περαῖνον. Choeph. 105. λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον. Choeph. 155. ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.

Choeph. 301. εὐδόξῳ φρενί. Choeph. 303. θηλεῖα γὰρ φρήν. Choeph. 384. τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται; Choeph. 505. ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωσαι φρενί. Choeph. 558. φαιδρᾷ φρενί. Choeph. 755. ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρενά. Choeph. 743. τρόπῳ φρενός. Choeph. 761. γαθούσῃ φρενί. Choeph. 834. ὥστε δηλῶσαι φρενί. Choeph. 841. οὔτοι φρένα κλέψειαν ὠμματωμένην. Choeph. 998. πολλὰ θερμαίνοι φρένα. Eum. 17. τέχνης δέ νιν Ζεὺς ἔνθεον κτίσας φρένα. Eum. 104. εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Eum. 265. δελτογράφῳ δὲ πάντ' ἐπωπᾷ φρενί. Eum. 319. 328. ὕμνος ἐξ Ἐριννύων δέσμιος φρενῶν. Eum. 582. εἰ δικαίως εἴτε μὴ τῇ σῇ φρενὶ δοκεῖ τόδ' αἷμα. Eum. 941. στυγεῖν μιᾷ φρενί. Suppl. 508. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός. Suppl. 510. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα. Suppl. 594. σπεῦσαί τι τῶν δούλιος φέρει φρήν. Suppl. 601. ὡς ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί. Suppl. 756. ἠβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί. Suppl. 830. φρενί τ' ἄταν. Suppl. 893. οὐδὲν ὤρθωσας φρενί. Suppl. 967. εὐπρευμνῆ φρενὸς χάριν. Suppl. 995. ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός. Suppl. 1034. Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν μεγάλα φρήν. Suppl. 1043. τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν καθορᾶν; Fragm. 410. Δημῆτερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 337, 8. φρὴν ἀγέλαστος. — Prom. 34. Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρένες. Prom. 131. πατρῴας μόγις παρειποῦσα φρένας. Prom. 181. ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος. Prom. 442. ἔννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους. Prom. 470. ἀποσφαλεὶς φρενῶν. Prom. 631. σὰς δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρένας. Prom. 676. μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι ἦσαν. Prom. 791. ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν. Prom. 858. ἐπτοημένοι φρένας. Prom. 909. αὐθάδης φρενῶν. Prom. 1063. μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ βροντῆς μύκημα. Sept. 25. ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν. Sept. 594. φρενῶν βίᾳ. Sept. 643. σὺν φοίτῳ φρενῶν. Sept. 645. ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν. Sept. 653. ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας. Pers. 161. μέριμν' ἄφραστος ἐστιν ἐν φρεσίν. Pers. 464. ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας. Pers. 598. τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας. Pers. 689. ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται. Pers. 736. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν; Pers. 753. φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν. Pers. 868. ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν. Ag. 168. τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν. Ag. 268. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας. Ag. 466. φρενῶν κεκομμένος. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας. Ag. 488. αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν. Ag. 968. πρὸς ἐνδίκοις φρεσίν. Ag. 1022. ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ. Ag. 1034. κακῶν κλύει φρενῶν. Ag. 1114. ταλαίναις φρεσίν. Ag. 1281. εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος. Ag. 1529. ἀληθείᾳ φρενῶν. Ag. 1605. ἐξοχώταται φρενῶν ἰατρομάντεις.

Choeph. 78. φρενῶν στύγος κρατούσῃ. Choeph. 209. φρενῶν καταφθορά. Choeph. 231. χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας. Choeph. 443. τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου. Choeph. 445. ἡσύχῳ φρενῶν βάσει. Choeph. 588. γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων. Choeph. 617. γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν. Choeph. 693. πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσίν. Choeph. 818. Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν σχεθών. Choeph. 1020. φέρουσι γὰρ νικώμενον φρένες δύσαρκτοι. Choeph. 1052. ταραγμὸς ἐς φρένας πιτνεῖ. Eum. 88. μὴ φόβος σε νικάτω φρένας. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 467. ὅρκον περῶντας μηδὲν ἔκδικον φρεσίν. Eum. 493. φρενῶν ἐπίσκοπον. Eum. 508. ἐκ δ' ὑγιείας φρενῶν. Suppl. 100. δυσπαραβούλοισι φρεσίν. Suppl. 374. φόβος μ' ἔχει φρένας. Suppl. 732. δυσάγνοις φρεσίν. Suppl. 918. κατ' εὔνοιαν φρενῶν.

Φρίσσειν *horrere*. Suppl. 603. χερσὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ. — Prom. 538. φρίσσω δέ σε δερκομένη. Prom. 697. πέφριχ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν 'Ιοῦς. Sept. 472. ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἔφριξα δινήσαντος. Sept. 702. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεόν — τελέσαι τὰς περιθύμους κατάρας. Ag. 1216. τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν ξυνῆκα καὶ πέφρικα. Suppl. 341. πέφρικα, λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους. Fragm. 398. ἔφριξα.

Φροιμιάζεσθαι *praeludere*. Ag. 1327. φροιμιάζονται γὰρ ὡς τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. — *primo loco ponere*. Eum. 20. τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμιάζομαι θεούς.

Φροίμιον *saltationis exordium*. Ag. 31. φροίμιον χορεύσομαι. — *prooemium*. Ag. 803. θεοῖς μὲν ἔξέτεινα φροίμιον τόδε. — *praeludium*. Ag. 1184. ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις. — *somnium rei futurde praeludens*. Eum. 137. ἰδώμεθ' εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾷ. — *exordium*. Suppl. 810. ὁρῶ τάδε φροίμιά πρόξενα πόνων βιαίων ἐμῶν. — *cantilena, maledictum*. Sept. 7. 'Ετεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυῤῥόθοις.

Φρονεῖν *sentire, cogitare*. Sept. 407. ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. Sept. 532. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι. Pers. 768. ὧν νέος νέα φρονεῖ l. d. Pers. 806. οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 214. τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν τρέφειν ἀνάγκη. Suppl. 754. σὺ δὲ φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. Fragm. 288. τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφήμερα φρονεῖ. — *vivere et sentire*. Choeph. 510. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. — *sapere, prudentem esse*. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. Prom. 1002. τόλμησον ποτε πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. Prom. 1014. τῷ φρονοῦντι μὴ καλῶς. Sept. 789. φρονοῦσα νῦν ἄκουσον. Pers. 711. ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 169. τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώσαντα. Ag. 901. τὸ μὴ

κακῶς φρονεῖν θεοῦ μέγιστον δῶρον. Eum. 115. φρονήσατ', ὦ κακὰ χθονὸς θεαί. Eum. 812. φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. Eum. 943. ἆρα φρονούσης γλώσσης ἀγαθῆς ὁδὸν εὑρίσκει; Suppl. 173. παῖδες, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε πιστῷ γέροντι. Suppl. 201. φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις. — εὖ φρονεῖν *bene sapere*. Prom. 385. κέρδιστον εὖ φρονοῦντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν. — *benevolum esse*. Ag. 262. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ. Ag. 1411. ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί. — *laetari*. Choeph. 763. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;

Φρόνημα *animus*. Prom. 207. αἱμύλας δὲ μηχανὰς ἀτιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν. Prom. 376. ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου. Sept. 519. ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον, φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων. Ag. 720. φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας, ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου. Ag. 804. τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα μέμνημαι κλύων. Choeph. 189. φρόνημα παισὶ δύσθεον πεπαμένη. Choeph. 320. φρόνημα τοῦ θανόντος οὐ δαμάζει πυρὸς μαλερὰ γνάθος. Choeph. 587. ὑπέρτολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγοι; Choeph. 990. τόλμης ἕκατι κἀδίκου φρονήματος. Suppl. 94. ἥμενον ἄνω φρόνημά πως αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας. Suppl. 889. ἐκ ποίου φρονήματος ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα; Suppl. 907. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῷ φρονήματι. Sept. 420. τῶν τοι ματαίων ἄνδρασι φρονημάτων ἡ γλῶσσ' ἀληθὴς γίνεται κατήγορος. Pers. 794. ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. Pers. 814. κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων. — *superbia*. Prom. 955. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν. — φρονήματα *praecordia*. Eum. 456. ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσών.

Φρονούντως *prudenter*. Suppl. 201. φρονούντως πρὸς φρονοῦντας ἐννέπεις.

Φροντίζειν *curam habere*. Prom. 1036. πάπταινε καὶ φρόντιζε. Pers. 241. δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. Suppl. 413. φρόντισον.

Φροντὶς *cura*, *cogitatio*. Pers. 138. φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον θώμεθα. Ag. 886. τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένη θήσει δικαίως. Ag. 1512. ἀμηχανῶ, φροντίδων στερηθεὶς, εὐπάλαμον μέριμναν. Choeph. 595. φροντίσιν δαεὶς. Suppl. 402. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου. Suppl. 412. μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; — *sollicitudo*. Pers. 157. καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς. Ag. 102. ἐλπὶς ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον. Ag. 160. φροντίδος ἄχθος. Ag. 655. ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος. Eum. 431. ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.

Φροῦδος *ad iter adeundum commotus*. Suppl. 843. σὺ δὲ ναῒ, ναῒ βάσῃ τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ βίᾳ τε πολλᾷ φροῦδα.

Φρουρὰ *custodia*. Prom. 143. φρουρὰν ἄζηλον ὀχήσω. Ag. 2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος. Ag. 292. φάος

δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο φρουρά.

Φρουρεῖν custodire. Prom. 31. ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν. Eum. 978. ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας τοὐμὸν δικαίως. — Eum. 209. εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μορσίμη ὅρκου 'στὶ μείζων τῇ δίκῃ φρουρουμένη.

Φρούρημα is qui custodiam agit. Sept. 431. Πολυφόντου βία, φερέγγυον φρούρημα. Eum. 676. τοῦτο βουλευτήριον — εὑδόντων ὕπερ ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθίσταμαι.

Φρούριον locus qui custoditur. Eum. 879. πόλιν, τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε φρούριον θεῶν νέμει. — *homines, qui locum occupatum tenent et custodiunt.* Prom. 803. τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω. Eum. 909. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον;

Φρύαγμα fremitus. Sept. 227. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων. Sept. 457. ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθείς.

Φρυγία Phrygia. Suppl. 543. δι' αἴας μηλοβότου Φρυγίας διαμπάξ.

Φρυκτός fax accensa. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Ag. 273. φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν. Ag. 283. φρυκτοῦ φῶς.

Φρυκτωρία facis accensio. Ag. 33. τρὶς ἓξ βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας. Ag. 476. τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς.

Φρυκτωρός observator facis, quae signi dandi causa accenditur. Ag. 576. φρυκτωρῶν διὰ πεισθεῖσα.

Φρύξ Phryx. Pers. 756. Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο.

Φυγαίχμης hastam fugiens. Pers. 984. Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

Φυγάς profugus, profuga, exul. Ag. 1255. φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος κάτεισιν. Choeph. 333. τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται φυγάδας θ' ὁμοίως. Choeph. 928. ὁ πυθόχρηστας φυγάς. Suppl. 78. ἔστι δὲ κἀκ πτολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης, φυγάσιν ῥῦμα δαιμόνων σέβας. Suppl. 199. χρεῖος εἰ ξένη φυγάς. Suppl. 211. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν. Suppl. 345. ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον. Suppl. 415. τὰν φυγάδα μὴ προδῷς. Suppl. 800. μετά με δρόμοισι διόμενοι φυγάδα — δίζηνται λαβεῖν. Suppl. 1027. φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη — προφοβοῦμαι l. d.

Φυγγάνειν effugere. Prom. 511. ὧδε δεσμὰ φυγγάνω.

Φύγδα furtim aufugiendo. Eum. 246. μὴ λάθῃ φύγδα βάς.

Φυγή fuga. Sept. 936. τετραμμένου παντρόπῳ φυγᾷ γένους. Sept. 964. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί. Pers. 384. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε. Pers. 414. φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο. Pers. 462. ἢίξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ. Pers. 473. κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν. Ag. 1274. σμικρὰ κερδανῶ φυγῇ. Eum. 400. καὶ τῷ κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς; Eum. 574. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῇ; Suppl. 70. τᾶσδε φυγᾶς ἀερίας ἀπὸ γᾶς εἴ τις ἔστι κηδεμών. Suppl. 325. τίς ἤχει τίνδ' ἀνέλπιστον φυ-

γῆν κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν; Suppl. 354. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν ἱκεσία Θέμις. Suppl. 390. ὕπαστρον δέ τοι μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύσφρονος φυγᾷ. Suppl. 718. πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι. Suppl. 812. βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν. — Sept. 173. πολίταις τάσδε δαδρόμους φυγὰς θεῖσαι. Eum. 402. ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιῤῥοιζεῖς φυγάς; Suppl. 193. τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς. — exilium. Sept. 620. ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον. Ag. 1386. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί. Choeph. 252. ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων. Suppl. 609. ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῇ δημηλάτῳ.

Φύειν *gignere*. Fragm. 297. σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταίθειν μοι δοκεῖς. — *facere, ut aliquid nascatur*. Sept. 517. στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων ὥρας φυούσης. Fragm. 294. θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς, ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ. — πεφυκέναι *natum esse*. Sept. 1022. δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὗ πεφύκαμεν. Prom. 27. ὁ λωφήσων γὰρ οὐ πέφυκέ πω. Fragm. 412. τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα. — φῦναι *natum esse*. Ag. 165. ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τριακτῆρος οἴχεται τυχών. Ag. 1315. τίς ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ δαίμονι φῦναι; — *natura esse, esse*. Prom. 335. πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς. Ag. 1304. τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ πᾶσι βροτοῖσιν. Prom. 871. πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον. Pers. 153. θεοῦ μὲν εὐνήτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ. — φύεσθαι *nasci*. Prom. 873. σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς τόξοισι κλεινός.

Φυλακή *custodia*. Ag. 227. στόματός τε καλλιπρώρου φυλακὰν κατασχεῖν φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Pers. 584. οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἐν φυλακαῖς.

Φυλακτέον *cavendum est*. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον.

Φύλαξ *custos*. Pers. 4. πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες. Ag. 284. Μεσαπίου φύλαξι. Ag. 888. δωμάτων ἐμῶν φύλαξ. Ag. 1427. δαμέντος φύλακος εὐμενεστάτου. Eum. 64. διὰ τέλους δέ σοι φύλαξ ἐγγὺς παρεστώς. Suppl. 299. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ. Suppl. 377. φύλακα πολυπόνων βροτῶν. Fragm. 302. ἀλλ' ἔστι κἀμοὶ κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ φύλαξ.

Φυλάσσειν *custodire*. Sept. 2. ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως οἴακα νωμῶν. Sept. 126. Κάδμου ἐπώνυμον πόλιν φυλάξον. Pers. 359. ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους. Ag. 8. καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον. Choeph. 572. φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς. Choeph. 777. σὺ δέ νιν φυλάσσεις. Choeph. 1060. καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι. Eum. 90. Ἑρμῆ, φύλασσε — τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν ἱκέτην. Eum. 234. αὐτοῦ φυλάσσων ἀναμένω τέλος δίκης. Eum. 418. βρέτας τόδε ἧσαι φυ-

λάσσων ἑστίας ἀμῆς πέλας. Suppl. 176. τἀπὶ χέρσου νῦν προμήθειαν λαβεῖν αἰνῶ φυλάξαι. Suppl. 679. φυλάσσοι τ' ἀτρεμίας τιμὰς τὸ δήμιον. Atham. 1. ἀεὶ φυλάσσων τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. — φυλάσσεσθαι cavere. Prom. 717. οὓς φυλάξασθαί σε χρή. Prom. 806. Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας Γρῦπας φύλαξαι. Choeph. 911. φύλαξαι μητρὸς ἐγκότους κύνας Suppl. 370. ἄγος φυλάσσου. Suppl. 422. γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων καὶ φύλαξαι κότον. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 990. μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός. — Suppl. 202. φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνῆσθαι σέθεν κεδνὰς ἐφετμάς. — Prom. 390. τούτου φυλάσσου μή ποτ' ἀχθεσθῇ κέαρ. Suppl. 493. φύλαξαι μὴ θράσος τέκῃ φόβον.

Φυλλάς foliorum proventus. Ag. 940. ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους. — viriditas, vigor. Ag. 89. τό θ' ὑπεργήρων φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοὺς στείχει.

Φύλλον folium. Pers. 608. τῆς τ' αἰὲν φύλλοισι θαλλούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα.

Φῦλον gens, natio. Prom. 809. τηλουρὸν δὲ γῆν ἥξεις κελαινὸν φῦλον. Eum. 57. τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας. Suppl. 539. πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα φῦλα.

Φυξάνωρ ad viros, quos quis fugit, pertinens. Suppl. 8. αὐτογένητον φυξάνορα γάμον Αἰγύπτου παίδων.

Φυξίμηλα arbores quae ad eam altitudinem succreverunt, ut iis noceri ab ovibus aliisque bestiolis non amplius possit. Fragm. 385.

Φυρᾶν inquinare. Sept. 48. ὡρκωμότησαν — γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.

Φύρδην turbate, confusa turba. Pers. 798. δαιμόνων θ' ἱδρύματα πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανίστραπται βάθρων.

Φύρειν confundere, turbate agere. Prom. 448. ἔφυρον εἰκῇ πάντα. — inquinare. Ag. 714. αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη.

Φυσίαμα halitus. Eum. 53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν.

Φυσιᾶν anhelare. Eum. 239. πολλοῖς δὲ μοχθοῖς ἀνδροκμῆσι φυσιᾷ σπλάγχνον.

Φυσίζοος vitalis. Suppl. 579. φυσίζοον γένος.

Φύσις natura. Prom. 487. οἵτινές τε δέξιοι φύσιν, εὐωνύμους τε. Pers. 433. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν. Ag. 619. πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν. Choeph. 279. λιχῆνας ἐξέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν. Suppl. 491. μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.

Φύστις proventus, progenies. Pers. 890. πάνυ γὰρ φύστις μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

Φυτάλμιος parens. Ag. 318. ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων.

Φυτόν planta. Eum. 901. φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν. — genus. Suppl. 278. καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν.

Φυτουργός generis auctor, creator. Suppl. 587. πατὴρ φυτουργὸς αὐτόχειρ ἄναξ.

Φωκεύς Phocensis. Pers. 477. ἔς τε Φωκέων χθόνα καὶ Δωρίδ' αἶαν. Ag. 855. Choeph. 668. Στρόφιος

ὁ Φωκεύς. Choeph. 663. ξένος μέν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων.

Φωκίς *Phocensis.* Choeph. 557. γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.

Φωνεῖν *loqui.* Prom. 1065. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ με. Sept. 416. χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν, πρήσω πόλιν. Ag. 198. ἄναξ δ' ὁ πρεσβὺς τόδ' εἶπε φωνῶν. Ag. 1307. δακτυλοδείκτων δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων, μηκέτ' ἐσέλθῃς τάδε, φωνῶν. Ag. 1600. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ. Choeph. 281. ἄλλας τε φωνεῖ προσβολὰς Ἐρινύων. Choeph. 312. τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Choeph. 368. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φωνεῖς. Choeph. 744. οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὢν ἐν σπαργάνοις. Eum. 269. ἐν δὲ τῷδε πράγματι φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου. Eum. 896. καὶ μέγα φωνοῦντ' ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

Φωνή *vox.* Prom. 21. ἵν' οὔτε του μορφὴν βροτῶν ὄψει. Ag. 1031. ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί. Choeph. 193. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρονα. — *lingua.* Ag. 1021. ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Choeph. 556. φωνὴν ἥσομεν Παρνησίδα. Fragm. 439. Αἰθίοπα φωνήν.

Φώς *vir.* Sept. 417. τοιῷδε φωτὶ πέμπε τίς ξυστήσεται. Sept. 452. καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον. Sept. 481. τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον. Sept. 525. φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα. Sept. 602. ὅμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα — ἀντιτάξομεν. Sept. 653. Δίκη ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας. Sept. 1069. ἀλλοδαπῶν κύματι φωτῶν. Pers. 80. ἰσόθεος φώς. Pers. 88. μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν. Pers. 238. οὔτινος δοῦλοι κέκληνται φωτός. Pers. 243. τοῖσδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν. Pers. 889. ἁδροβάται γὰρ πολλοὶ φῶτες. Ag. 250. δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν γυναῖκα. Ag. 387. φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ. Ag. 423. ἀντὶ δὲ φωτῶν τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκάστου δόμους ἀφικνεῖται. Ag. 731. μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον. Ag. 770. οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός. Ag. 893. βαρβάρου φωτὸς δίκην. Ag. 1235. θήγουσα φωτὶ φάσγανον. Ag. 1650. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν. Choeph. 607. φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον. Eum. 222. μέτειμι τόνδε φῶτα. Eum. 575. οὐκ ἦν ὅμαιμος φωτὸς, ὃν κατέκτανεν. Suppl. 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. — φῶτες *homines.* Prom. 548. τὸ φωτῶν ἀλαὸν γένος.

Φῶς *lux.* Pers. 163. μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα. Pers. 622. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς. Ag. 283. φρυκτοῦ φῶς. Ag. 378. φῶς αἰνολαμπές. Ag. 478. τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσε φρένας. Ag. 508. ἥκει γὰρ ἡμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων. Ag. 1297. ἡλίῳ δ' ἐπεύχομαι πρὸς ὕστατον φῶς. Choeph. 850. πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίᾳ δαίων. Choeph. 955. 966. πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν. Eum. 959. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν ἴτε. — *dies.* Ag. 270. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης. Add. φάος.

Χ.

Χαίρειν laetari. Sept. 796. τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεσθαι πάρα. Sept. 807. πότερον χαίρω; Ag. 484. τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων. Ag. 525. χαίρω· τεθνᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς. Ag. 633. ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν. Ag. 1211. δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ. Ag. 1364. χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότῳ γανᾷ σπορητός. Ag. 1357. χαίροιτ' ἂν εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι. Choeph. 442. ἀνέφερον λίβη, χαίρουσα, πολίδακρυν γόον κεκρυμμένα. Eum. 291. τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. Eum. 401. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται. Phryg. 244. οἷς μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι πάρα. Sisyph. in Etymol. Gud. p. 227. Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ χαίρειν. — χαῖρε salve. Pers 152. χαῖρε Δαρείου γύναι. Ag. 22. ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός. Ag. 494. νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος. Ag. 524. κῆρυξ 'Αχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Suppl. 597. ὦ χαῖρε πρέσβυ. Mys. 131. ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών. — χαῖρε vale. Pers. 826. ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετε. Eum. 745. καὶ χαῖρε σὺ καὶ πολυσσοῦχος λεώς. Eum. 950. χαίρετε, χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου, χαίρετ' ἀστικὸς λεώς. Eum. 957. χαίρετε χὐμεῖς. Eum. 960. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις. — χαίρειν καταξιῶ valere jubeo. Ag. 558. καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφοραῖς καταξιῶ.

Χαιρομυσής Choeph. 71. l. d.

Χαίτη caesaries. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός.

Χαίτωμα capillamentum. Sept. 367. τρεῖς κατασκίους λόφους σείει, κράνους χαίτωμα.

Χαλᾶν remittere. Prom. 58. ἄρασσε μᾶλλον, σφίγγε, μηδαμῇ χάλα. Prom. 176. πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων δεσμῶν χαλάσῃ. Prom. 256. αἰκίζεταί τε κοὐδαμῇ χαλᾷ κακῶν. Prom. 1059. τί χαλᾷ μανιῶν; — Eum. 210. εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλᾷς. — Choeph. 866. ἀνοίξατε ὅπως τάχιστα καὶ γυναικείους πύλας μοχλοῖς χαλᾶτε. — Prom. 993. πρὶν ἂν χαλασθῇ δεσμὰ λυμαντήρια.

Χαλεπός gravis, perniciosus. Sept. 210. τὸν ἀμήχανον κὰκ χαλεπᾶς δύας — ὀρθοῖ. Suppl. 157. 171. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Ag. 1483. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ 'Ατρέως χαλεποῦ θοινατῆρος.

Χαλίκρητος vino mero constans. Fragm. 438. σπονδαὶ χαλίκρητοι.

Χαλιμάς Baccha. Fragm. 403.

Χαλινός frenum. Sept. 116. διάδετοι δὲ γενύων ἱππείων κινύρονται φόνον χαλινοί. Sept. 189. ἱππικῶν τ' ἀΰπνων πηδαλίων διαστόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν. Sept. 375. ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει. Pers. 192. ξυναρπάζει βίᾳ ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον. — Ag. χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν. — vinculum. Prom. 561. χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον. Ag. 219. βίᾳ χαλινῶν. — vis cogens. Prom. 675. ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.

Χάλκεος aeneus. Choeph. 675. λέβητος χαλκέου πλευρώματα.

Χάλκευμα *vinculum aeneum*. Prom. 19. ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασι προσπασσαλεύσω. — *ferrum*. Choeph. 569. νεκρὸν θήσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι.

Χαλκήλατος *ex aere factus*. Sept. 368. χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον. Sept. 521. ἐν χαλκηλάτῳ σάκει. Choeph. 288. χαλκηλάτῳ πλάστιγγι. Sisyph. 206. λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος; Fragm. 445. γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

Χαλκήρης *aeneus*. Pers. 400. εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον ἔπαισεν.

Χαλκίς *Chalcis*. Ag. 183. Χαλκίδος πέραν.

Χαλκόδετος *aere compactus*. Sept. 145. κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων. Edon. 51. ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ.

Χαλκοκέραυνος *aereo fulmine petitus*. Prom. sol. 178. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν.

Χαλκός *aes*. Prom. 500. χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ. Ag. 379. κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον. Ag. 598. χαλκοῦ βαφάς. Fragm. 279. κάτοπτρον εἴδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. Fragm. in Bekk. Anecd. p. 353, 10. χαλκὸν αἰθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ.

Χαλκόστομος *aeneo rostro instructus*. Pers. 407. ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις παίοντο.

Χάλυβες *Chalybes*. Prom. 717. λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες.

Χάλυβος *ferrum*. Sept. 710. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος.

Χάλυψ *ferrum*. Prom. 133. κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος διῇξεν ἄντρων μυχόν.

Χαμάδις *humum*. Sept. 340. παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν ἀλγύνει κυρήσας.

Χαμαί *humi*. Ag. 880. μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδα. Eum. 251. αἷμα μητρῷον χαμαὶ δυσαγκόμιστον.

Χαμαιπετής *in terram prolapsus*. Ag. 894. μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί. Choeph. 962. ἄνα γε μὰν, δόμοι, πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί.

Χαμεύνη *lectus*. Ag. 1521. ἀργυροτοίχου δροίτας κατέχοντα χαμεύναν.

Χαρά *gaudium*. Sept. 424. χαρᾷ ματαίᾳ. Ag. 261. χαρά μ' ὑφέρπει. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 573. ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὕπο. Ag. 1613. ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾷ. Choeph. 231. χαρᾷ δὲ μὴ 'κπλαγῇς φρένας. Phin. 238. στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.

Χαρακτήρ *effigies*. Suppl. 279. Κύπριος χαρακτὴρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων.

Χαράσσεσθαι *incidi, pulsari*. Pers. 679. στένει, κέκοπται καὶ χαράσσεται πέδον.

Χαρίζεσθαι *morem gerere*. Pers. 686. δέομαι μὲν χαρίσασθαι, δέομαι δ' ἀντία φάσθαι. — Ag. 295. ὤτρυνε θεσμὸν μὴ χαρίζεσθαι πυρός l. c.

Χάρις *gratia, gratificatio.* Prom. 545. φέρ' ὅπως ἄχαρις χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τις ἀλκά; Ag. 1524. ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι. Choeph. 42. τοιάνδε χάριν ἄχαριν — μωμένα. Prom. 638. σὸν ἔργον Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. Prom. 784. τούτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν θέσθαι θέλησον. Prom. 823. ἡμῖν αὖ χάριν δὸς ἥντιν' αἰτούμεσθα. Prom. 987. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν. — veneratio, reverentia. Sept. 685. χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται. Ag. 175. δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως σέλμα σεμνὸν ἡμένων. Ag. 362. ὅσοις ἀθίκτων χάρις πατοῖτο. Ag. 761. μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας καιρὸν χάριτος. — *donum, reverentiae signum.* Ag. 1360. Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν. Choeph. 178. ἔπεμψε χαίτην, κουρίμην χάριν πατρός. Choeph. 510. θανόντι δ', οὐ φρονοῦντι, δειλαία χάρις ἐπέμπετο. — *gratiarum actio.* Ag. 711. χάριν τροφᾶς γὰρ ἀμείβων. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. — *praemium, pretium.* Ag. 345. χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων. — *gratia, jucunditas.* Ag. 406. εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί. Ag. 1013. ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις. — *rei gratae sensus.* Ag. 410. πάρεισιν δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν. Ag. 471. γυναικὸς αἰχμᾷ πρέπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. — *res grata.* Ag. 1028. ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν. Ag. 536. καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. Ag. 1278. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ. Suppl. 938. εἰ δέ τις μείζων χάρις, πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονοῤῥύθμους δόμους. — *benignitas.* Ag. 479. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν. Ag. 567. χάρις τιμήσεται Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. Choeph. 822. προπράσσων χάριτος ὀργὰς λυπράς. Suppl. 968. εὐπρυμνῆ φρενὸς χάριν σέβεσθαι. — Choeph. 317. χάριτες δ' ὁμοίως κέκληνται γόος εὐκλεής. — χάριν *gratia.* Pers. 1003. ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. Eum. 899. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα, τὰν ἐμὰν χάριν λέγω. Ag. 24. τῆσδε συμφορᾶς χάριν. Ag. 1655. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. Choeph. 264. γλώσσης χάριν. Choeph. 530. δεσποίνης χάριν. Suppl. 258. φωτὸς ἰατροῦ χάριν. Suppl. 440. κτησίου Διὸς χάριν.

Χαριτογλωσσεῖν *gratiae captandae causa loqui.* Prom. 294. οὐδὲ μάτην χαριτογλωσσεῖν ἔνι μοι.

Χάρμα *gaudium.* Ag. 257. πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν. Eum. 939. χάρματα δ' ἀντιδοῖεν κοινοφιλεῖ διανοίᾳ. Pers. 991. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

Χάρων canis nomen. Fragm. 354.

Χεῖμα *hiems.* Prom. 452. οὔτε χείματος τέκμαρ οὔτ' ἀνθεμώδους ἦρος. Ag. 5. τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς. — *tempestas, procella.* Ag. 192. πικροῦ χείματος ἄλλο μῆχαρ. Ag. 613. ἢ χεῖμα κοινὸν ἄχθος ἥρπασε στρατοῦ; Ag. 874. κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος.

Χειμάζεσθαι *tempestate agitari.*

Prom. 562. τίνα φῶ λεύσσειν τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν χειμαζόμενον; Prom. 840. ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζῃ δρόμοις.

Χειμάμυνα *vestis hiemis iniurias arcens.* Fragm. 390.

Χειμάῤῥοος *cum procellae vi irruens.* Orith. 267. μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάῤῥοον.

Χειμὼν *hiems, procella.* Pers. 488. νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς χειμῶν' ἄωρον ὦρσε. Ag. 549. χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον. Ag. 943. θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολών. Ag. 620. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῷ στρατῷ ἐλθεῖν; Ag. 642. κεροτυπούμεναι βίᾳ χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ. — *tempestas, calamitas.* Prom. 644. καὶ λέγουσ' ὀδύρομαι θεόσσυτον χειμῶνα. Prom. 1017. οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος. Ag. 635. λέγων χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς. Choeph. 1061. ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις τρίτος αὖ χειμὼν — ἐτελέσθη. Suppl. 158. 172. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἶσι χειμών. Choeph. 200. οἵοισιν ἐν χειμῶσι ναυτίλων δίκην στροβούμεθα.

Χειμωνοτύπος *cum procellae vi concutiens.* Suppl. 34. λαίλαπι χειμωνοτύπῳ.

Χεῖν *fundere, effundere.* Choeph. 85. τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς. Choeph. 90. χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβῳ πατρός. Choeph. 107. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν. Choeph. 127. χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς. Suppl. 1007. ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν. — Pers. 216. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. — Choeph. 154. κεχυμένων χοᾶν. Choeph. 395. φονίας σταγόνας χυμένας ἐς πέδον. Eum. 253. τὸ διερὸν πέδῳ χύμενον οἴχεται. — *vocem emittere.* Sept. 73. πόλιν — Ἑλλάδος φθόγγον χέουσαν. Suppl. 626. κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας. Glauc. 28. εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέωμεν. — *demittere.* Ag. 230. κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα.

Χεὶρ *manus.* Prom. 622. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίστου δὲ χείρ. Sept. 536. χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον. Suppl. 599. δήμου κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται. Ossileg. 166. ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο. Ag. 791. τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ. Ag. 1082. προτείνει δὲ χεῖρ' ἐκ χειρὸς ὀρεγομένα. Choeph. 255. ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας. Suppl. 64. ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν. Prom. 716. λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες οἰκοῦσι Χάλυβες. Ag. 116. φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δορυπάλτου. Sept. 495. διὰ χερὸς βέλος φλέγων. Pers. 235. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς γ' αὐτοῖς πρέπει; Ag. 1378. τῆσδε δεξιᾶς χερὸς ἔργον. Ag. 1475. 1501. δολίῳ μόρῳ δαμεὶς ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳ βελέμνῳ. Ag. 1564. χερὸς πατρῴας ἐκτίνοντα μηχανάς. Choeph. 102. τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός. Choeph. 229. σῆς ἔργον χερός. Choeph. 420. τὰ χερὸς ὀρέγματα. Choeph. 936. ἔθιγε δ' ἐν μάχᾳ χερὸς ἐτήτυμος Διὸς κόρα. Eum. 270. βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός. Prom. 851. ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.

Ag. 1397. *χειρὶ νικήσαντα.* Choeph. 378. *τλήμονι καὶ πανούργῳ χειρί.* Eum. 424. *οὐδ' ἔχει μύσος πρὸς χειρὶ τῇ 'μῇ.* Eum. 562. *ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸς δέρην τεμών.* Suppl. 308. *καὶ Ζεύς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.* Suppl. 502. *καὶ δή σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.* Suppl. 1052. *χειρὶ παιωνίᾳ κατασχεθών.* Sept. 765. *δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν πατροφόνῳ χερί.* Pers. 198. *σὺν θυηπόλῳ χερὶ βωμὸν προσέστην.* Ag. 35. *τῇδε βαστάσαι χερί.* Ag. 111. *σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι.* Ag. 1031. *σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.* Ag. 1330. *οὐ καθεύδουσιν χερί.* Suppl. 936. *δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾷ χερί.* Sept. 605. *χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται.* Ag. 707. *φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα.* Ag. 1082. *προτείνει δὲ χεῖρα.* Choeph. 139. *αὐτῇ δ' ἐμοὶ δὸς σωφρονεστέραν πολὺ μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.* Choeph. 389. *καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;* Suppl. 737. *οὐ μὴ — ἡμῶν χεῖρ' ἀποσχῶνται.* Ag. 34. *μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος.* Eum. 228. *οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα.* Theor. 68. *ὑπόσχοπον χέρα.* Ag. 1540. *περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.* Choeph. 976. *πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.* Sept. 455. *οὐ κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων.* Sept. 837. *πομπίμον χεροῖν πίτυλον.* Pers. 190. *χεροῖν ἔντη δίφρου διασπαράττει.* Pers. 197. *χεροῖν καλλιῤῥόου ἔψαυσα πηγῆς.* Choeph. 159. *τά τ' ἐν χεροῖν παλίντονα ἐν ἔργῳ βέλη 'πιπάλλων.* Choeph. 357. *μόρσιμον λάχος πιμπλάντων χεροῖν.* Choeph. 1051. *ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι.* Suppl. 771. *πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν.* Fragm. 340. *καταστάξας χεροῖν.* Choeph. 372. *τῶν δὲ κρατούντων χέρες οὐχ ὅσιαι.* Sept. 415. *φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.* Suppl. 190. *ἱκετηρίας — σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν.* Prom. 1007. *γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν.* Sept. 682. *οὔτ' ἂν ἐκ χερῶν θεοὶ θυσίαν δέχωνται.* Sept. 787. *ἄνδρες τεθνᾶσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.* Pers. 451. *ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο.* Pers. 1017. *ἀκμῇ χερῶν.* Ag. 412. *παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις.* Ag. 752. *σὺν πίνῳ χερῶν.* Ag. 1576. *χερῶν ἄκρους κτένας.* Choeph. 431. *ἔκατι δ' ἁμᾶν χερῶν.* Eum. 102. *κατασφαγείσης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.* Eum. 250. *ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.* Eum. 749. 776. *κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.* Prom. 55. *λαβών νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε.* Prom. 919. *τινάσσων χεροὶ πυρπνόον βέλος.* Sept. 44. *θιγγάνοντες χεροὶ ταυρείου φόνου.* Sept. 50. *μνημεῖά θ' αὑτῶν — χερσὶν ἔστεφον.* Sept. 793. *ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντο.* Sept. 915. *ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις χερσὶν ὁμοσπόροισιν.* Pers. 529. *ἁπαλαῖς χεροὶ καλύπτρας κατερεικόμεναι.* Eum. 37. *τρέχω δὲ χερσίν.* Suppl. 602. *χεροὶ δεξιωνύμοις ἔφριξεν αἰθήρ.* Suppl. 616. *χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς ἔκρανε.* Edon. 51. *ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων.* Teleph. 218. *ἀμφιδεξίοις χερσί.* Sept. 662. *ἄνδρας Ἀργείοισι Καδμείους ἅλις ἐς χεῖρας ἐλθεῖν.* Ag. 1193. *χεῖρας κρεῶν πλήθοντες.* Eum.

42. αἵματι στάζοντα χεῖρας. Eum. 303. τοὺς μὲν καθαρὰς χεῖρας προσνέμοντας. Eum. 307. χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει. Pers. 555. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας. Ag. 203. μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥεέθροις πατρῴους χέρας. Eum. 330. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας.

Χειροτόνος manus protendens. Sept. 156. κλύετε πανδίκους χειροτόνους λιτάς.

Χειροῦσθαι subigere, domare. Choeph. 683. τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη φίλων ἀποψιλοῖς με. — subigi, domari. Prom. 353. πρὸς βίαν χειρούμενον Τυφῶνα θοῦρον. Sept. 308. τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι.

Χείρωμα ministerium. Sept. 1013. τυμβοχόα χειρώματα. — res subacta. Ag. 1299. δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.

Χειρωναξία ministerium. Prom. 45. ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία. Choeph. 750. διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα.

Χελιδονίζειν barbaram vocem emittere. Fragm. 440.

Χελιδών hirundo. Ag. 1020. εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη. Nutric. 43. πεδοίκου χελιδόνος.

Χέλυς testudo, lyra. Fragm. 318. σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

Χερμάς lapis manum implens, manu iactus. Sept. 282. τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν ἰάπτουσι πολίταις χερμάδ' ὀκριόεσσαν.

Χερνήτης homo de plebe, egenus. Prom. 895. μήτε τῶν γέννᾳ μεγαλυνομένων ὄντα χερνήταν ἐρασθεῦσαι γάμων.

Χέρνιψ aqua lustralis. Eum. 626. ποία δὲ χέρνιψ φρατόρων προσδέξεται; Choeph. 127. χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς. Ag. 1007. ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίβων.

Χερομυσής manus polluens. Choeph. 71. τὸν χερομυσῆ φόνον καθαίροντες.

Χερσά loca inculta. Prom. sol. in Bekk. Anecd. p. 1167.

Χερσαῖος terrestris. Sept. 64. βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.

Χέρσος terra continens. Sept. 842. πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον. Pers. 693. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ γίνεται θνητοῖς. Pers. 852. λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον τοῦτ' ἄνακτος ἄϊον. Pers. 939. τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ. Ag. 544. τὰ δ' αὖτε χέρσῳ καὶ προσῆν. Eum. 231. ὅμοια χέρσον καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν. Suppl. 31. πρὶν πόδα χέρσῳ τῇδ' ἐν ἀσώδει θεῖναι. Suppl. 175. τἀπὶ χέρσου.

Χεῦμα fluctus. Eum. 283. Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα. Suppl. 998. οἷς χεῦμ' Ἐρασίνου περιναίεται. Suppl. 1008. (ποταμοὶ) λιπαροῖς χεύμασι γαίας τόδε μειλίσσοντες οὖδας. Prom. sol. 178. ἐρυθρᾶς ἱερὸν χεῦμα θαλάσσης. Psychag. 261. σταθεροῦ χεύματος.

Χηλή unguis. Pers. 204. κίρκον — χηλαῖς κάρα τίλλοντα.

Χθόνιος terrestris. Sept. 718. χθονία κόνις. — terram concutiens. Prom. 996. βροντήμασι χθονίοις κυκάτω πάντα. — infernus. Sept. 504. τοῦ χθονίου δέμας δαίμονος. Pers. 620. χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί, Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Pers. 632. Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες. Ag. 89. πάν-

των δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων, ὑπάτων, χθονίων. Choeph. 354. *πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων.* Choeph. 393. *κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τετιμέναι.* Choeph. 469. *μάκαρες χθόνιοι.* Suppl. 25. *ὕπατοί τε θεοὶ καὶ βαρύτιμοι χθόνιοι.* — Choeph. 1. 122. *Ἑρμῆ χθόνιε.* Choeph. 716. *χθόνιον Ἑρμῆν.*

Χθονοτρεφὴς terra nutritus. Ag. 1381. *κακὸν — χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτόν.*

Χθὼν terra, Prom. 1. *χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον.* Prom. 139. *τοῦ περὶ πᾶσάν θ' εἱλισσομένου χθόν' ἀκοιμήτῳ ῥεύματι παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ.* Prom. 282. *ὀκρυοέσσῃ χθονὶ τῇδε πελῶ.* Prom. 349. *κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων.* Prom. 498. *ἔνερθε δὲ χθονὸς κεκρυμμέν' ἀνθρώποισι ὠφελήματα.* Prom. 583. *πυρί φλέξον ἢ χθονὶ κάλυψον.* Prom. 715. *οἷς μὴ πελάζειν ἀλλὰ — ἐκπερᾶν χθόνα.* Prom. 815. *σὴν τρίγωνον ἐς χθόνα Νειλῶτιν.* Prom. 848. *ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός.* Prom. 854. *ὅσην πλατύῤῥους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα.* Prom. 1048. *χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι.* Prom. 1083. *χθὼν σεσάλευται.* Sept. 164. *θεοὶ πολισσοῦχοι χθονός.* Sept. 459. *θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί.* Sept. 569 s. *τήνδε πιανῶ χθόνα, μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.* Sept. 616. *πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί.* Sept. 650. *ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ.* Sept. 713. *χθόνα ναίειν διαπήλας, ὁπόσαν καὶ φθιμένοισι κατέχειν.* Sept. 800. *ἕξουσι δ' ἣν λάβωσι ἐν ταφῇ χθονός.* Sept. 986. *(κακὰ) δώμασι καὶ χθονί.* Sept. 993. *ποῦ σφε θήσομεν χθονός;* Sept. 998. *ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός.* Sept. 1006. *ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός.* Pers. 61. *πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις.* Pers. 75. *ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον ἐλαύνει.* Pers. 210. *τῆσδε κοιρανεῖ χθονός.* Pers. 227. *ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός;* Pers. 234. *θησαυρὸς χθονός.* Pers. 302. *κύριοσσον ἰσχυρὰν χθόνα.* Pers. 356. *εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα λήξῃ.* Pers. 474. *ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ διώλλυτο.* Pers. 477. *ἔς τε Φωκέων χθόνα.* Pers. 504. *φιλτάτην ἥβην χθονός.* Pers. 675. *οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.* Pers. 792. *φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί.* Pers. 893. *Ἀσία δὲ χθὼν — ἐπὶ γόνυ κέκλιται.* Ag. 195. *χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας.* Ag. 489. *ἰὼ πατρῷον οὖδας Ἀργείας χθονός.* Ag. 492. *τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονί.* Ag. 494. *νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος.* Ag. 514. *σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.* Ag. 562. *ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένους.* Ag. 619. *πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.* Ag. 652. *ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.* Ag. 846. *τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω χθονός.* Ag. 1359. *τοῦ κατὰ χθονὸς Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος.* Choeph. 64. *δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.* Choeph. 351. *κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων.* Choeph. 478. *ἄτιμος ἐν πυροῖσι κνισσωτοῖς χθονός,* Choeph. 711. *ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι' ἀκτὴ χώματος.* Choeph. 820. *τοῖς θ'*

ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν. Choeph. 942. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Eum. 13. χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ἡμερωμένην. Eum. 72. κακὸν σκότον νέμονται Τάρταρόν θ᾽ ὑπὸ χθονός. Eum. 76. τὴν πλανοστιβῆ χθόνα. Eum. 115. ὦ κατὰ χθονὸς θεαί. Eum. 240. χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος. Eum. 264. ἔνερθε χθονός. Eum. 373. ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα. Eum. 384. ὁρῶσα τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθονός. Eum. 681. βαρεῖαν τήνδ᾽ ὁμιλίαν χθόνος. Eum. 735. πρυμνήτην χθονός. Eum. 753. 780. μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν χθονὶ ἄφορον. Eum. 772. ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονός. Eum. 794. γλώσσης ματαίας μὴ ᾽κβάλης ἐπὶ χθόνα καρπόν. Eum. 789. μηδ᾽ ὑπερθύμως ἄγαν θεαὶ βροτῶν στήσετε δύσκηλον χθόνα. Eum. 813. ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα. Eum. 850. εὐμοίρου χθονός. Eum. 861. τοιγὰρ κατὰ χθόν᾽ οὐδ᾽ ἐπικτήσῃ φίλους. Eum. 862. τί οὖν μ᾽ ἄνωγας τῇδ᾽ ἐφυμνῆσαι χθονί. Eum. 866. κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ᾽ ἐπιστείχειν χθόνα. Eum. 977. εἰς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους. Eum. 979. ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς Θησῇδος ἐξίκοιτ᾽ ἄν. Eum. 984. ἧδ᾽ ὁμιλία χθονός. Suppl. 5. Δίαν δὲ λιποῦσαι χθόνα. Suppl. 216. εὖ τε δεξάσθω χθονί. Suppl. 240. Ἑλλὰς χθών. Suppl. 250. γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Suppl. 253. ὁρίζομαι δὲ τήνδε Περραιβῶν χθόνα. Suppl. 260. χθόνα τήνδ᾽ ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων. Suppl. 266. Ἀργεία χθονί. Suppl. 282. χθόνα παρ᾽ Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. Suppl. 289. τῇδ᾽ ἐν Ἀργείᾳ χθονί. Suppl. 320. δοκεῖτε δή μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός. Suppl. 367. κρατύνεις βωμὸν ἑστίαν χθονός. Suppl. 420. πᾶν κράτος ἔχων χθονός. Suppl. 549. βαθύπλουτον χθόνα. Suppl. 578. πᾶσα βοᾷ χθών. Suppl. 703. αὐτὴ δ᾽ ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα — ἐρέσσεται. Suppl. 749. μολόντες ἀλίμενον χθόνα. Suppl. 759. ποῖ φύγωμεν Ἀπίας χθονός; Suppl. 890. ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ᾽ ἀτιμάζεις χθόνα. Dan. 36. ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα. Niob. 146. Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα. Prom. sol. 177. δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης μέγαν ἠδ᾽ Ἀσίας τέρμονα. Prom. sol. 182. ὑπόσκιον θήσει χθόνα. Phryg. 243. ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός. — *Tellus.* Prom. 205. Τιτᾶνας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα. Eum. 6. Τιτανὶς ἄλλη παῖς Χθονός.

Χιλίαρχος *mille militum dux.* Pers. 296. ὁ χιλίαρχος Δαδάκης.

Χιλιάς *mille.* Pers. 333. Ξέρξῃ δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν ὧν ἦγε πλῆθος.

Χιλιοναύτης *mille navibus constans.* Ag. 45. στόλον Ἀργείων χιλιοναύταν.

Χίλωμα *pabulum.* Psychag. 257. ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χιλώμασιν.

Χίμαιρα *capra.* Ag. 224. δίκαν χιμαίρας.

Χιονόβοσκος *a nivibus nutritus.* Suppl. 554. λειμῶνα χιονόβοσκον.

Χῖος *Chius.* Pers. 858. Χίος ἠδὲ Πάρος.

Χιτών *vestis.* Suppl. 880. λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. Fragm. 389. λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτών.

Χιών nix. Ag. 550. *χειμῶνα —, οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών.* Suppl. 774. *αἰθέρος θρόνος, πρὸς ὃν — γίνεται χιών.* Fragm. 299. *τήκει πετραίαν χιόνα.*

Χλαῖνα involucrum. Ag. 846. *πολλὴν ἄνωθεν—τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών.*

Χλῆδος stercus. Arg. 14. *καὶ παλτὰ κάγκυλητὰ καὶ χλῆδον βαλών.*

Χλιδᾶν luxuriari, superbire. Prom. 973. *χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι.* Prom. 974. *χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι.* Suppl. 813. *βλοσυρόφρονα χλιδᾷ δύσφορα ναΐ κάν γᾷ.* — Fragm. 433. *χλιδῶν τε πλοκαμός.*

Χλιδανός mollis, delicatus. Pers. 536. *χλιδανῆς ἥβης τέρψιν.*

Χλιδή luxuria, mollities. Prom. 464. *ἄγαλμα τῆς ὑπερπλούτου χλιδῆς.* Pers. 600. *ἄνευ τ' ὀχημάτων χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν.* — deliciae. Ag. 1422. *ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.* — veneres. Suppl. 981. *παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἔπι πᾶς τις παρελθὼν ὄμματος θελκτήριον τόξευμ' ἔπεμψεν.* — superbia. Prom. 434. *μὴ τοι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ σιγᾶν με.*

Χλίειν luxuriari. Choeph. 135. *ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.* Suppl. 234. *στόλον πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασι χλίοντα.*

Χλούνης spado. Edon. 57. *μακροσκελὴς μὲν ἆρ' ἅμα χλούνης τις εἶ;* cf. Fragm. 435.

Χλοῦνις aetas viridis impubes. Eum. 179. *σπέρματός τ' ἀποφθορᾷ παίδων κακοῦται χλοῦνις.*

Χλωρός pallidus. Suppl. 561. *χλωρῷ δείματι θυμὸν πάλλοντο.*

Χνόη axis extremitas. Sept. 138. *ἕλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.* — sensu translato. Sept. 353. *σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.*

Χοή libatio. Pers. 215. *δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι.* Pers. 601. *πρευμενεῖς χοὰς φέρουσα.* Pers. 611. *χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε.* Pers. 616. *πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς.* Pers. 671. *χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.* Choeph. 15. *ἢ πατρὶ τῷ 'μῷ τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας;* Choeph. 23. *ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβην χοὰς προπομπός.* Choeph. 85. *τύμβῳ χέουσα τάσδε κηδείους χοάς.* Choeph. 147. *τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.* Choeph. 154. *κεχυμένων χοᾶν.* Choeph. 162. *ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ.* Choeph. 479. *κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς παγκληρίας οἴσω πατρῴων ἐκ δόμων γαμηλίους.* Choeph. 508. *πόθεν χοὰς ἔπεμψεν;* Choeph. 518. *χοὰς ἔπεμψε τάσδε.* Choeph. 531. *πέμπει δ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς.* Eum. 107. *ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε, χοάς τ' ἀοίνους.*

Χοιράς scopulus. Pers. 413. *ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον.* Eum. 9. *λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα.*

Χοιρόκτονος a porcis mactatis proveniens. Eum. 273. *καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.* Fragm. 340. *παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου.*

Χοῖρος porcus. Fragm. 319. *ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τόνδ' ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ θήσω.* Fragm. 320. *καλῶς ἠφευμένος ὁ χοῖρος.* Fragm. 321. *θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑός.*

Χολή *bilis*. Prom. 493. χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Choeph. 182. κἀμοὶ προσίστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς. — *ira*. Ag. 1645. δαίμονες χολῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.

Χόλος *ira*. Prom. 29. θεὸς θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσσων χόλον. Prom. 199. ἐπεὶ τάχιστ' ἤρξαντο δαίμονες χόλου. Prom. 313. ὥστε σοὶ τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. Prom. 370. τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναζέσει χόλον. Prom. 376. ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου.

Χορεύεσθαι *saltare*. Ag. 31. αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.

Χορός *chorus*. Ag. 1159. τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος. Ag. 23. ἡμερήσιον φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν. Eum. 297. ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν.

Χραίνειν *conspergere*. Sept. 61. πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς χραίνει σταλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνευμόνων. Fragm. 340. πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος χοιροκτόνου αὐτός σε χράνῃ Ζεύς. — *inquinare*. Eum. 163. μιάσματι μυχὸν ἔχρανας. — Sept. 324. καπνῷ χραίνεται πόλισμ' ἅπαν. Suppl. 263. παλαιῶν αἱμάτων μιάσματι χρανθεῖσα — γαῖα.

Χρᾶν *vaticinari*. Ag. 1053. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν. Choeph. 1026. τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήσαντ' ἐμοί, πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 194. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι. Eum. 765. αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν.

Χρεία *inopia*. Prom. 479. φαρμάκων χρείᾳ κατεσκέλλοντο. — *necessitas, desiderium rei necessariae*. Sept. 268. πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο. Sept. 488. ἐν χρείᾳ τύχης. Pers. 139. χρεία δὲ προσήκει. — Prom. 169. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ — χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανις. — *desiderium, petitio*. Prom. 702. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα κούφως. Choeph. 474. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε σου χρείαν ἔχω.

Χρεῖος *egenus*. Suppl. 199. χρεῖος εἶ ξένη φυγάς. — *utilis*. Suppl. 191. αἰδοῖα καὶ γόεδνα καὶ τὰ χρεῖ' ἔπη l. d.

Χρέος *necessitas, negotium*. Sept. 20. ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. Pers. 763. ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος. Ag. 85. τί χρέος; τί νέον; Ag. 445. δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος. Suppl. 369. μονοσκήπτροισι δ' ἐν θρόνοις χρέος πᾶν ἐπικραίνεις. — *desiderium*. Suppl. 467. εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέος.

Χρεών vid. χρῆναι.

Χρῄζειν *indigere*. Prom. 374. οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου χρῄζεις. Choeph. 523. τίνος βορᾶς χρῄζοντα; — *desiderare, cupere*. Prom. 233. ἀϊστώσας γένος τὸ πᾶν, ἔχρῃζεν ἄλλο φιτῦσαι νέον. Prom. 245. ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε ἔχρῃζον. Prom. 283. τοὺς σοὺς δὲ πόνους χρῄζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι. Prom. 703. μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε. Prom. 740. τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι. Prom. 930. σὺ θὴν ἃ χρῄζεις ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός. Prom. 986. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν

χρῄζει πατήρ. Choeph. 336. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε Διὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους. — *vaticinari.* Choeph. 802. πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ χρηΐζων.

Χρῆμα *res.* Prom. 298. ἔα, τί χρῆμα; Ag. 1279. Choeph. 872. τί δ' ἔστι χρῆμα; Choeph. 10. τί χρῆμα λεύσσω; — χρήματα *opes, divitiae.* Sept. 693. πατρῴων χρημάτων δατήριος. Sept. 925. πικρὸς δὲ χρημάτων κακὸς δατητὰς Ἄρης. Pers. 162. χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος. Ag. 928. πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον ἄνθος. Ag. 980. πρὸ χρημάτων κτησίων. Ag. 1622. ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι ἄρχειν πολιτῶν. Choeph. 133. ἐκ δὲ χρημάτων φεύγων Ὀρέστης ἐστίν. Choeph. 299. πιέζει χρημάτων ἀχηνία. Eum. 378. τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα. Eum. 727. Ἀργεῖος ἀνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν οἰκεῖ πατρῴοις. Suppl. 438. χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων. Perrhaeb. 171. τέθνηκεν αἰσχρὸς χρημάτων ἀπαιόλῃ.

Χρηματοδαίτης *rei familiaris distributor.* Sept. 711. κτεάνων χρηματοδαίτας πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος.

Χρῆναι *oportere.* Prom. 3. σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς. Prom. 103. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι —. Prom. 213. ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χρείη, δόλῳ δὲ, τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν. Prom. 295. σήμαιν' ὅτι χρή σοι συμπράττειν. Prom. 483. κἀκρίνα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ ὕπαρ γενέσθαι. Prom. 633. ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν. Prom. 643. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστῆσαί με χρή. Prom. 662. ὡς μάθοι, τί χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράττειν φίλα. Prom. 705. οἷα χρὴ πάθη τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα. Prom. 717. οὓς φυλάξασθαί σε χρή. Prom. 723. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν βῆναι κέλευθον. Prom. 732. ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν. Prom. 932. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα; Prom. 1069. μετὰ τοῦδ' ὅτι χρὴ πάσχειν ἐθέλω. Sept. 1. χρὴ λέγειν τὰ καίρια. Sept. 10. ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν — πόλει τ' ἀρήγειν. Sept. 599. ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 695. λέγοις ἂν ὧν ἄνῃ τις, οὐ δὲ χρὴ μακράν. Sept. 699. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος. Sept. 996. δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρή. Pers. 215. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. Pers. 519. ὑμᾶς δὲ χρὴ — ξυμφέρειν βουλεύματα. Pers. 787. εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν χρὴ θεσφάτοισιν. Pers. 806. ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 161. εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως. Ag. 333. ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτοι στρατῷ πορθεῖν ἃ μὴ χρή. Ag. 557. τὸν ζῶντα δ' αἰλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου. Ag. 566. τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν. Ag. 795. τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν. Ag. 891. παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας. Ag. 902. ὀλβίσαι δὲ χρὴ βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ. Ag.

1190. φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν. Ag. 1341. σαφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθεῖσθαι πέρι. Ag. 1404. ἔτι σε χρὴ στερομέναν φίλων τύμμα τύμματι τῖσαι. Ag. 1567. θυγατήρ, ὡς χρή, πατέρ' ἀντιάσασα. Choeph. 295. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; Eum. 678. ὀρθοῦσθαι δὲ χρή. Eum. 957. προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ στείχειν. Suppl. 178. φρονεῖν χρή. Suppl. 514. καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν. Suppl. 705. ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως πρὸς πρᾶγμ' ὁρῶσας τῶνδε μὴ 'μελεῖν θεῶν. Suppl. 744. χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 916. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομα; Suppl. 949. ὅπου χρὴ δώματα ναίειν. Sisyph. 206. καὶ νίπτρα δὴ χρὴ θεοφόρων ποδῶν φέρειν. Fragm. 285. πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων οἴγειν στόμα. — χρή *fato constitutum est.* Prom. 100. πῇ ποτε μόχθων χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι; Prom. 183. πᾷ ποτε τῶνδε πόνων χρή σε τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν; Prom. 609. τέκμαρ ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν, τί μὴ χρή l. l. Choeph. 201. εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας. — χρῆν *oportebat.* Ag. ἐκ τῶνδέ σοι παῖς ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ —, ὡς χρῆν, Ὀρέστης. Ag. 1393. οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν; Ag. 1643. χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν. Choeph. 894. ἐπεὶ φιλεῖς τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δὲ χρῆν φιλεῖν στυγεῖς. Choeph. 918. κάνες γ' ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε. — χρεών participium. τὸ χρεών *id quod oportet.* Choeph. 918. τὸ μὴ χρεὼν πάθε. — pro χρεών ἐστι = χρή oportet. Prom. 774. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών. Prom. 972. οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών. Prom. 998. πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος. Pers. 149. καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν. Ag. 896. θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών. Suppl. 497. ξυμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεών. Suppl. 958. Ἀργείοισιν εὔχεσθαι χρεών.

Χρῆσθαι *uti.* Prom. 322. ἐμοί γε χρώμενος διδασκάλῳ. Ag. 927. ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ. Eum. 625. ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις; Pers. 815. σωφρονεῖν κεχρημένοι.

Χρήσιμος *utilis.* Fragm. 274. ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

Χρησμός *oraculum, vaticinium.* Prom. 665. χρησμοὺς ἀσήμους δυσκρίτως τ' εἰρημένους. Prom. 875. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε. Pers. 725. φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις. Ag. 1181. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων ἔσται δεδορκώς. Ag. 1225. ἦ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν. Ag. 1549. ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ χρησμόν. Choeph. 268. Λοξίου μεγασθενὴς χρησμός. Choeph. 295. τοιοῖσδε χρησμοῖς ἆρα χρὴ πεποιθέναι; Eum. 592. Ζεύς, ὡς λέγεις σύ, τόνδε χρησμὸν ὤπασε. Eum. 683. κἄγωγε χρησμοὺς τοὺς ἐμούς τε καὶ Διὸς ταρβεῖν κελεύω.

Χρησμῳδία *vaticinium.* Prom. 777. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία.

Χρηστήριον *templum, in quo oracula*

eduntur. Eum. 185. *οὐ χρηστηρίοις ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύσος.* Sept. 730. *ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις.* — *victima.* Sept. 212. *ἀνδρῶν τάδ᾽ ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια θεοῖσιν ἔρδειν.* Suppl. 445. *δεῖ πάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια θεοῖσι πολλοῖς πολλά.*

Χρηστήριος oraculum edens. Sept. 26. *χρηστηρίους ὄρνιθας.* Ag. 938. *δέμοισι προὐνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις.* — *ab oraculo editus.* Eum. 232. *σώζων ἐφετμὰς Λοξίου χρηστηρίους.* — *ad vaticinandum pertinens.* Ag. 1243. *ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτα.*

Χρηστός bonus. Pers. 224. *ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.*

Χρίειν stimulare. Prom. 566. *χρίει τις αὖ με τάλαιναν οἶστρος.* Prom. 600. *μαραίνει με χρίουσα κέντροισι φοιταλέοισιν.* Prom. 882. *οἴστρου δ᾽ ἄρδις χρίει μ᾽ ἄπυρος.* — Prom. 678. *ὀξυστόμῳ μύωπι χρισθεῖσα.*

Χρίμπτειν appropinquare. Prom. 715. *ἁλιστόνοις γ᾽ ὑπὸ χρίμπτουσα ῥαχίαισιν.* — *χρίμπτεσθαι appropinquare.* Sept. 84. *ὠσὶ χρίμπτεται βοά.* Eum. 176. *οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμπτεσθαι πρέπει.*

Χρίσμα oleum. Ag. 94. *λαμπὰς ἀνίσχει φαρμασσομένη χρίσματος ἁγνοῦ μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις.*

Χριστός ad inungendum aptus. Prom. 478. *οὐκ ἦν ἀλέξημ᾽ οὐδὲν, οὐδὲ βρώσιμον, οὐ χριστὸν οὐδὲ πιστόν.*

Χροιά color. Prom. 23. *χροιᾶς ἀμείψεις ἄνθος.* Prom. 491. *σπλάγχνων τε λειότητα καὶ χροιὰν τίνα ἔχοντ᾽ ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν.*

Χρονίζειν durare, morari. Ag. 821. *τὸ μὲν καλῶς ἔχον ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον.* — *cunctari.* Ag. 1329. *χρονίζομεν γάρ.* Choeph. 62. *τὰ δ᾽ ἐν μεταιχμίῳ σκότου μένει χρονίζοντα βρύει.* — *χρονίζεσθαι tardari.* Sept. 54. *τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται.* Choeph. 951. *βλαπτομέναν χρονισθεῖσαν ἐποίχεται.* — *aetate provehi.* Ag. 709. *χρονισθεὶς δ᾽ ἀπέδειξεν ἔθος τὸ πρόσθε τοκήων.*

Χρόνιος tardus. Sept. 668. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτός.* — *tardans.* Ag. 145. *μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆδας ἀπλοίας τεύξῃ.*

Χρόνος tempus. Prom. 95. *τὸν μυριετῆ χρόνον ἀθλεύσω.* Prom. 447. *τὸν μακρὸν χρόνον ἔφυρον εἰκῆ πάντα.* Prom. 626. *τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαιπώρῳ χρόνος.* Prom. 841. *χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχὸς — Ἰόνιος κεκλήσεται.* Prom. 941. *κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον.* Prom. 933. *ἀλλ᾽ ἐκδιδάσκει πάνθ᾽ ὁ γηράσκων χρόνος.* Prom. 1022. *μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου.* Sept. 11. *τὸν ἔξηβον χρόνῳ.* Pers. 64. *τείνοντα χρόνον τρομέονται.* Pers. 678. *τάχυνε δ᾽ ὡς ἄμεμπτος ὢ χρόνου.* Pers. 699. *ἐν βραχεῖ χρόνῳ.* Pers. 727. *διὰ μακροῦ χρόνου.* Ag. 189. *παλιμμήκη χρόνον τιθεῖσαι.* Ag. 269. *ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;* Ag. 507. *δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.* Ag. 537. *ἐν πολλῷ χρόνῳ.* Ag. 540. *τὸν δι᾽ αἰῶνος χρόνον.*

Ag. 598. ἐν μήκει χρόνου. Ag. 607. ἐς τὸν πολὺν φίλοισι παρπεῦσθαι χρόνον. Ag. 686. ὑστέρῳ χρόνῳ. Ag. 868. ἀμφὶ σοὶ πάθη ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου. Ag. 956. χρόνος δ', ἐπεὶ — παρήβησεν. Ag. 1272. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνῳ πλέων. Ag. 1273. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. Ag. 1351. Eum. 525. σὺν χρόνῳ. Choeph. 957. πολὺν ἄγαν χρόνον χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' ἀεί. Choeph. 959. τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται πρόθυρα δωμάτων. Choeph. 1007. φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ ξυμβάλλεται. Choeph. 1036. Eum. 475. 954. Suppl. 131. 916. Ag. 831. 1544. ἐν χρόνῳ. Eum. 276. χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ. Eum. 440. τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον. Eum. 462. θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Eum. 542. εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον. Eum. 640. εἰς τὸ πᾶν χρόνου. Eum. 733. εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον. Eum. 815. οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε. Eum. 858. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσῃ χρόνου; Eum. 906. χρόνῳ τεταγμένῳ. Eum. 923. παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς. Suppl. 511. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ. Suppl. 612. εἰσώπιν χρόνου. Suppl. 716. μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. Suppl. 971. ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. Cress. 100. ταὐτοῦ χρόνου. Lycurg. 107. κἀκ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ. Fragm. 307. πόνου γὰρ ἀκρὸν οὐκ ἔχει χρόνον. — χρόνῳ aliquando, tandem. Ag. 125. χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος. Ag. 450. Ἐριννύες χρόνῳ τυχηρὸν ὄντα — τιθεῖσ' ἀμαυρόν. Ag. 781. γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος. Choeph. 293. πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήσκειν χρόνῳ. Choeph. 641. τέκνον δ' ἐπεισφέρει δώμασιν — χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς. Choeph. 923. ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαις χρόνῳ. Eum. 868. μὴ κάμνειν χρόνῳ. Suppl. 713. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέρᾳ — δώσει δίκην.

Χρυσαμοιβός qui aliquid auro permutat, sensu translato. Ag. 426. ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων — φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα *Mars, qui occisorum corpora cineribus permutat, qui pro corporibus cineres reddit.*

Χρυσεόδμητος ex auro fabrefactus. Choeph. 608. χρυσεοδμήτοισιν ὅρμοις.

Χρύσεος aureus. Sept. 416. χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν. Perrhaeb. 170. χρυσᾶ στόμια.

Χρυσεόστολμος auro ornatus. Pers. 155. χρυσεοστόλμους δόμους.

Χρυσεύς Chryseus, nomen gentile. Pers. 306. Χρυσεὺς Μάταλλος.

Χρυσηΐς Chryseis, nom. propr. Ag. 1414. Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίῳ.

Χρυσήλατος ex auro ductus. Sept. 626. χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν ἄγει γυνή τις. Eum. 173. ἀργηστὴν ὄφιν χρυσηλάτου θώμιγγος ἐξορμώμενον.

Χρυσόγονος auro satus. Pers. 79. χρυσογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φώς v. l.

Χρυσόνομος aureus, excelsus. Pers. 79. χρυσονόμου γενεᾶς ἰσόθεος φώς.

Χρυσόπαστος *deauratus.* Ag. 752. τὰ χρυσόπαστα — παλιντρόποισιν ὄμμασι λιποῦσα.

Χρυσοπήληξ *aurea casside ornatus.* Sept. 102. ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον.

Χρυσόῤῥυτος *aurifer.* Prom. 807. χρυσόῤῥυτον οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλούτωνος πόρου.

Χρυσός *aurum.* Prom. 500. χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον χρυσόν τε. Choeph. 366. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ — φωνεῖς.

Χρυσότευκτος *ex auro factus.* Sept. 642. χρυσότευκτα γράμματα. Perrhaeb. 172. χρυσότευκτα κἀργυρᾶ σκυφώματα.

Χρυσοφεγγής *auri instar fulgens.* Ag. 279. τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος, σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπαῖς.

Χρώς *cutis, eiusque color.* Pers. 309. ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ. *corpus.* Prom. sol. 178. ἵν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἵππων — ἀναπαύει.

Χύσις *libatio.* Choeph. 95. τάσδ' ἐκχέουσα γάποτον χύσιν.

Χυτός *effusus.* Eum. 652. πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.

Χυτρίζειν *interficere.* Laj. ap Schol. Aristoph. Vesp. 288.

Χῶμα *tumulus.* Choeph. 712. πότνι' ἀκτὴ χώματος. Suppl. 849. κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα.

Χώρα *terra, regio.* Prom. 405. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα. Sept. 258. χώρας τοῖς πολισσούχοις θεοῖς. Sept. 759. ἀναρπαξάνδραν κῆρ' ἀφελόντα χώρας. Sept. 1039. πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν. Pers. 7. οὓς αὐτὸς ἄναξ — εἵλετο χώρας ἐφορεύειν. Pers. 68. εἰς ἀντίπορον γείτονα χώραν. Pers. 263. ἦλθ' ἐπ' αἶαν δίαν Ἑλλάδα χώραν. Pers. 485. ἔς τε Μακεδόνων χώραν ἀφικόμεσθα. Pers. 842. Δαρεῖος ἦρχε χώρας. Pers. 889. πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος. Ag. 46. στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην τῆσδ' ἀπὸ χώρας ἦραν. Ag. 495. ὕπατός τε χώρας Ζεύς. Ag. 1629. γυνή, χώρας μίασμα. Choeph. 180. εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί. Choeph. 891. πιστὰ γίνοιτο χώρᾳ. Choeph. 967. ἴδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα. Eum. 16. χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ. Eum. 278. χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν. Eum. 282. χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς. Eum. 415. λέξας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ ξυμφορὰς τὰς σάς. Eum. 456. χώρᾳ μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων πέδῳ πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος. Eum. 671. ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον. Eum. 690. βαρεῖα χώρᾳ τῇδ' ὁμιλήσω πάλιν. Eum. 732. χώρᾳ τῇδε καὶ τῷ σῷ στρατῷ — ὁρμωμεσήσας. Eum. 756. 783. βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ. Eum. 798. πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἐπ' ἀκροθίνια ἔχουσα. Eum. 861. χώρας μεταοχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης. Eum. 926. τάδε τοι χώρα τῇ 'μῇ προφρόνως ἐπικραινομένων γάνυμαι. Eum. 962. τὸ μὲν ἀτηρὸν χώρας κατείργειν. Suppl. 19. τίνα γοῦν χώραν εὔφρονα μᾶλλον τῆσδ' ἀφικοίμεσθα. Suppl. 29. δέξαισθ' ἱκέτην τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίῳ πνεύματι χώρας. Suppl. 235. ὅπως δὲ χώραν — μολεῖν ἔκληρ' ἀτρέστως. Suppl. 257. αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε πάλαι

κέκληται. Suppl. 259. *χώρας γὰρ ἐλθὼν Ἄπις ἐκ Ναυπακτίας.* Suppl. 966. *χώρᾳ δ' ἄχθος αἰεὶ ζῶν πέλοι.* Suppl. 1006. *ποταμοὺς δ', οἳ διὰ χώρας θελεμὸν πῶμα χέουσιν.* — *ἐν χώρᾳ εἶναι* suo loco esse. Ag. 78. *Ἄρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ.*

Χωρεῖν ire, incedere. Prom. 74. *χώρει κάτω.* Prom. 1062. *τόπων μετά που χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς.* Sept. 60. *ἐγγὺς γὰρ ἤδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς χωρεῖ.* Pers. 371. *πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ ἐς ναῦν ἐχώρει.* Eum. 171. *ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος χωρεῖτε.* Eum. 187. *χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι.* — procedere. Pers. 376. *καὶ νὺξ ἐχώρει.* — cedere. Sept. 458. *ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται.*

Χωρὶς praeter. Prom. 290. *χωρίς τε γένους οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν νείμαιμ' ἢ σοί.* Pers. 332. *δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος.* — absque. Ag. 900. *χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων κληδὼν ἀϋτεῖ.* — diverse, aliter ac. Arg. 15. *χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.* — adverb. seorsum. Ag. 623. *χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.*

Χωρίτης regionis incola. Eum. 988. *εὐφαμεῖτε δέ, χωρῖται.* Leon. 106. *ὁδοιπορῶν δήλημα χωρίτης δράκων.*

Χῶρος locus. Choeph. 536. *τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί.* Eum. 24. *Βρόμιος δ' ἔχει τὸν χῶρον.* Suppl. 61. *ἀπὸ χώρων ποταμῶν τ' εἰργομένα.* Niob. 143. *Βερέκυντα χῶρον.* Prom. sol. 182. *πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός.*

Ψ.

Ψαίρειν radere. Prom. 394. *λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς τετρασκελὴς οἰωνός.*

Ψακάς gutta. Ag. 1363. *βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου.* Add. *Ψεκάς.*

Ψάλιον frenum, vinculum. Choeph. 956. *μέγα τ' ἀφῃρέθην ψάλιον οἴκων.* Prom. 54. *καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσθαι πάρα.*

Ψάλλειν vellere. Pers. 1019. *καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.*

Ψαλμός cantus. Edon. 51. *ψαλμὸς δ' ἀλαλάζει.*

Ψάμμιος arenosus. Ag. 958. *ψαμμίας ἀκτᾶς.*

Ψάμμις nom. propr. Pers. 921.

Ψάμμος arena. Prom. 573. *πλανᾷ τε νῆστιν ἀνὰ τὰν παραλίαν ψάμμον.*

Ψαύειν tangere. Pers. 198. *χεροῖν καλλιρρόου ἔψαυσα πηγῆς.* Choeph. 180. *εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσει ποδί.* Suppl. 903. *κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας.*

Ψαφαρός siccus. Sept. 305. *ψαφαρᾷ σποδῷ.*

Ψέγειν reprehendere. Ag. 179. *μάντιν οὔτινα ψέγων.* Ag. 1376. *σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις ὅμοιον.* Choeph. 983. *Αἰγίσθου γὰρ οὐ ψέγω μόρον.*

Ψεδυρός. Suppl. 1026. v. l.

Ψεκάς gutta. Ag. 1516. *ψεκὰς δὲ λήγει.* Add. *Ψακάς.*

Ψελλός intellectu difficilis. Prom. 818. *τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον.*

Ψεύδειν fallere, mentiri. Pers. 464. *ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας.* Ag. 1181. *ξυναινέσασα Λοξίαν*

ἐψευσάμην. Eum. 585. *μάντις ὢν δ' οὐ ψεύσομαι.* — Choeph. 748. *πολλὰ δ', οἴομαι, ψευσθεῖσα.*

Ψευδηγορεῖν *mentiri.* Prom. 1034. *ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα τὸ Δῖον.*

Ψευδής *mendax.* Prom. 688. *μηδέ μ' οἰκτίσας ξύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν.* Ag. 606. *οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλά.* Ag. 611. *οὐ ψευδῆ λέγω.*

Ψευδόδειπνον *coena mendax.* Phin. 238. *καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου ἐῤῥυσίαζον.*

Ψευδόμαντις *mendacia vaticinans.* Ag. 1168. *ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;*

Ψεῦδος *mendacium.* Dan. in Galii Opusc. mythol. p. 720. *ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ὅπου τιμᾷ θεός.*

Ψευδώνυμος *nomen suum falso gerens.* Prom. 719. *ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον.* Sept. 652. *ἢ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος Δίκη.*

Ψευδωνύμως *falso nomine.* Prom. 85. *ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα καλοῦσιν.*

Ψῆγμα *ramentum, cinis.* Ag. 430. *πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου φίλοισι πέμπει βαρὺ ψῆγμα δυσδάκρυτον.*

Ψηφίζεσθαι *decernere.* Ag. 1326. *ψηφίζομαί τι δρᾶν.*

Ψήφισμα *decretum.* Suppl. 596. *δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίσματα.*

Ψῆφος *enumeratio.* Ag. 556. *τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν — χρή;* — *suffragium.* Sept. 180. *ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύεται.* Ag. 790. *ἀνδροθνῆτας Ἰλίου φθορὰς ἐς αἱματηρὸν τεῦχος οὐ διχοῤῥόπως ψήφους ἔθεντο.* Eum. 567. *ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψῆφος ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.* Eum. 600. *οἵ τ' ἐφήμενοι ψήφῳ διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι.* Eum. 645. *ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν.* Eum. 650. *ἐν δὲ καρδίᾳ ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε.* Eum. 679. *ὀρθοῦσθαι δὲ χρὴ καὶ ψῆφον αἴρειν.* Eum. 705. *ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι.* Eum. 718. *πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων.* Eum. 721. *βαλοῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.* Suppl. 7. *οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν ψήφῳ πόλεως γνωσθεῖσαι.* Suppl. 631. *ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο.* Suppl. 634. *οὐδὲ μετ' ἀρσένων ψῆφον ἔθεντο.* Suppl. 720. *ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων.* Suppl. 921. *τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία ψῆφος κέκρανται.* Suppl. 943. *ὧνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος.*

Ψιθυρός *susurrans.* Suppl. 1026. *ψιθυροὶ τρίβοι τ' Ἐράτων* d. l.

Ψιλής Fragm. 344. *ψιλῆτος.*

Ψόγος *reprehensio.* Ag. 911. *τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθεὶς ψόγον.* Eum. 416. *ἔπειτα τόνδ' ἀμυνάθου ψόγον.* Suppl. 951. *πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος.*

Ψόθοιος *sordes.* Theor. ap. Phot. p. 655, 12. *πλέω γρᾶσον γε καὶ ψοθοίου καὶ ῥύπου.*

Ψόλος *ignis.* Bassar. 20. *κάρφει παλαιῷ κἀπιβωμίῳ ψόλῳ.* Orith. 267. *εἰ γάρ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι ψόλον.*

Ψύθος *mendacium.* Ag. 465. *εἰ δ' ἐτητύμως, τίς οἶδεν, ἤ τοι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος.* Ag. 971. *εὔχομαι δ' ἀπ' ἐμᾶς τι ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.* Ag. 1059. *καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖς ψύθη.*

Ψυκτήριον *refrigerium.* Adolesc. 134. *ὑποσκίοισιν ἐν ψυκτηρίοις.*

Ψυχαγωγὸς *animam eliciens.* Pers. 673. *ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.*

Ψύχειν *excruciare.* Prom. 695. *οὔπώποτ᾽ ηὔχουν — ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα, λύματα, δείματ᾽ ἀμφήκει κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.*

Ψυχὴ *animus.* Prom. 695. *οὐπώποτ᾽ ηὔχουν — ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα — ψύχειν ψυχὰν ἐμάν.* Sept. 1025. *τοιγὰρ θέλουσ᾽ ἄκοντι κοινώνει κακῶν, ψυχή.* Pers. 28. *δεινοὶ δὲ μάχην ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.* Pers. 434. *ψυχήν τ᾽ ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς.* Pers. 827. *ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ᾽ ἡμέραν.* Ag. 1627. *τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ᾽ ἀπὸ ψυχῆς κακῆς οὐκ αὐτὸς ἠνάριζες;* Choeph. 274. *αὐτὸν δ᾽ ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε τίσειν με.* Choeph. 738. *φίλον δ᾽ Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν.* — *anima defuncti.* Ag. 1525. *ἦ σὺ τόδ᾽ ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ᾽ ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι ψυχήν;* Pers. 622. *πέμψατ᾽ ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς.* — *vita.* Ag. 939. *ψυχῆς κομιστρα τῆσδε μηχανωμένη.* Ag. 1432. *τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ᾽ ὑπὸ Τροίᾳ.* Ag. 1445. *πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασα.* Fragm. 311. *ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.* — *salus.* Eum. 115. *ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς.*

Ψῦχος *frigus, infortunium.* Ag. 945. *τότ᾽ ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει.*

Ω.

Ὦ interiectio, simpliciter posita. Pers. 947. Choeph. 930. — cum vocativo vel nominativo. Prom. 45. 88. 567. 578. 616. 650. 741. 897. 1001. 1093. Sept. 69. 102. 111. 120. 133. 137. 144. 185. 233. 237. 238. 244. 283. 352. 635. 636. 721. 804. 814. 836. 928. 1046. Pers. 151. 227. 245. 246. 276. 345. 394. 464. 507. 510. 524. 611. 660. 667. 695. 717. 719. 818. 831. 838. Ag. 308. 346. 881. 1040. 1043. 1047. 1187. 1220. 1268. 1294. 1380. 1559. 1639. Choeph. 18. 98. 155. 233. 236. 262. 263. 304. 313. 329. 366. 403. 459. 482. 483. 516. 643. 669. 681. 711. 732. 780. 795. 883. 897. 909. Eum. 115. 140. 311. 487. 577. 614. 714. 715. 724. 755. 782. Suppl. 153. 167. 185. 206. 274. 419. 734. 869. 878. 958. Myrm. 121. Philoct. 233. — imperativo adiecta. Ag. 22. *ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός.* Suppl. 597. *ὦ χαῖρε πρέσβυ.*

Ὠγύγιος *priscus.* Sept. 303. *πόλιν ὧδ᾽ ὠγυγίαν.* Pers. 37. *τάς τ᾽ ὠγυγίους Θήβας.* Pers. 935. *τὰς ὠγυγίους κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας.* Eum. 989. *γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισι.*

Ὧδε *huc.* Suppl. 725. *ἔπλευσαν ὧδ᾽ ἐπιτυχεῖ κότῳ.* — *adeo, sic.* Prom. 159. *τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ᾽ ἐπιχαρῆ;* Prom. 241. *ἀλλὰ νηλεῶς ὧδ᾽ ἐῤῥύθμισμαι.* Prom. 311. *εἰ δ᾽ ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις.* Prom. 436. *ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον.* Prom. 582.

παράκοπον ὧδε τείρεις. Prom. 598. τίς ἄρα με — ὧδ' ἐτήτυμα προσθροεῖς; Prom. 693. ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα πήματα. Prom. 974. χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ ἐχθροὺς ἴδοιμι. Sept. 207. Pers. 335. Choeph. 514. ὧδ' ἔχει λόγος. Sept. 303. πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν. Sept. 499. εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας. Sept. 663. ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος. Sept. 895. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι. Sept. 913. οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτασαν. Pers. 337. ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν. Pers. 710. ὧδ' ἔχει. Pers. 713. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε; Pers. 715. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί; Pers. 231. ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; Ag. 10. ὧδε γὰρ κρατεῖ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ. Ag. 486. τίς ὧδε παιδνός; Ag. 667. τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ' ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως; Ag. 907. ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε; Ag. 1259. τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω; Ag. 1335. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν; Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐχόντων. Ag. 1379. τάδ' ὧδ' ἔχει. Ag. 1646. ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός. Ag. 1647. ἀλλὰ τούσδε μοι ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι. Choeph. 302. δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν. Choeph. 434. ἔπρασσε δ' ἅπερ νιν, ὧδε θάπτει. Choeph. 461. στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθεῖ. Choeph. 689. ξένοισιν ὧδ' εὐδαίμοσιν. Eum. 95. ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη. Suppl. 340. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην. Suppl. 408. ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας. — praecedente participio. Prom. 511. μυρίαις δὲ πημοναῖς δύαις τε καμφθεὶς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω. Sept. 258. ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι θήσειν τρόπαια.

Ὠδίς *dolor*. Choeph. 209. πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά. Suppl. 751. φιλεῖ ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτῃ σοφῷ. — *partus, proles*. Ag. 1392. ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ ὠδῖνα.

Ὤζειν *exclamare*. Eum. 121. ὤζεις; ὑπνώσσεις;

Ὠή interiectio. Eum. 94. εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;

Ὠθεῖν *pellere*. Prom. 668. ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ.

Ὠκεανός *Oceanus*. Prom. 140. παῖδες πατρὸς Ὠκεανοῦ. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 529. παρ' Ὠκεανοῖο πατρὸς ἄσβεστον πόρον. Prom. sol. 178. χαλκοκέραυνόν τε παρ' Ὠκεανῷ λίμναν.

Ὠκύποινος *celeriter punitus*. Sept. 725. παλαιγενῆ γὰρ λέγω παραιβασίαν ὠκύποινον.

Ὠκύπορος *velociter fluens*. Ag. 1538. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμα.

Ὠκύπτερος *velox*. Suppl. 715. νῆες ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι.

Ὠκύς *celer*. Sept. 65. καὶ τῶνδε καιρὸν ὅστις ὤκιστος λαβέ.

Ὠλένη *ulna*. Prom. 60. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

Ὠλεσίοικος *domum perdens*. Sept. 702. πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον θεόν.

Ὠμηστὴς *crudivorus.* Ag. 801. *ὠμηστὴς λέων.*

Ὠμοδακὴς *crudelis, ferox.* Sept. 674. *ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει.*

Ὠμόδροπος *mortales crudeliter carpens, abripiens.* Sept. 315. *ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν.*

Ὤιμοι *vae.* Prom. 982. Sept. 637. Pers. 249. Ag. 1316. 1318. 1473. 1499.

Ὠμόλινον *linum crudum.* Prom. ignif. 175. *ὠμολίνου μακροὶ τόνοι.*

Ὦμος *humerus.* Prom. 350. *κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοις ἐρείδων.*

Ὠμὸς *crudelis.* Sept. 518. *ὠμὸν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον, φρόνημα.* Ag. 1015. *ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.* Suppl. 184. *ὠμῇ ξὺν ὀργῇ.*

Ὠμόσιτος *crudivorus.* Sept. 523. *Σφίγγ' ὠμόσιτον.*

Ὠμοφρόνως *crudeli animo.* Pers. 875. *ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ.*

Ὠμόφρων *crudelis.* Sept. 712. *ὠμόφρων σίδαρος.* Choeph. 415. *λύκος γὰρ ὥστ' ὠμόφρων.*

Ὠνεῖσθαι *emere.* Suppl. 331. *τίς ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους.*

Ὥρα *tempus.* Choeph. 650. *ὥρα δ' ἐμπόρους μεθιέναι ἄγκυραν.* Eum. 109. *καὶ νυκτίσεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον ὥραν οὐδενὸς κοινὴν θεῶν.* — *aetas iuvenilis, iuventutis flos.* Sept. 517. *στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων, ὥρας φυούσης.* Sept. 13. *ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον.* Suppl. 975. *ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.* — *maturitas.* Dan. 36. *δενδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου τέλειός ἐστι.*

Ὡραῖος *opportunus, felix.* Epigon. 46. *λειβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὡραίου γάμου, τὴν δευτέραν δὲ κρᾶσιν ἥρωσιν νέμω.*

Ὡς coniunctio. I. comparationi inserviens, *ut, quemadmodum.* Sept. 273. *δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων ὑπερδέδοικεν — πελειάς.* Sept. 465. *ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν —; τούς νιν Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.* — Prom. 471. *κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις.* Prom. 1011. *δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς πῶλος.* Sept. 53. *λεόντων ὡς Ἄρην δεδορκότων.* Sept. 363. *ὡς δράκων βοᾷ.* Sept. 375. *ἵππος χαλινῶν ὡς κατασθμαίνων μένει.* Sept. 485. *εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον.* Sept. 818. *ἔπεξε τύμβῳ μέλος ὡς Θυιάς.* Pers. 126. *σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μελισσᾶν.* Pers. 687. *ὡς θεός.* Ag. 279. *ὥς τις ἥλιος.* Ag. 233. *ὡς ἐν γραφαῖς.* Ag. 19. 1411. *ὡς τὸ πρόσθε.* Ag. 327. *ὡς δαίμονες.* Ag. 1033. *τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.* Ag. 1233. *ὡς δὲ φάρμακον τεύχουσα.* Ag. 1246. *ὡς ἀγύρτρια.* Ag. 1289. *ὡς ὄρνις.* Choeph. 96. *καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας.* Choeph. 182. *ἐπαίσθην δ' ὡς διανταίῳ βέλει.* Choeph. 984. *ἔχει γὰρ, αἰσχυντῆρος ὡς νόμου, δίκην.* Eum. 237. *ὡς κύων νεβρὸν — ἐκμαστεύομεν.* Eum. 286. *θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνήρ.* Eum. 873. *ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων.* Suppl. 220. *ἑσμὸς ὡς πελειάδων.* Suppl. 346. *λευκόστικτον ὡς δάμαλιν.* Suppl. 436. *σκάφος στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμέ-*

νον. Suppl. 693. πάρεστι δ' ἔργον ὡς ἔπος. Suppl. 959. ὡς θεοῖς Ὀλυμπικοῖς. — rei comparatae postposita. Sept. 480. βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν Θυιὰς ὥς. Pers. 731. δοῦλον ὥς. Ag. 268. παιδὸς νέας ὥς. Ag. 1167. τοξότης τις ὥς. Choeph. 104. βωμὸν ὥς. Choeph. 499. φελλοὶ δ' ὣς ἄγουσι δίκτυον. Suppl. 464. ποταμὸς ὥς. Suppl. 864. ἄραχνος ὥς. Suppl. 873. ἔχιδνα δ' ὥς. Phorc. 240. ἀσχέδωρος ὥς. — (*quam* post comparativum. Prom. 632. μή μου προκήδου μᾶσσον ὡς ἐμοὶ γλυκύ. — praecedente τοιόσδε, τόσος. Pers. 176. ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην, ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης. Ag. 841. τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο φάτις.) — II. relative posita, *quomodo, qua ratione*. Prom. 260. ὡς δ' ἥμαρτες, οὔτ' ἐμοὶ λέγειν καθ' ἡδονὴν, σοί τ' ἄλγος. Prom. 441. ἀκούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν ἔννους ἔθηκα. Prom. 1095. ἐσορᾷς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω. Sept. 358. λέγοιμ' ἂν εἰδὼς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων, ὥς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον. Choeph. 1030. ὁρᾶτέ μ' ὡς παρεσκευασμένος — προσίξομαι. Eum. 301. λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμά. Eum. 432. γένος τε τοὐμὸν ὡς ἔχει πεύσῃ τάχα. Ag. 1372. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος. Eum. 627. μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ. Prom. 293. γνώσῃ δὲ τάδ' ὡς ἔτυμα. — in adverbiali enunciatione, *ut, qua ratione*. Sept. 24. ὡς ὁ μάντις φησίν. Sept. 351. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Sept. 628. ὡς τὰ γράμματα λέγει. Pers. 224. ὡς ἐφίεσαι. Pers. 373. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Ag. 30. ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει. Ag. 246. ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος. Ag. 324. ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον. Ag. 360. ἔπραξεν ὡς ἔκρανεν. Ag. 536. ὡς νῦν τὸ σὸν δὴ (τρέω). Ag. 843. ὡς ἐπλήθυνεν λόγοι. Ag. 853. ὡς χρῆν. Ag. 1261. πράξασαν ὡς ἔπραξεν. Ag. 1537. ὡς χρή. Ag. 1579. ὡς ὁρᾷς. Ag. 1643. χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν. Choeph. 91. ὡς νόμος βροτοῖς ἐστί. Choeph. 520. ὡς αὐτὴ λέγει. Choeph. 543. ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε. Choeph. 970. ὡς ἐπεικάσαι πάθη πάρεστιν. Choeph. 987. νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνει κακόν. Eum. 4. ὡς λόγος τις. Eum. 32. ἴτων πάλῳ λαχόντες, ὡς νομίζεται. Eum. 592. ὡς λέγεις σύ. Eum. 599. ὡς ἀκούσῃ. Eum. 637. ὡς ἐπίσταμαι. Suppl. 192. ὡς ἐπήλυδας πρέπει. Suppl. 227. ὡς λόγος. Suppl. 290. ὡς μάλιστα καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ. Suppl. 901. ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω. Suppl. 956. οὕτως, ὡς ἐφ' ἑκάστῃ διεκλήρωσεν Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν. Myrm. 116. ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος. Fragm. 316. ὡς λέγει γέρον γράμμα. (Pers. 184. τούτω στάσιν τιν' ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι. Pers. 557. τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν.) — Eum. 33. μαντεύομαι γὰρ, ὡς ἂν ἡγῆται θεός. — positivo adiectivi vel adverbii adiecta, cuius vim auget. Eum. 506. δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος

καὶ ἐκέμεσε. Sisyph. 208. ἀρουραῖός ἐστι σμίνθος ὧς ὑπερφυής. — superlativo adiecta, quam. Prom. 346. ὡς πλείστοισι. Prom. 104. ὡς ῥᾷστα. Sept. 175. Pers. 776. Ag. 660. Choeph. 771. ὡς ἄριστα. Sept. 243. Eum. 712. Suppl. 188. 927. ὡς τάχιστα. — Sept. 657. Ag. 27. Choeph. 876. ὡς τάχος. — III. rationem significans, qua quis de aliqua re sentit, vel alteri sentire videtur, ut, tamquam, putans. Prom. 357. ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας, ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίᾳ. Prom. 956. φρονήματος πλέως ὁ μῦθός ἐστιν ὡς ὑπηρέτου θεῶν. Pers. 384. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ παιᾶν' ἐφύμνουν. Pers. 982. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν. Ag. 600. τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν. Ag. 1374. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος. Eum. 191. εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὡς παναίτιος. Choeph. 704. αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνῳ τάδε. Eum. 797. κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί. Suppl. 244. πρὸς σὲ πότερον ὡς ἔτην λέγω; — Suppl. 699. πρῶρα — οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς ἄγαν καλῶς κλύουσά γ' ὡς ἂν οὐ φίλη. — participio adiecta, ut qui, tamquam. Prom. 988. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με. Sept. 1006. τούτου δ' ἀδελφὸν — ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον — ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός. Ag. 658. λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας. Ag. 1340. μαντευόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος. Ag. 1028. ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρὸς, ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν. Ag. 1293. ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. Ag. 1396. λέγω δέ σοι τοιαῦτ' ἀπειλεῖν ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων. Choeph. 222. ὡς ὄντ' Ὀρέστην τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω; Eum. 703. δίκην γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει. Suppl. 319. πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀνστήσας στόλον. Suppl. 743. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων ἔχοντες ὀργὰς, χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος. Suppl. 754. φρένες μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ 'μελεῖν θεῶν. — cum genitivis absolutis. Prom. 762. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα. Sept. 229. στένει πόλισμα γῆθεν ὡς κυκλουμένων. Pers. 166. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε σύμβουλοι λόγου τοῦδέ μοι γένεσθε. Ag. 1366. ὡς ὧδ' ἐχόντων — χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτε. Eum. 645. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν ψῆφον δικαίαν ὡς ἅλις λελεγμένων. — IV. particulae ὅτι paene vicem tenens, respondens fere latinorum acc. c. inf. 1. cum indicativo iuncta. Prom. 296. οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖς, ὡς Ὠκεανοῦ φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι. Prom. 845. σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενὸς, ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου. Prom. 892. διεμυθολόγησεν, ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. Prom. 1004. εἰσελθέτω σε μήποθ', ὡς ἐγὼ — θηλύνους γενήσομαι. Prom. 1076. μηδέ ποτ' εἴπηθ', ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον πῆμ' εἰσέβαλεν.

Sept. 159. δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις. Sept. 599. οἶδεν, ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ. Sept. 906. πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν, ὡς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας. Pers. 280. μεμνῆσθαί τοι πάρα, ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν εὔνιδας. Pers. 517. ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξειργασμένοις (ἥξω). Pers. 591. ἐπίστασται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ πάντα δειμαίνειν φιλεῖ. Pers. 740. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις πλοῦτον ἐκτήσω. Prom. 806. σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν, ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν. Ag. 434. εὖ λέγοντες ἄνδρα τὸν μέν, ὡς μάχης ἴδρις. Ag. 482. μαρτυρεῖ δέ μοι — κόνις τάδε, ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα ὕλης ὀρείας σημανεῖ. Ag. 1486. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων; Ag. 1602. γνώσῃ γέρων ὤν, ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ τῷ τηλικούτῳ. Choeph. 982. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ, ὡς τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκως μόρον. Choeph. 1006. μαρτυρεῖ δέ μοι φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. Eum. 96. ὡς μὲν ἔκτανον, ὄνειδος ἐν φθιτοῖσιν οὐκ ἐκλείπεται. Suppl. 63. ξυντίθησι δὲ παιδὸς μόρον, ὡς αὐτοφόνως ὤλετο. — 2. cum optativo iuncta. Prom. 212. προυτεθεσπίκει, ὡς οὐ κατ' ἰσχὺν οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερὸν χρείη, δόλῳ δέ, τοὺς ὑπερέχοντας κρατεῖν. Pers. 349. ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε, ὡς — Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ — βίοτον ἐκσωσοίατο. — Sept. 451. βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς, ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων. — 3. sequente infinitivo ex constructionis mutatione. Suppl. 971. καὶ ταῦτα μὲν γράψασθε πρὸς γεγραμμένοις πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός, ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ. — V. finem et consilium significans ut ἵνα vel ὅπως, et. 1. cum coniunctivo. Prom. 53. οὔκουν ἐπείξῃ δεσμὰ τῷδε περιβαλεῖν, ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ; Prom. 273. ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν. Prom. 662. θεσπρόπους ἴαλλεν, ὡς μάθῃ. Sept. 219. ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς, ἕκηλος ἴσθι. Sept. 609. λιταῖς ὑμετέραις τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῇ. Pers. 678. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου. Ag. 1266. ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν, ὡς ἀσφάδαστος — ὄμμα συμβάλω τόδε. Choeph. 433. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὡς τόδ' εἰδῇς. Choeph. 724. Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοὺς ξένους καλεῖν ὅπως τάχιστ' ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον — φέρων πύθηται τήνδε. Choeph. 756. λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον. Choeph. 760. ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδείμαντος κλύῃ, ἄνωχθι. Choeph. 978. στέγαστρον ἀνδρὸς δείξαθ', ὡς ἴδῃ πατήρ. Eum. 583. κρῖνον, ὡς τούτοις φράσω. Eum. 608. ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθῇ λεώς. Eum. 741. παρόρνιθας πόρους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος. Eum. 842. φύσοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά, ὡς μήποτ' εἴπῃς. Suppl. 330. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει. Suppl. 478. θὲς ὡς ἴδωσι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ. —

2. ὡς ἂν cum coniunctivo. Prom. 10. τοιᾶσδέ τοι ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην, ὡς ἂν διδαχθῇ. Prom. 657. ἔξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν λειμῶνα —, ὡς ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήσῃ πόθου. Prom. 708. τοὺς ἐμοὺς λόγους θυμῷ βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδοῦ. Ag. 885. εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἡγῆται Δίκη. Choeph. 20 σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς μάθω. Choeph. 549. αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς, ὡς ἂν — ληφθῶσιν. Choeph. 981. ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ. Suppl. 488. ὀπάονας — ξύμπεμψον, ὡς ἂν τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς — εὕρωμεν. Suppl. 513. πείσω τὸ κοινόν, ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ. Suppl. 908. ὡς ἂν εἰδοῖς ἐννέπω σαφέστερον. — 3. ὡς cum optativo. Prom. 202 s. οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἕδρας Κρόνον, ὡς Ζεὺς ἀνάσσοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν σπεύδοντες, ὡς Ζεὺς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν. Sept. 55. κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον. Suppl. 655. γεμόντων θυμέλαι φλεγόντων θ', ὡς πόλις εὖ νέμοιτο. Suppl. 964. δορυσσοοὺς ἔταξαν, ὡς ἔχοιμι τίμιον γέρας. — 4. cum infinitivo. Pers. 700. ὡς εἰπεῖν ἔπος. Ag. 1566. ὡς τορῶς φράσαι. Choeph. 867. οὐχ ὡς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ. Philoct. 228. σὺ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας. (Prom. 46. ὡς ἁπλῷ λόγῳ.) — VI. rem significans, quae ex altera sequitur, ut particula ὥστε, *ita ut.* 1. cum infinitivo. Sept. 526. φέρει δ' ἐφ' αὑτῷ φῶτα Καδμείων ἕνα, ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη. Pers. 429. τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους, ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. Pers. 503. ὡς στένειν πόλιν Περσῶν. Ag. 349. ὡς μήτε μέγαν μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι μέγα δουλείας γάγγαμον. Ag. 532. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. Ag. 651. ὡς μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν, μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα. Ag. 1161. ὡς θρασύνεσθαι πλέον. Ag. 1354. ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον. Eum. 36. ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν στάσιν. Eum. 405. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτονεῖν; Eum. 766. ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν. Eum. 855. ὡς μήποτ' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν. Suppl. 601. ὡς ἀνηβῆσαί με γηραιᾷ φρενί. Suppl. 617. ἔκραν' ἄνευ κληρῆρος ὡς εἶναι τάδε. Suppl. 923. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως. — 2. cum indicativo. Prom. 155. ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει. Pers. 712. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν αἰὸν ἤνυσεν κακόν. Pers. 716. πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει. Ag. 38. ὡς ἑκὼν ἐγὼ μαθοῦσιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦσι λήθομαι. (*itaque.* Ag. 310. λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι διηνεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.) — VII. causam significans, *quia, quoniam, nam.* Prom. 77. ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. Prom. 81. στείχωμεν, ὡς κάλοι-

σαν ἀμφίβληστρ' ἔχει. Prom. 506. ὡς ἐγὼ εὔελπίς εἰμι. Prom. 640. ὡς τἀποκλαῦσαι — ἀξίαν τριβὴν ἔχει. Prom. 1032. πρὸς ταῦτα βουλεύ', ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος. Sept. 400. ὡς δικαίως πόλεως πρόμαχος ὄρνυται. Sept. 598. δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, οὐχ ὡς ἄθυμος (sc. ἐστὶ) οὐδὲ λήματος κάκῃ. Sept. 633. ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκευμάτων μέμψῃ. Pers. 274. ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν. Pers. 361. ὡς — πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον. Pers. 698. ὡς — βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες. Pers. 758. θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ. Pers. 828. ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. Ag. 561. ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει. Ag. 1444. μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψῃς, ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μία πολλῶν ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ' ἀξύστατον ἄλγος ἔπραξεν. Choeph. 649. τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται. Choeph. 837. οὐδὲν ἀγγέλων σθένος, ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πέρι. Eum. 114. ἀκούσαθ', ὡς ἔλεξα τῆς ἐμῆς περὶ ψυχῆς. Suppl. 386. ὡς οὐκ ἔχουσι κῦρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. Suppl. 715. φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι ἥκουσι. — VIII. tempus significans, *ut*, *postquam*. Sept. 965. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν. Pers. 353. ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, — πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον. Pers. 405. ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν ἤθροιστο. Pers. 446. ὡς γὰρ θεὸς ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης, — ναῶν ἐξεθρῴσκον. Pers. 586. λέλυται γὰρ λαὸς ἐλεύθερα βάζειν, ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς. Ag. 1185. ἔπειθον οὐδέν' οὐδὲν, ὡς τάδ' ἤμπλακον. — IX. in exclamatione, *ut*, *quam*. Pers. 247. ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς ὄλβος. Pers. 254. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα. Pers. 277. τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος. Pers. 464. ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας! Pers. 507. ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει. Pers. 511. ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά. Pers. 831. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ ἄλγη. Pers. 875. ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γενεᾷ. Ag. 1209. ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος. Choeph. 680. κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθούμεθα. Choeph. 682. ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς κἀκποδὼν εὖ κείμενα. Choeph. 733. ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα ἄλγη — ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα. Fragm. 196. ὡς οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί. — ὡς δή ironica exclamatio. Ag. 1616. ὡς δή σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ.

Ὣς *sic*. Ag. 904. εἰ πάντα δ' ὣς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσὴς ἐγώ. Ag. 1327. φροιμάζονται γὰρ ὣς l. d.

Ὡσεὶ *quasi*. Suppl. 763. ἀμπτᾶσα δ' ὡσεὶ κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

Ὥσπερ *ut*, *quemadmodum*. Prom. 614. ἁπλῷ λόγῳ, ὥσπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα. Sept. 239. μοχθηρὸν, ὥσπερ ἄνδρες, ὧν ἁλῷ πόλις. Sept. 740. κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει. Sept. 1064. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ. Ag. 255. εὐάγγελος μὲν, ὥσπερ ἡ παροιμία, ἕως γένοιτο. Ag. 1144. τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν. Ag. 1174. θαυμάζω δέ σου — ἀλλόθρουν πόλιν κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις. Ag. 1210. ὡς δ' ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ. Ag. 1284. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου, πρέπει. Ag. 1355. ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων, περιστιχίζω. Ag. 1401. ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται. Choeph. 94. σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο πατήρ. Choeph. 106. λέγοις ἄν, ὥσπερ ᾐδέσω τάφον πατρός. Choeph. 665. ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας. Choeph. 875. δόλοις ὀλούμεθ', ὥσπερ οὖν ἐκ-

τείναμεν. Choeph. 1018. ὥσπερ ξὺν ἵπποις. Eum. 306. ἀλιτρὼν, ὥσπερ ὅδ' ἀνήρ. Eum. 581. δρᾶσαι γὰρ, ὥσπερ ἔστιν, οὐκ ἀρνούμεθα.

Ὡσπερεί *quasi*. Ag. 1192. παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων. Ag. 1389. οὐ προτιμῶν, ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον. Choeph. 742. τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ, ὡσπερεὶ βοτὸν, τρέφειν ἀνάγκη.

Ὥστε. I. *ut, quemadmodum*. Prom. 450. κατώρυχες δ' ἔναιον ὥστ' ἀήσυροι μύρμηκες. Sept. 13. ὥστε συμπρεπὲς. Sept. 62. ὥστε νηὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος. Pers. 416. ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον. Ag. 614. ἔκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ. Choeph. 415. λύκος γὰρ ὥστ' — ὠμόφρων. Eum. 598. ὥστ' Ἀμάζονες. Edon. 51. ὥσθ' ὑπογείου βροντῆς. Fragm. 433. ὥστε παρθένοις ἀβραῖς. Ag. 1656. ἀλέκτωρ ὥστε. Suppl. 732. κόρακες ὥστε. — Ag. 858. ὥστε σύγγονον βροτοῖς (ἐστί.) Fragm. 313. ὥστε διπλόοι λύκοι νεβρὸν φέρουσι. — II. *ita ut* cum infinitivo. Prom. 313. ὥστε σοι τὸν νῦν χόλον παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν. Prom. 339. αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ δώσειν Δί', ὥστε τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων. Prom. 997. γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι. Sept. 890. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν. Pers. 240. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. Pers. 327. πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων, ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι μάχην ξυνάψαι; Pers. 450. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν ὅποι τράποιντο. Pers. 708. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥστ' ἔχειν πόρον. Pers. 709. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν; Pers. 711. φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς. Ag. 195. ὥστε χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρείδας δάκρυ μὴ κατασχεῖν. Ag. 277. πόντον ὥστε νωτίσαι. Ag. 369. ἔστω δ' ἀπήμαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν εὖ πραπίδων λαχόντα. Ag. 527. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο. Ag. 618. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς, ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς. Ag. 1045. οὐ γὰρ τοιοῦτος, ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν. Ag. 1154. ὥστε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μεῖζον. Ag. 1368. εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ. Choeph. 519. ἦ καὶ πέπυσθε τοὔναρ, ὥστ' ὀρθῶς φράσαι; Choeph. 526. ὥστ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος σπάσαι; Choeph. 535. κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν. Choeph. 560. μενοῦμεν οὕτως, ὥστ' ἐπεικάζειν τινά. Choeph. 834. τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥστε δηλῶσαι φρενί; Eum. 83. ὥστ' ἐς τὸ πᾶν σε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. Eum. 193. ἔχρησας ὥστε τὸν ξένον μητροκτονεῖν. Eum. 219. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥστ' ἔχειν τιμὰς θεῶν. Eum. 290. οὔτοι σ' Ἀπόλλων — ῥύσαιτ' ἂν, ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔρρειν. Eum. 856. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;

Ὠφελεῖν *prodesse*. Prom. 44. τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην. — cum dativo. Prom. 342. μάτην γὰρ, οὐδὲν ὠφελῶν ἐμοὶ, πονήσεις. Pers. 828. τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ. — cum accusativo. Prom. 505. μὴ νῦν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα. — ὠφελεῖσθαι *iuvari, utilitatem capere*. Prom. 222. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελημένος.

Ὠφέλημα *utilitas, res utilis*. Prom. 251. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς. Prom. 499. ἔνερθε δὲ χθονὸς κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα. Prom. 616. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς.

Corrigenda et Addenda.

Ad Tom. I.

p. 6, b. l. 26. pro *diliberationis* leg. *deliberationis.*
p. 26, b. l. 3. pro *corporis* leg. *corporibus.*
p. 36, b. l. 20. post *Ag.* add. 844.
p. 62, b. l. 43. pro *ἄρ' ἦτε τῇσδ' ἐπίβολοι* leg. *ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι* et totus hic Agamemnonis locus transferatur ad praecedens *Ἄρα.*
p. 108, b. l. 34. add. *Phryg.* 252. *Ἀνδραίμονος γένεθλον.*
p. 116, b. post lin. 22. add. *Γογγύλος rotundus.* Prom. sol. 182. *σφαῖρα γογγύλων πέτρων.*
p. 117, a. l. 37. post *Choeph.* add. 318.
p. 118, a. post lin. 14. add. *Γράσος hirci odor.* Theor. ap. Phot. pag. 655, 12. *πλέω γράσου γε καὶ ψυθίου καὶ ῥύπου.*
p. 120, b. post lin. 5. add. *Γύννις homo mollis.* Edon. ap. Schol. Arist. Thesm. 135. *ποδαπὸς ὁ γύννις;*
p. 142, b. post lin. 38. add. *Διϊέναι dissolvere.* Pers. 497. *λαμπρὸς ἡλίου κύκλος μέσον πόρον διῆκε*, et deleatur idem Persarum locus s. v. *Διήκειν.*
p. 148, a. l. 27. pro *Διψᾶν* leg. *Διψῆν.*
p. 188. a. post lin. 34. add. *Ἕκτωρ Hector.* Phryg. 252.
p. 234, a. l. 16. post *mentem* leg. *mente.*
p. 259, a. l. 6. pro *pareus* leg. *pariens.*
p. 293, a. l. 7. pro *augens* leg. *angens.*
p. 301, a. l. 8. pro *Καταρίζειν* leg. *Καταργίζειν.*
p. 307, b. l. 14. pro *ductum* leg. *luctum.*
p. 324, a. l. 39. pro *impudentes* leg. *impudens.*

Ad Tom. II.

p. 21, a. l. 2. pro *reclamatione* leg. *exclamatione.*
— — — 9. pro *Μᾶλλιν* leg. *Μᾶλλον.*
p. 26, a. l. 13. post *obscurare* add. Eum. 339.
p. 29, b. l. 25. pro *Μελάγιχμος* leg. *Μελάγχιμος.*
p. 84, b. l. 12. pro *rebus* leg. *locis.*
p. 56, a. l. 26. pro *naves* leg. *nares.*
p. 135, a. l. 19. pro *profectus* leg. *provectus.*
p. 142, a. l. 12. pro *mortis* leg. *mentis.*
p. 157, b. l. 10. pro *γίνοιτο* leg. *πέλοιτο.*
p. 186, a. l. 39. pro *Πότιος* leg. *Πόντιος.*